

SLOVANSKA KNJIŽNICA
LJUBLJANA

B 2889

KRISTIANSEKKE
LÆRKEVNE
PEPMY.

Vöölane
SEPRAVISSAM
EVANGELIYANSEKIM.

V-HÖLZEGE,
Tu nästavi REICHARD KAROLA ISEINOV.
1848.

Kristianske
Lerkeone
Pesmi.

Vödane
Izprávissem
Evangelicsanskim.

V- Köszegei,
Vu násxtavi Reichard Károla i sinov.
1848.

RA C 117/a

~~B 2889~~

3007728

7 23. II. 1956/362

1. *Dú'znosztí próti szamomí szebi.* Szpoznanye szamoga szebé. 272. 273. Lúbézen szamoga szebé. 274. 275. Mòdroszt. 276. 277. Varvanye od blòdnosztí. 278. — 280. Poníznoszt. 281. — 283. Szkrb za dúso. 284. 285. Jákoszt. 286. 287. Dobra dúsna vész. 288. — 290. Verosztüvanye. 291. — 294. Szkrb za 'zitek. 295. 296. Mertücslivoszt. 297. 298. Szlobodna radoszt. 299. 300. Csisztòcsa 'zitka. 301. 302. Csedno 'zivlénye z-blágom. 303. — 305. Delavnoszt. 306. 307. Mòdro núczyane vréména. 308. 309. Zadovolnoszt. 310. — 312. Mirovno trplénye. 313. — 319. Priprávlanye k-szmrti. 320. — 323.

Dú'znosztí próti bli'znyemi. Lúbézen bli'znyega. 324. — 326. Szkrb za dúso bli'znyega. 327. 328. Szkrb za 'zitek bli'znyega. 329. 330. Szkrb za postenyé bli'znyega. 331. — 334. Szkrb za vrédnoszt bli'znyega. 335. 336. Pravicsnoszt. 337. — 339. Sztanovitoszt. 340. 341. Prijaznivoszt. 342. 343. Szmilenoszt. 344. — 346. Gotovnoszt na szlú'zbo. 347. 348. Prijátelsztvo. 349. 350. Szòszedsztvo. 351. Zahválnoszt. 352. 353. Zmirlivoszt. 354. — 358. Krsztsanszka trplivoszt. 359. 360. Dobra példa. 361. 362. Molítev za drúge. 363. 364.

5. *Dú'znosztí próti drúgomi sztvorjényi.* Brodjenye szvétá. 365. Milüvanye sztvári. 366. Mirüvanye dugovány. 367. 368.

IX. Rázlocsne sztáve lüdi.

Poglavnika. 369. 370. Visne oblásztí. 371. 372.

Dühovnikov. 373. Vucsitelov. 374. Posávk
 sávczov. 375. Hí'zni goszpodárov. 376. Szé-
 bene dr'zine. 377. Hí'znikov. 378. 379. O-
 szécsi 'zén. 380. Roditelov. 381. 382. Otrov.
 383. 384. Vdovicz. 385. Szíroticz. 386. 387.

X. Rázloczna vrszt lúdi.

Detinsztvo. 388. Mladoszt. 389. Mo'ztvo. 390.
 Sztaroszt. 391.

XI. Rázlocsne prílike.

Návod dühovnika. 392. Szpôved deczé. 393.
 394. Czerkevno leto. 395. Poszvetsenye czerk-
 vi. 396. Oszvetek czerkvi. 397. Zdávanje hí-
 'znikov. 398. Dén rodsztva. 399. Dén iména.
 400. Szpômenek ti preminôcsi. 401. 402. Szkrb
 za odvêtek. 403. Lübézen domovine. 404.

XII. Rázlocsne násztave.

Solé i nyí vrédnoszt. 405. Mestria i tr'ztvo.
 406. 407. Polodelsztvo. 408.

XIII. Rázlocsna prípetjá.

Szreca i prémocsnoszt. 409. 410. Nevola i szí-
 mastvo. 411. 412. Zdrávje. 413. 414. Beteg-
 415. 416. Ozdravlenye. 417. Potüvanje. 418.
 419.

XIV. Rázlocsni obcsinszki vdárczi, i nyí odvrnênje.

Nerodnoszt zemlé. 420. 'Zirovnoszt zemlé. 421.

Peszmeno zdühávanye

Pred i med szlů'zbov bo'zov.

Na znáno nŕto.

1. Gospodne bo'ze! setůj nam na pomocs, v-důhovnoj nasoj potrėbcsini, za Jezusa Krisztusa; nasega goszpodna i odkůpitela.

Nŕta: Sot bi te nehválo.

2. Pred tebom, vecsni důh, sztáne molėcsi sereg tvoj, I v-důhovnoj csėszti neszė pred tėbe áldov szvoj. Primi tė áldov dobrovolno, I zdigni nász, lůdsztvo nevolno, Na szlů'zbo kėm bole polno.

Nŕta: Oh Bŕg, ki grėh odůrjávás.

3. Bŕg, vretina vsze dobrŕte! Zgledni sze na nász, szirŕte: Primi $\frac{1}{2}$ szrdcz pobo'zni áldov, I vlė $\frac{1}{2}$ na nász tvoj blagoszlov.

Na znáno nŕto.

4. Hválo dajmo Krisztusi za k-nam szkázano dobrŕto.

Na znáno nŕto.

5. Szmilůj sze nad nami, goszpodne, i poszlůhni nase ponízne molůtvi.

Na znáno nŕto.

6. Hválo dajmo mí vszi navkűp goszpodni Bŕgi,

2

Ki { z-szvojga szina k-nam poszlanyem
z-szvojga szina narodjényem
z-szvojga szina obrêzanyem
z-szvojga szina szmrt sztrplényem
z-szvojga szina gor'sztanényem
z-szvojga szina odicsenyem
z-szvétoga dúha poszlanyem.

Nász oszlobodi
Od grêha zmo'z-
noszi velike.

Nyega sze prisztája, Da szpévamo vszi z-an-
gelmi: *Hvála bojdi Bôgi na viszini.*

I. Vadlűványe.

Vrédnoszt i ezil vadlűványa.

Nôta: *Oh 'zítka ino szmrți goszpôd!*

7. **V**adlűványe, oh ti bo'zi dár! Tí, tí szi mí angel míra. V-tvojem krili nevczagam nigdár Vu nôcsi kaksté vihéra. Ka bi bio jasz brezí tébe, Najdragsi blagoszlov nébe?! —

2. Jaj vam, kí nyé ospotávate! — Ka za bin sze v-nyem nahája? — Ár gde popolnê szpoznávate, Ka vam na právi mir vgája? — Sto je modrésí vucsitel, I pôti 'zítka kazitel? —

3. Ono vasz vcsí prav szpoznávati Bôga, kakti sztvoritela, I z-môdrim dúhom zbrodjávati Nyepôti, nyegva dela; Ká'ze, kâ je on vszê ocsa, Szôdecz, i vecsna miloscsa.

4. Po nyem sze pamet preszvetsáva, V-nyé prirodjenoj temnoszti, Da dugoványa razszodjáva Pôleg znotrêsnye vrédnoszti, Naj zavr'zemo preidôcsa, I lúbimo presztajôcsa.

5. Ono csloveka zadr'záva Od szteze vecsnoga plámna, I dúsno vészt nyegvo zbűdjáva 'Z-nyé pogűbelnoga támna, Steri bí ga i prék groba Vcsino hűdi dűhòv roba.

6. Ono vcsí pobo'zno 'ziveti Z-szrecsov, stero nam Bôg dáva, I takáj mirovno trpeti, Gda nasz nevola sztiszkáva. Csi nasz vsze drűgo osztávi, Ono nam je kincs nas právi.

7. V-szmrtnom dôli nam ono nêti Vűpanye nemrtelnoszti; Ono nam v-nôcsi groba szvéti Sz-tráhom visne veszélnoszti, I pelá po szvetsztva pôti Vsze velkími czíli prôti. —

Vadlűványa.

8. Znam jasz, v-kom verjem, komi 'zivém! — I tő vero scsém varvati; Za nyé volo ráj vsze preneszém, Kak ká bi jo steo odati. — Vadlűványe, vecsni kincs moj! Tí mi i v-szmrti drágo boj. —

9. Tí veren angel dűse moje, Szprevájaj mené i v-grob moj. Oh! — szvéti mi trák, dike tvoje I vu vecsnosztí blá'zenoj — Tam, gde bom z-seregmi nébe Bôga zvisávo za tébe.

Nôta: *Verosztűjte, oh krsztseniczi!*

S. Blá'zen, kí szvoje vadlűványe, Kak najdragsí kincs, postűje, I, kak nyemi velí pozványe, Z 'zítkom, z-delom naszledűje, Nyé do szmrti zdr'zi, I ráj vsze pretrpí Z-mirovnm szrdczom, Kak ká bi nyé ôdao, Ali na porob dao Blôdnim spot-livczom! —

2. Ali jaj tomi, kí je szpoznao Nyega bo'zanszko isztino, I dönok obarvati nêznao Nyega, kak 'zítka vretino! — Grozen je grêh toga; Ár dűha szvétoga Vnêmar bantűje, I bin nyegvoga zla, Vekvecsnoga pekla Jaj naszledűje.

3. Ka bi nam haszno vesz kincs zemlé, Brezi tébe, angel mira? — Márna szo vsza, vsza, kak szpár meglé, I podvr'z sorsa vihéra: Od vszega sze szprávi, Kí tebé osztávi, Vecsni kincs nébe! On vu 'zítki pokoj, Vu szmrti pa trôst szvoj Zgűbí brez' tébe.

4. Nyemi sze lasztivna vêszt grozi, I 'zelen mir dűsni vmárja; Lasztiven kèp sze nyemi mrzi, I szvét ga trdno potvárja; Bôg szam ga odvr'ze, Blagoszlov povr'ze, Sztrási vecsna nôcs: Z-grozov sze zglédne on Prêk na pravicze lon, Z-szvéta vöidôcs.

5. Ali kí sze je sztálno pôdao Jezusi, zvelicsiteli; Kí je vere szvoje nêôdao, Nêoszkrúno v-rêcsi, v-deli: 'Ze tű pôt nyegova, Je pôt blagoszlova I veszélno.

sztí; Ocsa nyemi je Bóg, I zviszi ga ednök V-ne mrtelnosztí. —

6. Zdrzi tak tvoje vadlűványe, Krsztseník, i vszem postűj. Veliko je tvoje pozványe: Boj sztálem i v-szvetsztvi potűj. Vsze drűgo rad tádaj, Li vere ne odaj, Za kincs márnosztí; Ár je ona tróst tvoj, I má ti bidti voj Na mír vecsnosztí.

Nôta: *Krisztus mi je moj 'zitek.*

9. Vadlűványe i jákoszt! Ti nam sznâ'zi poti; Vészeli naso mladoszt, I sztároszt tróstaj tí.

2. Vcsi nasz prav zvisávati Velkoszt sztvoritela, I môdro zbrodjávati Zmo'zna nyegva dela. —

3. Gda odprés nyegvo hi'zo, — Csüti dás nyegov glász; Na dűhovno esészt bo'zo Zbűdjávaj tam i nász.

4. Vcsi nasz zavr'zti gnűszne Tadanke blòdnosztí, I nyé návuke pűsztne, Kak mre'ze jálnosztí.

5. Isztina o'zivávaj Nász v-gucsi i djányi; Isztina nam môcs dávaj Vu nasem pozványi.

6. Vszé nász radoszt i díka Lübézen ocsé boj, Da vszi vu szvetsztvi 'zítka Nahájamo mír tvoj.

7. Órok nas je vekvecsnoszt, Tűhína pa zemla: Vrácsaj nasz tak na vernoszt Od blòdne szteze zla.

8. Vernoszt na 'zitek pela, Zlo pa na szmrt i jaj: Vere dela do czvela Eti i v-nebészaj.

9. Ti tak, vera i jákoszt, Boj tũ nas voditel, I, da naidemo miloszt, Tam zagovoritel.

Nôta: *Szladki Jezus, mi szmo szem.*

10. Nepreczenyen kincs mi boj, Oh Bóg, vadlűványe moje. Daj, da jasz, kak verník tvoj, V-nyem szpoznávam poti tvoje, V-nyem mam prílíko zbògsanya I násztavo zvelicsanya.

2. Li pri nyega poszvėti Szpoznávam prav tebé, ocsó, I 'ze na etom szvėti Vdábłam tvoj mír i milos

so; 'Z-nyega sze vcsím mojo dú'znoszt, Ino dűse moje vrédnoszt.

3. Ka je modria szvêta Nêmogla prav vözgrüntati, Tô je tvojga poszvêta Visni trák dao nam szpoznati. Ti szi môdroszti vretina, Tí, vekivecsna isztina!

4. V-vadlűványi nam tvoj szin, Jezus ocsiveszno ká'ze Tak nas pogübelen bin, Kak velkoszt miloscse bo'ze, Odpré sztezo szpravicsanya, I dűsnoga zvelicsanya.

5. Eti sze szladki trôst dá Vszêm vu szrdczi oranyenim; Tű sze zlehkôtiti zná Bremen dűsam okladjenim; Tű naide vandrar sztan míra V-vdérjanyi sorsa vihéra.

6. Eti sze vszi národje Zemlé prav blagoszlávlajo, I vszê sztotin porodje Z-glászom 'zítka otávlajo. — Vadlűványe je vszê ran vrács, I vszê dűs verni varivács.

7. Ono varjé vu krili Nász na 'zítka kmicsni potáj, Koronűje na czili Verno szkoncsani nas be'záj; — V-szmrti nam je bátrivitel, I v-szôdbi zagovoritel.

8. Oh! — vzemi tak za kincs té Szrdcz nasi dú'zno zahváluoszt. Daj, da nyega czvét raszté, Vszemi szvéti na veszéluoszt. Pelaj po nyem vsze sztvorjénye, Bôg, na tvoji csűd vidénye.

II. Bôg.

1. Bôga bivoszt.

Nôta: *Oh szladki Jezus, ka szi.*

11. Jeszte Bôg! — vsza szo rôk nyegovi delo. Ka bi vűpanye verni za grünt melo, Csi nebi sztáli na vecsnoj gvűsnoszti Nyegve bivoszti? —

2. Neszrecsnêsi od nerázumni sztvári Bi bio sors

nas vu té blôdnosztí szpári; Nebi meo za nász szvé
nikse lepote, Niti dobrôte.

3. Kak bi 'zeleli 'zítek vecs lúbiti? — Kakd
jámosztí i szvetsztví szlú'zítí? — Jaj! — bole sze je
nigdar nêrodití, Kak tak vtonítí.

4. Kaksá groza bi nam vmárjala szrdcze, Gda bi
nam zaidtí melo 'zítka szuncze, Csi bi brez' Bôga
mogli z-szvêta idtí, I v-grobi preidtí!

5. Ah! — te bi nam i blá'zensztva 'zelénye Szó-
pilo v-dúsi mantre obcsüténye; Zla rob bi sze pa vá-
lao brez' sztráhote V-blati grêhote. —

6. Ali — obnêmi, grozno obcsüténye! — Veszni,
oh grêsne blôdnosztí mislénye! — Poznam jasz, po-
znam szvêta sztvoritela, I zdr'zítela.

7. Jeszte Bôg! — od nyega mam i jasz 'zítek;
Od nyega csákam vecsnosztí prebítek: On me pri-
pela k-vretíni blá'zensztva, Po sztezi szvetsztva.

8. Bôg, Bôg mi je tak grünt mojga vüpanya; On
mi je dúsi porok zvelicsanya. Znam, kâ sze nigdar
'znyim neoszramotím, Nigdar neszkarím.

Nôta: *Dober je nas Bôg, porazmite.*

12. Z digni glász z-nicesztnosztí práha, Dúh moj
szpêvaj velkoszt sztvoritela, Kí, vise szun-
csevnoga tráha Prebívajôcs, ravna szvoja dela. Áldúj
nyemi, v-szvetsztví ga molécsi, Kak angelje, v-szvet-
losztí sztojécsi.

2. Nyega pamet zaman zbrodjáva. Nicesztna je
pred nyim vsza zvísenoszt. Zaman môdroszt szvêta
zgrüntáva, Vu kom sztojí nyegva odícísenoszt. Kak
bi ga szmeo tí, práh, obrázítí, Da ga ni angel nemre
zbrodití? —

3. Csüdúj bár szuncza szvetlo szprávo, Csüdúj i
zvêzd neszmerne vno'zínoszt, Csüdúj zemlé vugodno
sztávo, Ino môrszke globocsíne szkrovoszt: Ka

szê eti dugovány dika, Prôti velkoszti goszpôda
zitka? —

4. Li ténki trák dike nyegove Nam szvéti v-nyí,
kaksté szo szi zmo'zna; Tenya velkoszti goszpodnove
Szo vsza, i voli nyegvoj podlo'zna: On, kí je nyim
dao bivoszt v-megnenyi, Nyim i konecz zná vr'zti,
kak tenyi.

5. Bôg -- on, komi düh moj áldüje, Vu szebi má
zrok szvoje velkoszti: On sztvorjênya nepotrebüje;
Ár prebiva v-blá'zenoj szvetloszti, Nesztojí pod práv-
dov telovnoszti, Geto je szam düh vsze popolnoszti.

6. Od tébe, goszpodne, od tébe Sztácse vö vsze
bivoszti vretina. Tebé glászi vizína nébe, Tebé cslo-
vek, vszega prvotina: Tvoje dike blísk je csrvics
v-práhi, I telko jezér dús v-szuncza tráhi. —

7. Moli ga tak, oh dúsa, v-dúhi, Moli nyega v-szvet-
sztvi i v-isztini; Tak on, kí je k-tebi nê túhi, Po-
zdigne tebé k-'zitka vretini: Ár kí nyega dosztojno
csesztíjo, Tál od nyega v-miloscsi dobíjo.

2. Bôga popolnoszti.

Szkrovnoszt.

(Sz. trojsztvo.)

Nôta: *Z-nebész récs vecsna prihája.*

13. Vretina visne môdroszti, Bôg, globocsína
szkrovnosztí, Vecsni düh csísztoza szvetszt-
va, I punoszt vszega blá'zensztva!

2. Tebé moli csrvics v-práhi, I angel vu szuncza
tráhi, Díko tvojo csüdävajôcs, I vu radoszti szpê-
vajôcs.

3. I mí, i mí, v-práhi klecsécs, I tebé v-szvet-
loszti gledécs, Neszêmo vu poníznoszti. Pred té-
dov pobo'znoszti.

4. Dika ocsi na vizini; Csészt Jezusi, nyega színi; Postenyé dúhi szvétomi, V-bivoszti Bôgi ed-nomi.

Na znáno nôto.

14. **M**í verjemo *v-ednom Bôgi*, Nébe, zemle sztvoriteli, kí, kak punoszt dobrôt vnôgi, Vsza dobra dá dúsi, téli. On je gotov vsze hrániti, I od neszrecse brániti, Ze-vsžém láda, vsza v-rokaj má, Vsza vídi, razmi ino zná: On nad nami verosztúje, I pôť naso korunúje.

2. Mí verjemo *vu Jezusi*, Színi ocsé nebeszkoga, kak szredbeniki Krisztusi, Národa eslovecsanszkoga Jedínom odküpiteli I mílom zvelicsiteli, kí je 'zítek szvoj dolidjao, Da bi nam dike örok dao; Gori je sztano zviseni, Goszpodúje odicseni.

3. Mí verjemo *v-dúhi szvétom*, Vsžê verni dús voditeli, Kak z-díkov ocsé obvžétom Srdcz tú'zni bátriviteli. On, on preprávla bolvansztvo, I grúnta právo krsztsansztvo, Za'ziga iszkro vernoszti, Szprávla vsze na pôť vecsnoszti, I po sztezi szpravicsanya Pela na sztán zvelicsanya.

Nôta: Szpômeni sze, goszpon, z-verni tvoji.

15. **M**olimo tebé, oh sz. trojsztvo, Ocsa, szin, dúh szvéti, — edno bo'ztvo! Tí szi vsžê dobrôt vecsna vretina; Pri tebi je blá'zensztva isztina.

2. Kí tebé vu szvetloszti szpoznáva, I z-szrdcza poniznosztjov zvisáva; On osztávi odúrno pôť kmi-cze, I prêksztôpi na szetezo pravice.

3. Záto i mí k-tebi prihájamo; Áť pri tebi posz-vêt nahájamo: Pred tebom sze v-práhi ponizimo, I od tébe trôst visni proszimo.

4. Kaksa pogübel je nad onimi, Kí tebé nedí

sijo z-vernimi! — Blôdijo, kí tebé nepoznajo, Œzkvarijo sze, kí te nebôgajo.

5. Tí szi ocsa vsze dobrotivnoszti; Tí szôdis vsze pôleg pravicsnoszti. Oh! — daj sze nam tak tebé bojati, I li v-szalom tebi sze vüpati.

6. Jaj vszêm onim, kí v-tebi dvojjjo, I v-rú'znoszti pred tehom sztojijo! — Oni szami szebé pogübijo; Ár sze sz-tehom, szodczom protivijo.

7. Ali szrecsni, kí tebé poznajo, I v-prosztôcsi szrdcza zvisávajo! — Veke szrecsni, kí v-tvojoj szkrovnoszti Polo'zijo szteber vüpaznoszti.

8. Vecsno bo'ztvo! mí v-tebi verjemo: Daj, da k-tebi na díko pridemo, Gde mo te vu szvetloszti glédali, I z-angelmi szvét', szvét, szvét szpévali.

Nôta: *Oh svetla zvezda zorjanszka.*

16. Verni! díko, csészt szpévajte: Z-veszélnoszt-jov zvisávajte Bôga, kak sztvoritela; Nyega, vu szvetloszti gledécs, Molte vszi, vu práhi klecsécs, Kak sorsa ravnitela — Zmo'zen, Blá'zen Szi tí, Bôg nas, kí vsza ravnas v-pravicsnoszti, I blagoszlávlas z-miloszti.

2. Díko, csészt, hválo szpévajte, Odküpleni, zvisávajte Jezusa, szredbenika: Vrédnoszt nyegvo v-miszli dr'zte, Vüpazen li vu nyem vr'zte; Ár je on vasa díka. Radoszt, Miloszt Od nyega má, kí nyega zná postüvati I z-'ítkom naszledüvati.

3. Díko, csészt, hválo szpévajte, Odebráni, zvisávajte Dúha, poszvetitela; Nyegva zmo'znadela gledécs, Molte ga, zradosztjov hvalécs, Kak szrdcz veszelitela. — On boj Vszêm voj Z-düsne kmi-cze, na pravicze visni poszvét, I vecsnoszti blá'zeni szvét.

Nôta: *Szladki Jezus, mi szmo szem.*

17. Globocsina szkrovnoszti, Odicseno sz. trojsztvo, Vretina vsze môdroszti, Edno vekivecsno bo'ztvo! Mi tebé, v-szvetloszti gledécs, Zvisávamo v-práhi klecsécs.

2. Tebí szrdcz nasi áldov, Nasa szlú'zba vugodna boj. Vlê vö díke blagoszlov Na nász, molécsi serreg tvo; Pelaj vsze po sztezi szvetsztva K-'zelnomiczili blá'zensztva.

3. Ednók mo te v-szvetloszti Popolnoma zvisávali, Gde mo tvoje szkrovnoszti Z-ôcsi v-ôc adzsi zbrodjávali. Tam, tam mo sze radüvali, I szvét', szvét', szvét' ti szpévali.

Vekivecsnoszt.

Nôta: *Oh vekivecsne miloscse.*

18. Bôg nas je szam goszpôd vszega. Verni, szpévajte nyemi! Priszpodobnoga vecs nega Nindri k-najvísesnyemi. Vekivecsen sze on zové; Ár vsze, ka jeszszte i 'zivé, Vu nyem má zrok bivoszti.

2. On je ni zacsétka némeo, Ni koncza nemre vzéti: Sto bi vecsoszti zgrüntai steo, Z-sterov - je on obvzéti? — Mi, ki szmo vcserányi pred nyim, Léhnemo z-dnévom ütásnyim. On je od vek, do veka.

3. Okô ga nemre viditi Vu neszmernoj szvetloszti, Ni niksa môdroszt zbroditi V-nezgrüntanoj velkoszti. Li v-nyegovom lépom szvéti Nam trák nyegve díke szvéti: Li z-dél ga szpoznávamo.

4. Gde bi bilí mí, csi 'zítka Od nyeganebi vzéti? — Vesz sztan nasega prebitska Je li po nyem veszéli; Po nyem szo naprépozvána, I do etimao zdr'zána Vsza, v-nébi i na zemli.

5. Díka nyegove velkoszti Vsza mészta napunya.

va, I blizk nyegove szvetloszti Nôcs szkrovnoszt preszvetsáva: On zná csloveka hoténye, I vídi szrdcza mislénye Prvle, kak je násztalo.

6. On grünta sztávo národov, I ravna szteze lúdi; On v-désznoj má sors porodov, Tak dobri, kak i húdi, Z-szrdom prigledáva rú'znoszt, Koronúje pa nedú'znoszt: — Szôdi vsze po praviczi.

7. Bôg, Bôg je vrêden díke szam, Nyega sze csészt prisztája; Ár od nyega vszém bívosztam 'Zíték i radoszt zhája. — Néba, zemla, hváli nyega! Li on szam je goszpôd vszega, kak düh nemrtel-noszt.

Nôta: *Dober je nas Bôg, poraznite.*

19. Gda je nébilô ni mészecza, Ni vno'zina zvêzd sze nébliszcsila; Gda nam je nêszijao trák szuncza, Niti zemla sztvorjena nébila; Gda je ni angel escse nêszpêvao: 'Ze te szí tí, Bôg, v-diki prebivao.

2. Sto bi sze tak szpozábo sz-tébe, I neszpoznao szvoje podlo'znoszt? — Tebi szo i zmo'znoszt nébe Podáne vu sztálnoj bojznoszt: Ti, oh vszé dühôv düh odicseni, Szi vise vsze vizíne zvíseni.

3. Lêta tvoja szo brez' zacsétka, I ni koncza nedo nigdar mela; Szam szí vretina tvojga 'zítka, Zvôn tébe pa szo vsza tvoja dela: Tí i vsza ednôk v-nicsesz pogrozis, Ali szam tí vekveke obsztojís.

4. Kaksza radoszt je tô tím vernim, Kâ szí i osz-tánes tí nyim ocsa! — Ali jaj grésnikom odúrnim, Kim nepríde v-tál tvoja miloscsa! — Vecsen szí tí, vecsen dás vszém 'zíték: Dobrim díke, húdim môk prebítek.

5. Szpadni bár v-práh, tál moj mrtelen! Ka te sztrási 'ze nôcs szprhlívoszti? — I tí, kak düh moj nemrtelen, Idtí más na sztan vecsne bívoszt, Gde

bos, vu tráhi lepsega szuncza, Bôga velkoszt szpé-
vao brezi koncza.

Zmo'znoszt.

Nôta: *Oh vekivecsnoszt, grozna récs!*

20. Szpévajmo vszamogôcsemi, Vsza môdro rav-
najôcsemi, Bôgi najvisesnyemi! On csiní
dela velika; Mocsí i czüda telika Szo podvr'zena
nyemi. Vsze, ka on scsé i zapové, Vu megnenyi
sztáne naprê.

2. Nyegovi rôk delo je zrák, Vu zráki viszécsi
oblák, I vsza nebész vizína, Zemlé tak vugodua
sztáva, Vszé na nyé bodôcsi szpráva, I môrja glo-
bocsina: Vsza, vsza od nyega vizíjo, Vsza sze vu
nyem veszelíjo.

3. Csi on velí, — vu obláki, Escse i med szuncza
tráki Sze vodé pobüdíjo; Csi scsé vrocáno zbüditi,
Ali de'zd'z, sznég, mraz püsztiti, Volo nyemi esi-
níjo. — On premení nôcs na szvetloszt, I szvetloszt
szuncza na temnoszt.

4. Sztréle lécssejo zerjáve Nam szemotam kúmesz
gláve Nyega récs bôgajôcse; Blizsk i grúm trôszí
vizíne, Szláp i ogen globocsine, Vál ládje plava-
jôcse: Na nyegovo povelénye Groza pokríje sztvor-
jénye.

5. Ali vsze tô pá obnêmi, Csi on, kí láda ze-
vszêmi, Scsé nyega vdér vtisati; Vsze more vu po-
kornosztí Nyega vôle i zmo'znosztí Glász v-megne-
nyi szlisati: On vretine zná vszühstiti, I sz-pecsín
vodô zbüditi.

6. Koga vadlúje csrv v-práhi, I angel vu szuncza
tráhi, Za szvojga sztvoritela? — Koga nebeszka
vizína, Ino môrszka globocsína Moli, kak ravni-

tela? — Sto noszi v-dêsznoj sors lúdi? — Sto 'zi-tek, szmrt dobrí, hűdi? —

7. Cslovek, tí práh, tô szpoznávaj; Idi, gízdoszti mir dávaj: Vidis, kak velki jé Bôg! — Ár kak sze szmês nadúhvati, I prôti nyemi brszati, Da szi po-dvr'z nyegvi rôk? — Szpádnes tí pred nyim z-gíz-dosztjov, Obsztojís pa sz-poníznosztjov. —

8. Velki Bôg! tvoja je vsza môcs; Tí dávas k-do-bromi pomôcs, I blagoszlávlas trűde, Zdignes sz-práha vsze pobo'zue, Poteres pa te nezlo'zue, I nyí tanácse hűde. Kí sze vu tebi veszeli, Ka tomi skôdi, i falí? —

Nôta: *Groba sze niscse neogne.*

21. Goszpodne, sto zapopádne Velkoszt tvoje zmo'znoszti! — Pred tehom vsze vu práh szpádne Z-csütényem podlo'znoszti. Ka tí nebi vcsi-niti znao, Ka szi za popolno szpoznao? —

2. Tí scsés, i vsze naprêsztáne V-ednom ocsno-megnenyi, I pá z niceszom posztáne; Ár je szpo-dobno k-tenyi: Premenyávas sztávo szvétá, Kak gingavi obráz czvétá.

3. Vszamogôcsi! v-tvojem sztráhi Vcsi mené po-tűvati, I tak sze daj meni, práhi V-tebi, ocsi vű-pati. Pelaj me po szvetsztva pôti Czili vekvecsnozti prôti.

Môdroszt.

Nôta: *Oh kak te mam prijéti.*

22. Zvisávam te z-radostjov, Bôg, za vernoszt tvojo, Kí sz-tak csűdnov môdrosztjov Rav-nas sztávo mojo. Oh! vcsi me zbrodjávati Môdra tvoja dela, I vu nyí szpoznávati Tebé, sztvoritela.

2. Povszéd, kama sze zglédnem, Nahájam réd

lêpi, Povszéd môdroszt zaglédnem V-nyé bo'zanszkom kèpi: Vecsna môdroszt zdr'záva Od zacsétka vesz szvét; Ona sztvorjènyi dáva Mír, radoszt, i poszvét.

3. Vrêmena szkroven be'záj Môdroszt povodjava; Leta redoven tekáj Nyé dűh poravnáva: Nyô vídim vu viszine Odicsenoj szprávi, Nyô molim v-globocsine Kmicsno-szkrovnoj sztávi.

4. Ognyeni je szuncza trák, I nevu'zgé, szvéta: Né! — on li szegréva zrák, I zrok je poszvéta, Vlejé v-zemlo 'zirovnoszt, Dá odraszek vszemi, Delí trôst i mirovnoszt Szrdczi bolécsemi.

5. Kelko jezér zvézd be'zi Brez' zbontanya v-zráki! — I kakse bremen le'zi Vu kmicsni obláki! — Sz-kaksov szilov dűdnya zrák, Vdérja grozen vihér, Szvét pokriva kmicsen mrák, Sztrási szmrten vecsér! —

6. Sto méri vszém etim pôt? — Sto je nyí voditel? — Tí szam — tí, díke goszpôd, Kak môder ravnitel: Tí vr'zes nyí besznôcsi Taksi czil v-nágloszti, Da 'z-nyí vihérne nôcsi Zide trák radoszti.

7. Sto zná zemelszke dári Môdro vödeliti, Ivsze 'zivôcse sztvári 'Z-nyimi veszeliti? — Sto zná de'zd'zevne meglé I szpár vküpszpraviti, I 'z-nyí kaplami zemlé Krilo navla'ziti? —

8. Sto z-czvétjem i szád dáva? — Sto z-veszéljem 'zítek? Od koga je vszé sztáva I mira prebítek? Z-lépig dobro sto pára, Csloveki na radoszt, Najga, kak ocsa, kára I büdí na môdroszt? —

9. Vísni! tvoje môdroszti Csüda vidim povszéd; Csüdűjem nyé szkrovnoszti Kamsté vr'zem pogléd. Nyô, nyô tak scsém szpévati, Nyé sztopáje gledécs, Nyô molécs zvisávati, Pred nyöv v-práhi klecsécs.

10. Ona mi boj voditel V-etom kmicsnom dóli, Ona moj veszelitel Vu vszákoj nevóli: Tak vuëmar

neodsztopim Jasz od szteze szvetszva, I nigdar neodblôdim Od czila blá'zensztva.

Nôta: *Kak velka je bo'za szmilenoszt!*

23. S<sup>teri môder more zbroditi Szkrovno dôb zná-
nya bo'zega? — Ka je bilô, je, i má bidti,
Kak sze vsze tô zná od nyega? — Sto bi ládao sz-
taksov znanosztjov, Kaksté szi je on vucseni? —
Bôg, kí je obvzétí z-szkrovnosztjov, Je i v-znányi
nezbrodjeni.</sup>

2. Csi bi sto zvézd vszé iména znao, I pészek môr-
szki zgrüntávao. Csi bi szkrovnosztí míszel szpoznao,
I sztotin be'záj zbrodjávao; Tak bi lüdi toti premo-
gao, I angelszko znanoszt bi meo: A' prôti Bôgi ka
bi zmogao, I ka v-znányi kázati szmeo? —

3. Nicsesztna je vsza môdroszt szvéta Prôti bo'zój
vszaznanosztí, I tálêhne, kak díka czvéta V-márnoj
szvojoj gingavosztí. — Oh tí, kí vsza vídis ino znás,
Bôg! sto bi te necsüdüvao? — Szam tí nezgrüntano
môdroszt más: Sto bi te tak nepostüvao? —

4. Velikoszt tvojo csüdüvati, Je moja dú'znoszt i
díka, I na nyé potí kebzüvati. Najprednyêsa môd-
roszt 'zítka. — Oh! — szpoznávam te tak v-radosztí;
Ár tí szam tô vrêloszt rad más, I pred tém odprés
pôt môdrosztí, Komi sze prav szpoznati dás.

5. Naj hotécs v-blati zla nele'zim, Tô mi rázum
moj szam právi; Ár pred Bôgom kama odbe'zim, Kí
me povszéd, gda scsé, sztávi? — Kaksté bi sze pred
nyím sto szkrívao, On ga vídi, on ga csüje, I v-szvet-
losztí bode odkrívao, Ka sto v-kmiczi naszledüje.

6. Sto zná szrdcza szvojsza szkrovnosztí? — Ah!
— práh sze zlehka szam vkani. Vsaznajôcsi, tvoje
môdrosztí Díh meni na pomôcs sztani. Csi v-dugo-
ványi düse blôdim, Tvoj zmo'zen glász me naj szpôti,

Da sztan moj z-'zalüvanyem szôdim, I tak hítim czi-li prôti.

Nôta: *Oh vekivecsnoszt, grozna récs!*

24. Bôg, kí szi povszéd nazôcsi, Pred tebom, oh vszaznajôcsi, Me vcsi v-szvetsztvi hoditi; Nedaj mi vu neznanoszti Z-szteze tvoje bojazoszti Na pôt zla zablôditi: Z-grêhov szua me szam sz têm búdi, Kâ me dúh tvoj povszéd vídi.

2. On, kí csiszto dúsno vészť má, I tebé sze boja-ti zná, Nema zroka czagati; Nyega niksi 'zítka vi-hér, Escse ni szam szmrten vecsér Nema môcsi sza-gati. . . Daj, da sze jasz taksi naidem Zdá, i gda, kak szuncze, zaidem.

Szvetsztvo.

Nôta: *Obüdi sze, oh me szrdcze!*

25. Oh Bôg! kí szi csiszto szvéti, I li v-dobrom más radoszt, Tí li té scsés v-miloszt vzéti, kí díka je tú — jákoszt: Zátó szi nam právdo dao, I trdno zapovedao, Naj ti vszi verno szlú'zimo I, kak tí, szvetsztvo lúbimo.

2. Sz-popolosztjov szi obvzéti; Zmenkanyi me-szta nedás: V-míszlaj, v-récsi, v-djányi szvéti, Csi-szte vôle nágib más. Ka tí scsés i namenís, Ka 'ze-lês, ali csinis, Vsze rázum vrédno csüdúje; Ár sze szvetsztvo v-nyem szka'zúje.

3. Tebi je nê haszek, ni kvár, kaksté szi eslo-vek csini; I dönok na dobro vszigdár Búdis nász, grésne sziní: Ár znás, kâ je pôť szvetsztva, Grünt nasega blá'zensztva, Zlo pa ti, kak odúrjâvas, Tak sz-kastigov prigledâvas.

4. Oh! — vrácsaj me tak od vszega, Ka bi dúsi skôdilo, Ino mír szrdcza mojega V-vecsno prepaszt

vtópilo: **Ti** vlê vu prszi moje **Nágib** praviczze tvoje; **Ár** kak lehko brezi tébe **Zakocz**kam jasz órok nébe!

5. **Ti**, kí szi nam v-színi tvojem **Záto** dao voditela, **Da** bi mí, nevolni vu nyem **Meli** odküpitela; **Daj**, da nyegov szvéti glász **Z-gréhov** szna büdi vsze nász, **I** po ravnoj sztezi szvetsztva **Pela** k-vretini blá'zensztva.

6. **Sztrébi** vö z-szrdcza nasega **Nágib** grésne rú'z-nosztí, **I** vlê v-nyé dúha tvojega, **Kak** dúha nedú'z-nosztí: **Daj** nam káp tvoj varvati, **I** vu szvetsztvi vandrafti; **Ár** li tim dás órok nébe, **Kí** do csisztí sli pred tébe.

Na znáno nóto.

26.0 **h** **Bôg!** kí gréh, odúrjávás, **I** szvetsztvo zapovedávás, **Vcsi** me $\frac{1}{2}$. pobo'zno 'zivetí, **I** tál $\frac{1}{2}$. v-díki tvojój metí.

2. **Sz-tebom** sze jasz vijedinávám, **Csi** vszák gréh odúrjávám, **Tebi** $\frac{1}{2}$. poszvetím pôt mojo, **I** rad $\frac{1}{2}$. csíním volo tvojo.

3. **Oh!** — büdi me tak na szvetsztvo; **Ár** je tô pôt na blá'zensztvo. **Szrecesen** $\frac{1}{2}$. kí po etoj pôti **Ide** $\frac{1}{2}$. czíli 'zitka prôti! —

Pravicsnoszt.

Nôta: Bójdí díka i postenyé.

27.S **Szvétí** szodecz, tí v-praviczí **Oszôdis** sztávo lúdi; **Ár** je pred tebom né v-kmiczi **Hodba** dobri, ni húdi: **I** te najglobse szkrovnosztí **Odkri**vas tí vu szvetlosztí, **Miszél** szvétí zbrodjávecz!

2. **Ti** z-viszíne nebész vídis **Színi** szvétá márnoga, **I** kak nyí vrédnoszt previdis, **Tak** oszôdis vszákoga: **Neprestímás** sztána oszôb, **Nego** pôleg znotrésznyi dôb **Dás** vszém nájem praviczze.

3. Tam ni mita, ni zagovor Miloscse neprimoli; Li ti szodjeni odgovor Te zdrá'zd'zi, ali vtoli: Zaman je zdühávati tam, Gde je li szvéti 'zitek szam Trôst i áldov vtisanya.

4. Tak dobra, kak húda dela Naszledújo csloveka, I primérni szád do mela Od zíbéli, do veka: Nevuide on ni v-tom 'zítki, Ni vu nebeszkom prebítki Pravicsnoj szôdbi tvojoj.

5. Tim vernim tí 'ze éti dás Mír ino blagoszlov tvoj, I z-húdimi ji nenihás V-pogübeli nyihovoj: I tak szvéti poszvedocsis, Kâ 'ze tü najem odlôcsis Jákoszti, vu praviczi.

6. Ali kí sze te neboji, I v-rú'zni grêhi pláva; On pred tehom neobsztoji; — Grozna je nyegva sztáva: Beteg, düsna nepokojnoszt, Spot, szirmastvo, ino dvojnjoszt, Ga 'ze eti pregánya.

7. Csi pa eti pôt grêsnika Brezi kastige nihás, I csi jákoszti vernika Nájema tü vönedás; Prék groba zglihas sors lüdi, — Odlôcsis sztan dobri, húdi, Pôleg vrédnoszti 'zítka.

8. Nê! — pred tehom neobsztoji, Kí nema szpravicsanya; Kí v-tvojoj praviczi dvoji, Vöszpádne z-zvelicsanya: On je 'ze eti neszrecsen, Po szmrti pa na jaj vecsen Idti má z-szkvarjenimi.

9. Daj mi, pôleg példa tvoje, Jákoszt naszledüvati, I, pôleg dú'znoszti moje, Pôt zla odúrjávati; Csi me szvét na grêh szküsáva, Düh tvoj me naj pôbüdjáva Na'sztálno vojszküvanye.

10. Ali da mi je récs tvoja kazitelkinya pôti; Po nyè sze naj düsa moja Na 'zítka môdroszt pôti, — Znyôv me vcsi na tvojoj désznoj Hítiti po sztezi tesznoj, Na veszélje vecsnoszti.

Nôta: *Oh, goszpodne, ti nas veren Bôg zmo'zni!*

28. Oh velki Bôg! ti, branitel pravicze, Ti pre-gányas mánye szluge krivicze. Jaj, kak groznoj szôdbi prôtibe'zi, kí szi dűso z-nepraviczov te'zi!

2. Pôti moje niksa jálnoszt nerú'zi, Ni nedú'zna szkuza hodbe netô'zi; Preklétsztvo me v-grob moj nenaszledűj, Ni prék groba jaj szirôt neszkarjűj.

3. Kak lehka de ednök tam moja szôdba, Csi de eti nedú'zna moja hodba! — Csisztí bom sô z-szvêta, nê vtepeni, V-gvant pravicze, nê v-zla, obleceni! —

Isztinoszt.

Nôta: *Szladki Jezus, mi szmo szem.*

29. Oh Bôg! ti szi isztinszki: Rècs tvoja sze má szpuniti; Ár tanács tvoj nebeszki Sze nemore premeniti. Vcsi me tô v-pámeti meti, I tebi na csészt'zivetí.

2. Sto bi naisao zmenkanye Vu vecsnoj tvojoj szkrovnosztí, Ali premenyávanye V-szôdbe tvoje isztinosztí? — Nega tam meszta blôdnosztí, Gde je punoszt vsze môdrosztí.

3. Nê szi tí práh krhkôcsi, ká bi ob'zalűvao delo, Csinénye tvoje môcsi De vekveke sztálnoszt melo: Tí v-obecsanyi obsztojís, Ino szpunís sz-kém sze protís.

4. Tí vsze zlo odűrjávás, I jaj tomi, kí v-nyem blôdi! Pobo'znoszt pa zvisávás, I blá'zen, kí nyé pôt hodi! — Ti tvoji szo'ze tú szrecsni, Tam pa májo'zitek vecsni.

5. Verne blagoszlávlati, Ti je najesisztêsa radoszt, Vsze szrecso ponávlati, Tvoj nágib, oh vecsna miloszt! I grêsnikov povrnénye, Tvoje jedino'zelénye.

6. Nê! — rêcs tvoja nenori; Ka obeczas, zdr'zís

verno: Ka sze z-isztinov bori, Tô je pred tehom o-
dúrno. Míszel tvojí haszek, ni kvár Nemre preme-
níti nigdár. —

7. Daj sze mi tak varvati szvéta gnúszne la'zlivó-
szti, I sztálno sze dr'zati Vu vszem tvoje isztinoszti:
Ona mi boj vorczan 'zítka, I moja najvéksa díka.

8. Tak naj preminé vesz szvét: Csi sze bár od v-
szega szprávim, Ti bos mi zmo'zen poszvét, Gda
márnoszt eto osztávim. — V-tebi polo'zim vüpanye
Moj trôst ino zvelicsanye.

Nôta: Zaka sze 'zalosztis, oh ma dûsa!

30. Bôg! tí szí sztálen v-namenyávanyi, I nedás
meszta preményávanyi V-rècsi, ni v-csiné-
nyi; Csi sze vesz szvét v-nicsesz vtopí, Tanács tvojí
veke obsztojí.

2. Vecsna isztina! búdi mi szrdcze Na zbrodjáva-
nye tvoje pravicze, I sztálne vernoszti; Da sze v-
csím zavr'zti jálnoszt, I zdr'zim vü dobrom sztálnoszt.

3. Csi mi nôcs lá'zi nevtápla mira; Kakse blá'zen-
sztvo sze mi odpéra Tam na díke szvéti, Gde isztina
goszpodúje, I vsze verne koronúje! —

Dobrotivnoszt.

Nôta: Radúj sze vsza zemla goszpodni.

31. K ak velka je bo'za szmilenoszt! Sto bi mogao
nyô zgrüntati? — Li divja szrdcza neza-
hválnoszt Nesetúje nyé szpoznati. — Jasz, dokecs
bom meo tü prebítek, k-tebi, ocsa, nebom túhi: Te-
bé, kí szkrb más na moj'zítek, klecsécs molo bodem
v-dúhi.

2. Sto mi je dao dúso'i télo? — Tí, sztvoritel mi-
losztiven! — Vsze, ka mam, sto mi je; podélo? —

Ti, oh ocsa dobrotiven! — 'Sto k-deli rázum, príli-ko, môcs? — Ti moj szmileni hranitel! — Sto k-pozványa dú'znosztí pomôcs? — Ti, vszega môder rav-nitel! —

Zgledni sze, dúsa, na díke szvét, Gde sze ednôk zvisziti más, Gda osztávis márnosztí poszvét, Csi Bôgi prav szlú'ziti znás: Sto te je pôzvao v-tô krá-levszto? — Bôg, po szvojem lübezníki; Bôg ti je obecsao blá'zensztvo, Po Jezusi, — szredbeníki.

4. Csi te szlaboszt téla v-grêh szühne; Sto te od nyega odvé'ze? — Csi trpís; jaj tvoj sto poszlühne, I rane szrdcza obé'ze? Bo'za nezgrüntana szmile-noszt Vzeme tebé pod perôti, Zvrácsi tvoj bin ino bo-leznoszt, I trôst dá tebi, szirôti.

5. I tí? — tí nebi szpoznávala, Dúsa, ocsé lübéz-nosztí!? — Ti nebi v-práhi zvisávala Etak csüdne szmilenosztí!? — Oh! — lübi Bôga vise vszega, Po-lo'zi vu nyem vüpanye, Bojdi angel brata tvojega, I tak csákaj zvelicsanye.

6. Na tô, na tô te nadigáva Velkoszt bo'ze szmile-nosztí; Tô ti trdno zapovedáva Gvüsnoszt tvoje ne-vrêdnosztí. — Oh! — idi, dúsa, i tak csíni: Noszi kêp bo'zi vu szvetsztvi; Tak ti dá Bôg po szvojem színi Odíczeni tál v-blá'zensztvi. — —

7. Oh goszpodne! tvojo szmilenoszt Mi daj v-pá-meti dr'zati, I tak nezgrüntano lübéznoszt, V-práhi klecsécs, zvisávati: Ona me vodi v-veszélnosztí, I trôstaj vu vöri tú'znoj; I, gda szkoncsam pôt mrtel-nosztí, Ona mi hládi szmrten znoj.

Nôta: *Ah Bôg! poszlühni me v-mojoj.*

32. Csiszta lübézen! csi te prav zbrodjávam, Velkoszt tvojo vu práhi zvisávam; Z-vüpazno-sztjov, I z-radostjov Tebé, dober Bôg, za ocsó ze-távam.

2. Oh! — daj, dokecs na tom szvétí potújem, Da te v-lübézni sztálno naszledújem, Dáre delécs I veszelécs, Tú'znim bratom angel bidti setújem.

3. Tak bom tú lèpo pôt cslovéosztva hodo, Po ste-roj de me dúh lübézni vodo; Tam pa ednôk Bos me tí, Bôg, Pôleg právde lübézni milo szôdo.

Dugotrplivoszt.

Na lasztivno nôto.

33. **K**ak dugo znásas pokorno, Oh Bôg, nase gre-sénye! — Kak vnogokrát je okorno Nase rú'zno 'zivlénýe! — Náklonoszt nasa je jálna, I pôt jákoszti nesztálna; V-grêhe hotécs letímo: Ali tí, vecsna miloscsa, Potrplénýe más, kak ocsa, Kaksté te dreszelímo.

2. Doszta lét sze vcsakati dás Tim v-grêhi plava-jôcsim, I blôdnikom vrêmen nihás, Rêcs tvojo spo-tajôcsim: To nerodno drêvo trpís, Escse sze i za nyé szkrbís, I verno je oprávas, Naj vdábla odraszek krepsi, Ino prinása szád lepsi, Náglo ga nepreprávas

3. Da pa sz-taksov trplivosztjov Znásas tí te okor-ne; Kak sze nebi z-szkrblivosztjov Zgledno na te po-korne! — Vábi i té têlo i szvét, Naj osztávijo tvo-j poszvét, I v-dú'znoszti zaszpijo, Szvétí glász tvo-j zavr'zejo, Sztezo 'zítka povr'zejo, I vu tebi dvojijo.

4. Tí nyé sz-pôti etak nôre Z-milosztjov povrnyá-vas, Ino na sztezo pokôre Je z-dúhom poravnávas; I csi té radi bôgajo, Ino 'zítek pobôgsajo, Potrdís nyin tô gvúsnoszt, Kâ je po boji vernoszti Pozdignes na vekvecsnoszti Blá'zeno odicsenoszt. —

5. Bôg! tvoja dugotrplivoszt Me k-tebi nadigávaj I, csi zmenkam, tvoja miloszt Na pokôro zbúdjavaj Ti, vekivecsna miloscsa, Boj grêsnikom mili ocsa

Naj sze k-tebi vrnéjo, I dokecs priliko májo, Vszoj
rú'znosztí szlobôd dájo; Da vszi sz-tebom 'zivéjo.

Nôta: *Oh szladki Jezus, ka szí. —*

34. Dugo trpi Bôg blôdne nevernike, Mirovno
znása szvoje protivnike, I odpüsztí vszém,
ki sze povrnéjo, Naj 'z nyím 'zivéjo.

2. Dr'zi tô példo pred ocsmí, krsztseník! — I di,
i boj nyé nevkleknyen naszledník: Znásaj sz-krot-
kosztjov lúdi presztóplénye, I regresénye.

3. Odpüsztí, naj i tebi odpüsztí Bôg. Jaj! — kak
bi sztôpo tí pred nyega ednók, Csi bi odúrno szrdcze
neszao z-szebom Na pravicze dom? —

4. Postúj Jezusa példo ino volo, Kí je za szmrtné
protivnike molo. — Blá'zen, kí, kak on, sztáne z-
lêpim szrdczom Pred 'zitka szodczom! —

5. Vlê v-szrdcze nase, oh Bôg trplivosztí, Csízto
háklonoszt krsztsanszke krotkosztí, Naj bine bratov
badi potrpímo, I odpüsztímo.

6. Tak i mí ednók, z-lübeznívím szrdczom Poszta-
hovsi tam pred pravicze sztolczom, Csakati szmêmo
Faling odpüsztisanye, I zvelicsanye.

III. Bôga dela.

Sztvorjénye.

Nôta: *Kak bi nehválo goszpodna.*

35. Szpévaj, oh dúsa, z-radosztjov Bôgi, vreti-
ni vszega, Kí je z-vekvecsnoy môdrosztjov
Glasz iména szvojega Odícso v-delaj teliki, Sterim
szam bívoszt dao, I môcs szvojo vöszkázao V-csü-
laj vnôgi i veliki. On je sztvoritel vszega: Sto nebi
Gícso nyega?! —

2. Néba, zemla ide k-nyemi, Velkoszt, nyegvo

szpêvajôcs: Vsze sztvoriteli szvojemi Áldûje, csészt dávajôcs. — I jasz — li jasz bi bio túhi? Jasz, nyegov kép noszécsi Nebi csesztio, molécsi Nyega v-i-sztini i v-dúhi? — Jaj! — csi bi ga tak tajio, kak bi 'zitka vrêden bio? —

3. I nad menom je 'zivotnoszt Nébe vörazpreszt-rêta, Vszê zemelszki dobrôt szkrovnoszt Je i meni odprêta: Dolôv travine czvetécse, Logôv v-diki plavanye, Fticz vugodno szpêvanye, Nyív szilje lepô rasztécse: — Vsza szo zísła z-bo'zi rôk, Meni na radoszt, ednôk.

4. V-szprotolêtji sze vsze mladí; Jeszén zrêli szád dáva; Zíma krilo zemlé hladí; Leto nárasz zvr-sáva. — I, kama vsza tá czilajo? — Veter, rosza, i szpári, De'zd'z, sznêg, i telke sztvári. — Sz-ko-ga rôke nam zhájajo? — Vsza bo'zo môcs glászijo, Vsza csloveki hasznijo! —

5. Szuncze z-díkov gorizide, I vesz szvét blago-szlávla; Nôcs sz-pocsinkom naprêpride, Naj vsze trúдне otávla: Vsze sze vu vecsnoj mladoszti Poná-va i narája, Szka'zúje i zahája; Vsze je vretina radoszti, I prvle preide te szvét, Kak eti díka i czvét.

6. Blá'zensztva mojga vretina Je vesz ete szvét lêpi; Ali vszega prvotina Szem jasz vu bo'zem képi. Odicseno oprávléni Je 'ze tál moj mrtelen; Dúh pa moj nemrtelen Je na vecsnoszt priprávléni. — Sto tó nebi szpoznávao, I hvalécs nezvisávao? —

7. Decza, mladénczi, i sztarczi, — Vsze bivo-szti, szpêvajte! — Radújte sze v-csisztom szrdczi, I Bôgi csészt dávajte! — I tí, nemrtelen dúh moj, Szpoznaj vu poníznoszti, I glászi v-popo'znoszti, Kâ je on veren ocsa tvoj. Nyega, li nyega valdlúj! — Nyemi vu szvetsztvi áldúj! —

Nôta: *Bojdi díka i postenyé.*

36. Bôg! tvojo velkoszt glászi szvét — Glászijo tvoja dela. Tí szi velo: „bojdi poszvét! Nasztani, néba zemla! —“ I vsza szo vu ednom híпки Zísla na bivoszt vu díki, Na tak zmo'zno rêcs tvojo.

2. Kamakoli vr'zem pogléd, — Kasté môdro zbrod-jávam; Bo'zanszko tvojo môcs povszéd V-nyé velkoszti szpoznávam: Povszéd v-tvojem lépom szvéti Mi trák tvoje díke szvéti... Povszéd szi mi nazôcsi.

3. Neszmerna díka vizíne Je blísk tvoje zmo'znozsti, Prepaszt môrszke globocsíne Pa trák tvoje szkrovnoszti: Telka i tak csüdna dela Te ká'zejo, sztvoritela V-nezrecsenoj szvetloszti.

4. Tebé prédga szvetloszt szuncza Szvét tvoj ravnajôcsega; Tebé tíhi kèp mészecza V-mráki plavajôcsega; Tebé zvézd redoven be'záj, I vrémèna szkroven tekáj: Vsza, vsza tebé dícsijo.

5. Tvoja môcs dúdnja vu zráka Nezmérjenoj súrini; Ona sze grozí v-obláka Kmicsno-szkrovnoj zvirini: Tvoj glász je szlápov vdérjanye, I válov môrszki zburkanye... Tí szi i v-csüdaj velki.

6. V-szvéta rédi i lepoti Sze tí, môdroszt, szkázújes; Vu vszákoj zemlé dobrôti Tí, lübézen, králújes: Li tí szi vretina 'zítka, Ti veszéloga prebitka, Míra i blagoszlova.

7. Tvoj je angel, vu szvetloszti Tebi, Bôg, szpévajôcsi; Tvoj i cslovek, v-mrtelnoszti Tebé zvisávajôcsi: Sereg dús v-díki sztojécsi, I csrvics v-práhi lazécsi Tebé ceszti, kak oco. —

8. Oh! — zvisávaj, dúsa, i tí Velikoszt goszpodno. Csüdne szo nyegove potí, Szvéto imé nyegovo. — Bôg, Bôg je sztvoritel vszega! — Néba, zemla, glászi nyega, Szpévajôcs vu radoszti! —

Nôta: *Nas drági ocsa, vřetina môdroszti.*

37. Nébe i zemle prezmo'zni sztvoritel, I nyí vecsnoga réda nasztavitel! Czéli ete szvét glászi tvojo môdroszt, Diko i zmo'znoszt.

2. Tí szi z-nicesza vsza napréposztavo, I v-deli tvojem vecsni réd nasztavo, Vsza dugoványa med szebom razlôcso, Vsžem sztán odlôcso.

3. Tvoji rôk delo je nebész vizína, Môrszki vöd prepaszt, i zemle sűrína, Szuncza, mészecza, i zvézd bliszcsécsi trák, Ino nôcsi mrák.

4. Toplôcsa, i mraz, rosza, de'zd'z, vetrovje, Tíhota môrja, i nyega válovje: Vsze glaszno prêdga tebé, sztvoritela, I ravnitela.

5. Vsza bívoszt szvojo li tebi hválíjo, I tvojo velkoszt v-radoszti glászijo: Moli te angel, sztojécs v-dike tráhi, I csrvics v-práhi.

6. Tí szi vszo zemlo naplodo z-'zivínov, Velike logé z-rázlocsnov zvirínov, Zrák z-vnôge dôbi lépimi fticzami, Vodé z-ribami.

7. Po tebi májo vsza sztális bátriven, Po tebi radoszt i 'zívís lasztiven: Tí szi vsžé sztvári szmileni hranitel, Tí vsžé branitel.

8. Tí szná'zis zemlo sz-travínov i sziljem, I koronújes vrémèna z-veszéljem, Gájís szád drevja, vle-jés 'zír vu polé, V-bregé i dolé.

9. I vsza tá naime za voło csloveka, Koga tak lûbis szam od vek, do veka, Da ga z-lasztivnim kèpom obdarújes, I koronújes. —

10. Bôg! vcsi nasz eto miloszt postüvati, Ino vu tvojem sztráhi potüvati; Tam pa obráz tvoj nad nami preszvèti. Na díke szvéti.

Nôta: *Oh Bôg, oh míli Bôg!*

38. Molbe vrédni bo'ze, Vřetina lûbéznoszti! Kak vnôga szo csüda Tvoje dobrotivnosz-

ti! — Sto more szmilenoszt Tvojo vözgrüntati? Sto zná tebi za nyô Vrédi hválo da? —

2. Tí szi tvoj lépí szvét Z-nicesza záto pözvao, Da bi na vszáko sztvár Tvoj blagoszlov vövléjao; Blá'zensztva vretino Szi odkrio naime nam, Kak tvojga bo'zansztva Kêp noszécsim dúsam.

3. Tí szi vsza li sz-prôosztov Volov naprêposztavo, I sz-tém tvojo díko Ino zmo'znoszt vövjavo: Tí tak ravnas i zdâ Vsze tvoje sztvorjénye, Da povszéd nahája Radoszti 'zivlénye.

4. Tí, dúh nemrtelen, Szi 'zitka, szmrti goszpód; Tí dávas vszém 'zitek, I ká'zes blá'zensztva pôt: Tí más v-rôki tvojoj Dnévov nasi tekáj, I, gda sze ti vídi, Sztávis tú nas be'záj.

5. Eti, kak v-gledali, Glédamo tvojo díko, Z-dél tvoji szpoznavsi Zmo'znoszt tvojo veliko; Nigda pa, gda odtécz, Bôg, E-tebi pridemo, Te z-lícza na lícze Glédali bodemo.

6. Tecszasz ti prijétno Boj nase áldüvanye, Csi je gli nicesztno Vüszrt mrtelni szpévanye: Tam na díke czíli De te v-popolnoszti Zvisávao dúš nasi Glász nemrtelnoszti.

Szkrbnosénye.

Na znáno nóto.

39. Verne dúse, zvisávajte Bôga, kak 'zitka ocso! Díko csészt nyemi szpévajte, Glaszécs nyegvo miloscsó, Vsza obilnoszt i veszélnoszt Je dár nyegve miloszti, Prígod szrecse i neszrecse, Delo nyegve módroszti.

2. Bôg Bôg ravna naso sztávo; Szvét, sors nasz nepotáka; Ka on prevídi za právo, Tò i vdábla sztvár, vszáka: On radoszt dá, gda naprê zná, Ká

nam hasznila bode, I vzeme pá vsze vkraj, ka má V-szebi grünt dūsne skode.

3. Vu vszem nyegovom králevsztvi Nezbontan réd kralúje. On vsze, ka szlisi k-blá'zensztvi, Vszákoj sztvári darúje: On na poláj ino goráj Vövléva blagoszlov szvoj; Globocsína i vizína Plava v punosztzi nyegvoj.

4. On vlá'zi nase határe Sz-tíhov roszov i de'zd'zom, Preprávla skodlíve szpáre Z-vetrovjom ino mrazom; Szvét ponávla, i pripravla Vszém bátriven prebítek, Naj veszéli vu dr'zéli Tühíne bô vszé 'zíttek.

5. On naime csloveka dūsi Szprávla sztau veszélnosztzi, I vsze, ka k-nyé míri szlísi, Darúje v-obilnosztzi: Sztezo szvetsztva i blá'zensztva Ji ká'ze vu szvetlosztzi, I na czili v-szvojem kríli Odícsi nyô z-milosztzi. —

6. Ocsa, tvoja mila vernoszt Je i z-menom hodila, I tvoja ocsinszka szkrbnoszt Mené csüdno vodila: Vu radosztzi i 'zalosztzi Szi tí bio varivács moj, V-dvojüvanyi i vüpanyi Me je krepio angel tvoj.

7. Na tébe zaniham sors moj I v-prisesztuom vrémeni, Vüpavsi sze, ka de düh tvoj I nadale pri meni... Oh! — ravnaj tí moje poti, I boj mi veren ocsa; Po tom 'zítki me pa v-díki Zviszi, vecsna miloscsa! —

Nôta: *Kak bi nehválo goszpodna.*

40. Zvisávaj, düh moj, goszpodna Z-veszélími peszmami, Kí tak csüdna i vugodna Dela csiní med nami. On ti je záto dao bivoszt, Da bi sze ednôk v-díki 'Z-nyim veszelio tí 'zítki, Szpoznávajôcs nyegvo miloszt. — Radúj sze v-nedú'znosztzi Tvojoj plemenitosztzi! —

2. Vretina vszáke radosztzi Je, Bóg, tvoja miloscsa; Tí szi i v-dnévi 'zalosztzi Moj dobrotiyen ocsa: Po

kaksojsté 'zitka pôti — Po rô'zaj i bodélji, Placsi ali veszélji — Me pelas tí czili próti: Vsze, vsze je dár mili rôk; Povszéd szi velki tí, Bóg! —

3. Ah! — kelko dnévov veszélni Szi mi tí 'ze darü-vaó! — V-kelki pripetjáj dreszélni szi mé z-dészno v zakrívao! — Csi szem zdühávajôcs prisao V-placsa vihérnoj nôcsi K-tebi, vernomi ocsi; Tí szi prosnyo mojo szlísao, I dao szi v-mojem szrdczi Pá zíditi mí-ra szunczi.

4. Od koga vdáblam v-pozványi Tak posteno 'zivilénye, I v-kakgodi dugoványi 'Zelno napréidénye? — Sto mi dáva k-dobromi môcs? — Mirovnoszt v-sztizskáványi? — Sztálnoszt vu szküsáványi? — K-deli pa volo i pamôcs? — Tí szam szi moj voditel, Moj trôst ino branitel.

5. Csi szem pa nè zadovolen Sz-tém, ka od tébe vdáblam; Jasz szem zrok — jasz, nepopolen, Kí sze hotécs zaprávlam. Kelkokrát szem právo radoszt Neszpametno osztavo, Ali vnêmar zapravo, Vtonivsi sze v-grêh i 'zaloszt! — I dönok tí, miloscsa, Szi mi bio veren ocsa. —

6. Tí varjes mir i praviczó V-nyé odícšenom czvéti, Gda z-dúhom právde kriviczó Preprávlas v-tvojem szvéti; Búdis verne prijátele, Kak tálnike radoszti, I vu dnévi 'zalosztí Angele bátrivitele. — Tí szi punoszt vszé dobrôt, I ocsa vbôgi szirôt.

7. Etak tí 'ze v-etom 'zitki Ocsinszko szkrb na nász más, Ka pa v-nebeszkom prebitki, Kakso radoszt vernim dás! — Tam na díke lepsem szvéti Nam, tvojim odebránim Ino tebi podánim Vsze popolnoszti trák szvéti. — Záto te, v-práhi sztojécs, Zvisávamo vszi, molécs.

Nôta: *Oh Bóg, oh mili Bóg!*

41. Bóg! kakso szkrb szi meo Na méne do szegamao, I 'zitka mojega Tekáj kak môdro

ravnao! — Kak bi te znao jasz, práh Vrédi no zvisá-
vati, I tebi za vszo szkrb Dú'žno hválo dati? —

2. Preczi, kak szem rodjen Szi me za déte prijao,
I na roditelov Môdro szkrb me zavüpaó; Ki getó me
nebi Znali vecs voditi, Te szi me po drúgi Dao na
dobro vcsiti.

3. Znam, ká, csi me oni Nebi szkrblívo vcsili,
Lehko bi mi rú'zni Gréhi dúso te'zili; Ár kak zleh-
ka vkani Zla csemérna szladkoszt! — Gda radoszt
ponúja, Szühne v-britko 'zaloszt.

4. Kelki blódnik jócse, Ká je gréhe polúbo, I
nedú'znoszt szrdcza Vtepaó ino pogúbo! — Ali mené
szi ti Na sztálnoszt v-dobrom vcsio, I z-gréšnoga
támna Z-dúhom tvojim búdio.

5. Kakoli je dúsi Mojoj zvelicsitelno, Ali pa
skodlívo, Kvárno i pogúbelno; Ka me od zla varje
V-szrecsi i radoszti, I razveszeljáva Vu dnévi 'za-
loszti;

6. V-kom polo'ziti mam Právo 'zitka pobo'znoszt,
I kak sze vcsiti dam Od Jezusa podlo'znoszt; Ka,
kak krsztsenik mam Vervati, csiniti: Na vsze szi
me dao ti 'Ze v-detinsztvi vcsiti.

7. Tak verno vodis ti Mené po szvetsztva pôti, Po
steroj me pelas Czili mojemi prôti; Tak me vcsís
iszkati Vu sztálnoj vernosztí Odicseni sztáne^k Blá'ze-
ne vecsnosztí! —

8. Kak te mam dícsiti Za tô ocsinszko szkrb-
noszt? — Bojdi hvála moja — Neoszkrúnyena ver-
noszt: I csi bi gda zmenkao Vu mojoj dú'znosztí;
Dúh tvoj me zbúdjávaj Na pôt nedú'znosztí.

Nôta: *Hváleno bojdi, Bóg, nekocke tve ime.*

42. Gospodne, ti csiszta vretina vszé dobrót!
Kak csüdno ravnas tí'zitka mojega pôti! —

Csi te gli jasz z-grêhi vszâki dén bantűjem; Dönok sze od tébe z-dârmi korunűjem.

2. Kak bi mogao velkoszt tvoje szmilenoszt Vrédi zvisávati, ocsa lűbéznoszt! Vesz szvét je od toga gucsécse znamênye, Kâ je dobrotivnoszt vsze tvoje csinênye.

3. Kelka potrebűje nas nevolen 'zítek! — Kelkokrát sze zburka csloveka prebítek! — I dönok mi sz-tébom boj nas obsztojimo, Tak da v-niksem tú'z-nom sorsi nezdojimo.

4. Csi szi premislávam od zdávnya 'zivôcsi, I vu groba krili 'ze pocsivajôcsi, Ali na moj 'zítek szpametno kebűjem; Velkoszt szkrbi tvoje vszepovszéd csűdűjem.

5. Oh ocsa! vécsna je tvoja szvéta vernoszt; Koncza, niti kraja nema tvoja szkrbnoszt: Vszâkdén nadeljâvas tí tvoje szirôte, I niti ednoj 'z-nyí nevtajis dobrôte.

6. V-tebi tak polo'zim jasz moje vűpauye, Ár pri tebi naidem szkűz moji vtisanye. — Szlisaj glász vűszt moji zdâ, gda te zezávam, I szpuni mi pro-snyo, gda k-tebi zdűhávam.

7. Csi me na grêh vábi têla mojga szlaboszt, Ali pa vu dvojnoszt szűhnoti sesé 'zaloszt; Tí mi krêpi szrdcze v-tvojoj bojznoszt, I v-tvoje miloscse sztâlnoj vűpaznoszt.

8. Dokecs tú potűjem, daj mi, ka je právo: Mír, zdrávje, blagoszlov, i posteno sztávo; I pelaj me ednòk prék, po sztezi szvetsztva, Na odíceni dom vecsnoga blá'zensztva.

Nôta: *Oh vekivecsne miloscse.* —

43.0 h! — kak nezapopádnyeno Je, Bôg, tvoje ravnanye, Szkrovno i neprebrodjeno Tvoje vecsno szkoncsanye! — Ali tí na nász tak szkrb

más, Da nam i v-szkuzaj dobro dás. — Sto bi gra-
jao tanács tvoj? —

2. Csi gli neprevidna temnoszt Poti tvoje pokri-
va; Na konczi vsza tvoja môdroszt Ocsam nasim od-
kriva, Tak da gvüsno previdimo, Csi v-rázumi ne-
blôdimo, Kâ nasz, kak ocsa, vodis.

3. Vsze, ka je nam nemogôcse, Vsze tí z-díkov
oprávlas, Nemas zádev, ni te'zkôcse, Gda blá'zen-
sztvo vszêm szprávlas: Na tébe sze gvüsno szloni, Kí
sze v-povôden szkúz vtoni, Csi sze tebi dopádne. —

4. Pelaj i mené, Bôg míli, Na tvojoj zmo'znoj
dêsznoj K-vísnomi mojemi czili Po 'zítka sztezi te-
sznoj: Pocsiném szí v-tvojoj vóli; Ár me tí znás i
v-nevóli Z-díkov korunüvati.

5. Oh! — krépi me v-toj gvüsnoszti, Kâ tí vsze
dobro csinís, Kâ mené z-vdárczom tú'znoszti Na tvojo
bojazen vcsís, I kâ ednók v-tvojem kríli Dolizbríses,
ocsa míli, Vsze szkuze z-ôcsi moji.

Nôta: Szvétí sze poganov meszto.

44. Radúj sze, dűh moj, vu Bôgi, I moli nyeg-
vo môdroszt, Kí zvön drůgi szirôt vbôgi I
tebi delí radoszt: Povszéd ti ká'ze zuaménya On
ocsinszkoga csinénya.

2. Csi tí sztálno odűrjávalas Zla pogübelno rűz-
noszt, I, kak Jezus tvoj, szpunyávalas Z-vrêlosztjov
tvojo dú'znoszt; Nezdvoj, gda te osztávi môcs; Ár
de ti Bôg tvoj na pomôcs.

3. Csi ti on dní radoszti dá, Hváli ga v-poníz-
noszti; Csi ti pa szkúz pehár podá, Píj ga vu vüpa-
znozti. Veren je on, i ti szvoji Neosztávi v-placsa
boji.

4. Csi 'zítka tvojega tekáj, Kak szűhi potok,
sztáne, I vandranya tvojsza be'záj V-szmrtnom dôli

posztáne; Nevczagaj; ár je sz-tebom Bôg, I sto te vtrgne 'z-nyegvi rôk? —

5. Tam sze ti odpré na czili Vsze radoszti vretina; Tam ti dá mír v-szvojem krili Nebeszka domovina: Tam Bôgi za vsze hválo dás, Ka eti za neszrecso más.

Na znáno nôto.

45. Zaka sze 'zalosztis, dúsa moja, Csi je gli gdate te'zka pôt tvoja? — Vém ti je ocsa Bôg. Vr'zi na nyega szkrb tvojo; On ti szká'ze miloszt szvojo.

2. Veri, csi sze gli od vszega szprávis, Od nyega sze dönok neosztávis, Kí te szam tak trôsta: „Zovi me v-nevôli tvojoj; Jasz szem oszloboditel tvoj!“

3. Koga je on gda brez' trôsta nihao, Kí sze je v-nyegvoj milosci vüpao, I nyemi veren bio? — Vém je li on vszega goszpôd, Ino vretina vszé dobrôt.

4. I v-kom bi sze tí, dúsa vüpala, Pri kom zvôn Bôga trôst tvoj iszkala? — Jeli v-szvetszki kincsi? — Oh márnoszt tvojsa vüpanya, V-kom nenaides szkúz vtisanya! —

5. Naj sze vüpa bár szvét v-blági szvojem; Tí iszcsi trôst tvoj pri ocsi tvojem, Gda te 'zaloszt te'zí: On dá veszélnoszt szunczi Zídti v-tú'znom tvojem szrdczi. —

6. Oh míli bo'ze, vretina trôsta! Csi mi gda dúsa szkúz pehár kôsta; Tí me neosztavi: Szkoncsaj hitro plaesen sors moj, I vtálaj mi szrdczi pokoj.

7. Neproszim mární kincsov zemelszki, Li tvojo miloszt, ocsa nebeszki, Daj meni v-tál príditi; Da v-dnévi placsa obsztojm, I v-tebi nigdar nezdvojm.

8. Vsza díka zemlé mali csasz trpí, I, kak szpár

meglé, sze náгло vtopí Vu prepaszt nicesza; Ali — né! — tvojoj vernoszti Nede koncza ni v-vecsnoszti.

9. Sz-tebom sze tak jasz rad zadovolim, I sz-tíhim szrdczom na vsze privolim, Ka szkoncsas od méne: Li krêpi me vu vüpanyi, I daj mi tál v-zvelicsanyi.

Na lasztivno nôto.

46.Kí sze vu visnyem Bôgi vüpa I z-szrdcza knyemi zdüháva; On v-pripetjê tú'znoga hípa Nyega zaman nezezáva: Ár komi je Bôg napomôcs, Ka skôdi tomi placsa nôcs? —

2. Ka nam haszni dvojno czaganye Pod krí'zom britke 'zaloszti? — Ka vnôga to'zba i plakanye Vu nevôli i 'zúkoszti? — Vém tak li jaj zvršávamo, Ino Bôga szküsávamo.

3. Trpmo, ino z sorsom nasim sze Vu vszem táli zadovolmo; Na goszpodna zanjhájmo vsze, I nyemi sze z-verov molmo: On nam vtisa vszáko 'zaloszt, I pá nam darúje radoszt.

4. Môder je Bôg: on najbole zná, Ka nam na blá'zensztvo szlú'zi; Szrdczi v-pehári szkúz radoszt dá, Csi sze k-szvêti nepridrú'zi. On, gda nestíma-mo, príde I 'z-nyim szuncze míra zíde.

5. Nestímaj, cslovek, vu 'zaloszti, Kâ bi te Bôg tvojtavó, Ikâ bi li on bio v-miloszti, Koga je v-díko posztavo. Né! — vrêmen, kak voda, tescé, I sors nas obrácsa, kak scsé.

6. Bo'ze zmo'znoszti dár je szrecca; Bôg je vretina-veszélja: V-nyegvoj rôki sztojí neszrecca I vi-hérni hip dzezélja. On zná ponízne zvisziti, I zvisene poníziti.

7. Dícsi tak Bôga v-pobo'znoszti; Csészt tvojo verno odnásaj: Pocsíni szi v-nyegvoj szkrbnoszti, I

krí'z tvoj mirovno znásaj. Tak bos tí i po szkúz pôti
Veszélo sô czíli prôti.

Nôta: *Ka Bôg csini, vsze je dobro.*

47. **Z**ivé Bôg, moje vüpanye! — Zaka bi sze 'za-
losztio? — Vêm pri nyem naidem vtisanye,
Csi bi gda szkúz pehár pio. 'Z-nyim obsztojm, I ne-
zdvojím, Kakoli za te'zkôcso Bi mi sors moj odlôcso.

2. Bôg moj csúje to'zbo mojo, I zdühávanye moje:
V-nyem má szrdcze díko szvojo, Li v-nyem vüpa-
nye szvoje. Poszlühne me, I odvzeme 'Zaloszti te-
'zko bremen, Gda de prilicsno vrémen.

3. Bôg moj vídi i dobro zná Pripetjé 'zítka moj-
ga: On kak ocsa, v-racsúni má Szkuze deteta szvoj-
ga; Szlisa glász moj, Ino trôst szvoj Mi nevedôcs
podelí, Kak tô v-récsi szam velí.

4. Bôg me ravna dobrotívno, I, csi jasz csiním, dú'z-
noszt, Potere szilo protivno Lúdi nyegova zmo-
'znoszt: Ka sze bojím? — 'Z-nyim obsztojm; Szvét
mené nepotere, Csi gli na méne tere.

5. Bôg me hráni v-sztávi mojoj, Kak ocsa déte
szvoje; On vövléva blagoszlov szvoj Vszákdén na
szteze moje: V-potrebôcsi I v-te'zkôcsi Príde me-
ni na pomôcs, I vtála mi trôst i môcs.

6. Mam Bôga dobrotívno, I na nyega sze szlo-
nim, Kak na ocsa szkrblívoga, Csi sze v-potop
szkúz vtonim: On je trôst moj I gvüsen voj Na 'zít-
ka temnoj pôti, Gda czíli idem prôti.

Nôta: *Krisztus veli: hodte k-meni.*

48. **Z**-jajom prihájas pred Bôga; To'zba tvoja je
prevnôga, Male vere gingavecz! Dôl pla-
csa vídis vu szvéti, I, ka Bôg csini k-poszvéti, Tô
grajas tí, mrmravecz!

2. Bôga bantújes v-pogori, V-povôdni bojni, pomo-

ri, Vidôcs opüsztsávanye; Gda sze blízka, ali grumi, Zemla gible i szláp sümi, — Zrok naides na sztáranye!

3. I gda eti gnúszna blódnoszt Pregánya vbôgo pobo'znoszt, I szvét praviczó klácsi; Gda zmo'zen te szlabe te'zí, I vrédnostt vu práhi le'zí, — Tô te vu Bôgi pácsi!

4. Tak stímas: csi Bôg ravna szvét, I dáva vszêm právde poszvét; Zaka sze tá zgájajo? — Od- ked lüdi húdodelnostt, Neszreca, jaj, pogübelnostt, I szpodobna zhájajo? —

5. Ka szi ti, vcseránye dête, Kâ, gledécs prí- gode ete V-nyí globokoj temnoszti, Grajati szmês visno môdroszt I nyé nezgrüntano szkrovnoszt V- szpári tvoje blódnoszt? —

6. Bláznik! gde ti li zmêsanye, Pogübel i opü- sztsanye Vu csüdaj naglejüjes; Tam ta vsza ravna- jôcsa môcs Szreco pripravla nevidôcs. — Ka sze tak 'z-nyôv bojüjes? —

7. Vihérov szilno vdérjanye, I zráka grozno dü- dnyanye, Znaj, tüdi szvoj hazek má: Po nyem sze zemli 'zrovnostt, 'Zivôcsim sztváram pa csrsztvoszt, Zdrávje, môcs i 'zítek dá.

8. Po bojni môdroszti ocsa Sztan národov preobrá- csa I nyé ze-szna zbüdjáva; V-pomori pa, i szpo- dobnom Kaksté vdárczi nevugodnom Düsevna dob- ra dáva.

9. Szvét je môdroszti nárava: Dobra je nyegva náprava; Li ti, práh, ga zaprávlas, Gda po divjoj náklonoszti I gnúsznoj tvojoj jálnoszt Nyemi pogü- bel szprávas. —

10. Oh nè! — nè je Bôg zrok toga, Ka blódnoszt csiní húdoga Po govenszkom hotényi; Bôg je eslo- veki rázum dao, Szrdcze ino volo vtálah K. vugod- nomi csinényi.

11. I csi taki hûdôbe nôcs Z-szilov premore gdate môcs Nevtepené jákoszti; Ona li do csasza trpí, Naj, tak vardenyena, dobi Korôno obládnoszti. —

12. Trpi tak! — po blôde nôcsi Sze ti ednôk tam prepôcsi Zorja vísne znanoszti, Gde ti pri díke poszvêti Bôg ocsiveszno preszvêti Potí szvoje szkrovnoszti.

Nôta: *Krisztus mi je moj 'zítek.*

49.Pred tébe, vecsna szkrbnoszt, Neszém jasz áldov moj, Za tvojo mílo vernosz, Trôst i dÛsni pokoj.

2. Oh! — vzemi dobrovolno VÛszt moji szpêvanye; Csi je gli nepopolno Moje áldÛvanye.

3. Vesz 'zítek moj szvedocsi, Csi ga prav zbrodjávam, Kâ sze po tebi, ocsi CsÛdno povodjávam.

4. Od gingavoszti moje Szi me do etimao, Kak mati dête szvoje, V-milom krili varvao.

5. Csi mi je kaksté 'zúkoszt Szrdcze gda te'zila; Tvoja, ocsinszka miloszt Me je veszelila.

6. Csi szem v-betegi krícsao: Bôg, szmilúj sze meni! Tí szi me vrácsit prisao Vu szvojem vrêmeni.

7. Csi me je moj protivník Jálno odúrjávao; Sztebom, zmo'zni pomocsník, Szem ga jasz obládao.

8. Csi szem gda pomenkávao Na sztezi blá'zensztva; Tí szi me pobÛdjávao Na lÛbézen szvetsztva.

9. Sto more prebroditi Tvojo dobrotivnoszt, I vrêdno te dicsiti Za tvojo szmilenoszt? —

10. Dícsim te za veszélne Vöre 'zítka mojga, Dícsim i za dreszélne Dní ravnanya tvojga.

11. Zvisávam te, kâ i zdaj Na 'zítek moj szkrb más, Kâ vtisas vÛszt moji jaj, I kâ mi radoszt dás.

12. Hválím te, kâ mi dúsi Vsze vtálas z-miloszti, Ka k-nyé blá'zensztvi szlísi Eti i v-vecsnoszti.

13. Prími, Bôg, dobrovolno Vúsztt moji szpéva-
nye, Csi je gli nepopolno Moje áldüvanye.

14. Tebi boj porocseni I nadale sors moj: Tí, oh
düh odicseni, I v-szmrti z-menom boj.

III. Cslovek.

Plemenitoszt i czíl csloveka.

Nôta: *Oh Bôg, oh míti Bôg!*

50. **V**szamogôcsi bo'ze! Sto te more hváliti, I
dobróto tvojo **Z**-vrêdnim tálom glásziti? —
Kak môdro szi sztvôro Tí ete velki szvét! — Li od
tébe zhája **V**szém blá'zensztva poszvét.

2. I jasz, v-práhi klecsécs, Dícsim tebé, ocsa moj,
Kâ szi tí i mené Môdro sztvôro na kêp tvoj. Eti na
zemli je Czíl moj — 'zitka szvetsztvo, Tam pa na
vizíni Popolno blá'zensztvo.

3. Kak velki je tak czíl Moje plemenitoszti, I
kakse blá'zensztvo **V**'zitki vekivecsnoszti, Na ste-
ro sze ednôk Od etecz pozovém, Csi, kak tí szam
'zelês, **V**-dobrom vszigdar rasztém!

4. Vcsi me, 'zitka ocsa, Na té czíl kebzüvati, I
po szvetsztva pôti Li k-nyemi setüvati: Moja naj-
véksa szkrb Bojdi vszedni li tô, Da czéli moj 'zitek
Tebi prijéten bô.

5. Daj mi vszáko grésno Rú'znoszt odürjávati, I
dú'znoszt pozványa **Z**-vrêlosztjov szpunnyávati: Csi-
szta bojdi vszáka Míszel mojga szrdcza, Csisztêsa
moja pôt Od szvetloga szuncza.

6. Tvoja csészt i díka, Ino szreca bl'znyega
Naj jedíni nágib Bô csinénya mojega: Lübiti, Bôg,
tebé Mi daj vise vszega, Lübiti, kak szebé, Cslo-
veka vszáksega.

7. Tak, tak velki je czil Moje plemenitoszti! — Tak mam setüvati Jasz k-nyemi vu vernoszti! — Szvetsztvo i lübézen Naj szná'zi pôt mojo; Tak bom ednáko sô Odtécz v-diko tvojo.

8. Ali — jaj! — kak dalecs Szem jasz od toga czila! — Ár me je krhkôcsa V-márnoszt szvéta vtopila. — Ti, oh Bôg, me csíni Kém popolnêsega, I tvoje miloscse Vszákdén vrednêsega.

Nôta: *Oh vekivecsne miloscse. —*

51. Bôg! na kakso plemenitoszt Szi pozdigno ti mené! — Nê! — czil moj je nê mrtel-noszt, Gde vsze, kak tenya, miné: Ti mené eti na vecsnoszt I blá'zeno odícseoszt Scsés naprêpriprá-vlati.

2. Domovina dúse moje Je v-nebészaj, nê eti; Tam mam nájem díke tvoje Za sztálno vernoszt 'ze-ti: Csi v-ete márnosztí sôli, Bôg, tebi hodim po vô-li, Angel díke bodem tam.

3. Nê! — toga czila mi nigdar Nedaj z-míszli püsztiti: Vcsi me vrédnoszt mojo vszigdar Z-lêpim 'zitkom szná'ziti; Ár ka bi mi haszno vesz szvét, Csi bi dúse moje poszvét Neszpametno zako-czkao? —

4. Za nebésza sze szkrbeti, Je moja prva dú-'znoszt, I vecsne kincse 'zeleti, Zvelicsana pobo-'znoszt. Vsza zemelszka, liki szenya, Léhnejo v-hípi megnenya: Li nedú'znoszt obsztojí. —

5. Fliszaj tak, Bôg, szrdcze moje V-szkrbi ti presztajôcsi, Naj neiszczse díke szvoje V-ti nevolni preidôcsi. Vecsni kíns me vcsi szprávlati, I tak dú-so priprávlati Na velki sztan nebeszki.

6. Nedú'zno i lêpo szrdcze, Stero vu tvojem sztráhi Mír delí, kak milo szuncze, Vszêm 'zivô-

csim vu práhi, — Takse szrdcze je kincs právi; Ár csloveka neosztávi Ni v-kmicsnom dôli szmrti.

7. Oh! — takse szrdcze daj meni, Ocsa dobrotivnoszti, Naj ti vu vszákóm vrêmeni Szlú'zim v-neszakzivoszti, I, gda szkoncsam dnévov tekáj, V-nébi zacsnem lepsi be'záj Szvetsztva i popolnoszti.

Nôta: *Oh 'zítka ino szmrti goszpôd!*

52. Li záto nam je dáni 'zítek, Kí tú do csasza vandramo, Naj sze na vecsnoszti prebítek Z-môdrim szprávlanyem ravnamo: Té czil nam je polo'zo Bôg, K-tomi mámo pridti ednôk.

2. Zemla eta je li tühína, I nyé dár — práh preminôcsi; V-nébi je nasa ôrocsína, V-nébi sztan nas presztajôcsi: Tam po vdérjaunyi vihéra Naide vandrar sztális míra.

3. Oh! — noszmo tak vu mirovnoszti Bremen kak-sesté nevôle, Naj nasz na sztezo pobo'znoszti Vrácsa návuk 'zítka sôle: Hítmo vszi po szvetsztva poti Czili vekvecsnoszti prôti.

4. Tô 'zelé od nász Bôg i dú'znoszt, Tô dűse nase velikoszt; Da szkrbno varjemo nedú'znoszt I cslovészta plemenitoszt, Iszkajôcsi eti v-práhi Vecsen mír, vu bo'zem sztráhi.

5. Li záto mámo eti 'zítek: Záto, záto szmo sztvorjeni, Naj iszcsemo díke prebítek Vu delaj nepotvarjeni. — K-tomi czili, szmileni Bôg, Daj vszêm, vszêm nam pridti ednôk! —

Nôta: *Oh Bôg, oh míli Bôg!*

53. Csi têla mojega Bivoszt môdro zbrodjávam, I na telka dela Prilicsnoszt prav szpoznávam; 'Ze ono je porok, Bôg, tvoje môdroszti, I nevtajen szvedok Csloveka vrédnoszti.

2. Kakso plemenitoszt Vidim vu etom képi! —

Kak prehodi szrdcze Nyega odraszek lépi! — Vu vszákoi kotrigi Szi tí odícseni, I v-nyega gíbanyi Csüden i zviseni. —

3. Ka pa, csi premíszlim Dúse moje velikoszt, I pred ocsmí dr'zim Nyé môcs i plemenitoszt? — V-práhi klecsécs, dícsim Nyé nasztavitela, — Tebé, vekvecsni dűh, Vszega sztvoritela.

4. Tvojega bo'zansztva Vecsna iszkra je ona, I varitelkinya, Bóg, tvojega zákona, Nevszűhsena kapla Blá'zensztva vretine, I nemrtelen trák Visesne isztine.

5. Oh! — kaksa szreca je, kép bo'zansztva nosziti, I z-dűhom vszê dűhòv V-vecsnom jedinsztvi bidti! Sto nebi zvisávao Bo'ze szmilenoszt, I nera-dűvao sze Csloveka vrédnoszt?! —

6. Tí tak, blá'zeni dűh, Ravnaj szam szrdcze moje, Naj nigdar nevtépém képa zmo'znoszt tvoje: Csíszti naj pred tehom Vandram v-mrtelnoszt, I csíszti idem prék Na dom vekvecsnoszt.

Pokvarjenoszt csloveka.

Nôta: *Groba sze niscse neogne.*

54. **S**zvėti Bóg! tí szi csloveka Na tvoj obráz o-sznòvao, I nyega od vek do veka Na órok díke pòzvao; Dao szi nyemi k-dobromi môcs, Príliko i dűha pomòcs.

2. Ali kama je tá díka? — Gde je nyegva nedű'znoszt? — Ah! — sztezo nyegvoga 'zítka Pokríva grêha rű'znoszt: Vesz, vesz je on pokvarjeni, I na hűdo navajeni.

3. Vszaznajòcsi, tí dobro znás Szrdcz nasi pokvarjenoszt; Ár pred szebom odkrito más Nyí szkrovno potvarjenoszt. Ah nê! — nega ni ednoga Z-rű'znim zlom nevtepenoga.

4. Dobrôt zemelszki 'zelénye Vesz 'zítek nas za-
právla, I szrdcza húdo hoténye Velki dúg nas po-
návla; Blázna példa blôdni lúdi Nasz vlcesé na szto-
páj húdi.

5. Právde tvoje szvéte poti Za nenaszledne má-
mo, I, gda nasz na nyé zovés tí, Csi taki gvüšno
známo, Kâ szo nam zvelicsitelne, Ráj bôgamo 'zelé
telne.

6. Na té blôde preszámnye Nasz tí z-dúhom
zbüdjávaj, I na grêhov obládanye Nam volo i môcs
dávaj; Naj szi v-rú'znoj bátrivnoszti Neszopimo môk
vecsnoszti.

Nôta: *Gospodin Bôg szam csloveki tak veli.*

55. Szpoznaj, cslovek, tvojo grésno bátrivnoszt,
Ino z-Bôgom pogübelno protivnoszt; Pre-
miszli, kak trdno sze más szôditi, Csi nehénys v-
rú'zni grêhi blôditi.

2. Bôg ti je dao düšno vészt i rázumnoszt, I pöz-
vao te je na 'zítka pobo'znoszt: Kakda bi tak tí szam
szebé zaprávlao, Geto bi sze zle na szlú'zbo po-
sztávlao? —

3. Vari szkrbno szrdcza nepokvarjenoszt, Naj
ga nevtépé szvéta potvarjenoszt, Kí vu vszój rú'z-
noszti vtonyeni le'zi, I düšo szi z-vecsniim bremen-
nom te'zí.

4. Ah! — kak vnôgi za Bôga nemárajó, Csi sze
gli od nyega trdno kárajó; Li têla gnüszne 'zelé
szpunyávajó, I tak sze v-vecsno prepaszt szühnyá-
vajo! —

5. Kelki bláznik zapôved bo'zo csüje, I dönok
je nebôga, nepostúje! — Keliko ji rêcs 'zítka preo-
brácsa, Ino meszto nyé tadanke porácsa! —

6. Oh blôdnoszt! — oh velika pokvarjenoszt! —
Cslovek, gde je tvoja nepotvarjenoszt, Z-sterov te

je sztvoritel koronüvao, Geto ti je szvéti kép szvoj darüvao? —

7. Ká miszlis tí, práh, sz-tak gnúsznim 'zivlénym I sz-tvojm Bôgi protivnim csinénym? — Jeli stimas, kâ po grêsnoj rú'znosztí Príditi más k-czíli blá'zene vecsnosztí? —

8. Né, né! — preszámnej tvojo blódnoszt nóro; Osztavi pôť zla, i csini pokôro: Sztôpi na sztezo bôgabojznosztí, Naj te neosztávi trák vüpaznosztí.

9. Tô 'zelè Bôg, tvojszodecz i sztvoritel; Tô Jezus, tvojmíli zagovoritel; Tô düse tvoje sors i plemenitoszt; Tô visnoga czíla tvojszga velikoszt. —

10. Oh szmileni Bôg, ti, visesna zmo'znoszt, Kí od vszè mrtelni 'zelés pobo'znoszt, Tí büdi vsze sztámna grêsne rú'znosztí, I vrácsaj na pôť szvéte nedü'znosztí.

11. Sztvôri v-nami csízsto szrdcze, i düh tvojsz Bojdi vsze dní'zítka nas szmileni voj: On ká'zi nam tú pôť sztálne vernosztí, K-velkomi czíli blá'zene vecsnosztí.

12. Tak mo te tú za poszvèt pobo'znosztí Dicsíli vu zahválnoj poníznosztí; Tam pa, gda mo szád vernosztí v'zívali, Mo te v-díke szvetlosztí zvisávali.

Nôta: *Blá'zen je v-Bôgi cslovek takov vszáki.*

56. Goszpodne! v-kaksoj nevôli le'zímó Mí kí telkokrát hotécs regresímó! — Oh! — zglè sze na nász, ocsa szmilenosztí; Hodi, pelaj nász sz-té pokvarjenosztí.

2. Mí szmo po tebi na dobro sztvorjeni; Ali kak jáko szmo vszi pokvarjeni! — Vuvlácseni szmo od szvéta húdoga: Nega 'ze v-nami vecs nika dobroga.

3. Mero gnúsznoga zla szmo dopunili; Ár szmo bo'zanszki kép tvojsz oszkrúnili: Od tvoje právde szmo sze odtühíli, I od nasega czíla odblódi.

4. Sz-tebom, szodczom sze vnëmar protivimo; Ár sze pravicze tvoje nebojimo: Oh në! — nemore vecs tvoje rêcsi glász I tvoj szvéti dűh z-haszkom voditi nász.

5. Za dűsne kincse li malo máramo, Steri vrëdnosztí prav nepreszámnamo, I li za márna szvetszka sze szkrbimo; Ár nyé za právo dobrôto dr'zimo.

6. Tú'zno je nase oranyeno szrdcze; Ár neszija vecs nyemi míra szuncze: Zakoczkali szmo vnëmar díko szvetsztva, I 'z-nyim navkűp trôst dűsnoga blá'zensztva. —

7. Oh Bóg! kí szí nezgrüntana miloscsa, I deczé tvoje lűbeznívi ocsa, Daj nam dűs nasi bremen obsűtíti, P'z-nyega sze vöszkopati hítíti.

8. Bűdi nasz dűh tvoj z-hodbe nase nôre, Na ravno sztezo szvetsztva i pokôre, Da v-tvojem sztráhi do koncza 'zivëmo, I zvelicsano vszi vöpreminëmo.

Nôta: *Vu mem drágom Bôgi.*

57. Oh Bóg vszamogôcsi! Mené, práh krhkôcsi Vnôgi gréhi rű'zijo, I pred tebom tó'zijo: Zgűbo szem díko szvetsztva, I 'z-nyim ôrok blá'zensztva.

2. Vnôga lagovia I blázna noria, Vrëdna kastige tvoje, Zalêva szrdcze moje: Oh jaj! — kakda obsztojím, Da v-nyé mantraj nezdvójím? —

3. Tebé szem zbandűvao, Lűdi nêpostűvao; Od czila szem odsztôpo, I szam szebé v-jaj vtôpo, Hódëcs po taksoj pôti, Stera je tebi prôti.

4. Tvoj dűh i szvéta rêcs Me graja vszegavëcs; Ár nega zapôvedi Vu czêloj tvojoj právdi, Stere nebi z-csinënyem Vrázo i zaműdjënyem.

5. Oh ocsa! ravnaj ti Z-dűhom moje poti, Daj ze mi ponoviti, I z-zlá oszloboditi, Da sze veszvnyé nevtópím, I dűse nepogűbím.

6. Isztina, velka je Rana dŭse moje; Ali tvoja miloscsa Je véksa, mili ocsa! — V-tebi tak mam vŭpanye, I csákam ran vtisanye.

7. Teri môcs 'zél hŭdi Ino példa lŭdi, I tak daj meni, práhi 'Ziveti v-tvojem sztráhi, Da po sztálnoj vernosztu Iszcsem díko vecsnosztu.

Nôta: *Hvállim jasz tebé, goszpodne.*

58. Ah! — kak vnogokrát regresím! — Kak rŭzna je moja pôt! — Trôst íszkajôcs, k-tebi be'zím, Bôg, vretina vszê dobrôt!

2. Tí zvrácsi mojo nevolu, Vtisaj dŭse bolezen, I nagni mi z-dŭhom volu Na jákoszti lŭbézen.

3. Jaj! kak dreszélen je sors moj, Kâ szem tebé zbantŭvao! — Kama je moj szladki pokoj, Kak szem ga csíszti v'zívao? —

4. Nê! — nê je vecs tvoje szuncze Meni k-míra poszvêti; Z-grozov sze mi zglédne szrdcze Po tvojem lépom szvêti.

5. Csi sze eden lízstek zrâsi Li od hláda tihoga, 'Ze etoga sŭm me sztrâsi Za volu zla hŭdoga.

6. Czêlo veliko sztvorjênnye Bo'ze mi je protivno; Ár mi je na pogŭblênnye Szrdcze moje lasztivno.

7. Óh dŭsna vêszt oranyena! Tí szi pekel grês-nika, Csi szi gušzno oszkrúnyena V-szlabi prszaj dú'znika.

8. Kak sze on szkriti setŭje Pred szvetlim tráhom szuncza! Ali — jaj! — on povszéd csŭje Glász pracicsnoga szodecza.

9. Ah! — kak sze má on ognoti Tak groznoga vi-héra? — Gde szi má glávo nagnoti Na pocsinek vecséra? —

10. Pred tehom, vecsna miloscsa, Klecsí on zdŭhávajôcs: Zdigni ga sz-práha, oh ocsa, Trôst tvojo nyemi vtálajôcs! —

11. Tvoj je on, i naj osztáne Tvoj v-dôli mrtel-
noszti, Takáj ednók, gda posztáne Vu nebeszkoy
szvetloszti. —

12. Vsze, vsze, kí v-grêhi 'zivéjo, Pelaj na
sztezo szvetsztva; I, csi sze prav povrnéjo, Na
szvetli sztan blá'zensztva.

IV. Odküpitel.

1. Jezusa velkoszt i zaszlú'zenoszt.

[Nôta: *Krisztus veli: hodte k-meni.*

59. **K**ak nezrecseno zvisena Je vu szvetsztvi odí-
csena Példa tvoja, szredbeník! — Sto ne-
bi tebé csüdúvao I v-'zitki, v szmrti vadlúvao, Kí
csse bidti tvoj verník? —

2. Szvéti je vszáki tvoj sztopáj, Széti vűszt tvoji
glász takáj, Szvéto szrdcza gibanye: Dika ocsé ne-
beszkoga I mir lűdsztva nyegovoga, — Tô je tvoje
czilanye.

3. Tí pred nami ides, kak voj, Po jákoszti sztezi
tesznoj, Zvajôcs vsze, vsze na szvetsztvo; Vsza z-
velkim dűhom pretrpis, I protivníkom odpűsztis:
Tak grűntas dűs blá'zensztvo! —

4. Tí v-szrdczi tú'zne veszelis, I tim dvojúcsim
môcs delis Z-glászom visne môdroszti, Hitis blodé-
cse pôtiti, I gecsecse lehkôtiti Z-dêsznov mile krot-
koszti.

5. Bine tvoji prijátelov, I bláznoszt neprijátelov
Znásas vu mirovnoszti: Velkò delo ocsé szpűnis I
z-szvétoz krvjov zakűnis, Kak áldov nedű'znoszti. —

6. Tak szvetlo példo szí nam dao! — I zátò szí
vsze k-szebi zvao, Tak erkôcs: „*hodte k-meni*, I

vzemte gori járem moj; Jasz vam szprávim dšisi pokoj I lehkóto bremeni!“ —

7. Na dobro nasz zovés k-szebi; Ár známo, kâ li pri tebi Naidemo 'zelen pokoj. — Szkoncsaj, kâ szi zacsno v-nami, I z-blá'zenimi dšisami Vtálaj i nam ôrok tvoj.

Nôta: *Verno lšdsztvo, dicsi, hváli Bôga.*

60. **Z**visávaj Bôga, lšdsztvo krsztsanszko; Glá-szi csinénye nyegvo bo'zanszko: On, on je nam z-szvoje miloszti Dao poroka vecsne lšbéznoszti.

2. Jezus je porok té lšbéznoszti; On je vrács dšisni ran boleznoszti, — Resitel, voditel blôdnikov, I všpanye pobo'zni pôtnikov.

3. Verno je szkoncsao on delo szvoje, I sz-práha zdigno, Bôg, lšdsztvo tvoje: Blá'zensztva i szvet-sztva pôt je vcsio, I vtisanya pehár nedú'zno pio.

4. Szpravo je vernim sztánek vecsnoszti, I díke nájem právoj vernoszti: On szam je tam szvoje sztál-noszti Korôno vzéo vu vszój popolnoszti. —

5. Ví, kí sze z-szvetlov szrecsov gízdate, I 'z-nyega rétkogda szpomínate, — Búdi vász nyegov glász i be'záj, Da, kak on, szkoncsate dnévov tekáj. —

6. Ocsa, jasz te za tvojo lšbéznoszt, I v-Jezusi szkázano szmilenoszt **Z**-všsztami, delami zvisávam, I nyega za vecsni kincs szpoznávam —

7. Jezus, vucsi me v-tvojój isztini, I pelaj k-do-brôt tvoji vretini; Da zemlo i vsze zlo odširim, I li tebi v-'zítki, v-szmrti szlú'zim.

8. Nedaj mi v-blati grêha le'zati, Ni sz-protivník-mi tvojmí dr'zati. Csi vgresím, naj be'zím k-miloscsi, Trôst iszkajôcs po tebi pri ocsi.

Nôta: *Szná'zi sze, oh drága dŭsa!*

61. **J**ezus, szvêta odküpitel, Dobrôt vekvecsni daritel! Tebé zvisáva vizina Ino moli globocsína: Ka pa mí, 'ze odküpleni, Kí szmo bilí pogübleni, Kakda te nebi hválili, I, v-práhi klecsécs, dicsili? —

2. Tí szi blá'zensztva vretina, I szkrovnoszt bo'zi isztina. Csi szé grésnik prav povrné, I od szvêta k-Bôgi vrné; Kak sze tí nad nyim radújes! Mír bo'zi nyemi darújes; Pelas ga po sztezi szvetsztva K-velkomi czíli blá'zensztva.

3. Tí i zdâ pred nami hodis, I nâsz büdis, trôstas, vodis: Csi radi bôgamo tvoj glâsz, Ni v-szmrtni nosztâvis nâsz; Ravnas nâsz po tvojoj rêcsi, Ino krepis po obêcsi, Da vu veri obsztojimo, I vu Bôgi nezdvójimo.

4. V-dnévi szrecse i radoszti Nasz tí varjes od gízdoszti, I vu vrêmeni czaganya Szi nam tí szuncze vŭpanya: Tí nam dâs vu szkrâdnyem boji 'Zelen hlâd szmrtnomi znoji, I kâ'zes nam v-szprhlivoszti Brôd nemrtelne bívoszti.

5. Oh nezgrüntana szmilenoszt! Vu'zgi i v-meni lŭbéznoszt, Da te z-radosztjov vadlŭjem, V-'zítki, v-szmrtni naszledŭjem, Vsze lŭdí rad blagoszlâvlam, Sz-pêldov, tanâcsom poprâvlam, Za neprijâtele molim, I vu potí ocsé zvolim.

Nôta: *Sto bi te nehvála.*

62. **K**akse díke zorja sze je szvêti prepôcsila, Koga je rŭ'znoszt zla v-preposzt szkvarjênya vtonila! — Bôg nyega, pri vszoi nevrêdnoszt, Vöpela z-dreszélne temnoszti, Na szvetloszt, i sztezo vecsnoszt.

2. Bôg, Bôg je poszlao nam na radoszt szvojega szína, Da bi nâsz nevolne rêso dŭsevnoga bína: Je-

zus nasz je pözdigno sz-práha Na 'zelni sztan bo'ze-
ga sztráha, I szvetloszt nebeszkoga tráha.

3. Ka nam mores, oh szmrt? — sztrta je 'ze o-
blászt tvoja: Jezus je sz-práha sô: v-nyem tak má-
mo 'zitka voja. V-práhi le'zijo protivniczi: Mi, kak
Jezusa naszledniczi, Mi szmo 'z-nyim dike örocsní-
czi.

4. Hválen bojdi, oh Bôg! — hválen Jezus, nas
szredbenik! — Kak szrecesen je sz-tebom, ki je tvoj
veren naszlednik! — On po kaksté groznom vihéri
Szdcsno ide k-'zitka vecséri, I tiho zaszpi v-bo'zem
míri.

5. Nè! — neoszramotí Jezus vüpanya nasega, Csi
sze z-'zivov verov do koncza dr'zimo nyega: On, ki
vu dêsznoj má vszo zmo'znoszt, Pod obranbo vzeme
nedú'znoszt, I pozdigne na odícse noszt. —

6. Na tô pôt vrácsaj nász, Jezus, od szvetszke
márnosztí; Vcsi nasz odúriti nászladnoszt grêsne
rú'znosztí: Tvojo díko nam daj 'zeleti, V-tvojoj lü-
bézni radoszt meti, I tebi po völi 'zivetí.

Na znáno nóto.

63. Goszpôd je moj veren pasztér, Moj trôst i
moja díka; Pri nyem naidem poszvêt i mír
Na temni sztezaj 'zitka. On me z-zmo'znov ramov
bráni, Z-visnim blagoszlovom hráni, I paszé z-glá-
szom míra.

2. Z-csisztov vodôv me napája, I 'z-nyé hládom
otávla, Z-vecsno v isztinov nadája, I vu veri ponávla:
V-dobri i húdi prigodi Me z-dúhom môdrosztí vodi,
I vrsi vu pokôri.

3. On me pri sztoli miloscse Bogato naszitsáva;
Pogübiti me v-zle nescse, Zátó me ocsisztsáva: Tê-
lo szvoje mi odlócsi, I míra pehár natocsi, Na zálog
zvelicsanya.

4. Csi bi taki v-kmicsnom dōli Szkůz, ali szmrtil hodo, 'Z-nyim nebi vczagao v-nevōli; Ār bi me z-dēsznov vodo. — Kak me bātrivī nyegov glász, Kā brez' nyega ni eden vlász Neszpādne meni z-glāve!

5. Nyegva dobrōta i vernoszt Me povszéd naszledūje, I szprevāja prék na vecsnoszt, Gde me szam koronūje. Tak tū v-szvoje czérkvi krili, Kak tam na vizīne czīli Mi varje on ōrok szvoj. —

6. Hvála tebi, visni pasztér, Za trōst takse vernoszt. — Oh! — pelaj sereg tvoj na mīr I veszélje vecsnoszt, Tā prék mrtelnoszt brōda, Gde de vesz rod edna csrēda, I. — tí szam. — eden pasztér! —

Nōta: *Zivēm jasz, tak veli troj Bōg.*

64. Gde sze naide té vucsitel, Ki bi, kak tí, odkūpitel, Vu 'zítki tak bio pobo'zen, V-récsi pa, i v-deli zmo'zen, Kí szi ednōk vszemi szvéti Prisao od ocsé k-poszvėti? —

2. Czil poszlanya tvoja je bio, Da bi národ blōden povcsio, Bōga pravē szpoznávati, I dosztojno zvisávati, Pōt szvetsztva sztálno hoditi, I díke ōrok dobiti.

3. Tí szi vsze popolno szpuno, I z-szvétoy krvjov zakúno; Grūntao szi na rūs bolvansztva Velko násztavo krsztsansztva, Kak vretino szpravicsanya, Blá'zensztva i zvelicsanya.

4. Tak szi odícsio tí ocsio! — Tak szi szvéti poszvedocso, Kā je récs tvoja isztina, Ino szam Bōg nyé vretina, Tí pa szam bo'zi poszelnik, I vekvecsni dobrēt delnik.

5. Tí szi nasz né li z-récsjov vcsio, Nego nasz i sz-példov krepio Vu vszem, ka sze nász prisztája, I dūsi na dobro vgája, V-dōli kmicsne mrtelnoszt, I vu díki vekvecsoszt.

6. Tí i zdâ pred nami hodis, I nász, kak voj 'zítj ka, vodis Po récsi tvoje isztini, Kak mīra vecsno-

vretini, Pelajôcs po szvetsztva pôti Nász visnomiczili prôti.

7. Bûdis verne vucsitele Ino môdre voditele, Po kí szvéti kázati dás, Kak verno szkrb na nyega más; Nârod tvoj v-dobrom zvršâvas, I na 'zítek poravnâvas. —

8. Jezus, vcsi me na podlo'znoszt I neszklâzivo pobo'znoszt, Da sze példa tvoje drzím I z-szvéte rêcsi tvoje vcsím, Kak sze mam tû vojszküvati, I v-díki koronüvati.

2. Jezusa poszlanye.

(Adventszke peszmi.)

Na znâno nôto.

65.Z-nebész rêcs vecsna prihája, Od ocsé szvetloszti zhája, Têlo nase vzeme na szé', I nam poszvêt i mîr neszé. —

2. Ti, Jezus szî tá vecsna rêcs, Porok isztinoszti obêcs, Dâni ocsâkom z-miloszti, I szpunyeni vszém k-radoszti.

3. Hodi, pamet nam preszvêti, I szrdcza nasa poszvêti; Daj nam tebé prav szpoznati, Z-verov, z-zítkom vadlûvati.

4. Vola nam naj csiszta bôde Od vsze rû'znoszti i blôde, — Nagnyena k-tvojoj isztini, Kak 'zítka vecsnoj vretini.

5. Daj sze nam po szvetsztva pôti Od rû'zni grêhov vrnôti; I csi prav bôgamo tvoj glâsz, V-'zítki i v-szmrti âldûj nâsz.

Na tô nôto.

66.Jezus, tí visesna môdroszt, Verni bo'zi vecsna radoszt, Grêsnikov pôt szpravicsanya, I vretina zvelicsanya!

2. K-tebi mí zdá prihájamo; Ár pri tebi nahájamo
Vu temnoszti visno szvetloszt, I v-szrdcza krhkôcsi
krepkoszt.

3. Vari nasz od vsze blôdnoszti, I szvétá gnúszne
bláznoszti, Naj vszi, kak decza szvetloszti, Szlú-
'zimo Bôgi v-vrêloszti.

4. Krêpi nasz vu pobo'znoszti, I detinszkoy pod-
lo'znoszti: Dokecs nasz na velkom czili Vsze odicis
v-tvojem krili.

Na prêdnyo nôto.

67. Verno lüdsztvo, dícsi Bôga, Koga dobrotiv-
noszt vnôga Sze nad nami vöszka'zúje, Ge-
to nam szína darúje.

2. On je obecsanye szpúno, Stero je zdávnya za-
kúno, Na trôst ocsákom pobo'znm, I na radoszt dú-
sam tú'znm.

3. Kâ sze vszê m scsé szmilüvati Ino z-viszine po-
szlati Szvétá oszloboditela, I blá'zensztva szpravitela.

4. Krisztus je 'ze vszê pravicza; Léhne blôde, i
zla kmicza — Blá'zeni, kí v-nyem verjejo! Ár po
nyem 'zítek vzemejo. —

5. Dika tak tebi, Bôg zmo'zni, Od nász i vszé
dús pobo'zni, Za szína tvojege áldov, Kak 'zitka
visni blagoszlov.

Na ono nôto.

68. Krsztseník, dobro premecki, Ka sze vcsís
vú bo'zoy rêcsi: Naj sze zbôgsati nemüdis,
I za dúso verno szkrbís.

2. Zdâ, zdâ je vrêmen vugodno I k-povrnényi
szpodobno; Zdâ je i dén szpravicsanya, I prilika
zvelicsanya.

3. Zbüdi sze! — sztan tvoj szpoznávaj, Rú'znoszt

grêhov tánihávaj; Nászladnoszt szvéta zavr'zi, I szteze 'zítka sze dr'zi.

4. Tak de vizíne poszelnik I tvoj szmileni veszelnik; Tak naides po nyem mir v-'zítki, I sztan v-nebeszkom prebítki. —

5. Oh tí, kí szi vszamogócsi, Boj vernim tvojim k-pomócsi, Pelaj vsze po sztezi szvetsztva K-'zelnomi czili blá'zensztva! — — —

Na lasztivno nóto.

69. **G**da bi meo szpuniti Bóg tô obecsanye, Ká sze oznaniti Má vszém zvelicsanye, Vernim na vüpanye;

2. Poszlao je z-vizíne Szvojga lübezniika, Vandrarom tühíne Za obeszelníka, Ino szredbeníka.

3. On je te veliki Szin Bôga visnoga, Kí, v-mócsi i diki Ocsé vekvecsnoga, Szkoncsa dela vnôga.

4. Nyegovo králevsztvo Koncza nede melo; Vernim na blá'zensztvo De veke trpelo: Ár je bo'ze delo.

5. Isztina i jákoszt Je grünt té násztave; Záto szvéta bláznoszt Nefunda nyé sztáve, Kak bo'ze náprave. —

6. Jezus, verni radoszt! Tí, trák díke szuncza, Tí vlé visno módroszt V-nasa temua szrdcza: Tí boj vszê pravicza.

7. Daj, naj sze tak szvéti Szvetloszt tvoja v-nami, Da pri nyé poszvêti Dícsimo z-vüszdami Tebé i z-delami.

8. Dêl nasi prijétnoszt Naj vesz szvét zbüdjava, Da tvojo lübéznoszt I diko szpoznáva, I ocsó zvisáva.

Na obszojno nóto.

70. **Z**dá prihája zvelicsitel, Jezus, lüdsztva veszelitel, Nad kim sze vrédno radúje, Kí ga pozna i vadlúje.

2. Po vísnoj zmo'znosztí szkrovnoj, I nê po dôbi telovnoj, Sztôpi on z-viszine na szvét, Národóm na mír i poszvêt.

3. On je tak bo'zi lübezník, Lüdsztva pri ocsi szredbeník, Voj na sztezi szpravicsanya, I poglavnik zvelicsanya.

4. Iszcsi nyega, szrdcze moje; On, on je vüpanye tvoje: Pri nyem naides trôst, mír, poszvêt, Steroga nezmöre te szvét.

5. Odúri kmiczo blôdnosztí, I vszáke grêsne blâznosztí; Dr'zi sze nyegve isztine, Kak 'zitka csízte vretine.

6. Tak sze pridrú'zi on k-tebi, I ednôk te vzeme k-szebi Na sztan blá'zene vecsnosztí, Gde naides nájem vernosztí. —

7. Tí szam nasz búdi, goszpodne, Na poti tebi vugodne; Pamet nasz preszvetsávaj, I szrdcze nam poszvetsávaj.

8. Pri poszvêti tvoje récsi, Kak v-kmiczi gorécsój szvécsi, Pelaj nasz z-ete tühine Na blá'zeni sztan viszine.

Nôta: *Veszélte sze, vszi verní!*

71. Veszélte sze, krsztsanye! Díke král ide k-vam, I neszé zvelicsanye Vszém pobo'zním dúsam. Szteza szpravicsanya Sze ravna vszém národóm, I vszê sztotín porodóm Szvétí trák vüpanya.

2. Ví, pokorne ovcsícze, Razmite ete glász! — Nê szte 'ze szírotícze; Ár je pasztér pri vász: On i vász milúje, Da vász, z-blôdnosztí nôcsi Na szvetloszt pelajôcsi, Sz-trôstóm obdarúje.

3. Ali ví, nepokorni, On kebzúje na vász, Kí, kak trduo okorni, Spotate nyegov glász. — Oh blôdni mrtelni! Znáte, kama be'zíte? — Da ráj v-grêhi le'zíte, Sors vas je dreszélni! —

4. 'Zivte vu pobo'znoszti; Ár tô 'zelé vas král: Osztavte pôt bláznoszti, Naj v-diki máte tál. — Póvrnte sze, blôdni! — Glédajte na vekvecsnoszt, Da naidete szmilenoszt Na velki dén szôdni.

5. Kí sze 'ze tú szkrbíjo Za vekvecsni pokoj; Oni v-diki dobíjo Za vernoszt nájem szvoj: Ali odvdárijo Od czila vekvecsnoszti, Kí v-grésnoj nevernoszti Okorno blôdijo.

6. Oh! — bé'zmo tak vszi k-nyemi, Kak verne ovsícze. Vugodni szmo visnyemi I mí, szírotícze. Bôgajmo nyegov glász, Naj z-vszémi pobo'znimi I nyemi podlo'znimi Na mír pela i nász. —

7. Jezus, poglavnik míra, I szteze 'zítka voj! Tebé, dúsicz pasztéra, Zzisáva sereg tvoj. — Oh! — prími té áldov, Poszlúhni vúszt nasi glász, Ino vlé vö na vsze nász — Vlê vö tvoj blagoszlov.

Nôta: *Z-szrdcza 'zelém, ka právim.*

72.0 Oh! — kak te mam prijéti, Szvéta odküpitel? — Tebé, kí szi tak szvéti, Dús oszloboditel? — Pripravi szrdcze moje Szam szebi na sztális, Naj bô miloscse tvoje Vrêden prebivalís.

2. Nigda szo tí sz-pálmami Sznâ'zili pôt tvojo; Jasz ti pa zdâ sz-peszmani Prinásam csészt mojo: Z-zahválnov pobo'znosztjov Idem tebi prôti, Hvalécs te sz-poníznosztjov Na szredbenoj pêti.

3. Vém szi tí meni vtálo Gvüsnoszt zvelicsanya, Gda szi sze szam rad tádao Na áldov vtisanya. Jasz, jasz szem vövr'zeni Z-díke visesnosztí: Po tebi szem vcsinyeni Pá tálnik vecsnosztí.

4. Ka te je nadignolo Na takso szmilenoszt? — Ka drúgo te je gualo, Kak csízta lübéznoszt? — Z-lübéznosztjov obínés Tí vesz nas prebítek, I vszém mír bo'zi neszés, — Neszés vecsní 'zítek.

5. Oh! — tak ví vszi, ké te'zí Kakgodi dreszél-

noszt, Gda vam na szrdczi le'zí Globoka boleznoszt; Jezus i vam trôst vlejí V-oranyeno szrdcze, Po nyem obszijne pá v-nyé Míra 'zelno szuncze.

6. Vi, ki v-tihoj szamoszti Grêhe objôcsete, I vu nyegvoj vrêdnosztí Miloscsó iszcsete; Iszcsite jo z-vüpanyem; Ár rêcs trôsta velí: *Ki pride z-'zalü-vanyem, On sze razveszeli.*

7. Bôg je ti szvoji ocsa, On zná nyí'zelénye; Lübézen i miloscsa Je nyegvo csinénye: Pobo'zne na-deljáva On z-dármi miloszti, Okorne pa zbüdjáva Z-glászom lübéznosztí.

8. Tak, tak lübi on te szvét, Pri vszój nevrêdnosztí, Da nyemi je na poszvét Z-vecsne szmilenoszti Ponúdo v-szvojem színi Szam áldov vtisanya, I, pri vszem nyega bíni, Zálog zvelicsanya.

9. Sto tak nebi szpoznávao Szvoje nevrêdnosztí, I molécs nezvisávao Bo'ze szmilenoszti? — Blá'zen, ki sze v-tom 'zitki Z-zlom sztálno vojszküje; On sze v-vecsnom prebítíki Z-díkov korunüje! —

Nôta: *Veszélte sze, krsztsanye!*

73. Verno lüdsztvo, pripravlaj Szrdcze na pobo'znoszt; Jezus ide, — osztávlaj Tá vszo nepobo'znoszt: On 'zelen glász neszé Vszém, ki szo v-szrdczi tú'zni, I ti v-hodbi nedú'zni Bin vzeme on na szé'.

2. Hodte tak, i darújte Nyemi verno Szrdcze; Na nyega vszi kebzújte, Kak na 'zitka szuncze: Geto on prihája, Na radoszt tím blodécsim I v-szne grêha le'zécsim Dike poszvét zhája.

3. Tomi velkomi gôsztí Sztáneknápravlajte; Plemeniti i prôsztí, Pôt nyemi ravnajte: Z-bôgabojanosztjov Idte nyemi vszi prôti, Na velkoj 'zitka pôti Ga hvalécs z-radosztjov.

4. On ponizno scsé szrdcze, I v-nyem szí sztan

szpráva; A' nadúhte gizdávcze V-szramoto posztáva. V-právoj poniznoszti Ga tak zdâ vszi csákajte: Gizdoszti sze hábajte. — 'Zívte v-pobo'znoszti.

5. Blá'zen, kí v-etom zítki Li nyemi sztánek dá! On v-nebeszkom prebítki Vekvecsen órok má. *Jaj!* — *ki ga z-vüszdami Vadlúje, z-'zítkom taji, Toga i on zataji.* — Dícste ga z-delami! —

6. Büdi me, nevolnoga Na právo poníznoszt; Daj, da z-szrdcza volnoga Tvojo dobrotívnoszt Zahválno szpoznávam, — Nnyô v-dôli mrtelnoszti I v-díki vekvecsnoszti Z-radosztjov zvisávam.

Nôta: *Hválím jasz tebé, goszpodne.*

74. Radúj sze, dúsa! — Jezus tvoj Ti neszé 'zítka poszvét. Naszledúj ga: on ti je voj Na vüpanya 'zelen szvét.

2. Blá'zeni glász! — kaksi dobrôt Vretina sze odpéra Vszakomi, kí szi vere pôt Za sztezo odebéra!

3. Kak szrecsni szmo, kâ poznamo Voja nemrtelnoszti, Na koga sze naszlányamo Vu kaksté dreszélnoszti!

4. Ah! — tú'zna bi bila sztáva Vszé nász v-kmíczí blôdnoszti; Ali — radoszt! — Jezus dáva Poszvét visne môdroszti.

5. Csi nyega récs postújemo, Neblôdimo v-bolvanszti, I sztopáj naszledújemo: Mámo tál v-zvelicsanszti. —

6. Zdr'zmo tak nase krsztsansztvo; Rászmo vu polnoszti; Tak nasz odícsi bo'zansztvo V-'zítki zadóvolnoszti. —

7. Tvoj szem, szredbeník! — nedvojím, Kâ, gda szkoncsam té 'zítek, Csi czíl moj verno prebe'zím, V-nébi naidem prebítek.

8. Li ti daj dúha tvojeja Pomôcs meni z-miloszti, Da jasz od czíla mojega Neodblôdim z-szlaboszti.

9. Csi gda szpádnem, — oh! — podéli Ti meni dészno zmo'zno, Naj sze nepotonim czéli Vu grêha preposzt rú'zno.

10. Zbüdjavaj me vszáki hípek, Da sztálno verosztűjem, I tebé v-on bôgsi 'zitek Na radoszt naszleđujem.

Nôta: *Právi verni krsztsanye.*

75. Radűjte sze, krsztsanye! Trôst sze vam porácsa. Szpunyeno je szkoncsanye Vecsno-ga tanácsa: Krisztus je med vami; On noszi presztoplêne, Vam na oszlobodjêne, Na vtisanyarami.

2. Prihája v-poníznoszti Te dike poglavnik, Naj vszêm sz-pokvarjenoszti Bode oszlobodnik. On pregánya temnoszt, Grêh, szmrt na nika szprávla, Sztan národov poprávla: Odpéra vszêm vecsnoszt.

3. Nyemi préczimbe szvetszke, I kincsov nêtrbé; Kak král dike nebeszke, On li szrdcze 'zelê, — Szrdcze, stero pri nyem Iszcse právo mirovnoszt, I vszo szvojo vűpaznoszt Polo'zi li v-vísnyem.

4. Nyemi sze tak podajte Z-sztálnov podlo'znosztjov; Nyega vu vszem bôgajte Z-vrêlov pobo'znosztjov: Tak sze on k-vam nagne Na gorécso lűbéznoszt, I ednôk na veszêlnoszt Nébe vsze pozdigne.

5. Vi, kí szte szrecsni eti, Nyega nezavr'zte; Csi'zitek scséte meti, Jezusa sze dr'zte: Brezi nyega vêhne Vsza dike szvetloszt, kak czvét, I te nepobo'zen szvét, Kak szpár meglé, lêhne.

6. Vi pa, kí tű trpíte Kri'za te'zko bremen; Csi nedú'zno szkuzíte, Trpte! — príde vrêmen, Da dolizbrise Bôg Vam vsze szkuze 'zúkoszti, I tál vam dá v-radoszti, Na czíli vnôgi mók.

7. Ka je vsze vojszkűvanye I vsza verni 'zaloszt? — Kim je Jezus vűpanye, Tim pá zide ra-

doszt, I, csi gda trpijo, — V-kaksté tú'znom vihéri, Potújejo vu míri, — V-Bôgi nezdojvíjo. —

8. Oh! pelaj tí, 'zítka voj, Po sztezi jákoszti Odebráni sereg tvoj K-vekvecsnoj radoszti; Da te naj zvisáva Vno'zina ti zemelszki, I sereg ti nebeszki Tebi díko szpêva.

Nôta: *Kako k-hladnoj vodi jelen.*

76. Jezus, sto bi te neískzao? — Vêm tí más 'zítka môdroszt. Sto sze te nebi rad dr'zao? — Kí neszés vernim radoszt. Li tí szi ti szlabi môcs, I ti nevolni pomôcs, Voj na sztezi pobo'znoszti, I vrács szrdcza boleznoszti.

2. Gréh, gréh je moja bolezen; On mi dúso vra'zúje: Li tvoja csízta lübézen Mi rane obe'zúje. Oh! — hodi tak z-milosztjov, Pridrú'zi sze z-vrédnosztjov: Vlê trôst nébe v-szrdcze moje; Szká'zi mi trák díke tvoje.

3. Neprijátel moj tak hodi, Da bi me kak zapelao Na pôt, po steroj szam blódi, I tak v-prepaszt pripelao: Têla hûda náklonoszt Me vábi na zlocsasztnoszt; Jálnoszt szvéta me szkúsáva, I od tébe odvnyáva.

4. Ah tí, v-szlaboszti zmo'zna môcs, Jezus, trôst verni tvoji! Tí híti meni na pomôcs Vu etak groznom boji: Poteri protivníke, Odvni neverníke; Vari me od grêha môcsi, I podpéraj me v-krhkôcsi.

5. Daj mi tô prav preszámhati, Kak pogübelno mi je Zapelávcza glász bôgati Vu sztávi düse moje. — Kincs, díka je nesztálna, Radoszt pa szvéta jálna. Jaj! — koga tá oszlepíjo, V-prepaszt môk ga progrozíjo.

6. Právo szrecso, právo radoszt Li pri tebi nahájam, Csi pred tebom mam vugodnoszt, I v-dobrom sze narájam; Tí dás szrdczy mirovnoszt, Pámeti 'zít-

ka môdroszt: Tak pelas po ravnoj pôti Tí mené vecsoszti prôti.

7. Oh! — nagni tak szrdcze moje Na 'zelénye ti sztálni, Da iszcsem králevsztvo tvoje, I odúrim szvét jálni. Csízta lúbézen tvoja Naj bode dika moja: Tak sze mam gvüsno vüpati, Kâ sze mi dás zvelicsati.

Nôta: *Blagoszloven Bôg nébe.*

77. Hválen bojdi Bôg vecsni, Kí grêsnikov nezrecsni Tú'zen sors pomilúje, I nyim szina darúje.

2. Szpuno je obecsanye, Grüntao dús zvelicsanye, Gda je za szredbeníka Dao szvojga lübezniíka. —

3. Csészt, dika na vizíni I tebi, ocsé színi, Kí szi, k-nam pridôcs na szvét, Prineszao trôst i poszvét.

4. Tvoja vecsna isztina Boj nam míra vretina, Eti v-telovnom 'zítki, I v-nebeszkom prebítki.

5. Gda nam szfaliváva môcs, Tí nam podéli pomôcs, Na csészti szpunyávanye; I zla odúrjávanye.

6. Csi nasz zblòditi scsé szvét, Rêcs tvoja nam boj poszvét Pri vszem nasem mislênyi, Gucsi ino csinênyi.

7. Vodi nasz vu radoszti, Vészeli vu 'zaloszti; Da v-veri obsztojímo, I v-Bôgi nezdvojímo.

8. Vu szlêdnyem nasem boji Daj hlád szmrtnomi znoji, I, gda szkoncsamo hôdbo, Vcsíni nam lehko szòdbo.

9. Pocsinek med vernimi, V-tebi pohranyenimi, Daj trúdnim kôsztam v-grobi, Geto nasz szmrt porobi.

10. Zbúdi nasz pá na 'zítek, Na nebeszki prebíttek; Da te z-odícenimi Zvisávamo seregmi.

Nôta: *Ok szladki Jezus, ka szi.*

78. Vrêden szi, Jezus, vecsne díke od nász, Za prineseni nemrteloszti glász, Po kom vövléva miloscse dobrôte Na nász, szirôte.

2. Mí szmo v-dreszélnoj temnoszti le'zali, Bôga i bo'ze vôle népoznali: Tí szi nam odkrio v-návuki môdroszti Bo'ze szkrovnoszti.

3. Z-récsjov i példov nasz tí i zdà vodis, Geto, kak 'zítka voj, pred nami hodis, Ino nasz z-dúhom na dobro zbüdjavas, I povodjavas.

4. Ká'zes, kak sze má Bôg v-dúhi csesztiti, I ka lüdém na právi mír szlú'ziti; Krepis te szlabe na sztezi dú'znoszti, Z-ramov zmo'znoszti.

5. Tí szi prepravo tú'zno robsztva sztávo, I vszém potrdo szlobodscsino právo; Pokázao szi dús pred Bôgom velikoszt, I plemenitoszt.

6. Csi nasz kagodi nevôle te'zijo, Ali falinge nad nami le'zijo; Po tebi naide szrdcze szkúz vtisanye, Naide vüpanye.

7. Ka je 'ze groba nôcs? — ka szmrti szila? — Po tebi szo vsza groze môcs zgúbila: Szvéti je 'ze práh tam pocsívajôcsi Vöpreminôcsi.

8. Tí nam ká'zes prék groba szvét pravicze, Gde szpádnoti má rob zla ino kmicze, Jákoszti sze pa darúje na czíli Nájem veszéli.

9. Vrêden szi tak tí vecsne díke od nász, Za k-nam prinesen vecsnoga 'zítka glász. — Naj te zvisáva za nyega viszína, I globocsína.

10. Oh! — daj nam tvojsz svét naszledüvati, I nyega drági kiucs szkrbno varvati; — Dokesz pridemo z-dôla mrteloszti, K-díke szvetloszti.

3. Jezusa rodjênye.

(Koledne peszmi.)

Nôta: *Z-nebész rêcs vecsna prihája.*

79. **V**eszélmo sze, krsztseniczi! Dicsmo Bôga vcsisztom szrdczi; Krisztus je rodjen: — szpévajmo, I nyemi dú'zno csésztt dajmo!

2. Rodszttvo nyegovo szvetíjo Angelje, kí tak velíjo: *Nebojte sze! bo'za miloszt Vam vszém deli visno radoszt.*“

3. Dnesz je rodjen zvelicsitel, Dúsicz tú'zni veszelitel, Kí bin lúdsztva vzeme na szé', I szvéti trôst i mír neszé.

4. Hválíjo medtém visnoga Serezje nebeszki Bôga, Dela nyegva zvisávajôcs, I v-szvetloszti tak szpévajôcs:

5. Dika ocsi na vizíni! — Csésztt Jezusi, nyega színi! — Mír na zemli vszém národom, Ino vszészttotin porodom!“ —

Na ono nôto.

80. **K**rsztseniczi, radújmo sze! Bôg nam dnesz v-tál pridti dá vsze, Ka k-nasemi sztáni szlísi, I vecsni mír szprávi dúsi.

2. Dnesz sze rodí zvelicsitel, Kí je vszé oszloboditel Z-dúsevne pokvarjenoszti, I voj k-czíli vekvecsnoszti.

3. Vsze, ka csújemo od toga, Zdr'zmo z-szrdcza gotovoga; Ár ga je módroszt szpoznati, I blá'zensztvo vadlúvati.

4. Dika ocsi, sztvoriteli; Csésztt színi, odküpiteli; Postenyé dúhi szvétomi — Bôgi z-díkov obvzétomi! —

Nôta: *Na dnésnyi dén mí hválimo.*

81. **K**rsztseniczi, blá'zeni sors je nam oszodjen: Jezus, vszê nász oszloboditel, I poszvetitel, Je, pôleg tanácsa ocsé, dnesz na szvét rodjen.

2. Ah! — vu kak dreszélnoj sztávi je vesz szvét blôdo, Gda je, od Bôga odsztôpivsi I zablôdivsi, Vu velkoj pokvarjenoszti brez' trôsta hodo! —

3. Nê! — nê je poznao on Bôga v-vecsnoj bívoszti, Nê csloveki polo'zenoga Czíla vísnoga, Niti dûse odícse ne plemenitoszti.

4. Nê sze je szmeo z-vüpanyem na nébo zglédnoti; Ár nyemi je gréh szrdcze te'zo, I dûso tô'zo: Szam szebé sze je mogao on z-grozov léknoti.

5. Z-grozov je sztano pri grobi na czíli 'zítka; Ár nyemi v-temnoj nôcsi szmrti, I díke vrti Neszvéti blá'zeno szuncze nébe prebitka. —

6. Oh dreszélen sztán csloveka pokvarjenoszti! — Nê! — nikam nemre vr'zti ôcsi On v-blôde nôcsi, Kâ ga nebi vsze sztrasilo sz-kêpom groznoszti.

7. Ali szin bo'zi, pokoren szkoncsanyi ocsé, Gotov osztávi sztán vizíne, Gotov tühíne Vandrarom miloscse bo'ze glász na trôst neszé.

8. Oh 'zelen glász míra! oh dén, pún vsze radooszt! — Kakda nebi v-tom szpoznávali I zvisávali Velikoszti k-nam szkázane bo'ze miloszti? —

9. Hodmo tak 'ze, i poszvétko dén csúd teliki; Glászmo, szpévajôcsi z-seregmi Zdâ angelszkimi, Tanács bo'zi ino potí dél tak veliki.

10. Díka bojdi na vizíni Bôgi nasemi! — Csészt Jezusi zvelicsiteli, Dús prijáteli! — Mír, dobra vola na zemli lüdsztvi bo'zemi! —

Nôta: *Kak bi nehválo goszpodna.*

82. **H**odmo, pôtniczí mrtelni, Glászmo bo'ze csinénye! Szvétmo dén ete veszélni Szredbe-

benika rodjênye. Bôg, Bôg je dnesz nyega poszlaio Temnim za vucsitela, Blôdnim za voditela, Da bi vsze na 'zitek pelao. Nyega tak zvisávajmo; Nyemi diko szpêvajmo.

2. Oh nê! nê je on krsztsenik, Kí sze dnesz neveszelí, Geto szam ocsé lübezník szvéti mir bo'zi delí. Vêm sze i v-dike szvetloszti Angelje veszelíjo, I szpêvajôcs velíjo Dúsam blodécsim v-temnoszti: „*Radújte sze! dnesz vasz Bôg Pela z-robosztva vecsni mók.*“ —

3. Gda je lübo tak mrtelni Ocsa otroke szvoje, Kak tí, oh dúh nemrtelni, Nász, odebráne tvoje? — Ti nam, pri vszoi nevrédnoszti, Viszine lübeznika Posles za szredbenika, Vu velkoj pokvarjenoszti; Nyega na áldov püszti, I tak szvét oszlobodis.

4. Oh lübézen! sto velkoszti Tvoje nebi csüdúvao? — Csloveka plemenitoszti Sto sze nehi radúvao? — Véksi szmo v-ocsé miloszti Mí v-niszikoszti práhi, Kak angel v-dike tráhi, Pri vszoi szvojoj velikoszti; Csi li 'zítka nedú'znoszt Zvrsáva naso vrédnoszt.

5. Z'zítkom tak varmo velikoszt Nase plemenitoszti; Z'zítkom dícsmo ocsé miloszt Vu nyé nezmêrjenoszti. Tá hvála, tá je vugodna, Csi nê szamo z-vúszdami, Nego z-szrdczom, z-delami Zvisávás tí, práh, goszpodna: Tô 'zelé Bôg od tébe, Tô i poszelník nébe.

6. On z-nágiba lübéznoszti Osztávi díke szvetloszt Ino z-dészno v szmilenoszti Delí mir i veszélnoszt. — Csini i tí priszpodobno: Nagni sze k-potrebôcsim, I v-'zaloszti 'zivôcsim Priká'zi szrdcze vugodno; Tak de on, kak 'zítka voj, Szmileni szredbeník tvoj. —

7. Oh tí, kí szí nam na radoszt Z vizine na szvét prisao, Prineszao vszém ocsé miloszt, Ino nyega szrdvtisao! Vcsi nasz vsze na právo môdroszt, Ká'zi pôt

pobo'znosztí Po dólí mrtelnosztí Na nebeszke díke
radoszt; Da te veke z-seregmi Dícsimo blá'zenimi.

Na znáno nôto.

83. Angel szvétí z-nebész doli K-pasztérom sztô-
pi na pôli, Radoszt nazvesztsávajôcsi, Ino
nyim etak erkôcsi:

2. „*Nebojte sze!*“ ár vszêm lüdém Veszélo po-
szélsztvo neszém: Jezus, szin ocsé vecsnoga, Je
dnesz voj lüdsztva grésnoga.

3. On vszêm pôt 'zítka naprávla, Vesz szvét z-
désznoy blagoszlávla, Ocsé volo nazvesztsáva, I
vszêm 'zitek i mir dáva. —

4. Veszélmo sze tak vszi nyemi, Kak poszelníki
bo'zemi, I poszvétmo nyemi 'zitek, Da nam v-díki
dá prebítek. —

5. Oh tí, moj lübléni Jezus, Szladki odküpitel,
Krisztus! Pripravi szí szrdcze moje Na prebivális-
cse tvoje.

6. Drághi gôszt, v-vszakom vrémeni Prebivaj sztál-
no pri meni; Da te, kak ocsé vecsni dár, Hotécs
nezbantújem nigdár. —

7. Hvála ocsi vekvecsnomi, Kí sze je lüdsztvi
grésnomi Sz-tak csüdnim tálom vövjavo, I nyemi
v-díki sztan szpravo.

Nôta: Ah! ka bom jaz grésnik csinio.

84. Jezus neszé glász veszéli Z-nebész lüdsztvi
bo'zemi, — Neszé 'zítka trôst nyemi. On
odpré zemlé dr'zéli Ravno pôt k-szpravicsanyi, Miri
i zvelicsanyi.

2. Po nyem je 'ze prészvetsena Temna sztáva ná-
rodov, I blodécsi poródov; Po nyem zuôvics poszve-
tsena Csloveka plemenitoszt, I pred Bôgom veli-
koszt.

3. Z-díkov pela on sereg szvoj Z-robsztva, na szlobodscsino, I právo szinovcsino; Z-díkov ga, po nócsi vecsnoj, Zdigne na nemrtelnoszt, I nebeszko veszělnoszt.

4. Kak odicseno je szpuno Bôg szvoje obecsanye, I szmileno szkoncsanye, V-kom je sz-príszegov zakúno, Kâ vszém szína scsé dati, I v-nyem szvét zvelicsati!

5. Oh! — radűj sze, zhod i záhod, Sorsi tvojmí szrečsnomí, I szkoncsanyí vecsnomí! — Szpěvaj! — tí szí bo'zi národ; Ár ti je Bôg ocsa tvoj, I szín nyegov 'zítka voj.

6. Li setűj sze té miloscse Prav vrědnoga vesínti, Da je nemá zgűbiti. Bôg ti nyé vtajítí nescse; Ár ti jo szam ponűdí, Gda te na szvetsztvo bűdí.

7. Tak je! — pászi v-pobo'zúosztí, Velkí pasztér, sereg tvoj, Da vu nyé naide mír szvoj, I vlě vő vu vszvoj punosztí Na czěli be'záj nyegov Dike tvoje blagoszlov.

8. Etak de vszém velkí dén tvoj, Dén popolne radosztí, 'Ze vu dōli márúosztí; Tam pa v-vecsnosztí blá'zenoj, Gda szkoncsajo 'zítka pôt, Vreti-na vísní dobrôt.

Nôta: *Angel szvétí z-nebész doti.*

85. Veszéli dén nam je zísao! — Krisztus je dnesz na szvét prisao, Kí, obráz nas vzě vsí na szé', Vszém 'zítka trōst i mír neszé.

2. Radűjte sze, krsztseniczi! Ví szto dike órocsniczi, Vu steroj vam na vizíni Bôg tál dá po szvojem színi.

3. Nyega szo 'zelno csakali, Kí szo sze nyemí vűpali; Dnesz sze szpuni tō vűpanye, I vtála vszém zvelicsanye.

4. Tō je ta vrěmena punoszt, I ocsé vecsna szmí-

lenoszt; Tô, tô vsze radoszti pún glász, Steri zvrácsi rane vszê nász.

5. Z-nami je 'ze zvelicsitel, Kak dús nasi veszelitel: On grúnta míra králevszto Vernim bo'zim na blá'zenszto.

6. Ví, kí tô szrecso v'zívate, I v-nyé kríli pocsi-vate, Bôga hvalécs zvisávajte, I vszi veszélo szpévajte:

7. Blá'zeni dén nam je zísao! Krisztus je dnesz na szvét prisao: On neszé glász veszélnosztí Vszêm, z-dike nemrtelnosztí.

Nôta: *Zaka bi sze jasz 'zalosztio?*

86. Hodmo, verni krsztseniczi, Z-nedú'znov radosztjov Dícsmo Bôga v-szrdczi! — Zísao nam je dén szvetloszti, Steri tim pobo'znim Neszé glász miloszti.

2. Komi sze nôcs blôde grozí, Nesztrasi sze v-dúsi; Jezus sze dnesz rodí: On te szvét z-désznov zmo'znosztí Pelati i zvati Má z-robsztva blôdnosztí.

3. Kakda bi nasz Bôg pogúbo? — Nè! — on je te szvoje Od veka tak lúbo, Da je szvojga lübeznika Obecsao i poszlao Vszêm za szredbenika. —

4. Prestímajte, verne dúse, Tô miloszt i szvetloszt Od vszê kincsov vise; Bôga za nyô zvisávajte: Jezusi, virtusi Szrdcze podávajte.

5. Li pri nyem naidete môdroszt; On szam má ino dá Szvétí právo radoszt. Naszledújte nyegov: sztopáj: On dá vam trôst i tam, Gda szkoncsate be'záj.

6. Ví, kim sze szrdcze dreszelí, Obsztojte, nezdojte! — On vasz razveszelí: Csi vasz vesz te szvét osztávi, Bojdi szí! — pri nyem vszi Naidete trôst právi.

7. Szrdcsno sztante i pri grobi, Ár vasz nôcs ino

môcs Nyega neporobi: Z-verov csákajte miloscso I pomôcs, prêkidôcs Pred szodcza, kak ocsó.

8. Pri Jezusi, kí po boja Te'zkhôcsi, pri ocsi Má sztánek pokoja, — Pri nyem íscsite vtisanye: Tim vernim pokorim Dá on zvelicsanye. —

9. Oh! — potrdi eto gvüsnoszt, Jezus moj, 'zitka voj, Na vszé szrdcz mirovnoszt: Daj nam té kincs postüvati, I v-nébi ga tebi Notriprikázati.

Nôta: *Krsztseniczi!*

87. Krsztseniczi, V-vrêlom szrdczí szvétmo dén rodsztva szvéta szredbeníka! Sz-poboznosztjov I z-radosztjov Zvisávajmo viszine poszelníka.

2. Kakso miloszt Ino radoszt Neszé vszém vandrarom ete dén szvétí! — Jezus neszé Mir od ocsé: On, on resi szvét i Bôgi poszvétí.

3. Vu blôdnosztí I bláznosztí Je národ bo'zi veszvtonyeni le'zao; V-pokvarjenoszt, Pogübelnoszt Düsno sze je nesztanoma pográ'zao.

4. Oh dreszélnoszt! Oh boleznoszt! — Kak jáko je te cslovek osztávleni, Po blôdnosztí I bláznosztí Szvojoj kak czelô na nika szprávleni! —

5. Vuvlácsena I vtepena Je gnüszno nyegva düsna plemenitoszt: Zakoczkao je Dobro szvoje, Geto je zgübo pred Bôgom prijétnoszt.

6. Vsze vüpanye I íszkanye Oszlobodjênnya sze, kak szpár razkadí, Zaman íszcse Trôst miloscse: Ah! — nyemi nika szrdcza nerazhladí.

7. Ali — radoszt! — Vecsna miloszt Vzeme nyega pod lübézni perôti; Ona odpré I zeberé Oszlobodjênnya pôtnyemi, szirôti. —

8. Oh szmileni, Oh blá'zeni Bôg! sto te more vrédno zvisávati? — Globocsíno I viszino Miloscse tvoje sto szmê zgrüntávati? —

9. Za vszo vernoszt I lübéznoszt Vzemi, oh ocsa, áldov szrdez pobo'zni. — Vsza tühina I viszina Naj glászi díko dél tvoji tak zmo'zni.

10. Oh! — бүди насz Csűd tvoji glász Dnesz i vszední na tak vugodno hodbo, Da de nam tvoj Lü-bezník voj Na vecsni mír, gda sztôpimo pred szôdbo.

Na obszojno nôto.

88. Radűj sze, dúsa, z-vernimi! — Szrečna je tvoja sztáva; Ár sze ti 'zítek dáva. Szpévaj zdá z-odebránimi: Bôg sze je vszém szmilüvao, I szina nyim darüvao. — Radoszt, radoszt, velka radoszt! — Jezus je 'ze szvéta szvetloszt. Blá'zen, blá'zen, veke blá'zen, Komi je on 'zítka môdroszt!

2. Szpévaj! — on i k-tebi ide; — On, te díke poszelník, Je 'ze i tvoj veszelník. Kaksza szreca ti v-tál pride, Kâ te on z-robsztva kmicze Pela na pôt parvicze! — Radoszt, radoszt itn.

3. Jezus, kak te mam dicsiti, Kâ szi meni na radoszt Prineszao 'zítka môdroszt? — Nedaj sze mi pogübiti; Krêpi z-dúhom milosztí Mené v-mojoz szlabosztí. — Radoszt, radoszt itn.

4. Oh! — boj ti szpévanye moje Prijétno vu vszem táli Gda te dúh molécs hváli. — Blagoszlovi lüdsztvo tvoje; Pelaj po szvetsztva pôti Sereg tvoj czili prôti. — Radoszt, radoszt itn.

5. Ednôk tam v-nemrtelmosztí Bom te bole szpoznávao, I popolné zvisávao, Gda bom te v díke szvetlosztí Z-licza na licze glédao, Ino z-angelmi szpévao: Radoszt, radoszt itn.

Nôta: Angel szvéti z-nebész doli.

89. Zvisávaj, dúh moj, z-radosztjov Bôga, kí sz-taksov milosztjov Vsze národe blagoszlávla, Gda nyim v-szini 'zítek szprávla.

2. Jezus, bo'zansztva lübeznik, Je pri ocsi vszê szredbenik; On, on je vecsna isztina I visni dobrôt vretina.

3. On ocsiveszno szvedocsi, Kak prijétni szmo vszi ocsi, Csi v-nevkleknyennoj vernosztí Szlú'zimo velkoj vecsnosztí.

4. On, kak voj, pred nami hodi, I nász trôsta ino vodi, Na vsze dobro nadigáva, I nam dúha pomôcs dáva.

5. On, kak nas prijátel právi, Nász ni v-szmrtnéosztávi, I po vnôgom krvnom znoji Iszcse blá'zensztvo ti szvoji. —

6. Glászmo tak nyegvo lübéznoszt, Dícsmo bo'zanszko szmilenoszt; Csinmo sze, kak verni nyega, Vrédne blá'zensztva nasega.

7. Nyemi sze vu vszem podajmo, Glász nyegov radi bôgajmo, Sztopáj verne naszledújmo, I szvéto vrédnoszt postújmo.

8. Vsžem, kí ga tak vadlújejo, I sztálno naszledújejo, Dá on právo 'zitka môdroszt, I prék groba vecsno radoszt. —

9. Szin bo'zi! tvoje rodjênye Vtisaj szrdcz tú'z-ni 'zelênnye: Tí pelaj po sztezi szvetsztva Vsze nász k-vretini blá'zensztva.

Nôta: *To leto blagoszlovi.*

90. Veti bo'zicsni duévi /. Dícsmo ocsó visnoga, Kí je národom k-míri /. Dao szína jedinoga. Kak sze veszeli Néba, gda zemli té glász deli, Szpévajôcs vu szvetlosztí! — V-radosztí /. Áldúj i zemla nyemi, Kí vszemi /. Lúdsztvi sztezo ravna sz-tühine, Na szvetloszt viszine.

Na lasztivno nóto.

91. **K**rsztseniczi, hválte Bôga Z-szrdcza radüvanyem: Glászte nyegva dela vnôga Z-vrêdnim csüdüvanyem.

2. Tak, tak je lübo on te szvét, Da nyemi z-visine Jezusa posle na poszvêt V-kmicsni dôl tühine.

3. Ion, kí vszêm 'zítek neszé Od ocsé szvetloszti, — Jezus têlo vzeme na szé' Nam vszêm k-veszêlnoszti.

4. Oh miloszt! kakse radoszti Tálnike nasz vecsiní On, kí sze zglédne z-miloszti Na nász, gzêsne sziní!

5. On, kak viszine lübeznik, On sze k-nam pridrú'zi, I posztáne vszê szredbeník, Naj mrtelnim szlú'zi.

6. On, kí vsze zvelicsati scsé Po szvojoj vrêdnoszti, On vszêm od miloscse ocsé Neszé mír vecsnoszti.

7. On neszé nam tak 'zelen glász Grêhov odpúsztsanya, I potrdi, trpécs za nász Gvüsnoszt zvelicsanya. —

8. Radújmo sze, krsztseniczi, Blá'zensztvi nase-mi! — Osztanmo sztálni verníczi Tanácsí bo'zemi. —

9. Díka, csészt tebi, dúh vecsen, Za takso szmi-lenoszt, Ká pelas národ neszrecsen Na vecsno veszêlnoszt.

Na obszojno nóto.

92. **K**rsztseniczi verni, veszêlmo sze! — Dícsmo Bôga, kí nasz tak lübi vsze, Da Jezusa, díke lübezníka, Posle na szvét, kak szredbeníka.

2. Te velki závezek je szprávleni, Zákon mira goriposztávleni: Jezus grünta násztavo krsztsansztava, Posztávleno na rús bolvansztva.

3. On zbüdjáva proroke, i níke Módre, píszmoznane poszelníke, Po kí lüdsztvo z-blôde odümláva I k-isztini bo'zój szpeláva.

4. Blôden szvêt toti za nyé nemára; Nepüsztí ji brez' spota i kvára: Ali — nê! — mí Bôga za nyé hválmo, Nyé postújmo, i nyi nesálmo.

5. Csi je zlocsasztní szvêt nezahválen, Môdre vmárja, vu dobrom nesztálen: Mí necsinmo! Jezus je nas: nyega Postújmo, kak voja v' snyega.

6. Neszrecsen, kí de nyega razlácsao! — Jeru'zalem je kak sztrasno plácsao! — K-nam, k-nam je on escse milosztiven, Vu vszem táli tak prijazniven! —

7. Dészno szvojo, kak kokôs perôti, Razpresztéra, vszém nam idôcs prôti, Zvajôcsi nasz na bôgabojazen, Da vu szmrti mámo vüpazen.

8. Oh! nezamúdmó tak té velike Z-miloscsse prikázane prílike: Bê'zmo k-nyemi z-verov ivüpanyem, Da nasz áldúje z-zvelicsanyem.

4. Jézusa právdo-szpunenye.

(Nôvoga leta peszmi.)

Nôta: *Z-nebész récs vecsna prihája.*

93. E dno leto szkoncsa be'záj, I drúgo zacsné szvoj tekáj. — Kak csüdno szkrbis, dúh vecsen, Tí za szvêt, po tebi szrecsen!

2. Tí szi v-dnévi pretekôcsi Povszéd bio i nam nazôcsi, Da szi nasz, kak ocsa, ravnao I od húdi vdárczov varvao.

3. Zátó te zdâ zvisávamo; I vszi k-tebi zdühávamo: Ocsa, szlísaj vüszť nasi glász, I boj i nadale kre nász!

4. Zakrívaj zmo'zno národ tvoj, Kí pri tebi iszcse tróst szvoj, Sz-perotami szmilenosztí Prôti vszój pogübelnosztí.

5. Zdr'zi récsi tvoje poszvêt Vszém porodom na

mír, i czvét, I vrsi po nyé vsze v-szvetsztvi, Düs-
nom miri i blá'zensztvi.

6. Ti nam boj povszéd nazôcsi, I nevtaji nam pó-
môcsi. Vlê vö na vsze tvoj blagoszlov, I miloscse
tvoje áldov.

Nôta: *Zivém jasz, tak velí tvoj Bôg.*

94. Jezus, példa pobo'znoshti! Tí szi vu vszoy po-
polnoshti Szpuno právdo sztána tvojga, Gda
te je, za míra mojga, Pelao k-tak velkomi czili Ocsa
tvoj, grêsnikom míli.

2. Isztine rêcs je návuk tvoj, Vu példi szi nam
szvetsztva voj, Vu szmrtil vtisanya áldov, Vu vszem
hotényi blagoszlov, Resitel sz-pokvarjenoszt, I po-
rok nemrtelnoszt.

3. Nedú'zna je tvoja hodba, Nesztrási te niksa
szôdba; Ár vu szvétoj nedú'znoszt Hodis po sztezi
dú'znoszt, Delo ocsé verno szpunis I z-szvétoz krv-
jov zakúnis.

4. Záto té Bôg neosztávi Vu 'zítka dreszélnoj sztá-
vi, Tak da po kaksté vihéri Potűjes vu tihom miri, —
Dokecs szi na velkom czili Pocsinés tam v-ocsé
kríli. —

5. Oh! — vlê tí vu szrdceze moje Dűh nevklekuye-
noshti tvoje, Da i jasz po szvetsztva pôti Idem czili
mojmi próti, Gde me po boji vèrnoszt Csáka korô-
na vécsnoshti.

6. Tak me trôsta eta gvűsnoszt, Kâ ocsé mojga
szmilenoszt Niti mené neosztávi Vu kaksté dreszél-
noj sztávi, Ki szam v-isztini tak velí, Kâ te verne
razveszelí.

7. Grozi szé tak, oh prisesztuoszt! Tvoje nôcsi
kmicsna temnoszt Me neszűhne v-grob dvojnoszt
Pri trôsti ete gvűsnoszt, Kâ je i v-placsa vrêmeni
Bôg, varivács moj, pri meni.

8. Escse i na szlédnyem czili, — V-sztrásne szmr-ti mrzlom krili, Pri trôsti etom nezdvójim; Ár znam, csi nedú'zno zaszpím, Kâ mi ocsa moj na eto V-diki dá blá'zeno leto.

Nôta: *Dober je nas Bôg, porazmite.*

95. Nôvo leto te dnesz veszelí, Oh vandrar! pônôvi sze v-radoszti, I, kak ti dú'znoszt tvoja velí, Zacsni nyé vu szvetsztvi i môdroszti: Ár ki v-bo'zem sztráhi tú potúje, On sze ednók z-dikov koronúje.

2. Sto, nego Bôg, tvoj dober ocsa, Je noszo tak verno szkrb na tébe? — Vém ti je nyegova miloscsa Vgájala vszákdén, kak rosza nébe: On teje 'z-zmo'zno'v ramov zakrívao, I vnogo radoszti ti darúvao.

3. Oh! — kelko pôtnikov mrtelni, Kim je szladka bila 'zítka bívoszt, Je prebê'zalo tú czil telni, Polo'zeni na groba szprhlivoszt! — Sto, ah! stô bi znao racsún vszê szirôt, Kim sze je v-grob szráno kincs vszê dobrôt? —

4. I kelko sze ji z-grozov zglédne, Dnesz na tak tú'zne prígode nazáj, Kí okô li vdárcze zaglédne, Ino szrdczi sztrásen sorsa tekáj. Jaj! — kelkim je trdnoszt szrecse nika Nênihála, zvôn prôszto'ga 'zítka! —

5. Ali ti szi tak blagoszlovlen, Da sze ti nétrbé dreszeliti, Od ocsé natelko polüblen, Da sze zrók más z-szrdcza veszeliti: Tebi je Bôg tvoj obdr'zao 'zítek, I darúvao radoszti prebítek.

6. Zvisávaj tak bo'zo lübéznoszt, Oh vandrar, z-globokov zahválnosztjov, I obcsúti tvojo nevrédnost Z-dú'zno'v szrdcza tvojsza ponízno'sztjov: Dnesz, dnesz nazvesztsávaj glasno eti Vsze, ka szi vzéo v-pretekôcsem leti.

7. Ocsa ti je Bôg; záto postúj, Kak verno déte, nyegvo lübéznoszt: Szodecz ti je on; záto rad csúj Nyegov glász, ino vari nedú'znoszt. Dr'zi pred ocsmi fo velko szôdbo, I môdro kebzúj na tvojo hodbo.

8. Znás, kâ je 'zítek tvoj preidôcsi I vesz nyega be'záj v-racsún vzéti; Pred Bôgom, kí je vszazna-jôcsi, Je vszáki, vszáki sztopáj precsteti. Csini dobro; ár gda szvét osztávis, Pred szodecza sze na racsún posztávis.

9. Na díko Bôga; haszek lüdi Setúj vsze dni 'zítka poszvetiti; Práve pokôre nezamüdi, Neodlásaj szrdcza ocsisztiti: Pokoj nemrtelne tvoje düse Prestímaj od vszega, vszega vise.

10. Etak kagodi te doszégne Na sztezi tak szkrovne prisesztnoszt, Szrdcza ti v-dvojnoszt nepotégne Pri csütényi csiszte nedú'znoszt: Te verne krepí eti vüpanye, Tam sze nyim pa vtála zvelicsanye.

Nôta: *Bojdi díka i postenyé.*

96. Léta, dnéve ino vere Nam tí, goszpodne, dávas, Szuncze, mészecz i zvézd mere Zmôdrosztjov poravnávas; Tvoja zmo'znoszt vsza zdr'záva, Vszém, 'zítek i radoszt dáva. — Velka szo dela tvoja! —

2. Kak vrédno te tak csesztímo Za csüda szmilenosztí, Szpoznavsi, kâ vszi vizímo Od tvoje lübéznosztí. Mir, blagoszlov, 'zítka radoszt, Düsni poszvét ino môdroszt: — Vsza szo dári rôk tvoji. —

3. I eto leto korunúj Z obilnov 'zirovnosztjov; K-deli blagoszlov tvoj darúj, I bráni nasz z-milosztjov: Daj nam v-tvojoj bojznosztí I detinszkoy vüpaznosztí Nyé vszém tászprevoditi.

4. Tí nyé znamenito vsíni V-düsni, telni dobró-

taj; Vsze hűde vdárcze odrihni, I vsze dvojéce tróstaj: Vrácsaj vesz szvét od blôdnosztí, Rú'zni grêhov i bláznosztí, Na sztezo tvojga sztráha.

5. Módroszt i pravicza naj bô Dika visne oblászti; Tí szam zmo'zno zakrívaj nyô, I daj ji vu vszem rászti, Ka nyé velkoszt potrebúje, Naj sze vsza zemla radúje Pod nyé vernim ravnanyem. —

6. Poszlúhni, ocsa, národ tvoj, Gda vu kaksté te'zkôcsi Na nébo pozdigne glász szvoj, Tebé zézavajôcsi: Vlê vö na vsze tvoj blagoszlov, I miloscse tvoje áldov Vu etom nôvom leti! —

Na znáno nôta.

97. To leto blagoszlovi */. Z-*miloscse dármi, oh Bôg! Sztan národov ponôvi */. Z-*'zirom tvoji mili rôk.

Tebé zvisáva, I z-mocsnim vüpanyem zezáva Vszáka sztvár, vszáki národ: Zhod, záhod */. K-*tebi pozdigne szvoj glász — I na nász */. V-*potrêbi düsevnoj, telovnoj, Vlê vö blagoszlov tvoj!!!

Nôta: Kako k-hladnoj vodi jelen.

98. Vu etom leti, goszpodne, Me po dühi môdroszti Bűdi na poti vugodne I ponávľaj v-jákoszti: Pelaj me z-blôde kmicze Na pôt tvoje pravicze; Da sze k-isztini pridrű'zim, I tebi vu szvetsztvi szlű'zim.

2. Vu csinényi szádarodnom Mi daj obiljávati, I v-'zitki tebi vugodnom Blá'zensztvo nahájati: Ná-gib szrdcza lépoga Me naj csini vrêdnoga Eti obsztojécse szrecse, I ednôk tvoje miloscse.

3. Gda v-szkuzaj k-tebi zdühávam, Poszlúhni prosnyo mojo; Naj te zaman nezezávam, Szká'zi miloscso tvojo: Vêm tí szam vsze veszelis, Gda vu récsi tak velis, Ká sze neoszramotíjo, Kí vu tebi nedvojíjo.

4. V-szrecsi me vcsi mertücslivoszt I poníznoszt zdr'zati Vu neszrecsi pa trplivoszt I vüpaznoszt varvati; Da me po ti neształni Nezapela szvét jálni, Bôg, od tvoje lübéznoszt V-mre'ze nevolne márnoszt.

5. Csi mi lêta podú'zati Scsés sz-tvoje szmilenoszt, Daj sze mi povéksávati Vu delaj popolnoszt. — Tí mi bojdi 'zítka voj; I, gda szkoncšam be'záj moj, Tam pri tebi mi na eto Daj blá'zeno nôvo leto.

Nôta: *Oh Jezus milosztivni!*

99. Nôvo leto je prislo! — Szuncze radoszt zíslo! — Ono vesz szvét zbüdjáva, Naj goszpodna zvisáva.

2. Zátó, oh krsztseniczi, Szpévajte v-vrélom szrdczi! — Bôg, Bôg je i vász varvao, I vam radoszt darüvao.

3. Ah! — lêta preminéjo; Vrèmena pretecséjo: Dalecs je premínyenoszt, I grozi sze prísesztnoszt.

4. Szreca sze premenyáva; Gda radoszt, gda jaj dáva. — Blá'zen, kí mocsno sztojí, I vu Bôgi nedvojí!

5. Veren ocsa je nas Bôg: Mír dús zhája 'z-nyegvi rôk; On dní tú'zne odvrácsa, Jaj na radoszt obrácsa. —

6. Goszpodne, hválimo te Za telike dobrôte, Kâ nasz pri nevrédnoszt Blagoszlávlas z-milosztí.

7. I zdâ te zezávamo, I k-tebi zdühávamo: Poszlühni vüszť nasi glász; Boj i nadale kre nász.

8. Ravnaj vszo naso sztávo; Podéli, ka je právo, I vtaji nam vszáki dár, Steri bi nam bio na kvár.

9. Csi v-kakgodi te'zkôcsi Nenaidemo pomôcsi; Tí vzemi z-nász nyé bremen, Gda je prilicsno vrèmen.

10. Povôden i szühocso, Pomor, ogen, drágocso, I kaksté vdárecz tú'zni, Odvrni, ocsa zmo'zni!

11. Ti vtisaj bojne vihér, I potrdi 'zelen mír,
Naj v-jedinsztvi národov Czveté szreca porodov.

12. Môdrim rédom králevsztya I násztavam blá-
'zensztva, Tr'ztvi, mestrii vszákoj Podéli blagoszlov
tvoj.

13. Podéli môcs tim szlabim, Nágib k-deli tim
zdravim, Szád trúdiv tim delavnim, Obilnoszt vszém
pobo'znim.

14. Mě szkrb na sziroticze, Trôstaj tú'zne vdovi-
cze, Szirmáke z-dármi hráni, I osztávlene bráni.

15. Ti boj bete'zníkov vrács, Ti nemocni va-
rivács, Vmérájôcsi vüpanye, Vszé verni zvelicsa-
nye.

16. Kázi sztezo pôtnikom, Szvetloszt tvojo blôd-
nikom, Grésnike odúmlávaj, I na dobro szpélávaj.

17. Gdegodi potújemo, Ino glász tvoj csűjemo,
Daj, da sze te bojimo, I za dűso szkrbimo.

18. Raszúrjávaj tvoj poszvét, Kak dalecs dr'zi
te szvét, Naj vszém tvoja isztina Bô blá'zensztva
vretina.

19. Vcsini blagoszlovleno Leto dnesz pónovleno,
Da te vszi szpoznávajo I molécs zvisávajo.

20. Poszlúhni nasz z-miloszti, Ocsa dobrotivnosz-
ti! — Eti vsze blagoszlovi, I tam v-nébo pozovi.

5. Jezusa oznanenye.

(Trikrálov peszmi.)

Nôta: Z-nebész récs vecsna prikája.

100.0h Jezus, vecsna isztina, Vísne môdrosz-
ti vretina, 'Zitka szvetla zorjenicza, I
vszé vandrarov právicza!

2. Tebé z-'zelnim szrdczom iszcse Lűdsztvo vu

kmiczi szedécse; Od tébe csáka vesz te szvét Na sztezi 'zítka szvoj poszvét.

3. K-tebi i mí setújemo, Kí li blodécs potújemo Po kmicznom dôli temnoszti K-velkomi czíli vecsnoszti.

4. Szvétí sze, oh díke szvetloszt! Razganyaj pámeti temnoszt; Ká'zi nam 'zítka isztino, Odpri mōdroszti vretino.

5. Pelaj po sztezi vernoszti Nász v-domovino vecsnoszti, Gde te popolnē szpoznamo, I z-angelmi zvisávamo. — — —

Nôta: *Szvétí sze poganov meszto.*

101. Jezus, popolni vucsitel, Vcsi nasz tebé szpoznati; Daj nam, oh 'zítka voditel, Glász tvoj vu vszem bógati, Da vszi z-dreszélne temnoszti Pridemo k-díke szvetloszti.

2. Kak vnôgi szo zdühávali, Da bi dén tvoj vidili! I né szo sze te vcsakali, Li v-kmiczi szo blôdili: Nam, nam szi tí díke poszvét, Ino voj na vüpanya szvét.

3. Oh! — osztani nam voj 'zítka, Dokecs k-czíli pridemo, Gde nebeszkoga prebitka Szvetli nájem vmememo, Za verno szpunyeno dú'znoszt, I nevtopeno nedú'znoszt.

4. Daj, da mocsno obsztojímó Vu boji szküsávanya, I czaglivo nezdvojímó Vu dnévi sztiskávanya: Vcsi nasz récs tvojó lübiti, Ino pôleg nyé csiniti.

5. Gda vu szmrtni dôl pridemo, Tí, oh Jezus, boj kre nász; Da veszéli trôst naidemo, Bátrivi nász vsze tvoj glász: Tí uam ká'zi szvét vüpanya I 'zelen czil zvelicsanya.

6. Blá'zene vekivecsnoszti Vcsíni nasz ôrocsnike, Da szpoznávamó szkrovnoszti Tvoje bo'zanszke díke. — Zviszi vsze, kí te lübijó I tebi v-szvetstvti szlú'zijo.

Nôta: *Bojdi díka i postenyé.*

102. Trí zvézde te szpelávajo K-Bôgi, pôtnik mrtelen; Trí zvézde nazvesztsávajo V-diki sztánek tvoj 'zelen: *Szvét, píszmo, i nemrtelnoszt.* — Tá, tá ti dávajo szvetloszt Na temnoj 'zítka sztezi.

2. Vr'zi pogléd kebzüvajôcs Na nébe nyé vizíno, I rázumno zbrodjávajôcs Zemlé kmicsno tühíno: Ona prédga vecsno zmo'znoszt, Lübézen, môdroszti szkrovnoszt, I díko sztvoritela.

3. Szuncza odícsena szpráva, Zvézd neszmerena vno'zinoszt; Zemlé tak vugodna sztáva, Telki dobrot obilnoszt; Tak lépí réd, gvüsen be'záj, I vrémena szkroven tekáj: — Vsze, vsze ti ká'ze Bôga. —

4. Ka natúra nazvesztsáva V-nezgrüntanoj szkrovnosztí, Tô i píszmo potrdjáva V-nevtajenoj gvüsnosztí: Píszmo ti odpré vretíno I glászi vecsno isztíno Velki szkrovnoszt bo'zansztva. —

5. V-szrdcze ti je pa szpíszano Dél visni obcsüténye; V-nyem noszis nepotísano Vekvecsnosztí 'zelénye: V-nyem naides právdo bo'zansztva, Kakti poszvét zvelicsansztva, V-nyem nágíb szvetsztva 'zítka. —

6. Idi tak, oh pôtnik szrecesen, Kebzúj na eto szvetloszt, Tü ti ká'ze te vekvecsen Bivoszti szvoje gvüsnoszt; Tü ti odkríva szkrovnosztí Domovíne vekvecsnosztí. — Tak te pela on k-czili.

7. Bôg, tí me vcsi tvoj lépí szvét Kém bole szpoznávati, I tvoje isztíne poszvét Z-môdrosztjov zbrodjávati, Merkati na szrdcze moje, Kak glász vecsne právde tvoje, Na velkoj 'zítka pôti.

8. Tak znam, ká me ete poszvét Po dôli mrtelnosztí Gvüсно pelao bode na szvét Blá'zene vekvecsnosztí, Gde bom te na velkom czíli V-vecsne domovíne kríli Z-licza na lícze glédao.

Nôta: *Gda ma szkrádnya vörapride.*

103. **K**ak je te cslovek pascslívi **Za** szvéta márno zmo'zoszt, **Ali** vu onom vtraglívi, **Ka** dúsi dá mirovnoszt! **Grene**, rova li v-preidôcsi, **Szpozábi** sze sz presztajôcsi, **I** szam szebé zaprávla.

2. **Herodes** v-Jeru'zálemi **Trepecse**, czaga, dvoji, **Szlísavsi**, kâ sze v-Bethlehmi **Eden** nôvi král rodi: **Ali** on za szvetszke szrecse **I** díke volo trepecse; **Z-dúse** sze neszpomené.

3. **Ka** mára on za szpoznanye **I** szkrb kincsov vecsnoszt! — **Dragse** je nyemi rovanye **V-zle** blôde i márnoszt: **Na** szvetszko szvoje králevsztvo **Grünta** on právo blá'zensztvo; **Záto** tak grozna csini! —

4. **Ka** potoni i 'zidové **V-prepaszt** pogübelnoszt? — **Vühkoszt** pámeti nyihove **I** nágib telovnoszt: **Nescsejo** oni szpoznati **Isztine**, niti bôgati, **V-tonyeni** v-márnoszt szvetszko. —

5. **Môdri** Jezusa z-vrêlosztjov **Iszkati** setújejo, **I** nyemi szrdcze z-vernosztjov **Na** áldov darújejo; **Záto** má li nyi pobo'zoszt **Pred** Bôgom právo vugodnoszt, **I** lépi czíl nyí hodba. —

6. **Oh** blôdnoszt szvéta hüdoga! — **Kak** rêtke on postúje **Kincs** poszvéta dühovnoga! — **Ráj** têla nágib csúje, **I** v-blôde gnúsznoj temnoszt **Szopi** szrditoszt vecsnoszt **Vnogo** jezér nedú'zuim! —

7. **Szredbenik**, daj nam tô vrêloszt, **Stera** je tam büdila, **e** môdre na tvojo szvetloszt, **I** nyim voj 'zítka bila; **Da** i mí k-tebi hítimo, **I** tebé molécs dícsimo **Z-szrdezom**, z-'zítkom, z-vúszdami.

8. **Tá** zvézda, tá nasz naj vodi **K-tvoje** rêcsi isztini, **I** ednök po szmrtnom brôdi **Pela** k-'zítka vretini, **Gde** mo te prav szpoznávali, **I** v-szvetloszti zvisávali **Ze-vszémi** blá'zenimi.

Nôta: *Krisztus veli: hodte k-meni.*

104. Osztavi, cslovek, mární szvét, Iszcsi pri Jezusi pòszvét; On, on je visna mòdroszt. On, kí je z-viszine prisao, Da bi lüdém oco vtisao, Neszé vszém 'zítka radoszt.

2. On sztan 'zelé v-szrdczy tvojem. — Blá'zen kí vu'zítki szvojem Li nyemi szlú'zi verno! I tí sze li nyega dr'zi; Z-lübézni k-nyemi, zavr'zi Szvéta márnoszt odúrno.

3. Csi bi ze-vsزém szvétom ládao, Vu kincsi dúsni pa sztrádao; Dreszelen bi bio tvoj sztan: Csi te dúsna vészt szkvarjúje, Naj te bár vesz szvét csüdúje: Vsze, vsze tó ti je zaman.

4. Li kí Jezusa volo zuá, I v-nyé csinényi radoszt má, On je nyegov vucsenik: Kí sze k-szvėti nepri-drú'zi, Nego Bôgi v-szvetsztvi szlú'zi; On je díke órocsnik.

5. Kí tú na bo'zo szmilenoszt I na szredbenika vrédnoszt Szmé czimprati z-vüpanyem; On ni vu szmrti nezdvojí; Ár ga rëcs 'zítka pokojí Z-blá'zenim obecsanyem.

6. Vu 'zítka tíhoj szamuosztí Je blá'zen on, v-pobo'znosztí Blagoszlovlenom kríli; K-Bôgi z-radosztjov prihája, I, csi z-szvéta vöodhája, Veszélo híti k-czili. —

7. Oh! vsíni me pobo'znoga, Ino tebi vugodnoga, Bo'zanszki szredbenik moj! I tak na 'zítka vëcséri Pelaj szlugo tvojga v-míri Na blá'znsztvo v-ország tvoj.

6. Jezusa szlédnyi sors.

*(Posztne peszmi.)*Nôta: *Z-nebész rêcs vecsna prihája.*

105. **D**ícsmo ocso szmilenoszti, Kí je z-szvoje lübéznoszti Poszlao dike lübezniika Grésnikom za szredbenika.

2. Krisztus szam je té szredbenik, Kak zvelicsanya szprávlenik, Kí resiti má národ szvoj Po szvojoj vrédnoszti szvétoj.

3. On, on sze nedú'zno odá, I za grésnike na szmrt dá, Geto, kak vtisanya áldov, Na vsze vlejé szvoj blagoszlov.

4. Dr'zmo sze tak z-verov nyega; Ár kí na miloszt visnyega Vnêmar gresí, ali blôdi; On szam szebé trdno szôdi.

5. Ár da sze je on za nász dao, Tak je sz-tém tálom nász pôzvao Na právo bôgabojanoszt I nevkleknjeno vü paznoszt. —

6. Jezus, tvoja szvéta vrédnoszt Búdi tak vsze nász na vernoszt, Da tü li tebi 'zivémo, I ednôk tebi merjémo.

Na ono nôto.

106. **B**ôg miloscse! zglé sze na nász, I poszlühni vüsztt nasi glász, Gda te vu práhi cesztime, I k-tebi za trôst kricsímo.

2. Ah! — mí vu grêhi le'zimo, Z-sterimi dűso te'zimo, Tebé vnêmar bantűjémo, I szamí sze szkvarjűjémo.

3. Ali tí sze v-tvojem színi Szmilűjes nam, pri vszem bini, Szam szprávlas nam odküplénye I sztezo na povrnénye.

4. Vcsi nasz tò prav szpoznávati I zahválno

zvisávati, Tebi 'zítek poszvetiti, I tebé, ocsó csesztiti.

5. Daj, da li tebi 'zivémo, I, geto vöpreminémo, Na düsni mir i blá'zensztvo Prídemo v-tvoje králevszto.

Na tô nôto.

107.Razmite, oh krsztseniczi, I zdr'zte v-gotovom szrdczi, Ka vam rêcs isztine veli, Gda vam návuk visni deli.

2. Tô je — praj — vrémen vugodno I k-zvelicsanyi szpodobno, V-kom sze máte povrnôti Z-grêha pogübelne pôti.

3. Krisztus trpí moke za vász; Záto bôgajte ete glász: Odúrte vszê grêhov rú'znoszt, I naszledújte pobo'znoszt.

4. Tak de viszine lübeznik I vas szmileni szredbenik, V-tom 'zitki vas veszelitel, I prék groba zvelicsitel. — — —

Nôta: Oh szladki Jezus, ka szi. —

108.Bôg! tí szi tvojga szína némilüvao, Nego szi ga za grêsni szvét áldüvao. Sto more tvojo lübézen zgrüntati I zvisávati? —

2. Ka szmo mí, kâ sze nam tí tak szmilújes I taksi zálog miloscse darújes? — Z-lübéznov obinés tí milosztivno Lüdsztvo protivno.

3. Oh nezmérjenoszt ocsé szmilenoszt! — Sto, sto bi zgrüntao nyé vecsne szkrovnoszt? — Vecs darúje on nam, kak bi proszili, Ali razmili.

4. Vcsi sze, dúh moj, tô miloszt szpoznávati, Bôga tvojega za nyô zvisávati, Nyô, kak drági kincs, vszední postüvati Ino nüczati. — — —

5. Vlê, ocsa, trôst tvoj v-tú'zno moje szrdcze; On mi boj vu vszem 'zitki míra szuncze, Po dôli szmrti ino groba poszvét, Prék na visni szvét.

6. Etak vmemem tál v-Jezusa vrédnoszti, I ednök nájem v-blá'zenoj vecsnoszti, Gde mi je on, kak vszê dobrôt darovník, Moj zagovorník.

Na prédnyo nóto.

109. Jezus! tvoj národ te vu vszój szvetloszti Szprevája v-meszto vsze odicsenoszti: Sz-kricsom radoszti te pozdigávajo I zvisávajo.

2. Neszmera vno'zina te naszledúje; Za messiása ár tebé vadlúje, Kí bi z-oblásztjov réso te lasztivne Z-rôke protivne.

3. Kelko vrélczov ti gvant na pôt presztéra! — Kelko ji czvétje i pálme pobéra! — Jezero jezér dús te medtém dicsi V-peszma hvalécsi. —

4. Ali, ka je vsza tá préczimba bíla? — Kak dugó sze je nyé dika bliszcsíla? — Ah! — liki czvétek, je ona véhnola, Kak szpár, léhuola.

5. Vszi, kí te vise nebész zvisávajo, Za tvojo volo vsza tánihávajo; Vszi te po császi gnúszno pozábijo, I osztávijo.

6. Kí ti dnesz sz kricsom blagoszlov proszijo, Z-ednim grlom te 'ze vütro tó'zijo: Vszi z-groznim glászom „*rázpi ga!*“ kricsijo; Vszi te tajijo. —

7. Szvéta nesztálnoszt, v-kaksoj odúrnoszti Sze tí szka'zújes pred sztolczom vernoszti! — Gnúszna szkazlivoszt tebé naszledúje, Ino szkvarjúje.

8. Tí vu obrázi vugodnoszt ponújas; Ali vu szrdczy szmrten csemér kúhas, Z-recsmí blagoszlov i mír nagovárjas; A' z-delom vmárjas.

9. Né! — nerú'zni tí nigdar szrdcza mojga, Da nezakoczka ono míra szvojga, I neide hotécs prôti groznoj szôdbi, Po gnúsznoj hodbi.

10. V-'zitki i v-szmrtri me naj sznà'zi sztálnoszt, I neoszkrúni grésna nezahválnoszt: Do koncza sze naj, kak Jezus, vojszkújem, I korunújem.

Nôta: *Kak velka je bo'za szmilenoszt!*

110. Szredbenik! sto nebi obcsúto Szrdcza tvo-
jega britkoszti? — Ti szi vsze doprine-
szti hito Z-nágibom míle krotkoszti, Ka k-blá'zen-
sztví szlú'zi národóm, Gda szi széjao szemén 'zítka,
I szprávlao vszè sztotin porodóm Sztáu veszéloga
prebitka.

2. I dönök — ka za nájem vdáblas Tí, pri vszój
zaszlú'zenoszti, Od mrtelni, ké blagoszlávlas Z dész-
nov vecsne lübéznoszti? — Ah né! — groze puna
je hvála, Stero ti dáva szvét hűdi, Kí ti li spot,
krí'z mantre zvála Na glávo, po vnögi trűdi.

3. Vém sze te je ni tvoj vucseník, Te pogüblen,
nézasztôpo, Gda sze je i on, kak neverník, V-bla-
to vsze rú'znoszti vtôpo: I on je lüdomorszko rôko
Vrgao na nit tvojga 'zítka, Gda te je hotécs dao na
moko, I tak vösztrébo sz prebitka.

4. Li eden gnűszni pénez vgaszí Vu nyem iszkro
zahválnoszti, Czvét pobo'znoszti v-nyem poklaszí I
vr'ze ga v-zlo bláznoszti: 'Zené ga k-mányim szlu-
gom kmicze, Kí 'zėjajo krv nedú'zno, Naj, tál
vzévsi v-grêhi krivicze, Doprineszé delo grozno.

5. Ah! — vídi, vídi te pogüblen, V-kí rôke on
tebé odá; Ali te mární kincs polüblen Nyega 'ze
zezéla v-mre'zaj má: Szráni czéno krvi nedú'zne;
Voj posztáne razbojníkom; Kűsne te v-kmiczi nôcsi
tú'zne, I prék te dá protivníkom. —

6. Gnűszna lübézen ti preidôcsi, V-kakso pre-
paszt pogrozis tí Odűrjávca tí presztajôcsi, Kí sze
tebi v-robsztvo pűszti! — Nika, nika je né tak szvé-
to, Ka tí nebi vuvlácsila; Nika tak grozno, tak prek-
léto, Kâ bi sze ga tí szászila! —

7. Szredbenik! bűdi szrdcze moje Sz-támna grés-
ne nászladnoszti, Da jász poszvét isztine tvoje Nasz-
ledűjem vu sztálnoszti. Né! — nedaj mi blatiti dűse

Z-lübéznov szvetszke márnoszt; Daj, da mir tvoj postüjem vise Od vsze zemelszke zmo'znoszt.

Nôta: *Csi me moj grêh szliszkáva.*

111. **V**u onoj sztrasnoj nôcsi Groze i czaganya, Gda szi ti, szmrüti v-ôcsi Na brôdi vüpanya, Od vszê osztávleni, molo, I 'zítek tvoj zanihaó Na visnyega volo:

2. Szredbenik! kak obte'zen Je bio velki düh tvoj! Vesz kêp tvoj kak bete'zen! Kak vrêli szmrten znoj! — Britkoszt ti oblêva szrdcze, I kmicsen mrák 'zúkoszt Vtápła míra szuncze.

3. Nablüzi sze ti grozí Bláznikov besznôcsa, Ino pred ocsmi mrzi Mók tvoji te'zkôcsa. Ah! — ti vpráhi klecsécs, molis, I li z-ocsé praviczov Dúso krepis, tolis.

4. Vidili szo ti tvoji Licz tvoji krven znoj; Vidili szo te v boji Czagati, 'zítka voj! Ali nyi boleznó szrdcze Szamô csáka od tébe Trôsta'zelno szuncze.

5. I kak milo je trôstas Tí, ki szam iszceses mir, Szam v-dühi napré kôstas Gvüsne szmrüti csemér! — „*Idte*“ — velis nyim — *na pokoj; Ár, csi je gli düh gotov, Têlo 'zelé szen szvoj!*“

6. Moka na moko tere Tebé pogroziti; Ali düh tvoje vere Te híti toliti: „*Tvoj, ocsa, tvoj je té pehár! Z-vüpanyem ga scsém piti, Kak rôke tvoje dár!*“ —

7. Szrdcsno ides tí prôti Protivníkom tvojim, Ino na szrédi pôti Sze szam dás v-rôke nyim: „*Jasz szem, ki polo'zim düso. Mányi! ka trepecete? — Csinte dü znoszt vaso!*“ —

8. Z-etak tihov krotkosztjov Sze püsztis nyim v-rôke, Kí te z-divjov radosztjov Vlecsêjo na moke: Preneszés te velki vdárecz, Tak da ni vüsztt neodprés, Kak áldova ágnecz. —

9. Dús tú'zni veszelitel, Daj i meni trôst tvoj; Bojdi mi bátrivitel, Gda me rani sors moj; I, csi me sztrási szmrți nôcs, Gréh i pravicza szôdbe: Hiti mi na pomôcs.

10. Odümlávaj me sz-támna Grésne bátrivnoszti, Naj szí neszopim plámna Sztrasne vekvecsnoszti; Li jákoszt i tvoja vrédnoszt Mi vlé v-'zítki i v-szmrți Vu szrdcze mirovnoszt.

Nôta: *Ah Bóg, poszlúhni me v-mojoj.* —

112. **A**h! — sz-kak velikim i mirovnim szrdczom Sztoji szredbenik moj pred szvôjim szodczom! — Jálna to'zba, Kríva szôdba Nesztrási nyega pred grésnikov sztolczom.

2. Napré vídi on, kâ sze v-tom násztaji Szprávla nyemi pôt k-gvüsnomi szpadáji: Jálna to'zba, Kríva szôdba. — Tá, tá vr'ze czil nyegvomi be'záji.

3. I dönok — kakda on sz-tak tihim szrdczom Postáne zdâ pred szmrtné szôdbe sztolczom? — Li poboznoszt I nedú'znoszt Pokojí nyega pred vtepenim szodczom. —

4. Oh gnúszén nágib zadomesztsávanya! — Oh cseméren 'zálecz ogrízávanya! — Po tebi sze V-práh szklácsi vsze, Komi gda szopis sors pomenkávanya.

5. Tí széjas, tí jaj z-groznimi rokami, Napunis zemlo z-zlom i hüdôbami: Kelko vdóvicz I szíroticz Krmis tí vszákdén — zvon bina — z-szkuzami! —

6. Szredbenik, daj mi na tô kebzüvati, I tvojo példo pred ocsmí dr'zati: Nedú'znoszt I vernoszt Me szam vcsi szrdcze goriáldüvati.

7. V-tom me vcsi právo díko polo'ziti, Da sze nemam tvoje szôdbe sztrasiti: Jálna to'zba Ino szôdba Szvêta mi li do-csasza má skôditi.

8. Csi me dúsna vészť moja nepotvárja, Nego pred tvojim sztolezom zagovárja; Pokojno je Szrdcze moje, Kaksté me blôdnoszt pregánya i vmárja.

9. Té vecsni trôst mi naj szrdcze veszeli, Geto me szvêta krivicza dreszeli; V-kaksté szrecsi I neszrecsi Mi nyega dûh naj mirovnoszt podeli.

10. On me naj sznâ'zi z-nágibom pravicze, Da tim nedú'znim necsiním krivicze. — Jezus, ti boj Varivács moj Od prekléti dél jálnoszt i kmicze.

Nôta: *Oh szladki Jezus, ka szí.* —

113. Jezus! tvoj 'zítek je vorczan szvetsztva bio Ah! — i dönok szí tak sztrasen pehápio, Gda szí od szvêta nedú'zno mantráni, I na szmrt dáni.

2. Ti, szvéti, tí szí sz-trnyem koronüvan, Za lícze bit, ospotan i bicsüvan; Gda sze od mányi szlugo vész oplújes, I tak áldüjes.

3. Z-divjim krícsanyem te vöszprevájajo, Gde te vsza v-groznom obrázi csákajo: — Krí'z, sztradne mantre, szmrt, bláznoszt grêsnikov, I spot blôdnikov. —

4. Zaka szí mogao tí, víse vszê szvéti, Etak dreszêlen konec 'zítka vzéti? — Ah! — mí grêsniczi, mí szmo dáli zroke Na vsze té moke.

5. Sto te more tak vrêdno zvisávati? — Sto ti dosztojno csészt i hválo dati? — Szlab, szlab je k-tomi angel v-szuncza tráhi, I cslovek v-práhi.

6. Ali neglédas tí vandrarov môcsi, Nego pobo'znoszt grêh 'zalüvajôcsi, I szrdcze, stero li pri tebi íszcse Ôrok miloscse.

7. Tebi tak bojdi na áldov vekvecsén 'Zítka mójega vész tekáj poszvetsen; Neodtrgni me od tébe ni radoszt, Ni britka 'zaloszt.

8. Etak, naj szí me vmárja bár szvét jálen, Csi szem li tebi pokoren i sztálen; Kak lêpi je 'ze tú moj czêli be'záj, I 'zítka tekáj!

9. Ednók pa, gda me pozdignes na vecsnoszt, Tam

koronújes z-díkov mojo vernoszt, I premenis mi vszo zemelszko 'zaloszt, Na vecsno radoszt.

Nôta: *Obüdi sze, oh me szrdcze!*

114. Szredbenik! vszáki tvoj sztopáj Je sztopáj lübéznoszt, I tvoj tak nedú'zen szpadáj Vretina szmilenoszt: Lübézen te je gnála I visno môcs ti dála, Da bi pehár szmrti kôstao, I tak za szvét áldov pôsztao.

2. Z-désznov csízte lübéznoszt Delis ti vszém blá'zensztvo, Geto v-dôli mrtelnoszt Grüntas mira králevsztvo. Ah! — kelko dús veszéli Hváli tebi na czili Szkoncsanoga potüvanya Tak blá'zeni trôst vüpanya!

3. Z-lübeznívim glászom trôstas Szrdcze sziroticz tvoji, Geto szmrti pehár kôstas, I plavas v-krvnom znoji; Z-lübéznov je porácsas, Gda sze od nyi obrácsas, Na visnyega mîlo szkrbnoszt, Obranbo i drágo vernoszt.

4. Z-lübéznosztjov sze obrnés Ti na kri'zi k-grésnik, Z-mîlim glászom ga povrnés I tak pozdignes k-'zítke; Z-lübézni proszis ocso, Naj priká'ze mît loscso Onim, ki tebé mantrájo, I nedú'zno na szmrdájo.

5. Z-lübézni glászom vküpszprávis Sereg tvoj czagajôcsi, Gda sze pred nyega posztávis Po groba krátkoj nôcsi; Z-lübéznov pelas nazáj Vsze na dú'znoszt sztopáj, I v-nyí szrdcze na placsa nôcs Vlejés nôvo radoszt i môcs.

6. Z-dúhom csízte lübéznoszt Obinés tí nas 'zítke, Gda nam z-désznov szmilenoszt Szprávlas mîra prebítek: Vsze mész szrecsni národje, I nyí készni porodje, Do sze v-tebi veszelíli I tvoje imé csesztíli.

7. Oh! — vlé i vu szrdcze moje Nágib té náklo-

noszti, Da i jasz sztopáje tvoje Naszledűjem v-sztálnoszti, Z-lübéznov vsze obiném, I, gda z-szvêta preminém, V-nyê naidem szteber vűpanya, Vu nyê zálog zvelicsanya.

Nôta: *Vu vszákóm mojem djányi.*

115. Na kri'zi glédaj, oh szvêt, V-moke vtonyenyen tvoj poszvêt — Szredbenika tvojga! — Ah! — po kak groznoj nôcsi Pela te vszamogôcsi K-czili lübeznika szvojga! —

2. Glédaj nyega vu mokaj, I lüdomorcsov rokaj! — Premiszli, koga bin Noszi te czagajôcsi I v-krvi plavajôcsi Vísnyega lübeznívi szin.

3. Nê! — nyegovi mók briga Je nêbila kastiga Lasztivne krivicze; Ár je on v-dobrom zmo'zen I vu hodbi pobo'zen Naiden pred sztolczom pravicze.

4. Za tvojga bína, oh szvêt, Je vgasen nyemi poszvêt Tak szladke bívoszti; Ti, li tí szizrok vszê mók, Stere on od blázni rôk Trpí, i czaga v-'zúkoszti. —

5. Meni na zvelicsanye Szi tí, moje vűpanye, Na drévi vkűpsztrti: meni k-vecsnomi miri, Szi po sztrasnom vihéri Tiho zászpao v-krili szmrtri.

6. Kak globoko zahválnoszt Szem jasz za tô szmilenoszt, Jezus, tebi dú'zen! — Tebi tak, li tebi boj Eti i tam 'zitek moj Na szvéti áldov polo'zen.

7. Tvoj kri'z, mantro, nedú'znoszt, Ino mojo nevrédnoszt Me vcsi zbrodjávati, Da mojo szvéto dú'znoszt, I grêha gnűszno rú'znoszt Mocsen zrok mam szpoznávati.

8. Daj, da vsze bli'znye moje, Kak odküplene tvoje, Lűbim, blagoszlávlam; Êscse i protivníkom, Blôdnim i neverníkom, Kak tí, pôtna 'zitek szprávlam.

9. V-Bôgi sze mi vűpati I od nyega csakati Daj

szôdbo pravicze, Csi sze gda ogrizávam, Mantram
i ospotávam Zvön bina ino krivicze.

10. Etak, gda bom vküpsztrti, V-krili blá'zene
szmrti I jasz tího zaszpím; Etak vu rôko tvojo, Oh
ocsa, dúso mojo, Kak szredbeník moj, porocsím.

Nôta: *Z-szrdcza 'zelém, ka právim.*

116. Oh tí, kí szi z-ranami Okladjeni v-téli, I
'z-nyí boleznosztami Oblejáni czéli, Gda
szi tvoj szvéti 'zítek Za szvét na áldov dao, Da bi
díke prebitek I mir tvoj vszém vtálo.

2. Szredbeník! na kak tú'zno Szmrt szi tí tádáni,
I zvön bina nedú'zno Brez' koncza mantráni! — Ah!
— taksi nájem vdáblas Ti od nezahválni, Kim sz-
telkim trúdom szprávlas Mír i pokoj sztálni! —

3. Jasz, li jasz szem vréden bio Pehára szmrtno-
ga, I tí, szvéti, szi ga pio, Cseméra punoga! —
Meni sze szprávla radoszt Vu tvojoj 'zúkoszti, Li
meni nébe szladkoszt V-mók tvoji britkoszti.

4. I zdá k-tebi prihájam Z-dúhom vüpaznoszti;
Ár pri tebi nahájam Tróst vu vszój punoszti: Naj
me osztávi vesz szvét. I pregánya sors moj, I te de
míra poszvét Meni, Jezus, kri'z tvoj.

5. Tebé tak, v-práhi klecsécs, Zvisávam za mo-
ke, I mantre tvoje gledécs, Objócsem nyí zroke.
— Po nyi me dúh tvoj búdi Na sztálnoszt vu szvet-
sztvi, Da neskódi szvét húdi Mojemi blá'zensztvi.

6. Vu szmrti temnoj nôcsi Mi boj trósta szuncze;
Nevtaji mi pomócsi, Gda mi czaga szrdcze: Daj, da
na velkom czíli, Geto dúso püsztim, V-tvoje lübé-
zni kríli Zvelicsano zaszpím.

Na obszojno nôto.

117. Gda Jezus na drévi kri'znom Moke trpi v-
hipi szú'znom; Na czíli 'zítka sztojécsi,

Govori on *szedem récsi*, Stere, dűh moj' prav premecsi.

2. *Nyega prva récs* je bila, Za protivnike tak míla: „Ocsa, odpűszti nyim blòdnoszt! Ár nerazmi nyí neznanoszt, Kak velika je nyí bláznoszt.“

3. *Potom* razbojnika tròsta, Kí 'z-nyim szmrti pehár kòsta, Tak erkòcs pòvrnyenomi: „Duesz bos vu paradi'zomi Z-menom v-dűs blá'zeni dòmi!“

4. *Tretics*, na mater szkrb majòcs, Etak ercsé, nyò tròstajòcs: „Zenszka, Jáuos de 'ze szin tvoj! — Mè szkrb na nyò, lùbeznik moj! Nyé veszelnik zdá 'ze tí boj!“

5. *Obstrtim* vu boleznoszt: „Zéjam!“ kriesci z-medlòvnoszt, Gda vu szmrti sztrasnom boji Vesz plava vu krvnom zuoji, Tebi, oh grèsnik k-pokoji.

6. *Obpétim* sze v-mantre vòzi Ocsi sz-placsnim glászom tò'zi: „Bòg moj, Bòg moj! ah! — kak szizdaj Osztavo tí mené v-mokaj I nyi velki boleznosztaj!“

7. *Obsésztim* je nazvesztsávao Kà je vsza popolno szkoncsao: „Szpunyeno je!“ etak erkòcs, Na szvéti be'záj szvoj gledòcs, I sz-tém sze v-mantraj tròstajòcs.

8. *Szedmics*: „Ocsa, v-ròko tvojo Porácsam 'ze dűso mojo!“ Tak on z-velkim glászom kriesci; Potom, geto, dűso pűszti, V-kriili szmrti tiho zaszpi. —

9. Oh szredbenik! csűje dűh moj Na drèvi mòk velki glász tvoj. — Daj mi ga v-szrdèzi zdr'zati, Kak drági kincs postűvati, I z-'zítkom naszledűvati.

10. Protivniki odpűsztiti, V-szrdèzi tú'zne veszeliti, Hi'zo v-rédi osztaviti, Dűso ocsi poròcsiti: Tá vsza, tá me vesi szpuniti.

11. Tá szpunivsi, bom jasz ednòk Sò prék po bròdi szmrtni mòk Na tihi sztan vekvecsoszt, Gde mi tí v-odíesenoszt Podelís nájem vernoszt.

Nôta: *To britko szmrt, oh Jezus.*

118. **A**h! —oblédo, ah! —zászpao Je vu szmrt-
nom kríli, Tá je ocsi dúh szvoj dao
Szredbeník moj míli! — Z-'zítka szladke bivoszti
Je on vözbrízani, I, kak áldov miloszti, Za szvét
áldüvani.

2. Konecz je 'ze vr'zeni Boleznam velikim; Né
je vecs podvr'zeni On mantram telikim: Prebé'zani
je be'záj V-deli odküpljenja, I tak vcsinyeni sztopáj
K-czili odicsenya.

3. Vandrar! vu práhi klecsécs Glédaj na té áldov,
Kak on, na drévi viszécs, Delí vszém blagoszlov!
— Tü sze vcsi kre jákoszti Sztálno vojszküvati, Da
v-vüpanyi miloszti Ocsé más zaszpati.

4. Jezus tvoj je veren bio Ocsi vu vszem 'zítka,
Escse i te, gda je pio Szmrti pehár britki. — Bojdi
i tí dú'znoszti Ino Bôgi sztálen; 'Zívi vu nedú'zno-
szti, Odúri szvét jálen.

5. Jezus sze je z-lübézni Na britko szmrt tádao
I telki môk bolezní Za szvét rad obládao. — Tak
bojdi i tí gotov Vszém dobro csiniti; Setűj blá'zen-
sztvo bratov Z-szrdcza rad vrsiti.

6. Kebzűj, vandrar, na czil tvoj, Glédaj na vek-
vecsnoszt; Vszigdar ti pred ocsmí boj Tvoja pleme-
nitoszt: Neprelomi závezka, Bojűj te dober boj,
Szprávlaj szí ta nebeszka I v-veri mocsno sztoj.

7. Etak, csi v-nedú'znoszti Ednôk dúso püsztís,
Vu blá'zensztva gvüsnosztí I tí tího zaszpís; Ár kí,
kak Jezus, 'zivé Bôgi i dú'znoszti, On sze i 'z-nyim
pozové Na mir vekvecsnosztí.

Nôta: *Dober je nas Bóg, poraszmite.*

119. „**S**zpunyeno je!“ kricsí na czíli Szredbe-
ník moj; potom zapré ocsi Vu sztrasne
szmrti mrzлом kríli, Geto ocsi dúso táporocsi: I tak

pôleg vecsnoga tanácsa Velko delo odküplénya szkoncsa,

2. Sto — ah! — sto more prebroditi, Kak velko delo szí ti opravo, Gda szí setüvao szvét resiti, I závezek míra szí nasztavo? — Tvoj návuk, péda, szmrt, odicsenoszt Je szvedok, kâ szí szpuno vszo dú'znoszt.

3. Po tebi je pregnána kmicza Blôdnosztí i gnűsznoga bolvansztva; Po tebi szvétí zorjenicza Blagoszlovlene vere krsztsansztva: Tí szí ôdpro vszém 'zítka vretino I potrdo sz-krvjov nyé isztino.

4. Szpunyeno je tak tvoje delo; Mocsno sztojí 'ze tvoje králevsztvó, Stero de brezi koncza czvelo, Bôgi na csészt, vernim na blá'zensztvo; Ár szí je szam tí potrdo z-szmrtjov Ino zapecsato z-szvétoz krvjov.

5. Oh gvűshoszt! — ka sze mam sztrasiti 'Ze jasz nôcsi szmrtí ino groba? — Vém sze gvűsno szmém bátriviti, Kâ me niksa môcs nevcsiní roba: Csi tú, kak môder vandrar potűjem, Tam sze ednôk z-díkqv koronűjem.

6. Vcsi me tak verno oprávlati Vsze, ka mi szlísi k-sztána dú'znosztí, I daj sze mi prav ponávlati Vu 'zítka szvetsztví i vűpaznosztí: Po tvojoj példí sze naj zbűdjávam, Da vsze Bôgi na díko szpunyávam.

7. Csi mi pretecsé dnévov mera, I sztánem na czíli potűvanya, Gda mi vdári ta grozna vóra Vu nôcsi szmrtnoga bojűvanya; I te me trôstaj tá 'zelna gvűshoszt, Kâ szem verno szpuno mojo dú'znost.

Nôta: *Vrěmen tecsé, i k-grobi.* —

120. Dén szmrtí jesusove, Boj nam vszigdar, vszigdar szvétí! Velkoszt mantre nye-gove, Z-sterov je on vesz obvzétí, Naj dnesz szrd-cze zbűdjáva, Da ga molécs zvisáva.

2. Ah! — med kaksim czaganyem Zaszpi on vu szmrtnom boji, Da ga niscse sz-tróstantyem Neotáv-la v-kryvom znoji! — Zaman sze tô'zi ocsi, Kâ nedú'zno krv tocsi.

3. Tam, na drévi grozni mók, Viszi nyega mrtvo tēlo, Ranyeno od blázni rôk, V-krvi plavajócse czēlo. Oh szvét, takso zahválnoszt Zmore tvoja nesztálnoszt! —

4. On, kí je vszo szvojo môcs Li tebi goriáldüvao, Geto ti je dén i nôcs K-blá'zensztvi bidti setüvao, — Ni on, te najszvetēsi, Sze blázni rôk nerēsi.

5. Ali on vsze pretrpi Z-nezrecsenov mirovnosztjov, Nague glávo i zaszpi Sz-tôv nevkleknyenov gvüsnosztjov, Kâ ga i v-szmrtnoj nôcsi Csáka díka pri ocsi.

6. Z-grozov i vüpaznosztjov Te zvisávam, vszomogócsi, Kâ szi sz-taksov szkrovnosztjov Zbúdo v-Jezusa mók nôcsi Dúsam szuncze vüpanya I zálog zvelicsanya.

7. Tí szi nyega na szmrt dao, Kí je tvoj szvéti lü-beznik, Gda szi szam zapovedao, Naj on bô szvéta szredbenik, Da vszi, kí v-nyem zaszpijo, Po nyem 'zítek dobíjo.

8. Ocsa, tvoja szmilenoszt, I szvéta szmrt szredbeníka Zbúdi v-meni náklonoszt Pobo'znoga naszledníka Jezusa lübéznosztí I csízte nedú'znosztí.

9. Rú'zne nezahválnosztí Sze mi daj vszigdar varvati, I vcsi me vu sztálnosztí Szrdca prosztócsodzr'zati, Da ráj nedú'zno trpím, Kak gda hotécs pregresím.

10. Tak mi szvéti vüpanye, Kâ i jasz na velkom czili, Szkoncsavsi potüvanye, Szladko zaszpím v-szmrtnom kríli, I na mír i blá'zensztvo Prídem v-díke králevsztvo.

Na znáno nóto.

121. Oh nedú'zni ágnecz bo'zi, Za nász vmorje-
ni na krí'zi! Tí szi na mantre só volno I
trpo vsza dobrovolno, Gda szi sze za nász áldüvao,
Da bi nász môk mentüvao. Szmilúj sze nam tí, oh
Jezus, oh Jezus! —

Oh nedú'zni ágnecz bo'zi! — Poszlühni nász tí, oh
Jezus, oh Jezus! —

Oh nedú'zni ágnecz bo'zi! Daj nam mir vecsni, oh
Jezus, oh Jezus!

Na obszojno nóto.

122. Oh Jezus Krisztus, ocsé lübeznik, Lü-
sztva grêsnoga jedíni szredbeník! Tí, kí
szi na szvét z-viszíne prisao, Da bi z-áldovom tvojim
ocso vtisao; Szlisaj z-miloszti vúszt nasi mili glász:
Od düsni nevôl oszlôbodi vsze nász.

2. Pod tvojo ramo vszi setújemo, Kí tü li blodécs
k-czíli potújemo. Zglê sze, oh Jezus, na naso sztá-
vo, I podéli nam, ka je düsi právo: Vcsíni nász
sztálne vu csisztoj jákoszti, I odícsi vsze v-nebesz-
koj szvetloszti.

Nóta: Oh dreszélnoszt!

123. Szkoncsano je Delo tvoje: Zdá 'ze na tihi
pokoj Ides tí, szvéti vandrar, Polo'zeni
v-grob tvoj.

2. I tí zaszpis, Gda vsza sztrpis, Te veliki szen-
telni; I tí v-grobi naides sztan, Kak i mí mrtelni.

3. Ali — szkrovnoszt! — Kakso gvüsnoszt Dá-
va tvoj pokopális Vszêm, kí tü naidti májo Ednók
mira sztális!

4. Vsza dreszélnoszt I boleznoszt Eti, kak szenya,
miné, Gde szi obrüdjén vandrar Na czíli pocsiné.

5. Na szprhlivoszt Nôva bívoszt Ednók obszvêti

vsze nász, Gda v-szkrivna grobov mészta Zide k-nam bo'zi glász.

6. Eto szkrovnoszt Ino gvüsnoszt Szi tí, tí odkrio szvéti, — Szredbenik, tvoja példa I tü z-díkov szvéti.

7. Oh! — záto daj, Da tebé zdaj, I vu díke szvetloszti, Zvisávam za szladki tróst Tak 'zelne gvüsnoszt.

8. Pred menom sztoj Vszigdar grob moj, Kak sztánek mirovnoszt, I bród na odíceeni Szvét nemrtelnoszt.

9. Blódna dvojnoszt, I bojznoszt Naj zgübí tü szvojo môcs; Ár je nê vecs czaganya Zrok nyega kmicsna nôcs.

10. V-nyé temnoszti Sze vecsnoszt Visni trák lepô szvéti, Kázajôcs vandrarom pôt, Prék k-vüpanya szvéti.

Premislávanye

Od szlédnyega sorsa Jezusa.

Nôta: *To britko szmrt, oh Jezus.*

124. Szredbenik! sz-tvoje moke Szi zdâ premislávam: Oh! — daj, da i nyé zroke V-szrdczy premetávam, Molécs tvojo velikoszt, Stero szi szka'züvao, Gda szi, meni na radoszt, Szam szebé áldüvao.

2. Ah! — ká'zi mi czaganye Vu nôcsi vlovlénya I dúha sztíszkávanye Vu vöri trplénya, Koróno, oplüvanye, Jáluo to'zbo, bitje, Raue, znoj, bicsüvanye, I na kríz rozpétje.

3. Daj mi preszámuaati zrok Ino czil'zúkoszti, Stero szi tí, moj porok, Trpo v-nedú'znoszt, Gda szi szam dolizbriszao Velki dúg vgresénya, I grésnikom prineszao Radoszt odküplénya.

4. Vesi me prav szpoznávati Eto tvojo velkoszt, Da te znam zvisávati Za szredbeno vrédnoszt: Daj mi grêh odúriti, I szvéto 'ziveti, Tebé sztálno lúbíti, I v-diki tál meti.

5. Csi me sztrási szmrtil nôcs I szôdbe pravicza, Jezus, tí mi daj pomôcs Med czaganyem szrdcza; krêpi mi szam vüpanye, Gda sze vöpozovém, kâ mi dás zvelicsanye, Csi sze prav povrném.

6. Vesi me tvoje trplénye Z-'zítkom postüvati, I vsze moje hoténye Tebi áldüvati, Da tü tvojo lübéznoszt Zahválno szpoznávam, I nyé bo'zanszko velkoszt Vekveke zvisávam.

Nóta: *Kako k-hladnoj vodi jelen.*

125. Jezus! csi tvoje trplénye V-dühi pred szé' posztávlam, Mocsen zrok na povrnénye 'Z-nyega velkoszti vdáblam. Ah! — gledécs te czagati I vu mantraj plavati, Sztrsznem sze hotécs gre-siti, I hítim dobro csiníti.

2. Ali szlab szem, li obszebi Príditi k-'zelnomi cíli: Csi sze nezmágam po tebi, Oh szredbenik moj mili! Vszáki, vszáki moj sztopáj Mi je gotov na szpadáj; Vszákoj mre'zi protivníka Bode porob moja díka.

3. Tí tak, tí mi boj nazôcsi Vu boji szküsávanya, I nevtaji mi pomôcsi Vu hípi sztiszkávanya: Têla rú'zno náklonoszt I szvéta húdo jálnoszt Mi daj szrdcsno obládati I právo vernoszt zdr'zati.

4. Csi me szvéta márna radoszt, kincs i préczimba szlepí, Bôga mojega bojazoszt Me naj 'z-nyé dühom krepí: Ráj, ráj mi daj trpeti, Kak rú'zno szrdcze meti; Ráj vsze zemelszko zgübiti, Kak zla szladkoszt polúbíti.

5. Pod bremenom dreszélnoszti Me búdi na trplívoszt, Da me v-szrdcza boleznoszt Neobvzeme czag-

lívoszt, Nego mocsno obsztojím I vu Bôgi nezdvojím, Niti, kak rob grésne hodbe, Neidem hotécs v-plamén szôdbe.

6. Csi sze mi grozí nôcs szmrti, Nesztrásim sze, tô znajôcs, Kâ i te, gda bom vküpsztrti, Pri tebi naidem pomôcs; Ár csi glász tvoj rad csűjem I sztopáj naszledűjem, Ti mi vsza obládati dás, I tam me odicsiti más.

Nôta: *Csi me moj grêh sztiszkáva.*

126. Csi mi gda grêh vra'zűje, Kak mecs, szrdcze moje, Jezus, trôst mi darűje Vésztlübézni tvoje. — Vêm szí ti za vsze grésnike Trpo, kak vecsen áldov, Moke prevelike.

2. Oh nezgovorna vernoszt! Vrédno te csűdűjem. Jezusa míla vrédnoszt, Tebi sze radűjem. — Kak szladki trôst mi je on dao, — On, kí je pehár szmrt-ni Szam rad za szvét kôstao!

3. Sztojí tak 'ze vűpanye Nam, kak odkűplenim: Jezus dá zvelicsanye Vszêm tim pogűblenim, Kí sze z-grêhov szpokoríjo, I li nyemi na áldov Szrdcze poszvetíjo.

4. Jezus, tvojo szmilenoszt Z-radosztjov zvisávam, I za vszo zaszlű'zenoszt Ti díko, csészt dávam: Ah! vesi me jo presztímati, I, kak najdragsi kincs moj, Z'zítkom postűvati.

5. Daj, da tvoje trplénye I mené zbűdjáva Na vűgodno csinénye I od zla zdr'záva; Naj razmim jasz, pogűbleni, Kelko je tebé sztalô, Kâ szem odkűpleni.

6. Vu kaksté te'zkom boji I szrdcza britkoszti. Me krêpi i pokoji Z-vűpanyem miloszti: Te dober boj naj bojűjem, I, te szvét odűrivsi, Tebé naszledűjem.

7. Dűh lűbéznosztí tvoje Vlê vu szrdcze moje, Da i jasz bli'znye moje, Pôleg példa tvoje Lűbim z-

csisztov náklonosztjov, I nyim vu vszem rad szlú-
'zim Z-vrélov gotovnosztjov.

8. Vu mojem szlédnyem boji, Gda me môcs osz-
távi, Me naj vrédnoszt môk tvoji Trôstajôcs otávi.—
Ah! — szlonim sze li na tébe, Kí szi mi zmo'zen
dati Vecsno radoszt nébe.

Na znáno nôto.

127. Oh dreszélnoszt, Oh boleznoszt! — Kak
nedú'zen i szvéti Je z-ran boleznosztami
Groznimi obvzéli!

2. Oh lübéznoszt, Oh szmilenoszt! — Jezus szam
sze áldúje Za grêsnike, naj tak nyé Szkvarjênya
mentúje.

3. Oh vandrar, csűj, Na tô kebzűj! — Tí szi
zrok nyega szmrti, Za tvoji faling volo Je on vesz
vküpsztrti.

4. Nas — ah! — nas bin Je ocsé szin Noszo na
drêvi krí'znom; Nam na dűsni mir je on Plavao v-
znoji krvnom.

5. Kaksa blôdnoszt I zlocsasztnoszt Je zemlo ob-
lejála, Kak grozna nôcs dvojnosztí Vszêm pred ocs-
mí sztála!

6. Jezus príde, I 'z-nyim zide Znôvics szuncze
vűpanya; On i sz-krvjov potrdi Gvűnoszt zvelicsa-
nya.

7. Oh szredbeník, Dűs veszelník! Kelko szem ti
jasz dú'zen, Kí takse mantre trpís Za méne, nedú-
'zen!

8. Tí szam me vcsi V-tvojoj récsi Na právo 'zítka
vernoszt, I daj mi postűvati Tvojo szvéto vrédnoszt.

9. Te pobo'zen Je prav blá'zen 'Ze tü v-telovnom
'zítki; On de díke órocsník V-nebeszkom prebítki.

10. Sredbeník moj! Tí, tí mi boj V-szmrtnoj szi-
li pomocník, I pri ocsi miloscse Mili zagovorník.

Nóta: *Dokoncsao szem jasz 'zitek moj.*

128. Szredbenik! sz-kaksov velkosztjov Sztojís tí v-mók vihéri, Gda z-nezrecsenov krotkosztjov Obládas vsza vu míri! — Nevkleknyen je velki dűh tvoj Escse i vu szmrtnom boji, V-szrdczi ti prebiva pokoj V-plámni boleznoszt tvoji.

2. Ali vém szi tí vsza szpuno Sz-tak popolnov ver-nosztjov, Da szi dűse néoszkrúno Z-niksov zemlé rű'znosztjov! — Bóg i jákoszt je kre tébe, Dűsna vészti te nepotvárja: Záto obsűtis mír nébe, Gda te blóden szvét vmárja.

3. Za tebom lepó vgája czvét Dél tvoji v-obilnosz-ti; Pred tebom sze odpéra szvét Nezrecsene szvet-loszti: Tű lűbézen, tam pravicza, Kak dűs tú'zni míra szuncze, Ti je trósta zorjenicza Za czagajócse szrdcze.

4. Jezero jezér dűs szrecsni Blagoszlávla tvoj 'zi-tek, Kim szi tí szpravo mír vecsni, I prék groba prebítek; Szkuza zahválne radoszti, Z-ócsi vandra-rov veszéli, Káple na pót lűbéznoszt, Po koj szi tí sò k-czili.

5. Ozdalecs vídís tí zíditi Te veszélne sztotine, Kí rod z-'zelényem má príditi K-szunczi tvoje isztine; Vídís krsztsansztva oltáre, Grűntane na rűs bolvan-sztva, I na nyi áldovov dáre Na vrėduo csészti bo-'zansztva.

6. Vídís vu práhi tűhíne Vno'zine ti zemelszki, I vu szvetloszti vizíne Serege ti nebeszki, Imé tvoje zvisávati V-poníznoj szrdcza vrėloszti, I tebi na csészti szpėvati Himnus nemrtelnoszt. —

7. Szredbenik, takse velkoszti Szi tí vecsna vre-tina! K-tak blá'zenoj veszėlnoszt Pela tvoja iszti-na! — Kakda tak na taksem czili, Gda szi vsza tá z-díkov szkoncsao, Nebi vu dűhi veszéli koróne 'zít-ka csakao? —

8. Oh! — vcsi i mené v-môdroszti Dní moje tátrositi I li tebi vu vrêloszti Vszáki hip poszvetiti; Da i jasz, po vszê vihéri Z-velkim dúhom idôcs k-czili, Tiho zaszpim na vecséri Szmrtnom, vu ocsé krili.

Nôta: *Gda ma szkrádnyá vóra príde.*

129. Zvisáva te dúsa moja, Jezus, verni vüpanye! Li szredbena vrêdnoszt tvoja Delí mír, zvelicsanye. Ti szí nasz szmrti mentüvao, Gda szí szam szebé áldüvao Na oltári vtisanya.

2. Ti szí mocsen nágib i zrok Na grêhov osztávlanye, I tak sztanoviti porok Za miloscse vdáblanye; Ár nasz tí vodis vu 'zitki, Vszelis vu mokaj britki, I bátrivís vu szmrti.

3. Zdr'zi do koncza v-vernoszti Vsze tebi poszvetsene, I vrácsaj na pôt vecsnoszti Te v-blôdi raztepene; Naj te vszi prav szpoznávajo I z-radosztjov zvisávajo, V-dúhi ino v-isztini.

4. Bráni tvoje szíroticze V-'zitka tú'zni vihéri, I pászi tvoje ovcsícze Vu nezburkanom míri; Gda pa szkoncsajo tú be'záj, Teda ravnaj szam nyí sztopáj V-domovino vecsnoszti.

5. Tam mo te vszi szpoznávali Vu bo'zanszkoj velkoszti, I za vrêdnoszt zvisávali V-nezrecsenoj szvetloszti; Tam, tam mo sze radüvati I díko, csészt ti szpévali Ze-vszêmi blá'zenimi.

Nôta: *Oh Bóg, ki grêh odürjával.*

130. Ocsa vécsné szmilenoszti, Vzemi áldov zahválnoszti Od nász % tvoji odküpleni, Ki szmo % bili pogübleni.

2. Mi szmo tébé osztavili, I na pôt zla zavdarili, V-nôcsi % dvojnuszti le'zali, Szteze % 'zitka nêpoznali.

3. Tí sze szmilüjes nad nami, Blodécsimi ovcsi-

czami; **Z-dikov** % nam odprés z-szkvarjênya **Sztezo** % k-czili odküplênya.

4. **Lasztivnoga** lübeznika **Nam** posles za szredbenika; **Nyega** % dás v-grésnikov roke, **Za** szvét % nevrêden na moke.

5. **Ah!** — sto more preszámnnati, **Ka** je mogao on znásati, **Gda** je % v-nôcsi sztrasne szmrtil **Za** nász % nedú'zno vküpszrti? —

6. **On** je pôsztao za nász áldov, **Da** bi vtálah vszêmbлагослов; **Sz-krvjov** % nam je vtisao ocso, **I** tak % potrdó miloscso.

7. **Ocsa!** kí tvojo szmilenoszt, **Ino** szedbenika vrédnoszt **V-lêpom** % szrdczi premetáva, **I** nyô % zahválnó zvisáva;

8. **Szrecsen** je on v-etom 'zítki, **I** blá'zen v-vecsnom prebítki: **Mír** tvoj % nyega naszledúje, **Geto** % z-szvêta vöpotúje.

9. **Ali** jaj tomi blôdnomi, **I** tebi nepokornomi! — **Rú'zna** % je tú nyegva hodba, **Sztrasna** % bode nyemi szôdba. —

10. **Oh!** — vcsi me tak z-zahválnosztjov, **I** nevkleknyenov sztálnosztjov **Miloszt** % tvojo postúvati, **I** boj % vere bojúvati.

11. **Niti** v-szmrtil sztrasnoj nôcsi **Mi** niksa sztívar neodlôcsi **Szrdcza** % ino düse moje, **Bôg** moj % od lübézni tvoje.

12. **Etak** me na velkom czili, **Pri** tebi, **mój** szodecz mili, **Csáka** % koróna vernoszt, **V-diki** % pravicsne vecsnoszt. —

7. Jezusa gorisztanénye.

(Vüzemszke peszmi.)

Nôta: *Z-nebész rêcs vecsna prihája.*

131. Veszélte sze, krsztseniczi! Ví szte 'zitka
őrocsniczi: Krisztus, ki je z-mrtvi szta-
no, Je vam voj díke posztano.

2. Zvisávajte bo'zo zmo'zoszt Za eto blá'zeno
gvüsnoszt, Stera vernim po vszem szvéti Z-nezre-
csenov díkov szvéti.

3. Krisztus, vizíne poglavnik, Je protivníkov
obladnik; On, kí je za szvét áldüvan, Je dnesz z-dí-
kov koronüvan.

4. Szpunyeno je obecsanye; Sztoji 'ze verni vü-
panye: Kâ do i oni 'ziveli, I na vizíni tál meli. —

5. Csészt tak tomi zvisenomi Zmo'zno z-mrtvi
zbüdjenomi; Nyega naj zvisáva v-práhi Vsza zemla
vu bo'zem sztráhi.

Na tô nôto.

132. Práva vera! tí, visna môcs, Tí odvzemes
dvojuosztí nôcs Od vszê na 'zítek pozvá-
ni, Kí szô Bôgi prav podáni.

2. Tí nam ká'zes vu gvüsnosztí Domovino vek-
vecsnosztí, V-steró je Krisztus pozdignyen, Gda je
z-groba nôcsi zbüdjen.

3. On, kí 'ze v-szvetlosztí 'zivé, I nász vsze k-
szebi pozové Sz-kmicsne nôcsi szprhlivosztí Na sztan
vekvecsne bívosztí.

4. Nyega tak zvisávaj vesz szvét Za tak dráge ve-
re poszvét; Nyega naj molécs csesztíjo, Kí sze 'zit-
ki veszelíjo.

Nôta: *Kak bi nehvâlo goszpodna.*

133.0 dicseno ide z-groba Jezus na 'zitka bîvoszt! — Nê! — nevcsinî nyega roba V-prâhi zmo'zua szprhlivoszt! — On, te za szvét âldûvani, Oblâdavsî szmrî nôcs I vszè protivnikov môcs, Je z-dîkov korunûvani, Stero Bôg v-pravicsnoszti Oszôdi nedû'znoszti.

2. Nê! — nê je on dugo le'zao, Oh szmrt! v-nârocsaj tvoji; Nê ga je veke obdr'zao Grob v-tû'zni mre'zaj szvoji: Prék po brôdi szprhlivoszti, Prék po szmrtnom vihéri Ide on k-'zitka míri, I na sztan vecsne bîvoszti, Gde ga dicsi vizsina, I moli globocsina.

3. Veszélte sze, krsztseniczi! — 'Zivé 'zitka poglavnik: Nevczagajte, oh verniczi! — On je vas zagovornik. On, on, kí je vtisao ocsó Z-nedû'znov szvojov szmrtjov, I tak vam z-szvétoz krvjov Pá nazâszpravo milocsó, — On, te zmo'zni oblâdnik, Je i zdâ vas pomocsnik.

4. Ka vasz sztrâsi 'ze szmrî nôcs? — Jezus je 'zitka poszvét; Ka jâlîni protivnikov môcs? — V-prâhi le'zi 'ze te szvét; Sztrta je môcs protivnika, Szmrt je szen, grob sztan míra, Po zburkanyi vihéra, I brôd v-domovino 'zitka, Gde po szne mrtelnoszti Szvétî zorja vecsnoszti.

5. Szpêvajte! — sztoji isztina Szvéte vere bo'zarszke; Nevszûhsena je vretina Nâsztave zvelicsanszke. — Ka za grünt má spot blôdnikov Nyô ogrizâvajôcsi, I vu dvojnoszti nôcsi Hotécs le'zécsi blâznikov? — Jezus 'zivé! — 'z-nyim sztoji, Kí v-isztinî nedvoji. —

6. Ali jaj vam, oh neverni! — Grozna je nyegva dîka Tomî, kí, v-grêhi odûrni Le'zécs, vandra pô't 'zitka. — Na vekvecsno mantro sztrâha Je on tim nepobo'znim I nyemi nepodlo'znim Sô na szvetloszt dîke sz-prâha, Gde na szpadáj kriviczi Zmo'zno szôdi v-praviczi. —

7. Oh! — tak vszi, ki na veszélje 'Zelête ednôk príditi, I në na vecsno dreszélje, Gda z-grobov máte zíditi, — Setújte, oh krsztseniczi, Zdâ íszkati mír dūsni I blá'zensztva sztan visni, Kak Jezusa naszledniczi: Búdi vasz nyegva díka Vsze, vsze na szvetsztvo 'zitka.

8. Szvetsztvo hodbe je i nyemi Odprelo pôť sztemnoszti, Po koj je k-czíli visnyemi Prêksô na sztan vecsnozti. — Oh! — dr'zmo pôť eto i mí, Kak nyega naszledniczi I bo'zi ôrocsniczi, Vszáki hip 'zitka pred ocsmí: Mermo vszój, vszój rú'znoszti, I zívmo vnedú'zno zti.

9. Tak, tak setújmo na 'zitek V-nevkleknyenój sztálnoszti; Tak szvétmo blá'zeni szvétek Jezusa obládnoszti: Dokecs mo sze vu szvetloszti I mí 'znyim radüvali, I z-angelmi szpêvali V-nezrecsenój veszélnozti: 'Zivé 'zitka poglavník! — On je szmrťi obládník! —

Na znáno nôto.

134. Te szmrťi obládníki, Jezusi, 'zitka poglavníki Vekveke boj csészť i díka! — Zvisávaj nyega, vizína! — Szpêváj v-radoszti, globocsína! — On neszé vszêm gvűsnoszť 'zitka. On je vsza, vsza szpuno I sz-krvjov zákúno, — Z-mrtvi sztano. — Jezus 'zivé! — Jezus neszé Glász vekvecsnozťi od ocsé! —

2. Ka má 'ze verne sztrasíti? — Li rob blôde sze má szaszíti, Vidivsi Jezusa zmo'znoszť. Mí, kak nyegvi odküpleni, Mí szmo 'ze në vecs pogübleni; Nam je trôst nyega obládnoszť: Za nász na szmrť dáni I z-groba pozváni Na sztan díke — Jezus 'zivé! — Jezus neszé Vernim mír visni od ocsé! —

3. Odhájj 'ze nôcs blôdnoszti, Bliszcsi sze trák odícenoszti; Ár szvéti vere íszťina. Kak v-môrji

pecsína mocsna, Sztojí szredbenika rêcs vecsna — Szvetloszti visne vretina; Nyé szuncze nezaide, Csi vsze drúgo preide: Tô szvedocsi On, kí 'zivé, I vszêm neszé Poszvêt od szvetloszti ocsé.

4. I mí, mí mo pá 'zivali, I mí mo z-nyim v-díki tál meli, Csi gli sz práhom posztánemo; Z-szprhlivoszti temne nôcsi Nasz obüdí te vszamogôcsi: Nê! — v-grobi neosztánemo. Na 'zitka vekvecsnoszt I díke veszélnoszt Nasz pozdigne On, kí 'zivé, I vsze zové Vu krilo vecsnoga ocsé. —

5. Vrêdno nam je tak szpêvati, Ino sze z-szrdcza radüvati Vu eti blá'zeni szvétki; Vrêdno naso plemenitoszt I düse pred Bôgom velikoszt Varvati vu czêlom 'zitki. — Oh! — hitmo vu szvetsztvi Nasemi blá'zensztvi Vszi, vszi prôti. — Jezus 'zivé! — Kí 'z-nyim merjé, On sze na 'zitek pozové.

Nôta: *Angel szvéti z-nebész doli.*

135. Krisztus je dnesz z-mrtvi sztano, I nam pravicza posztano; On je sz-práha szprhlivoszti Sô na sztán vecsne bívoszti.

2. Veszélmo sze, krsztseniczi! Mí szmo 'zitka ôrocsniczi: Krisztus, kí 'ze v-díki 'zivé, I nász vsze sz-práha pozové.

3. Dícsmo nyega, dícsmo ocsó, Za taksi tróst i miloscso, Stere on nász, práha sziní Eduók vsze tálnike vcsiní.

4. Nesztrasmó sze szmrtne nôcsi; Ár nema vecs ona môcsi: V-nyé kríli szí po vihéri Vszi pocsinémo vu míri.

5. Zíde zorja veszélnosztí, Gda môcs bo'za z-szprhlivoszti Nász ino vsze zemlé lüdí Na vekvecsni 'zitek zbüdí. —

6. Zvisávam te tak, 'zitka voj, Za tak blá'zeni poszvêt tvoj, Kâ mí i vu szprhlivoszti Ká'zes trák vecsne bívoszti.

7. Znam, csi návuk tvoj postűjem I sztopáj rad naszledűjem, Kâ mi ni vu szmrtnoj nôcsi Nevtajís tvoje pomôcsi. —

8. Oh! — ravnaj szam tü 'zítek moj, I tam mi míli szodecz boj; Obűdi me ednòk sz-prâha Na szvetloszt vísnoaga tráha.

Na lasztivno nôto.

136. **Z**ivé Krisztus! — ka sze bojím? — Vu nyem jasz nigdar nezdojím: On me lűbi, tô dobro znam. Kak blá'zen szem, csi nyegamam! — Bògi hvála! —

2. Zivé vsze díke poglavník! — On je moj zmo'zen pomocsník. Ka sze te sztrásim 'ze, oh szvét! — Krisztus mi je 'zítka poszvét. — Bògi hvála! —

3. On je nôcs temnoszti pregnao, I meni tô vűpanye dao, Kâ moje bo'zanszke vere Szila blòde nepotere. — Bògi hvála! —

4. Ka sze mam 'ze dreszelíti? — On me zná razveszelíti Vu tú'zni dnévi 'zaloszti I kaksté britke 'zúkoszti. — Bògi hvála! —

5. On je zmo'zuo z-groba sztano, I 'zítka goszpod posztano. — Grêh, szmrt, ka je 'ze tvoja nôcs? — Kritis je potro tvojo môcs. — Bògi hvála! —

6. Nemam tak 'ze v-tom dvojnoszti, Kâ, csi 'zívém v-pobo'znoszti, I jasz ednòk z-groba sztánem, I vu szvetloszti posztánem. — Bògi hvála! —

7. Szmrt i gròb li hűdim skòdi, Ké vecsna szrditoszt szòdi; Tim vernim je tihì szen szmrt, Grob pa bròd vu blá'zensztva vrt. — Bògi hvála! —

8. Znam dobro, csi mi szfalí môcs, Kâ de mi Krisztus na pomôcs: On mi vero potrdjáva, I szrdcze mi poszvertsáva. — Bògi hvála! —

9. Verjem tak, kâ sze neszkarim, Csi sze nyega sztálno dr'zím; Ár kí nyega prav postűje, On sze 'z-nyim i koronűje. — Bògi hvála! —

10. Oh! — būdi me na vüpazen, I sztálno bôga-bojazen, Da v-szmrti tvojoj mam áldov I v-oblád-nosztzi blagoszlov. — Bôgi hvála! —

11. Dika tebi za trplênýe, Za szmrt i gorisztanê-nye. — Ah! — krêpi nasz vu vüpanyi, I pelaj vsze k-zvelicsanyi. — Bôgi hvála! —

Nôta: *Oh svetla zvezda zorjanszka!*

137. Glászte Jezusa obládnoszt, Krsztseniczi! nyega zmo'znozt Zahválno zvisávajte.

On je szmrt na nika szpravo I nôcs dvojnosztzi pre-pravo: Veszélo tak szpévajte! — Blódnoszt, Blá-znozt Od vszákoga tú vűhkoga, kí v-vrêlošti Ne-dicsi nyega vrêdnosztzi! —

2. Szpévaj nyemi ti, vizina! Moli ga ti, globo-csína! — On je dike poglavník. Sztojí nyegovo krá-levszto, Dúsam vernim na blá'zenszto: On je szmr-ti obládník. Blódnoszt, Bláznoszt Nepotere nyega vere, Stero szama Bráni nyegva zmo'zna rama.

3. On je nas oszloboditel, Pri ocsi zagovoritel, I voj na zvelicsanye. Kí nyega verno csesztijo, Csi v-kríli szmrti zaszpijo, Májo v-nyem szpravicsanye. Radoszt, Miloszt Dá on v-diki nyim po 'zítki mrtel-nosztzi, Gde szam prebiva v-szvetlošti. —

4. Varmo tak nasò velikoszt I pred Bôgom ple-menitoszt: 'Zívmo vu nedú'znošti. Postújmo do szmrti, kak on, Právde ho'ze vecsni zákon, I mer-mo vszozj rú'znošti. Tak nam On tam Vu vecsnošti dá vernosztzi nájem ednók, Na czili obládani mók.

Nôta: *Jezusa neodpűsztim.*

138. Jezus, 'zítka poglavník Je né porob szprh-livosztzi: Tak szem i jasz órocsník Blá-'zene nemrtelnošti. On 'zivé; tak i jasz, znam, Tam prék groba 'ziték mam.

2. On, ki je z-mrtvi sztano, Je v-szmrti moja vüpazoszt; Ár mi je obecsano: Kâ me on zbüdi na radoszt: Csi nyegvô récs postüjem, Tak sze 'z-nyim koronüjem.

3. Ah! — kak szrdcsno tak sztánem Gdagodi pri mojem grobi! — Ár, csi gli práh posztánem, Znam, kâ mi v-nyem neporobi Vecsna nôcs szprhlivoszti 'Zítka szladke bivoszti.

4. Po nyem, po nyem bom i jasz Sô ednôk prék k-dike czili, Gda szem eden máli csasz Pocsívao vu nyega krili: On de mi brôd vecsnoszti Sz-tühine mrtelnoszti.

5. Tam zavídim szkrovnoszti I trák dike sztvoritela, Koga v-nezbrodjenoszti Ká'zejo tü nyegva dela. Tam de sztán moj popolen, Blá'zen, i zadovolen.

6. Tam sze bodem veszelio Jasz z-vojom mojim zvisenim, Ki de v-szvetloszti delio Nájem dúsam odicsenim: Tam bom nyega na czili Zvisávao v-ocse krili.

7. Takso gvüsnoszt nám je dao Jezus, szredbenik nas mili, Gda je i on pocsívao, Oh grob! v-tvojem mrzлом krili, I po tvojoj temnoszti Sô prék na sztán vecsnoszti. —

8. Kúmesz tak pozdignite Szrdcza z-vérov, krszt-seniczi! Na viszíni íszcsite Sztán, kak 'zítka órocsniczi. Tá te sli i ví ednôk: Tam, tam zviszi i vász Bôg.

Na tò nóto.

139.J Jezus 'zivé! — po nyem mam Nemrtelnoszti vüpanye. On je moj porok; tak znam, Kâ mi vtála zvelicsanye: Csi nyega z-'zítkom dicsim, Tak sze 'z-nyim i odicsim.

2. Jezus 'zivé! — 'z-nyim sztoji Moja vera moja díka; 'Z-nyim mi szrdcze nezdojji Vu besznôcsi pro-

tivníka: On, te díke poglavník, Je vszé zmo'znošt obladník.

3. Jezus 'zivé! — grêha môcs Je 'ze na nika szprávléna, I dvojnószti tú'zna nôcs Vekiveke preprávléna: 'Z-nyim de mi lehka szôdba, Csi me nekvarí hodba.

4. Jezus 'zivé! — szmrt je szen Tim vu nyem vöpreminôcsim, Grob pa brôd na sztán vecsen Tim vu nyem pocsívajôcsim; Ár na 'zítek szvetloszti Sztánejo z-szprhlívoszti.

5. Jezus 'zivé! — nyemi je Bôg dao králevsztvo zmo'znošti: I mené korunúje On pri mojoj pobo'znošti; Ár kí, kak Jezus, 'zivé, On v-nyem tího preminé.

Nôta: *To leto blagoszlovi.*

140. V-eti vüzemszki dnévi % Zvisávajmo vísnyega, Kí je tak zmo'zno z-mrtvi % Zbúdo szína szvojega.

Nyega zvisáva Vsza nebeszke vizíne sztáva, V-nemrtelnoszti tráhi; I v-práhi % Ga vsze ceszti z-bojaznov. — Z-vüpaznov % Glászmo tak i mí nyegvo szkrovnoszt, Díko ino zmo'znošt.

Nôta: *Szvéti sze poganov meszto.*

141. Jezus, kí je szmrt obládao, Pozdignyen z-szprhlívoszti, Je vernim szvojim oblászt dao Nemrtelne bívoszti. 'Z-nyega sze tak szpomínajmo: Nyega vrédnošt zvisávajmo.

2. On je 'ze szvéta obladník. Veszélte sze, krszt-sanye! — On, on je díke poglavník: V-nyem polo'zte vüpanye. — 'Z-nyega sze vszi szpomínajte; Nyega vrédnošt zvisávajte.

3. Glédajte na nyegov sztopáj, Kak vorczan nedú'znošti: On je poszvéto szvoj be'záj Bôgi ino dú-

'znoszt. — Nyega i ví naszledújte, I vrédnoszt nyegvo postújte.

4. V-szrdca britkoj dreszélnošti Vdábajte trôst 'z-nyegvi môk. Nyega je po boleznoszt Zmo'zno zviszo nyegov Bôg. Tô v-míszli premetávajte; Nyega vrédnoszt zvisávajte.

5. I vam zide míra szuncze V-nezrecsenoj szvetloszti. I trôst vlejí v-vase szrdcze, — Trôst blá'zene vecsnoszt. Li Jezusa naszledújte, I vrédnoszt nyegvo postújte.

6. Csi sze vam grozi szmrtnôcs, Grob i práh szprhlivoszti: Nesztraste sze! — sztrta je môcs Nyé grozne skodlivoszti. — Nad tém sze z-szrdca radújte; Jezusa vrédnoszt postújte.

7. Csi te vase grob po'zéra: Nezdvojte! — ár ocsa nyé Po tíhom pocsinkí míra Pá na 'zítek pozové. — Nad tém, nad tém sze radújte; Jezusa vrédnoszt postújte.

8. Tam vasz on 'z-nyimi vjedína V-nezrecsenoj radoszti; Po vrédnoszti szvojga szína Czil vr'ze vszój 'zaloszti. — Jezusi sze tak radújte, I nyegvo vrédnoszt postújte.

9. Sztante 'ze z groba rú'znoszt; Sztôpte na 'zítka szvetloszt: Odúrte kmiczo blôdnoszt, Gréh i dühovno szleposzt. Na Jezusa vszi kebzújte, I vrédnoszt nyegvo postújte. —

10. Oh tí, kí szí, nam na radoszt, Sô sz-práha szprhlivoszti, I szpravo, na groba 'zúkoszt, Sztan vekvecsne bivoszt, — Jezus! tebé csüdújemo, Vrédnoszt tvojo-postújemo.

Nôta: *Te szmrtní obládníki.*

142.Kak vandrar, po temnoj pôti Idem jasz czili mojmi prôti V-dôli kmiczne mrtelnoszt, Gde sze ze-vsze sztráni vnôga Zgájajo vu rav-

nanyi Bôga V-neprebrodjenoj szkrovnoszt, Stere globocsina I temna viszina Sze tak grozi, Da vszo môdroszt I rázumnoszt Szvêta vu dvojnoszt pogrozi.

2. Vidim csesztô, kê pobo'znoszt I nevuvlacsena nedú'znoszt Czaga, gda nevrêdno trpi; Geto prôtto-mi zlocsasztnoszt, Blôda i z-zlom vtepena bláznoszt Vu krili szrecse szladko szpi. — Ah! — kelko pobo'zni I Bôgi podlo'zni Te szvét vmárja, Kí blôdnike I bláznike, Pri vszem bini, zagovárja! —

3. Gde sze müdis ti, pravicza, Gda szvêta jálnoszt i krivicza Ze-vszo szlobodscsinov láda? — Kelki obte'zeno szrdcze Tebé, oh trôsta 'zelno szuncze, Placsno zdühávajôcs, sztráda! — Tá, i k-têm szpôdôbna Dugoványa szkrovna Gledécs, dvojim; V-nyí temnoszt, Brez' szvetloszt, Z-grozov i szkuzami sztojím! —

4. Ali — hvála! — visna môdroszt, Tí mi ponüdis, ti, na radoszt, Poszvêt na sztezi vandranya; Tí mi odkrivas szkrovnoszt, I preszvêtis nezbrodjeno-szt V-csüdj bo'zega ravnanya. Gda sze ti pridrú'zis, Ino meni szlú'zis V-sztáni kmicze, Kak blá'zen szvét Mi na poszvêt Odprés, v-králevsztvi praviczé! —

5. Tí ká'zes v odicsenoszt, Kê Bôg v-popolnoj pravicsnoszt Szôdi vrêdnoszt vszè mrtelni, Kê nedú'znoszt i te dobi, Csi sze od vtepeni rôk vmori, Obládnoszt nájem 'zelni; Nyé blôde grozna nôcs, I mányi szlugov môcs Nepreprávi: Ár ji nyé Bôg Po boji môk Korôno díke pripraví. —

6. Ah! — osztani tak pri meni, Visna môdroszt, v-vsžakom vrêmeni, Escse i v-szkrádnym vecséri; Eti me, kak dête, vodi, Tam pa na pocsinek szpřevodi, Po 'zitka kmicenom vihéri: Odicseni trák tvoj Mi szijaj vu grob moj; On mi szvéti, Po túhini, Na viszini, Gde sze dén tvoj vszém preszvêti.

8. Jezusa zvisenye.

(*V-nebo-zasztóplénja peszmi.*)

Nôta: *Z-nebész rêcs vecsna prihája.*

143. Oh Jezus, nas odküpitel, Vekvecsni do-brôt daritel! Na kak szvetli sztan viszine Szi ti pozdignyen sz-tühine!

2. Kakso korôno vernosztí Ti je dao Bôg vu vecsnosztí, Gda szi vsza popolno szpuno I z-szvétoy krvjov zakúno!

3. Sztan tvoj je tak 'ze viszina, Gde te kmicsna globocsina Csüdúje v-szvetloszti tráhi, I moli klecsécs vu práhi.

4. Oh! —zdigni ti i nász k-szebi; Nedaj nam dvo-jiti v-tebi: Vrsi nase szpravicsanye, I vtálaj vszém zvelicsanye.

5. Preprávlaj povszéd bolvansztvo, Naj czveté právo krsztsansztvo, Da te vsza zemla szpoznáva, I vu szvetloszti zvisáva.

Nôta: *Te szmrtilobládavniki.*

144. Tí, kí szi sz-kmicsne tühine Pozdignyen na szvetloszt viszine, Oh Jezus, 'zitka poglavnik! Zdá 'ze vu díki prebivas I obládnosztí nájem v'zivas Tam, gde szi nas zagovorník. —Kak te je zviszo Bôg, Na cz'li telki mòk, V-pravicsnoszti! —Ou ti je dao, Kak je szkonceSao, Korôno odicsenoszti.

2. Tí szi z-nebeszke viszine Na tak nisziki sztan tühine Sztôpo z-vrêlov gotovnosztjov, Gde szi bo'zansztva szkrovnosztí Razkládao hodécsim v-blódnosztí, Z-nenaszledjenov módrosztjov: Szvetloszti vretino, I 'zitka isztino Szi vszém odkrio, Gda szi vesz szvét Na tvoj poszvét V-bo'zanszkoj rêcsi tvojoj vcsio.

3. Ti szi szvéte nedú'znosztí, I práve bôgabojaznosztí Odicseno példo vszê m dao, Gda szi vszáki, vszáki hípek Lúdsztví mrtelnomi na 'zítek, Bôgi na diko áldüvao. Tí szi, v-kríli szmrti Nedú'zno vküpsztrí, Vtisao ocsó, I tak szi vszê Z-áldovom tém Zakúno bo'zo miloscsó.

4. Tak, tak szi tí dobrovolno lno ze-vsze sztráni popolno Szpuno ocsé povelénye; Tak szi vsze zemlé národóm I vszê sztotín i mészť porodom Na mír szkoncsao odküplénye. — Záto szi na czíli Naisao v-ocsé kríli Nájem trúdiv: Oh! — záto je Delo tvoje Koronüvao Bôg tvoj z-díkov.

5. Szvetlo, szvetlo koronüvan Szi tí, oh nedú'zno áldüvan! Tam vu králevszťví pravícze: Ár z-ocsóm v-ednákoj díki Kralújes vu nebeszkom 'zítke, Szedécs na sztráni desznicze, Gde ti vsza vizína lno globocsína Hvalécs szpéva, I v-radosztí Z-obládnosztí Himnusóm tebé zvisáva.

6. Kakse radosztí vretina Je i nam tá vecsna isztina, Ká szi tí poglavník 'zítka! — Tí, tak szvetlo odicseni, Szi i nam porok odlocseni Nemrtelnosztí prebítka: Kí tebé z-vernosztjov I z-sztálnov vrêlostjov Naszledúje, V-ocsé kríli Sze na czíli I on z-díkov koronúje. —

7. Oh! — krépi tak tí, 'zítka voj, Drágo odküpleni sereg tvoj V-neszkazlívov pobo'znosztí; Bráni sztálno verne tvoje, Csákajôcse blá'zensztvo szvoje Od vecsne tvoje zmo'znosztí: Po vnôgom trplényi Pelaj vsze k-vidényi Tvoje díke. Jezus, vcsíni Na vizíni Vsze blá'zensztva ôrocsníke.

Nôta: *Oh szvetla zvézda zorjanszka!*

145.0h Jezus, 'zítka poglavník! Kak zviseni obládavník Szi tí vszê protivníkov! — Tí, zmo'zno z-mrtví zbüdjeni, Szi vu nébo pozdíg-

nyeni I koronüvan z-dikov: Velkoszt, Szvetloszt
Je vu sztávi nebeszke odicsenoszti Nájem tvoje o-
bládnoszti.

2. Tebi serezje vizíne I vsze bivoszti tühíne Vu
szvetloszti szlú'zijo, Jezere ti pogübleni I po tebi
odküpleni Te v-radoszti dícsíjo: Hvalécs, Molécs
Klecsi pred tebom angel vu díke tráhi, I vandrar
v-márnoszti práhi.

3. Kak szrečna je nasa sztáva, Kâ nász, kotri-
ge ti, gláva Z-zmo'znov ramov zakrivas, Vrsis na-
se szpravicsanye I szprávlas nam zvelicsanye Tam,
gde ti szam prebívas! — Môdroszt, Radoszt Nam,
kak rosza, sztácse vszákí híp od tébe, Zviseni lübe-
zník nébe! —

4. Oh! — nagni nam szrdcza k-szebi, I búdi nasz
li pri tebi Iszkati 'zitka môdroszt; Pelaj po sztezi já-
koszti Vsze z-ete szvetszke márnoszti Na dús blá'ze-
ni radoszt: Blódnoszt, Bláznoszt Toga szvéta nasz
szam vcsi prav odúriti I tebi verno szlú'ziti.

5. Ti boj eti nas branitel, Ino tam zagovoritel Pri
vszê szírotícz ocsi; Daj szijati trôsta szunczi Vu
vszákóm boleznom szrdczi Vu kakgodi te'zkôcsi, I
boj Vszém voj Po tú szkoncsanom be'záji mrtelnoszti
Na sztan nebeszke szvetloszti.

Nôta: *Kak bi nehválo goszpodna.*

146. Jezus, na ocsé deszniczi Szedécs, láda z-
zmo'znosztjov, I sors národov V-pravi-
czi Ravna z-odicsenosztjov. Vsza szo nyemi podvr-
'zena: Vsze bivoszti vizíne I mészta globocsíne
Nyega právdi podlo'zena. Szvetli je nyegov szto-
lecz: On, on je szvéta szodecz.

2. Príde on v-odicsenoszti Szôdbo vöobszlü'závat,
I vszákómi v-pravicsnoszti Nájem vrédnoszti dávat:
Neogne szé nyega szôdbe Niksa szvéta csalárnoszt,

Ni kmiczi rada jálnoszt Nezakrije pred nyim hodbe; Nega pred nyim temnoszti, Kí brodi szrdcz szkrovnoszt.

3. Jaj teda vszém, kí szo zmo'znoszt Nyegvo zametávali, I, kak blódniczi, pobo'znoszt Vnêmar ospotávali! — Jaj vszém, kí szo vszako rú'znoszt Brez' sztráha oprávlali, I hotécs preprávlali Bôgi prijétno nedú'znoszt! — Jaj mányim szlugom kmicze, I hohárom pravicze! —

4. Ali — oh! — kakse blá'zensztvo Vtála on vam pobo'zni! — Vase je díke králevsztvo, Kí szte nyemi podlo'zni: Vsze radoszti puna vecsnoszt Sze nad vami preszvêti Tam na pravicze szvêti, Gde koróna csáka vernoszt. Radoszt, vecsno radoszt vam Jezus vas podelí tam. —

5. Setújte tak z-bojaznosztjov Nyega sztálno csesztiti, I z-detinszkov vüpaznosztjov Szrdcze vase kretpiti: Glédajte na sztan vecsnoszt, Gde szí na velkom czili Pocsinéte vu krili Domovine mirovnoszt. — Pobo'znim po 'zaloszti Zide szuncze radoszti.

6. Jezus szam je po trplényi Naisao sztan mirovnoszt, I po vugodnom csinényi Koróno vekvecsnoszt: On de i vász pelao ednók Prék po nôcsi vihéra, Na tihi sztánek míra, I na veszélje ze-vsze mók. On v-diki goszpodúje, I verne korunúje.

Nôta: *Krisztus je z-mrtvi sztano.*

147. **K**risztus, te z-mrtvi zbüdjen, Je dnesz v-nebo pozdignyen; On, te za szvét áldüvan, Je z-díkov korunüvan: Ár na dészni ocsé szedécs, zmo'zno láda v-visnoj szvetloszti.

2. Podvr'zena je nyemi, Kak szodczi vísesnyemi, Vsza zmo'znoszt na vizíni I oblászt v-globocsiini: Ár na dészni itn.

3. Bôg je tak verno szpuno, Ka je v-diki zakúno,

Ká de on nas branitel I blá'zensztva szpravitel: Ár na dêszni itn.

4. Sztojí nyegva isztina, Kak blá'zensztva vreti-na; Nyegve bo'zanszke vere Niksa môcs nepotere: Ár na dêszni itn.

5. Szvét! ka je 'ze tvoja môcs? -- Szmrt! ka tvo-ja kmicsna nôcs? — Nê! — nê je tomi grozna, Kí Krisztusa prav pozna: Ár na dêszni itn. —

6. Veszélte sze, pobo'zni! Vi szte sz-Krisztusom zmo'zni; On, kak blá'zensztva porok, Dá i vam 'zit-ka ôrok: Ár na dêszni itn.

7. Oh! kebzújte na nyega, Kak szodcza vises-nyega, Kí môcs má pogübiti I môk oszloboditi: Ár na dêszni itn.

8. Osztavte tá szvét jálui; Ár nedá kincsov sztál-ni. Dr'zte sze szredbeníka, Kí je vszê verni díka: Ár na dêszni itn.

9. V-nyem polo'zte vüpanye; On dá vszém zveli-esanye, Kí szo nyemi podlo'zni, I vu 'zitki pobo'z-ni: Ár na dêszni itn.

10. Jezus, 'zitka poglavnik! Ti boj nas zagovor-nik: Moli za nász pri ôcsi, Da nam tál dá v-miloscsi: Kí, na nyega dêszni szedécs, zmo'zuo ládas v-vís-noj szvetloszti.

Nôta: *Pojdite 'ze, moji verni!*

148. K^rrisztus je v-odícenoszti Vzéo nájem za sztálno vernoszti: I jasz bóm vu pobo'z-noszti Setüvao za nyim na vecsnoszti. On mi v-dike szvetloj sztávi Nemrtelnoszti sztan szprávi, Kak tô v-isztini szam právi.

2. Szredbenik! tí me nádigni K-'zelényi tvoje isz-tine, I ednók sz-práha pozdigni Na sztan vecsne do-movine; Gde i jasz po 'zitka szvetsztvi Vzemem tál v-tvojem králevsztví Vu nezrecsenom blá'zensztvi.

3. Kak szrecesen bom jasz na czili Szkoncsanoga potüvanya, Gda vzemem nájem veszéli Pobo'znoga vojszküvanya, — Tam v-díki nemrtelnosztí, Gde bom ti vu popolnosztí Szpévaó peszmi obládnosztí! —

V. Poszvetitel.

Dúha bo'zega dela.

(Riszálszke peszmi.)

Nóta: *Z-nebész récs vecsna prihája.*

149. Dúh bo'zi! tí, oh visna môcs, Podéli nam tvojo pomôcs; Bátrivi nasz v-bojaznosztí, I krêpi vu vüpoznosztí.

2. Nedaj nam v-Bôgi dvojití, I od vere odsztôpití; Vari nasz od mre'ze jálne, I vcsíni do koncza sztálne.

3. Poteri môcs protivinsztva, I vlê v-nász nágib, jedinsztva, Da do szí vszi odebráni Vu lübézni prav podáni.

4. Vcsíni nasz ocsi vugodne, I na vsze dobro szpodobne: Pelaj vsze po sztezi szvetsztva K-vecsnoj vretíni blá'zensztva.

5. Díka, csészt ocsi vecsnomi, Jezusi, színi nyegvomi, I tebi, dúhi zmo'znomi. — Bôgi v-bívosztí ednomi.

Na tó nóto,

150. Vretina vecsne môdrosztí, Dúh ocsé visne szvetlosztí, Tí, szkrovnoszt bo'zi kázitel, I dúš blá'zensztva szpravitel!

2. Tí nasz na dobro zbüdjávaj, I v-szlabosztí nam môcs dávaj; Ká'zi nam Jezusa sztopáj, I za nyim ravnaj nas be'záj.

3. Tí mécsi szrdcza okorna, I vesíni szi je pokorna, Da sze ji prime 'zítka glász, Gda na pobo'znoszt zovés nász.

4. Vla'zi, ka je v-nami szúho, Vrácsaj od nász, ka je túho, Csiszti, ka je oszkrúnyeno, Vrácsi, ka je oranyeno.

5. Vu kakgodi potrebôcsi Boj vernim bo'zim k-pomôcsi: Daj vszém na szvéto 'zivilénye Blá'zeno vö-preminénye.

Na znáno nóto.

151. Hodi k-nam, bo'zi dúh szvétí! Szrdcza nasa nam poszvétí: Vlè vö na nász v-obilnoszti Dáre tvoje szmilenoszti, Stere onim podel-javas, Ké z-blôdnoszti povodjavas Na szvetloszt vere krsztsanszke, I k-vretini díke bo'zanszke. Díka, csészt i hvála Bôgi!

2. Tí, oh trák visne môdroszti, I kazács bo'ze szkrovnoszti! Daj vszém Bôga prav szpoznati, I vu dúhi zvisávati; Vari nasz vsze od blôdnoga Szvéta návuka túhoga, Da li ocsé lübeznika Mámo za vere poglavníka, Díka, csészt i hvála Bôgi!

3. Oh tí, zmo'zen bátrivitel! Bojdi nam veren voditel, Da vu veri obsztojimo, I vu boji nezdojimo: Pelaj po sztezi vernoszti Nász k-czili velke vecsnoszti, Gde mo vszi z-odicsenimi Veszélo szpèvali seregmi: Díka, csészt i hvála Bôgi! —

Na ono nóto.

152. Dúh bo'zi! tí bojdi z-nami, Odküplenimi dúsamí; Pelaj nasz po sztezi szvetsztva K-'zelnomi czili blá'zensztva. Tí, 'zítka pôti kazitel, Boj nam szmileni voditel, Da nasz v-mre'ze ti nezstálni Nigdar nezapleté szvét jálni: Tí daj pomôcs, oh visna môcs! —

2. Tí, díke nebeszke szvetloszt, Búdi nam szrd-
cza na vréloszt, Da rú'znoszt zla odúrmo, I tebi v-
szvetsztvi szlú'zimo: Pelaj vsze z-gnűszne blòdnosz-
ti K-vretini 'zítka môdroszti, Da vszi Bôga prav
szpoznajo, Ino dosztójno zvisávajo. — Boj k-po-
szvétí vszemi szvétí! —

3. Hodi, i boj nam nazôcsi Vu szrdcza britkoj
te'zkôcsi: Tí moli za nász pri ocsi, Da tál vmememo
v-miloscsi; Ravnaj czêlo naso hodbo, Da mo gotovi
na szôdbo, I, verno szkoncsavsi be'záj, Szmrt boj-
di vszém v-nebésza sztopáj. — Boj szmileni, dúh
blá'zeni! —

Nôta: *Oh szvella zvézda zorjanszka.*

153. Hodi, oh szvétí dúh! — tvoj glász Búdi
sz-támna blòdnoszti nász, Na právo 'zit-
ka môdroszt; Odpri szvetloszti vretino, I ká'zi bo-
'zo isztino, Nam vandrarom na radoszt. — Hodi,
Vodi Tí sereg tvoj, blá'zensztva voj, na vüpaznoszt,
I sztálno bôgabojaznoszt.

2. Ti szí vucsitel isztine; Sz-tvoje bo'zanszke
vretine Sztácse vekvecsna môdroszt. Daj nam glász
tvoj postüvati I z-'zítkom naszledüvati, Da mámo v-
Bôgi radoszt. Bôgsaj, Vrácsaj Náklonoszti k-pobo-
'znoszt, z-'zítka récsjov, Kak v-kmiczi gorécsov
szvécsöv.

3. Vu dnévi szvetle radoszti Sze nam bôgabojaz-
nozti Daj z-sztálnosztjov dr'zati; Csi pa nevolo trpí-
mo, I pod nyé krí'zom gecsimó, Oh! — nedaj nam
vezagati: Tí szam Boj nam Vrács ran dűsni, i mír
vísni nam vlê v-szrdcze, Da nam on bô 'zítka szun-
cze.

4. Csi sze na grêh szkűsávamo, I od 'zél zapelá-
vamo, Vari nasz bátrivnoszti; Ár kí tak stíma, ká
sztojí, Kak zlehka szpádne i zdvojí V-blòdnom szpá-

ri bláznoszi! Tú'zna, Grozna Nôcs szkvarjênya je gresênya robom blúzi, Kí szrdcze tebi neszlú'zi.

5. Vcsi nasz tak tvoj mir íszkati, I vu vszem mertük dr'zati, Ka je zlehka skodlivo. Lêpa je pôtpolnoszi, Lêpa i zadovolnoszi Za szrdcze neszkalivo. — Môdroszt, Jákoszt Postúvati, i varvati má tú vrédnoszt, I tam dá blá'zeno vecsnoszt.

Nôta: *Krsztseniczi, hválte Bôga.*

154. Bôg! neproszim te preidôcsi Kincsov toga szvêta; Ar nedájo v-szmrtnoj nôcsi Právoga poszvéta.

2. Daj mi dúha tvojga, Bôg moj! Za nyega sze molim; Csi vmemem té 'zelen dár tvoj, Kak szí szrdcze vtolim!

3. On, on mi odpré vretino Bo'zanszke môdroszti, I podelí prvotino Blá'zene radoszti.

4. On me vcsi tebé lúbiti, Ocsa szmilenoszti, I v-tebi sze veszeliti Z-csiszte náklonoszti.

5. I tebé z-szrdcza lúbiti, Tô je práva môdroszt; Máren szvét pa odúriti, Tô dá dúsi vrédnoszt.

6. Lübêzen tvoja obsztoji, Csi vsze drúgo lêhne. — Blá'zen, kí v-nyé kríli zaszpí, Gda, kak czvét, povêhne.

7. Vodi me tak z-dúhom tvojim Pri vszój hodbi mojoj, Da nevkleknyeno obsztojim, Bôg, v-lübêzni tvojoj.

8. Ednôk bom te v-vekvecsnosztí Popolné szpoznávao, I za té dár szmilenoszti Veszelécs zvisávao.

Nôta: *Kak bi nehválo goszpodna.*

155. Dúh bo'zi! vu práhi klecsécs, Tebé vszi zvisávamo, Zmo'zna tvoja dela gledécs, Stera dnesz zbrodjávamo. Tí szí vodo vucseníke, Da

szo ze-vszo szrdcsnosztjov I vrélov pobo'znosztjov Szprávlali Bôgi vernike: Ti szvét po 'zitka szvetsztvi Pelas k-dike blá'zensztvi.

2. Kak gingavi trák szvetloszti Je vú'zgao ete poszvét, Steri je v-nôcsi szleposzti Obszvéto szledi vesz szvét! — I kak nezapopádnieni Je návuk isztine bio, Steroga je Jezus vcsio Po mészta j v-blôdo vtonyeni! — Záto je nyega môdroszt Dr'zao szvét li za nôroszt.

3. I kak malo je ti verni, Ki návuk té prédgajo! — Kak vnogo pa ti neverni, Kí nyega pregányajo! — Dvanájszet ribicsov prôszti Ga neszé préd zevcsene, Z-oblásztjov odicsene, I szedécse vu szleposzti, Pregányani z-besznoócsov, Z-ognya i ro'zjá môcsjov.

4. I dönok, sz-kaksov zmo'znosztjov, Sz-kaksim napréidényem, Sz-kak nevkleknyenov sztálnosztjov, Med spotom i trplényem, Glászijo récs szredbenika, Széjavsi po vszem szvéti, Tim blodécsim k-poszvéti, Odicseno szemén 'zitka! — Po nyi szpádne bolvansztvo, Po nyi czveté krsztsansztvo. —

5. Nê! — nê je cslovecsa zmo'znoszt I pamet tô csiníla; Bo'za miloscsa i môdroszt Je k-tomi môcs delíla: Dúh szvéti! tí szi krepio v-tom Jezusa vucseníke, I szprávlao szi vernike Sz-tvojm nebeszkim poszvétom; Ti szi szvét odúmlávo, I na vero szpelávo.

6. Sz-tebom szo szrdcsno pôsztali Pred protivnov zmo'znosztjov, Kí szo sze Bôgi pôdali Sz-trplívo pobo'znosztjov; Sz-tebom szo na velkom czíli Znojnoga potüvanya Gledécs szád bojüvanya, Pokoj naisli v-szmrtnom kríli: Tí szi nyim vú'zgao poszvét Prék na díke blá'zen szvét.

7. Dika tebi, vecsna môdroszt, Za dáre szmilenosztí, Stere tí i nam na radoszt Delís zdá v-obílnosztí. — Oh! — búdi nász, tvoje verne, Po dúhi

vüpaznoszti I bôgabojaznoszti, Z-blôde pred tebom odürne: Pelaj po sztezi szvetsztva Vsze, vsze k-czili blá'zensztva.

Nôta: *Hodi k-nam, bo'zi dûh szvétí!*

156. Veszélte sze, krsztseniczi! Dícste Bôga v-csisztom szrdczi, Kí je dûha szvojga poszvét Z-dikov vövléjao dnesz na szvét, Po kom je szedécsim v-kmiczi I vu bolvansztva temniczi. Odpro sztezo szlobodcsine, I szkázao órok szinovcsine. Díka Bôgi na vizíni!

2. Csészt tebi, Jezus, szredbeník! Ti szí vere nasztavleník; Tí dás vucseníkom vréloszt, Bátrivnoszt, môcs, visno szvetloszt; Ti, kak voj, pred nyimi hodis, Nyé vucsis, krepís i vodis, Da te i v-szmríti lúbijo, I tvojmí iméni szlúzijo. Díka Bôgi na vizíni!

3. Idôcsi po vszój dr'zéli, Neszéjo vszém glász vezéli, Pred gavsí 'zítka isztino I kázavsí nyé vretino; Szvét blôden, kí je prôti nyim, Obládajo z-Bôgom szvojím, Vsza mírovno pretrpíjo; Ár sze od dûha bátrívijo. Díka Bôgi na vizíni!

4. Goszpód sze za nyé vojúje, I nyí trúde korunúje. Vno'zine Bôga dícsíjo, Geto nyí déla vídíjo: Vesz szvét szpozna szvojjo szleposzt, I híti na 'zítka szvetloszt, Osztávi gnúszno bolvansztvo, I sztôpi na právo krsztsansztvo. Díka Bôgi na vizíni! —

5. Eta míloscsa vugodna Zhája i nam od goszpodna; Bôg je i nam vu temnoszti Pokázao sztezo vecnoszti, — I nam, szedécsim vu kmiczi, I vu szkvarjènya temniczi, Je ôdpro pôt szlobodcsine, I ponúdo trôst szinovcsine. Díka Bôgi na vizíni!

6. Oh! — núczejmo tò veliko Ponúdjeno nam príliko, Szrecso naso szpoznávajôcs, I goszpodna zvisávajôcs. — Hítmo po sztezi vernoszti K-czili blá'ze-

ne vecsnosztí, Gde mo vsza v-diki glédali, I z-odí-
csenimi szpévali: Dika Bôgi na viszíni!

Nôta: *To leto blagoszlovi.*

157. Veti riszalszki szvétki % Dicsmo goszpod-
na Bôga, Kí je zemlé odvêtki % Poszlaó
dúha szvétoga.

Nyega vadlúje, I, vu práhi klecsécs, csüdúje
Szvét, vöpelan z-bolvansztva, K-krsztsansztva %
Blázenomi poszvèti. — On szvéti % Z-vecsnim trá-
hom nemrtelnosztí I nam k-veszélnoosztí.

Nôta: *Dokoncsao szem jasz 'zitek moj.*

158. K ak dalecs szem jasz blodécsi Escse od-
czíla mojga! — Kak dalecs sztojím dvo-
jécsi, Bôg moj, od lícza tvojga! — Kamakoli vr'zem
pogléd V-kmicsnom dôli mrtelnosztí, Tú'zen káp za-
glédnem povszéd Zéle nepopolnoosztí.

2. Dúh bo'zi! tvoja isztina Mi naj szvéti v-tem-
nosztí; Tí, oh vszê dobrôt vretina, Me krépi v-ne-
mocsnosztí: Csi mi gda v-tál pride radoszt, Vrácsaj
mi na dobro szrdcze; Ali csi me doide 'zaloszt, Tí
mi boj trôsta szuncze.

3. Po sztezi sztálne vernosztí Mi daj hititi k-czíli;
Pelaj me na mír vecsnosztí, Gda zaszpim v-szmrtnom
kríli: Tam bom v-szvetlosztí szpoznávao Bo'zanszke
tvoje szkrovnosztí, I tebé molécs zvisávao Za dár
visne môdrosztí.

VI. Náprave poszvetsenya.

1. Rêcs bo'za.

Nôta: *Tí, vszáke sztvári sztvoritel.*

159. Bôg, vszega zmo'zni sztvoritel, Ocsa, i
môdri ravnitel! Kí szvét tvoj csüdno zdr-
'závas, I vszém mír i radoszt dávas.

2. Vcsi nasz récs tvojo 'zeleti, Ino pòleg nyé 'zi veti; Da rú'znoszt zla odúrìmo, I tebi v-szvetsztvi szlú'zìmo.

3. Néba, zemla tebé dícsi; I nász te tak csesztíti vcsi, Da ti brezi szkazlivoszti Áldújemo vu szvetloszti.

Na tò nòto.

160. Goszpodne, ocsa szvetloszti! Vodi nasz z-dúhom miloszti, Da eti v-márnoszti práhi 'Zivémo vszi v-tvojem sztráhi.

2. Jezik nas nam tí, miloscsa, Vrácsaj od húdoga gucsa; Vrácsaj od zla i nas pogléd Na vugodna dela povszéd.

3. Pamet nam sznà'zi z-mòdrosztjov, Ino szrdcze sz-pobo'znosztjov; Da kak tvoji odebráni Hodìmo vu nasem sztáni.

4. Tak, gda nam tú szuncze zaide, Dén tvoj nasz gotove naide Na tího vòodhájanje I velko racsúndávanje.

Na prvo nòto.

161. Odhájaj 'ze, dúsna temnoszt, Blòda, i grèhov lùbéznoszt! Ár nam szvétì visna mòdroszt, Dúsam pobo'znim na radoszt.

2. Krisztus je 'ze vszè pravicza, I szvetloszti zorjenicza, Kì z-szna zbùdjenomi szvétì, Kak visni trák, z-dìkov szvétì.

3. Osztavmo tak i mi blòdnoszt, Rú'zni grèh, i szrdcza dvojnoszt; Hodmo, kak decza szvetloszti, V-nepokáranoj vrèloszti.

4. Bòg! tí nam szrdcze ocsiszti, I v-robsztvo zla vecs nepùszti; Daj nam tú v-szvetsztvi hoditi, I tam v-dìki tál dobiti.

Na prédnyo nôto.

162. Szvéti szodecz! kí v-praviczi Oszôdis zgá-jana v-kmiczi, Blôdnoszt i zlo odúrj-vas, I kastigi podmetávas.

2. Sztrébi tak z-nász vszo nevernoszt, I vszo protivno odúrnoszt; 'Za'zgi pa v-szrdczi lübéznoszt, I sztálno bratinszko zlo'znoszt.

3. Daj, da sze vszi szpokorímo, Ino znôvics porodímo, I tak na vecsno blá'zensztvo Prídemo v-tvo-je králevsztvo.

Na ono nôto.

163. Vidis, bo'ze, szrdcze nase, I bolezne ra-ne dúse. Jaj! — mí szmo v-dobrom zmen-kali; Ár szmo tebé zbantüvali.

2. Záto, pod zla bicsom gecsécs, Bôg, k-tebi kri-csimo klecsécs: Hodi, z-dúhom nasz ocsiszi, I vel-ki dúg nas odpüszi.

3. Daj szvétiti tvojmi szunczi V-nasoj pámeti i szrdczi, Da bomo tvoje miloscse Vugodno prebivá-liscse.

4. Csíni tak z-nami z-miloszti, Da te dícsimo v-radoszti, I tú v-nicesesztnoszti práhi Vandramo vszi v-tvojem sztráhi.

Na iszto nôto.

164. Molimo tebé, dúh szvéti! Pamét naso nam preszvéti, Da szvéto récs szredbenika Szpoznamo za módroszt 'zítka.

2. Nyé glász nam daj vszém bôgati, I po nyé sze prav zkôgsati, Mocsno sztáti vu vüpanyi, I tál vzéti v-zvelicsanyi.

3. Ti, szteze 'zítka kazitel, Bôj nas szmileni vo-ditel, I zagovor nas pri ocsi, Da nam ôrok dá v-mi-loscsi.

Na tô nôto.

165. Oh ocsa visné zmo'znoszti, Punoszt vszti
dobrotivnoszti! Zglé sze milosztivno ná
nász I poszlúhni vúszt nasi glász.

2. Vlê na nász, vbôge szirôte, Obilnoszt tvoje
dobrôte; Da tvoj blagoszlov v'zivamo, I hvalécs te
zvisávamo.

3. Zdr'zi nasz vu csisztom 'zitki, Da neszpádne
mo v-grêh britki, Tréznoszt zdr'zimo v-jêsztvini,
V-gucsi, v-deli, i v-pítvini.

4. Vera nam naj bô popolna, Pamet na vsze dobro
volna, Da hűdi szvét obládamo, I díke órok ládamo.

5. Díka ocsi vekvecsnomi, Jezusi, színi nyegvo-
mi, Takáj i dűhi szvétomi, — V-bivoszti Bôgi ed-
nomi. — — —

Nôta: Oh vekivecsne miloscse.

166. Bôg! tí szí tvojo velikoszt Odícseno vö-
szkázao, Gda szí récsi tvoje szvetloszt
Vandrarom na poszvét dao, Da bi na tvoje szpozna-
nye I vugodno zvisávanye Pripelao vsze národe.

2. Oh ocsa! za tô szmilenoszt Te z-szrdcza zvi-
sávamo; Ár vu nyé vecsno lübéznoszt Z-rádosztjov
szpoznávamo. Vcsi nasz nyò prav postüvati, I nyé
glász naszledüvati, Vu 'zitki i vu szmrti.

3. Nyé blagoszlovleno szvetloszt Vsze bole ráz-
súrjávaj; Vucsitelom visno módroszt Na nyé gláse-
nye dávaj, Národom pa sztálno vrêloszt, Da, pre-
számnavsi nyé vrêdnoszt, Nyò z-haszkom poszlúh-
sajo.

4. Daj vszôm vu tvojem závezki Z-vrêdnim szrd-
czom tál vzéti, Da sze tebi, dűh nebeszki, Vszáka
dúsa poszvéti: Vjedínaj vsze v-tvojem színi Eti, i
tam na vizíni, Vu veri i lübézni.

Nôta: *Verosztújte, oh krsztseniczi!*

167. Blá'zeni národ, kí od tébe, Oh Bôg, vdá-
bla 'zitka poszvêt! Nyega na velkoj pô-
ti nébe Nemre zblôditi jálen szvêt; Ár pri tvojoj ré-
csi, Kak pri szvetloj szvécsi, Szrdcsno potúje, V-
szvetsztvi sze ponávla, V-deli blagoszlávla, I ko-
ronúje.

2. Ali jaj tomi, kí tvoj poszvêt Zavr'ze, i v-kmi-
czi blôdi! On szam klácsi szrecse szvoje czvêt; Ár
sze z-zlom, kak decza, lôdi; K-szvêti sze pridrú'zi,
I li têli szlú'zi Vu blôde szenyi: Toga dika véhne,
Kak szpár meglé léhne, V-ocsnomegnyeni.

3. Blôdnoszt toti etak govori: *Kcsemi szí je nam
bo'za récs? — Vém vu czéлом sztvorjényi gori Tel-
ko jezér vekvecsni szvécs, V-nexnanosztí nôcsi,
Bôga kázajócsi V-dike szvetloszti! — Tam, vand-
rar, szpoznávaj Ocsó, i zvisávaj V-nyega velko-
szti! —*

4. Ká'ze, isztina, i szvêt Bôga Odícsene szpo-
dobnoszti, I v-nyem zgájana csüda vnôga Szó szve-
dok nyegve zmo'znosztí: Ali kak temni mrák Obléva
ténki trák Szvéta bo'zega! — *Brezi bo'ze récsi Li
pri temnoj szvécsi Glédamo nyega.*

5. Kak vnôgi szo v-prepaszt vtönyeni, Kí szo vné-
mar tak stímali, Kâ szo, na szlab rázum szlonyeni,
Bôga zadoszta szpoznali! — Tadanke nesztálné, I
frlike jálné Je zmésao, kak sznêt, Med vere isztino,
Gda je nyé vretino Hotécs zakrio, szvêt! — —

6. Ka za môdroszt more zgrüntati Sztopáje bo'ze
szkrovnosztí, I ranyenim szrdczam tróst dati, Pri
zmenkanyi i tú'znosztí? — Sto nam je vucsitel, Sto
gvüsen voditel, Na pôti szvetsztva? — Sto nam ká-
'ze v-szmrti, I vu dike vrti Órok blá'zensztva? —

7. Récs bo'za vsze tó doprineszé Z-neprebrodje-
nov môdrosztjov; Ona vsze vucsi, vszém mír neszé,

Vsze o'živáva z-radosztjov, Gda, kak dūsni ra
vrács I angel varivács, Z-nami potűje, I z-míro
vecsnoszti, Na czili vernoszti, Vsze korunűje. —

8. Oh! — hvála ti, vecsna miloscsa, Za tak drá
ge rêcsi poszvêt! Hvála, kâ sze, kak veren ocsa
Tak szkrbís za nevrêden szvêt! — Pelaj vszamogô
csi, Vsze, vsze z-blôde nôcsi, Na sztezo 'zítka, I
vsze krsztsenike Vcsini ôrocsnike Nébe prebítka!

Na znáno nôto.

168. Szpômeni sze, goszpon, z-vernî tvoji, Kî
k-tebi kricsîjo z-nevôl szvoji; Z-dűhom
tvojm bojdi nyim nazôcsi, I potrôstaj je v-vszákoj
te zkôcsi.

2. Daj nam pred vszêm, ocsa vszamogôcsi, Tvo-
je rêcsi krűh otávlejôcsi, Od steroga szam velís, er-
kôcsi: „*Kî de ga jo vszigdar de 'živôcsi.*“

3. Nedaj tvoje isztine 'zêjati; Rêcsi tvoje trôst
nam daj v'zívati: 'Zítka vodé sze nam daj napitî, I
'z-nyé hládóm dűso otaviti.

4. Gda sze tvojga szína návuk vcsîmo, Daj, da
vu tom nigdar nedvojîmo, Kâ nasz po nyem 'zelês tí
zbôgsati, I na vecsni 'zitek pripelati.

5. Zâto nam tvojga dűha podêli, Da bomo, kak
poszlhűsávci vrêli, V-lêpom szrdczi rêcs tvojo var-
vali, I obilno nyé szád prinâsali.

6. Nê! nedaj nam od nyé zablôditi, Ni od práve
vere odsztôpiti, Nego vrsî nasz po nyé vu szvetszt-
vi, I tak nam daj ednôk tál v-blá'zensztvi. —

7. Hvála tebi za tvoje rêcsi czvêt, Hvála za nyé
szladki trôst i poszvêt! — Oh! — osztani ona kincs
nas v-'zítki, I ôrok nas v-nebeszkom prebítki.

Nôta: Hváleno bojdi, Bôg, vekveke.

169. Z-zahválnim szrdczom, Bôg, k-tebi pri-
hájamo, Pri kom vecsni dobrôt punoszt

nahájamo, Za dár rêcsi tvoje tebé zvisávamo; Ár v-nyê najdragsi kincs dŭsni szpoznávamo.

2. Oh! — prîmi áldov nas, gda tebé molimo: Od-pŭszti nam grêhe, z-szrdcza te proszimo; Slisaj vŭsztnasi glász, pri vszoz nevrêdnoszti, I szpuni nam prosnyo sz-tvoje szmilenoszti.

3. Za'zgi tvoje rêcsi vu nami lŭbéznoszt, I zvršávaj po nyê med nami pobo'znoszt; Pelaj vsze na právo vero i szpoznanye, Da tebi szlŭ'zimo, kak ver-ni krsztsanye.

4. Jezus, szin tvojoj, tak vcsi, kâ, kí pred vszêmi szcse Nebeszko králevszto i prebiváliscse, On lépí tál vzeme — nê szamo v-dŭhovni, Nego i v-ze-melszki dobrôtaj telovni.

5. Daj nam tak z-vrêlosztjov rêcs tvojo iszkati, I v-nyê k-nam gucsécsi môder glász szlisati; Da mo-etak vrêdni, pri sztálnoj vernoszti, Tvojga blagosz-lova tŭ i vu vecsnoszt.

6. Ka bi nam hasznilo vesz szvét zadobiti, Csi bi szí 'z-nyim dŭšo mogli pogŭbiti? — Vu práh má szpádnotti vsza dika zemelszka. — Blá'zen, kí je szprávlao ta vecsna nebeszka! —

7. Za dŭšo sze nam tak pred vszêmi daj szkrbeti, Ino rêcsi tvoje vecsni kincs 'zeleti; Ár csi mo gedr-ni vu nasem krsztsansztvi, Tí nam obilen tál dás vu zvelicsansztvi.

Nôta: *Oh Bôg, oh míli Bôg!*

170. Csi 'zelês, krsztsenik, Szrdcze tvoje zbôgsati, Nezamŭdi rêcsi Bo'ze vrêlo szlisati; Premiszli, kâ li 'z-nyê Mores prav szpoznati 'Zítka rêd, i bo'ze Potí zbrodjávati.

2. Ali tak jo veri, Kak rêcs Bôga'zívoga, Koga bi v-nyê glászi Csŭo gŭcsati szamoga. — Csti, szlísaj jo z-verov, Szrdczom, postŭvanyem, I na dŭsni czimper Vrêlim setŭvanyem.

3. Zdühávaj gôsztokrát: *Goszpodne, ti, vism mocs! Daj mi k-tvojaj récsi Volo, rázum, i po mocs; Da dúz'noszti moje Z-nyé isztin szpoznávam. I nyé zapóvedi Z-radosztjov szpunyávam.*

4. Nenihá ocsa tvoj Tebé v-robsztvi blôdnoszti. Nê! — szam de te pelao Na pôt práve môdroszti. Csi tí nyegovo récs Rad estés ino csűjes, Dá ti volo i mocs, Naj jo naszledűjes.

5. Oh! — csti i szlísaj jo Brezi blôdne dvojnoszti. Odrngni sze v-dűhi Od szvetszke nászladnoszti: Ár kí sze k-szvėti ráj, Kak k-Bôgi pridrű'zi, On odv'ze dűso, I li têli szlű'zi.

6. Naime dén pocsinka Poszvėti tvojmí Bôgi; Há baj sze od mární 'Zítka ôpravicz vnôgi: Szkrbi sze za sztálne Kincse dűse tvoje — Tam, gde Bôg vkűpszprávla Odebráne szvoje.

7. Csi ti gda récs 'zítka Szpűszti v-szrdczy korenyé; Idi, i tak csíni, Kak ti ona dá vcsenyé: Premcsi, obcsűti Prav nyé mocs bo'zanszko; Tak naides v-nyé nágib Na hodbo krsztsanszko.

8. Czíl tvoje bívoszti Je jákoszt i blá'zensztvo; Záto te récs bo'za Bűdí na 'zítka szvetsztvo: 'Z-nyé sze tak vcsi môdroszt Krsztsanszckoga 'zítka, Naj te pela na mír Vecsnoga prebítka.

9. Csi je gde nerazmis, Neboj záto k nyé tűhi; Bôg ti dá k-nyé poszvét Po szvojem szvétom dűhi. Ka pa zapopádnes, Zdr'zi i naszledűj: Ali nyé szkrovnoszti Veri ino postűj.

10. Znás dobro, kâ je Bôg Globocsína szkrovnoszti, I nyegva szvéta récs Zdenecz nezbrodjenoszti. — Kakda bí tak mogao, Oh práh nepopolen, Nyega pôt zgrűntati Rázum tvoj nevolen!

11. I csi bí ti taki Vszáki píszk nezgrűntan bio, Vu kom je Jezus tvoj Isztine bo'zansztva vcsio; Bátrivno bí szmeo vsze Tí i te vervati: Ár te nescse Bôg 'znyim Na pogűbel zvati. —

12. Prími tak, krsztsenik, Rêcs bo'zo z-gotovnosztjov; Veri, i naszledűj Nyé isztine z-vrêlosztjov: Ona de ti sztálen Kincs tvoj v-etom 'zítki, I zálog blá'zensztva V-nebeszkom prebítki.

Pred predgov.

Nôta: *Szladki Jezus, mí szmo szem.*

171. Jezus! tvoje rêcsi glász Scsémó mí zdâ poszlúhsati; Tí ravnaj 'z-nyé dúhom nász, I daj nam vszêm prav szpoznati Poti ravnanya bo'zega, I dú'znoszt sztána nasega.

2. Pamet nasa je sz-kmiczov, Dúh pa z-márnosztjov obvzėti: Tí nasz z-rêcsi praviczov V-dúsi i v-têli poszvėti; Ár li od tébe, visna môcs, Vdáblamo poszvêt i pomôcs.

3. Tí, vsze díke vretina, V-nami iszkro vere nêti; Rêcsi tvoje isztina Nam na sztezi 'zítka szvėti: Da Bôga v-szvetsztvi csesztímo, I vu díki tál dobímo.

Na tó nôto.

172. Goszpodne! v-hi'zo tvojo Szmo prisli, rêcs 'zítka sze vcsít. Tí, kí szi nasz oszvojo, I pózvao v-dúhi te csesztít, Pelaj po isztine pôti Nász czíli vecsnosztí prôti.

2. Tí, vszê dobrôt vretina, Vlê i na nász blagoszlov tvoj. Tvoja vecsna isztina Nam vszêm gorécsa szvécsa boj, Na sztezi práve vernosztí, I odicsene vecsnosztí.

3. Rêcsi tvoje prêdganye Bojdi v-nami szádarodno, I vúszt nasi szpêvanye Tebi, vecsen dúh, vugodno. — Krêpi nasz v-veri, vüpanyi, I daj nam tál v-zvelicsanyi.

Nôta: *Goszpon Jezus, verni sze k-nam.*

173. **G**oszpon Jezus! tvojga dúha Vlê vu nasza szrdcza túha: On za'zgi nász, verne szvoje, Na 'zelénye récsi tvoje.

2. Nadigni nász na zahválnoszt, I právo krszt-sanszko sztálnoszt; Da vu veri nezdvojímo, I vu dobrom obsztojímo.

3. Ednók mo, v-szvetloszti klecsécs, I tebé vu díki gledécs, Szvét', szvét', szvét' je Bôg! szpèvali, I sz-tebom sze radüvali. —

4. Dika ocsi na vizíni, I tebi nyegvomi színi, Takáj i dúhi szvétomi — Bôgi v-bívoszti ednomi.

Na znáno nôto.

174. **H**odi k-nam, oh dúh szvéti! Szrdcza nasa poszvéti, I pelaj nász vsze sz-kmicze, Na pôt tvoje pravicze.

2. Récsi bo'ze isztina Je szvetloszti vretina: Nyô nam tak daj razmiti, I pôleg nyé csiniti.

3. Daj nam v-tréznom 'zivlényi, I vugodnom csinényi Najvékso radoszt meti, I za dúso szkrbeti.

4. Trôstaj nász vu 'zaloszti, I vari zla v-radoszti; Vu szlaboszti nam daj môcs, I v-boji vere pomôcs.

5. Tak mo ti v-bo'zem sztráhi Szlú'zili 'ze tú v-práhi; Tam mo ti pa z-seregmi Szpèvali angelsz-kimi.

Na lasztivno nôto.

175. **O**h milosztivni ocsa! Daj nam dúha szvéto-ga. Ti, vekvecsna miloscsa, I trôst szrdcza tú'znoga, Pelaj sz-kmicze blôdnoszt I grêhote odúrne, Na sztezo pobo'znoszt Nász, odebráne verne.

2. Krisztus! kí szi dúha môcs Podélo vucsenikom, I nyega zmo'zno pomôcs Obecsao vszém vernikom;

Posli zdâ i nam nyega, Da nam szrdcza poprâvi, I
na glâsza tvojega Razmêneve prav priprâvi.

3. Szvéti dűh! tí, vísna môcs, Bojdi nas poszve-
titel, I podéli nam pomôcs, Kak môdroszti voditel;
Da rêcs bo'zo z-vrêlosztjov Poszlűhsavsi, zdr'zimo,
I varvavsi z-radosztjov, Nyé lêpi szád rodimo.

Nôta: *Szladki Jezus, mí szmo szem.*

176. Blá'zen je, kí poszlűhsa Rêcs bo'zo ino zdr-
'záva! — Goszpodne, nasa dűsa Zdâ mo-
lécs k-tebi zdűháva, Da nasz tvoj glâsz naj zbôgsáva,
I na 'zitek povodjáva.

2. Vcsi nasz vsze zdr'zâvati, Ka szluga tvoj pred
nâsz dáva, I verno szpunyâvati, Ka dú'znoszt zapo-
vedáva; Da vu môdroszti czvetémo, I vu vszem do-
brom rasztémo.

3. Vecsni kincs je rêcs tvoja. Oh! — daj nam jo
tak varvati, Da ni v dnévi nyé boja Nemiszlimo nyé
odati. — Krêpi i v-szmrtnoj bolezni Szrdcze nase v-
nyé lűbézni.

Po predgi.

Na prêdnyo nôto.

177. Dika ocsi vecsnomi, Kí, szkrb noszêcs na
ôrok szvoj, Delí lűdsztvi vernomi, Ka
szlű'zi dűsi na pokoj: Nyemi poszvêt i trôst dáva, I
v-veri je potrdjáva.

2. Bôg te szvoje rad csűje, I nyim blagoszlöv po-
deli. — Kí rêcs bo'zo postűje, I li v-dobrom sze ve-
szeli; On je 'ze eti prav szrecsen, Tam pa dobí 'zi-
tek vecsen.

3. Postűjmo tak i mí vszi Rêcs bo'zo i nyé prâvi-
czo; Hodmo, i zebermo szí Nyé pôt, odűrivsi kmi-
czo: Hitmo vszi po szvetsztva pôti Czili vekvecsn-
szti prôti.

Na tô nôto.

178. **H**vála Bôgi! szkoncsali Szmo 'ze szlú'zbo goszpodnovo, I obilno szpoznali Tanács i volo nyegovo. — Tak szkrbí za nász, szirôte, Bôg i ocsa vsze dobrôte! —

2. Blagoszlov bo'zi je 'ze I trôst vere vszém nam dáni: Mí szmo tak díke bo'ze Őrocsníczi odebráni. — Oh! — varmo vszi naso vrêdnoszt, I szka'zújmo Bôgi vernoszt. —

3. Bôg! nase vöidénye Áldúj i notriidénye; Blagoszlovi mislénye, Recsí, hodbo, i csinénye! Da v-tvojem sztráhi 'zivémo, I v-právoj veri merjémo.

2. Szvéti krszt.

Nôta: Nas drági ocsa, vretina módroszti!

179. **K**rsztsanszke vere vekvecsna podsztava Je sz. Krszt, kak Jezusa násztava, Po kom sze gorijemlémo v-krsztsansztvo, Na zvelicsansztvo.

2. Mí szmo v-ocsé, szina, dúha szvétoga Imé krsztseni, i tak vu csisztoga 'Zítka szüknyo vszi gori-oblecseni, I poszvetseni.

3. Mí sze tak záto krsztsanye zovémo; Ár vu szpoznanyi dél bo'zi rasztémo, Vu právoj veri pobo'zno 'zivémo, Ino merjémo.

4. Mí li ednoga Bôga vadlújemo, I ka 'z-nyegvo-ga zákona csújemo, Tô postújemo z-recsmí i miszlamí, Ino z-delami.

5. Bôg nam pa v-krszti tô oblübo dáva, Kâ nasz po színi za szvoje szpoznáva, I kâ nasz vsze odícsi po tom 'zitki V-vecsnom prebítki.

6. Tak nam sz. krszt v-nébo odpré dveri, Csi obsztojímó v-právoj 'zivoj veri, Ino csi Bôga, kak sze v-récsi vcsímó; V-dúhi csesztímó.

7. Právo vero tak vszi do koncza zdr'zmo, Ta-

danke blóde, ino gréh zavr'zmo, I zákon bo'zi, kak decza postújmo, I naszledújmo.

8. Tak de po krszti Bóg nas veren ocsa, I gvüsen órok nas, nyegva miloscsa, Zákon pa bo'zi zmo'zen nágib szvetsztva, I zrok blá'zensztva.

Nôta: *Dober je nas Bóg, porazmite.*

180. Krsztsenik szem, naj tebi szlú'zim, Goszpodne, vu 'zítka pobo'zoszti, I naj sze k-szvétí nepridú'zim, Kak mányi rob gréha i blódnoszti: Pozványe moje je, 'zítka szvetsztvo, Vüpanye pa vekvecsno blá'zensztvo.

2. Kaksi dobrót szem v tom závezki, Kakse miloscse tálnik vcsinyeni! — Po nyem je meni Bóg nebeszki Ocsa pôsztao, gda szem okrsztseni; Po nyem mam jasz órok szinovcsine I krsztsanszke práve szlobodscsine.

3. Bóg! tí szi mi szam szpóznati dao, Kakda te mam vu dúhi csesztiti, I vu tvojoj récsi pokázao, Ka mam vervati, i kak csiniti. Lübeznívo je tvoje szkoncsanye, V-kom mi ravnas pôt na zvelicsanye.

4. Tí me vráscas po tvojoj récsi Od szteze zla i blóдне rú'zoszti, Pri nyê, kak pri gorécsoj szvécsi, Mi ká'zes i csészt moje dú'zoszti; Pelas me, po návuki krsztsansztva, Z-robosztva gréha, i kmicze bolvansztva. —

5. Díka tebi, vecsna szmilenoszt, Kâ me sz-tak ocsinszким tálom lúbis, I kâ mi szam, za sztálno verenoszt, 'Zelni nájem vecsnoszti oblúbis. — 'Ze te, gda szem te niti népoznao, Szi mi vekvecsni dobrót punoszt dao.

6. Ocsa! kak bi te nezvisávao, I nenaszledúvao vôle tvoje? — Kak bi z-radosztjov neszpoznávao, I neprestímáo vrédnoszti moje? — Tvojj szem jasz, i

li tebi, ocsa moj, Vesz moj 'zítek na csészt poszvet-
tsen boj.

7. Naj popolno morem szpuniti Sztána mojega tak
szvéto dú'znoszt, 'Zítek moj tebi poszvetiti, I obar-
vati szrdcza nedú'znoszt, — Tí me zákun moj vcsi
postüvati, I, kak verno déte, potüvati.

Nóta: *Ki od Bôga odsztôpi.*

181. Csi scsés vzéti, krsztseník, Tál v-miloscsi
bo'zój; Postúj, kak bo'zi verník, Krszt-
ni závezek tvoj: Zdr'závaj, Szpunyávaj Tvoje obe-
csanye, I vecsno szkoncsanye.

2. Jaj tebi, csi neszpunis, Ka szi tú oblúbo! — Jaj,
csi vnëmar oszkrúnis Tak szvéto oblúbo! — Mantre
zla, I pekla Tí szam szebi szprávis, I dúso zaprá-
vis.

3. Gréh bos noszo vu krili, Kak csemérno kacso,
Steri te tam na czili Z-grozov bode klacso, Gda de
Bôg Szam ednôk Odkrívao v-praviczi Zgájana vu
kmiczi. —

4. Bôg! tí nasz vcsi tvoj zákun Vszedni postüvati,
I na díke velki lon Môdro kebzüvati, Blá'zensztva
I szvetsztva Kincs szkrbno varvati, I vero zdr-
'zati.

5. Tak nasz eti nede szram, Kâ szmo okrsztseni;
Ednôk pa odlôcsis nam Sztánek odíceni, Pri tebi,
Gda k-szebi Pozovés sereg tvoj, Na vekvecsén po-
kój.

6. Kak blá'zeni de tam on Pobo'zen krsztseník,
Kí je tvoj szvéti zákun Postüvao, kak verník! —
Mili Bôg, Daj ednôk Vszêm, na zítka szvetsztvo,
Pridti v-tô blá'zensztvo! —

3. Szvéta vecsérja.

Nôta: *Veszéli sze, Moje szrdcze!*

182. Szrdcze moje! Gotovo je 'Ze vrásztvo dús bolezní: Na blá'zensztvo Sze 'ze szvetsztvo Delí z-dêsznov lübézni.

2. Sz-pobo'znosztjov, Vüpaznosztjov Setúj k-mí-ra oltári, Gde ti trôst szvoj Szam Jezus tvoj Neszé v-miloscse dári.

3. On te v-rêcsi, I v-obêcsi Szam etak zové k-sze-bi: *Hodi k-meni, Obte'zeni! Jasz dam mir dúsni tebi.*"

4. Idi k-nyemi, Kak k-tvojemi Vrácsi zdâ z vü-paznosztjov: Ali kebzúj, — Ah! — nezbantúj Nye-ga z-niksov rú'znosztjov.

5. Csi prebrodis, I oszôdis Tí prav tvoje mislênýe, Náklonoszti Telovnoszti, 'Zítek ino csinênýe:

6. Tvoja hvála — Ah! — kak mála Tí je ona pred Bôgom! — Obto'zeni, I vtepeni Sztojis tí pred nyim v-vnôgom.

7. Podvr'z szôdbe! Tvoje hodbe Nesznâ'zi práva vernoszt: Nezhaválnoszt, I nesztálnoszt Je dnévov tvoji vrédnoszt.

8. Vu hotênýi, I csinênýi Nedás lübézni sztána; Zlocsasztnoszti, I márnoszti Tí je miszel podána.

9. Oh! — zbrodjávaj, I szpoznávaj Eti tvojo nevrédnoszt: Híti nazáj Pá na sztopáj, Steri pela na vecsnoszt.

10. Neobtrúdi! — Nezamúdi Nika na 'zítka pô-ti. — Povrni sze! — Odúri vsze, Ka je dú'znoszti próti.

11. Szvéti je Bôg! — On vsze ednôk Oszôdi vu praviczí. Jaj, kak húdi Je sztan lúdi, Le'zêcsi v-zla temniczi!

12. Eto szvetsztvo Na blá'zensztvo Li tomi szlú-

'ziti má, Ki z-gotovim I vugodnim Szrdczom nyé
v'zívati zná.

13. Tim nevernim, I odúrnim Je mók zrok ono
'ze zdá; Po tom 'zitki Pa v-prebítki Vecsnom vr'ze
nyé na jaj.

14. Na tô kebzúj, Vandrar! — potúj Módio na
velkoj pôti. — Povrni sze! — Objôcsi vsze, Vsze,
ka je Bôgi prôti.

15. Bojdi na tom, Da sze potom Vu vszem Bôgi
poszvetis, I v-vecsnosztí Tí vernosztí Nájem od nye-
ga dobis.

16. Sz-poniznosztjov, Vü paznosztjov Sze moli
nyemi dén, nôcs, Da ti k-tomi Vugodnomi Podeli
volo i môcs. —

17. Szredbeník moj! Tí, gvüsen voj Na sztezi
povrnénya, Tí mi daj môcs, Ino pomôcs K-voli do-
brocsinénya.

18. Tí, oh szvéti, Me poszvétí Szebi na vréden
áldov, Da dosztójno, I vugodno V'zívam jasz tvojt
blagoszlov.

19. V-veri krepkoszt, V-dobrom vréloszt Mi tú
daj nahájati; Szpômenek tvojt, I zákun moj V-dúhi
premetávati.

20. Tvojt vrédnoszt, I lübéznoszt Me vcsi prav
posztüvati, I na czili V-tvojem krili Zvelicsano za-
szpati.

Nôta: *Szná'xi sze, oh drága dása!*

183. Blí'zaj sze dása, k-szvétoimi Oltári jezuso-
vomi! — Szvétí tam nyegvo szmilenoszt,
Návuk, példo, szmrt, lübéznoszt: 'Zívi z-vecsérjov
nyegovov, Kak 'zitka hránov dühovnov, I glászi vu
poniznosztí Velikosztí nyegve vrédnosztí.

2. On szam te zdá zové k-szebi, I sztánek iszcse
pri tebi. Idi tak k-nyemi z-vüpanyem, Idi z-gréhov

'zalüvanyem. Moli ga za odpúsztsanye, Za mir, trôst, i zvelicsanye. Oblübi vu veri sztálnoszt, 'Zítka szvetsztvo, i zahválnoszt. —

3. Idem z-grêhov 'zalüvanyem, Ino miloscse vüpanyem K-tebi, dús verni veszelnik, Kí szi vecsni dobrot delnik. Oh! — tí sze z-menom vjedínaj, Ino dúba pomôcs mi daj, Da sze od grêhov vkrávrném, I k-tebi sztálno povrném.

4. Znam, csesztô szem te odvrgao, I sztezo 'zít-povrgao; Ali vém tí, vecsna miloszt, Vidis szrdcza mojga szlaboszt. K-tebi kricsím: szmilúj sze mi, Za trôst zdühávajôcsemi, I daj zíditi mira szunczi Vu mojem vihérnom szrdczi! —

5. Verjem, kâ bos z-dúhom tvojim Vrács boleznim ranam mojim, Kâ me sz-prepaszti zla zdignes, I na szvetsztva sztezo nagnes; Obeszelis szrdcze moje Z-vüpanyem miloscse tvoje, Kô szi mi potrdô v-szmr-ti, Gda szi za méne vküpsztrti.

6. Jezus, 'zítek dúse moje! Glédaj áldov mantre tvoje. Ti, vecsna szmilenoszt nébe, Me neodvr'zi od szébe: Erczi meni potrtomi Szlugi tebi pokornomi: „*Idi' ze vu miri, szin moj, Odpúsztseni ti je grêh tvoj!*“

Nóta: *'Zivém jasz, tak veli tvoj Bóg.*

184. Neidi, brátecz odküpleni, Neidi v-blato zla vtopleni K-jezusovomi oltári, Naj ti ne-de dúsi k-kvári; Ár csi oszkrúnis tó szvetsztvo, Zakkoczkas tvoje blá'zensztvo.

2. Jezusa tí ospotávas, Csi sze v-grêhi pribli'závas K-szvétomi sztoli nyegvomi, Kak meszti sztráha vrédnomi, Vnêmar vtepés nyega áldov, I toga szvetsztva blagoszlov.

3. Né! — pítaj pred vszém szam szebé: Jeli nerú'zi grêh tebé? — Jeli ti je csiszto szrdcze; I szíja

v-nyem míra szuncze? — Jeli te netô'zi v-vnôgom
Düsna vészti tvoja pred Bôgom? —

4. Csi te szkvarjúje szodecz tvoj, I zgübö szi dü
sni pokoj, Ali zbantüvao bli'znyega, Kak v-Bôgi bra
ta tvojege: Ogni sze szvetsztva etoga 'Zivlênnya tak
nevrédnoga.

5. Szpöznaj hodbo tvojo nôro! — Idi, i vcsini po
kôro: Sztôpi pred pravice szodecza, I objôcsi grêhe
z-szrdcza. — Tak prihájaj ocsisztseni Pred sztol Bô
gi poszvetseni.

6. Li tak sze vcsinís vrédnoga Tálnika szvetsztva
etoga; Tak de te trôstao Jezus tvoj: „*Odhájaj vu
míri, szin moj!*“ Bôg de ti znôvics tvoj ocsa, I gvü
sna nyegva miloscsa.

7. Ali csi ti toga trôsta Dúsa z-gvüsnosztjov nekô
sta; Csi z-bojécsim szrdczom prídes Pred oltár, i
vkrâodídes: Trepecsi, grêsník! — tô szvetsztvo De
ti na vecsno preklétsztvo! —

8. Bole bi tak bilô tebi, Da tí nigdar, nigdar ne
bi Tála vzéo v-tom szvétom dári, Pri tak vtepenom
oltári, Ni té vere nebi szpoznao, Stere szi zdr'zati
nézuaó! —

9. Szredbeník! nedaj mi nigdár Sztôpiti pred mí
ra oltár Z-nedosztjov náklonosztjov, I gnüsznov
nezahválnosztjov, Stera bi me nevrédnoga Vcsiníla
dára etoga.

10. Tí, velki mantrník, mi boj Nazôcsi i v-vöri
etoj, Naj z-csisztim, gotovim szrdczom Posztánem
pred tebm, szodeczom, Z-vrédnim tálom vzemem dar
tvoj, I v-nyem naidem düsni pokoj.

Nôta: *Gda ma szkrádnya vöra príde.*

185. Jezus! tí szi zapovedao Szpômenek tvoj
csesztiti, Gda szi nam szlêduyi dén tvoj
dao Vu vecsérji szvetiti, Tak erkôcs: „*jéte, i pijte,
I tó, gdaköli csinite, Csinte na szpômenek moj!*“ —

2. I jasz z-seregom krsztsansz kim 'Zelém bidti zdâ gôsz tvoj, I sz-tvojim dárom bo'zansz kim Scsem otaviti düh moj, Kí zdüháva pod bremenom Zla le'zécsega nad menom, Iszkajôcs trôst miloscse.

3. Zaman je 'zelénye moje, Csi szam szebé szkvar-jűjem, I szvéte vrédnoszti tvoje Z-'zitkom prav nepostűjem; Csi li z-gnűszne szkazlivoszti V'zívam dár tvoje miloszti: Jaj! — szôdbo szí 'z-nyim szprávlam.

4. Ali vretina pokoja De mi tvoja vecsérja, I áldov za gréh szmrt tvoja, Koga môcs v-meni vdérja: Pôt k-najlepsemi blá'zensz tvi Naidem jasz vu etom szvetsz tvi, Vu 'zitki i vu szmrti.

5. Po nyem sze mi za'zgé szrdcze Na tebi dú'zuo vernoszti; V-nyem nahájam trôsta szuncze, V-nyem nágib na pokornoszti, V-nyem povrnénja mocsen zrok, I tvoje lűbézni porok, V-nyem zálog zvelicsa-nya.

6. Tű sze vcsim, kak mam lűbiti Bôga ino bli'z-nyega, I sz-kaksim szrdczom dícsiti Szredbenika mo-jega, Kí sze je v-tak sztrasnoj szmrti Gotov bio za szvét vkűpsztrti, Gotov áldov posztáti.

7. Tű tak 'ze vu etom 'zitki Trôst naide dűsa mo-ja; Tam pa v-nebeszkom prebitki Mi szvéti dika tvo-ja: Tű szem tvoj právi vucseník, Tam bom pa ed-nôk ôrocsnik Nezrecsene radoszti. —

8. Hvála ti, mili szredbenik, Za té vecsérje szvet-sztvo, Po kom tí, oh dűs veszelník, Vrsis lűdi blá-'zensz tvo. Oh! — krépi po nyem vsze verne, I bôg-saj v-hodbi odűrne. — Pelaj vsze na mír vecsni.

Nôta: *Vrêmen tecsé, i k-grobi.* —

186. Prisztáplajte, krsztsanye, K-jezusovomi ol-tári! Iszcsíte zvelicsanye Vu etom milos-cse dári: Sztante z-szrdczom gotovim Tű z-seregom nyegovim.

2. Pokrèpte sze tam v-dúhi Na lübézen szvetsztva 'zítka, I nebojdté vecs túhi Naszledniczi szredbeni-
ka. 'Z-nyim szte tú vjedínani: Bojdté nepokárani.

3. Sztópte na pôt jákoszti, I poszvétte 'zitek nye-
mi, Kí sze je szam z-miloszti Áldüvao míri vasemi:
Naime pa lúbte z-dúse, Kak on, vsze brate vase.

4. Zavr'zte ta zemelszka; Ár szo dúsi pogübelna,
I 'zelte ta nebeszka; Vecsna i zvelicsitelna. — Tak
je Jezus vas csinío; Tò môdroszt je i vász vcsio.

5. Zeberte sztezo teszno Zvelicsane pobo'znoszti,
I podajte szí dészuo Neszkazlíve lübéznoszti. Eti
szte vszi ednáki: Bojdté tak vszi i jáki.

6. Eden Jezus je vszê voj, Eden je czil nas v-ne-
bészi; Tò záto szkrb nasa boj, Da v-jedinsztvi 'zi-
vémo vszi: Tò 'zelê Jezus od nász. Oh! — bôgajmo
nyegov glász.

7. Kakda bi odúrjávao Jasz tálnike krvi moje, I
vnémár zametávao, Ocsa, odebráne tvoje, Znájôcs,
ká szo vszi tvoji, I v-tebi bratje moji? —

8. Kí tak v-szkuzaj plavajo, Ali v-krili szrecse
szpijo; Kí pod grêhom czagajo, Ali v-jákoszti szto-
jijo: Vsze szem gotov lúbíti, I vszêm z-szrdcza szlú-
'ziti.

9. Nezavr'zem nikoga, Kaksté szí je on nevolen;
Rad obinémm vszákoga, Kí me je lúbíti volen: Vszêm
'zelém povrnênnye; Nikomi nè szkvarjênnye.

10. Vém mi je v-tom vorczan dao Jezus, kak voj
zvelicsanya, Kí je za vsze áldüvao Szebé, kak áldov
vtisanya, I vsze setüvao díke Vcsiniti ôrocsnike. —

11. Tecsté, szkuze radoszti! — Mí szmo Jezusa
verníczi, I, kak decza jákoszti, Dobrôt nyegvi ôrocs-
niczi: Nê szmo vecs szírotícze; Ár szmo nyegve ov-
csicze. —

12. Ti, kí szí nam zakúno Sz-krvjov 'zítka ôro-
csino, I, geto szí vsza szpuno, Pozdignyen szí na

viszino; Szlísaj szredbeník, nas glász: Vlê blagoszlov tvoj na nász.

13. Ednók mo te v-szvetloszti Z-vísisim glászom csesztili, Gda mo v-nemrteloszti Veliki dén tvoj szvetili, Szkrovnoszti tvoje molécs, Ino lübézen hválécs! —

Nôta: *Ah! — ka bom jasz grésnik csinío?*

187. Jezus! ti szí z-szvétoz krvjov Za grésni szvét áldüvao, Da bi ga mók mentüvao; Ti szí sz-tak boleznov szmrtjov Szprávlaov vszém szpravicsanye, 'Zítek i zvelicsanye.

2. Ali — ah! — sto óroküje Szredbeno tvojo vrédnoszt, I velko zaszlü'zenoszt? — Ár kelko ji prav postüje Áldov tvoj z-zahválnosztjov, I krsztsanszkov sztálnosztjov? —

3. Blódnoszt i kmicza dühovna Pokriva escse szvét tvoj, Kí nemára za mir szvoj; Rú'zna bátrivnoszt telovna Szkvarjúje lüdi hodbo, Nyim na pravicsno szódbo.

4. Li z-vúszdami szpomínajo Vnôgi tvoj presztrašen boj, I lícz tvoji krven znoj; Ali z-'zítkom razpi nyajo Tebé v-rú'znoj blódnosztí, I gnúsznoj zlocszasztosztí.

5. Vnôgi z-szkuzami poléva Kríz tvoj li z-szkazlivoszti, Glédajócs te v-'zúkoszti; Moli, czaga, o-medléva, V-szrdczi placso zdüháva, Csesztó sze szpovedáva:

6. Ali nepremiszli dobro Zroka grozni mók tvoji, — Neszpozna gréhov szvoji, Niti nesetüje módro Hüdübe odúriti, Ino Bôgi szlü'ziti.

7. Kelki bláznik v-bátrivnoszti Trosi prilicsno vrémen, Dúsi szvojoj na bremen, Geto vu neszpametnoszti Pokôro zamüdjáva, I glász tvoj zametáva! —

8. Tak stíma on, kâ na czili, Vu szlédnyem boji

szmrti, Gda de 'ze vesz vküpsztrti, V-ranaj tvoji Jezus mili, Gotov naide on trôst szvoj I duse vecsni pokoj. —

9. Ah! — gda má zacsnoti ednôk V-blôde szne le' zecsi szvét Postüvati tvoj poszvét, Tak da v.'zúkoszti tvoji môk Naide nágib zbôgsanya, I tak trôst zvelicsanya? —

10. Szredbenik! vcsi nasz z-môdrosztjov Zbrodjávati tvoj sztopáj, I tak nedú'zen szpadaj, Da sze z-bôgabojaznosztjov Szkrbímo za mir düsü, I nebeszki sztan visni.

11. Nedaj nam nigdar v-blôdnoszti Bláznikov tála meti, I vnêmar tá'ziveti; Da szí po neszpametnoszti Dúse nezaprávlamo, I szôdbe neszprávlamo.

12. Zaman je vszém tvoja vrédnoszt, Kí sze te nebojijo, I prav neszpokorijo. Li szrdcza csiszta nedú'znoszt Sze szloni tü na tébe, I tam má ôrok nébe.

Nôta: *Hválo dajmo mí Bôgi.*

188. Jezus, dús veszelitel, Dobrôt vecsni daniel! Dícsim te v-poníznoszti Za áldov lübe'znosztí.

2. Szmrti tvoje szpômenek, I bo'zansztva závezek Je dnesz pá ponovleni, I znôvics potrdjeni.

3. Nedaj mi pozábiti, Kakda ti mam hváliti Szto-la tvojega áldov, I miloscse blagoszlov.

4. Pelaj po sztezi szvetsztva Mené k'czili blá'zensztva, Gde te z-odícse nemi Dícsó bodem vernimi.

4. Pokôra.

Nôta: *Oh Bôg, oh míli Bôg!*

189. Pri tebi, szvéti Bôg, Iszcsem k-dobromi pomôcs. Szlisaj prosnyo mojo: Podéli mi

dúha môcs. Nemam jasz, isztina, Pred tebom vrêdnoszti; Ali szpômeni sze Sz-tvoje szmilenoszti.

2. Trepecsem i czagam, Obsütécs grêhe moje. Ocsa, nevtaji mi Trôsta miloscse tvoje: Vcsini me gvüsnoga Szam nyi odpúsztsanya, I tvoje ocsinszke Miloscse vüpanya.

3. Li tí szam me mores Krepiti v-tom vüpanyi Ino obilen tál Mi dati v-zvelicsanyi. Ah! — neszôdi me tak Pôleg zla vrêdnoszti; Csini z-menom pôleg Tvoje szmilenoszti.

4. Veke pogübelen Je, znam, grêh dúsi mojoj. Vcsi me tak hititi Nazâ k-miloscsi tvojoj: Dnesz naj sztôpim na pôt 'Zítka pobo'znoga, I nyô verno hodim Do groba kmicsnoga.

5. Tí znás, kak velka je Szrdcza mojga krhkôcsa, I kak pogübelna Dúse moje te'zkôcsa. Oh! — pelaj me z-dúhom Z-hodbe moje nôre, Na blá'zeno sztezo Szvetsztva i pokôre.

Nôta: *Kako k-hladnoj vodi jelen.*

190. Têla mojga 'zelé rú'zne Me na húdo vlecséjo, I od csisztôcse nedú'zne Csesztô na grêh vneszéjo, Pamet mi oszlepíjo, I szredcze pokvaríjo: Kelkokrát ni szam nestímam, Kâ bolvana zla obímam!

2. Csesztô sz-príszegov oblúbim Nevkleknyeno podlo'znozt; Ali hitro grêh polúbim, I osztávim pobo'znozt; Obecsam v-dobrom sztálnozst, I detinszko zahválnozst; Ali, kak szluga okoren, Grátam Bôgi nepokoren.

3. Jaj! — hitro sze mi razhladí Vrêlo namenyávanye, 'Zelénye sze v-meni mladí, I szpáduem v-szküsávanye: Márna szkrb, ali pa kvár, Ali szvetlc szrecese dár, Oszlabí v-dobrom moj sztopáj, I — gotov mi je moj szpadáj! —

4. Goszpodne! z-szrdcza 'zalújem Prevnôge grêhe moje, I z-boleznosztjov setújem K-sztolczi miloscse tvoje: Bojdi, oh vszamogôcsi, Ti szam meni k-pomôcsi, Naj previdim blôdnoszt mojo, I iszcsem miloscso tvojo.

5. Ti angelszke nedú'znosztí Ne'zelês od nikoga; Li hábanye od rú'znosztí. — Tô csákas od vszákoga, I kí grêh odúrjáva, I v-dobrom sze zvršáva, On v-miloscsi tvojoj tál má Tü, i tam, gda szvét tánihá.

6. Podpéraj me tak vu boji, Da vsze húdo obládam, I v-seregi verni tvoji Korôno díke ládam. Tam bom po 'zél vihéri Prebívao jasz vu míri, I v-nezre-csenom blá'zensztvi Zvisávao tebé vu szvetsztvi.

Nôta: *Groba sze niscse neogne.*

191.0 bátrivi szrdcze moje, Bôg, tvoja bo'zanszka rêcs, Kí mi szam z-miloscse tvoje Nazvesztsávas tô obêcs, Kâ me nescses pogübiti, Csi sze scsém prav szpokoriti.

2. Oh milosztivni ocsa moj! Tebé vesz szvét csüdúje, Li cslovek, nevrêden szin tvoj, Te okorno bantúje, Vu vszoy rú'znosztí plavajôcs, I glász tvoj zametávajôcs.

3. Ovo, jasz z-boleznim szrdczom Obsútím bremen moje, I szkuzím pred tebom, szodczom Za trôst miloscse tvoje. Ocsa! tí mi szmileni boj, I zvrácsi dŭsni beteg moj.

4. Ocsisztí me z-grêhov moji Pogübelne rú'znosztí, I krêpi me v-velkom boji Vere i pobo'znosztí, Da szvétí glász tvoj rad csűjem, I nigdar te nezbantújem.

5. Kakda bi jasz prôti tebi Gresio, vecsna miloscsa, Da mocsno obsútím v-szebi, Kâ szí mi veren ocsa? — Kak bi ráj mární szvét lŭbo, I tak szam szebé pogübo? —

6. Ti me zovés na pokôro Za volo szrecse moje; Ár csi nezakóczkam nôro Szam rad miloscse tvoje: Tak mi v-blá'zenoj vecsnosztí Dás 'zelen nájem ver-nosztí.

7. Mili szodecz! nevréden szem Jasz tvoje szmi-lenosztí. Kak csüdno me vodis vu vszem Ti, ocsa lü-béznosztí! Csi szem gli jasz, szin okoren, Tebi vu vszem nepokoren.

8. Oh! — daj, da tvojo miloscso Vise vszega pos-tűjem, I tebé, vernoga ocsó Nigdar vecs nezbantű-
jem. Vcsi me tebé prav lűbiti, I tebi v-szvetsztvi szlű'ziti.

Nôta: *Oh Bóg, oh míli Bóg!*

192. Csi bi kak odlásao Jasz moje povrnénýe, Szam rad bi zavrgao Miloscse zadoblé-nye: Ár li te povrnyen Má tál v-zvelicsanyi, Jaj pa vszém, kí neido Z-szvéta v-szpravicsanyi! —

2. Te'zko je, isztina, Náklonoszt obládati, I med vdérjanyem 'zél Z-szamim szebom ládati; Ali tô je nasa Najszvetésa dú'znoszt, Naj z-szébe szlecsémo, Vszáko grésno rú'znoszt.

3. Kém du'ze nad szebom Trpímo gréha bremen, Tém globse sze v-szrdczy Vkoreni nyega szemén Tém te'zké sztrgamo Nyega hűde klicze, I zravna-mo zemlo Szemeni pravicze.

4. I, sto zná, lehko nasz Szmrt v-náglosztí vö-vszechsé, I pred sztolec szodecza V-grésnom támni privlecsé! — *Prósztó zdühávanye Na szmrtnoj poszteli Nerési bláznika Vecsne pogűbeli.*

5. Né! — molba i prósnyá Oszkrúnyenoga szrd-
cza Nepride v-nebésza, Nevtisa szrda szodecza; Znô-
vics rodjen cslovek Má czelô on bidti, Kí sz-trôstom
miloscse Scsé od etecz idti.

6. Csi gli je szladki gréh, Nedá on szrdczy míra;

Li jákoszt nasz pela Na pocsinek vecséra: Kí bo'zi glász bôga, On má szpravicsanye; Ali kí v-zle zaszpi, Zgübi zvelicsanye.

7. Kakda bi tak le'zao V-kalísi grêhov rú'zni, I dűsi szi hotécs Szprávlao pekla sors tú'zni? — Kak bi sze nehíto K-Bôgi povrnôti, Gda me k-szebi zové, Po pokôre pôti? —

8. Oh ocsa! zmágaj me V-te'zkom deli pokôre, Naj hitro osztávim Pôt hodbe moje nôre; Tak sze rêsi vecsne Mantre dűsa moja, I nede mi grozna Velka szôdba tvoja.

Nôta: *Oh 'xítka ino szmrti goszpôd!*

193. Lêta mi bisztro odtecséjo Vu prepaszt preminyenoszti. Bôg! ka mi ona prineszéjo Na czili vekivecsnoszti? — Jeli radoszt dűs blá'zeni? Ali pa jaj ti szkvarjeni? —

2. Ah! — znam, kâ szem tebé, szvétoga Gôsztokrát vnêmar zbantüvao, I tvojga tanácsa môdroga Nêbôgao, ni nêpostüvao; Ár szem v-szrecsi tebé tajio, V-neszrecsi pa v-tebi dvojio.

3. Mila tvoja dugotrplivoszt Me je vnogo lét znásala, I lübeznívá tvoja bívoszt Na pôti pokôre vrácsala; Ali jasz szem nêpametio, Nego sze sz-tebom protivio.

4. Mrzlo je bilô szrdcze moje K-právomi brati mojemi, Escse i ze-vsze môcsi szvoje Pogübel szöpilo nyemi. Né! — nê szem briszao szkúz z-ôcsi Szirôt dvojno czagajôcsi.

5. Ti szi mi velo odpüsztiti Z-szrdcza bli'znyim pregresênnye; Ali jasz szem zadomesztiti Setüvao nyim presztoplênnye. Zaman szi mi tak glászo ti: „*Jaj nyemi, ki neodpüsztí!*“

6. Szin tvoj mi je vecsni vorczan dao Jákoszti nepotvarjene; Ali jasz szem dönok nênihao Pôti moje

pokvarjene: Zavrgao szem nyegov sztopáj, I szam rad íszkao moj szpadáj.

7. Né szem jasz, blôdnik márati steo Za dobrôte presztajôcse; Márne radoszti szem v-míszli meo, Ké szo, kak szenya, preidôcse: Szmrt i szôdbo szem vszegavêcs Dr'zao za sále prázno rêcs.

8. Tí, szrdcz zbrodjávecz, vídis i znás Mojo hodbo, moja vrédnoszt, I tak me ednôk szôditi más, Kaksi prêksztôpim na vecsnoszt. — Ah! — pelaj me tí csísztoğa Pred szébe, tak pravicsnoga.

Nôta: *Oh goszpodne, tí nás veren. —*

194. Vsaznajôcsi! tí znás moje hotênje, Vídis nágib szrdcza, ino mislênje; Odkrite szo, znam, tvojoj môdrôszti Escse i te najglobse szkrovnoszt.

2. Kakda bi tak szmeo jasz bin moj tajiti, I pred tehom v-bátrivnoszti hoditi? — Kak bi hotécs le'zao v-grêsnom támni, I prôtisô vekvecsnomi plámni? —

3. Predrami me tí szam z-szna bátrivuoszti, Naj preszámnam sztan moje náklonoszti, Da prevídim zla odúrno rú'znoszt: I jákoszti odíceno vrédnoszt.

4. I pred ménsim grêhom naj na sztran be'zim, Kaksté szi ga za nicsesztnoga dr'zim, Tvojo právdo vu vszem tak postújem, Da je niti z-míszlov nez-bantújem.

5. Csi gda nerad zmenkam v-mojoj dú'znoszt; Ah! — nedaj mi zaszpati v-zla rú'znoszt: Podéli mi zmo'zno dêszo tvojo, I zdigni z-szpadája dúso moja.

6. Kakoli mi dobra dás doprineszti, Nedaj sze mi vnêmar na nyé zaneszti; Ár nicsesztna je pobo'znoszt moja, Csi nyé vrédnoszt zvága právda tvoja.

7. Tí szi meni ôdpro sztezo blá'zensztva, I pokázao pôt dú'znoszt i szvetsztva; Ali — jaj! — kak

nerad jasz nyô hodim! Ár sze od 'zél téla zmo'zuo vodim.

8. Szvéti szodecz! zbúdi me z-mojga támna Da szi dúsi hotécs neszopim plámna: Oh! — daj sze mi z-grêhov povrnôti, I vu szvetsztvi idti tebi prôti.

Nôta: *Verne dŭse, zvisávajte.*

195. Bôg! vadlŭjem, kâ szem moje Dŭse sztávo oszkrúno; Ár szem szvéte právde tvoje V-nikak táli nêszpuno: Gda szi me zvaó, nê szem bôgao Tebé jasz, szin okoren, Nego szem ti vu szlepoti Hotécs bio nepokoren.

2. Grêh szem na grêhe nakládao V-gnŭsznoj nezahválnoszt; I, gda bi lehko obládao Telovne náklonoszt, Ráj szem, kak rob, nyim na porob Vrgao mír dŭse moje, — Ráj szem hotécs híto gresécs Vu plamén szôdbe tvoje.

3. Sz-kaksimi szpodobnosztami Szem jasz oszná'zen czêli, I sz-kelkimi dobrôtami Obdeljen v-dŭsi, v-têli! — Kaksi czil szi vu nebészi Tí szam meni polo'zo, 'Zitka goszpôd, gda szi mi pôt Odpro v-miloscso bo'zo!

4. Tí tak sz-tráhom szuncza szprávlas Meni hípe radoszt, Kak z-hládóm nôcsi otávlas Szrdcze moje v-zaloszt. Tvoj blagoszlov mi na áldov Tecsé, kak rosza, z-nébe: Vesz moj 'zitek i prebítek Má poszvêt szvoj od tébe.

5. Ali — ah! — jasz neszpoznávam, Ocsa, miloscse tvoje, Ni nyé vrédno nezvisávam Pôleg dú'znoszt moje: Nezahválnoszt, i vsza jálnoszt Szkvarjŭje moje potí; Nevréden szem, szpoznám, vu vszém, Ka mi dobra csinís tí.

6. Sz-potrím szrdczom vadlŭjem, Bôg, rú'zne grêhe moje, I z-vŭpaznoszfjov setŭjem K-sztołczi miloscse tvoje, V-práhi klecsécs k-tebi kricsécs:

zno Ocsa, poszlúhni glász moj! — Vtisaj sze mi, ino
vzemi Z-méne pravicsen szrd tvoj!

Da mi 7. Vari me grésne bláznosztu Vu czêlom 'zítke mo-
jem, Vrsi pa vu pobo'znosztu, I bo'zem sztráhi tvo-
jem: Szvétu düh tvoj mi bojdi voj Na sztezi szpravi-
csanya, Da naj 'zivém ino merjém V-vüpanyi zveli-
csanya.

Nôta: *Szná'zi sze, oh drága dűsa!*

196. Szrdcze k-tebi pozdigávam, I, v-práhi
klecsécs, zdühávam: Bôg, szmilúj sze
mi, grésniki! Odpüsztu dűg moj veliki, Vzemi me
v-miloscso tvojo, Razvészeli dűso mojo, I tak me 'ze
tü gvűsnoga Vcsíni blá'zensztva dűsnoga.

2. Né szem totu vrêden, Bôg moj, Kà bi sze 'ze
vecs zvaò szin tvoj; Ár szem vtepaò szlobodscsino,
I 'z-nyòv mojo szinovcsino: Ali, proszim, szmilúj
sze mi, Podaj dészno blodécsemi, I daj mi pá v-tvo-
jem krili Pokoj naidti, ocsa mili! —

3. Oh! — búdi me na zahválnoszt, Na vere i 'zit-
ka sztálnoszt, Da glász tvoj mili rad csűjem, I z-
vrêlostjov naszledűjem: Krepi me vu nemocsnostu,
I vrsi vu pobo'znosztu, Da, kak ti tô zdâ oblűbim,
Tebé v-'zítke, v-szmrti lűbim.

Nôta: *Kí od Bôga odsztòpi. —*

197. Kí je Bôga osztavo, I grêhe polűbo; On
je szrdcze zapravo I dűso pogűbo: Je-
zusa, Virtusa Geto nepostűje, Szam szebé szkvar-
jűje.

2. Z-grozov sztòpi pred nyega Szmrtne nôcsi kmi-
cza, Vihér dnéva szkrádnýega, I szodcza pravicza;
Mantre zla I pekla Ga povszéd sztrásijo, I trdno
klácsijo.

3. 'Ze tü sze te neveren Od sorsa potáka; Tam pa

môk sztan odűren Dűso nyegvo csáka: Britki lon Jemlé on Szvoje nevernoszti, Tű i vu vecsnoszti.

4. Eti dűsna vűszt vmárja Nyegvo pokoj i mır, Szvűt ga spota, potvárja, Klácsi sorsa vihér; Tam pa Bűg Má ednűk Nyega po tom 'zitki Vr'zti na jaj britki.

5. Zátò, oh grűsnik, szkoznűj, Dokecs priliko más! — Vu bo'zem sztráhi potűj; Ár trden racsún dás Od vszega Tvojega Guca i mislűnya, 'Zitka i csinűnya.

6. Őcsiszti tvoje szrdcze Od vszáke rű'znoszti, Naj sze bliszcsi, kak szuncze, Z-gvantom nedű'znoszti: Oblűbi, Polűbi Detinszko zahválnoszt, I vu dobrom sztálnoszt.

7. Hiti, hiti vcsiniti Dnesz právo pokòro, I sztálno odűriti Hodbo tvojo nűro: Jezusi, Virtusi Sze poszvűti czűli, V-dűsi ino v-tűli.

8. Hiti! — ár dén pretecsű, Nagne sze-ti szuncze, I szmrt te brs privlecsű Pred sztolecز pravi-cze! — Jaj tebi, Csi nebi Pred velko szűdbò tò V-szűknyi jákoszti sò! —

9. Bűg! vcsi me grűhe moje Prav ob'zalűvati, I szvűte právde tvoje Glász tak postűvati, Da 'zivűcs, Mėrajűcs Nyű pòt naszledűjem, I v-szvetsztvi potűjem.

10. Tak, tak bom jasz, dobro znam, Eti vandrar szreccsen, Prűk groba pa mi ti szam Vtálás 'zitek vccsen, Z-onimi Vernimi, Kí szo v-szlű'zbi szvetsztva Sli k-czili blá'zensztva.

Nűta: *Gda ma szkrádnya vűra pride.*

198. Bójim sze jasz ocsi moje, Bűg, k-tebi prizdignoti; Ár me szvűto lícze tvoje Vidi v-rű'znoj grűhoti. — Oh jaj! — zaka szem zlo bűgao I tebű, ocsò odvrgao? — Gde mam naidti szmilenoszt? —

2. Bôg! tí szí ogen gorécsi Vszêm, ki nemajo szvetsztva. I meni je gréh to'zécsi Grozna prepaszt preklétsztva: Mrzim sze escse szam szebi, Ka pa, tak szvétomi, tebi! Kak obsztojím pred tebom? —

3. Tebé, vsze lübézni ocsa, Neszmém za ocsó zvati; Ár me prevnôga grdôcsa Nehênnya né szagati. Tí szí me mílo zvao k-szebi; Ali jasz szem nêsô k-tebi: — Nê! — zavrgao szem glász tvoj! —

4. Tvoja ocsinszka miloscsa Mi je odpréta sztála; Ali — jaj! — grêha szladkôcsa Me je od nyé vkrâgnála. Grozio sze mi je jaj pekla, I né szem bê'zao z-szteze zla, Nê sze ogno môk vecsni.

5. Néba, zemla prvle preide, Szvét sze prvle porúsi, Kak düh moj, Bôg, k-tebi poide, Csi bom vszákdén li hûsi: Csi neobjôcsem v-pokôri Sztópájov moji tak nôri, Vöszpádnem, vö z-miloscse.

6. Jaj! — szrdcze sze mi zburkáva, I nenaide pokoja; Dúsa mi tú'zno zdüháva V-plámni etoga boja. Ah! — gde vzemem szkúz teliko, Kâ bi rú'znoszt tak veliko Mogao z-szébe zepirati? —

7. Pred tebom, oh ocsa veren, Je escse nigdar nêsztao Ni eden grêsnik odüren, Ki sze nebi potrôstao, Csi je li v-právoj pokôri, Osztavivsi'ziték nôri, Z-verov íszkao miloscso.

8. I jasz zdâ pred tebom klecsím Vu szrdcza potroszti, Z-robosztva grêha k-tebi be'zím Po Jezusa vrédnoszti. Ocsa! nebom na pokoji, Dokecs nebom csüo z-vúsztt tvoji: „*Idi! — odpúszto szem ti.*“

9. Oh! büdi me tí na sztálnoszt, Gda me gréh vkaniti scsé, Ali toga szvéta jálnoszt, I szrdcze v-mre'ze vlecsé. Tí szí jákoszti zacsétek, Tí boj i nyé dokoncsétek V-meni, i v-vsze grêsniki.

Na znáno nôto.

199. „*Zivém jasz*“ — tak veli szam Bóg. —
Nescsem grésnikí szmrti mók, Nego bole li tó 'zelém, Naj szlobód dá on gréhom vszém, Bôga, gda ga düh moj zové, I tak z-menom veke 'zivé.“

2. Premiszli, oh grésnik, tó rêcs, I zlécsi sze z-zla vszegavécs; Tak más gréhov odpúsztcsanye, Miloscso, i zvelicsanye: Ár znás, ka sze z-zla vrnôti, Je zacsétek 'zítka pôti.

3. Vari sze vsze bátrivnoszti; Nestimaj v-grésnoj blódnoszti, Kâ bi k-povrnényi csasz meo, I v-zle du'ze le'zati szmeo. Jezus veli: „*verosztújte!* — *Pride nevedócs, — szkozmnújte!*“

4. Bóg dugo trpí, isztina: On je miloscse vretina; Ali na miloszt kí gresí I vu gréhi hotécs le'zi, Odvr'ze Bôga, kak ocsó, I zgübí nyegvo miloscso.

5. Miloszt toti ponúja Bóg Za volo jezusovi mók; Ali tak, csi sze povrnés Ino na szvetsztva pôtvrnés: Csi pa gréhov neosztávis, Szam szebé veke zaprávis.

6. Dnesz 'zivés; gréh dnesz ob'zalúj; Dnesz szvetsztvo zacsnoti setúj. Tí szi na dobro pozváni, I na tó ti je dén dáni: Ka szi zamúdo, dnesz setúj Doprine-szti, i verosztúj! —

7. Bóg ti dá príliko, i môcs, Visni poszvét, ino pomôcs: Li té prilike nuczanye Tí potrdi tó vüpanye, Kâ szi prav vugoden ocsi, I tál más v-nyegvoj miloscsi.

5. Vera.

Nôta: *Oh Bóg, oh mili Bóg!*

200. *Vszé dobrôt vretina! Tí nász, molécse lübis, I nam hasznovita Podeliti oblübis.*

— Molim sze tak i jasz, Krépi me v-nemôcsi, Naj sztálno vero mam V-tebi, vszamogôcsi.

2. Jasz, isztina, verjem, Bôg, v-tebi; ali szab je, Brezi dŭha tvojga, Máli trák vere moje. Li tí mores zmocsti Mené vu krhkôcsi: Proszim tak, nevtaji Mi tvoje pomôcsi.

3. Na sztezi 'zitka mi Podéli dészno tvojo. K-polnoszti czili Blí'zaj szam dŭso mojo. Máloj veri mojoj Sze daj narájati, I lépomi szádi V-nyé krili vgájati.

4. Ká'zi mi po veri, Oh vekvecsna miloscsa, Kâ szí mi vszigdar bio I bodes veren ocsa, I kâ jasz ôrok mam Vu králevsztvi tvojem; Ár szem právi szin tvoj Po Jezusi mojem.

5. Povéksávaj v-meni Té vere bo'zanszki dár, Naj mi próti gréhi Bô zmo'zen szteber vszigdár; V-'zitki i v-szmrí mi Ona daj trôst i mír, Da me nepotoni V-dvojnószts sorsa vihér.

6. Jezus, ki szí molo Za vero vucseníkov, Moli zdâ za té kincs Vszê tvoji naszledníkov; Vrsi nyô i v-meni, Da 'z-nyé szádom czvetém, I ednók v-nyé krili Tiho vöpreminém.

7. Vu tvojoj désznoj je Moj trôst, moje vüpanye; Li od tébe sztácse Blagoszlov, zvelicsanye: Tí mi tak daj nájem Práve vere moje, Tí szvetlo korôno Vecsne díke tvoje.

Nóta: Ah! — ka bom jasz grésnik csinio?

201. Zbŭdi sze, dŭsa, na vernoszt Bôga, kak sztvoritela, I 'zitka voditela! — Zbŭdi sze, gledécs na vecsnoszt, Gde sze neoszramotí, Kí lŭbi bo'ze potí!

2. Szloni sze z-verov na nyega: On tebé neosztávi; Ár tí je ocsa právi. Záto je szína szvojega Dao z-vecsne szmilenoszti Na zálog lŭbéznoszti.

3. Nebôgaj nágibov téla, Nego li glász goszpodna; Tak bos nyemi vugodna: Csi bos v-právoj veri vrêla, 'Ze eti naides pokoj, Tam pa v-díki örok tvoj.

4. Z-môcsjov te je Bôg osznâ'zo: Zâto, mogôcse ti je Iszkati dobro tvoje. Neidi vnêmar v-mre'zo vrâ'zo; Ár sze vu nyê pogübis, I díko bo'zo zgübis.

5. Kak bi püsztila tí z-ôcsi Grêha pogübelno môcs! — Nê! — verosztúj dén i nôcs: Ár vídi te vszaznajôcsi, I oszôdi v-praviczi, Ka sto csini vu kmiczi.

6. On te trduo opomína, Naj pred zlom na sztrau be'zís, I 'z-nyim szrdcza nete'zís: Nega tak vu Bôgi bina, Csi grêsnik v-zla kalisi Szopi vecsni jaj dúsi.

7. Szaszi sze tak zla, oh dúsa! Sz-koga csi ednók sztânes, Kebzűj, da vecs neszpâdnes; Ár je szlêdnya blôda hûsa Od szpadája prvoga, I grob míra vecsnoga.

8. Szkoznűj, moli, i bojűj sze Prôti vszêm protivníkom Z-Jezusom, szredbeníkom; Z-ro'zjom vere obládaj vsze, Glédajôcs na vecsnosztí Szvetli nájem vernosztí.

Nôta: *Zdr'zi, cslovek, v-szrdczi mirovnoszt.*

202. Bôg! tvoja ocsinszka lübézen Mi zléhkôti szrdcze moje, Gda je te'zi kaksté bolezen, Pôleg szvéte vôle tvoje: Csi sze z-verov szlonim na tébe, V-tvojem kríli naidem trôst nébe, V-hípi czaganya.

2. Oh vretina vecsne milosztí! Néba, zemla te zvisáva; Ali cslovek v-gnúsznoj gízdosztí Tebé, oco zametáva. — Ah! — vari mené té blôdnosztí, Kak najvékse neszpametnosztí, V-'zítki i v-szmrtí.

3. Daj mi tô pred ocsmí dr'zati, Kak szí me tí vszigdar lűbo, I vcsi sze mi vszega varvati, Sz-kim bi tvojo miloszt zgűbo, Naj sze te, kak dête zahválno, Vszední dr'zati morem sztálno Z-verov i z-'zítkom.

4. Kak bi jasz vero mojo tajio, I zbantüvao tebé, ocsó? — Kak bi vu tebi, Bôg moj, dvojio, I tak zakoczkaó miloscsó? — Vém mi tí ne'zelés szkvarjénya, Nego na czili povrnénya Mír dús blá'zeni.

5. V-szlú'zbi neszkažlive jákoszti Mi dás naidti tího radoszt, I, csi gda pomenkam z-szlaboszti, Szlonim sze na tvojo miloszt: Neodvr'zes za volo bína Mené, tvojsa krhkoga szína, Mili ocsa moj.

6. Tak szladki trôst mi vera dáva, Tak blá'zeni 'zítka poszvét! — Geto tak blôdnik pomenkáva, Ka more meni sors i szvét? — Naj szí bár te neveren zdvojí, Verník i vu szmrti obsztojí, Z-vüpanyem v-Bôgi.

Nôta: Hodi k-nam, oh düh Bôg szvétí!

203. Bôg, daritel visni dobrôt, Szmileni ocsa vszé szirôt! Tebé v-radoszti zvisáva, Kí imé tvoje szpoznáva; Vekvecsuo tvoje bo'zansztvo Molécs hváli vsze krsztsansztvo, Za vere jezusove czvét, Po koj sze blagoszlávla vesz szvét, Komi je voj szvétí szin tvojs.

2. Tebi, blá'zensztva vretini, I mi v-dühi i v-isztni Prinásamo zdâ szrdcz áldov, Za vere nase blagoszlov, Stere odícseña szvetloszt Preprávla pámeti szleposzt, I ká'ze pôt 'zítka szvetsztva, Vísnoğa trôsta i blá'zensztva Vszém národom i porodóm.

3. Hvála ti za té dár visni, Ino tak drágsi kincs düsni! — Daj nam ga prav postüvati, I v-lêpom szrdczí varvati, Da vu môdroszti czvetémo, I vu jákoszti rasztémo — Eti vu zemelszkom 'zítks, I ednók v-nebeszkom prebitks. — Boj szmileni, düh blá'zeni!

4. Imé tvoje sze naj szvétí Od vszé odebráni szvétí, Kí szo tebé prav szpoznali, I szrdcze tebi pôdali: Vsze v-Jezusi okrsztsene, Ino tebi poszvetsene V-té vere lübézni krêpi, Da vszi rodíjo pyé szád lêpi. - Vszamogócsi, boj k-pomócsi!

5. Tvoji sz6 i ti neszrecsni Vandrarje, oh ocsa vecsni, Kí escse v-blôdi czagajo, I té vere nepoznajo: Oh! — daj tak tvojoj szvetloszti Szvétiti i nyim v-szleposzti, Da naidejo pôz z-bolvansztva, Na tak 'zelen 'zítek krsztsansztva. — Boj k-poszvéti vszemi szvéti.

6. Kí pa, v-nyé szlabo sztojécsi I v-nyé isztini dvojécsi, Od nyé zlehka odsztôpíjo, I v-nevero od-blôdíjo; Ali kí ráj v-zle le'zíjo, I dúso szí 'z-nyim te'zíjo: Té vodi po dúhi tvojem, Na sztálnoszt vu závezki szvojem, — Na pôz szvetsztva, i blá'zensztva.

7. Vesz, vesz ete szvét sirôki, Sztvorjeni po tvojoj rôki, Sze naj k-toj veri pridrú'zi, I tebi do koncza szlú'zi: V-nyé naj májo vszi národje, Vszê mészt i sztotin porodje Tü angela varitela, I na czíli zvelicítela. — Bôg, szmilúj sze! — odícsi vsze! —

VII. Dühovno králevsztvo bo'ze.

Szvéta mati czérkev.

Nôta: *Oh szladki Jezus! ka szí.*

204. Zdr'zís tí, Jezus, obecsanye dáno: Kâ bos tak zmo'zno czérkev tvojo bráno, Da té ôrok tvoji ni te nepreminé, Csi vesz szvét miné.

2. Zátó szí szprávlas vecs i vecs verníkov, I mén-sas csrêdo tvoji protivníkov, Szvét od dna do dna bole preszvetsávas, I poszvetsávas.

3. Tak zmo'zno bránis tvoje csesztitele, I kincsov tvoji verne varitela, Da protivén szvét z-díkov obládajo, I mír ládajo.

4. Csi nyé blôdnoszt i hüdôba szküsáva, Tvoje

rêcsi glász je zmo'zno zbüdjava, Naj v-právoj veri i szvetszti sztojjo, Da nezdvojjo.

5. Blá'zen, kí v-veri i jákoszti sztojí! —Ka sze on szile protivnikov boji? — On obláda szvét, i z-díkov ga ednök Koronúje Bóg.

6. Z-radosztjov szpozna on v-míra králevszti, Gde de tálnik vu popolnom blá'zenszti, Kak verno szí ti nyega eti vodo, Gda szí 'z-nyim hodo. —

7. Bráni tak, Jezus, i nász, tvoje verne Od zla, i szvéta blódnoszti odúrne, I pelaj nasz po práve vere pòti Blá'zenszti pròti.

Nóta: *Blá'zen boj, Krisztus, toga.*

205.R azsúrjaj, Jezus, dühovno králevszto. — Vecsno, isztino, jákoszt, i blá'zenszto; Nedaj blódnikom nyega opüsztiti, Niti vtoniti.

2. Vcsi bole i nyé tebé szpoznávati, Da te i oni znájo zvisávati, Szlú'zécsi tebi v-szrdcza nedú'znoszti, Pòleg dú'znoszti.

3. Pamet nyim sz-tvojov rêcsjov preszvetsávaj, I szrdcze z-szvétim dühom poszvetsávaj, Naj ti nebo do du'ze protivniczi, Nego verniczi.

4. Odvrni od nász vsze nevoscsenike; Vari szpadája práve krsztsenike; Bráni tvoj sereg od pomenkávanya, I szküsávanya.

5. Vu neznanoszti bojdi nam k-poszvèti, I v-pregányanyi nam môcs vere nèti; I csi nasz sztrási kakgodi bojazen, Vlè v-nász vüpazen.

6. Dr'zi na vúzdi blóдне hüdobnyáke, I tvoje právde blázne presztopnyáke, Kí sze k-tadankom szvéta pridrú'zijo, I nyim szlú'zijo.

7. V-míri nam czérkvi, ino solé zdr'zi, V-míri naj szvetszki vszáki cslovek tr'zi: Vszi, kí na liczi zemlé prebívajo, Naj mír v'zívajo.

8. Daj vszém v-krsztsanszkoj lübézni 'zivetí, I vu

nyé krili vszém tího szmrt meti: Tak nasz pelaj vsze, po boji vernoszti, K-czili vecsnoszti.

Nôta: *Oh rekivecsne miloscse.*

206. Oh Jezus! blázniczi scséjo Czérkev tvojo vtoniti; Ali kí vu nyé zivéjo, Tim nedás ti zdvojiti. Vecsna je tvoja násztava, Tak da spotlívčov náprava Nyé nigdar nepreprávi.

2. Nê! — tvoje szvéto králevsztvo Je nê delo zemelszko; Ono sze grúnta na szvetsztvo I isztino nebeszko: Záto je zaman tr'o vez szvét Telikokrat, nyega poszvét Vgasziti i fundati.

3. I zdâ sze nam zaman protí Neveren szvét zbesznôcsov; Ár tí ravnas nase potí Szam z-ramov vszamogôcsov: Gda stímamo, kâ szmo totá, Dűh tvoj nasz escse i te zná Z-dikov korunúvati.

4. Sztani kre nász, voj zmo'znoszti! Zakrívaj tvoje verne, Daj previditi blôdnoszti Nyé nágibe odúrne: Odúmi vsze, naj szpoznajo I z-nami vréd zvisávajo Tebé, voja isztine.

5. Nász pa, verne tvoje czimpraj Vu nasem vadlúványi, I szvéti blagoszlov tvoj daj K-csészti nase pozványi: Vari naime od blôdnoszti, Rú'zni gréhov i dvojuoszti Nász, i vsze odebráne.

6. Sztvóri v-nami csízto szrdcze, Podáno nedú'znoszti, Stero récsi tvoje szuncze Naszledúje v-dú'znoszti; Vu popolnoszti vrsi nász, Da vszi, bôgavsi zítka glász, Vzememo tál v-miloscsi.

7. Vr'zi konec nezuanoszti Po vszem sűrôkom szvéti, I sz-tráhom tvoje szkrovnoszti Sztan národov preszvêti: Zhod i záhod naj szpoznáva I v-práhi klecsécs zvisáva Velkoszt iména tvojga.

8. Etak do ti v-podlo'znoszti Vszi národje szlú'zili, I tebé, vu pobo'znoszti Vandrajôcsi, lúbili: Tak

de pod obranbov szvetsztva Vgájao 'zelen czvét blá-
'zensztva, Tü i v-diki vecsnosztí.

9. Jezus! sz-punov vüpazosztjov Csákajo verni
tvoji, Ká je z-bo'zanszkov zmo'znosztjov Koronűjes
po boji, Gda prides, nyim k-odküplényi, Neverní-
kom pa k-szkvarjényi, Szôdit szvét vu praviczi.

10. Oh! — híti vövtgnoti nyé Z-rök telki protivní-
kov, I, szam szebi na postenyé, Koronűj nyé, tam
z-dikov. Daj obládati isztini, Naj vesz szvét pri nyé
vretini Naide poszvét i mír szjoj.

Na znáno nôto.

207. Trdi grád je nas Bôg zmo'zni, Ro'zjé ino
obranba; Varje nász, sereg pobo'zni,
Kak verni szvoji hramba. Nas sztár' protivník, Szvé-
ta poglavník Z-szilov, z-jálnosztjov, Bori sze z-ob-
lásztjov, Nakanivsi nász fundati.

2. Z-nasov môcsjov szmo li zbo'zni, I zlehka pre-
czi totá; Ali kre nász je te zmo'zni, Kí nam zmen-
kati nedá. Pitas: on sto je? — Jezus Krisztus je,
Gospôd seregov, Kí nyé z-szvojov môcsjov Zleh-
ka vsze dolipotere.

3. Csi bi sze vesz szvét protivio, I na nász z-besz-
nôcsov tr'o, Bôg nas bi nam na pomôcs bio, I nyega
bi vküpesztr'o. Naj szí sze grozí, Nász nepogrozí
Szvéta poglavník; Jezus je obladník: Z-ednov rêcs-
jov ga pobije.

4. Rêcs bo'za osztáne vszigdar, Nyé niscse nemre
prôti. Bôg nász neosztávi nigdar, I szvétí dúh nász
pôti. Csi bi trpeli, Ali zgúbili 'Zítek i blágo, I vsze,
ka je drágo: Nebésza nam osztánejo. —

5. Záto, dika nesztanoma Ocsi, szini, i dúhi, Kak
v-zacsétki, tak vekoma: Bôg nas je k-nam nê túhi; On
nász vsze bráni, I z-rêcsjov hráni, — Tak da protivník
Nede nas obladník: Mí ga z-Bôgom obládamo!!! —

Nôta: *Hváleno bojdi, Bôg, vekreke.*

208. Bo'zi szvéti sereg, nika sze tí neboj; Ár tebi skôditi nemre protivník tvoj: Csi gli neveren szvét má prôti tebi boj, Krisztus szam te bráni, kak vszamogôcsi voj.

2. Bo'zi národ szí ti, csi szí gli tak máli; Bôg te neodvr'ze záto v-niksem táli: Ár koga lasztivna dúsna vész pohváli, Velki je on, kaksté ga blôden szvét sáli.

3. Csi sze tí vu Bôgi sztálno vüpati znás, I v-nyegove právde csinényi radoszt más, Tak sze protivníki v-rôke ni te nedás, Csi taki za vere volo szvét tánihás.

4. Ka ti má skôditi blôden rod poganszki, Kí tak bészno tere na národ krsztsanszki? — Rad nyemi püsztí tá'zítek tvoj zemelszki; Ár sze ti za nyega vtála kincs nebeszki.

5. Varje goszpon Krisztus szam czérkev krsztsanszko, I vodi, kak pasztér, lüdsztvo cslovecsanszko, Odícsi nad vszêmi môcs szvojo bo'zanszko, Kí táosztávijo vszo blôdnoszt bolvanszko. —

6. Setűj tí, poglavník vísni, z-nami bidti; I vu boji vere nam nedaj zdvojiti, Ni tvojga iména vnêmar zatajiti, I tak na szkvarjênya sztezo zablôditi.

7. Bűdi sz-támna blôde nase protivníke, Daj mír i lübézen med vsze krsztsenike; Posztavi v-szramoto blázue neverníke, Kí tajijo zmo'znozt vecsne tvoje díke.

8. Pelaj vesz szvét k-tvojga szpoznanya vretini, Po evangeljoma bo'zanszkoj isztini; Nam pa, kak serega tvojga prvotini, Szpravi díke sztánek v-vecsnoj domovini.

Na znáno nôta.

209. Bo'zi verni hi'za Je placsen sztan kri'za, I kí v-nyé prebíva, Vno'zino szkúz v'zí-

va, Szvét ga odúrjáva, Blôdnoszt zametáva, Ino ospotáva.

2. Záto, kí v-'zalosztí Iszceses trôst radosztí, Ali dúsa tvoja Nenaide pokoja, — Oh krsztsenik, nezdvoj! Ár ti z-díkov Bôg tvoj Szkoncsati dá té boj.

3. Od zacsétka szvéta Do etoga czvéta Szo blôdi odúrni Bili bo'zi verni, I po jaja pôti Mogli idti prôti Vekvecsnoj dobrôti.

4. Bo'ze rêcsi szvetsztvo Szvét má za preklétsztvo I kí nyô prav vsíjo, Obsálnoszt trpíjo: Szvét je odúrjáva, Sáli, zametáva, Ino ospotáva.

5. Sereg bo'zi verni Je povszéd odúrni; Jezusa ovesícze Szo li szírotícze: Ár v-szkuzaj plavajo, Pod krízom czagajo, I tú'zno plakajo.

6. Komaj je nevola Edna támiñôla, I 'ze drúga je pá Brezi koncza mantrá. — Ali zmo'zen je Bôg, I vözdigne ednôk Verne sz-prepasztí mók.

7. Záto, csi ti gláva V-povôdni szkúz pláva, Ino sze ti v-nocsi 'Z-nyôv posztela mocsi; Szloni sze na nyega, Kak szodcza visnyega, I ocsó tvojega. —

8. Oh Bôg vszamogôcsi! Ti nam boj k-pomôcsi; Tvoji vúszt míli glász Razveszeljávaj nász. Oh trôst verni lúdi! Dugó sze nemúdi: Daj nam mír po trúdi.

Nôta: *Oh Bôh, oh míli Bôg!*

210. Csészt tebi, oh Jezus! — Csészt, kâ szí do szegamao Szvéto czérkev tvojo Od pogübeli varvao, V-nyé materuom kríli Obdr'zao zákon tvoj, I csrédi bo'zój dao Naidti 'zelen pokoj.

2. Oh! — vari ôrok tvoj I nadale med nami; Zakrivaj tvoj sereg Z-milimi perotami: Pelaj pri poszvêti Vekvecsne isztine Vszó zemlo k-punosztí Blá'zensztva vretine.

3. Vrácsaj od blôdnosztí I grêhote odúrne, Na sztezo isztine I szvetsztva, tvoje verne. — V-tvojo

ovcsárniczó Szpravi vküp vsze na mir, Naj edna csréda bô, I — tí — eden pasztér! —

VIII. Právo krsztsansztvo.

1. Povszemvszega.

Nôta: *Kako k-hladnoj vodi jelen.*

211. **K**a za vrédnoszt má krsztsansztvo, Csi sze ga nepostújem? — Sz-kelkim je vecs, kak pogansztvo, Csi ga nenaszledújem? — Csi právdo 'zítka li znam, A' na szkrbi je nemam Krsztseník szem li z-vúszdami, Nê pa z-szrdczom i z-delami.

2. Nicsesztna je moja vera, Csi je nê szádarodna: Li dobri dél puua mera Je pred Bôgom vugodna. — Szrdcza nágib vtepeni, I 'zítek oszkrúnyeni, Je na szramoto krsztsansztvi I szmrten csrv zvelicsansztvi.

3. Húsi szem tak jasz, krsztseník, Kí szem szpoznao Jezusa, Ali dönok, kak neverník, Odúro pôtvirtusa, — Húsi szem od pogaua, Koga pôtv je neznaná: Ár ka mi valá vsze znánye, Csi je rú'zno moje djánye? —

4. I kakda bi pokoj melo Szrdcze moje v-trplényi, Csi bi me gda gnúszno delo Szkvarjúvalo v-'zivilényi? — Ka bi mi v-szmrtnom boji Datí moglo hlád znoji, Nego li vera bo'zanszka, I lêpa hodba krsztsanszka.

5. Jaj! — ka bi mi tam hasznilo, Bôg moj, gda z-groba sztánem, Csi bi te szrdcze molilo, Gda pred tebom posztánem? — Pred tebom, szodecz szvéti, Je szkazlívecz prekléti, I li právi krsztseníczy Do miłosce ôrocsniczi. —

6. Vcsi me tak czéli 'zítek moj, Bôg, tebi poszve-

titi, Ino pred szôdnyi sztolecZ tvoJ **Z**-csisztim szrd-
czom sztôpiti. Ti mi daj rázum i môcs, Da szkoznû-
jem dén i nôcs, Vszo hüdôbo odûrjávam, I tebé v-
szvetsztvi zvisávam.

Nôta: *Oh Bôg, oh mili Bôg!*

212. **V**eke szrecesen vandrar, Ki sztezo szvet-
sztva hodi! — Lêpa je nyegva pôt; Ár
ga bo'zi dűh vodi: On za najdrágsi kincs Má szrdcza
pobo'znoszt, Stere nebi méno Za vszo szvétá zmo'z-
noszt.

2. On pazi na szébe, Gde pocsíva i hodi, Naj sze
kak od hűdi Nágibov gda nezvodi; Nyegova náklo-
noszt De vszigdar csisztêsa, Ino csêla bivoszt Vszá-
ki hip szvetêsa.

3. On pred ocsmí noszi Bôga, kak 'zitka szodcza,
I neoszkrúni szi Hotécs z-hüdôbov szrdcza; Csi pa
gda pomenka Vu dobrom z-szlaboszt, Objôcse szpa-
dáj szvoj **V**-szrdcza potrtošti.

4. On vszáki dár ocsé **Z**-zahválnim dűhom v'ziva;
Nikomi, ki v-krili Szvetle szrecese pocsíva, Je né ne-
voscseni Za dobrôte zemlé; Ár zná, kâ szo one Már-
ne, kak szpár meglé.

5. Csi je pa sors nyega Obdêlo z-obilnosztjov, Na-
deljáva vbôge **Z**-gotovov veszélnosztjov: On ni pro-
tivnika Nenihá v-'zaloszt, Kak Bôg ki i hűdim Dá
hípe radoszt.

6. On za volo míra Nikoga nezbantűje, I drűgim
falinge Odpűsztiti setűje; Gôsztokrát szi etak Míszli
vu pámeti: *Bôg nas od vszé nász scsé Szvetsztvo i
mir meti.*

7. Povszéd, z-dobrov példov Napréhodécsi, szvét-
ti; Vu szrdczaj pobo'zni Nágib jákosztí nêti: Nad
zbôgsanyem bratov Sze z-szrdcza radűje, I tak ne-
beszki dűs Példo naszledűje.

8. Blá'zene vecsnosztí Vüpanye ga veszelí, Vu sterom nevklekne, Kaksté sors ga dreszelí; Tího ide prôti On i szmríti szvojoj: Ár vídí örok szvoj, Bôg, v-milosci tvojoj. —

9. Taksemi vandrari Daj, Bôg, i meni bidti, Da i jasz vu míri Morem od etecz idti: Jákoszt naj sznâ'zi tú Czêlo hodbo mojo, I tam mi lehkôti Velko szôd-bo tvojo.

Nôta: *Blá'zen boj Krisztus toga.*

213. Goszpodne, sto má v-nébi örocsíno, Gda táosztávi márnosztí túhíno? — On, kí vecsnosztí szrdcsno ide prôti Po szvetsztva pôti.

2. Kí húdí míszel vu szrdczi nekúha, Nego sze vodi od szvétoga dúha; Li tomi szvéti v-szmríti trákvüpanya, I zvelicsanya.

3. Kí tvojoj právdí prav veren osztáne, I vszój kriviczi szrdcsno prôtisztáne, Vsze z-lêpöv példov na dobro zbüdjáva I povodjáva;

4. Kí vsze, ka verje, gedrno szpunyáva, Ka je pravicsno, vszákomi vödáva, I nezbantúje níkoga z-gízdosztí, Níti z-jálnosztí;

5. Kí sze zla bojí, grêsníka mílúje, Vu bo'zem képi vsze lüdí postúje, I vszém mrtelním 'zelê szpravicsanye, I zvelicsanye;

6. Kí szí z-môdrosztjov 'zítka pamet sznâ'zi, I varvati sze zná blôde mrê'z vrâ'zi, Tak da pri vísne ísz-tíne poszvêti 'Zívê na szvétí:

7. Kí verno szrdcze noszí v-prszaj szvoji, Tak da nevczaga v-vere te'zkom boji, Tíhi, míroven osztáne v-neszrecsi, Ponízen v-szrecsi.

8. Té, té má v-nébi díke örocsíno, Gda táosztávi márnosztí túhíno; Té vzeme velkí nájem, Bôg, od tébe V-szvetlosztí nébe.

Nôta: *Dober je nas Bôg, porazmite.*

214. Bôg moj! vcsi me prav postüvati Szína tvo-
jega návuk bo'zanszki, I nyega glász
naszledüvati, Kakti 'zítka vorczan zvelicsanszki: Daj
mi eti rászti vu môdroszti, I tam prídti k-vretini ra-
doszti.

2. Vari me od gnűszne blôdnoszti, Krivovere, i
knicze bolvanszke, I vrsi me vu pobo'znoszti, I szpoz-
nanyi isztine bo'zanszke: Rázumno bojdi moje krszt-
sansztvo, Da v-nyem naidem pôt na zvelicsansztvo.

3. Daj mi te vu dúhi csesztiti; Ár sze tebé taksa
csészt prisztája, I tvoje imé tak szvetiti, Kak sze me-
ni, krsztsani dosztája: Nê je tebi, oh bívoszt dühov-
na, Vugodna csészt, i szlű'zba telovna! —

4. Vcsi me vsze rű'zne náklonoszti Ino 'zelé szrd-
csno obládati, I po nevkleknjenoj sztálnoszti Dike
szvetlo korôno ládati: Tebi, szvéti szodecz i ocsa
moj, Hodba moja vu vszem prijétna boj.

5. Vrsi me vu veri, vüpanyi, Ino szádarodnoj lű-
béznoszti, Da ti szlű'zim vu szpravicsanyi, I lépoga
szrdcza veszélnoszti, Hodécs vu szrecsi, i vu nevô-
li Tebi, vecsna miloscsa, po vôli.

6. Etak 'ze vu márnoj tühíni Szi pocsiné v-tebi
moje szrdcze, Tam pa na nebeszkoj vizíni Mi zide
lepse radoszti szuncze, Gde mi tí vu blá'zenoj vecs-
noszti Szam vödati más nájem vernoszti.

Nôta: *Krisztus veli: hodte k-meni.*

215. Nê je on escse krsztseník, Kí je nê, kak
bo'zi verník Csíszti vu vszem hotényi:
Kí Jezusa li z-vűsztami Vadlűje, tají z-delami; Po-
gan je on v-'zivlényi.

2. Vszi, vszi szo bo'zi spotlívcezi, Kí szo vu veri
szkazlívcezi, I v-szrdcezi oszkrűnyeni; Ka je nyi szvet-

lo krsztsansztvo? — Li préczimb jama — bolvansztvo, I grob z-zlom napúnyeni.

3. Mújti obráz, mile ocsi, Méhka hodba, maszne recsi, I zmisléna ôprava, Prevnôgo púsztó molénye, I vsze szpodobno hoténye, — Vsze je blôde náprava.

4. Véhnejo tá, kak púsztí czvét, I vesznejo v-tekájí lét. Jaj! — kí sze na nyé szloní, On na prhkom grünti sztojí, Dúh 'z-nyí csemérom opojí, I v-prepaszt môk sze vtoni.

5. V-nebésza do li oni sli, Kí szo sztálno radoszt naisli V-právde bo'ze csinényi, Oco vo szvetsztvi dicsécsi, I nyega volo csinécsi Escse i vo mislényi.

6. Csi je rú'zno tvoje djánye, Nicsestno je vadlúványe, — Mrtva je vera tvoja: Csi nyô scsés poszvedocsiti, V-nedú'znosztí más hoditi, Gledécs na 'zítka voja.

7. Bôg gléda li szrdcze csíszto, I nê vero tvojo púsztó: Tá je odúrna pred nyim! — On li právi krszczenikov Vrêloszt korunúje z-díkov, Pred szvetlim sztolczom szôdnyim. —

8. Oh! korunúj tí, goszpodne, I moje poti vugodne, — Odícsi vero mojo; Pelaj po sztezi vernosztí I mené k-czili vecsnosztí, V-blá'zeno díko tvojo.

Nôta: *Zdr'zi, cslovek, v-szrdczi mirovnoszt.*

216. Bôg! kí szí moje zvelicsánye, Vléczi me od szvéta k-szebi, Naj vesz moj trôst ino vüpanye Polo'zim v-jedinom tebi, Neodsztôpim od tébe v-szrecsi, Ni v-tebi nezdvójim v-neszrecsi, V-'zítki, ni v-szmrí.

2. Daj mi z-szrdcza ob'zalüvati, Csi prôti tebí pregresim, I z-grêha sze hitro szkopati, Da sze nyega mantre resim; Na szvetsztva pôt mi daj sztôpiti, I od nyé vecs nêzablôditi, V-'zítki, ni v-szmrí.

3. Oh! — krêpi ti szam mojo vero, Da sze sz-te-

bom zadovolim, Ino tebé za sorsa mero, Stero mi dás, klecsécs molim, Nepozábim vernoszti tvoje, Niti szvéte dú'znoszti moje, V-'zítki, ni v-szmrti.

4. Daj, naj Jezusa naszledűjem Na sztezi 'zítka pravicze, I tak dúso mojo mentűjem Od szvéta rú'z-ne krivicze, Vu nyega vrédnoszti nedvojím, Ni ne-verno ga nezatajím, V-'zítki, ni v-szmrti.

5. Né! — nedaj mi nigdar z-gízdosztjov Napihno-ti szrdcza mojga, Niti z-govenszűkov hotlívoszttjov Oszkrúmiti kèpa tvojga: Koróna moja boj — csisztò-csa, Nágib cslovèszttva, i prosztòcsa, V-'zítki i v-szmrti.

6. Bogáosztva mi nedaj prosziti, Da mi kak dúsi neskòdi; Sz-tèm sze mi daj zadovoliti, Ka mi tvoj tanács oszòdi: Ár márne velkoszti 'zelènye Zlehka naszopi pogűblènye, V-'zítki i v-szmrti.

7. Odűrna mi bojdi szkazlívoszt, I gnűszno prili-závanye, Odűrna brbravna reclívoszt, Bogmèt i nanizávanye: Odgovor moj „tak,“ ali „né“ boj, Da me szprevája blagoszlov tvoj, V-'zítki i v-szmrti.

8. Grozi sze mi szrdczi la'zlvoszt, Ino bratov raz-lácsanye; Isztina pa i prijaznívoszt Mi sznà'zi opo-násanye: Moj gúcs, moj 'zítek, i csinènye Szvéto boj, takáj i mislènye, V-'zítki i v-szmrti.

9. Nedaj mi drágoga vrèmena V-manyòszti zamau trositi, Idela szladkoga bremena Z-morzűvanyem gda nosziti. Ti blagoszlovi trűde moje, Da zvisávam, Bòg, imé tvoje, V-'zítki i v-szmrti.

10. Vodi mené po dűhi tvojem, I krèpi v-sztálnojj vernoszti, Naj nezmenkam v-pozványi mojem V-prá-voj krsztsanszkojj vrèloszti: Tak mi v-tál prűde blagoszlov tvoj, Tak naidem visni mir i pokoj, V-'zít-ki, i v-szmrti.

Nôta: *Kako k-hladnoj vodi jelen.*

217. **H**odte, verni krsztseniczi! Razmite réd dú'znoszti, Naj, kak Jezusa verniczi, Znáte pôt pobo'znoszti. — Kí szo vu veri sztálni, I vu delaj nesálni; Tô szo právi krsztseniczi, I miloscse órocsniczi.

2. Oh blá'zen, kí je ponizen Vu krili szvetle szrecse, I takáj Bôgi nanizen Pod brémenom neszrecse! — Kí lúdi rad postúje, Lúbi, ino milúje, Vugodna je pôt nyegova, I vretina blagoszlova.

3. Blá'zen je, kí gréhe szvoje Szpozna i ob'zalúje, I nyé pred miloscse tvoje Sztolczom, oh Bôg, vadlúje! — Csi potom v-tvojem sztráhi Vandra eti vu práhi, Naide vu szmrti szmilenoszt, I prék groba odícsesuoszt.

4. Blá'zen je, kí protivníki Szam na mir dészno podá, I v Jezusi, szredbeníki Sze 'z-nyim vjedinati zná! — Kí csemére zuá vtréti, I môcs szrda podréti; Té sze má z-Bôgom trôstati, Ino miloscse vcsakati.

5. Blá'zen, kí sze nad szirmáki I tú'znimi szmilúje, I vbôgomi nevoláki Záló'z szvoj podarúje, Tühinczom sztánek dáva, I blôdne povrnyáva! — I té vzeme v-obilnoszti Nájem na dén szmilenoszt.

6. Blá'zen, kí kines nedú'znoszti Varje i tak postúje, Da szi sz-telovne rú'zunoszti Zlom dúse nevrá'zúje, V-hotlivoszt sze névtopí, I v-nyé támni nezaszpí! — Zagvüšno ni toga hvála Tam pred szodczom ne-de mála.

7. Blá'zeni szo, kí v-krsztsanszkom Míri vküprebivajo, I v-nyega krili bo'zanszkom Tiho radoszt v'zívajo! — Da sze, kak bo'za decza, Sztálno lúbijo z-szrdceza, V-nébi májo órocsíno, Gda osztávijo tühíno.

8. Blá'zeni, kí za pravicze Volo eti trpíjo; Ali pod mecsom krivicze Bláznikov nezdvójjo! — Né! — nyí

neosztávi Bôg, Nego je vövtrgne z-rôk Vszê nyiho-
vi protivníkov, I tam korunúje z-díkov. —

9. Oh goszpodne! szrdcze moje Oszná'zi sz-pobo-
'znoosztjov, I vcsi me glász právde tvoje Bôgati sz-
pokornosztjov: Vrsi me vu vszem dobrom, Da sze
po djányi môdrom Csiním tebi prijétnoga, I vekve-
ke blá'zenoga.

Nôta: *Ah Bôg! poszlühni me.*

218. Nema pred Bôgom szrdcze vugodnoszti,
Nema ôprave, brezi pobo'znoosztjov; Na
tô vrédnoszt Je li vernoszt Zdigne, vu szlú'zbi Bôga
i dú'znoosztjov.

2. Li, csi szem sztálen v-právom vadlűványi, I ne-
pokáran vu vszem mojem djányi, Zagvűsno zuam,
Ká vzéti mam Blagoszlov ocsé k mojemí pozványi.

3. Tô, tô je moj czil i zrendelűvanye, Naj verno
szkoncsam moje potűvanye, Grêhi merjém, Szvêto
'zivém, I csakati szmêm ednôk zvelicsanye.

4. Sz-kaksim 'zelènyem hitim k-tomí czilí, Gde
szí dűh moj odèhne v-tvojem krilí! — Ali szlab szem
K-tomí vu vszem, Brezi pomôcsi tvoje, ocsa míli!

5. Ti me tak z-dűhom krépi, oh goszpodne! I szte-
ze szvetsztva mi vcsini vugodne, Da z-csinènyem I
hotènyem Tebi áldűjem v-nôcsi ino vu dne.

6. Csi bi gda zaszpao vu grèsnoj rű'znoosztjov, I za-
koczkatí steo kincs nedű'znoosztjov; Ocsa! ti mí Szam
odűmí Szrdcze sz-té blôde, po glászi dú'znoosztjov.

7. Varvati mí daj szkrbno mojo vrédnoszt, I keb-
zűvati na pravicsno vecsnoszt, Gde mí ti, Bôg, Szam
más ednôk Koronűvati z díkov mojo vernoszt.

Nôta: *Kako k-hladnoj vodi jelen.*

219. Bojdi veren v-tvojoj veri; Kebzűj na zá-
vezek tvoji; Djánye k-právdi 'zitka me-

ri, I v-oblubi mocsno sztoj: Neodaj vadlűványa, Neoszkrúni pozványa, Na stero szí poszvetseni Teda, gda szí okrsztseni.

2. Bojdi veren v-lűbéznosztí Bòga ino bli'znyega; Vari koròno vrédnosztí Vadlűványa tvojega: Ár csi szí, kak pűsztínez, Vu lűbézni tűhínez, Tak szí Jezusi neveren, Ino pred Bògom odűren.

3. Bojdi veren vu vűpanyi; Nevczagaj vu nevòli, Csi tí gli v-bo'zem ravnanyi Neidejo vsza po vòli: Mòdroszt bo'za dobro zná, Ka komi vszòditi má, I ka tomi k-haszki szlű'zi, Kí sze k-szvèti nepridrű'zi.

4. Bojdi veren vu pozványi, Kak szlű'zbeník isztine; Nebojdi vu csésztí mányi, Iszcsi haszek obcsine: Bòg tí zdr'zí 'zítek tvoj, I dá tí blagoszlov szvoj, Naj po vrèli tvoji trűdi Vgája czvètek szrecse lűdi.

5. Bojdi veren v-szkűsávanyi, I v-jákosztí mocsno sztoj; Vu kaksté zapelávanyi Bojűj szrdcsno vere boj. Oh! —glédaj na Jezusa, I nevtepi virtusa: Tak sze vojszkűj, da v-vecsnosztí Nezgűbís díke vernoosztí.

6. Bojdi veren vu trplènyi, Neodsztòpi od Bòga, Csi te gda pròti 'zelènyi Te'zi nevola vnòga. Prék tű'zite mrtelnosztí, V-'zítكى vsze veszèlnosztí, Dolizbríse í tebi Bòg Vsze, vsze szkuze na czili mòk.

7. Bojdi veren, nesztrasi sze Niti vu szmrtnom boji; Na goszpodua zaniháj vsze, Kak oco verni szvoji. Po szmrtnom poszelniki Prides tí k-szredbeníkí, Od koga za boj vernosztí Vzemes koròno vecsnosztí.

Nòta: *Oh Bòg, oh míli Bòg!*

220. Krsztseník szí, velís. — Dobro je! — csi lí z-'zítkom Poszvedocsiti znás, Ka vadlűjes z-jezikom: Ár je tò právoga Krsztsansztva známènye, Csi sze z-vadlűványem Nebori csinènye.

2. Krsztsenik szí, velís — Mogôcse! — csi z-dela-mi Vadlújes Jezusa, I nê szamo z-vúszdami. — Zaman zové nyega Za szvojga goszpodna, Kí nyegovo právdo Lomi od dua, do dua.

3. Krsztsenik szí, velís — Záto, kâ szí okrsztsen? — Tak je! ár szí v-krszti Tvojem Bôgi poszvetšen. Ali, miszli, jeli Szí nêvtepaó szvetsztva, Stero szí v-krszti vzéo, Na zálog blá'zensztva.

4. Krsztsenik szí, velís. Ár bo'zo récs poszlúhsas, I z-szvétoga píszma Znányem drúgim zaglúhsas! — Ali, jeli zdr'zís, Ka szí gda csüo, i csteo? — Zdr'zi vsze; i tí bos Právo krsztsansztvo meo.

5. Krsztsenik szí, velís. — Ár grêhe szpovedávas, I z-szvetsztvom oltárszkim Sze csesztô nadeljâvas! — Ali, jaj, oh blôdnik, Teda tvojoj dűsi, Csi szí po v'zivanyi Té vecsérje hűsi! —

6. Nê! — imé krsztsanszko Sze te li tak prisztája, Csi sze Jezusa dűh V-szrdczi tvojem nahája: Csi i tebé szná'zi Nyegova nedú'znoszt; Právi krsztse-nik szí; Ár szí szpuno dú'znoszt.

7. Ali dokecs je nê Szrdcze tvoje prav esiszto, Szvéto imé eto Je v-vúsztaj tvoji pűszto; Dokecs je nicesztna Hodbe tvoje hvála, Tecszasz je krsztsansztvo Tebi spot i sála.

8. Krsztsenik szí, velís. — I sz-tém sze szmês hváliti, Geto sze nehênyas Z-rú'znim grêhom sáliti! Jaj! — tí szí tak hűsi, Kak te cseden pogan. Szram te more bidti, Kâ szí czelô zaman.

9. Ni neszpomínaj tak Tecszasz tvojsza krsztsansztva, Dokecs z-delom nedás Od nyega szvedocsansztva. — Nê! — nevcsiní imé Nikoga krsztsana; Li 'zitek odlôcsi Nyega od pohana. —

10. Goszpodne! vcsi mené V-szvetsztvi 'zítka hodi, I moje krsztsansztvo Z-delom poszvedocsiti:

Tak bom ti prijéten Eti, kak tvoj vernik, I v-tvojem králevsztví Bom díke őrocsnik.

2. Dú'znosztí prôti Bôgi.

Szpoznanye Bôga.

Nôta: *Obűdi sze, oh me szrdetze!*

221. Tebé, bo'ze, szpoznávati, Mi je díka, i dú'znoszt, Tvojo szkrovnoszt zbrodjávati, Zvelicsitelna môdrooszt. Ka bi bio jasz, neszrecsen, Brezi tébe, dűh vecsen, I brezi szpoznanya tvojsa, Veren ocsa 'zitka mojga! —

2. Tebé, isztina, cslovecsi Rázum nemre zbroditi; Ali pri csűd tvoji szvécsi Sze nam dás zaviditi: 'Ze vesz szvét tvoj sztvorjeni, Je szvedok nevtajeni; K-tomi récsi tvoje szvetloszt V-diki ká'ze tvojo velkoszt.

3. Z csűdni dél tvoji szpoznávam Tebé, ocsó vernoga, I v-nyí czili te zvisávam, Sztvoritela môdroga: Tí szi vsza tak nasztavo, I v-taksi réd posztavo, Naj po zemli vgája szvetsztvo, Mir, veszélje, i blá'zensztvo.

4. I sto zdr'záva z-vernosztjov Dugoványa tak vnôga? — Sto ravna vsza tá z-môdroosztjov, Csi nebi biló Bôga? — I tū szi mi ôdpro tí Szpoznanya tvojsa poti; I tū vídim vu szvetloszti Poszvét tvoje velikoszti.

5. Ali v-kak lepsoj szvetloszti Ká'ze tebé récs tvojsa! Po nyê sze zdigne z-szleposzti I blôde dúsa moja: Ona mi dá gledalo, Razprászka zakrivalo, Naj vu tráhi gléda dűh moj V-szkrovnoszt oblecseni kęp tvoj.

6. Da sze pa'ze eti v-práhi Meni tak szpoznati dás; Vu kakse szvetloszti tráhi Sze mi tam szkázati

más, Gde bom vu popolnoszti Dike tvoje szkrovno-
szti, Kak blá'zeni dúh, zbrodjávo, I velkoszt tvo-
jo zvisávo!

7. Ah! — dabi 'ze eti zácsao Tebé prav szpozná-
vati, I vszemi szvéti porácsao, Kak te má zvisáva-
ti. — Nê vu kêpi bolvansztva, Na szramoto krsz-
tsansztva, Ni v-obrázi dúhòv túhi; Nego v-isztini i
v dúhi! —

8. Toga szpoznanya 'zelénye Za'zgi v-meni, gosz-
podne, Naj sze ti moje molénye Dopádne v-nocsi,
vu dne; Da bom vszákdén modrêsi, I v jákoszti
sztálnêsi, — Na cseszt tvojega bo'zansztva, I na
postenyé krsztsansztva.

Nôta: Oh goszpodne; ti nas veren.

222. Dúsa moja sze k-tebi pozdigáva, I z-rado-
szti csütényem te szpoznáva. Oh! — hi-
ti mi tí szam, vszamogôcsi, V-dugoványi tak velkom
k-pomôcsi.

2. Dúh tvoj mi naj v-szrdczi 'zelénye nêti, Ino
temno pamet mojo preszvêti, Da vu právoj môdrosz-
ti naj czvetém, I v-szpoznanyi tvojem vszákdén rasz-
tém.

3. Ka drúgo bi mi moglo dragse bidti, Kak tebé,
Bóg, szpoznati i lúbiti? — Vernêsega, vém, nemam
od tébe, Ni na zemli, ni vu diki nébe.

4. Kak 'zelno je tebé z-szrdcza iszkati! Csi te gli
práh nemre czelô szpoznati, Zadoszta je, ka nasz
szin tvoj vucsi, I szvét ete od tébe szvedocsi.

5. Oh! sz-tém sze nam tak daj zadowoliti, I 'zelé-
nye dúse nase vtoliti: Zvôn toga je vsze márnò ro-
vanye, I nepela na právo szpoznanye.

6. Steri môder bi te mogao zgrúntati, I popolno
vu bivoszti szpoznati? — Szkroven szí tí, i osztá-
nes, eti, Kaksté velkoj csloveka pámeti.

7. Ka szi nam tak po Jezusi znati dao, I vu velki delaj tvoji pred nász djao; Toga sze nam daj prav postüvati, Tô na dúse mír verno nüczati.

8. Velkoszt tvoja nam vszém mocsen nágib boj Na isztinszko môdroszt 'zitka i sztráh tvoj, Da sze v-rú'znoszt gréha nevtópimo, I vekveke tebé nezgübimo.

9. Tam na velkom czili vsze popolnosztí, — V-domovini pune zadovolnosztí, Mo te pravê, oh Bóg, szpoznávali, I v-szvetlosztí sztojécs, zvisávali.

Nôta: *Nas drágyi ocsa, vretina.*

223.0 dícseni Bóg! tí, vecsna isztina, I vsze môdrosztí blá'zena vretina, Tí szvétíti dás vu nôcsi temnosztí Tráhi znanosztí.

2. Záto i mí zdâ vu dühovnoj kmiczi Kricsimo k-tebi, vecsnoj zorjeniczi: Raz'zeni temne pámeti nase mrák, Díke tvoje trák.

3. Ká'zi nam sztezo právoga szpoznanya, I tvoje právde i vôle bôganya, Naj nebomo vecs decza rú'z-ne kmicze, Nego pravicze.

4. Zbűdi med nami verne vucsitele, I szteze 'zitka môdre kazitele, Kí do návuk tvoj sz-példov szvedocsili, Ino szná'zili.

5. Vcsini nasz verne vu nasem pozványi, Sztálne i vrêle v-právom vadlűványi, Da nevkleknemo od vere bo'zansztva, Na pôt bolvansztva.

6. Vari nasz od nevere i blôdnosztí, Od rú'zni gréhov, i gnűsne dvojnosztí, I zdr'zi nasz do koncza, eti v-práhi, Vu tvojem sztrábi.

7. Tak czveti tvoja isztina med nami Tű, i tam, gde mo z-csisztími dúsamí, Na vere nase odícse nom czili, Tebé csesztíli.

Bojazen Bôga.

Nôta: *Oh 'sítka ino szmrí goszpód!*

224. Goszpodne! tebé sze bojati, Je vretina vsze môdroszti, I v-tvojem sztráhi potúvati, Díka práve pobo'znosztí: Tebé li on nezataji, Kí sze te, kak dête, bojí. —

2. Szpoznaj, cslovek, tvojo nicesesztoszt, I velkoszt Bôga tvojega; Tak de te nyegova visesoszt Vodila vu sztráhi nyega. — Vídís, kâ pred nyim vizsina Trepecse i globocsina! —

3. Boj sze ga: tak ti vszâko dú'znoszt Lehko bude szpunyávatí; Lehko de ti vszo grésno rú'znoszt I blôdo odúrjávati: Ár vu bôgabojaznosztí Naides szteber pobo'znosztí.

4. Csi te z-szvetsztva szteze vugodne Szrdcze na gréh zapeláva, Tak mészli: *vidis me, goszpodne!* *Idüh tvoj zlo odúrjáva:* Sztrszenes sze hüdô csiniti, I dúso vnêmar zblatíti.

5. Csi te blôden szvét sáli, mantrá, Pri goszpodna bojaznosztí; Kak szladki trôst ti dúsna vész dá, Med csütényem nedú'znosztí! — Ár ka ti more protivník, Csi ti je Bôg zagoverník? —

6. Gda te pregánya sorsa vihér; Kakse vüpanye ti szvétí, Csi z-Bôgom tvojím más sztálen mír, I csi ti je on k-poszvêti, Kí je vszê verni varivács, I bolezní ran mili vrács! —

7. Kaksza radoszt za szrdcze tvoje, Csi ti v-szmrí groznoj nôcsi Lübézni i miloscse szvoje Nevtají te vszamogôcsi! — Blá'zen szí, csi v-bo'zem sztráhi Szkoncsas be'záj eti v-práhi! —

8. Goszpodne! sz-tvojov bojaznosztjov Szná'zi czêlo hodbo mojo, Naj sze z-detinszkov vüpaznosztjov Szlonim na lübézen tvojo: Ár kí sze te sztálno bojí, On sz-tebom povszéd obsztójí.

Nôta: *Oh vekivecsnoszt, grozna rêcs!*

225. **P**red tebom, oh vszamogôcsi! Ka sze giz-
da práh krhkôcsi, Vu szvojev niceszt-
noszti? — Znájôcsi, kak velki szi tí, Kakda graja
tvoje poti V-blôdnoj neszpametnoszti? — Pred te-
bom szo vsza mární práh, I vsza, vsza szo ti dú'zna
sztráh.

2. Ti li vu ocsnomegnyeni Konecz znás vr'zti, kak
szenyi, Vszoj préczimbi bogátzov, I, csi vúszt tvo-
ji glász zide, Sz-práhom zgliha mocsne zide, Kakti
gnêzda gizdávczov: Tí czvêtek rô'ze tápihnes, I
gingav obráz v-grob szühnes.

3. Tí v-dêszni tvojoj más vszê dní, I v-racsúni prá-
ha szini; Poszelnik tvoj je — vszê szmrt. Ona szi i
mené szráni, I — jaj! — lehku vu grob ráni! —
Dnesz, dnesz bom lehko vküpsztrt! — Dnesz leh-
ko vsze, vsze, sz-kém ládam, Túbinczom na ôrok
tádam! —

4. Kakda bi sze tak zgizdávaov, I z-márnov dikov
zvisávaov Pred tebom, vszamogôcsi! Kak bi sze szpo-
zábo sz-tébe nezgrüntana zmo'znoszt nébe, Vu grê-
hi plavajôcsi? — Nê! — tvojega sztráha szuncze
Mi naj ravna moje szrdcze.

5. Oh! — dokecs príde moj vecsér, Tí bojdi z-
menom, moj pasztér, Na temnoj sztezi'zítka; Krê-
pi me v-tvojoj bojazni, I v-nevkleknyenoj vü pazni
Nebeszkoga prebitka: Csíni me vu vszem vrédnoga
Tvojeга mira vecsnoga.

6. Tvoje je, ocsa, dobro znam, Dúsa, têlo, i
vsze, ka mam, Tvoj je i mír moj dúsni. Daj mi tak
v-szvetsztvi vandratí, I v-lêpom szrdczi varvati Kincs
telki dobrôt visni; Tam pa na vecsnosztí czili Me
odícsi v-tvojem krili.

Nôta: *Kí sze vu visnyem Bôgi vûpa.*

226. **K**í sze toga szvéta zmo'znoszti Nesztrási pôleg pravicze, Ni pri csütényi pobo'znoszti Nesztrsne szlugov krivicze; Kak lêpi je toga be'záj, I odicsen dnéov tekáj! —

2. On, csi bi sze zemla gibala, I grünt globocsine trôszo, Csi bi i vizína skripala, I szláp goré na kûp noszo, Nebi vczagao; ár je 'z-nyim Bôg, Nyegov pasztér i dike rôg.

3. Li prôti Bôgi pregresiti, — Tô napuni nyega z sztráhom: Ár ka má dűso môk resiti, Gda sze tello zgliha sz-práhom? — Nê etoga szvéta zmo'znoszt; Li nevtepena pobo'znoszt.

4. Zavr'ze on bogé zemelszke, Kí szvét sz-tadankmi norijo, I túhe bívoszti nebeszke, Csi sze z-isztinov borijo: Gotov je ráj vsze zgübiti, Kak sze z-Bôgom protiviti.

5. On szejá szemen blagoszlova, I sznét hüdôbe prepráva; Ali, csi sze vrêloszt nyegova Od mányi szlugov zadáva, Szôdbo na Bôga zanihá, I v-vrêloszti nepomenká.

6. Csi hválo, stere je on vrêden, Bláznik szebi pripisűje; Mucsí on, csi taki szvét blôden Dêl nyegovi necsűdűje: Ár vecs na ono hválo dá, Ká — pri Bôgi nájem szvoj má.

7. On je ponizen v-dnévi szrecse, Ali v-neszrecsi nezdvój; I, csi nyemi szvét mre'ze mecse, Práve vere nezátají, Znájôcs, ká ga Bôg oszôdi Kí vu isztini neblôdi. —

8. Dokecs tak dnéov moji be'záj Trpeti má eti v-práhi, Daj, goszpodne, da sze nyi tekáj Dokoncsa vu tvojem sztráhi; Ár kí sze te, kak szin, bojí, On povszéd z-díkov obsztojí.

Lübézen Bôga.

Nôta: *Krisztus veli: hodte k-meni.*

227. Bôg! sto nebi lübo tebé? — Sto nebi poszvéto szebé Vu vszem tebi na áldov? — Vém je vszê mrtelni 'zítek, I radoszti vszáki hípek Tvoje rôke blagoszlov.

2. Zvóna tébe nega míra, Nega pocsinka vecséra, Za oranyeno szrdcze; Li kí sze na tébe szloni, On sze v-prepaszt szkúz nevtoni: Tí szi vszém trôsta szuncze.

3. Csi tvoje potí hodimo, Vsze, ka te z-verov proszimo, Csi nam haszni, podelis; I csi nasz taki sors te'zi, Csi li dúsa v-zle nele'zi, Tí nasz pá razveszelis. —

4. Daj mi tak moje vüpanye, Diko, mir, i zvelicsanye Li pri tebi íszkati, Nászladnoszt zla odúriti, Tebi vu szvetsztvi szlű'ziti, I blá'zeno zaszpati.

5. Csi sze mi szvét nanizáva, I z-jálnosztjov pri-lizáva, Nedaj sze mi zvoditi: Najdragsi kincs mi li tí boj, Li tebé mi daj, ocsa moj, Povszéd v szrdczy nosziti.

6. Poszvéti me zczéla szebi, Da veren osztánem tebi, Dokecs eti potűjem, I po sztálnom 'zítka boji Sze v-seregi verni tvoji Sz-tebom veke radűjem.

Nôta: *Jezusa neodpűsztím.*

228. Bôg, moje zvelicsanye! Tí szi mi najvék-sa radoszt; Li v-tebi mam vüpanye, Gda me te'zi britka 'zaloszt: Csi me vesz szvét osztávi, Tí szi mi ocsa právi.

2. Csi te jasz lűbim, kak szin Vernoga szvojega ocsó; Tí mi odpűsztís moj bin, I vzemes me vu mi-loscso, Vcsinís me tū szrecsnoga, I ednôk blá'zenoga.

3. Kí lűbi tvoje potí, I obsztojí v-szlobodscsini,

On sze neoszramotí; Ár őrok má v-szinovcsini, Má v-rêcsi tvojoj poszvêt, Na vüpanya blá'zen szvêt.

4. Eti sze nam, isztina, Grozí nôcs sorsa vihéra; Ali kaksa vretina Radoszti sze tam odpéra, Gde nam tí, vszamogôcsi, Zbrises vsze szkuze z-ôcsi!

5. V-tvoje lübézni krili Szi ednôk vszi odêhnemo, Geto na dnévov czili Vszí kak czvêtje, povêhnemo; Ona nasz zdigne sz-práha, Na sztan vísnoга tráha.

Nôta: *Kí sze vu visnyem Bôgi vüpa.*

229. Vszê lüdi milosztivni ocsa, Kí szi szam csiszta lübéznoszt! Tvoja dobrôta i miloscsa Je vszê m vernim na veszélnozt. I meni te daj lübiti, I vu szvetsztvi ti szlű'ziti.

2. Od szvéta márne lübéznosztí Mi odvрни szrdcze moje, Naj nevlomim v-neszpametnoztí Nigdar szvéte právde tvoje, Hűdi 'zél nenaszledűjem, I tak tebé nezbantűjem.

3. Oh!—daj mi csiszte misli meti, Csedno pobo'zno gúcsati, Posteno i szvéto 'zivetí, I, gde tí 'zelês, múcsati, Tebé najbole lübiti, Bli'znyim, kak morem, szlű'ziti.

4. Znam, kâ, kí sze tomi radűje, Ka tí, Bôg, prepovedávas, Ali onoga sze zbranyűje, Ka nyemi zapovedávas; On z-szrdcza nelübi tebé, I tak pogűbi szam szebé.

5. Ravnaj me tak, da vsze rad csiním, I z-vrêlim dűhom szpunyávam, Ka sze z-szvéte rêcsi tvoje vcsím, I za vugodno szpoznávam; V-szlabosztí pa i krhkôcsi Mi dűh tvoj bojdi k-pomôcsi.

6. I, csi me gda doide nevola, Znam, kâ je i ona tvoj dár. Bojdi tak tvoja szvéta vola, Csi mi je piti nyé pehár: Jasz ni vu szmrtnoj bolezní Nezdvojím v-tvojoj lübézni. —

7. Bôg! csiní me té lübéznosztí Vrêdnoga, dokecs

tü 'zivém, Da v-nyê naidem trôst v-boleznosztí, Zdâ,
i, gda z-szvêta preminém: Ona bojdi ran moji vrács,
Ona moj angel varivács.

Na lasztivno nôto.

230. *V*sza szo na zemli etoj preidôcsa; *V*sza
szo, kak meglé szpár, preminôcsa. *Ka*
'zelês, dûsa, eta vidôcsa? — *I*szcsi, iszcsi li ta presz-
tajôcsa.

2. *K*-tebi, *B*ôg, szrdcze jasz pozdigávam, *Szvet*-
szko préczimbo rad zametávam; *Ár* je nyé dika, kak
szenya, márna, *I* dûsi zlehka naveke kvárna.

3. *V*-nikom na zemli, niti na nébi *V*ékse radoszti
nemam, kak v-tebi: *Záto* z-'zelényem k-tebi prihá-
jam; *Ár* vecsní kincs moj v-tebi nahájam.

4. *Csi* bi taki bío v-protivni rokaj, *Áli* vu szmr-
tí nôtcsi i mokaj, *I* csi bi le'zao vu groba krili: *Ka* bi
sze sztraso sz-tebom, *B*ôg mili? —

5. *Hodi*, szká'zi mi tvojo miloscso, *I* vtisaj, ocsa
mojo te'zkôcso; *Boj* szmileni deteti tvojemí, *Nevtaji*
trôsta szrdczi mojemi.

6. *Oh!* — vcsi me tebé sztálno lúbiti, *I* tebi vszed-
ní v-szvetsztvi szlú'ziti: *K*-konczi zlehkôti mi szmr-
ne moke, *I* vzemi dûso vu tvoje roke.

7. *Tam* bom lúbézen tvojo szpoznávao, *I* tebé z-
visnim glászom zvisávao; *Tam* bom ti szpêvao v-dí-
ke szvetloszti *Peszem* blá'zene nemrtelnosztí.

Pokornoszt k-Bôgi.

Nôta: Oh Bôg, oh mili Bôg.

231. *G*ospodne! blá'zen je, *Kí* je tebi podlo-
'zen, *I* vu vszem csinényi *I* hotényi po-
bo'zen. *Vém* tí vu vszem 'zelês *Csloveki* blá'zensztvo,
I záto porácsas *Vszém* jákoszt i szvetsztvo.

2. Tí od vszáke dŭse Sztálno pokornoszt 'zelês, I z-vernoga szrdcza Sze szpozábíti nevês. — I jasz li tak vzemem Tál v-tvojoj milosci, Csi szem prav pokoren Tebi, 'zítka ocsi.

3. Jezus, tvoj lŭbezník, Je tebi pokoren bio Es-cse i te, gda je Szmrti britki pehár pio. — Oh! — dabi te i jasz Z-szrdcza gotovnosztjov Bôgati setŭvao Z-sztálnov pokornosztjov! —

4. Dáj, da mi zákon tvoj Vszigdar pred ocsmí bo-de; Ár znam, kâ sze li tak Ognem vsze dŭsne sko-de. Právde tvoje járem Je zvelicsitelni, I nyé bre-men szprávi 'Zítek nemrtelni.

5. Dnesz, csi bom glász tvoj csŭo, Naj neobtrdim szrdcza, Da kak nezbantŭjem Tebé, szvétoga szod-cza; Ár je grozno, tebi Szpádnoti vu roke, I tak dŭso vr'zti Na vekvecsne moke.

6. Oh! —daj sze mi grêha Trdno varvati vszigdár; Ár ka mi szprávi on? — Krátko radoszt, vecsni kvár! — Kí neodŭrjáva Nyega rú'zne pôti, On szam ho-técs hiti Pekla mantram prôti.

7. Csi pobo'zno 'zivém, Ino glász tvoj rad csŭjem; Csi tebi, szodecz moj, Pokornoszt prika'zŭjem: 'Ze eti obcsŭtim On mír, i blá'zensztvo, Na stero pridti mam Vu dike králevsztvo.

Nôta: Nôcs je pred dvermi vszê.

232.0 csa! v-právdi tvojoj Radoszt má szrdcze moje, Stera dŭsi mojoj Trôst dá miloscse tvoje; Ár tí szam oblŭbis, Kâ vsze verne lŭbis.

2. Tebi je podlo'znoszt Najprijetnési áldov, I csisz-ta pobo'znoszt Nam dika i blagoszlov — Tŭ v-telovnom 'zítki, I v-vecsnom prebitki.

3. Korôno vrenosztí Je vzéo tam szvétí szin tvoj, Kí je v-pokornosztí Áldŭvao i 'zítek szvoj, Da bi te-bé, ocsó, Pred szvétom szvedocso.

4. Vesi me nyegvo vernoszt Sztálno naszledüvati, I právo pokornoszt Vu vszem prika'züvati. Bôg, vszáki sztopáj moj Tebi poszvetsen boj.

5. Daj mi 'zítka récsi Glász z-radosztjov szlisati, Ino pri nyé szvécsi Vu szvetsztvi potüvati, Nedú'znoszt varvati, I zla sze hábati.

6. Pelaj me, ocsa moj, Czili mojemi prôti, Po szkúz sztezi kmicsnoj, I szmrti sztrasnoj pôti: Szrdcsno bom po nye sô, Naj mi li k-míri bô.

7. Vsze, vsze tvoje poti Szo znamêne môdroszti. Kak bi tak vrêdno tí Ne'zelo pokornoszt, Szvetsztva ino sztráha, Od vszê szinôv práha?! —

8. Blá'zen, kí szí v-tvojem Ravnanyi rad pocsiné! — On vu szrdczy szvojem Mír má, gda vöpreminé, I tí ga na czili Zvíszis, szodecz mili!

Nôta: Kak bi nehválo goszpodna.

233. Bôg! szvéta je vola tvoja, Liki szí szam tí szvéti: Vadlúje tô dúsa moja, I szvét z-díkov obvzéti. Szvetsztvo tvoje csüdüvajúcs, Bôga tebé viszína, I môrszka globocsina Sze nanízi trepetajúcs. — Li szin práha okoren Je tebi nepokoren.

2. Jaj! — i mené zapeláva Szvéta blôdna okornoszt, Gda mi szrdcze nadigáva Na grêsno nepokornoszt. I jasz gôsztokrát zablôdim Od düse moje czíla, Na tak rú'zne poti zla, Sz-kém sze, kak norcz z-ognyom, lôdim, Z-sterim sze sáliti scsém, I pogübelno ze'zgém.

3. Bôg! vesi me pôt mojo nôro Hitro prav prebroditi, I daj sze mi na pokôro Priczájti prebüditi: Ár jaj meni, csi me szrd tvoj Vövszecsé z-rú'züm szrdczom! — Jaj! — csi pred tebom, szodczom, Vtepeni posztáne düh moj. — Ah! — csi bom v-grêhi vküpsztrt, Nájem moj de vecsna szmrt.

4. Ali kaksega blá'zensztva Déu sze mi tam pre-

szvétí, Csi mi je vu szlú'zbi szvetsztva Zaislo szuncze na szvétí! — Szvetlési od tráha szuncza Sze pozdigne szv-túhíne Dúh moj, na sztan viszíne, Idôcs pred pravícze szodcza, Gde de v-visnoj radoszti 'Zeo nájem pokornosztí. —

5. Goszpodne! toga blá'zensztva Mi nedaj zakocz-kati; Vcsi me je vu szlú'zbi szvetsztva Z-vrêlim dúhom íszkati; Notri do groba kmicsnoga Naj eti tak potújem, Da v-nikom nezbantújem Tebé, szodcza pravicsnoga, Vu tvojem sztráhi 'zivém, I tího vöpre miném.

Priszega na Bôga.

Nôta: Zaisztino, bode vrêmen.

234. Bôg, szodecz 'zítka mojega! Ti, ki szkrovnosztí brodis, I sztávo szvéta tvojega Pôleg pravícze szôdis, Vcsi me ísztino lübiti, Gda sz-priszegov szvedocsiti Mam nyô pred sztolczom szodszkim.

2. Tvoje szvetsztvo, i bojaznoszt Naj sz-támna zdranfa mené, Ino na tvojo vszaznanoszt Me trduo opomené: Pred tebom szvedocsim, oh Bôg, I trden racsún mam ednôk Dati tebi od vszega.

3. Te jálen toti ísztino Pred szvétom gdate szkrije; Ali dúh tvojj nyé vretino Ocsiveszno odkrije: On, kí v-praviczi neblôdi, Escse i mízli oszôdi, I kasti-ga grêh kmicze.

4. Záto — ni 'zítek, niti szmrt, Ni míta, niti pro-snya, Ni prijátelsztvo, niti szrd, Ni gnúszni lüdi mosnya, Me negeni od pravícze, Na grêsno sztezo krivicze, Gda, kak szvedok, priszégam.

5. Jaj meni, csi bi praviczó Dr'zao za prôszto zmêno, I nyô hotêcs na kriviczo, Prôti vészti premêno! — Kak bi me grízao dúsni csrv, Kâ szem ôdao nedú'zno krv, I v-práh szklacso ísztino! —

6. Oh! — daj sze mi tak hábati Jálnosztí i krivicze, I, kak drági kincs, varvati Velko szvetsztvo pravicze. Na tébe priszégam, oh Bôg, I nerésim sze vecsni môk, Csi szem krivicsen szvedok.

Nôta: *Oh 'zítka ino szmrí goszpôd!*

235. Kí sze sáli sz-príszege szvetsztvom V-dugoványi szvedocsansztva, Protiví sze z-dúse blá'zensztvom, I z-velikosztjov bo'zansztva. Bôg je protivník kriviczi, I oszôdi jo v-praviczi.

2. Nega vu tom bo'zega sztráha, Nega ni lübézni lúdi; Nepremíszli, kâ de rob práha, I lehko i dühôv hűdi: — Kâ, gda krivicsno priszéga, Lehko szmrí za nyega széga! —

3. Oh tí, kí sze sz-príszegov zményas; Tajís vero i Jezusa, Dúse z-zlom blatítí nehényas, I vtéples vrédnoszt virtusa, Bláznik! koga zametávas? — Koga mantram podmetávas? —

4. Znaj, gda krívo szvedokszto dávas, Szam szi molis szôdbo szmríto, Geto sze etak zakunyávas: „*Bôg me naj kastiga trdno!*“ I hotécs tajís z-vűszta-mi, Ka potrdjávas z-míszlami.

5. Veri, prídíti má vszemi vrêmen, Vö sze vjávijo vsze potí; Vszáki de noszo szvoje bremen, Noszo bos to tvoje i tí: Csi sze nepovrnés hitro, Bics bo'zi te doide bisztro.

6. Pazi záto, na ka priszégas! Nezablôdi na kriviczo. Csi vnêmar v-bo'ze potí szégas, I preobrácás praviczó; Széjas szemén vecsne brige, Szam na szébe, i na drúge.

7. Hohár szi tí vuôgim nedú'zúim; Ár premecses híze vdovíc, V-rôke dás hűdobnyákom rú'znim Sors osztávleni szíroticz, Jamo kopas tím pobo'zúim, I palacse zidas zmo'zúim.

8. V-práh zaklácsis szvéto isztino; Ár zblôdis

szodcze v-praviczi, Vszoj rú'znosztí odprés vretino, Geto oblászt dás kriviczi, Vnôgi dúsno vésztsz oszkrúnis, I szvét sz-preklétsztvom napunis. —

9. Szvétí Bôg! meni velkoszt tvojo Tak daj pred ocsmí dr'zati, Da szkrbno varjem dúsno mojo, Csi mi je gda priszégati, I, kak gnúszen rob krivicze, Nigdar nevtépém pravicze.

10. Szvedok naj bodem, gda tak 'zelé Tvoje velko dugoványe, Ali visna oblászt zapovè, I velí moje pozványe: — Szvedok, z-obcsütényem szvetsztva, Da nezakoczka blá'zensztva! —

Nóta: *Oh Bôg! kí gréh odúrjâvas.*

236. Nevzemi, cslovek, szvétoga Iména goszpodnovoga Nigdar % zaman v-tvojavúsztá; Ár je % ono nè rêcs púsztá.

2. 'Z-nyim sze vnêmár nezaklínaj, Niti blázno nepreklinaj; Ár tak % Bôga ospotâvas, I szvét % na gréh zapelâvas.

3. Nepriszégaj, nebogmécsi; Ár je rú'zen gréh v-toj rêcsi: Ona % csloveka oszkrúni, Ino % z-hüdôbov napuni.

4. Mír daj dúsi protivnika; Ár je velika nyé díka: Iszkra % bo'zansztva je ona, I zrok % vecsnoga zákona.

5. Nigdar vrá'zega iména Jezik tvoj naj neszpomina: Zla rob % je, znás, pôsztao i on, Zâto % je vzéo grozen szvoj lon.

6. Nè! — negúcsi: „grúm naj vdâri!“ Ne'zeli tô níksoj sztvâri. Sto znâ % koga on pokoszí? — Ár vszém % kúmesz glâve viszí.

7. Níksa rêcs gníla i púsztá Ti nigdar neprídi v-vúsztá: Csiszto % bojdi tvoje szrdcze, Csiszta % rêcs, kak bo'ze szuncze.

8. Rêcs tvoja „tak!“ ali „nè!“ boj: Tô ti velí

szam Jezus tvoj; Ár vsze %, ka je zvõna toga, Zha-
ja % z-nágiba húdoga.

9. Vnõgo gnúszno priszégany, I neszmero pre-
klinyanye, Vcsiní % tebé nevernoga, I vszém % lüdém
odúrnoga.

10. Ka pa tam, na velki dén on, Gda vzéti más
pravicze lon? — Bo'zi % szrd te tak pihne tá, Kak
sze % pleva távneszti zná. —

11. Goszpodne! ti, szodecz szvéti, V-koga récsi
nega szméti, Zcsiszti % od zla moja vúsztá, Da ji %
nerú'zni récs púsztá.

12. Csi bi mi jezik szfaliti Ino tebé steo tajiti; Bo-
le % mi je zanémiti, Kak gda % blázno govoriti.

Vüpazen v-Bõgi.

Nõta: Ah! — ka bom jasz, grésnik csinio?

237. Goszpodne! vu kom, zvõn tébe, Bi sze
mogao vüpati, I mir dúsni íszkati? — Pñi
tebi, oh vernoszt nébe, Mi szvéti trõsta szuncze, Za
tú'zno moje szrdcze.

2. Oh ocsa! tvoje lübézni Tí nam nigdar nevtajís,
Csi sze gli vcsászi müdís: Tí szí vrács vszè rau bo-
lezni, Szteber szrdcz czagajõcsi, I v-szkuzaj plava-
jõcsi.

3. Velikoszt tvoje dobrõte Nèba, zemla csüdúje;
Ár sze v-nyé vsze radúje: Vövlejés na vsze szirõte
Tí szvéti blagoszlov tvoj V-vbõgoj sztávi nyihovoj.

4. Kakoli szí me doszégne, — Csi li vu tvojem
sztráhi Potújem eti v-práhi, — Vu dvojnoszt me nepo-
tégne; Ár vu vszákóm vrémeni Szi tí varivács meni.

5. Ka prineszé dén útrásnyi, Tõ nemrem napré
zuati, Ni nescsem szpitávati; Li na tébe, oh víse-
snyi, Vr'zem z-vüpanyem pogléd; Ár szí tí z-menom
povszéd.

6. Blagoszlov tvoj vödeliti Onim, ké te'zi'zaloszt, Je tvojo csiszta radoszt: Záto sze szmêm veszeliti I jasz sz-tebom, ocsa moj, Csi szem pokoren szin tvoj.

7. Krêpi me tak, ocsa mili, Z-dúhom v-tvojoj bo-jazni, I v-detinszkoy vü pazni; Naj vu tvojem vernom krili Naidem v-nôcsi vihéra 'Zelen pocsinek míra.

Nôta: *Jezusa, neodpüsztim.*

238. *K*í v-goszpodni pobo'zi Szrdcza szvojegea vüpanye, On, kak veren szin bo'zi, Pri nyem naide szkúz vtisanye, V-nyem, kak ocsi, nez-dvojí, Pod kaksté krí'zom sztojí.

2. Bôg, ki je sztvôro te szvét, I vsza zdr'záva, i hráni, Vszêm dáva mir i poszvét, Vsza zakriva ino bráni; On je v-vszákoj te'zkôcsi Vernim szvojim k-pomôcsi.

3. On, kí je vszamogôcsi, I vsza, vsza zná dopri neszti, Zná i vu sorsa nôcsi Szlápov szilo tak podneszti, Da po szkuzaj 'zaloszti Zíde szuncze radoszti.

4. On, kak csiszta lübézen, I ocsa dobrotivnoszti, Rad zyrácsi ran bolezen Z-dêsznov vecsne szmileno-szti; Ár je on vszê rôni vrács, I vszê verni vari-vács.

5. On je môder, i tak zná, Ka je komi hasznovito, I, csi nam szkúz pehár dá, Tak szkúszimo sztano-vito, Kâ je i ete pehár Ocsinszke lübézni dár. —

6. Csi me tak 'zaloszt tere, I pomôcs bo'za sze müdí; Neodsztôpim od vere, Stera me sz-tém trôs-tom büdí, Kâ sze mi po szkúz nôcsi Pá dén míra pre-pôcs.

7. I teda osztáne Bôg Szteber mojega vüpanya, Gda mi v-dôli szmrtni môk Nenaide szrdcze vtisa-nya, I gda po temnoj pôti Szôdbi mam idti prôti.

8. Na nyega tak, kak ocsó, Zavü pam sors i 'zi-

tek moj; On mi vtisa te'zkôcso, I szrdczi podeli mir szvoj; Ár csi sze nyega bojím, 'Z-nyim povszéd i obsztojím.

Na znano nóto.

239. **K**a Bôg csini, vsze je dobro: Szvéta je nyegva vola. Nyegvo ravnanye je môdro, Nyegov dár i nevola. On me ednök Z-szkúz ino môk Zná pá oszloboditi: V-nyem tak nemam dvojití.

2. **K**a Bôg csini, vsze je dobro: On me nevkani nigdar; Ár kak obecea vsze dobro, Tak i podeli vszigdar. 'Z-nyim obsztojím, Csi nedvojím; Ár vesz te szvét sūrôki Je vu nyegovoj rôki.

3. **K**a Bôg csini, vsze je dobro: On je moje vüpanye; Zná, ka mi szlú'zi na dobro, I szrdczi na vtisanye. Vu radoszti I 'zaloszti Je li on moj voditel, I mili bátrivitel.

4. **K**a Bôg csini, vsze je dobro: Nemam sze tak szkvariti; Ár mi on vözravna môdro, Ka dúsi má haszniti: V-nyegvom kríli Jasz na czíli Tihi sztánek naidti mam, Csi ga, kak déte, bôgam.

5. **K**a Bôg csini, vsze je dobro: On, on je moj varitel. On, kí me je na szvét sztvôro, Bode i moj branitel: Protivna môcs, I szmrtna nôcs Nema skôditi meni V-szkrádnym mojem vrêmeni. —

6. **K**a Bôg csini, vsze je dobro: On je moj veren ocsa, I vsza mi vrné na dobro Nyegva vecsna miloscsa. Nyemi 'zivém, I, csi merjém, Pri nyemi mam zvelicsanye: Tô je moje vüpanye! —

Nóta: Krisztus mi je moj 'zítek.

240. **J**aj! — nas zemelszki 'zítek Je sztánek 'zaloszti, I li rétko prebítek Mira i radoszti.

2. Li tvoji trôstajôcsi glász, Jezus blá'zeshsztva voj, Zná razveszeliti nász Na szkúz pôti te'zkoj.

3. Récs tvoja namí tak velí: „Mili ocsa je Bóg, I verne razveszeli, Na czíli szkúz i mók!“

4. „Vr'zte vszo szkrb na nyega, Vi, ké té'zi 'zaloszt; Csákajte od visnyega Z-verov tróst i radoszt!“ —

5. Gotov szem sze szloniti Tak i jasz na nyega, I z-vüpanyem prosziti Mír szrdca mojega.

6. Csi gli nyegve módroszti Nепrevídím povszéd, Dönok vr'zem v-radoszti Na nébo moj pogléd.

7. Vsza, stera mi vözravna On v-vecsnoj szkrovnoszti, Kak k-blá'zensztvi prípravna, Vzemem v-mirovnoszti.

8. Znam, kâ mi dnévov moji Bremen zlehkôti Bóg, Hlád dá vrélomi znoji, I konec zaji mók.

9. I, csi szem tú v-vernoszti Zbojüvao vere boj, Tam v-blá'zenoj vecsnoszti Mi vödá nájem moj.

10. Tam bom pravé szpoznávao Bo'zansztva szkrovnoszti, I zahválno zvisávao Pôt visne szkrbnoszti.

Nóta: V-tebi sze vüпам, ok. Bóg, vu vszem.

241. Vrédno sze vüпам v-tebi, oh Bóg! Ár szí tí moje díke rôg: Od tébe je 'zitek moj. Kri'z i 'zaloszt, Mír i radoszt, Dober, húdi sors — je dár tvoj.

2. Tí szí tím tvojím né protíven; Ár szí nyí Bóg mílosztíven. — I moj haszek glédas tí: Vídís i znás, Ka komí dás. Módre szo vsze tvoje poti.

3. Haszni meni i britko vrásztvo. Tak szírmastvo, kak bogátsztvo, Je dár tvoje lübézni V-tvojem kri-li Mi na czíli Vtísas ran moji bolezní. —

4. Dúsa moja! v-dnévi 'zalosztí Nevczagaj vu szkúz britkoszti: Blúzi je sorsá goszpód; On je tvoj vrács, I varívács: 'Z-nyím szrecsno szkónčas tvoj jo pôť.

5. Ah! — kelkokrát szem szkuzen pogléd Vrgao na nebésza povszéd, Gde szem sztano i hodo! — Ali tí, Bôg, Szi me pá z-môk I szkúz csüdno oszlôbodo.

6. Gda szem v-nevôli pomenkávaó, I sz-placsnim glászom-zdühávaó Za pomôcs k-tebi, ocsi; Míra szunczi Szi mi v-szrdczi Dao zíditi vu temnoj nôcsi.

7. Keliko vandrarov nedú'zni Je dvojió v-dnévi tú'zni, Bôg, vu tvojoj pomôcsi! — I tí prídes I nyim zbrises Nevedôcs vsze szkuzze z-ôcsi. —

8. Verne dúse! ka szte szkúszile, Gda szte gôsztokrát víszile Vu 'zítka negvüsnoszti? — Jeli je Bôg Nê bio i v-môk Nôcsi vam Bôg lübéznoszti? —

9. Na nyega sze tak szloni, szrdcze! 'Z nyim ti zide míra szuncze, V-kaksté vihérnoj nôcsi; I v-szmrtni môk Szili de Bôg, Tvoj pasztér, tebi nazôcsi.

Na znáno nôto.

242. Z digni gori ocsi tvoje Na nebésza, szrdcze moje! Zovi goszpodna dén i nôcs V-nevôli tvojoj na pomôcs.

2. On ti zravna tvoje potí, Csi szi nyemi prav verno ti; Dolivzeme sz-tébe kri'z tvoj, Ino ti darúje pokoj.

3. Vsze dobro od nyega zhája, I trôst sze pri nyem nahája, Kí nébo, zemlo zdr'záva, I vszém 'zítek i mír dáva. —

4. Verno lüdsztvo! Bôg te vídi, Vu dnévi dobri i hűdi; V-nocsi, vu dne sz-tebom hodi, I tebé, kak ocsa, vodi.

5. Od velike dreszélnozti, I dúsne pogübelnozti Te on varje milosztično, Csi szi nyemi nê protivno.

6. Szuncza velika vrocsína, 'Zime mraz, leta toplína Ti je nê k-pogübelnozti, V-rôki bo'ze szmilenozti.

7. Vúpaj sze tak v-Bôgi sztálno, I nehodi pred

nyim jálno, Csíni sze v-vszákoj te'zkôcsi Vrêdno nyegove pomôcsi. —

8. Ti áldűj nász, szmileni Bôg, I obari nasz vecsni môk; Krêpi nasz v-veri, v-vüpanyi, I daj nam tál v-zvelicsanyi.

• Nôta: *Ka Bog csini, vsze je dobro.*

243. Na Bôga, nè na moj tanács, Czimpram jasz szrecso mojo; On, kak szmileni varivács, Szkrb má na deczo szvojo: On i meni, Vu vrêmeni Prípravnom, vöodlôcsi, Ka szlîsi k-potrebôcsi.

2. On 'ze ôzdalecs prevídi, Ka meni haszniti má, I sors dober, ali hűdi Tak môdro pelati zná, Da na czili Jasz veszéli, Tak za jaj, kak za radoszt, Dicsim nyegovo môdroszt.

3. Ž-velikov szrecsov ládati, I'z-nyôv trêzno 'zivetí, Je 'zmetnése, kak sztrádati, I kaksté kríz trpeti. — Bo'za vola Je nevola, I szteber pobo'znosztí, Kincs pa, csrv nedú'znosztí.

4. V-szmrti vsza 'zaloszt tálêhne, I pobo'znost obsztojí; Vsza díka zemlé povêhne, I zla mányi rob zdvojí. — Oh neszrecsen, Kí kincs vecsen Iszcse v-dobrôtaj mární, Kak dúsi, têli kvárni! —

5. Bôg csloveki tô vszigdar dá, Ka nyemi je potrebnó. Jeli tak on grajati má Potí bo'ze nevrêdno? — Kí je sztálen, I zahválen, On szi i vu nevôli Pocsiné v-bo'zój vôli. —

6. V-tebi tak, veren ocsa moj, V-tebi sze scsém vüpati. Kagodi mi gda tanács tvojí Má eti vözravnati, Vsze pretrpím; Ár tak dr'zím, Ká, kí v-tebi nedvojí, V-'zítíki, v-szmrti obsztojí.

Molítev k-Bôgi.

Nôta: *Oh vekivecsne miloscse.*

244. Bôg! véksa je tvoja zmo'znoszt Od vsze viszine nébe; Záto sze vbôga pobo'znoszt Z-verov szloni na tébe. Molim sze i jasz, ocsa moj, Tebi v-potrêbi rázlocsnoj: Poszlúhni me z-miloszti.

2. Neproszim te ni bogátsztva, Niti dobrôt zemelszki; Ár nedájo dúsi vrásztva, Niti radoszt nebeszki: Daj mi pamet preszvetseno, Szrdcze tebi poszvetseno, I vu vszem zadovolno.

3. Ne'zelém glásza velkoga, Ni préczimbe prosziti; Li kincs iména lépoga Mi nedaj kak zgübiti, Da pred tebom, i mojimi Bratmi, tebi vugodnimi Hválo i postenyé mam.

4. Nê mi je za dúgi 'zítek, V-sterom nega vrédnoszti; Boj szí be'záj moj bár hípek, Li zdr'zi me v-vernoszti, Da tebé naj neodvr'zem, Ino k-szvêti neprivr'zem, Kak rob gnúszne márnoszti.

5. Ti grésnikov neposzlúhnes, Kí szo ti nepokorni, I vsze, vsze od szébe szühnes, Kí szo v-húdom okorni. — Ocsiszti me tak, ocsa moj, Naj pred bo'zanszki sztolec z tvoji Csiszti sztôpim, gda molim.

Nôta: *Blá'zen boj Krisztus, toga.*

245. Zdühávaj cesesztô, oh krsztseník, k-Bôgi, V-dúse i têla potrebôcsaj vnôgi: Hasznovita ceseszt je, nyega moliti, I nêdvojiti.

2. Moli sze Bôgi vu szrdcza prosztôcsi, V-dúha vréloszti, i 'zítka csisztôcsi; Ár nyemi níkse préczimbe nêtr'bé: On szrdcze 'zelé.

3. Moli sze nyemi vu dnévi radoszti, Naj te obarje od vszáke nôroszti; I proszi ga trôst, gda nevoló trpis, Da sze obdr'zis.

4. Kakoli dobra ti je dao v'zívati, Setűj ga za vsze

z-szrdcza zvisávati; Nyemi, kí ti je vtáao blagoszlov szvoj, Áldúj 'zitek tvoj.

5. Moli sze csesztô vu tíhoj szamnoszti: Szlisa on tebé i v-kmicsnoj szkrovnosztí, Ino te z-dármi miloscse obdelí, I razveszelí.

6. Ali i v-czérkev gedrno hoditi, I sz-pobo'znosztjov sze i tam moliti, Ti je szvéta csészt, —kak drúgi búdjénye Na tô csinénye.

7. Moli sze za czvét szrecse drúgi lúdi, Ali szo do-bri k-tebi, ali hűdi: Liki ti Jezus szam zapovedáva, I példo dáva.

8. Moli sze csesztô, i premecsi v-dűhi, Jeli szí v-nikom k-dobromi né túhi: Tak sze molítev tvoja obdarúje, I korunúje.

Na znáno nóto.

246. Oh Bôg, oh mili Bôg! Tí vretina vszê do-brôt, Kí szí vecsna miloszt, I ocsa vbôgi szirôt: Daj mi zdravo têlo, I vu taksem têli Csíszto volo, dúso, Ino rázum zrêli.

2. Daj, da verno szpunim Csészt mojega pozványa, Kak vrêli szlű'zbeník Tvojega dugoványa: Szkonsati mi daj vsze V-přípravnom vrêmeni, Da blagoszlov v'zívam Po te'zkom bremeni.

3. Naj vu govorényi Sztálen bodem i csíszti, I vu mojem gucsi Sze varjem rêcsi pűszti; Csi mi je gda pôleg Csészti govoriti, Nedaj mi od tvoje Právde odsztopiti.

4. Csi me kagodi krí'z Ino 'zaloszt dohája, Pri tebi mi szrdcze Naj 'zelen trôst nahája; Csi mi pa zemelszko Radoszt scsés gda dati, Vcsi me szam, nyô z-môdrim Rázumom v'zívati.

5. Daj mi z vszêmi lűdmí V-lêpom míri 'ziveti, Pri pravicsnoj hodbi Vu vszem blagoszlov meti, Protiv-

níke moje **Z**-dobrim obládati, **I** pred tehom, szodczom, Tíbi mir ládati.

6. Csi mi na tom szvéti Scsés létá povnó'zati, **I** dúgoga czila Sze mi dás docsakati; Vari me vszega zla, Da moje sztaroszti Szêre vlaszé noszim Sz-postenyom, v-môdroszti.

7. Daj mi v-právoj veri Dokoncsati moj'zítek, **I** pri tebi naidti Díke 'zelen prebítek: Téli mi daj meszto **K**-pokopi posteno, **I** zbúdi je ednôk **Z**-groba odicseno.

Nôta: *Oh 'zitka ino szmrti goszpôd!*

247. K-tebi, vecsni dúh, pozdignoti Szrdcze, ino zdühávati, Míszli dúse k-tebi nagnoti, **I** grêhe ti vadlúvati, — Tò je nasa szvéta dú'znoszt, **I** zvelicsana pobo'znoszt.

2. **I**, kak bi mogao vűhki bidti **I** jasz v-tak szvétoj dú'znoszt? — Kak te nebi steo rad dícsiti **Za** dáre dobrotívnoszti? — Vém mi tí telko dobra dás, **I** na méne verno szkrb más! —

3. Medtém, gda pred tébe polo'zim Szrdcza mojega 'zelénye, **I**, gda sze ti vu szkuzaj tó'zim, Ali vadlűjem vgresénye; Vari me od szkazlivoszti, **I** brbravne recslivoszti.

4. Nê! — nedaj mi nika 'zeleti, **Ka** mi tí prepovedávas, Ni drűgim ludém na kvár trêti, Prôti právdí, kô mi dávas: Zavr'zes tí molitváre, **Kí** bratom 'zeléjo kváre.

5. Csi blágo, ali radoszt proszim, Daj, da pred vszém zcsísztim szrdcze, **I** vu vszem vugoden szád noszim, Sz-kém sze naj szvétim, kak szuncze, Naszledűjem zadovolnoszt, **I** szka'zűjem dobrovolnoszt.

6. Csi placсно zdühávam v-nevôli, **Za** miloscse tvoje pomôcs, Da tí glász moj bode po vôli, Daj mi k-trplényi visno môcs; Tak szí szrdcze v-szkuzaj vtolim, **I** sz-tehom sze zadovolim.

7. Tak de i tebi prosnyja moja Prijétna, dúh vsze lúbézni, I zvrácsi me miloscsa tvoja, Vu kaksté szrd-
cza bolezní; Ár mi v-szkuzaj dá trplivoszt, V-ra-
doszti pa mertücslivoszt.

Nôta: *Ka Bôg csiní, vsze je dobro.*

248. Csi jasz lúbim Bôga mojga; On mené ne-
osztávi, Niti blagoszlova szvojga Nev-
tají mojoj sztávi: Ár me rad má, I vsze mi dá, Ka
mi têli i dúsi K-haszki i míri szlisi.

2. Csi récs Jezusa rad csűjem, I právo vero zdr-
'zim Dú'znoszt pozványa postűjem, I krí'z mirovno
trpím; Tak v-radoszti, Kak v-'zaloszti Sze trôstam
z-Bôgom mojim, Kak dête z-ocsom szvojím.

3. Záto, kakoli prosziti Mam v-Jezusa iméni;
Bôg mi vsze scsé podeliti, Kak ocsa moj lúbléni:
V-potrebôcsi I te'zkôcsi Mi szuncze míra zbűdí, Csi
sze gli vesászi müdí.

4. Gvüsno sze szlonim na nyega I v-szmrti tem-
noj nôcsi; 'Znyim sze mi dnéva vísnyega Zorja v-
díki prepôcsi: Eti v-práhi, I tam v-tráhi Nemrtel-
noga szuncza, Je on trôst mojga szrdcza. —

5. Za'zgi tak, goszpodne, v-meni Iszkro lúbéz-
ni tvoje, Da te vu vszákóm vrémeni Prav cseszti
szrdcze moje; Tak naj 'zivém, Da, gda merjém,
V-tvojem kríli, ocsa moj, Naidem vekvecsni pokoj.

Nôta: *Oh goszpodne, ti nas veren.*

249. Blá'zeni Bôg! csi k-tebi zdignem glász
moj, I áldűjem ti v-molítvi pobo'znoj;
Kaksi dobrôt mi bode vretina, Eta szvéta szrdcza
prvotina!

2. Po molítvi sze za'zgém na pobo'znoszt; Po nyé-
z-dúse odűrim grêsno rú'znoszt: Ona, ona me bűdí
v-pozványi, Naj nebodem vu dú'znoszti mányi.

3. 'Z-nyé vretine mi sztácse blagoszlov tvoj,

Düsna radoszt, visni mir, trôst, i pokoj; Li po nyê sze nagnem od zemelszki, Na'zelênnye ti vecsni nebeszki.

4. V-nyê mi szvéti trák bôgabojaznoszti, I szinovne isztinszke vü paznoszti; V-nyê obcsütim mojo plemenitoszt, Ino düse pred Bôgom velikoszt.

5. Po nyê lü bim tebé, Bôg, vise vszega, I blíznyega tak, kak brata mojega; V-nyê sze nagne szrdcze k-protivniki, Kak tô vídim v-bo'zem lübezniiki.

6. Molítev mi obé'ze rane szrdcza, I dá zíditi v-nyem tráhi míra szuncza, Gda pod kri'zom czaga-jôcsi sztojím, I vu britki szkúz povôdni dvojíím.

7. Molítev mi dá nágib na poníznoszt, Csi me szvetla szrecsa vábi na gízdoszt; Ona mi je szteber nedú'znoszti V-szküsávanyi, prôti vszój rú'znoszti.

8. Molítev me krepí vu szkrádnym boji, Vu sterom mi hlád dá szmrtnomi znoji; Ona mi tú znêti trák vüpanya, I tam ká'ze ôrok zvelicsanya. —

9. Jezus! i tí szi csesztô k-ocsi molo, I z-molítvov szi düso v-mantraj tolo; 'Znyôv szi velki be'záj tvoj dokoncsao, I tak sz-példov nyô vernim porácsao.

10. Daj tak, da i jasz v-molítvi pobo'znoj Csesztô, kak tí, pozdignem k-Bôgi dúh moj; I tak mi nyê szvéta prvotina Eti i tam boj míra vretina.

Nôta: *Oh mojvi dvě oké.*

250. Gori sze pozdigni, oh moje szrdcze, k-Bôgi, I zgucsávaj szi 'z-nyim od tvoji nevôl vnôgi. K-nyemi sze ponízno vszigdar pribli'závaj, I z-vüpanyem zdühávaj.

2. Tô 'zelê od tébe on, i toga je vreden; Ár je on nê bolvan, ni kêp od csrvôv zêden, Nego tvoj sztvoritel, ocsa, i varivács, I ran düse tvoje vrács.

3. Zátó ga ti nígdar v-níksem képi nemoli, Níti szi kaksega szvétcza na tó nezvoli; Ár stímáni szvét-czi nevéjo za tébe, Nego li szam Bôg nébe.

4. Ni k-nyemi po drúgi tolmácsi neprihájjaj, Níti sze vu níksój récsi 'z-nyim nepogájjaj: Vis, Krisztus szam tak vsze zové: „*hodte k-meni, Vi, ki szte obte'zeni!*“

5. Bôg je dúh, i v-dúhi sze scsé i vu isztini Odevszé moliti, po szvétom szvojem színi, Ni nedá té szvoje csésztí on níkomi, Nedá díke drúgomi.

6. Kak ocsa telovni deczo szvojo rad csúje; Tak sze dúh vszé dúhóv nad vernimi szmilúje: Ali v-kom je z-rú'znim zlom vtepena dúsa, Toga prosnye neszlísa.

7. Moli sze tak predvszém za gréhov odpúsztsanye; Szkrbi sze najbole za tvoje szpravicsanye: Tak ga z-'zívov verov vsza, vsza dobra proszi; On na tébe szkrb noszi.

8. Premiszli, ká je on nébe i zémle goszpód, I 'zelé od tébe csízste rázumnosztí pôt: Nemeli tak brezi pámeti, molécs, vkri'z, Nego pazi, ka gucsís.

9. Ár, geto na tvojo prosnyo szam nemas pazke, Kakda szmés csakati molítvi 'zelne haszke? — Csi sze nerazmis szam, sto te má razmiti? — Sto ti prosnyo szpuniti? —

10. Bôgi nepripisújj czíla, níti vréména: Csákaj nyegvo pomócs, i lehkóto breména; Csi sze gli mudi on, nehényaj prosziti: Veri, vsza más dobiti.

11. Gda príde nyegova vóra, ta odícséna, I nász vise mócsi te'zi 'zúkoszt breména; Dá nam — ali ono, ka szmo ga proszili, Ali vecs — v-szlédnyoj szili. — —

12. Zátó, szrdcze moje, vu tvojoj i bl'znyega

Potrebôcsi proszi vsze dobro od visnyega: On, kí je lübézni ocsa, tebé szlisa, I 'zelénye ti vtisa.

Nôta: *Dober je nas Bóg, porazmite.*

251. **K**ak decza z-nágibom vü pazni **K**-rodite-
lom szvojim prisztáplajo, I, za volo
bôgabojazni, Od nyi dáre lübézni vdáblajo; Tak
mí k-tebi, oh Bóg, prihájamo, Pri kom pomôcs i
trôst nahájamo.

2. *Ocsa nas*, i vszê lüdi ocsa! Vcsi nasz, kâ
szmo szi vszi bratje v-tebi, I kâ nasz vsze tvoja
miloscsa **Z**-lübéznosztí glászom vábi k-szebi, Da
sze vszi vu tebi veszelimo, I *szvéto imé tvoje csesz-
timo.*

3. Daj, da povszéd vgája pravicza, Práva vera,
i 'zitka pobo'znooszt, Veszne pa jálnoszt i krivicza,
Veszne blôda, i divja nezlo'znooszt. Vu tom sztojí,
Bóg, *tvoje králevszto: Daj pridti vszém, vszém*
na tô blá'zensztvo.

4. Nágib nas je nesztanoviti; Ár kelkokrát v-do-
brom pomenkámó, Gda v-dugovány nehasznoviti, I
skodlívi blôduo radoszt mámo! — Vu vszem tak
naj tvoja vola bode, Da sze mentüjemo dúsne skode.

5. Kakoli nam je pogübelno, Tô od nász li tí od-
vrnôti znás, I, ka nam je zvelicsitelno, Tô nam
sz-tvoje miloscse vsze rad dás. Molimo sze ti tak,
ocsa visnyi, Szlísaj nasz: *daj nam krüh vszákde-
nésnyi.*

6. *Odpüszti nam nase vgresénye*; Stero da li tak
csakati szmémó, Csi i mí drügi presztoplénye Nyim
z-szrdcza odpüsztití 'zelémó; Tí sztrébi z-nász ná-
klonoszt gizdoszti, Odürjávanya, i szrdítosztí.

7. Szküszí nasz v-veri, i v-jákoszti, Da ti vszed-
ní verní osztánemo; Vardeni nasz v-jaji, v-radosz-

ti, Naj od tébe, Bôg, neodpádnemo; Ali *nevpelaj nasz v-szküsávanye*, I blázni lúdi zapelávanye.

8. Od dšsnoga i telovnoga Kvéra nasz vsze milosztivno bráni; *Oszlóbodi nasz od hšdoga*, I vészeli nasz vu nasem sztáni: Vcsini eti sztávo naso szrecsno, I tam daj vszém díke radoszt vecsno. —

9. Vszo punoszt li tí v-oblászti más, Goszpodne! *ár je tvoje králevszto*. Ka sto potrebúje, dobro znás, I z-lübézni delís vszém blá'zensztvo. — Tvoja, *tvoja je díka i zmo'znoszt*. Koronúj deczé tvoje pobo'znoszt! —

Nôta: *Veszéti dén nam je zísao*.

252.0d sterimao te szvét sztojí, Bôg! vsze, ka v-tebi nedvojí, *Ide pred tébe v-všpazni*, I zvisáva te v-bojazni.

2. Szkrovno je tvoje csinénye, I vsze cslovecse zmislénye *Je zaman scsé prebroditi*, Ali sze sz-tebom boriti.

3. Od tébe vszi li tô známo, Ka v-récsi szpíszano mámo, I vsza tadankov modría, *Je — li blódnosztí noría*. —

4. I jasz bi té odúrjávao, Spotao ino zametávao, *Ki nacsí, kak jasz, verjejo*, I té kíncs szkrbno varjejo? —

5. Né! — nescsem jí odúriti, *Nego sze za nyé moliti*, Nyí szlobodscsino varvati, I 'z-nyimi v-míri vandráti.

6. Ali moje vadlšványe, *Kak najdragse dugoványe*, Do konceza 'zelém zdr'zati, I, kak tvoj dár, postšvati.

7. Tí mi vari té kíncs gvšsni, *Kak nébe blagoszlov visni*, Da mi on trák všpanya bô, Gda bom zete tšhíne sô.

8. Oh! — búdi vsze protivníke I spotšlšvcze tvoje

díke, Na právo krsztsanszko módroszt, I 'z-nyé zhájajôcso krótkoszt.

9. I oni naj mirújejo, Ino vu vszem postújejo Moje szvéto vadlűványe, Kak bo'zansztva dugoványe.

10. Za nyega odícseui czvét, Te naj moli z-menom vesz szvét; Da nyega szvéta isztina, Bô vszém blá'zensztva vretina.

11. Na tô daj vszém kezűvati, I v-jedinsztvi potűvati: Dokecs szin tvoj, kak vszê pasztér, Vsze pozdigne na vecsni mír! —

Nôta: *Goszpodin Bóg, neosztav' nász.*

253. Za vsze lűdí te molimo, I blagoszlov tvoj proszimo; Ár tô, po vecsnom závezki Szam tí 'zelês dúh nebeszki.

2. Mi szmo szi vszi bratje v-tebi, I tí vsze pozávas k-szebi; Vsze tam ednók tvoje díke Vcsiniti scsês ôrocsnike.

3. Vszém szi áldűvao Jezusa, I pokázao pôt virtusa, Vszém vű'zgao poszvét vűpanya, I dao zálog zvelicsanya.

4. Hválimo te, ocsa szirôt, Za blagoszlov telki dobrôt, Sz-kémi nasz vsze nadeljávas, I v-dűhi razveszeljávas.

5. Oh! — bojdi i potomtoga Ocsa lűdsztva nevolnoga: Blágoszlávľaj nyega sztávo, Ze-vszém, ka szpoznas za právo.

6. Vsze pobo'zne krsztsenike, Kak szína tvojga vernike, Krêpi do koncza v-vernoszt, I odícsi tam v-vecsnoszt.

7. Vsze pa v-blôdnoszt 'zivôcse, I vu grêhi plavájôcse, Pelaj 'z-nyí tú'zne temnicze, Na poszvét tvoje pravice.

8. V-míri daj vszém prebívati, I dáre tvoje v'z-

vati, Vsza z-vrêlosztjov oprávlati, I v-dobrom sze ponávlati.

9. Daj, da vesz blagoszlov nébe, Kak rosza, sztácse od tébe, Na sztezo zdányi národov, I naj-kesznési porodov.

10. Oh ocsa! zdigni vsze sz-práha, Na szvet-loszt vísnoga tráha, I odicsi nasz na czíli V-tvojem lübeznívom kríli.

Peszem.

Nôta: Szpómeni sze tí, oh grésni cslovek.

254. Prízdigni csesztô, krsztseník verni, Na nebésza glász tvoj, I dícsi môdre potí bo'zansztva, Vu peszmi pobo'znoj.

2. Drágo delo je, z-szrdcza vrêlosztjov Goszpodni szpêvati, I, kak serezje zvelicsani dús, Nyemi áldüvati.

3. Ár düh vszê dühôv dopádnenye má Nád tak-sim áldovom, I koronúje peszem vandrara Z-vnô-gim blagoszlovom.

4. Po nyê dá zíditi v-nyega rázumi Vísnoj zorjeni-czi, I konec z vr'ze dúsnoj szlepoti, Ino blôde kmi-czi.

5. Po nyê ga krepí v-lübézni szvetsztva, I bôga-bojazni, Po nyê ga zbüdí na csíszti nágib Detinsz-ke vü pazni.

6. Peszmi míli glász, kak bal'zam, tecsé V-ora-nyeno szrdcze, I razvészelí vernim dní placsa, Kak nocni mrák szuncze.

7. Nyê glász hladí na líczi vandrara Znoj szmrt-noga bója, I szprevodi ga vu krílo groba, Na sztá-nek pokoja.

8. Ona zbüdí v-nyem nemrtelnosztí Blá'zeno csü-ténye, Zdigne ga sz-práha, na csüd bo'zansztva, I díke vidénye.

9. V-pobo'zni prszaj ona nêti trák Vere i vüpanya, I vernim dúsam preszvêti sztezo K-czíli zvelicsanya.

10. Zdigni tak csesztô, zdigni krsztsenik, Na nebésza glász tvoj! — Szpêvaj! — i peszem tvoja ti vecsni Dobrôt vretina boj! —

Nôta: *Obüdi sze, oh me szrdcse!*

255. Vecsni dúh! kak vugodno je, Tebi v-práhi szpêvati, I velikoszt díke tvoje Glaszno nazvesztsávati! — Ti, ki té áldov rad más, Vernim blagoszlov tvoj dás, Gda te v-blá'zenoj szvetloszti Csesztijo v-szrdcza vrêloszti.

2. I mí, vu dúha jedinsztvi Sze zdâ radüvajôcsi, I, vpobo'zni dúš obcsinsztvi Tebi áldüvajôcsi, Szpêvamo eti v-práhi, Gledécs te v-díke tráhi, V-kom te zvisáva viszína, I moli zemlé tühína.

3. Szlísaj, ocsa, dobrovolno Deczé tvoje szpêvanye, I, csi je gli nepopolno Vúszť nasi zvisávanye, Naj bô tebi vugodno, Nam pa tak szádarodno, Da punoszt vekvecsni dobrôt Sztácse po nyem na naso pôt.

4. Tam na popolnoszti szvêti, Mo ti pravê szpêvali; Ár mo vu vecsnom poszvêti Velkoszt tvojo glédali: Léhne tam márnoszti mrák, Zíde nemrtelen trák, Dúh nas de z-díkov obvzêti, Himnus pa csiszti i szvêti.

Zvisávanye Bôga.

Na lasztivno nôto.

256. Što bi tè nehválo, goszpodne, dúh vekivecsni! Pred koga sztolczom sze jezero jezér dúš szrečsni Nanízi, szpêvajôcs v-radoszti, Moli tebé sztojécs v-szvetloszti, I áldüje tvojoj velkoszti.

Naj te pozna vesz rod prisesztnoszti: Da sze nezábijo vszê sztotine Nigdar sz-tébe, vszê dobrôt vretine.

Na lasztivno nôto.

258. **K**ak bi nehvalo goszpodna Z veszélimi peszmami, Geto me on od dna do dna Veszéli z-dobrôtami?! — On, kak blagoszlova ocsa, Lûbi szvoje sztvorjénye I vsze nyegvo csinénye, Je — lûbézen, i miloscsa: Csi vsze, vsze drûgo vtají, Nyegva vernoszt obsztoji.

2. Kak orl z-szvojmi perôtami Mláde szvoje odêva; Tak on z-'zítka dobrôtami Lûdsztvo szvoje oblêva. — Prvle, kak bi sze poprijao, Prvle, kak szem sztvorjeni, Je vu diki i meni Trák miloscse nyegve szíjao: On, on je i zdâ moj vrács, Hranitel i varivács.

3. I gda bi szvét vu velikoj Pokvarjenoszti le'zao, Sto ga je v-pogübeli toj Sz-tak csüdnim tálom zdr'zao? — Bôg, Bôg posle szvojga szina, Kak 'zítka voditela, I oszloboditela Od kastige nyega bina, Kí vszem ká'ze pôt szvetsztva, I szprávla sztan blá'zensztva.

4. Nenihá on düse moje Veszuoti vu dvojnoszti, Nego jo z-miloszti szvoje Zdigne z-nôcsi blôdnoszti; Vu'zgé mi na temnoj pôti Poszvét bo'zanszke rêcsi, Pri stere visnoj szvécsi Pela mené czíli prôti: I, ka me má sztrasiti, Csi me on scsé brániti? —

5. On je zemlo obdarüvao Z-vszémi pôtrebócsami, Z-blagoszlovom korunüvao, I osznâ'zo z-rô'zami: Szilje, tráva, drevje, sztvári, Telka csüda viszine, I kincsi globocsíne, — Vsza szo nyegve rôke dári: On je 'zítka zdr'zitel, I radoszti daritel.

6. Kak ocsa szina szvojega Pod trdni bics podvr'ze, Ali záto dônok nyega Z-szrdcza czelô nevr'ze;

Tak i Bôg nas milosztiven, Csi gli gda koga kára, Ne'zelé nyemi kvára: Ár je ocsa dobrotiven, Ki vszém scsé szpravicsanye, Szrecso i zvelicsanye.

7. Znam i verjem sztanovito, Kâ, kagodi mi on dá, Vsze tô mi je hasznovito, Vsze vecsne díke czil má. Kak po zími lêpo vrêmen I szprotolêtje pride; Tak meni radoszt zide, Gda on z-méne vzeme bremen: I, csi bi vsze, vsze zgûbo, Bôg de me veke lûbo. —

8. Zvisávam te tak vu práhi, Ocsa dobrotivnoszti! — Vodi me szam v-tvojem sztráhi, Po sztezi poníznoszti, Naj szpoznam niceosztoszt mojo, I za tak csüdno vernoszt, Ino ocsinszko szkrbnoszt, Molécs dícsim miloszt tvojo, Eti v-telovnom 'zítki, I tam v-vecsnom prebítki.

Nôta: *Ah! — ka bom jasz grésnik csinio?*

259. Zítek moj, i vsze, sz-kém ládam, Zhá-ja, ocsa, od tébe, — Vsze je blagoszlov nébe; Escse i, csi gda ka sztrádam, Mam za dár tvojo szpoznati, I tebi hváló dati.

2. Dúse moje szpodobnoszti, — Pamet, rázum, csüténye, Szlobodcsina, mislénýe, — Szó tvoje dobrotivnoszti Tak sztanoviti porok, I ocsiveszen szvedok.

3. Tak lêpi zrász téla mojga, Tak odícsena szpráva, I tak vugodna sztáva, — Vsze je dár bo'zansztva tvojga: Vu vszem tebé szpoznávam, I z-radosztjov zvisávam.

4. Prvle, kak szem te za ocsó Mogao jasz, práh szpoznati, I znao iménývati, Szem szkúszo tvojo miloscso, Vise moje vrédnoszti, Vu nyé csüdnoj velkoszti.

5. Prvle, kak szem sze poprijao Vu matere utrobi, Gde szem le'zao, kak v-grobi, — Prvle mi je

z-díkov szíjao Trák lübéznosztí tvoje, Na pôt bívosztí moje.

6. V-gingavom detinsztví mojem Szi tí bio moj varitel, I szmileni hranitel; Tí szi me, po dúhi tvojem Vodécs, 'zítka môdroszt vsio, I vu vszem dobrom krepio.

7. Tí szi pôt mladosztí moje Koronüvao z-rô'zami, I 'zítka radosztami; V-nyê szem v-szênczi rame tvoje Mocsno sztao v-szküsávanyi, Prôti zapelávanyi.

8. Tí szi mi lehkôto bremen Mo'zke dú'znosztí moje, Na sztezi szlú'zbe tvoje; Dao szi mi szêjati szemén Míra lüdsztva tvoje, I postenyá mojega.

9. Na tébe sze szmém szloniti V-szêroj mojoj sztarosztí, I nyé tú'znoj szlabosztí, Ár sz-tebom mam prenosztí Nyé veliko krhkôcso, 'Zúkoszt ino te'z-kôcso.

10. Tí me varjes v-szvetloj szrecsi Od szpadája gízdosztí, I vodis v-poníznosztí; Tí szi mi v-kaksté neszrecsi Mocsen szteber vüpanya, Tí porok zvelicsanya.

11. Sz-tebom, i na tvojoj désznoj Vandram po 'zítka pôti Czili mojemi prôti; Sz-tebom mam po sztezi tesznoj Idti z-dôla márnosztí Na veszélje vecszosztí.

12. Záto te, vu práhi klecsécs, Zvisávam za vszo vernoszt, I tak szmileno szkrbnoszt; Záto te, z-vüpanyem molécs, Proszim, oh ocsa, tí boj I potom varivács moj! —

Nôta: *Bojdi díka i postenyé.*

260. Bojdi csészt, hvála i díka Ocsi dobrotivnosztí, Kí vsze z-dobrôtami 'zítka Otávla z-szmilenosztí, Tú'zne vdárce odvrnyáva, I vszém mír i radoszt dáva. Hválmo nasega Bôga!

2. Nyemi serezje angelszki Vu szvetlosztí szpé-

vajo, I vno'zine ti zemelszki Ga molécs zvisávajo. I mí, kęp nyegov noszécsi, I nyegva csüda gledécsi, Hválmo itn.

3. Vész, vesz ete szvét sűrôki, Vu nezmérnoj velkoszti Sztvorjeni po nyegvoj rôki, Je trák nyegve szvetloszti; Vesz glaszno prédga li nyega Za zdr'zitela szvojega. Hválmo itn.

4. Jasz szem v-britki szkuzaj kricsao, Za trôst i pomôcs k-nyemi, I on je nevedôcs prisao K-meni, színi szvojemi; Vö je vtégno dészno szvojo, I vtisao nevoló mojo. Hválmo itn.

5. Bôg sze je escse nigdar né Szpozábo z-lüdsztva szvojga; On sze szpozábíti nevê Niti z-blá'zensztva mojga: Vsze, vsze nász, kak ocsa, bráni, Vsze vodi, veszelí, hráni. Hválmo itn.

6. Gde cslovecsa môcs pomenká, Tam je Bôg vszamogôcsi; On nasz oszlobodíti zná I z-szmríti vecsne nôcsi: Lehko je nyemi, sztvoríti, I to sztvorjeno vmoríti. Hválmo itn. —

7. Ví, ki poznate goszpodna, Dícste nyega v-radoszti, I glászte dela vugodna Vecsne nyegve módroszti: On, on je vszê szirôt ocsa, Blúzi je nyegva miloscsa. Hválmo itn.

8. Pribli'zavajte sze k-nyemi Z-áldovom zahválnoszti: Hodte, szpévajte visnyemi, Csíszti od vsze jálnoszti. — Dobro je vsze, ka on csiní, Za nász, mrtelnoszti sziní. Hválmo itn.

Nôta: *Oh Bôg, oh míti Bôg!*

261. Hválmo mí vszi Bôga Z-szrdczom, z-delom, z-vúsztami, Kí telika csüda Csiní nad vszêmi nami, Kí je, od detinsztva Nasega, do téczmao, Nam z-szvoje miloszti Teliko dobra dao.

2. Daj nam, 'zitka ocsa, I potom zadobíti, Ka nam dúsi, téli Tü i tam má haszníti: Zdr'zi nasz do

koncza Vu veri i szvetsztvi, I po szmríi daj vszém Tál v-díke blá'zensztvi.

3. Dika ocsi, színi, Ino dúhi szvétomi, — Edno-mi právomi Bôgi odícse-nomi; — Nyemi, ki vszém v-díki Szprávla sztan tak 'zelen, Szpévaj néba, zem-la, Himnus nemrtelen.

Szlú'zba bo'za.

Nôta: *Kí od Bôga odsztôpi.*

262. Bóg! kelko dús pobo'zni Szlú'zi tebi v-prá-hi! — Vszi, kí szo ti podlo'zni, Te molijo v-sztráhi: Jezere Te z-vere Álodvom csesztijo, Gda dén tvoj szvetíjo.

2. Velki je povszéd glász tvoj, Gde lüdje sztojí-jo! — Vszi, kí 'zeléjo mir szvoj, Sze tebé bojijo; Vszi szo ti V-radosztí Gotovi szlú'ziti, I dén tvoj szvetíti.

3. I, sto nebi rad csesztio Tebé, tak zmo'zno-ga?! — Sto sze nebi veszelio Z-szrdcza pobo'zno-ga, SzreCSI toj, Kâ dén tvoj Nyemi szvetíti dás, I nyegvo csészt rad más?! —

4. Kaksi dobrôt vretina Je szlú'zba tvoja nam! — V-nyé sze vísna isztina Glászi vernim dúsam: Blá'zensztva I szvetsztva Pôt nam ká'ze szin tvoj Tü vu rêcsi szvojoj.

5. Eti sze odtrgnejo Szrdcza od zemelszki, I k'zelényi nagnejo Ti vecsni nebeszki; Vsze márne I kvárne 'Zelé tü czíl májo, Da nasz nemantrájo.

6. Eti sze vjedínajo Verni raztepeni; Tü sze opo-mínajo Tí v-szrdczy vtepeni: Tü zmo'zen, I zbo'zen Moli tebé, ocsó, I csáka miloscso.

7. Eti sze vszém vödelí Návuk pobo'znosztí; Eti sze razveszelí Szrdcze vu tú'znosztí: Jezus szam Veli nam: „*Prihájajte k-meni, Kí szte obté'zeni!*“

8. Eti sze vödélíjo Vszèm i vere szvetsztva; Tü sze verni krepíjo V-vüpanyi blá'zeusztva: Eti szí Májo vszi Szprávlati kincs düsni, I díke sztan gvüsni.

9. Tü sze blagoszlávlajo Jezusa ovcsicze, I naprépriprávłajo Na 'zítek pravicze: Vesz národ I porod Ide po toj pôti Vekvecsnoszti prôti. —

10. Daj nam tak radoszt meti, Bóg, vu szlú'zbi tvojoj, I nyô z-szrdcza 'zeleti, Kak najdragsi dár tvoj; Nyé poszvét Ino czvét Boj tü vszê nász díka, I tam zálog 'zítka.

Nôta: *Oh goszpodne, ti nas veren.*

263. Tebi, tebi, oh Bóg, dúh ödicseni! Boj velki dén denésnyi poszvetseni; Imé tvoje naj dnesz vszi csesztíjo, Kí sze tvojoj díki veszelíjo.

2. Tebi szpéva vno'zina düs nebeszki; Czinkaj tak glász tvoj i v-czérkváj zemelszki: Prijéten ti zdá i nas áldov boj, Steroga ti prinása sereg tvoj. —

3. Kaksza radoszt za nász, vbôge szirôte, Kâ nevtajís ti nam ni té dobrôte, Da nam v-düsni ôpraviczaj szvéti Tak obilen tál dás v-míri vzéti! —

4. Oh! — vcsi nász tô szrecso tak postüvati, Da nász düsna vészt nema szkvarjüvati, Kâ bi tvojo hi'zo oszkrúnili, I dú'znoszti nase neszpunili.

5. Ni eden nász pred tebom tü nesztani, Ni 'zelénya szvojga vöneoznani, Kí nepríde v-isztini i v-dúhi, I v-szrdczi je mrzel, ali túhi.

6. Naj sze ogne püsztínecz meszta toga, Kí nenoszi v-prszaj szrdcza lèpoga, Stero pôleg példeszedbenika Lübi i szmrtnoga protivnika.

7. Szôdbo naide eti grésnik oszkrúnynen, Kí je v-dúhi mrtev, i nepovrnyen; Ár da tvojga szvetsztva nepostúje, Preklétsztvo ga povszéd naszledúje.

8. I ka za trôst szmê eti on csakati, Kí nehênja,

v-tebi dvojécs, czagati? — Vszáki, kí te neszpozna za ocsó, Zaman íszese tú mír i milosceso.

9. Nê! — li onim, kí szo tebi prav verni, I pred tebom vu nikom nê odúrni, Je hi'za tá, hi'za blagoszlova, I csészt tvoja — szlú'zba ábelova.

10. Oh dabi tak vszi pôť szvetsztva hodili, Tebé v-dúhi i v-isztini molili, Szvétá márnoszt z-szrdca odúrili, I li tebi, vecsen düh, szlú'zili!

11. K-tomi nam tí szam daj môcs ino volo; Tak de te tú düh nas dosztojno moľo: Dokecs ti tam vu szlú'zbi vísisoj Áldüvati má vecsni áldov szvoj.

Nôta: *Dober je nas Bóg, porazmite.*

264. **K**ak vugodno je meszto eto, Gde sze szvétá csészt bo'za szkóncsáva, I goszpodna prijétno leto Vernim dúsam na trôst nazvesztsáva! — Czerkev bo'za je — czerkev áldova, I vretina vsze ga blagoszlova.

2. Blá'zen, kí vu seregi verni Z-csisztim szrdczom goszpodni áldüje! Ár, geto ga 'zitek odúrni Pred tak szvétim szodczom neszkvárjúje, Kak szladki mir on eti nahája, Kâ ga bo'za lübézen szprevája! —

3. Vecsen düh! etoga blá'zensztva Vcsini i nász vsze vrédne tálnike. Tí búdi na lübézen szvetsztva Zmed nami vsze szkazlívè jálnike; Da te vszi v-nedú'znosztí csesztímo, I v-miloscsi tvojoj tál do bimo.

3. Dú'znosztí prôti Jezusi.

Lübézen Jezusa.

Nôta: *Kako k-hladnoj vodi jelen.*

265. **J**ezus, moje zvelicsanye! Tí szi z-lübézeni prisao Grésnikom na szpravicsanye,

I szrd ocsé szi vtisao. Oh! — dabi nadignola Tvoja tak dobra vola Mené k-tebi na zahválnoszt, I lübézni tvoje sztálnoszt!

2. **Ti** sztrêbi vö z-szrdcza mojga Vszo náklonoszt odúrno, Naj nigdar iména tvojga Nezbautújem neverno: Vsze naj z-radoszti csiním, Sz-kém znam, kâ tebé csesztim, Da sze ti vu vszem dopádnem, I z miloscse vöneszpádnem.

3. **Prvle**, kak szem te vadlúvao, Szi me ti gorécs lübo, I za méne sze áldüvao, Da sze nebi pogübo. **Ti**, oh dús veszelitel! Mi boj i zdâ voditel, Da po szvetsztva ravnoj pôti Idem czili mojmi prôti.

4. **Lübézen** tvoja me vodi V-sorsa premenyávanyi, I dober düh z-menom hodi Vu vszákóm szküsávanyi; On me vcsi na podlo'znoszt, I na sztálno pobo'znoszt; On mi vu'zgi 'zítka poszvêt, Da me nevkani gréh, ni szvêt.

5. **Csi** trpím; —tvoja lübézen'Me vari od czaganya, I vtisaj mi ran bolezen Z-szladkim trôstom vüpanya. Vu szmrti temnoj nôcsi **Mi** ti bojdi nazôcsi, I daj mi pred mojim szodeczom Posztánoti z-csisztim szrdczom.

Nôta: *'Zivém jasz, tak veli. —*

266.0h grésnikov odküpitel, **Jezus**, dús ver-ni zdr'zitel! Sto bi nasz tak lübo, kak ti, I vesiti znao 'zítka potí? — **Ti** szi vekvecsna isztina, Ino blá'zensztva vretina.

2. **Gda** je vesz szvêt v-kmiczi hodo, I od hüdi 'zél sze vodo, **Ti** szi nyemi pôt preszvêto, Ino vere iszkro znêto; Gotov szi bio na szmrt idti, I tak vszê resitel bidti.

3. **Záto** sze v-tebi, 'zítka voj, Naj vszigdar rádúje düh moj. Vesz zgübícsek rad pretrpím, Naj

szamo tebé nezgübím: Ár csi vsze sz-práhom posz-táne, Lübézen tvoja osztáne.

4. Vsci me li dobro 'zeleti, I tebi na csészt 'zivi, Z-csíszte düse te lübiti, I z-radosztjov ti szlú'ziti, Vrédioszt tvojo postüvati, I példo naszledüvati.

5. Vlécsi me z-lübéznov k-szebi, Naj sze vesze-lím vu tebi; Ponízi me vu radosztí, I trôstaj v-brit-kój 'zalosztí: Pri tebi mi daj naidti mír, Csi me sztrási sorsa vihér.

6. Vcsi me pokornomi bidti, I v-poníznoosztí ho-diti, Bôga i brate lübiti, Vszém z-gotovnosztjov szlú'ziti, Odüriti rú'zno gízdoszt, Protivinsztvo, i szrdítoszt.

7. V-moje vere szküsávanyi, I jálnom zapeláva-nyi Mi daj na düso merkati, I dober boj bojüvati, Vsze zádeve obládati, I díko tvojo ládati.

8. Csi mi szrdcze scsé telovna, Tí je nagni na dühovna, Da od czila neodblôdim, I szam szebé neoszôdim, Nego po sztezi vernosztí Setüjem na sztan vecsnosztí.

9. Daj mi vsza verno szpuniti, Düse z-zlom néosz-krünití, V-szmrtni ran moji bolezní Trôst naidti v-tvojoj lübézni, I vsze drúgo ráj zgübiti, Kak tebé z-miszli püsztití.

10. Gda szkoncsam 'zítek telovni, Da mi szmrt bô szen mirovni, Tí mi boj v-nyé temnoj nôcsi, Szredbenik mili, nazôcsi, I pelaj me na mír vecs-ní Vu tiváristvo düs szreçsní.

Vernoszt k-Jezusi.

Nôta: *Jezus, moja radoszt!*

267. Vretina vszé dobrôt, Veszélitel szirôt,
Jezus, pasztér moj! V-tebí scsém ver-

vati, **Tebé sze dr'zati I v-vöri szmrtnoj: Od tébe, oh tröst nébe! Mené niksi sors, niksa sztvar Neodlôcsi nigdár.**

2. **Gda szem med mokami Z-szkuznimi ocsami Jasz kúmesz glédao, I v-kmicsnoj tühini, Kak szlá-pov püsztni, Z-britkim szrdczom sztao; Osztáv-len, i pozáblen, Szem v-vüpanyi pomenkávao, I zaman zdühávao:**

3. **Teda szí tí prisao, I tröst je obisao — Tröst szrdcze moje. Zisao je i k-meni Vu placsa vrêmeni Glász récsi tvoje: „Oh, nezdoj! — zná ocsa tvoj Tebé z-mók oszloboditi. — Ka ti má skódi? —**

4. **„Ki gréh po'zalúje, Vu szvetsztvi potúje, I vero zdr'zi; Naj ga vsze osztávi, Bóg, kak ocsa právi, Nyega obdrzi, Na radoszt vrné' zaloszt, Od kastige ga odvé'ze, I v-szrdczi obé'ze.“**

5. **Tak szladki tröst delis, Tak ti vsze veszelis, Jezus, pasztér moj! — Oh! — sto, sto tak nebi Veren osztao tebi I v-széczi szmrtnoj? — Od tébe, oh tröst nébe! Mené niksi sors, niksa sztvar Neodtrgni nigdár.**

Na znáno nóto.

268. J Jezusa neodpüsztim; **Ár** je za méne sztrpo szmrt: **K**-nyemi jasz vernoszt zdr'zim I te, gda bom v-szmrti vküpsztrt. **Ráj'zítek** i vsze zgübim, **Kak Jezusa odpüsztim.**

2. **Jezusa neodpüsztim; Ár** po nyem mam szpravicanye. **'Z**-nyim sze, znam, nepogübim, **Ki** je moje zvelicsanye: **Li'z**-nyim povszéd obsztojím; **Záto** gá neodpüsztim.

3. **Né!** — nyega neodpüsztim; **Ár** mi je on'zítka poszvét: **'Z**-nyim, 'z-nyim sze jasz bátrivím, **Csi** me pregánya blôden szvét: **'Z**-nyim neszpádnem, nezdojím; **Nyega** tak neodpüsztim.

4. Kí sze Jezusa dr'zí, I od nyega voditi dá, V-rú'zni gréhi nele'zí, Nego sze jákoszti podá; On vsze drúgo ráj zgübi, Kak Jezusa odpüsztí.

5. Veren scsém i jasz bidti Jezusi, ino jákoszti, I 'z-nyim pôti 'zítka idti Vu szkuzaj ino radoszti; 'Zelém szvét odúriti I Jezusi szlú'ziti.

6. Gda mi hénja szlisanye, Ino ôcs' moji vidé-nye, Sztáne moje pihanye, I zadrevenê csüténye: — Ni te, gda v-szmrti zaszpím, Jezusa neodpüsz-tím.

Nôto: *Dokoncsao szen jasz 'zítek moj.*

269. Szladki je, Jezus, járem tvoj, I lehko bremen tvoje; Ár v-nyem naide dúsa pokoj, I zvelicsanye szvoje. — Blá'zen, kí na vere pôti Nevklekne v-sztálnoj vernosztí, Nego szrdcsno ide prôti Csíli velke vecsnosztí! —

2. Oh! — kak sze nebi veszelio Jasz vadlúvá-nyi mojmi? — I kakda nebi veren bio, Bôg, lühez-niki tvojmi? — Nê! — ráj 'zítek, i vsze zgübím, Kak mojga zvelicsitela; Rad i sztrasno szmrt pre-trpím Za dúse prijátela.

3. Naj szí grajajo spotlívci Vero mojo z-blôd-nosztí, I naj rú'zníjo szkazlívci Nyé isztino z-bláz-nosztí; Znam jasz, v-kom verjem, sz-kim dr'zím, Dobro poznam i szvét húdi, I té vere nezatajím, Ni za vszo diko lúdi.

4. Kaksi boj szí tí bojúvao, Jezus, za isztino tó, Gda szí szam szebé áldúvao Na drévi mantre za nyô! — Nê szí mogao zatajiti Nyé vu nikaksem vi-héri, Znajôcs, kâ ona má bidti Lüdsztvi bo'zemi k-míri.

5. Kelko pobo'zni verníkov Je za nyô szmrt kô-stalo, I korôno mantrníkov Szí'z-nyôv vözbojúvalo,

Radi idôcsi sz-tühíne, K-visnoga 'zítka isztini, I z-
vnôgi nevól püszttíne, K-vsze radoszti vretini! —

6. I jasz, jasz nebi veren bio Jezusi, 'zítka vo-
ji? — Jasz bi vero mojo tajio V-nyé kaksté groz-
nom boji? — Jaj! — na koga bi sze mogao V-'zítki
i v-szmrtni szloniti, Csi bi tô sztezo povrgao, Po
koj k-Bôgi mam idti? —

7. Né! — ni spot me neprimore, Ni toga szvéta
díka Na vtajenje moje vere, I mojga szredbeni-
ka: Veren scsém bidti Jezusi, Obsztáti v-isztini
visnoj, Veren Bôgi, i virtusi I v-szmrtni nôcsi kmics-
noj.

Zahválnoszt k-Jezusi.

Nôta: *Obúdi sze, oh me szrdce!*

270. Jezus, példa lübéznoszt! Kak vrédno te
zvisávam, Csi velikosztí szmílenosztí
Tvoje módro zgrüntávam! — Ti szí vsza verno szpú-
no, Ino sz-krvjov zakúno, Grésnikom na szpravi-
csanye, I veruim na zvelicsanye.

2. Tvoje szrdce je i v-szmrtni Gorelo od lübézni.
Kak mírovno szí, vküpsztrti, Prenoszo rau bole-
ni! — Né li szamo vernikom, Nego i protivníkom
Szi tí v-milosci tál szprávlao, I nyé z-szrdca bla-
goszlávlao.

3. Oh nezgrüntana szmílenoszt, Jezus, verni vü-
panye! Pri tebi, vecsna lübéznoszt, Naidejo vszi
vtisanye, Kí pod kri'zom sztojijo, I brez' trôsta
szkuzijo: Ti, ti dás veszélja szunczi Zidti v-nyí bo-
leznom szrdcei.

4. Ti szí sze z-szrdca radüvao, Kak najvecs
dús zdr'zati, I vsze vaudrare setüvao Na 'zítek pri-
pelati: Blödne szí povodjávao, Grésnike z-szna
zbüdjávao, Vszém nágib szvetsztva darüvao, I po-
güblene 'zalüvao.

5. Sto te more zvisávati I za òno lùbézeu, Ka szi gotov bio znásati Za nász szmrtno bolezen? — Szam szebé szi áldüvao, Da bi vszém mir darüvao, Zapecsato odküpleénye, I zrok dao na povrnénye.

6. Ti szi kaksté grozen vdárecz Z-velkim dúhom prenoszo, I, na szmrt idôcs, kak ágnecz, Ocsó tvojeqa proszo, Naj nevtají milosztí Oqim, kí vu blòdnosztí Neznajôcsi, ka csiníjo, Tebé nedú'zno vmoríjo.

7. I, kak nevkleknyena sztálnoszt Je be'záj tvoj szná'zila! — Zaman te je szvéta jálnoszt Na nevernoszt vábila: Csészt ocsé nebeszkoga, I mir lüdsztva grésnoga, Je biló tvoje csinénye, I szrdcza tvojqá 'zelénye.

8. Szredbenik! tí me tvoj be'záj Vcsi pred ocsmí dr'zati, I 'zitka tak lépi tekáj Sztálno naszledüvati: Tvoje lùbézni szunczi Daj zíditi v-mojem szrdczi, Da vsze mrtelne rad lùbim, I tebi zahválnó szlú'zim.

Nóta: Verno lüdsztvo, 'dicsi, hváti. —

271. Kakse radosztí szi tí szpravitel, Oh Jezus, vecsni dobrôt daritel! — V-tebi mam, dobro znam, jasz 'zítek, I vecsnosztí blá'zeni prebítek.

2. Tí, oh vecsnoga ocsé szvéti szin! Szi na szébe vzéo moj veliki bin: Gréh moj je bio tvoje mantre zrok, Áldov pa tvoj míra mojga porok.

3. Gotov szi bio tí vsze pretrpeti, Da bi li jasz pá mogao 'ziveti, Pokoj tvoj, Jezus moj, v'zivati, I vu diki sz-tebom prebívati.

4. Kak te mam za tó miloszt hváliti, I nyé velikoszt vrédno glásziti? — Szlabo je, znam moje szpévanye, Nepopolno moje zvisávanye.

5. Zató tí na csészt szrdcze moje dam; Ár tí

áldov rad más, dobro znam: Tebi boj 'zitek moj poszvetsen, Da po tebi pridem na mir vecsen.

4. Dúznoszti prôti szamomi szebi.

Szpoznanye szamoga sebe.

Nôta: *Ki sze vu visnyem Bôgi vüpa.*

272. Ka szem jasz? — daj mi, oh goszpodne, Tô gôsztokrát prebroditi, Naj jákoszti poti vugodne Morem, kak môder, hoditi; Ár kí szam seabé nepozna, On ni prav 'ziveti nezna.

2. Tíszí mené na kèp tvoj sztvôro, Naj na díko 'zivém tebi, Osztávím blôde sztezo nôro, I mir tvoj obcsútím v-szebi. — Oh! — vcsi me, v-kom szem protivén Tebi, ocsa dobrotívén!

3. Jasz sze krsztseník imenűjem. — Jeli szem tô po pravíczí? — Jeli pôt szvetsztva naszledűjem, I nele'zím v-zla temnicí? — Jeli mi je lübezník tvoj Vu vszem példa, i 'zítka voj? —

4. Tí, kí me znôtra zvôna brodis Pôleg vszaznanosztí tvoje, I mené po pravíczí szôdis Pôleg dél i hodbe moje; Vcsi me v-szvetloszti vandráti, I kèp tvoj szkrbno varváti.

5. Kakda bi sze znao on zbôgsati, Kí faling szvoji nevídi? — I, kakda sze má zvelicsati Rob blôde, i grêhov hűdi? — Li môdroszt, i 'zítka szvetsztvo Pela vu tvoje králevsztvo. —

6. Daj mi tak hitro previdíti, Ka za bin nad memom le'zí: Nedaj mi zla du'ze nosziti; Ár mi dúso grozno te'zí. Csi szem pa na dobroj pôti; Nedaj sze mi 'z nyé vrnôti.

7. Odpri, goszpodne, ocsí moje, I daj sze mi prav szpoznati. Oh! — nedaj mi miloscse tvoje Vu

szlepoti zakoczkatí, Po tvoje récsi isztíni Me pelaj k-zítka vretíni.

8. Tam, na vsze popolnosztí szvétí, Gde mí lèh-ne nôcs blôdnosztí, Tam sze mí vu díki preszvétí Zorja vísise znanosztí: Tam bom vsze, vsze prav szpoznávao, Ka szem tú zaman zbrodjávao.

Nôta: *Oh vekivecsne miloscse.* —

273. Oh tí, kí szi dúso mojo Z-rázumom obdarúvao, Da bí tak jasz na csészt tvojo Vu môdrosztí potúvao, Bôg! daj mí csedno brodítí, Ino tebí poszvetítí Vsze szpodobnosztí moje.

2. Znam, kâ níka lasztívnoga Nemam na etom szvétí; Od tébe, mílosztívnoga Szem vzéo vsza lík-poszvétí: Safar szem kíncsa tvojege, I od pozványa mojege Trden racsún mam datí.

3. Tí, gde neszêjas, ne'zenyas, Ní ne'zelés vecs, kak dás, Pravicsen bídtí nehényas, I dár tvojí v-racsúní más: Kí szkrití má talentom szvoj, I zaprávla blagoszlóv tvojí, Jaj tomí na dén szôdbe! —

4. Kí pa z-malím doszta csíní, Na haszek lüdsztva tvojege, Blagoszláva práha színí, Pôleg pozványa szvojege; Kak lépa je toga hodba, I kak lehka bode szôdba Nyemí na dén pravícze! —

5. Csí mí tak scsés podelítí, Bôg, doszta, alí malo; Vcsi me ze vszém tak tr'zítí, Da me nede mantralo Vra'zeno szrdcze v-vecsnosztí Z-obcsütényem nevernosztí. — Lehkí boj tam racsún mojí! —

Lübézen szamoga szebé.

Nôta: *Bojdi díka í postenyé.*

274. Tvoja vola je, ocsa mojí, Naj jasz lübímszam szebé; Alí nágíb té taksí boj, Da

nezbantűjem tebé, Neoszkrunim právde tvoje, Ni nevrazím dűse moje, Ni pravicze bli'znyega.

2. Poszvėti tak szrdcze moje Z-dűhom tvoje bo-
jazni, Naj ono blá'zensztvo szvoje V-tebi íszcse z-
vűpazni; Da sze lűbim, kak krsztseník, I, kak práv-
de tvoje verník, Odűrim vszo kriviczo.

3. Mární dobròt po'zelènye Me od tēbe negeni, I
na govenszko hotènye Szrdcza mojga ne'zeni: Nig-
dar pòleg pèlde hűdi Naj neczimpram sz-kvárom lű-
di Lasztivne szrecse moje.

4. Ka sze pravicsno pripravla, Nigdar nema vèh-
noti; Ali ka sze jálno szprávla, V-meguenyi zná vesz-
noti: Eden 'zukavecz krivicsni Jezero jezér pravics-
ni Po'zré, i v-práh zaklácsi.

5. Kakda bi tak lűbo szebé, Kí z-grèhomí kincse
szprávla?! — Szodecz! on zavr'ze tebé, I szam sze-
bé zaprāvla. Z-drűgi jálno zczèczana krv, Je práve
szrecse szmrten csrv, I vretina preklèsztva. —

6. Nedaj mi tak z-márnov díkov, Bòg, szrdcza
pokvariti, I na sztezo neverníkov Hotècs gda zavda-
riti: Pred ocsmí naj noszim tebé, I pravicsno lűbim
szebé, Gda czimpram szrecso mojo.

7. Csi me dűsna vèszt netò'zi, Niti szvét nepotvár-
ja, Krivicza hodbe nerű'zi, I pokoja nevmárja; Csi
sze tebi prav dopádnem: Bòg, sz-tebom nigdar nesz-
pádnem. — Vecsna je szrecsa moja! —

8. Blá'zen, kí za márna szvetszka Vecsni dobròt
neodá! On presztajòcsa nebeszka Meszto nyí tam
vzėti má, Gde szpádne szvèta krivicza, I odicsi sze
pravicza, — Odicsi vszàka jákoszt.

Nòta: *Oh Bòg, oh mili Bòg!*

275. Tí szam, Bòg moj, tò scsés, Naj szí jasz
dobro 'zelèm; Ali krivicsno szí Szrecse

íszkati neszmém. Vodi tak szam szrdcza Mojega 'zelenye, Naj sze ti dopádné V-tom moje hoténye.

2. Daj, da tebé, ocsa, Lúbim jasz vise vszega, I v-nikom nevkanim Nigdar brata mojega: Tak, tak sze pravicsno Lúbim, i né jálnó; I tak szi priíszcsem 'Ze tú szrecso sztálnó.

3. Nedaj mi márnoga Dobicska tak zganyati, Kâ bi drúgi szrecso Setúvao, podkopati; Nego me tak szná'zi Z-nágibom pravicze, Da pri márnój szkrbi Necsínim krivicze.

4. Ka bi mi hasznilo, Csi bi drúgim v-kom skôdo? — Tebé bi odvrgao, I v-prepaszt môk zablôdó. — Li, kí glász tvoj bôga, Tú i tam obsztojí; Ali te okoren Szpádne ino zdvojí.

5. Niti sz toga sze mi Nedaj vecs szpozábíti, Kâ je z-márnov díkov Nôroszt szrdcze trápíti; Ár vsza zemlé radoszt, Kak szenya, táléhne, I 'z-nyôv jálni lúdi Velkoszt, kak czvét, véhne.

6. Szrdcze moje sze tak Naj k-tebi pozdigáva, Dober boj bojúje, I za díkov zdüháva, — Za díkov, kak-se je Okô névidilo, Ni mrtelno szrdcze Tú néobcsútilo.

7. Blá'zen, kí v-tô díko Z-vrélim dúhom setúje, I tebé, Bôg, vise, Kak mární szvét, postúje! — On sze lúbi csedno, I v'ziva tú pokoj, Tam pa prék groba má Vekvecsen ôrok szvoj.

Môdroszt.

Nôta: V-tebi sze vúpam, oh Bôg!

276. Daj mi, vecsni dúh! prav szpoznati, I v-szvetlosztí preszámniati, V-kom sztojí práva môdroszt; Naj tak 'zivém, Da, gda merjém, Pridem na nebeszko radoszt.

2. Tô, tô je ta najprva môdroszt, Csi v-récsi tvo-

joj mam radoszt, I lúbim nyé isztino, Stera meni Po vrémeni Odpré vsze dike vretino.

3. Môdroszt je, szebé prav szpoznati, Imé bo'ze zvisávati, V-csészti verno hoditi, Gréh szpoznati, Objókati, I na szvetsztva pôti sztópiti.

4. Môdroszt je, vero prav varvati, Szredbeníka sze dr'zati, I od nyega sze vsziti Nyegvo vernoszt, I-no vrédnoszt Z-szrdczom i z-'zítkom csesztiti.

5. Môdroszt je, pôti zla odúriti, V-'zítka szvetsztvi sze vrsiti, Zavr'zti márho radoszt, Stere poszvét Léhne, kak czvét, I szprávi vekvecsno 'zaloszt.

6. Môdroszt je, vrélo setúvati Miloscsó bo'zo iszkati, I 'z-nyé vönészpádnoti, V-nyé szkoncsanyi, I ravnanyi Szi mirovno pocsinóti.

7. Môdroszt je, tô prav premiszliti, Kâ nam je vszém na szmrt idti, I kâ je czil nas, vecsnoszt, Vu steroj nam Bôg, szodecz szam Vözvága nájem za vernoszt. —

8. Goszpodne! komi na tom szvéti Takse môdroszti trák szvétí; On je gvüsen blá'zensztva. Oh! — oua boj I meni voj, Na mír tvojeja králevsztvá.

Nôta: *Krisztus veli: hodte k-meni.*

277. Csi na etom temnom szvétí Nebi vandrao pri poszvétí Vekivecsne isztine, Po groznoj nôcsi bi hodo, I kak lehko bi zablódo Od blá'zensztva vretine.

2. Kakda bi poznao jasz Bôga? — Kakda nyegva dela vnôga, Volo, ino ravnanye? — Kakda mojo plemenitoszt, Dú'znosztí moje velikoszt, Czil, i zrendelüvanye? —

3. Li po té isztine pôti Vandram jasz bátrívno prôti Velikoj vekvecsnoosztí; Li pri nyé vísnom poszvétí Vidim tam na bôgsem szvétí Nájem sztálne vernosztí. —

4. Bôg! daj mi tak eti v-práhi Vandrati vu tvojem sztráhi Pri poszvêti isztine; Nedaj mi v-kmiczi hoditi, I tak hotécs zablôditi Od blá'zensztva vretine.

Varvanye od blôdnosztí.

Nôta: *Obûdi sze, oh me szrdcze!*

278. Goszpodne! tí szí csloveka Sz-pámetjov koronüvao, I nyemi od vek do veka Visno szvetloszt darüvao, Naj, kak sztvorjênye môdro, Previdi, ka je dobro, Da na csészt i díko tvojo Ravnati zná hodbo szvojo.

2. Ali — jaj! — kak vnêmar rú'zni On szvojo plemenitoszt! — Tí vídis sztan nyegov tú'zni, I nyegvo neszpametnoszt. Nyegve mízli, 'zelênnye, Vera, 'zíttek, csinênnye — Vsza, vsza szo puna blôdnosztí, I pogübelne bláznosztí.

3. Kak trdno on odúrjáva 'Zítka visno isztino, I vu blôdnosztí ziszkáva Vsze môdrosztí vretino! Tvoj poszvêt je noria; Li blázníkov modria, Pôt na právo 'zítka szvetsztvo, I obsztojécse blá'zensztvo! — —

4. Jezere i dnesz klecsíjo Pred bolvanov oltármí, I kre tébe nyé csesztíjo Z-nôre blôdnosztí dármi, Od nyí csákajo pomôcs, Gda je sztrási groze nôcs, I, neznajôcs, ka csiníjo, Tebé, ednoga, tajíjo.

5. Ocsiveszua szo nyí dela Pred tebom, vszaznajôcsi! — Kak bi ona vrédnoszt mela, Da szo nê z-bo'ze môcsi! — — Oni toti stímajo, Kâ tebé prestímajo, Geto nedú'znoszt vmárjajo, I bláznoszt zagovárjajo! — —

6. Oh grozna szteza blôdnosztí! — Kak odúren je tvojszád! — Ti grob kopas nedú'znosztí, I zla plo-di zidas grád, Grüntas czérkví bolvansztva Na placsen rús krsztsansztva, Oszkrúnis oltáre szvetsztva, I széjas szemen preklétsztva.

7. Dészna tvoja ogen véja Na pobo'zne verníke; Ona spot i'zúkoszt széja Na vere mantrníke: Gde tvoj satan kralúje, Jaj nyega naszledúje, Grob poz'éra tam národe, Grob vnógi sztotin porode. —

8. Oh goszpodne! szmilűj sze nam, I nedaj nam blódití! — Daj vszém odküplenim dúsam V-tvojem sztráhi hodítí — Vcsi nasz pametüvati, I rázum tak nüczati, Da nasz niscse, kak kmicze rob, Neszpádne blódi na porob.

Nôta: *V tebi sze vü pam, oh Bóg!* —

279. Csi bi krivo zmléne, vervao, Ali na sa-tringe merkao; Bóg, tebé bi odvrgao: Zapelávczom, I szküsávczom Bi sze vesz na porob vrgao.

2. Tí, kí na módroszt vsze zbüdjávas, Lüdí jálne odúrjávas; Ár vnógi jaj széjajo, Gda neznamim Zapelaním Pamet i szrdcze zmésajo.

3. Nedás tí ni dühi hüdómi, Níti csloveki túhómi Nikse csüdne zmo'znosztí: Szleparia, I noria Sze mecse z-znányem szkrovnosztí.

4. Ni dühóv, kí bi sze klátíli, I tvoje lüdsztvo sztrasíli, Szi tí na szvét nésztvóro: Tí, tak môder, Ino dober, Kak bi sz-tém csloveka noro? —

5. Kí verje czomper, i bajílo, Iszcse vüvcza, i kadílo; Tají dobróto tvojo, Próti tebi, I szam szebi Gresécs vtápla dúso szvojo. —

6. Oh blódníkov húdo zmléne! — Ka za grünt má vsze tô zdéne? — Vém zdrav rázum v-nyem dvojí, I vu szvétoj Récsi bo'zój Nindri szpíszano nesztojí.

7. Tá vervati je né krsztsansztvo, Nego li gnűzno pogansztvo. — Vszi, vszi vero tajíjo, Kí z-blódnosztí V-toj bláznosztí Le'zécs, vu Bógi dvojíjo. —

8. Bóg! daj, da odúrim vszo blódnoszt, I naszle-

dűjem szpametnoszt, V-rázumi sze ponávlam: Nacsi szí szam Tü kvár i szram, Prék zvézd pa vecsni jaj szprávlam.

Nôta: *Jexusa neodpüsztim.*

280. Cslovek! z-grêsnim czaganyem Nezgrüntávaj prísesztnosztí, Stero z-môdrim czílanyem Bôg dr'zí v-vecsnoj szkrovnosztí: Nê! — nedrcsi k-vûvczom tí Zvedávat sorsa potí.

2. Li od vszamogôcsega Csákaj z-vüpanyem vsze dobro, Kí szam sorsa tvojege Tekáj zná ravnati môdro: Veri, vûvsztva odávcsi Szó jálni zapelávczi.

3. Gde sze ti csüdo vidi, Znaj, tam dela szleparía, I zvodi te te hűdi, Koga pôt je csalaria; Ár neznas, ka on csiní, Gda kani blôde szini. —

4. Li, csi v-bo'zem sztvojênýi Vidis csüda, — na tá kebzűj, I vrâ'zemi hotênýi I môcsi ji nepripisűj. Bôg ravna szvoj lêpi szvét, Kak dike szvoje poszvét.

5. Nesztrasi sze tak dühôv, Kí bi v-temnosztí blôdili, Niti sze neboj vragôv, Kí bi ti vu kom skôdili: Nyí sztáu je vekvecsna nôcs; Ár nyim je Jezus vzéo môcs.

6. Li norcz vídi príkazen; Li nyemi sze vszigdar ka zdi. Kí v-Bôgi má vüpazen, Nyemi sze li zla nôcs grozi: Ár ka sze bojati má, Kí môdro 'ziveti zná? —

7. Blôdnik je szam szebi vrág; Ár je temna nyegva dűsa, Stere sztávo grêha mrák Od dna do dna vszigdar hűsa. — Ali tí v-isztini sztoj, I tak povszéd szrdcsen boj.

8. Niti z-dnévni nesatrűj; Ár szo oni vszi ednáki: Ni na norcze nekebzűj, Kí bi ládali v-obláki. Vsza tá ravna ocsa tvoji; Nyemi tak podáni boj.

9. Znás, kâ li zbo'zni lűdjé Vu eti iszcsejo 'zivis. Z-szrdcza tak zavr'zi nyé, Csi je nezbôgsane vídis, I zdr'zi sze csisztoga Od nyí dela pűsztoga.

10. Kakoli sze ti grozí Na vandranya temnoj pôti, Z-ocsé volov sze godí, Kí te sz-tém na csednoszt pôti; Nyegvo ravnanye môdro Ti vsze vrné na dobro.

Poníznoszt.

Nôta: *Vu vszákóm mojem djányi.*

281. Dűsa, tĕlo, i ka mam, Je tvoje, ocsa, tô znam, Kí szi mi 'zitek dao; Vsze, ka mi haszni dűsi, I k-tĕla sznági szlisi, Vsze tô szi mi tí darűvao.

2. Csi sze rĕsim 'zaloszti, Ali 'zivém v-radoszti, I csi postenyé mam; Csi szem vu kotrigaj zdrav, I delo mi tecsé prav: Za vsze li tebé zvisávam.

3. Csi tebé z-szrdcza lűbim, I vu szvetsztvi ti szlű'zim; Tí mi dás k-tomi môcs; Tvoj glász mené zbűdjáva, I dűh tvoj povodjáva: Tí szi mi v-dobrom na pomôcs. —

4. Kak bi sze tak zgizdávao, I vu tom neszpoznávao Moje nevrĕdnoszti? — Vĕm dobro vídim vu vszem, Kak nevrĕden szluga szem, Ocsa, tvoje szmilenoszti!

5. Ka pa, csi vesz moj be'záj, I dnévov moji tekáj Z-môdrosztjov zbrodjávam, I telike szpadáje, Telke blòdne sztopáje, Sz-potrřtim szrdczom szpoznávam?

6. Csi premiszlim, kak csesztô Szem jasz hotĕcs pròtisô Szkvarjĕnya prepaszti, V-stero bi sze vesz vtono, Da sze nebi naszłono Na ramo tvoje miloszti? —

7. Oh ocsa! kak bi mogao, Kakda bi te jasz, práh znao Vrĕdno zvisávati? — Li sereg dűs blá'zeni Je tebi, dűh zviseni, Szpodoben díko szpĕvati. —

8. Vcsi me tak v-poníznoszti Tvoje dobrotivnoszti Velkoszt szpoznávati, I, za verno szkrb tvojo, Szrdcze i dűšo mojo Ti na szvéti áldov dati.

Nóta: *'Zivém jasz, tak veli tvoj Bóg.*

282. *V*sze, v-kom sze veszelí dűh moj, *V*sze je, ocsa, blagoszlov tvoj: *T*í, ti szi mi vsze darűvao, *I* z-milosztjov koronűvao, *N*a radoszt szrdcza mojega, *I* csészt iména tvojega.

2. *K*a bi bio jasz brezi tébe, *N*ezgrűntana ver-noszt nébe! *I* ka be'záj 'zítka mojga, *B*rezi blagosz-lova tvojga? — *L*éhno bi, kak márna tenya, *V*u hí-pi ocsnomegnenya. —

3. *O*h! — v-kom bi sze tak zgizdávao? — *K*a je, sz-kém bi sze zvisávao? *T*voje je, ka mam dobroga; *N*emam nika lasztivnoga: *V*sze sztácse, kak rosza nébe, *N*a pôt mojo li od tébe.

4. *D*aj mi tak vu poníznošti *D*áre tvoje lűbéznosz-ti *Z*-zahválnim szrdczom' v'zívati, *T*ebé za nyé zvi-sávati, *N*evrűdnoszt mojo szpoznati, *I* 'zítek v-szvet-sztvi szkóncsati.

Nóta: *Oh vekirecsna miloscse.*

283. *C*si szem vu sztáni prednyési *O*d vnôgi bratov moji, *V*-delaj pa plemenitési, *I* bogat v-dári tvoji; *O*csa, tvojoj szmilenosztí, *N*é mo-joj zaszlű'zenosztí, *M*am vsze tő zahváliti.

2. *P*rvle, kak szem te prav poznao, *S*zi me tí blagoszlávlao; *P*rvle, kak szem miszliti znao, *S*zi mi blá'zénsztvo szprávlao: *P*rvle je punoszt vszê do-brót *T*ekla na 'zítka mojga pôt, *V*ecsna szkrbnoszt, od tébe. —

3. *O*h! — vcsi me tak na poníznooszt *K*-onim, kí szo zadnyési, *I* nepűszti me na gízdoszt; *C*si szem gli v-kom prednyési; *D*a nezavr'zem nikoga, *I* z-ná-giba necsisztoga *S*ze necsiním bolvana.

4. *N*edaj mi sz-prilizávanyem *H*vále lűdi zganya-ti, *N*íti z-blűdnim zvisávanyem *V*ise drűgi plavati:

Szlabo sztoji te zviseni, I csi je dnesz odicseni, Vütro, vszém na spot, szpádne! —

5. Vesznejo vszi kincsi zemlé, I díke czvét povéhne, Vsza préczimba, kak szpár meglé, Vu megnyeni tálehne, Plemenitoszt ponízi grob, Koróna de csrvóv porob: Vsza, vsza szo dár megnyenya! —

6. Za radosztjov sűta 'zaloszt, Módroszt zlehka odnorê; Eti ni angelszka jákoszt Povszéd obsztáti nevê, — I nyê je v-vszákom sztopáji Gotova szteza k-szpadáji: Grêh vszém pred dvérmi le'zi! —

7. Naszldédnye nam vszém príde szmrt, Kak konecz vsze bivoszti, Od stere bom i jasz vküpsztrt, I jasz rob szprhlivoszti; Tam pa, po be'záji hodbe, Sze grozí velki dén szôdbe Vsztém vandrarom, — i meni! —

8. V-kom bi tak meo jasz, szin práha Vrêden zrok zgizdávanya, I, brezi bo'zega sztráha, Bratov zametávanya? — Né! — nè v-nevolni zemelszki, Nego v-ti vecsni nebeszki Sztojí velikoszt moja.

9. Nika, nika mi neszprávi Tü isztinszke vrêdnoszt, Nego li dűsni kincs právi, I nágib poníznoszti. Csi mam csiszte dűse poszvêt, Naj szí me pozábi vesz szvêt, — Nevéhne díka moja!

10. Vcsi me tak, Bôg lűbéznoszt, Vandrati v-tvojem sztráhi, Naj te v-szrdca poníznoszti Zvisávam eti v-práhi, — Dokecs, kak angel zviseni Tebi, oh dűh odicseni, Szpêvao bodem vszvetloszti! —

Szkrb za dűso.

Nôta: *Jezus, moja radoszt!*

284. Dűse moje vrêdnoszt, Blá'zensztvo, i vecs-noszt Mi daj szpoznati; Bôg, nyê zbg-sávanye I poszvetsávanye Me vcsi iszkati: Naj mi

tô prva szkrb bô, Kak mam nyô tü obarvati, I tam zvelicsati.

2. Ah! — drága je ona, Kak tvojsza zákona Zrok i vretina; Ár za nyé volo je Dána právde tvoje Vecsna isztina: Ona je díke tvoje Nepotemnyena denicza, Ino órocsnícza.

3. Za nyô je sztrpo szmrt, Za nyô v-dúhi vküpsztrt Bo'zi lübezník; Nyé szprávla pri ocsi Díke tál v-miloscsi On, kak szredbeník; Nyé na mír je nyé pasztér Velko delo csészti szpuno, I sz-krvjov zakúno.

4. Tak vu etom 'zitki, Kak v-vecsnom prebitki Má tál szvoj ona. K-velikomí czili Zové nyô Bôg míli V-szlú'zbi zákona; Po récsi, i obécsi Jo krepí na sztezi szvetsztva V-vüpanyi blá'zensztva.

5. V-te'zkom hípi boja, Ocsa, rama tvoja Tak zakriva nyô, Da v-dnévi radoszti I britke 'zaloszti Tebi verna bô: Niksa sztvár, znam, nyé nigdár V-gnúszno dvojnoszt nepogrozí, Csi sze tebé dr'zi.

6. Blázníczi véhnejo, I ednók vesznejo Vszi, kak rú'zna sznét! — Vcsi me tô razmiti, I modro paziti, Csi me pácsi szvét; Da, hotécs v-gréhi blodécs, Nezakoczka díke szvetsztva, I düse blá'zensztva.

7. Kak blá'zena vecsnoszt Csáka mojo vernoszt, Csi tebi 'zivém! — Csi sze poszvetsáva Düse moje sztáva, Kak tího merjém! — Ka pa tam, gde dom moj mam? — Kak blá'zen bom na máli csasz, — Kak szvétí angel — jasz! —

Nôta: *Krisztus velí: hodte k-meni.*

285. Vari, cslovek, vise vszega Vecsni mír szrdcza tvojsza, Vari düse blá'zensztvo; Odúri vszo grésno rú'znoszt, Zdr'zi do koncza nedú'znoszt, Lübi jákoszt i szvetsztvo.

2. Mír daj nevolnómi szvétí; Ár ti uede on k-posz-

véti Ni tú, ni v-szmrtnoj nôcsi: V-nébi je szranyeni kincs tvoj; Nyemi, nyemi podáni boj, — Iszcsi ga ze-vsze môcsi.

3. Csi bi ze-vsžem szvétom ládao, Vu dšsni kincsi pa sztrádao; Li tú'zen bi bio tvoj sztan: Csi te szodecz tvoj szkvarjúje, Naj szí te vesz szvét csü-dűje: Ah! — vsze, vsze ti je zaman. —

4. Bôg, vcsi me v-szvētsztvi hoditi, I na dšso szkrb nosziti, Kak na najdragsi kincs moj, Nyô v-csisztôcsi obarvati, I tak blá'zeno zaszpati Vu szmr-ti nôcsi kmicsnoj.

Jákoszt.

Nôta: *Verne dšse, zvisávajte.*

286. Dvojno czagas, cslovek zbo'zni, I prôti Bôgi gresís, Kâ sze sz-kri'zom zádev grozni Na sztezi szvētsztva te'zís; Ali tô znaj, i presámuaj: Najdragsi kincs je — jákoszt, I stogodi nyé pôt hodi, Znásati more 'zúkoszt.

2. Ka stímas, jeli blázniczi Netrpíjo doszta vecs, Gda je v-nyí vtepenom szrdczi Rani grêha szmrten mecs?! — Csi môk 'zúkoszt noszi jákoszt, Dika je nyé, szkúz bremen, I verni jaj de v-nebészaj Vecsne radoszti szemem.

3. Zdi sze ti, isztina, zla pôt Vu zacsétki czvetécsa; Ali k-konczi de kmicze kôt, I môk jama vonyécsa: Jákoszt je brêg, po sterom prêk, Po trnyi i bodélji, Más idti tí teszne potí K-vecsne díke veszélji.

4. Csi bi tiszlobodscsino meo Od ocsé na gresênye, I vu vsžem tak csiniti szmeo, Kak te ráta 'zelênnye; Jeli bi tí 'zítka potí Hodo vu pobo'znozti? — Jeli bi znao, i ka pítao Za szrd bo'ze zmo'znozti? —

5. Bôg tvoj, naj te nadigáva Na sztráh i szpravi-

csanye, Tebi právdo szvojo dáva Na mír i zvelicsanye. — Veliki dár bode vszigdár Pamet ino dúsna vészt, V-koj on gucsi, gda te pô't vcsi Na vecsni dom. — tá prék zvézd.

6. Rad, rad más tí ocsé tvojga Volo vu vszem bôgati, Vis! — márhse goszpôda szvojga Gonítvi zná podati: Tí rázum más, i dobro znás, Kâ je tô tvoja dika, Csi v-vernosztí i vrélosztí Polo'zis vrédnoszt 'zítka.

7. Podaj, cslovek, vôli bo'zój: V-nyé naides tí dúsni mír. Vu boji vere mocsno sztoj; Tak de tihi tvoj vecsér. — Kí obláda; on, on láda Lépi nájem vernosztí: A' te mányi vu pozványi De porob nevernosztí.

8. Né szi szam, gda sze bojújes; Bôg te podpéra szkrbno, I po nyem sze koronújes, Csi boj obsztójis zdr'zno. — Kamna nedá ocsa, gda zná, Kâ ga krúh proszi decza; Tak tvoj bo'ze neodvr'ze 'Zelènya tvojga szrdcza.

8. Glédaj na velki czil' zítka, I v-dobrom neobtrúdi; Glédaj sztopáj szredbenika, Né hodbo mányi lúdi. Csi blôdnikov i bláznikov Hüdôba tebé blôdi; Nesztrasi sze! obládas vsze; Ár pô't tvojo Bôg szôdi.

10. Boj mocsen v-szákóm vrémeni; Noszi grob tvoj na míszli; Kaksá radoszt po bremeni Csáka tebé, premiszli. Vu veri sztoj, v-Bôgi nezdvoj: Prídes k-konczí vszé te'zkôcs, I vu míri po víhéri Zaszpis, na vecsnoszt idôcs.

11. Csi taki vsze nepremores; Nevczagaj! — idi k-czili! — Veri, od ocsé sze zmores, Kí je zmo'zen i mili. Csi volo más, i nezmenkás Vu gorécsoj vrélosztí; Na trôst ti boj, kâ ti Bôg tvoj Tam nájem dá vernosztí.

Nôta: *Nôcs je pred dvermi vsze.*

287. Popolnoszt je czil moj: Naprê mam vu vszem idti. Tak me vcsi 'zítka voj, Csi prav szrecesen scsém bidti Tü v-telovnom 'zítki, I v-vecsnom prebitki.

2. Neszmêm posztánoti Jasz na prvom sztopáji, Ni v-dobrom vkleknoti, I hítiti k-szpadáji: K-czili sze mam trêti, Dokecs szem na szvétí.

3. Rászti mam v-môdroszti; Ár mi lêta tecséjo, I kí li v-szтарoszti, Nè v-rázumi, rasztéjo, Keszno obcsútijo, Kâ blòdi szlú'zijo.

4. Rászti mam vu znányi, Naj vu kmiczi nehodim I v-mojem pozványi Sze, kak dête, nevodim. Neznanoszti kmicza Je dúse temnicza.

5. Rászti mam v-isztini, I z-blòde sze szkopati; Ár k-'zítka vretini Li tak mam potüvati. Grozna je blòde pôt, I vszê hüdôb pún kôt.

6. Rászti mam v-jákoszti I vu 'zítka csisztôcsi, V-dühovnoj radoszti, I vu szrdcza prosztôcsi, Tak da szvéto 'zivém, I vszemi zle merjém.

7. Rászti mam vu veri, Odűriti bolvansztvo, Naj vu szmrtnoj vöri Tál moj bò zvelicsansztvo, I na szpravicsanye Dobím zvelicsanye.

8. Rászti mam v-lübézni Bôga ino blíznyega; Ár mi je, v-bolezni Ranaj szrdcza mojega, Ona szmileni vrács, I angel varivács.

9. Rászti mam v-vüpanyi: Ono je moja dika, Szteza k-zvelicsanyi, I trák vecsnoga 'zítka, Trôst ino poszvêt moj V-szmrtni nôcsi temnoj. —

10. Velki je tak czil moj! — I kak szrecesen mam bidti, Csi na sztezi etoj Szrdcsno znam naprêidti! — Tü bom zadovolen, Tam angel popolen! —

*Dobra dűsnavészt.*Nóta: *Zaka sze 'zalosztis, oh.*

288. Oh! — kak blá'zen je on na tom szvéti, Kí dobro dűsno vészt má k-poszvétí, Kak szvedoka 'zítka! — On szi vu kaksté vihéri Pocsinô-ti má vu míri.

2. Csi szem pri tebi, ocsa, v-miloscsi, Nemam czagati v-niksoj te'zkôcsi: Ár sto bi mi skôdo? — Naj szi me sztrási pogübel, Tí szi moj zmo'zen varitel.

3. Naj szi me grizé jezik jálnikov, I glász moj bláti csrêda bláznikov; Csi szem nedú'zen jasz, Naszvetloszt príde nyí jálnoszt, I mojga postenyá sztálnoszt.

4. Veszélo idem po 'zítka pôti Velkoj vecsnosztí i szôdbi próti, Gledécs na praviczó, Stera mi vödá nájem moj Po hodbi verno szkoncsanoj. —

5. Daj mi tak' mojo vészt postüvati, I nyé nedú'znoszt szkrbno varvati, Kak najdragsi kincs moj; Csi jo pa sztrási zla vihér, Daj, da sze szkrbim za nyé mír.

6. Oh Bôg! krépi me sz-tvojov milosztjov, Naj szi nete'zim z-niksov rú'znosztjov Hotécs dűse moje: Tak bom jasz 'ze eti szrecesen, Tam pa naidem órok vecsen.

Nóta: *Szvetlo szuncze je 'ze zaislo.*

289. Ka sze bojím, csi me vísna Szôdba nepotvárja, I csiszta vészt moja dűsna Povszéd zagovárja?

2. V-szrdczi mojem mír prebíva Vu kaksté 'zúkosztí, I dűsa mi 'ze tú v'zíva Trôst bo'ze milosztí.

3. I sz-kelikim szladkêsa de Teda radoszt moja, Csi mi szrd vtevene právde Nevjárja pokoja!

4. Sz-kaksov vrélosztjov oprávlam Delo csészti moje! Ár sze vu vszem blagoszlávlam, Bôg, od rô-ke tvoje.

5. Naj szi preminé ete szvét, I, vsza dika nyega Nevczagam: Bôg mi je poszvét 'Zítka vísesnyega.

Nôta: *Vu vszákóm mojem djányi.*

290. Bôg! vcsi me postüvati, I szkrblívo varvati Nedú'zno dúsno vészti; Ár csi me ona trôsta, Dúsa mi 'ze tû kôsta Mir, i blá'zensztvo tam prêk zvézd.

2. Ali csi nyô oszkrúnim, Tak da verno neszpunim Szvéte právde tvoje, Grêh sze v-meni porodí, Steri naveke vmorí 'Zítek i czvét szrecse moje.

3. Grêh mi vtopí szrdcza mír, I pobüdí v-nyem vihér Vecsne bojazosztí: Csi dáre bo'ze v'zívam, Delam, ali pocsívam, Nemam nindri mirovnosztí.

4. Grêh mi zvönésnye szrecse Mocsne zide premece, I nyé czvétek po'zgé, Blagoszlov moji trúdiv, I vesz szád moji 'zúlov, Kak neodpunyen grob, po'zré.

5. Grêh glász moj v-blato szklácsi, Imé moje vu-vlácsi, I vszém na spot vr'ze, Od postenyá me szprávi, Tak da me szvét osztávi, I vszákó szrdcze zav-r'ze.

6. Grêh na meni kèp bo'zi Vtepé ino orú'zi, I, kak líszt, tápíhne; On mi dúso oszkrúni, Z-odúrnosztjov napuni, I v-prepaszt vecsni mók szúhne. —

7. Jaj! — kak bi tak grêh lübo, I 'z-nyim dúso pogúbo Po nôroj blódnosztí? — Kak bi odvrgao te-bé, I zaprávlao szam szebé Po szódbé vrédnoj bláz-nosztí? —

8. Né! — ocsa, ti me vcsi szam, Da szkrbno varvati znam Nedú'zno dúsno vészti, I, tebi szlü'zecs v-szvetsztvi, Tál vzemem vu blá'zensztvi Eti ino tam vise zvézd.

*Verosztüvanye.*Nôta: *Kí od Bôga odsztôpi.*

291. **D**úsa moja, verosztúj, I zdühávaj k-Bôgi,
Na sztávo tvojo kebzúj; Ár je szpadáj
vnôgi! — Kí zaszpi, On trpi, Kak grêha gnúszen
rob, Mira vecsen porob.

2. Szkoznúj, i nepozábi V-tvojoj nemárnosztí, Ká
te grêh zlehka zgrábi, V-támni bátrivnosztí. Zgübi
ou Dike lon, Kí natelko zaszpi, Da sze v-zla nôcs
vtopí.

3. Merkaj szkrbno na szébe; Ár je szrdcze jálno
I kak tere na tébe, Csi ti je nesztálno! — Pomen-
ká, I szvét zná Nyé zlehka zuoriti, I v-dobrom
zblódití.

4. Merkaj, da te nezvodi Szvét z-szvojev jálnoszt-
jov. Vis, kak za te bom hodi Povszéd z-csalárnoszt-
jov! On sláta, I ráta, Norcze k-szebi vábi, Naj je
v-mre'ze zgrábi. —

5. Dúsa, tak potre'бно je Tebi szkoznüvati, Csi
scsés blá'zeusztvo tvoje Szkrbno obarvati! — Nyé
zgübis, Csi zaszpis, I v-prepaszt vecsni mók Sze
vtonis tam eduók.

6. Ali, naj potre'бно môcs Más vu szküsávanyi,
Bôga zovi na pomôcs V-vrêlom zdühávanyi: Modrê-
so, Mocsnêso Te molítev tvoja Vcsiní v-hípi boja.

7. Veri, ocsa tvoj zmo'zen Te scsé v-miloszt vzé-
ti. I áldov tvoj pobo'zen Vugodno prijéti. — Verosz-
túj, I szkoznúj! — Bôg ti dá v-vecsnosztí Korôno
vernosztí.

Nôta: *Obüdi sze, oh me szrdcze!*

292. **G**eto szí mené, ocsa moj, 'Ze od blóde od-
vrno, Ino po miloscsi tvojoj Na poszvét
tvoj povrno; Daj, da v-szvetsztvi potújem, Dén i

nôcs verosztűjem, K-szvêti sze pá nepridrű'zim, Nego tebi verno szlű'zim.

2. To bátrivno szrdcze szpádne, Gda tak stima, kâ sztojí, I, kak gingav liszt opádne, Gda sze mraza nebojí. On, komi je grêh máli, Sze 'z-nyim, kak déte, sáli, Nyega rű'zen kêp obima, Jákoszti pa neprestima.

3. Csloveka namenyávanye — Ah! — kak jáko je szlabo! — Jaj! — li edno szkűsávanye Ga lehko szűhne v-grabo. Nevedôcs de on zla rob, I mantre pekla porob, Csi nezna prav szkoznűvati, I na szébe kezűvati.

4. Bôg! tí me vcsi premiszliti, Kak csesztô sze poteknem, I, gda dobro scsém csiniti, Te nedovêdno vkleknem; Naj sztálno verosztűjem, I boj vere bojűjem, Vsze protivníke obládam, I dike korôno ládam.

5. Csi me ka dobroga sznâ'zi, — Hvála ti! — vsze je tvoj dár. Oh! — vari me od mrê'z vrê'zi, Naj sze neszprevêm nigdár, Nego tebé, kak ocsó, Dicsim za tô miloscsó, Z-dármi tvojmi trêzno 'zivém, I v-tvojoj bojazni merjém.

6. Oh! — szreccsen jasz, csi bom tebi Vu vszem po vòli hodo, I ne bom sze v szamom szebi Vűpao, ni od 'zél vodo! — Ár ki sze tű do koncza Prav bojí tebé, szodcza, I, kak môder, verosztűje; On sze z-dikov koronűje.

Na lasztivno nôto.

293. Verosztűjte, oh krsztseniczi! Szlisajte, ka vam velí Bôg. — 'Zivte, kak nyegovi verniczi, Da sze ognete dűsni môk. Predramte sze sz-támna! — Neszopte szí plámna. Glász bo'zi csűjte, Gda vam v'zitka rêcsi Tak veli, kricsécsi: „Ah! — verosztűjte!“ —

2. Verosztűjte! — ár je blôde mrák Tálêhno z-grêha temnosztjov, I, ovo! — szuncza pravicze trák Szija vszêm z-dike szvetlosztjov: Bo'za rêcs sze szvéti Po sūrôkom szvéti. Nyô naszledűjte Vu vszem vasem djányi, I sztána pozványi. — Ah! — verosztűjte!

3. Verosztűjte! — csi je dűh gotov, Têlo je dônok li szlabo, I szvét vasz z-csalárnov lepotov Jáko lehko szűhne v-grabo. 'Zitka sztezo 'zmetno Vandrajte szpametno. Idte — szkoznűjte! — Zbűdte sze z-nôroszti, I hodte v-môdroszti. — Ah! — verosztűjte!

4. Verosztűjte! — da vasz nevkani Hűdôbe tak jálna szladkoszt, Stera dűsô zlehka orani, I vr'ze na vecsno 'zúkoszt. Kí vu zle rovajo, Jamo szi kopajo. Na tô kebzűjte! — V-blôdi sze neznorte, I dűse nevmorte. — Ah! — verosztűjte!

5. Verosztűjte! — da vasz nágla szmrt V-rű'zni grêhi nepreprávi. Jaj! kak dreszêlno de on vkűpsztrt, Kí sze v-zla hűdom szne sztávi! — Sztaviti zná i vász Nevedôcs szodcza glász. — Zátó szkoznűjte! Ár neznate vere, V-steroj vasz szmrt sztere. — Ah! — verosztűjte!

6. Verosztűjte! — da te gotovi Pred goszpodnom posztánoti; Dr'zte sze zapôved nyegovi: Ár tak nemate szpádnoti. Merte vszoz rű'znoszti, I vu nedű'znoszti Sztálno potűjte: Tak de vam k-pomôcsi Bôg i v-szmrtnoj nôcsi. — Ah! verosztűjte! —

Nôta: *Oh 'zitka ino szmrti goszpôd!*

294. Nê szem escse pri mojem czili, Na kom szi odêhnoti mam. Blí'zaj me k-nyemi, ocsa mili! Da v-jákoszti nepomenkam; Ár kí sze v-dobrom nevrši, On de nesztanoma grdsi.

2. Oh! — vcsi me vszední na tom bidti, Da szi

dúse v-zlo nevtonim; Ár kak sze déte zná zvoditi, Tak sze i jasz zlehka znorim: I, kak sze szlonim na tébe, Csi nemam szkrbi na szébe? —

3. Gréshnik szí je povszéd protiven, Kakoli za gréh obíma, I zvodi ga nágib lasztiven, Csi sze za dobroga stíma; Ár csi pred ednim zlom be'zí, V-drúgo vesz vtonyeni le'zí.

4. Veri, bláznik, szam sze szkvarjújes, Gda stímas, kâ szí 'ze szvéti, Csi sze níki gréhov zbranyújes, Z-drúgimi szí pa obvzétí. Jaj! — etaksa míszel nôra, Je sála, i nê pokôra.

5. Ár, csi szí nê vecs razszípávecz, A' szkôposzti zlo te rú'zni; I, csi szí nê vecs ogrízávecz, A' nebránis ti nedú'zni: Tak szí sze tí nêpovrno, Negro z-gréha na gréh vrno.

6. Poglední sze pri etoj récsi, I preszámnej sztan tvoj dúsní; I, csi sze naides pri nyé szvécsi Escse roba gréhov gvüsni, Znaj, kâ escse globoko szpís, I dúso v-môk prepaszt topís.

7. Te prav pobo'zen vszáko rú'znoszt Z-csíszte dúse odúrjáva, Kak drági kincs, varje nedú'znoszt, I merka, gda sze szkúsáva, Be'zí od vszákoga meszta, Gde sze zle odpéra czeszta.

8. Idi — i tí szpodobno csíni. Vr'zí z-szébe gréha bremen; Escse i v-tom najménssem bíni Glédaj vecsne mantre szemen. — Verosztúj! — ár csi v-zle zaszpís, Dúso v-vecsno prepaszt vtopís.

Szkrb za 'zitek.

Nôta: *Vu vszákóm mojem djányí.*

295. **K**ak velki blagoszlov tvoj Je, oh ocsa, 'zitek moj, Kak szvéti czíl nyega! — Vcsi me ga prav núczi, I'z-nyim szí priúszkati Órok králevsztva tvojeja.

2. Vekvecsni dobrôt szemén, I nê zobsztomszko bremen, Je 'zítek moj meni; Ár kaksi szád vecsnosztí Prineszé on vernosztí Mojoj, vu 'zétve vrémeni! —

3. Kém du'ze tü 'ziveti, Tém véksi nájem 'zeti Mam na dnévov czili, Csi sze tebi moj be'záj I 'zítka czéli tekáj Dopádne, szodecz moj mili.

4. Sztrasen bi tak bio grêh moj, Csi bi té velki dár tvoj Nevrédno zaprávlao; Csi ga nebi postüvao, Bôg, tebé bi zbantüvao, I szam szí rad szôdbo szprávlao.

5. Têlo moje trápití, I 'zítek prekrátí Tí prepo-vedávas, I lí tí szam, geto scsés, Mí nit nyega od-szecsés, Kí szam 'z-nyim zapovedávas.

6. Vsze, ka na rónoszt zrok dá, I 'zítki skôditi má, Me vcsi odvnrôti, Dár tvoj szkrbno varvati, I 'z-nyim môdro vandratí Velkoj szôdbi tvojoj prôti.

7. Ali csi mí csészt moja, I szvéta právda tvoja Veli szilno mrêti, Tí mí nedaj vczagati, Da szrdceno szlobôd dati Znam, kak Jezus, tomi szvétí.

8. Ka valá dúgi 'zítek Tomi, kí vszáki hípek, Kak zla rob, zaprávla? — V-nyem lí on má kíncs právi, Kí vu dú'znosztí sztávi 'Z-nyim szvét bo'zi blagoszlávla.

9. Kí ga na díko Bôgi; I haszek szírótvôgi Ver-no nuczati zná, I na nyega szkrb noszi, Dokesz ga Bôg táproszí; On v-nyem zálog miloscse má. —

10. Mené tak, oh ocsa, vcsi Té dár tvoj ze-vsze môcsi Szkrblívo varvati, I lí te, gda tí 'zelés, I meni szam zapovês, Nyega tebi nazádatí.

Nôta: *Verosztüjte, oh krsztseniczi!*

296. 'Zítek je grünt tvojsza blá'zensztva; Vari ga tak, cslovek, szkrbno. Vandraj nesz-tanoma pôtv szvetsztva, I hábaj sze grêha trdno: 'Zí-

vi mertücslivo, I delaj szkrblivo, Csuvaj zdrávja czvét, Nêti 'zítka iszkro; Ár ti zlehka hitro Vgász-ne nyé poszvét.

2. Kaksté te'zka szí je tvoja pôť, Nehíti je osztaviti, Dokecs te 'zítka, szmrti goszpôd Szam nema na nyé sztaviti: Groza te obídi, Csi te nágib húdi Gda z-szilov vlecsé Na pôť blázni norczov, I v-zlo szamomorcov Sors szúhnoti scsé.

3. Jaj! — csi bi prehíto tvoj konecz, I tak prév-zeo Bôgi szôdbo, Kak trdno bi on, kak tvoj szodecz, Kastigao tam tvojo hodbo! — Vari tak 'zítek tvoj, I li te gotov boj Szvét osztaviti, Geto sze vszé lúdi Szodcza vóli vídi Tebé sztaviti.

Mertücslivoszt.

Nôta: *Oh goszpodne, ti nas veren.*

297. **T**í, oh Bôg, szí téla mojga sztvoritel, I szpodobnoszt nyegvi szkrben varitel. — Oh! — vcsi me tak i nyé prestímati, I, kak tvoj dár, szpametno varvati.

2. Tí scsés, naj sze jasz za nyé môdro szkrbím, Nyé vu sznâgi ino postenyé dr'zim, I nekvarím nyega z-hotlivosztjov, Niti z-gnúsznov nemertücslivosztjov.

3. Poszôda je ono miloscse tvoje, Tiváris pa i sator dűse moje: Neszmém ga tak nigdar oszkrúni, Niti v-niksem táli orú'zuiti.

4. Nyega czíl je, naj sze v-szvetsztvi radűje, Z-dármi tvojmi pobo'zno safarűje, Dű'znoszt szvojo szpuni vu vernosztí, I nájem szvoj vzeme vu vecsnosztí.

5. Dű'zen szeműje z môdrim delom krepiti, I na tvojo csészt zczêla poszvetiti, Da neszpádne vu rű'zno czáčzavnoszt, Vu nesznâgo, i grêsuo bátrivnoszt.

6. Daj mi je tak vcsiti na mertücslivoszt, I nigdar nêpüsztití na vtraglivoszt, Da z-vrêlosztjov hodi vu pozványi, I nezmenka nigdar v-dobrom djányi.

7. Csi mi je gda rônoszt má pokvariti, Tí, mili vrács, je híti otaviti, I podú'zaj mi vu nyem moj 'zitek, Csi ti je na csészt tú moj prebitek.

8. Daj mi nyega 'zúkoszt v-míri nosziti, I od tébe pomôcs z-verov prosziti, Stero csi gda dugo mam csakati, Nedopüszti mi dvojno czagati.

9. Csi szí szam nevkrátim 'zítka mojega; Tiho idem jasz prôti konczi nyega: Ár, csi taki v-kríli szmrti zaszpím, Znam, kâ sze na nôvi 'zitek zbüdím.

10. Na velki dén szôdbe, groba mojga mrák Obszijati má vísnoga szuncza trák; Tí vjedinas z dűsov têlo moje, I pozdignes na sztan dike tvoje.

Nôta: *Vu vszákóm mojem djányi.*

298. Zszrdczom ino z-vűsztami, Z-veszêlimi peszmami Te dícsim, ocsa moj, Kí mi sz tvoje milosztí Vu taksoj obilnosztí Podeljâvas blagoszlov tvoj.

2. Tí têli hráno dávas, Naj je v-'zítki zdr'závas, I vcsís je merkati, Kâ nê v-obloszűhnosztí, Nego v-mertücsstivosztí Má dáre tvoje v'zívati.

3. Da nasz tak prigledâvas, — Oh! nedaj nam na kvâr nas Dobrôt tvoji vzéti, Nego na díko tebi, I haszek szamim szebi Z-zahváluim szrdczom prijéti.

4. Daj mi trêznoszt lűbiti, I szpamêtno csiniti Vu mojem pozványi, Da szí têla nevmárjam, I zdrávja nepokvârjam Po nôrom 'zítki, i djányi.

5. Vu deli i szkrblênyi, V-pocsinki i 'zivlênyi Mi daj mertük meti, Vu szrecsi i radosztí, V-neszrecsi i 'zalosztí Tebi na díko 'zivetí.

*Szlobodna radoszt.*Nôta: *Oh Bôg, oh mili Bôg!*

299. Bôg, kak lübézni Bôg, Ti nekráti radoszti; Li nezablôdi v-nyê Z-szteze práve môdroszti. V'zívaj, cslovek, radoszt; Ali merkaj na tô, Da ti dúsi, téli Na pogübel nebô.

2. Bôg ti dá rô'zicze Povszéd lepô czvetécse. Oh! — beri je csedno, Gda szo escse erdecse: Záto szo ti dáne, Naj sze nyim radújes, I v etom szkúz dôli Veszélo potújes.

3. Kak szná'zi on zemlo Ze vszov 'zítka lepotov! — Koronúje leto Z-obilnosztjov nyegovov! — Néba, zemla, môrje Dá szlisati té glász; „Radújte sze, lüdje! Bôg sze szkrbí za vász!“

4. Bôgaj, cslovek, té glász, I neboj k-nyemi túhi, Veszéli sze v-szrdczy, Ali boj csiszti v-dúhi. — Preminé z-vrêmenom Vsza radoszt telovna, Vekivecsna je li Ta visna dühovna.

5. Radúj sze! — i drúge Na radoszt pobüdjávaj; Z-szádom trüdov tvoji Tú'zne obeszeljávaj: Tak de szvéta radoszt, Stero ti Bôg tvoj dá, I tak ti szladkêsa Tú ona bidti má.

6. Radúj sze! ali znaj, Csemér vzemes v-radoszti, Csi je gda nev'zivas Vu bo'zój bojazoszti: Britka de ti ona, Csi ti na greh zrok dá, I dúso ti v-vecsno 'Zúkoszt vtopiti zná.

7. Med nyé v'zívanyem tak Réd i mertük zdr'závaj; Za nyé volo tvoji Dú'zoszt nezamüdjávaj. — V'zívaj jo, i vu vszem Dobrom sze ponávlaj, Po márnoj radoszti Vecsne nezaprávlaj.

Nôta: *Kak velka je bo'za szmilenoszt!*

300. Kak sze nebi szmeo radüvati, Csi li negresim v-radoszti? — Kakda nebi szmeo

rô'zicz brati, Csi je berém vu môdroszti? — Vém je Bôg záto szrdcze moje Z-obcsütényem obdarüvao, I velko delo rôke szvoje Z czvétjem 'zitka koronüvao.

2. Blôdnik, isztina, krsztsenika V-kmicsno kám-ro szkúz zapéra; Ali nyemi rêcs szredbenika Sztezo veszélja odpéra: „*Radűj sze z-radüvajúcsimi, I v'zivaj radoszt szlobodno; Ali bojdi vu vszem med nyimi Veszélje tvoje vugodno!*“

3. I sto bi mogao prenosziti Bremen pozványa z-môdrosztjov, Csi nebi znao i szmeo krepiti Dűse i téla z-radosztjov? — Radoszt szrdcze, volo nadigne, I 'zitek vlejí v-kotrige, Vbôge szirmáke sz-práha zdigne, I zácsimba je nyí brige.

4. Daj mi tak v-nedú'znoj radoszti Z-csisztim szrdczom tál jemati, I v-právoj krsztsanszkoj môdroszti Rô'zicze veszélja brati: Naj sze radűje moja mladoszt V-nevtepenoj nedú'znosztí, I sz-trôstom zglédne moja sztaroszt Na szvét veszéle vecsnosztí.

5. Tam, tam mi nede vecs môtilo Nika mojega veszélja, I szrdcze mi nede blôdilo V-zebrányi rô'z, i bodélja: Csiszta bode tam moja radoszt, Csiszto vsze szrdcza hoténye; Ár de tam ocsé vecsna môdroszt Vodila nyega 'zelénye.

Csisztócsa 'zitka.

Nôta: *Szűéti sze poganov meszto.*

301. Naj sze rű'zne hotlivoszti Mores, cslovek, varvati, Vu vszem sze mertűcslivoszti Más najbole dr'zati, Bôga pred ocsmí nosziti, I v-nyegvom sztráhi hoditi.

2. Odűri frlike sálne, I lűbi szrame'zlivoszt; Tak te v-mre'ze szvoje jálne Nezaklene hotlivoszt: Ár gűcs neszramni i pűszti Vtepé szrdcza nágib csiszti.

3. Delo je grád nedú'znošti; Nyega sze tak zdr'závaj; Manyóšt pa sztela rú'znošti; Záto sze nyé tak hábaj, Da nebos nyé nevolen rob, I tak hotlivoszti porob.

4. Ali, csi sze necsisztôcse Szpametno scés varvati, Prvle, kak je szrdcze vrôcse, Más na szébe merkati; Csi sze ono ednók zgene, Kak lehko te na lancz dene! —

5. Kelkokrát gréh rô'ze kiti, Naj norcza k-szebi zvábi, I z-masznimi recsmí szíti, Naj ga vu mre'ze zgrábi! — Kelke húdo tiváristvo Zapela na divje hi'z-tvo! — —

6. Norcz tô li za nika stíma, Kâ 'zelénye szpunyáva; Ali rú'zni gréh obíma, Csi szráma nezdr'záva: Nesztrszne sze gréhov ménsi, Záto de porob vsze véksi.

7. Stímas, kâ je szrdcze csízto, Csi je puno z'zelé nyem? — Ali, kâ je gréh li tisztó, Ka prekaszas z-csinényem? — Nê! — 'z-nyega zhája vsza rú'znošt, Csi veszne nyega nedú'znošt.

8. Szrdcze szí tak orú'znimo Nê li szamo z-delami, — Oh nê! — mí nyé oszkrúnimo I z-húdimi 'zelami: Kaksté szkrívamo csinénye, Szôdi nasz rú'zno 'zelénye.

9. No, zadávi tak 'zelénye Szrdcza na gréh gibkoga, I vrácsaj nyega hoténye K-právdí szodcza visnoga. Tak vari tvojo nedú'znošt, Da sze nevtópís v-zla rú'znošt.

10. Bê'zi naimé pred radosztjov, Stera te na gréh vábi; Ár te oblejé z'zúkosztjov, Csi te gda vu szne zgrábi: Vari sze te prve mre'ze, Naj te v-prepaszt zla nevr'ze.

Nôta: *Vrêmen tecsé, i k-grobi.* —

302. Csísztoğa szvetsztva ocsa! Sztvôri v-meni sznâ'zno szrdcze, Da mi tvoja miloscsa Szvétí v-nyem, kak díke szuncze: Vrácsaj me od rú'znosztí, Na sztezo nedú'znosztí.

2. Hotlívoszt je vretina Vnôgi grozni nevól 'zítka; Dúse, têla sztrtina De nyé robov plácsa britka; Ár necsíszta lúbézen Szprávi vecsno bolezen. —

3. Vcsi me prôtisztánoti Vszákoj náklonosztí rú'znoj, I nedaj mi szpádnotí Na porob nyé szíli tú'znoj, Da me nede ednók szram, Gda pred tébe idti mam.

3. Vszígdar mi pred ocsmí boj Tvoje szvetsztvo i velíkoszt, Takáj vísesní czíl moj lno dúse plemenítoszt, Da zdr'zím právdo tvojo, I varjem vrédnoszt mojo.

Csedno 'zívelénye z-blágom.

Nôta: *Kí sze vu rísnyem Bôgi vüpa.*

303. Oh vszega sürôkoga szvétá Míli i verén hranítel! Tí szí v'szém vretina poszvétá, I dela blagoszlovítel, Vsze sztvorjénye zmo'zno bránis, I z-dármí tvojímí hránis.

2. Gda odprés blagoszlova hrambo, Z-dobrôtámí szvét napunís, Prímes vsze pod zmo'zno obranbo, I szrdcz'zelénye dopunís, Veszélje dás vszákoj sztvári, I odvrnés, ka je k-kvári.

3. Tí szí do etímao i mení Tak szmílení hranítel bío, Da szí me vu vszákom vrêmení Z-dármí tvojímí veszelío. Z meúom bos i potomtoga Do czíla 'zítka vecsnoga.

4. Ftícs neorjé, nítí neszéja, I tí ga hránís szmíleno; Drêvo sztojí v-préczímí véja, Sz kím je sznâ'zís odícseeno; I polszkoga czvétja díka Je tvoj szvedok, ocsa 'zítka.

5. Dragsi szem jasz odevszé eti; Ár noszim bo-
'zanszki kèp tvoj, Znam szi 'zívis moj priszkrbeti,
I nemrtelen je dűh moj: I tí me nebi od eti Bole dr-
'zao vu pámeti? —

6. Oh ocsa! z radosztjov vadlűjem, Kâ sze zvön
moje vrédnoszti Vszákdén obilno koronűjem Z-dár-
mi tvoje szmilenoszti: Tak dűsa, kak tèlo moje Je
szvedok vernoszti tvoje.

7. Ali vari me, da nevrédno Z-dármi tvojimi ne-
'zívém; Tak mi je daj v'zívati csedno, Da sze po nyi
k-tebi vrném, I tr'zim 'z-nyim posteno, Nè szkòpo
i nevoscseno.

8. V-obilnoszti me vcsi zahválnoszt I poníznoszt
szka'zűvati, V-potrebòcsi pa zadovolnoszt, Da sze
znam v-tebi vűpati. — Dícsim te, vecsna miloscsa; Ár
szi tí vszé dobròt ocsa.

Nòta: *Oh vekivecsne miloscse. —*

304. Vcsi me, Bòg, csedno tr'ziti Z-márnimi
dármi zemlé; Nedaj sze mi v-nyé vto-
piti: Ár preido, kak szpár meglé. — Csi v-malom ve-
ren bidti znam, Od tébe tém vecs vzéti mam, Tű i
tam prêk márnoszti.

2. Vszi, kí sze vnèmar vtáplajo V-márni dobròt
lűbézen, Dűsi tű i tam szprávlajo Nezrecseno bole-
zen. — Oh! — mené od té blòdnoszti Vari, Bòg do-
brotivnoszti, Vu czèlom 'zítki mojem.

3. Ka bi mi haszno vesz te szvét, I ka vsza zemlé
dika, Csi bi zgűbo dűsni poszvét — Vecsne dobròte
'zítka? — Csi bi pòt tvojo zavrgao, I k-szvéti vnèmar
privrgao; Jaj veke dűsi mojoj! —

4. Gda mi je najpotrebnèsi, Te zgűbím kincs ne-
sztálni; I ka mi dűso mòk rési, Csi nemam dobròt
sztálni? — Jaj! — vu groznom boji szmrti, Gda bom
ze-vsزèm vesz vkűpsztrti, Mi lèhne trák vűpanya.

5. Bôg, zdr'zi me vu vernoszti, I osznâ'zi z-môdrosztjov, Da szi blá'zene vecsnoszti Kincse szprávlam z-vrêlosztjov; Tak bom meo 'ze tü vüpanye, V-boleznej szmrtni vtisanye, I trôst 'zítka prék groba.

6. Daj mi odúriti szkôposzt, Kak jamo vsze rú'zoszti. Pénez odúrna parôvnoszt Je prepaszt nedú'zoszti: Kelkosté ji na küp zgrenem, Vu szmrtni je na sztran denem, — Lehko dúsi na mantro! —

7. Vcsi me, kak mam tvoje dári Szpametno vküpiszkati, I dúsi k-haszki, né k-kvári 'Z-nyimi safarüvati. Ka szi szprávim v-pravicsnoszti, Daj mi sztém z-dobrotivnoszti I vbôge otávlati.

8. Ednök bos me na racsún zvaó. Oh! — nedaj mi blôditi; Ár me vu vszem, ka szi mi dao, Pravicsno más szôditi: Csi tü verno safarüjem, Tam sze z-dikov koronüjem, Gde szpádne rob márnoszti.

Nôta: *Verno lüdsztvo, dícsi, hváli Bôga.*

305. Blagoszlov bo'zi, oh cslovek, postüj, I 'z-nyim, kak veren szluga, safarüj: V'zívaj ga, kak tvojga ocsé dár, Ali nyega nezaprâvlaj nigdár. —

2. Te nepotvarjen vu szvojoj sztávi Neraszzipáva, csi szi ka szprávi: Csi vídi po trüdi blagoszlov, Tak ga vzeme, kak miloscse áldov.

3. On za vszáki dár Bôgi hválo dá, I na dobro ga obrnôti zná; Vu blôdi neskôdi dúsi 'z-nyim, Nego haszni szam szebi i bli'znyim.

4. Nezgánya téla gnúszne szladkôcse; Neszprávla szi szam rad potrebôcse: Sz-tém, ka má, 'zelé zná vtoliti, Na te'zki dúg nescse privoliti.

5. Csi obilnoszt má v-dobrôtaj szvetszki, Nezaprâvla ji po nêroj koczki; Ár vídi, kâ lüdi vno'zino Koczka vr'ze na spot i sztrtino.

6. Da sze sz-prosztočsov rad zadovoli, V-nôro

préczimbo nigdar nezvoli: 'Zalúje, gda csúje, kak-
da szvét Po nyé klaszi lasztivne szrecse czvét.

7. Sparavno trosi; Ár napré vídi, Kâ i nyemi zná
prídti dén hűdi, I, csi má, za ka zná szégnoti, Ka
ga more v-dvojnoszt potégnoti? —

8. Neszprávla szi on kincsa sz-tatiöv, Niti z-szkô-
posztjov, ni csalariöv: Po znoji lícz szvoji sze hrá-
ni, I od vnôgi nevól 'zítka bráni.

9. Csi vídi vbôge vu potrebôcsi, I osztávlene v-
britkoj te'zkôcsi, Kak ran vrács, nyim tanács pode-
lí, I z-lübézni dármi je veszeli. —

10. Znam tak, kâ, csi scsém prav szrecsen bidti,
Csedno mam z-'zítka dármi tr'ziti. — Goszpodne, vu-
godne vcsini ti Tebi i v-tom vsze, vsze moje poti.

Delavnoszt.

Nôta: *Hvátim jas lepo tebe.*

306. Csi v-hasznovitom deli Kak nepomenka-
mo, Blagoszlov bomo meli, Dokes tú
vandramo. Tim szkrbnim dá tú Bôg Obilen szád ver-
noszti, I v-pravicsuoj vecsnosztí Díke nájem ednôk.

2. Delo 'zítek podú'za, Szná'zi i poprávla, Szrd-
cze varje od szú'za, Krv csiszti, ponávla, Môcs vlejé
v-kotrige, Obarje od rônosztí, I dvojécsim v-'zúkoszti
Je vrács dúsne brige.

3. Po deli sze krepímo Prôti vszoi rú'znosztí; Po
nyem mocsno sztojímo V-szrdcza nedú'znosztí, Po
nyem poprávlamo Naso i bli'znyi sztávo, I 'zítka
radoszt právo Szi po nyem szprávlamo. —

4. Darúj, goszpodne, darúj Kotrigam nasim môcs,
Delo nase korunúj, I daj k-nyemi pomôcs, Naj na
tom bodemo, Da tvojo csészt, i szvetsztvo, I obcsi-
ne blá'zensztvo Pređevszém íszesemo.

5. Csi mo sze prav szkrbeli Vu nasem pozványi,

Blagoszlov tvoj mo meli Vu vszem dugoványi Ne-
preide nam zaman Eti ni eden hípek, I nebeszki pre-
bítek De nam pocsinka sztan.

6. Za nami do pa czvela Dela nasa v-'zítki, I ná-
jem szvoj do 'zela Od osztankov v-diki: Zahválni ná-
rodje Do glaszno szpomínali, Kâ szo po nasz pôsz-
tali Szrečni vszi porodje.

Nôta: *Sznâ'zi sze, oh drága dûsa!*

307. Nê na manyôszť i vtraglívostť, Nego na
môdro paszcslívostť Szem, Bôg, od té-
be pozváni, Gda mi je moj 'zítek dáni. Daj mi tak
volo i môdrosť, K-pozványi môcs ino radosť, Da
delo verno oprávlam, I po nyem szvét blagoszlávlam.

2. Daj, da nebudem zapravlács, I dárov tvoji raz-
szípács; Ár mi je velis sparati, I, kak drági kíncs,
varvati; Naj je núcşam na csésť tebi, Na haszek
bratom i szebi, 'Z-nyimi szi szrdce otávlam, I 'za-
losťnim radosť szprávlam.

3. Po szkôposťti rû'zni sztezaj Mi nigdar blôditi
nedaj; Ár je nyé gvüsna kastiga, Dûse, têla kvár
i briga. Vesz zemlé kíncs i vsze blágo Mi v-szmrti
nede vecs drágo, I, csi sze tú v-márna vtopím, Jaj
meni, gda veke zaszpím! —

Môdro núcšanye vrémena.

Nôta: *Vrémen tecsé, i k-grobi.* —

308. Vrémen bisztro tekôcse Sze nam tú zaman
nedáva, Nego, naj vsze 'zivôcse Na môd-
ro szkrbnoszt zbûdjáva. Núcšaj je, vandrar, hitro;
Ár ti tálehne bisztro! —

2. Nê! — nê ti je szlobodno Nyega zamanyükiva-
ti; Vszigdar más tí vugodno Dú'znosztť tvojo szpu-
nyávati, Na pozványe merkáti, I dela sze dr'zati.

3. Na csészti tvoje pòti Vszákdén naprè más sztò-piti; Vecsér sze szpomenòti, Kâ sze racsún más pro-sziti, Jeli szi czèli dén tvoj Szkoncsao v-bojazni bo-'zój.

4. Na delo más z-vrèlosztjov, Kak szlù'zbenik bo-'zi, idti, I v-nyem ze-vszo v-nyem vszov vernosztjov Do koncza nevkleknyen bidti: Li tak dén tvoj nájem má, Tak sze ti blagoszlov dá.

5. Gnúszna mekoszt te nigdar Naj na robsztva lancz nedene; Tak sze bojűj, 'z-nyôv vszigdar, Da te kak k-szebi negene: Ár csi bos ednòk nyé rob, Vecsne mantre bos porob.

6. Csi te pozványe vlecsé; Idi, i nyega sze dr'zi: Csi pa szvét zgrabiti scsé; Nászladnoszt nyegvo zavr'zi. *Vecs je dú'znoszt, kak radoszt: Csészti bó-gati je módroszt.*

7. Nepravi: „*vecs dnévov bó; Vcsinim escse, ka szem dú'zen!*“ — Veri, odlásanye tó Te zvodina szpadáj tú'zen! — Vrèmen ednòk odide, I vecs na-zánepride! — —

8. Goszpodne, vszáki hípek Mi daj tebi poszve-titi, Da, gda szkoncsam moj 'zítek, Z-gvüsnosztjov szmém govoriti: Vrèmena szem nézguna; Ár szem v-nyem módroszt lúbo! —

Nòta: *Oh 'zitka ino szmrti goszpòd!*

309. Kama be'zís, 'zítek, tak hitro? — Kama hitis, drágo vrèmen? — Ti, kak povò-den, teccsés bisztro, I válas lehkòto, bremen: Z-szebom ti i mené vlecsés, I ednòk me, znam, vò-vszeccsés. —

2. Zbúdi sze ze-szna, dúsa moja! Glédaj, kak ti vrèmen teccsé! — Szkoznűj, i tó bojdi szkrb tvoja, Da te szmrt v-zle vònevszeccsé! — Vszáko vòro szi zgùbila, Stere szi nêposzvetila.

3. Telovni cslovek vnèmar be'zì Za'zelami telov-nimi, I, gda sze nedovê, te le'zì V-grobi z-vandra-ri blòdnimi: Ah! —ka je bio nyegov'zítek, Da je zgũ-bo vszáki hípek? —

4. Boj, oh vandrar, szpameten vszigdar! — Nũ-czaj dano tebi vrèmen; Vu dobrom neobtrũdi nigdar, I szèjaj blá'zensztva szemèn: Tak, csi lèta gli minè-jo, Dela ti dònok 'zivèjo.

5. Vu csèszti nepomenkaj nigdár; Ka szi dú'zen, rad oprávlaj. Vrèmen je ocsé veliki dár; Vu nyem tak szvét blagoszlávlaj: Nacsi vszo priliko zgũbís, I kakda jo nazâdobís? —

6. Vszáki dén, steri ti je dáni, Vzemi racsún szam od szébe: Pítaj sze, ka szi v-tvojem sztáni, I ka sze 'zelé od tébe? — Jeli szi bio prav pobo'zen, Ali Bògi nepodlo'zen? —

7. Csi te neszkarjũje vèsztt tvoja, Kak blá'zen szi v-tvojem djányi! — Ali csi ti nedá pokoja, Jaj! — zmenkao szi vu pozványi: Objòcsi pòt tvojo nôro, — Idi, i csìni pokòro! — —

8. Môder ravnitel dnévov moji! Tí mi daj k-do-bromi pomòcs, Da nevkleknem vu 'zítka boji, Csi mi gda szfaliti má môcs; I, gda szkoncsam szlũ'zbo tvojo, Tí korunũj vernoszt mojo.

Zadovolnoszt.

Nòta: *Ah Bòg! poszlũhni me* —

310.R ad szi pocsiném, ocsa, v tvojoj vòli, Ka-koli mi dás v-etom placsa dòli; Ár od tébe, Vèrnoszt nèbe, Blá'zensztvo zhája v-szrecsi i v-nevòli.

2. Od sterimao szem na ete szvét rodjen, Z-ocsin-szkim tálom szem od tébe vodjen; Csi me je bár Doi-sao gde kvár, I vu tom mi jè haszek moj oszodjen.

3. Ka bi mi hasznó jaj, ka britka 'zaloszt? — Ví-di te'zkôcso mojo tvoja môdroszt: Li od tébe, Né od szébe, Csakati morem 'zítka tiho radoszt.

4. Csi bi mi, ka te proszim, dnesz darüvao, Vü-tro bi lehko jasz tô ob'zalüvao! — Norcz bi prevecs, Bláznik pa vecs 'Zelo od tébe, kak bi potrebüvao! —

5. Te tú'zen toti za radosztjov szkumnê, Ali v-kom ona sztojí, tô on nevê; Záto csesztô Szam szpoz-na tô, Kâ szí z-blôdnosztí pogübel íszcse v-nyê. —

6. Zadolovim sze tak sz-têm, ka mi tí dás: Vém, ka mi haszni, tô tí najbole znás. Nepomenkam; Ár dobro znam, Csi sze te bojím, kâ szkrb na méne más.

7. Né! —nê po moje neznaosztí meri; Nego, kak tí scsés, mi pôt mojo meri. Vsze je môdro, Vsze, vsze dobro, Ka tí csinís: —Oh!—zdr'zi me v-toj veri.

Nôta: *Oh Bóg, oh míli Bóg!*

311. Kincsov márnosztí mi Nedaj prevecs lü-bití; Nedaj mi nyim, Bóg moj, Kak bolvani, szlú'ziti: Né je kincs vretina Szrdcza mi-rovnosztí, Brezi ké je 'zítek Jama vsze 'zúkosztí.

2. Zadolovno szrdcze Mi je najdragse blágo; Bre-zi toga je szpár Vsze, ka je szvétí drágo: Ono me pokojí Vu zemelszkom 'zítka, I ono de trôst moj V-nebeszkom prebitki.

3. V-tom me tak vcsi düse Právi kincs polo'ziti, Naj sze z-dármi tvojmí Znam prav zadovolíti: Vcsi me vecsne kincse Predevszém íszkati, I vise vsze díke Zemlé postüvati.

4. Na nedopunyenoszt Nepüszti szrdcza mojga: Né je vrédna ona, Bóg, blagoszlova tvojga; Ár ne-dícsi tebé Za dár rôke tvoje, I z-blí'znyega trúdmi Vrsi küpe szvoje.

5. Z-zahválnosztjov mi daj Dáre tvoje prijéti, Csi vecs, ali menye Mam bár od tébe vzéti: Vcsi me

szka'zúvati Vu vszem zadovolnoszt, Naj me ona
zdigne Na právo popolnoszt.

Nôta: *Sztoritel nebeszki!*

312. **B**og, moje vüpanye, Trôst i zvelicsanye!
Tvoja zmo'zoszt, i szmilenoszt Mi v-
krhkôcsi, i te'zkôcsi Dá szrdczy mirovnoszt.

2. Tebé tak zezávam, I z-szrdcza zdühávam:
Szmilúj sze mi! — hodi, vzemi Z-méne krí'z moj,
i daj pokoj Szrdczy bolécsemi! —

3. Ti, kí vsza premores, Meni lehko zmoreš V-
potrebôcsi, i szkúz nôcsi; Ár szi tí vrács, i vari-
vács Vu kaksté te'zkôcsi.

4. Tebi, vecsni ocsa, Szo vsza, vsza mogôcsa. —
Sto tak nebi bê'zao k-tebi, I od tébe, vernoszt né-
be, Proszo trôsta szebi? —

5. V-britki moji szkuzaj, I na temni sztezaj Mi
zdvojiti, i gresiti Nedopüsztí; naj te csiszti Znam i
tü csesztíti.

6. Vu mojem pozványi, Dú'zoszti i djányi Me
vesi vernoszt i gedrnoszt Tak zdr'zati, da csakati
Szmém blá'zeno vecsnoszt.

7. Vu szmrtnom vrémeni Boj nazôcsi meni, I na
czili, ocsa míli, Mi daj na boj tíhi pokoj Naidti v-
tvojem krili.

8. Oh! — znam, kâ sze vtolim, Csi te z-szrdcza
molim: Zadovolno, i tak volno Osztávim jasz na má-
li csasz Márnoszt nepopolno.

Mirovno trplénye.

Nôta: *Zaka sze 'zalosztis, oh —*

313. **C**si gda pod kri'za bremenom sztojim, V-
tvojoj lübézni, Bóg moj, nezdvojím, Kí

szkrb más na méne, I pôleg môdroszti tvoje Z-díkov ravnas poti moje.

2. Ka bi mi vnôga to'zba hasznila? — Li szrdcze bi mi ona ranila, I skôdila 'zítki — Ti, szkuze moje vidôcsi, Mi zbriszati znás nyé z-ôcsi.

3. Csi li jasz eti v-márnoszti práhi Vandram, ocsa moj vu tvojem sztráhi, Ka me má sztrasiti? — Dúh míra me naszledúje, I v-szkuzaj mi trôst darúje.

4. Tí, kí czvéticse tak korunújes, I fticzam zráka 'zivis darújes, I veszélje delis, Zmôres i mené v-te'zkôcsi, Gda me vídis z-potrebôcsi.

5. Tí obszijnoti dás míra szunczi Po nôcsi placsa vu mojem szrdczi, Csi te z-verov proszim, I, gda je prílicsno vrémen, Z-méne vzemes kri'za bremen.

6. Na tébe sze tak z-vüpanyem szlonim; Ár znam, kâ sze v-szkúz prepaszt nevtonim, Ni nepreidem v-placsi, Nego po nôcsi 'zaloszti Pá zaglédnem trák radoszti.

7. Vém szí tí meni'ze do etimao V-dúse i têla do-brôtaj tál dao Jemati obilno; Verjem, kâ mi trôsta tvojsza Nevtajís ni potomtoga.

8. Csi me pa gdate z-hípom 'zaloszti Priglédnes meszto 'zelne radoszti; Tí me i te lûbis: Ár me tak z-zla ocsisztsávas, Ino szebi poszvetsávas.

9. Goszpodne! csüdne szo tvoje poti; Nezgrûnta nigdar moje okô nyí V-temnom 'zítki etom: Li tam v-díki popolnoszti Previdim tvoje szkrovnoszti.

10. Tam na szkúz moji blá'zenom czíli, Gde szí odéhnem vu tvojem kríli, Szpoznam vernoszti tvojo: Tam te i za dní 'zaloszti Zvisávae bodem v-radoszti.

Na znáno nôto.

314. ^h **A** Bôg! poszlúhni me v-mojoj 'zaloszti, Nedaj mi vczagati v-velkoj 'zúkoszti:

Tí znás moj kri'z, V-kom me dr'zís: Oh! —daj mi ganosziti v-mirovnoszti.

2. K-tebi zdühávam v szkúz moji britkoszti, I placno kričsim jasz z-nevól prepaszti: Szlisaj glász moj, I vlê trôst tvoj V-bolezno szrdcze moje, Bôg miloszti!

3. Isztina, vrêden je kastige moj grêh; Ali, ocsa, potrplénye z-menom mê; Szmilúj sze mi! —Z-méne vzemi Vszo 'zúkoszt —ah! —nedr'zi me dú'ze v-nyê.

4. Verjem, kâ szí me czelô nêpovrgao, Ino z-milosce tvoje vönevrgao: Jasz, kak tvoj szin, Csi gli mam bin, Kak bi sze czelô od tébe odvrgao! —

5. Taksa 'zaloszt je escse nêbesznêla, Stera koncza i kraja nebi mêla: Vtisas i zdaj Tí, znam, moj jaj, Kaksté mi rani szrdcze nevól sztrêla.

6. Medtém, dokecs sze koncza mam vcsakati, Míli ocsa moj, nedaj mi vczagati. Ah! — tí mi boj Varivács moj, Csi sze kak escse dú'ze mam plakati.

7. Daj mi eduók vsze z-dikov obládati, I po teliki szkuzaj mir ládati; Da z-vúszdami, I z-delami Znam za tvojo szkrb tebê zvisávati.

Nôta: *Krisztus veli: hodte k-meni.*

315. Pod kri'za te'zkim bremenom, Goszpodne, tí bojdi z-menom, I sz-tém mi trôstaj szrdcze, Kâ mi po nôcsi 'zaloszti Zídti má csíszte radoszti 'Zelno csákano szuncze.

2. 'Zúkoszt moja konecz vzeme, I tvoja milosca de me Pá z-mírom otávlala; Kak me je 'ze pred tém-toga V-pripetjê sorsa britkoga Sz-trôstom blagoszlávlala.

3. Znam, kâ me tí vise môcsi Nescses vu mojoj krhkôcsi Z-bremenom obte'ziti, Nego mi hípe 'zaloszti K-velikoj mojoj szlaboszti Más vu vszem pri-meriti.

4. **Ti** i na verne krí'z püsztiš, **Naj** je k-právdí tvojoj privcsiš, **I** vu dobrom zvršávas, **I** tak je prô-ti nyí vóli **Po** 'zúkoszti i nevóli **Od** gréhov odvrnyávas.

5. **Na** tvoj sztráh ino bojazen, **Na** trplivoszt i vüpazen **Sz**-krí'zom nyé nadigávas, **Da** szí v-etom kmiesnom dôli **Pocsinéjo** v-tvojoj vóli, **Sz**-kémsté je prigledávas.

6. **Ocsa**, od tvoje lübézni **Ni** mené nikse bolezuí 'Zúkoszt naj neodlôcsi; **Ár** znam, **kâ** za vsze, **ka** trpím, **Od** tébe nájem moj dobím **Prék** groba temne nôcsi.

7. **Krêpi** me tak vu vüpazni, **I** bátrivi vu bojazni **Z**-gvüsnosztjov toga trôsta, **Kâ** mi na trplênja czí-li **V**-lübeznívom tvojem kríli **Dúsa** vecsní mír kôsta.

Na znáno nôto.

316. Zdr'zi, cslovek, v-szrdczi mirovnoszt; **Vü**paj sze vu tvojem **Bôgi**, **Kí** má csísz-te radoszti punoszt, **I** dá ti vu nyé tál vnôgi. **On**, kak tvoj **Bôg** i ocsa m'li, **Te** zná odicsiti na czíli. **Zdr'zi** mirovnoszt!

2. **Bôg** tvoj je vretina miloscse, **Punoszt** trôsta i blá'zensztva, **I** tebé osztaviti nescse, **Csí** ga dícsis v-dúhi szvetsztva: **On** te ni v-placsi nepozábi, **Nego** te i 'z-nyim k-szebi vábi. **Zdr'zi** mirovnoszt!

3. **Vídi** on tvojo potrebôcso, **Dobro** zná vsze, **ka** te te'zi, **Racsúna** szkuze, **zná** te'zkôcso, **Stera** ti na szrdczi le'zí; **Gotov** ti je jaj tvoj szlísati, **I** bo-lezen tvojo vlisati. **Zdr'zi** mirovnoszt!

4. **Csí** te eti vsze, vsze osztávi, **V**-kom sze ti szrdcze veszelí; **Nezdvoj!** — ár **Bôg**, ocsa tvoj právi, **Ti** véksa dobra podelí: **Príde** nyegov dén sztanovito, **I** vzemes, **ka** je hasznovito. **Zdr'zi** mirovnoszt!

5. On to'zbo tvojo i te csúje, Csi je neszmês vövjaviti; Nyemi szrdcze lehko vadlúje, Ka lüdém neszmê praviti: On, kí ti je povszéd nazôcsi, Ti nigdar nevtají pomôcsi. Zdr'zi mirovnoszt!

6. Ka sze tak sztáras za tvoj 'zívís, Dvojécs, kak sze más hrániti? — Jeli rame bo'ze nevídis Zcsüdním tálom vsza brániti? — Bôg, kí na vsze sztvorjénye szkrb má, Veri, i tebé zdr'zati zná. Zdr'zi mirovnoszt!

7. Nepravi pri tvojoj nemôcsi: Nevídim nikse prilike! — Szpoznaj nicsesztnoszt tvoje môcsi, I bo'ze poti velike: Bôgi je vsza lehko vcsiniti, I sors tvoj, kak scsé, premeniti. Zdr'zi mirovnoszt!

8. Csi sze gda müdí bo'za pomôcs, Príde ti vszvojem vrémeni; Li csákaj jo z-verov dén i nôcs, I nevczagaj vu bremeni: Tak de ti ona vugodnésa, I dúsi zvelicsitelnésa. Zdr'zi mirovnoszt!

9. Trpi mirovno, csi te sáli Protivník z-gnúsznov jálnosztjov: Csi sze gli on do csasza hváli, Oszramotis ga z-sztálnosztjov. Naj szi te szvét krivicsno szôdi, Csi je Bôg sz-tebom, ka ti skôdi? — Zdr'zi mirovnoszt!

10. Dokecs na tom szvétí vandramo, Vnôgi krí'z nad nami le'zí. Vu kom sze najbole vüpamo, On nasz ze-vsze sztráui te'zí. Né! — mí pocsinuka nedobimo, Dokecs vu szmrí nezaszpímo. Zdr'zi mirovnoszt!

11. Má, má lüdsztvo bo'ze szoboto! Ednôk, gda vöpreminémo, Táosztávimo vszo lagoto, I v-míri szi pocsinémo: Konecz vzeme te britka 'zaloszt, I zíde nam vísesna radoszt. Zdr'zi mirovnoszt!

Nôta: *Krisztus velí: hodte k-meni.*

317. Bolezno szrdcze, nevczagaj! Vu vernosztí nepomenkaj! — Idi bátrívno k-czí-

li! — Príde vrêmen, gda ti tvoj Bôg, Po obládani te'zki môk, Pokoj dá v-szvojem kríli.

2. Csi je trnava tvoja pôť; Znaj, po nyê te sorsa goszpôd Pela na odícenoszt: Veri, moli, i bojúj sze, Mê vüpanye; obládas vsze, I prídes na zvisenoszt.

3. Bojúj szrdcsno, kak Jezus tvoj, Vere i'zítka velki Ki boj V-nevkleknyenoj vernoszt; Tak más i ti ednôk, kak ou, Vzêti na czíli 'zítka lon Z-rôke szodcza vecsnoszt.

4. Zláto sze v-ognyi preczvéra, Jákoszt pa v-plámni vihéra Csísztí od vsze rú'znoszt; Bojuiki szo rane díka, Krsztsani pa szkuze 'zítka D'zünd'z blá'zene vecsnoszt.

5. Tí tak ni na sztran, ni nazáj Nevklekni na 'zítka potáj, Na zádeve gledécsi: Szrdcsno idi naprê k-czíli, I íszcsi nájem veszéli, Kri'z tvoj tího noszécsi.

6. Mszli, kelkokrát te je Bôg 'Ze csüdno oszlôbodo z-môk, I vtrgno z-rôk protivni! — Ou te zná i potomtoga Rêsití vdárcza tú'znoga, Kak ocsa dobrotivni.

7. Zdigni glász tvoj vu szamnoszt, I zdühávaj v-vüpaznoszt, Kak ti Jezus tvoj veli: *Ocsa, vze-mi z-méne kri'z moj!* — Míli je Bôg: ou ti dúh tvoj Nevedôcs razveszéli. —

8. Nê! — ocsa, nevczagam dvojuo; Nesztí sésém kri'z moj pokojuo, Dokecs sze tebi vídi: Ár sz-tebom tú vsza obládam, I tam sze odícítí mam, Gda osztávim szvét húdi.

Nôta: *Oh Bôg, oh míli Bôg!*

318. Kelko dobri jôcse! Kelko húdi radoszt má! — Ali etim radoszt Vecsni jaj pri-nesztí zná! — Veszélje bláznikov V-meguenyi tá-

léhne, Kak med szlápmi czvêtek Nevedôcs povéhne.

2. Szlonte sze na Bôga, Ví, kí sze ga bojíte; Vídi vasz on v-szkuzaj: Verte, 'z-nyim obsztojíte. Potí nyegove szo Vam zvelicsitelne, Csi sze gli vídijo Gdate pogübelne.

3. Vu nyegovo vernoszt Vr'zte sztálno vüpazen; On odvrné od vász Nedosztjojo bojazen. Kak szunca csízti trák Obláke raz'zené; Tak placsa temno nôcs Bôg od vász pre'zené.

4. Noszte tiho vas krí'z, Kak rázumni krsztsanye; Netô'zte sze dvojécs, Kak neverni poganye: Nepácsi vasz v-veri Grésnikov veszélnoszt; Ár de blôdna szreca Nyim na pogübelnoszt.

5. Nevôle tim vernim Môcs vu dobrom dávajo; Norczy sze pa v-vnôgoj Radoszti zvisávajo: Zátó nasz vardéva Bôg gdate z-'zalosztjov, I pobo'zue verne Odícsi z-zmó'znosztjov.

6. To milo szrdcze sze Nad tú'znimi Szmilüje, I gde je mogôcse, Nyí rane obe'zúje; Ka pa Bôg, te doszta Szmilenési od nász, Sz-kelkim bole szlisa Szrdcz czagajôcsi glász! —

7. Oh! — gde je té sztarecz, Kí nebi szkúszo v-'zitki, Kak rad poszlühne on Kricsécse v-szkuzaj brítiki? — I csi gda tim szvojim Vtaji dobra szvet-szka, Obilno nyim vtála Meszto nyí nebeszka. —

8. Lübi tak pobo'znoszt, I neosztávi te Bôg; Trpi, i on tebé Odícsi na czili môk, Gda vsza 'zúkoszt zemlé, Kak szenya táminé, I na nezrecseno Radoszt sze obrné.

Nôta: *Gda ma szkrádnya vóra pride.*

319. Prísavecz szem tü i 'zalár Jasz, kak ocsá-
czi moji; Vsze, sz-kém ládam, je hí-
ka dár, I szam jasz sztojím v-boji: Li tô mi lehkôti

bremen, Kâ na krátko eto vrëmen Vecsni 'zitek mam v-nébi.

2. Tü pod zla bremenom gecsim, I szlab szem v-pobo'zoszti, Pod kri'zom britki szkúz klecsim, I czagam v-boleznoszti; Tam bom pa, kak angel, szvéti, I z-dike tráhom obvzëti, V-seregi dús blá'zeni.

3. Gôsztokrát mojo posztelo Sz-povôdnov szkúz polëvam, Z-jajom zacsnem moje delo, I v-placsi omedlëvam; Ali hënya moja 'zaloszt, Csi preme-csem v-dühi radoszt Blá'zene vekvecsnoszti.

4. Csi me negvüsna prisesztnoszt Sztrási z-szvojov szkrovnosztjov, Ali mi szprávi boleznoszt Pri-játel z-ránov szmrtjov; Vüpanye 'zítka vecsnoga Me vesini v-dühi mocsnoga: 'Z-nyim vsze tího pre-noszim. —

5. Tô pokojécse vüpanye Néti, ocsa, pri meni, Szrdezi mojmi na vtisanye I trôst v-placsa vrëmeni; Ono mi na szmrtnoj pôti Naj szvéti vecsnoszti prôti, Kak veren angel míra.

Priprávlanye k-szmrti.

Nôta: *Oh Bóg, ki gréh odürjávas.*

320. K amakoli vr'zem pogléd, Kép szmrti zaglédnem povszéd. I jasz % bodem ednók nyé rob: Gotov % csáka i mené grob.

2. Mili ocsa 'zítka mojga! Nevtaji mi trôsta tvojga: Búdi % me ná 'zítka szvetsztvo, I daj % mi v-szmrti blá'zensztvo.

3. Be'záj moj je hípek szenye, I drágo vszáko megnenye: Vrëmen, % csi ednók odíde, Nigdar % vecs nazânepríde.

4. Jaj nyemi, kí je nyé zgúbo, I dúso vnëmar pogúbo! — Z-grozov % on keszno preszámna, Kâ je rob vecsnoga plámna. —

5. Bôg, vcsi me tak pametiti, I z-dnévni môdro tr'ziti: Vszáki % hípek i sztopáj moj Tebi % na csészt poszvetsen boj.

6. Naj, gledécs na tvojo szôdbo, V-szvetszvi szkonesam mojo hodbo, Znajôcs, % kâ tebi ednôk tam Trden % racsún jasz od nyé dam.

7. Daj mi vrédnoszt moje dűse Varvati od vszega vise, Da nyé % nerú'znim z blatom zla, Niti % nev-táplam v-jaj pekla.

8. Gdakoli szi csűje dűh moj Na dobro zvajôcsi glász tvoj, Nyega % naj v-márnosztí práhi Bôgam, % 'zivôcs v-tvojem sztráhi.

9. Szmrtna vöra, ino grob moj Mi vszáki híp pred ocsmí boj, Da sze % vu vszem gotov naidem, Gda tũ, % kak szuncza trák, zaidem.

10. Na 'zitka velkom vecséri Mi daj zaszpati vu miri: Têlo % naj v-zemli má pokoj, Dűsa % pa v-diki sztáneek szvoj.

Nôta: *Oh dreszélnooszt!*

321. Cslovek, ka szi, Dobro pázi, I mír daj segavosztí! Ár sto-, i kagodi szi Rob bos szprhlívosztí.

2. Plemenitoszt, I velikoszt Ka more prôti szmr-ti? Tak szvetli král, kak kôdis Sze má od nyé sztrti.

3. Povéhnoti, I léhnoti Nam je ze-vszém, ka má-mo: Szmrť v-nádraj noszimo vszi, Tô zagvűsno zná-mo.

4. Gde vzmemo, I naidemo Trôst za ranyeno szrdcze? — Oh ocsa! tvoja miloszt Nam je míra szuncze.

5. Tí szi ran vrács, Tí varivács Lüdsztva obte-'zenoga; Ár tí vu'zgés vszém poszvêt 'Zitka blá'ze-noga.

6. Gda tápihne, I v-grob szűhne Têlo nase szláp szmrtri; Dúsa, kak bo'za iszkra, Sze nema vküpsztrtri.

7. Nemrtelnoszt, I veszélnoszt Blá'zene vekvecsnošti Vzeme ona za nájem Po boji vernoszt. —

8. Oh! — vcsi tak nász, Ocsa, tvoj glász Vu vszem 'zítki bógati, I grésne bátrivnoszti Sze sztálnohábat.

9. Vu prosztôcsi I csisztôcsi Szrdcza te naj csesztimo; Da na blá'zeno radoszt Vu szmrtri zaszpímo.

10. Tak miloscsa Tvoja, ocsa, Z-nami bô v-'zítki, v-szmrtri; Tak nasz tí z-dúsov, sz-têlom Zviszis v-dike vrti.

Nôta: *Krisztus veli: hodte k-meni.*

322. Vídís, kâ szí preminôcsi, Grésnik bátrivno 'zivôcsi! Zaka sze nepovrnés? — Vém znás, kâ sze tak lehko dnesz Od szmrtri vküpszteres vesz, I kak tenya, preminés! —

2. Oh! — hití sze z-grêha pôti K-ocsi tvojemi vrnôti, I 'zivi v-nedú'znoszt. Ovo, szmrt te pred vecsérom Zná vövszêcsti med vihérom, V-gnűsznoj 'zítka rú'znoszt.

3. Prêk groba te csáka szôdba, Gde sze zvága tvoja hodba, I od vszega racsún dás. Jaj tebi, csi z-'rú'znim szrdczom Posztánes pred tvojim szodczom, Gda nájem dêl vzéti más!

4. Tam prêk szprhlivoszti nôcsi Sze v-díki sztánek odlôcsi Prijáteli jákoszti; Ali kí sze v-zle tápihne, On sze na vecsní jaj szűhne, Kak mányi rob jálnoszt. —

5. Sto tak nebi v-bo'zem sztráhi Rad vandrao v-márnosztí práhi, Kak szlű'zbenik vernosztí? — Sto sze nebi szprávlao k-szmrtri Pryle, kak de vesz vküpsztrtri, Gledécs na czil vecsnosztí? —

6. 'Zítka voj! tí, tí me būdi Sz-támna grêhov mo-
ji hūdi, I vrsi me vu szvetsztvi, Da gotov csákam
mojo szmrt, I, gda bom od nyé vesz vküpsztrt, Tál
vzemem vu blá'zensztvi.

7. Tecsasz sze mi daj szprávlati, I vu dobrom po-
návlati, Dokecs vrémen i môcs mam; Naj, kak
szuucze, tiho zaidem, I v-tvojem kríli sztan naidem,
Gda márnosztí szlobôd dam.

Na znáno nôto.

323. Tí, 'zítka i szmrti goszpôd, Szam dr'zis
nasô szapo. Kak dugo de nam tekla pôd,
Ali be'zaj nas trpo, Tô li tí znás, Kí v-rôki más
Dní i sors vszé mrtelni.

2. Oh! — vcsi nasz duí racsúnati, Da v-tvojem
bo'zem sztráhi Znáno nyí tekáj ravnati, Dokecs
vandrámo v-práhi; Naj vszi 'zivôcs, I mérájôcs,
Bóg, tvoji osztánemo.

Dú'znosztí prôti bli'znyemi.

Lübézen bli'znyega.

Nôta: Oh Bóg, oh míli Bóg.

324. Kí právi, kâ z-szrdcza Lúbi ocsô visnye-
ga, Ali odúrjáva Dönok szvojga bli'z-
nyega; On zavr'ze Bôga, Kí zapovedáva, Naj lü-
bézen bratov Csiszta bô i práva.

2. Eden je vszé ocsa, Eden szodecz, i goszpôd;
Vszi eden czil mámo, Vszi k-blá'zensztvi edno pôd:
Za vszé volo sztojí Bo'zi veliki szvét, V-kom vszi
nahájamo 'Zívis ino poszvét.

3. Vszi szmo, po nágibi Na hūdo, pogübleni, I

vszi po Jezusa Vrédnosztí odküpleni; Vszi li tak bodemo Díke örocšniczi, Csi szmo vu lübézni Nyegvi naszledniczi.

4. Tí, ocsa, szí meni Vszákdén tak milosztíven; I jasz — jasz nebi bio Blí'znyemi dobrotíven? — Kakda bí vréden bio Tvoje szmilenosztí, Csi nebi szka'zúvao K-bratom lübéznosztí? —

5. Csi k-pobo'znim vbôgim Lübézen prika'zújem, Tebí, szredbeník moj, Dú'zen áldov áldújem: I, jeli bí vrédnoszt Tvojo prav postúvao, Csi lübézni tvoje Nebí naszledúvao? —

6. Na velkí dén szôdbe Nenaide szmilenosztí, Kí neprika'zúje Blí'znyemi lübéznosztí. — Vlê tak v-szrdce moje Tô lépo náklonoszt, Naj rad prika'zújem Bratom dobrovolnoszt.

Nôta: *Z-szrdca 'zelém, ka právim.*

325. **K**ak szvéta je lübéznoszt! — Nyô je szam Bôg zá'zgao, Kí je cslovekí bívoszt I obcsüténye dao, Naj sze po tom závezkí Mocsno vjedínamo, I blagoszlov nebeszkí Obilno v'zívamo.

2. Vise zvêzd je vszê ocsa, Kí vsza, vsza zdr'záva, I, kak vecsna miloscsa, Vszém potrébna dáva, Od veka lübi szvoj szvét, I gdate kastiga, Naj sze preprávla zla sznêt, Jákoszt pa pod'ziga.

3. Blá'zen szem í jasz, kâ on I za méne szkrbí, Csi dúsa nyegov zákon Postúje í zdr'zí; Ali csi zametávam Z-divjim szrdczom drúge — Jaj! — szam szebé szünyávam V-prepaszt vecsne brige.

4. Csi bí k-nyim bio tühíneck, I za nyé nemárao, Ali sze, kak püszttíneck, Za nyé nebi sztárao; Ka bí z-méne grátalo? — Sto bí me tak lübo? — Jaj! — vsze bí me grajalo: Vesz bí sze pogúbo! —

5. Né! — moje lübéznosztí Iszakra naj neléhne; Nyé czvét ní v-boleznosztí Szmrtnoj, naj nevêh-

ne.—Decza ednoga ocsé! Vsze vasz scsém lűbiti, I vam, dokecs szam Bôg scsé, Z-vrêlosztjov szlű'ziti.

6. Gotov szem vasz zmágati Vu vszákóm bremeni, Gotov vam trôst dávati Vu placsa vrêmeni: Nakelko je mógôcse Zdignem vasz z-'zúkoszti, I zbrísem szkuze vrôcse Z-líciz vasi v-'zaloszti.

7. Tak znam, kâ z-zahválnosztjov Vi trôst moj vzetete, I nad bratov 'zaloszjtjov Sze v-szrdczi genete; Nagnete sze i k-meni V-placsa nôcsi grôznoj, Tak da v-vszákóm vrêmeni Pri vasz naidem trôst moj.

Nôta: *Vu vszákóm mojem djányi.*

326. Blagoszlovi, goszpodne, Potí moje vugodne, Gda mojga bl'znyega Tak setűjem lűbiti, Da szem gotov szlű'ziti Szrecsi i blá'zensztvi nyega.

2. Csi me sto v-potrebôcsi Obercsé czagajôcsi; Nedaj mi pítati, Ka za nájem vzéti mam. Blá'zen szem, csi tebé znam V-lűbézni naszledűvati!

3. Csi dobrocsiním vnôgim Szíroticzam i vbôgim, Naj csiním v-prosztôcsi, Da ne'zelém nájema, Dobicska i zájema, Ni nemečem nyim na ôcsi.

4. I csi bi mi sto z-grôbov Povrnyávo hűdôbov, Dobrotivnoszt mojo; Nedaj mi pomenkati, Nego naszledűvati I teda szmilenoszt tvojo.

5. Ti i neprijátele, Nè szamo prijátele Velis vszém lűbiti; Kak tí, ocsa, z-vrêdnimi, Takáj i nevrêdnimi Nehényas dobrocsiniti.

6. Ki brate z-szerdcza lűbi, I nyim, gde more, szlű'zi; On je 'ze tű szrečen, Ednôk pa po tom 'zitki Tam v-nebeszkom prebítki Vzeme díke nájem vecsen.

Szkrb za dŭso bl'znyega.

Nôta: *Vszi lŭdjé morejo mréti.*

327. Daj mi tô 'zelno blá'zensztvo, Jezus moj, obcsŭtiti, Da, kak tí, na 'zítka szvet-sztvo Setŭjem vsze bŭditi, Neznamim z-môdrosztjov szvétim, V-blôdniki trák vere nêtim, Grésnike o-dŭmlávam, I na 'zítek szpelávam.

2. Sto nebi z-szrdcza milŭvao Ti v-hŭdôbi le'zécsi, I resiti nesetŭvao Nyi, v-pogŭbel letécsi? — Kak bi lŭbo on bl'znyega, Kí, vidôcs v-rú'znom zle, nye-ga Nevrácsa na dobro pôt, Kak tí, oh 'zítka gosz-pôd! —

3. Dú'zni szmo vszi, drŭgi lŭdi Zvelicsanye isz-kati, I blodécsim v-grêhi hŭdi Pôt na 'zítek kázati, Kí csi neopomenémo, I z-blôde nepovrnémo, — Jaj! — kak racsún dámo tam, Gde de nasz szôdo Bôg szam? —

4. Ali — oh! — kakse blá'zensztvo, Nam v-tál príde tam ednôk, Csi szmo vu míra králevsztvo Pri-pelali z szteze môk Li ednoga blodécsega, I v-szkvar-jênje hitécsega, Kí de nam z-vrêlim szrdczom Etak hválo pred szodczom:

5. „Ocsa! ete mi je kázao V-neznanosztí pôt tvo-jo; On me je v-zle z-haszkom kárao, I réso dŭso mojo: On, on je bio moj voditel, I z-mantre oszlo-boditel. Daj nyemi tŭ v-vecsnosztí Nájem nyegve vernosztí!“ —

6. Nê! — jasz nigdar nebom túhi V-nikom k-moj-mi bl'znyemi. Vrêli scsém bidti vu dŭhi, Gda szlŭ-'ziti mam nyemi, Iszkajôcs nyegvo zbôgsanye, Dŭs-ni mír i zvelicsanye, Naj z-menom vréd tebé, Bôg, Zaglédne v-diki ednôk.

Nôta: *'Zivém jasz, tak velí tvoj Bôg.*

328. **D**úsa mojega bli'znyega Je, znam, najdrag-si kincs nyega, I blá'zensztva zadoblé-nye, Nyegvo jedíno 'zelénye, Csi, kak môder, pametúje, I dobro szvoje postúje.

2. Szvéta je tak dú'znoszt moja, Szvéta, Bôg, zapôved tvoja, Naj za dúso bratov szkrbím, Ino tó pred ocsmí dr'zim, Da nyé kak po meni nigdár Nedoszégne vekvecsni kvár.

3. Daj mi záto tak 'ziveti, I na tó verno szkrb meti, Da z-menom navküp bli'znyi moj, Hodécsi v-bojazni tvojoj, Za dúso szvojo prav szkrbi, I nyô na vecsni mir zdr'zí.

4. Vesi me vsze, vsze odvrnóti, Ka je nyega czíli prôti, I vsze z-vrélosztjov csiniti, Po kom ga morem resiti Od nevrédnoga 'zivilénya, Ino dúsnoga szkvarjénya.

5. Tak szpunim jasz dú'znoszt mojo Ino szvéto právdo tvojo, Obsútím blá'zeno radoszt, I zadobím tvojo miloszt 'Z-nyim navküp v-telovnom 'zítki, I ednók v-vecsnom prebítki.

Szkrb za 'zítek bli'znyega.

Nôta: *Verosztújte, oh krsztseniczi!*

329. **Z**ítek csloveka je bo'zi dár. Kak ga tak nebi postúvao? — Sz-kaksim szrdczom bi nyemi na kvár I skodo bidti setúvao? — Grozna je i míszel, V-steroj sze pogübel Szopi bli'znyemi, I môk sze neogne, Kí, kak vmorecz, zdigne Mecs prôti nyemi.

2. Bôg szam je 'zítka, szmrti goszpôd, I li, gda sze nyemi vídi, More hényati vandrara pôt, Nê, kak bi tó steo szvét húdi. Li on, gda scsé, sztvori, I sztvor-

jeno vmorí. **Ti**, oh csrv práha! **Kak** szmês szégnoti ti **V**-nyega szkrovne poti **Tü** brezi sztráha? —

3. Oh! — sztrszni sze bo'ze zmo'zoszti, **Stera** te zlehka vövszecsé, **Gda** tvoja dészna mecs bláznoszti **Prôti** brati zdignoti scsé; **I** ta nedú'zna krv **De** ti, kak pekla csrv, **Vmárj**ala pokoj, **Tam** sze pa prék groba **Vragôv** vsiní roba **Vtepeni** düh tvoj.

4. **Nigdar** je eden ludomorecz **Nèvaisao** kastigi vrédnoj. **Szvêt**, i **Bôg**, kak pravicsen szodecz, **Ga** je doisao v-blôdi grêsnoj: **Pod** mecsom je veszno, **Ki** je zdigno dészno **Prôti** bli'znyemi, **I** v-divjoj besznôcsi, **V**-kaksté kmicsnoj nôcsi, 'Zitek vzéo nyemi.

5. **Né!** — neblôdi bo'za pravicza; **Nyé** ni eden gréh nevuide. **Znaj**, pred nyôv je szvetla i kmicza, **I** bláznika hitro doide: **Gda** on zlo obíma, **I** v-támni tak stíma, **Kâ** sze szkriti má, **Te** vdári nad nye-ga **Grozen** szrd visnyega, **I** sztrti ga zná! —

6. Oh **Bôg!** szmilűj sze meni, práhi, **I** ocsiszti moje szrdcze, **Naj** obiljáva v-tvojem sztráhi, **I** szvéti sze mi, kak szuncze; **Vmôri** vszáko miszel, **Stera** bi pogübel **Szopila** bli'znyim, **I** z-nágibom trdnim, **Ali** mecsom krvnim **Grob** kopala nyim.

7. **Nedopüszt**i mi niti csrvi **Z**-morszkov rôkov 'zitka vzéti, **Né** prelejáti bratov krvi, **Stera** je tvoja, **Bôg** szvéti! — **Naj** zdr'zí bli'znyim moj **Tak** drági 'zitek szvoj, **Kak** dár tvoj bo'zi, **Dokecs** ga na czili, **Ocsa**, v-tvojem kríli **Dolipolo'zi**.

Nôta: 'Zivém jasx, tak velí tvoj Bôg.

330. **V**ari sze, oh cslovek, vszega, **Ka** skôdi zdrávji blíznyega, **I** po kom bi **gda**'zitek szvoj **Pred** vrêmenom zgübo brat tvoj; **Ár** kí zgübí eto blágo, **Zgübí** vsze, vsze, **ka** je drágo.

2. **Escse** i, esi bi ga vido **Zablôditi** na pôh húdo,

Gde bi szam szebé zaprávlao, Ino szi ráni grob szprávlao; Szpôti ga, naj pametúje, I na szébe prav kebzúje.

3. Bôg szam 'zelé tô od tébe, I vzéti más nájem nébe, Csi szvéto dú'zoszt tô szpunis, I nyé vnêmar neoszkrúnis; Ali csi nyô gda zamüdis, — Jaj! milosceso bo'zo zgübis.

4. Oh! — setúj jo szpunyávatí, Naj sze mores radüvati Kak najdu'ze sz-tvojim bli'znyim, I pô't 'zitka vandratí 'z-nyim, — Dokes vaj vu szmrtnoj nôcsi Goszpôd 'zitka szam razlôcsi.

Szkrb za postenyé bli'znyega.

Nôta: *Oh Bôg, oh mili Bôg!*

331. Csi rad ogrizávas, Cslovek, tvojsa bli'z-nyega, I csi sze radújes, Gda szvét razlácsa nyega; Csi zakrivas vrédnoszt, Bin pa razglasújes: Krisztusa vucseník Kak sze imenújes? —

2. Csi li pôleg mencse Od nyega húdo szôdis, I po jálni glászi Drúge vu szôdbi zblôdis; Csi szi vu gizdoszti Nyemi nevosceni: Jeli szi krsztseník, I cslovek posteni? —

3. Kí nedú'zue bli'znye Ogrizávatí csúje, I nezagovára Nyí, nego sze radúje, Ali nyé z-drúgi-mi Navküp ogrizáva: Kakda té krsztsansztva Dú'zoszti szpunyáva? —

4. Premiszli, oh cslovek! Bôg te csúje i vídi, Né je szkriti pred nyim Jezik i gúcs tvoj hüdi. — Jaj tebi, csi v-tvojem Gucsi grésno blôdis! Veri, od nyega sze Tí trdno oszôdis.

5. Znáj, neszrecsen bláznik, Kí postenyé nedú'zni Vnêmar v-blato klácsis Po glászi tvoji rú'zni,

Tam pred vszaznajôcsim Te'zki odgovor dás, Gda sze po praviczi Trdno szôditi más! —

6. Oh! — vszê oni szkuze I jaj goriberé Bôg, Kí k-nyemi kricsijo Od ogrizávanya môk. Príde dén goszpodnov, Te velki i grozni, Gda preklét-sztvo povê Na tébe Bôg zmo'zni.

7. Neogrizávaj tak Nigdar tvojga blí'znyega, Nevtepli sz-tém grêhom Hotécs szrdeza tvojega: Zagovárjaj szrdcsno Te ogrizávane, I vari v-postenyê Te ospostávane.

Nôta: *Krisztus veli: hodte k-meni.*

332. Glász i postenyé blí'znyega, Kak nepre-czenyen kincs nyega Me vcsi, Bôg, prestímati, Da nikoga nezbantújem, Nego vszá-komi setújem, Ka szem dú'zen, vödati.

2. Na gnúszno ogrizávanye, Ino jálnó odávanye Nepüszti szrdeza mojga; Naj, gda gucsím od blí'znyega, Odprém vúsztá li kre nyega, Na csészt iména tvojga.

3. Tak me hodba moja rú'zna, I bratov szkuza nedú'zna Nede méla tó'ziti, Ni tvoja szvéta pravi-cza, I vekvecsni môk temnicza Na dén szôdni sztra-siti. —

Nôta: *Szvéti sze poganov meszto.*

333. Vnôge 'zalosztí sze rêsi On, kí, gde trbé, mucsí, I drúgim de prijatnési, Kí pov-széd csedno gucsí; Ár ni v-rècsi nezablôdi, Ni 'z-nyôv nikomi neskôdi.

2. On szkrovnoga dugoványa Povszéd vönekle-pecse, Recsí i delo pozványa Napré dobro preme-cse, Z-la'zmi sze neprilizáva I postenyá nezisz-káva.

3. Nyemi prijátel szlobodno Kakoli vönazvészti;

Ár csi je ono nê skodno I prôti dúsnoj vêsztí, Ne-
de ga dale vögúcsao, Nego de od vszega múcsao.

4. K-tim vrélim sze rad pridrú'zi; Nikomi je nê
k-kvári, I csi komi z-haszkom szlú'zi, Tô na bo-
bén nevdári, Znajôcsi, kâ zádevo má, Ka sze
vnôgim na znánye dá.

5. Csi v-drúgi falinge naide, Pri szebi je zadr-
'zí, I razglasüvat ji neide Onim, sz-kimi vküpdri-
'zí; Csi pa ogrizávcze csúje, Nyí példa nenaszle-
dúje. —

6. Vcsi me tak na recsí moje Kebzüvati, gosz-
podne, Naj ti pôleg vôle tvoje Vu vszem bodo vu-
godne, Da 'z-nyimi drúgi nevrazím, I nyí vüpazni
nezgübím.

7. Oh! — nedaj mi brezi bína Drúgi ogrizávati,
I nyí lèpoga iména Nevrédno odávati; Da, gda je
vugodno, mucsím, Gda pa trbé, csedno mucsím.

8. Tak bom jasz, oh ocsa! tebi 'Zívo na csészt
i hválo, Tak bratom, ino szam szebi Postenyá ne-
bom sálo; Tak sze rêsím vnôge brige I trdne tvo-
je kastige.

Nôta: *Oh vekivecsne miloscse.*

334. Jezik nas, z-sterim gucsímo, Blagoszlov
delí bli'zuyim, Csi ga na vúzdi dr'zimò,
I môdro 'zivémo 'z-nyim; Széja pa preklétsztva cse-
mér, I vnôgim je szmrten vihér, Csi sze szlobodno
kláti.

2. Ti me záto, goszpodne, vcsi 'Z-nyim vu vszem
tak 'zivetí, Kak mi v-tvojoj sz. récsi Poszvét dá-
vas pámeti: Preklétsztvo, ogrizávanye, Lá'z,
nyevka, ospotávanye Neoszkrúni vúszt moji.

3. Tvoja csészt, i haszek lúdi Boj czil mojga ho-
tênya; Tak mi szrdcze na gúcs húdi Nepoprijé 'ze-
lênya: Gde bom pa dú'zen gúcsati, Tam nebom
'zelo múcsati Za volo sztráha lúdi.

4. Jaj bode tomi hűdomi, Kí priszéga i pszűje, Kí hűdo gucsi drűgomi, I goszpodna bantűje! — Preklinyanye preklétsztvo dá, I vecsno szmrt za nijem má. — Jaj! — sto bi szmeo gresiti? —

5. Jaj bode la'zci gnűsznami, Kí neznane zape-la, Ino k-szpadáji gvűsnomi Vnòge nedű'zne pe-la! — Kakse bremen nad nyim le'zi, I kelki szku-za ga te'zi, Eti i vu vecsnoszt! —

6. Ali csi je gűcs nê pűszti, I szrdcze nê vtepe-no; Csi je jezik vu vszem csiszt, I djánye poszve-tseno: Radoszt i mir sze narája, Jákoszt i blagosz-lov vgája, Z-ete- i z-ovkraj groba. —

7. Sztvòri v-meni csiszto szrdcze, I poszvèti je-zik moj; Szvéti mi, kak díke szuncze, Na sztezi 'zítka dűh tvoj; Tebi, ocsa, na díko boj, Bratom pa na haszek gűcs moj: Tak bom szrecsen tú i tam

Szkrb za vrédnoszt bl'znyega.

Nòta: *Obűdi sze, oh me szrdcze!*

335. Daj mi za szvéto dr'zati Praviczò drűgi lű-di; Ár kí nyé nescse varvati, On je za-gvűsno hűdi: Csi bi csinio kriviczo, I oszkrűno pra-vicezo, Tebé, oh Bòg, bi zbantűvao, I mòk sze ne-bi mentűvao.

2. Csi bi z-gnűszne zvisenoszti Na kvár hodo bli'znyemi, I ka mi sztojì v-dű'znoszt, Ono gda vtájo nyemi; Csi bi ga kradno, bò'zao, I vréd-noszt nyegvo ménsao: Jaj! — kak trdno bi pregré-so! — I kak bi sze szòdbe rèso? —

3. Nê! — nedaj mi tak blòditi, Szodecz 'zítka mojega! Daj mi v-praviczi hoditi Sztezo sztráha tvojega. Bole naj szam kvár trpím, Kak ga bli'z-nyemi csinim: Ráj bom szziromák pobo'zen, Kak jálnik, ali tát zmo'zen.

4. Jaj! — kak bi me preklínyali Vszi, ké bi szam rad bó'zao, Vszi pravicsni szkvarjúvali, Szrd tvoj nad menom le'zao, Lasztivna véstt tó'zila, I pravicza szódila, Dnéva pa tvojega vihér Vtáplao szrdca mojega mír!

5. Goszpodne, vcsi me vszákomi Na praviczó 'zivetí, Ino velkomi málomi Právo szrecso 'zeleti. Csi mi dás vrédnoszt i mócs; Naj hitim vszém na pomócs, K-vszém sze z-milim szrdczom prignem, I nyé sz-prepaszti szkúz zdignem.

6. Csi pa zagovárjati mam Právdo i vrédnoszt mojo, Krotko naj tó csinití znam, Gledécs na példo tvojo. — Kak nevréden szluga szem, I velki dú'znik vu vszem! — Kak bi tak jasz bio okoren, Ino tebi nepokoren? —

Nóta: *Verosztújte, oh krsztseniczi!*

336. Z-vrélím znojom iszcse 'zívís szvoj, I be-ré vküp bo'ze dári, Oh cslovek! obte-'zeni brat tvoj: — Kak bi nyemi tak bio k-kvári? — Kak bi rôk nyegvi szád, I lícz jedíni hlád Szmeo tí bó'zati, I tak nevolnomi 'Zitki nyegovomi Jamo kopati? —

2. Mír daj, bláznik, nyegovi trúdiv Te'zko szprávlanomi szádi, I nyega z-náklonosztjov húdiv Nev'rzi na porob gládi. Znaj, v-nyegovi szkuzaj Sze tebi szprávla jaj 'Ze v-etom 'zitki, I prepaszt grozni mók Sze ti odpré ednók V-vecsnom prebítki.

3. Racsún más dati od zálo'za, Vbôgim szirôtam vzétoga, I náglo vdári szôdba bo'za Tam na tébe, preklétoga. — Ah! — záto vsze milúj, I nyí vréd-noszt mirúj Vu tvojem 'zitki, Da naides szmilenoszt, Gda te bo'za velkoszt Oszôdi v-diki.

Pravicsnoszt.Nôta: *Jezusa neodpüsztim.*

337. Bôg! tí szi pravicze Bôg, I odürjávaš kri-
viczo; Tí vsze jálnike ednök Vr'zes na
vecsni môk kmiczo, Kí nedú'zne bô'zajo, I krv
szirôt czéczajo.

2. Te krivicsni 'zúkavecz Jezero pravicsni po'z-
ré, I jálnosztí pún zdenecz Náglo vszéhne i tázev-
ré; Ár ka nevrši szvetsztvo, Nad tém le'zi preklét-
sztvo.

3. Gréh, gréh je, drúgim szkrivno Szád znojui
trúdiv jemati, Ali nyim gda protivno Ocsiveszni
kvár delati: Bôg, kí gréh odürjáva, Vsze tô za-
domesztváva. —

4. Daj sze mi tak varvati, Bôg, gnúszne neprá-
vicsnosztí, I vszákomi vödati, Ka szem dú'zen, v-
pravicsnosztí: Ráj naj trpím zgübicsek, Kak kri-
vicsni dobícsek.

— 5. Csi szem obô'zao koga, Ali v-kom táli zbau-
túvao, I sz preklétsztva nyegvoga Bremenom dúšo
vra'züvao; Daj mi vsze povrnôti, Dekocs szem 'z-
nyim na pôti.

6. K vszemi, ka je pravicsno, Mi tí daj blagosz-
lov nébe, I nedaj mi krivicsno Lúdszkoga vlécti
pod szébe: Csi küpűjem, odávam, Praviczo naj
zdr'závam.

7. Tak szrdcsno szmém sztánoti, Bôg, pred te-
bom i pred szvétom; Nebojím sze szpádnoti Nig-
dar sz-pravicze poszvétom: Eti bom szrecsen vau-
drar, I tam nébe mesztancsar.

Nôta: *Goszpodin Bôg, neosztav' nász.*

338. Goszpodne! opomínas me, Naj drúgim
nekopam jame, Neccsiním kvára niko-
mi, Nego rad szlú'zim vszákomi.

2. Tí mi tak daj pomôcs tvojo, Naj szpunim v-tom dú'znoszt mojo; Ár csi nyé verno neszpunim, Zapôved tvojo oszkrúnim.

3. Kí hotécs skôdi bl'znyemi, I kriviczo csini nyemi; On zavr'ze tebé, oh Bôg, I rob má bidti vecsni mók.

4. Vém je vszém v-szrdcze szpíszano, I v-právdí zapovédano, Naj, ka od drúgi 'zelêmo, Tô i mí nyim priká'zemo.

5. Csi tak tô právdo zavr'zem, Ino k-kriviczi privr'zem; Hotécs zakoczkam tú mir moj, I tam de me te'zo szrd' tvoj.

6. Oh tí, szvéti i pravicsen! Vcsi me, da nebom krivicsen; Csi szem pa kvár vsáno komi, Naj ga povrném vszákomi.

7. Ár kí je komi bio na kvár, I má priliko, môcs, i dár, Ali nepovrné nyemi; Grob kopa míri szvojemi.

8. Jaj! — nevedôcs doide nyega Grozna kastinga visnyega, Koga je on zametávaó, I, kak bláznik ospotávaó. —

9. Tí tak, moj szodecz, mi daj môcs, Da sze varjem dén ino nôcs Zablôditi od pravicze, Na rú'zno sztezo krivicze.

10. Vcsi me v-tvojem bo'zem sztráhi Vandrati eti vu práhi, Da ednók tam z-csisztim szrdczom Posztánem pred tebm, szodeczom.

Nôta: *Oh Bôg! kí szi zapovedao.*

339. Bôg! tí szi nam na znánye dao, I vu právdí zapovedao, Naj lúbimo praviczó, Odúrivsi kriviczo, Vbôge z-szrdcza milújemo, I nyí vrédnoszt mirújemo; Ár kí bratom csini kvár, Nevuide szôdbi nigdár.

2. Szrda tvojsza sze neogne, Kí szrdcze na jál-

noszt nagne; Ár z-bli'znyi zezéczana krv Bode nye-
mi szmrten csrv. — Oh! — daj meni preszámnatí,
Kakda ti racsún mam dati, Csi kaniti nehényam, I
z-dúsov sze li zményam.

3. Csi tak kúpújem, odávam, Na pôszodo jem-
lém, dávam; Vsze naj csiním v-praviczi, I né v-
gnúsznoj kriviczi: Krivicsne mere nedr'zim, Ni
nyé pri drúgi netrpím; V-delbi bratov nevkanim, I
dúse neoranim.

4. Csi bi velki nájem jemaó, I dönok na deli dré-
maó; Vrázo bi dú'znoszt mojo, I vecsno právdo
tvojo: Csi bi pa plácso delavczi Notrisztávlaó po
'zúkavczi; Bóg, tebé bi zbantúvao, I szam szebé
szkvarjúvao.

5. V-komgodi vkanim drúgoga, Szpoznam, kâ
szem rob hüdoga, I scsém vsze povrnôti, Ka je
praviczí prôti; Ár bole je menye meti, Kak vecsno
mantro trpeti, Odvétek pokopati, I díko zakocz-
kati! —

Sztanovitoszt.

Nôta: *Vszi lúdjé morejo mréti.*

340. Daj, Bóg, da sztanovitoszti Bodem sztá-
len varitel; Ár robi neisztinoszti V-nyé
naidejo pogübel: Vszi, vszi jálniczí szpádnejo,
Gda pred tebom posztánejo, Nyí hodba sze vövjá-
vi, I v-szramoto posztávi.

2. Nê! — nedaj sze mi z-jálnosztjov Drúgim pri-
lizávati, Niti z-szkrivnov csalárnosztjov Dobicska
ziskávati; Dúh isztine me naj vodi, Da na tom
szvéti gdegodi, Pôleg nyé právde csiním, Obsű-
tim, ino gucsím.

3. Kíkoli v-jálnoszti hodi, I tebé sze nebojí; On
sze prvle, szledi zvodi, Zlehka szpádne, i zdvojí:

'Ze tú je on, kak neveren, Szrdczam pobo'znim odúren; Tam pa vu szôdbi tvojoj Vzeme grozen nájem szvoj.

4. Ti, branitel isztinoszti, Tak ravnaj potí moje, Da v-szlú'zbi sztanovitoszti Nevrazím právde tvoje: V-míszlaj, v-gucsi, i v-hotényi, V-oponásanyi, v-csinényi Naj bodem nyé varitel, I szrdcsen naszleditel.

5. Csi mi sto sáli postenyé Pri mojoj nedú'znosztí; Bôg, daj mi porocsiti nyé Szkrbi tvoje zmo'znosztí: Csi sze pa gda zagovárjam, Oh! — daj, da sze hábati znam Náklonoszti vdérjánya, I zadomesztsáványa.

6. Bôg! tí szi povszéd nazôcsi, I vsza vidis ino znás; Ti i mojo pôt vidôcsi, Nyé brez'szôdbe ne-nihás. Daj tak, da dr'zím v-pámeti, Kak mam na dúso szkrb meti: Pravicza tvoja mi boj V-récsi i vu deli voj.

Nôta: *Oh Bôg, kí gréh odúrjávalas.*

341. Blá'zen, kí v-récsi i v-deli Nedá meszta gréhov szteli! — Blá'zen, % kí lúbi praviczó, Ino % odúri kriviczó! —

2. Blá'zen je! — ár tam pri ocsi, Liki Jezus szam szvedocsi, Ednók, % kakti bo'zi vernik, Dike % má bidti ôrocsnik. —

3. Bôg, ravnaj z-miloscse tvoje Szrdcze, jezik, delo moje, Da k-vsžém % praviczó szka'zűjem, I nyi % v-nikom nezbantűjem.

4. Nedaj mi gda obecsati, Ka nebi mogao zdr'zati; Ka pa % obeksam, naj szpunim, Da sze % z-la'zmi neoszkrúnim.

5. Ti me oszná'zi z môdrosztjov, I potrêbnov rázumnosztjov, Da znam % szpametno gúcsati, Ino %, gde trbè, múcsati.

6. Gda blôdnim tanács mam dati, Ali vbôge pomágati, Naj nyim % bodem hasznoviti, V-récsi % v-deli sztanoviti.

7. Csi nedú'zne zagovárjam, Daj, da szrdcsno odgovárjam, I nyé % oszlobodím z-díkov Z-rôke % jálni protivnikov. —

8. Blá'zen, kí je sztanoviti, V-récsi, v-deli hasznoviti! — Eti % on v-míri potúje, V-nébi % sze pa koronúje.

Prijaznivoszt.

Nôta: *Dober je nas Bôg, porazmite.*

342. Nê je lúti, ni nacsemuren, Kí je Jezusa právi vucsenik; Nê je nemíli, ni náturen, Kí je bo'ze právde sztálen vernik: On vu szrdczi szka'zúje vugodnoszt, V-récsi pa i v-deli prijaznivoszt.

2. 'Ze nyegov pogléd, nyegvo lícze Je szvedok gorécse lúbéznosztí, Stero obcsúti nyegvo szrdcze, Naime k-gecsécsim v-ran boleznosztí, Ké on csi gda z-haszkom obe'zúje, Z-csízte dúse sze nad tém radúje.

3. Tihi i krotek vu vszem djányi, Vsze pobo'zne lúbi i postúje; Redoven vu szvojem pozványi, Vesz be'záj szvoj z-díkov koronúje: Angel je on vu cslovecsem kèpi, I vesz tekáj dnévov nyegvi lépi.

4. Nega v-nyem gnúszne szkazlivosztí, Ni odúrnosztí v-oponásanyi. Velkoszt mirovne trplivosztí Szka'zúje on v-bremena znásanyi. Nerú'zni szrdcza nyegvoga jálnoszt; Ár nyé szná'zi vu vszem dobrom sztálnoszt.

5. Govorénye csízto, prijétno Szná'zi i nyegova môdra vúsztá; Ár koga szrdcze je nê szmétno, Toga ni récs nemre bidti púsztá: Záto on, gda 'zitka návuk dáva, Trdna szrdcza mecsi, i zbôgsáva.

6. Gda vu csészti zapovedáva, Krotki, i né divji, je nyegov glász; Csi kastiga, kára, zbűdjáva, Negori od szrda nyegov obráz: Zátó szo nyemi i ti okorni Li na edno rêcs vu vszem pokorni. —

7. Lêpa je pôť prijaznivoszti, I ki nyô zná môdro vkűpszklenoti Z-náklonosztjov dobrotivnoszti, On i divja szrdcza má genoti K-szebi na vugodno obcsüténye, Lübeznívo i krotko hoténye. —

8. Vlê tak dűh ete náklonoszti, Oh goszpodne, i vu moje szrdcze, Naj be'zim nyé sztezo v-sztálnoszti, Kak tvoje, vsza veszelécse szuncze: Tak bom eti Jezusa naszledník, Tam pa tvoje miloscse ôrocsonik.

Nôta: *Jezusa neodpűsztim.*

343. Vlê, ocsa, v-moje szrdcze Dűh krsztsanszke poníznoszti, Naj sze szvéti, kak szuncze, Z-nágibom prijaznivoszti, Da vu tíhoj krotkoszti Vandram sztezo môdroszti.

2. K-vszêm sze mi daj nagnoti Z-nágibom csízste lűbézni, Ino vszega ognoti, Ka je bratom zrok bolezní, Naj me neodűrijo, Nego z-szrdcza lűbijo.

3. Hválni návad lepota Me naj sznâ'zi vu vszem djányi, Da kak necsiním spota Jasz mojemi vadlűványi Po divjoj náturnoszti, I poganszkoj trdnoszti.

4. Jezusa vucseník szem, Kí je példa poníznoszti; Kakda sze nebi vu vszem Dr'zao jasz prijaznivoszti, Stera je krsztseníka Korôna ino dika?! —

5. Lêpi, lêpi nájem má, Kí cslovészto zná zdr'zati: V-nyem sze nyemi 'ze tú dá Nebeszka radoszt kôstati; Tam pa v-dr'zélaj vecsni De tiváris dűs szrecsni. —

6. Daj tak, oh Bôg, i meni Té lêpi nágib varvati, I vu vszákóm vrémeni Cslovészto szrdcze podati, 'Z-nyim pôť mojo szkoncsati, I v-díki tál csakati,

Szmilenoszt.

Nôta: *Kak k-hladnoj vodi jelen.*

344. Csi sto sz-kincsmi zemlé láda, I vídi potrebôcse, — Vídi, kak te vbôgi sztráda, I vu nevôli jôcse; Ali nema miloscse, I pomocsti ga nescse: On, da nema szmilenoszt, Vtepé nágib lübéznoszt.

2. Csi sto drúge ogrizáva, Nyí neszrecso rad csúje, I, gda je szvét ospotáva, Nad tém radoszt szkazúje; Csi bláti nyí postenyé, I, gda blôdnoszt vmárja nyé, Nyí szrdcsno nezagovárja: V-tom húdo szrdcze otvárja.

3. Csi sto kre szirmáka gucsi, Kak gizardávi szkazlívecz, I vu pogübeli mucsi; On je púsztí recslívecz: Ár negucsi, kak verník, I Jezusa naszledúik, I, kaksté szí sze szkazúje, Nyega z szrdcza nemilúje.

4. Csi sze sto li te szmilúje, Gda vbôgi placno kricsi, Toga jaja pa necsúje, Kí vu 'zúkosztí gecsi, Niti nyemi k-pomôcsi Nehíti vu te'zkôcsi: Nega ni v-tom lübéznoszt, Nega práve szmilenoszt.

5. Csi sto sz-trúpom dobrocsiní, Potom na ôcsi mecse, Trdno szôdi práha sziní, I hobár je nyí szrecse, Právdo, gda scsé, presztôpi, Lúdi sze nezasztôpi, Komi bi té z-szrdcza szlú'zo, I sto sze k-nyemi pridrú'zo? —

6. Csi sto szíromákov szrecse Z-vrêlosztjov nezvrzáva, I obte'zeni neszrecse Szrdcsno neodvrnyáva; Csi gli gdate ka csiní Za boleznosztí sziní, Da necsiní z-szmilenoszt. Nicsezstni je v-lübéznoszt.

7. Nemoremo vszi, isztina, Vszém po vôli szlú'ziti; Li Bôg, kak díke vretina, Zná vszém dobrocsiní: Ali, csi li volo más, I z-szrdcza zhája, ka dás; Szká'zes szmilenoszt k-bli'znyemi, I míra angel szí nyemi. —

8. Csi ti lübézen zmenkáva, Erczi csesztô vu szebi: „*Bôg! vsze deczé tvoje sztáva Sze veszeli vu tebi; Ti szí i moj varivács, I dűsni ran moji vrács: I jasz nebi lűbo drűgi, Tróstajôcs nyé v-szrdcza brigi?! —*“

Nôta: *Z-szrdcza 'xelém, ka právim.*

345. **K**í dáre zemlé dobrôt V'zíva v-obilnoszti, I neotávla szirôt 'Z-nyimi v-dreszélnoszti, V-tú'znom dnévi te'zkôcse Nyim szrdcza neodpré; On szí bo'ze miloscse Dveri szam rad zapré.

2. Bôg csűje ti nevolni Dreszélno plakanye, I vidi ti obolni Szkuze i czaganye, Zná, csi szte vi, oh szkopczi, Mrzli k-nyim vu dűhi, Nemili v-trdnom szrdczi, I v-lűbézni túhi.

3. Oh! — vzemte dobro k-szrdczi Ví, nemilosztivni, Ká szte ví Bôgi, szodczi I szebi protivni; Ár csi sz-potrebôcsimi Dobra necsiníte, V-nébi z-odícenimi Meszta nedobíte.

4. Bogátczi, tô obcsűtte, I zmécste sze v-szrdczi, Vbôgim na pomôcs hítte, Kak bo'zi otroczi; Ár kak sze nad blí'znyimi Eti szmilűjete, Tak sze i ednók 'z-nyimi Tam korunűjete.

5. Ti, kí brata tvojega V-nevôli milűjes, I, kak premôres, nyega Z-szrdcza obdarűjes, Oh cslovek! vu kom táli Naides vékso radoszt, Kak, csi on z-szkuzov hváli Tebi tvojo miloszt? —

6. Medtém, gda dobrocsinis, Csini z-lűbéznosztí, Nacsi vszo vrédnoszt zgűbís Tvoje szmilenoszti: Kak tihi de'zd'z otávla Szűhe zemlé krilo; Tak dár tvoj naj ponávla Vsze bolezné milo.

7. Verne dűse, csi Bôgi Szpodobno csiníte, I szrdcze szirôt vbôgi Milo veszélite; Blagoszlov naszledűje Vász 'ze v-etom 'zítki, Bôg vasz pa korunűje V-nebeszkom prebítki.

8. Na dészno posztávi vász Szodecz vas z-vernimi, I ete veszéli glász Vam dá csüti 'z-nyimi; „*Hodte, blagoszlovleni, Vu ocsé králevszto, Da szte bili szmileni, V'zivajte bla'zensztvo!* —“

Nôta: *Obüdi sze, oh me szrdcze!*

346.Koga je Bôg vise drügi Prigledno z-dobrôtami, Csi nema vu szrdcza brigi Miloscse z-szirôtami, Nyi v-nevöli nebráni, Neodéva, nehráni; On glász vere zametáva, Jezusa pa ospotáva.

2. Odüren je i on Bôgi, Kí nedá pôleg môcsi, I nezbrise szkuze vbôgi, Gde premore, 'z-nyí ôcsi. Bôg, gda dáre vödéli, Vszêm prémocsnim tak veli: „*Kí vecs dobrôt od méne má, On naj i vecs, kak te szlab, dá!* —“

3. Kí pa szmilenoszt szka'zúje, Ali haszek szvoj iszcse, I vbôgim záto darúje, Naj ga negraja niscse, — Naj sze vídi od lüdi, Kaksté je v-szrdczi hüdi: Té hodi pôt szkazlivoszt, I në práve szmilenoszti.

4. Te prav szmileni necsáka Vbôgi na dveri trúpat: Né! — on szam ide szirmáka V-hípi nevôle pitat, Ka ga na szrdczi te'zi, — I kí v-rônoszt le'zi, K-tomi sze hitro pridrú'zi, I nyemi, kak more, szlú'zi.

5. Isztina, dáre deliti, Je né dáno vszákomi; Ali vsze z-szrdcza lübiti, Je dáno i vbôgomi: I, mílo szrdcze meti, I vszêm dobro 'zeleti, Je zadoszta od vszákoga, Kí nema dára drügoga.

6. Sztezo kázati blódnomi, Trôstati 'zalosztnoga, Napitek dati 'zédnomi, Szpôtiti zlocsaszttnoga — Tô je brezi te'zkôcse I tim vbôgim mogôcse; I, kelkim je angel míra, Kí nyé sz-tanácsom podpéra! —

7. Oh goszpodne! kakoli mam, Vsze szí mi tí darúvao, I od vszega ti racsún dam, Sz-kêm szí me koronúvao. Tí tak, vecsua lübéznoszt, Me búdi na

szmílenoszt, Naj jasz, pôleg példa tvoje, Szrecsne csinim brate moje.

Gotornoszt na szlů'zbo.

Nôta: *Oh 'zítka ino szmrti goszpôd!*

347. Podajmo szí dészno obcsinsztva, Szredbeníka naszledníczy! Vandrajmo v-vezali jedinsztva Vszi, kak díke ôrocsnící, I szlů'zmo e-dendrűgomi K-haszki, i míri vísnom.

2. Naj nam gorí za szrecso lűdi V-prszaj nasi lépo szrdce; Preszvétmo szí nôcs dnévov hűdi, Kak velki szvét bo'ze szuncze: Csinmo szí radoszt szladkêso, I britko 'zaloszt le'zêso.

3. Szêjajmo szemen blagoszlova, V-dobrom neobtrűdmo nigdar; Po nasz boj zemla dom áldova, I nágib szvetsztva vszáki dár, Steroga Bóg podeljáva, I lűbézen poszvetsáva.

4. Pri vszákoj 'zítka ôpravící Zmágajmo eden-drűgoga; Krêpmo hodêcse vu pravící V-sztálnosztí 'zítka szvétoga, Naj sze tű tak bojűjejo, Da sze tam korunűjejo.

5. Pelajmo vsze blodêcse v-kmiczi K-vísne módrosztí isztíni, I vsze le'zêcse v-zla temniczi K-'zítka právoj szlobodscsini, Kázajôcsi nyim pôt szvetsztva, Vűpanya, ino blá'zensztva.

6. Kakoli nasz v-'zítki doszégne, Doszégni vsze do ednoga; Tak nigdar v-dvojnoszt nepotêgne Szrdcza kakstê bolêznoaga: Obládamo vjedínani, I tam mo korunűvani. —

7. Bojdmo tak na szlů'zbo gotóvi, Kak Jezusa naszledníczy; Tak mo odebráni nyegóvi, I tam díke ôrocsnící. — Hítmo v-vezali jedinsztva K-czili angelov obcsinsztva. —

Nôta: *Sto bi te nehváto. —*

348. Gospodne! daj sze mi K-bli'znyim mojim pridrú'ziti, I nyim z-vrêlim szrdczom pôleg premôcsi szlú'ziti, Gotovomi bidti dén i nôcs Nyim v-dobrom prikázati pomôcs, Gda nyim szfali vu pozványi môcs.

2. Tí szí nasz vsze na tô szam pôzvaó, ocsa nebeszki, Da bi nasz tak zdr'zao v-jedinsztva szvétom závezki; Vsze nasz na tô i zdâ pozávas, Vu récsi tvojoj nadigávas, I v-példi Jezusa zbüdjavas.

3. I, kak szrečni szmo mí, Csi glász tvoj bôgati známo, I bratom na szlú'zbo sze z-vrêlim dúhom podámo! — Vém sze tak med szebom trôstamo, Szrečno naso gvüsno czimpramo, I tú veszelêsi vandramo.

4. Oh! — vandrajmo szrdcsno v-lübézni ino jedinsztvi, Dokecs nasz pripela Bôg szam k-angelov obsinsztvi: Szlú'zmo radi edendrúgomi, Ze-vsze sztráni obte'zenomi, I tak hitmo k-czili visnomi.

Prijátelsztvo.

Nôta: *Kak bi nehváto goszpodna.*

349. Z-csisztoga szrdcza radosztjov Zvisávaj, dúh moj, Bôga, Kí nadeljáva z-milosztjov Dugoványa tak vnôga, Kí i mené blagoszlávla Sz-telkimi dobrôtami, I z-'zítka radosztami Blá'zensztvo moje ponávla: Csi ga tak nebi csesztio, Kak nezahválen bi bio! —

2. Ali ne'zmáhna bi bila Vsza dobrôta, vsza radoszt, I zlehka bi me vtopila Vu dvojnoszt britka 'zaloszt, Csi nebi meo jasz nikoga, Kí bi z-menom v-veszélji, Takáj i vu dreszélji Tál jemao z-szrdcza miloga: Czagao bi, kak v-püsztini, V-'zítka szamnoj túhini. —

3. Bôg! z-szrdcza te tak zvisávam Za ocsinszko

szkrb tvojo, Gdakoli môdro zbrodjávam Tvoj dár, i szrecso mojo, Kâ z-menom po lübéznoszti Szkle-nyávas szrdcza lúdi, I v-dnévi dobri, hűdi Tak vjedinas po vernoszti, Da 'z-nyimi, kak brat, 'zivém, Potűjem, ino merjém.

4. Hvála ti za prijátela, Koga szí mi na trôst dao, I, kak vernoga angela, Meni dotécz obdr'zao, Naj me z-môdrosztjov tanácsa Eti v-márnoszti práhi Vodi vu tvojem sztráhi, I od zla szrdcsno vkrâvrácsa, I v-vszakom dári zemlé Z-menom navkűp tál jemlé.

5. Prijátelsztva csiszto radoszt Me vcsi môdro v-zivati, I, csi me gda te'zí 'zaloszt, V-nyem tího pocivati. Csesztitele právde tvoje Szi mi daj vözebrati, Ino li nyim podati Na lübézen szrdcze moje: Tak v-krili prijátelsztva Naidem sztánec blá'zensztva.

6. Ti, kí szí vszé dobrôt punoszt, Vlê vö na vsze tvoj áldov, Kí k meni zdr'zijo vernoszt, Naj v'zivoj blagoszlov. — Gda nasz pa tú szmrt razlôcsi, Pelaj nasz sz-tühine tá, I vjedínaj nasz tam pá, Gde nasz ni sors vdérjajôcsi, Ni szmrti vihérni mecs Nema razlôcsiti vecs.

Nôta: *Oh zdicseno sz. trojsztvo!*

350. K'ak 'zelnoga míra angel Mi je veru moj prijátel, Kí mi je sztálen v-radoszti, I v-kaksté britkoj 'zaloszti! —

2. Csi nyega dober dűh vodi, Da z-menom v-lübézni hodi; Tak ká'ze meni pôt szvetsztva, Práve szrecse, i blá'zensztva.

3. On me z-môdrosztjov tanácsa Od rú'zni grêhov vkrâvrácsa, Zbűdjáva, csi me szvét szlepi, I v-dobrom me sz-példov krepí.

4. Rad gorivzeme tanács moj; Prevídi, i zbôgsa bin szvoj, Csi ga gda vrêdno pokáram, I na pôt szvetsztva pozávam.

5. Náj, zvön szmrty grozne nôcsi, Niksa sztvár tū nerazlôcsi, Niti nesztrga vezala, Sz-kém szva szrdca vjedinala.

6. Kakoli náj v-zítke doide, Gotoviva obá naide: Obá rani mecs 'zalosztí, I veszelí trák radosztí.

7. I tam v-szrecsni dūs obsinsztvi, Va ednôk v-szrdca jedinsztvi Szpévala bo'zój szkrbnosztí, Za prijátelsztva szkrovnosztí.

Szôszedosztvo.

Nôta: *Szpómeni sze tí, oh grésni cslovek!*

351. **K**ak veliki dár szkrbi bo'ze szo Szôszedje pobo'zni, Kí szo v-lübézni nepotvarjeni, I med szebom zlo'zni! —

2. Nega vu 'zitki prígodov tú'zni, Nega ni veszelí, Vu steri nebi z-szrdca vrélosztjov Oni tála vzéli.

3. Kakoli szí gda doide ednoga, Doide i drügoga: Tálniczi szo szí vu dári sorsa Dobroga, hüdoga.

4. Pri ôpraviczaj edendrügomi Hitíjo k-pomôcsi, Ino pri vszákóm te'zkom bremení Szó radi nazôcsi.

5. Edendrügoga z-vrélov szkrbnosztjov Varjejo od kvára, I v-potrebôcsi szí nevtajíjo Lübéznosztí dára.

6. Z-récsjov, i sz-példov sze zbüdjavajo Na bo'zo bojazen, I v-sorsa te'zkom premenyávanyi Na sztálno vüpazen.

7. V-lêpom jedinsztvi vküppotújejo V-krsztsanszkom pozványi, I verna szrdca szí osztánejo V-szmrtnom dugóvanyi.

8. Vküppocsívajo po vnôgi trüdi Vu zemlé nárocsaj, I vküp sze májo tam veszelíti V-nebeszki palacsaj. —

9. Postúj tak, cslovek, verno szôszedosztvo, Kak ocsé velki dár, I nyega vnêmar po rú'znom djányi Neoszkrúni nigdár.

10. Ár csi tí nyé gda z-bláznimi recsmí, I delom zbantújes — Jáj! — kak sze tvojga blódnoga djánya Kastige mentújes? —

11. Ali csi je prav postüvati znás, Szrecsen szi 'ze eti, I ednök lépi szád vernoszti más Tam obiluo 'zeti. —

12. Proszi tak Bôga, naj te do koncza Zdr'zi v-toj vernoszti, Ino te sz-tvojmi szôszedmi navküp Odicsi v-vecsnoszti.

Zahválnoszt.

Nóta: *Szná'zi sze, oh drága dūsa!*

352. Zahváliti dobrotivnoszt, Je csloveka szvéta dú'zoszt, Stero kí bi gda zamúdo, Vö bi szkázao szrdcze húdo, Oszkrúno bi dūso szvojo, I, oh ocsa, právdo tvojo; I tak bi sze nevrédnoga Vcsino dára v'zivanoga.

2. Kakda szmés tí, nezahválen, I v-hotényi tvojem jálen, Lübézni áldov, tak szvéti, Z-rôke brata tvojga vzéti, Kak sze nad nyim radüvati, I onoga zbantüvati, Kí je szam szebé obó'zao, Gda je tebi álmostvo dao? —

3. Vis, nerázumna 'zivína Nevcsiní taksega bína! — Ona k-szvojmi hraniteli, Kakti dobrocsinite-li, Zahválno szrdcze szka'zúje, I dár nyegov tak postúje, Da i nyegove trdnoszti Járem noszi v-pokornoszti.

4. I divjácsina mirúje Onoga, kí nyô milúje, I sz-krotkosztjov sze pridrú'zi K-onomi, kí nyé v-kom szlú'zi, — Ti rázum, i dūsno vészt más, Ocsé tvojega volo znás; I od eti sze dás vcsiti?! — Od eti tak szramotiti?! —

5. Kama czílas, szin jálnoszti, Z-nágibom nezahválnoszti? — Kaksi szád mészlis 'ze eti — — — Kak-

sega ednók tam 'zeti? — Tü bos zavr'zen od lüdi, Etam pa rob dühöv hüdi; Tü sze ti vtaji vsza pomôcs, Tam te pa sztere bo'za môcs. —

6. Nezhválnoszt, zla vretina, Je míra lüdi sztrina: Eti potepé szrecse czvét, Tam na jaj vr'ze blôden szvét. — Nagni tak vsze, oh goszpodne, Na poti, tebi vugodne, I vcsi varvati v-sztálnosztí Lëpí nágib zzhválnosztí.

Nôta: *Groba sze niscse neogne.*

353. Kí, Bóg, pôleg példa tvoje Mené z-szrdcza lübijó, Ino ze-vsze môcsi szvoje Meni radi szlú'zijo; Blagoszlovi je v-tom 'zitki, I zviszi v-vecsnom prebitki.

2. Daj vu vszê 'zitka pripetjáj Nyé i meni lübiti, I nyim dnévov moji tekáj Na szlú'zbo poszvetiti; Ár csi nyim tô prika'zújem, Tak velki dúg moj placšújem.

3. Za nyé pozdigávam glász moj K-tebì, oh visesna môcs! — Vlê vö na vsze blagoszlov tvoj, Kí szo vbôgim na pomôcs; Ár veszelitelje szirôt Szó vrédni, Bóg, tvoji dobrôt.

4. Oh! — povrni tí 'ze eti Nyim vsze dobrocsinénye, Daj nyim vu vszem táli meti Szrecsno naprêidénye: I, csi nyim sors rani szrdcze, Tí zbúdi vnyem míra szuncze.

5. Gda pa tü na dnévov czili V-szmrti tího zaszpijo, Ocsa, daj, da v-tvojem krili Míra sztánek dobíjo. — Angelje szo oni tü uam; Angelje naj bo-dejo tam.

Zmirlivoszt.

Nôta: *Szvëti sze poganov meszto.*

354. Cslóvek, z zadomesztsávanyem Szi prek-létsztva neszprávlaj; Z-vugoduim opo-

násanyem Miri sztezo naprávlaj: 'Zivi z-vsziemi vu jedinsztvi, I nê v-divjem protivinsztvi.

2. Nedaj szam zroka nikomi Na szrd i protivinsztvo; Nê! — daj priliko vszákomi Na mir ino jedinsztvo: Csi pa brat tvoj v-kom zablôdi, Niháj, naj szi ga Bôg szôdi.

3. Bolí, isztina, obsálnoszt, Csi ti sto na kvár hodi; Ali csi más v-dobrom sztálnoszt, Náturnoszt te nezdodi. Obládas, li pamet rad csűj, I húda z-hűdim neplacsűj.

4. Csi je gli te'zko ládati Z-vdérjajôcsov náglosztjov; Dônok, csi scsés obládati, Potisas szrd sz-krotkosztjov: Li na rázuma glász merkaj, I vu dűhi nepomenkaj.

5. Glédaj na Jezusa sztopáj; Kak on, tak csini i tí: Dűh krotkosztí te na szpadáj V-cseméri naj neposztí; Tak obládas protivníke, I vzemes korôno díke.

6. Szrditoszt Bôg odúrjáva, I, csi jo naszledűjes, Kak tú'zna je tvoja sztáva, Kí sze szam rad szkvarjűjes, Bôga, i dú'znoszt odv'r'zes, I dúso v-prepaszt mók vr'zes! —

7. Niháj zadomesztsávanye, Niháj na Bôga, szodzca; Hűdi náklonoszt vdérjanye Ti naj nevtépé szrdzca: Nego boj Jezusa verník, — Boj véksi, kak tvoj protivník.

8. Obládas neprijátela Z-dűhom tíhe krotkosztí, I vesinis szi ga angela Szrecse ino radosztí; Bôg pa, szrdítim protiven, Bode tebi milosztiven.

Nôta: *Blá'zen je v-Bôgi cslovek* —

255. Naj ti nezaiide, cslovek, prvle szuncze, Kak szi od szrda zcsiszto tvoje szrdcze. Jaj tebi, csi v-tom húdom grêhi zaszpis! — Lehko sze v-prepaszt vekvecsni mók vtopis! —

2. Hitipodati dészno protivniki Preczi, kak szta sze preerkla vu 'zitki; Prosziga, naj ti falinge odpüszti: Ali odpüszti nyemi nyegve i ti.

3. Bóg ino szôdba ti pred ocsmí naj bô, Pred stereo bos tí ednôk zagvüsno sô, I z-szebom bodes neszao tvojo vrédnoszt, I tvoje bine, vu pravicsno vecsnoszt.

4. Grozno je tebi z-szrda punim szrdczom Posztánoti tam pred tak szvétim szodeczom: V-kaksoj ôpravi más odtécz pridti tá, Taksi sors sze ti tam vözrav-nati má.

5. Ti krotki do sze szmileno szôdili, I pred Bógom do v-szvetloszti hodili; Ali szrditi protivniczi míra Do na mantre sli po nôcsi vihéra. —

6. Bóg! ti poszvétí vszáko verno szrdcze, Naj szvétí vu nyem tvojga míra szuncze, I pelaj vsze, po sztezi lübénoszti, K-vidènyi licza tvoje szmilenoszti.

Nôta: *Oh goszpodne, ti nas veren.*

356. Bóg! nedaj mi na trdnoszt zablô diti, Ni ti bratov neszmileno szôditi, I tak tebi, pravicsen i szvétí, Szôdbe tvoje vnèmar gda prevzèti.

2. Kaksi szodecz bi szí bio jasz, szin práha, Kí szam nemam díke tvojega sztráha, V-neznanoszti temnoj nôcsi hodim, I od hûdi nágibov sze vodim? —

3. Kak bi mogao jasz koga szkvarjüvati, Da nyegvi dèl zroka nemorem zuati? — On zagvüsno hotécs trdno blôdi, Kí bin brata brezi zroka szôdi.

4. Jeli je grèh, za ka volo ga szôdim, I jeli jasz v-püsztom zdènyi neblôdim? — Jeli szôdim nyega po praviczí, I né v-szrdi i gnúsznoj kriviczi? —

5. Jeli poznam nyegove protivnike, Kí szo nyega vrgli z-viszíne díke, Geto szo ga v-támni zla vúszpali, I od szteze szvetsztva zapelali? —

6. Jeli je on zczèla rob zla hûdoga, Tak da nema

vu szebi vecs dobroga? — Ali je i zdâ vecs pobo'znosztí Vu nyem, kak zla gnúszne vno'zinosztí? —

7. Ka pa, csi je pregrêso li z-szlabosztí, I nê ho-têcs naisao v-grêhi radosztí? — I sto bi szmeo szô-diti v-tom blâznoszt, V-kom sze lehko nahája li blôd-noszt? —

8. Sto bi ga szmeo pred czajtom oszôditi, Nyemi sztezo pokôre predsztôpiti, I nyegovo dúso v-blôde támni Tak na porob vr'zti pekla plámni? —

9. Nê! — nedaj mi na té grêh zablôditi, I grêsnika pred czajtom oszôditi: Daj mi nyega z-szrdcza milüvati, I na 'zitka pôt nazâpelati.

10. Tvoja, tvoja je, Bôg, szôdba pravicze, Pred kim nega szkrovnosztí vecsne kmicze: Ti, ki i szrdcz miszli vídis i znás, Szam grêsnika sors v-zmo'znoj dêszni más.

Nôta: Kako k-hladnoj vodi jelen.

357. Naj morem krsztsansztvo moje Z-delom poszvedocsiti, I, Bôg pôleg vôle tvoje Vu vszem 'zitki hoditi, Daj mi takso náklonoszt, Stera vszâko obsâlnoszt Prenoszi vu mirovnosztí, Brezi grêsne odúrností.

2. Csi bi mi sto szrecsi skôdo, Ni toga nezavr'zem, I csi bi me krívo szôdo, Zâto ga neodvr'zem: Csi me sto odúrjáva, Jezus zapovedáva, Naj sze i nad têm szmilüjem, Húda z-húdim neplacsüjem.

3. Vêm tí, oh Bôg, nam grêsnikom Vszâkdén blagoszlov dávas, I, kak nevrêdnim dú'znikom, Falinge odpüsztásavas, Trák szuncza na vsze zbüdis, I roszo nebész püsztís; Dobrocsinís, kak z-dobrimi, Tak i sz-tebi protivnimi.

4. I jasz, jasz nebi setüvao Têbé naszledüvati, I toga, kí bi me pszüvao, Z-szrdcza blagoszlâvlati, Bin nyegov odpüsztíti, Ino sze 'z-nyim zmiri-

ti? — Jaj! — csi bi dr'zao szrditoszt, Kak bi csakao tvojo miloszt? —

5. Né, né! — csi me gda zapela Náklonoszt i krhkôcsa, Tvoj dober dúh me naj pela Na 'zitka pôt, oh ocsa! — Tí sze mi daj zmiriti, Szrditoszt odúriti, Pszûe, preklétsztva varvati, I pôt krotkoszti vandrati.

6. Li tak sze nema bojati Szkvarjènya szrdcze moje, Nego miloscsa csakati, Bôg, od pravicze tvoje; Ár gda 'zitek szkoncsati, I racsún ti mam dati, Tí sze i meni szmilújes, I mír vecsni mi darújes.

Nôta: *Blá'zen boj Krisztus, toga.*

358. *V*í, kí szte z-menom vréd bo'zi verníczi, I 'zitka szvéti dobrôt ôrocsníczi, Kí z-menom navkúp tál máte v-miloscsi, I sztan pri ocsi,

2. *V*i, bratje, szesztre! jasz vam tô oblúbim, Kâ vasz z-csísztoga szrdcza vsze rad lúbim, Csi taki prôti meni gda szfalíte, I regresíte.

3. *F*alinge vase rad scsém zakrívati. Pregresím i jasz — tô mam prestímati: Csi pa kak sztojím — oh! — szpadáj vas mi boj Bojaznoszti voj.

4. *V*í, vbôgi, ké szvét blôdno zametáva, Szrdcze moje sze vam zczêla podáva: Vêm sze je Jezus k-vszêm tak rad pridru'zo, Vszêm z-szrdcza szlú'zo.

5. *K*í szte pa z-dármi zemlé áldüvani, I kaksté zmo'zni, szrecsni, postüvani; Vsze vam rad vôscsim, — nescsem vasz sáliti, Nego hváliti.

6. *V*szêm, vszêm brez' vszega rázlocska oblúbim, Kâ vasz do szmrti postújem i lúbim; Da tak med nami czveté 'zitka szvetsztvo, Mír, i blá'zensztvo. —

7. *N*aj taksi morem osztáti v-vernoszti, I nájem vzéti v-pravicsnoj vecsnoszti, Tí, dúh lúbézni, mi boj k-pomôcsi szam, Da nepomenkam.

Krsztsanszka trplivoszt.

Nôta: *Oh szladki Jezus! ka szi.*

359. **H**válen bojdi Bôg! — szvéti nam vere trák, I razegnan je dúsne szlepote mrák; Preprávlena je 'ze pámeti blôdnoszt, I szrdcza dvojnoszt.

2. Tá je léhnola pregányanya kmicza, I dúsnoj vészti szpoznana pravicza: Drághi je Bôgi, ki sze nyega boji, I v-nyem nedvoji. —

3. Trpte tak edendrúgoga, krsztsanye! Iszcsite v-miri dúsno zvelicsanye: Zívte na díko vasemi pozványi, I vadlűványi.

4. Nê! — nekralúje 'ze vecs rama kmicze; Ár jo je potro prszt bo'ze pravicze. Nesztraste sze tak, csi sze vam próti szvét: Bôg je vas poszvét.

5. Nezdvojte, csi gli vasz je ocsa mili Nêpripelao czelô k'zelênya czili. Sztáti má veke isztine králevsztvo, Vszêm na blá'zensztvo.

6. Ví, kí szte v-vísnoj szvetloszti tál vzéli, Díeste za nyé dár vszi Bôga veszéli, Varte jo szkrbno, i'zívte v zlo'znosztí Z-szinmi blôdnosztí.

7. Vídite, kâ ni trák szuncza szvetloszti Neszíja povszéd v-ednákoj vréloszti; Tak nemre bidti vszêm bo'za isztina Míra vretina.

8. Kelkô ji escse blôdi v-neznanosztí! I nevtají Bôg ni têm lűbéznosztí: Kak bi tak szmeo tí koga szkvarjűvati, I preganyati? —

9. Niscse je nê tũ brezi vsze blôdnosztí, Kaksté szi je on velki vu môdroszti. Bôg szrdcze gléda, i v-kom naide jákoszt, Vu tom má radoszt.

10. Rázlocсно je vzéo talentom szvoj vszáki; Zátó szmo niti v-míslaj nê ednáki: Ali Bôgi je li hotécs neveren Grésnik odűren.

11. Rázlocsne poti je ôdpro nam tũ Bôg, Po steri

nasz vsze tá pripela ednôk, Gde sze odícsi vera, i nedú'znoszt, Szpádne pa rú'znoszt. —

12. Hválen bojdi Bôg! — hodte, szpávlajmo sze V-jezusov orszáq, i z-szebom zovmo vsze, Naj edna csrêda, i eden pasztér bô, Ki de vodo nyó!!! —

Nôta: *Ki sze vu rísnyem Bôgi vüpa.*

360. Oh! — dabi sze vsza tvoja decza, Ocsa, v-tebi radüvala, I vu csísztom nágibi szrdcza Med szebom tak vjedínala, Da je nigdar dúh blôdnosztí Nebi zbontao v-lübéznosztí! —

2. Tí szi steo po vere ísztni Vjedínati vsze národe, I tak k-'zítka csísztoj vretini Pripelati vsze porode; Ali lüdi gnúszno plemen Je naislo v-nyê szpáke szemén.

3. Kaksa besznôcsa je rú'zníla Szrdcze, 'zítek, dela oni, Ké je túha môdroszt zblôdila Vu tvojem vecsnom zákoni, I szína tvojeqa szvetsztvo Premeńila na preklétsztvo! —

4. Ali — hvála! — — minôla je 'ze Nôcs krsztsanszke odürnosztí, I národ tvoj bli'ze i bli'ze Ide k-szunczi lübéznosztí, Pri steróm hénýa vesz vihér, I vsze otávi vere mír. —

5. Oh! — daj, ocsa, szkoro té hípek Vernim tvojim zadobiti, Naj v-míri morejo szvoj 'zítek Tebi na csészt poszvetiti, — Dokes vsze na velkom cíli Vjedínas vu tvojem kríli.

Dobra pèlda.

Nôta: *'Zivém jasx, tak velí tvoj Bôg.*

361. Tí, kí meni radoszt dávas, Mi takáj zapovedávas, Naj 'zítek moj vszemí szvétí Szlú'zi vu dobrom k-poszvétí; Ár szem brezi té môdrosztí Nevrêden práve radosztí.

2. Vküp szi me szkleno z-drügimi — Z-dobrimi, ino z-hüdimi — Záto, naj nyé v-dobrom vodim, I nyim na zbôgsanye hodim; I, csi te v-tom bôgam, o-csa, Tál moj je tvoja miloscsa.

3. Kak velika je példa môcs! — Ona nasz vlecsé nevedôcs Na tô, ka v-drügi vídimo; I, csí za nyimi hitimo, Ali mo szlugi jákoszti, Ali robi zlocsaszt-noszti.

4. Jaj! jaj naveke tím rú'znim, Kí neszpametnim nedú'znim Sz-példov gnúsznoga 'zivlénnya, I odúrno-ga csinénnya Ká'zejo húdo sztezo zla, I szopijo man-tro pekla! —

5. Jaj! — ka má 'z-nyí bidti ednók, Gda do je v-plámni vecsni mók Ti neszrecsni preklínyali, Ké szo eti zapelali? — Dvojnoszti prepaszt sze odpré, I nyé ze-vsžém navküp po'zré! —

6. Bôg ravnaj vsžáki moj sztopáj, I odvrni mi té szpadáj; Naj drügim vu dobrom szvétim, I v-nyí ná-gib szvetsztva nêtim, Da sze vszi, vszi szpravicsa-mo, I na czili zvelicsamo.

7. Kí, v-tvojem sztráhi hodécsi, Vnogo, vnogo dús blodécsi, V-obrázi tvojsa angela, Na zvelicsa-nye pripela; On je angel 'ze tü v-práhi, I angel de v-dike tráhi.

Nôta: *Kako k-hladnoj vodi jelen.*

362. K a mi valá kaksté vera, I szvéto vadlŭvá-nye, Csi mi je prázna dél mera, I rú'z-no moje djánye? — Csi vu dobrom zmenkávam, V-hüdom pa obiljávam; Húsi szem, kak pogan, v-vnô-gom, I neobsztojím pred Bôgom.

2. I jeli szem szamo szebi Protiven, csi szem hü-di? — Nê! — protiven szem, Bôg, tebi, I vecsnoj szrecsi lüdi: Ár tebé zametávam, Bratom pa szpáko dávam, I tak szam szebé i drüge Szúhnem v-pre-paszt vecsne brige. —

3. Daj mi tô pred ocsmí meti, Dokecs vandram na szvéti, I v-tvojem sztráhi 'ziveti, Drúgim k-pél-de poszvėti; Da sze vszi, vszi blodécsi I v-zla blati le'zéci Po meni zbüdiyo sz-támna, I rêsijo düse plámna.

4. Tak szpunim jasz právdo tvojo, Hodécs vu tvojem sztráhi; Tak odícsim vero mojo Pred 'zivó-csimi v-práhi; Tak zbüdim brate moje Tü na csészt vôle tvoje, I tak bom po sztezi szvetsztva Sô 'z nyimi k-czili blá'zensztva.

Molitev za drúge.

Nôta: *Oh Bóg, oh mili Bóg!*

363. Za vsze brate, szesztre, Cslovek, Bôga zvisávaj, Ino za nyi szrecso I mir k-nyemi zdühávaj; Ár je drágo delo Za drúge moliti, I blagoszlov ocsé Za nyé vöprosziti.

2. Molitev za brate Je gvüsno szvedocsansztvo, Kâ je nê szkazlivo, Cslovek, tvoje krsztsausztvo, Kâ jesusov sztopáj Z-delóm naszledüjes, I kâ z-szrdcza zhája, Ka nyim prikazüjes.

3. Eta molitev ti Ocsisztí nágib szrdcza, Da v-lübézni szvéti, Kak trák bo'zega szuncza; Ona zadví szrd, I rú'zuo odürnoszt, Ona te nadigue Na bratinszko vernoszt.

4. Ah! — sz-kém bi szi szmeo on Dúso szvojo to-liti; Kí sze nezua z-szrdcza. Za bli'znyega moliti? — K-právoga blá'zensztva Zdenczi li on pride, Sz-koga prsz csisztí zdüh Za vsze brate zide.

5. Jaj naveke tomi, Kí tô dú'znoszt zamüdi! — Jaj trikrát vszákomi, Kí odürjáva lüdi, I preklétsztvo 'zelé Nyim v-molítvi szvojoj! — Ka on csakati má, Bóg, vu szôdbi tvojoj? —

6. Nê! — ocsa, nadigni Tí z-dühom szrdcze mo-

je Na takso lübézen Mrtelne deczé tvoje, Da jasz csíszte roké Pred tebom razpresztrém, v-mojó molítev Vsze, vsze lüdi zaprém.

7. I na tó náklonoszt Búdi vsze tvoje verne, Sztrébivsi 'z-nyí szrdcza Vsze nágibe odúrne, Naj tak neszéjo vszi Pred tébe szvoj áldov, I vö szi prószijo Miloscse blagoszlov.

Nôta: *Gospodin Bóg, neosztav' nász.*

364. Molimo sze ti, Bóg nébe, Za vsze, né szamo za szébe. Oh! — prími szrdcz nasi áldov, I vtálaj vszém tvoj blagoszlov.

2. Ti, oh vretina vszê dobrôt Prosnýo vbôgi tvoji szirôt Popolné mores szpuniti, Kak bi mí zuali prósziti.

3. Nè! — tí szi k-onim né túhi, Kí tebi v-jedinsztva dúhi Za obsino áldújejo, I zákon tvoj postújejo. —

4. Oh! neodvr'zi tak i nász Zdâ, gda k-tebi zdignemo glász Za vsze vbôge i szirôte: Szlísaj nász, ocsa dobrôte!

5. Odvrni vsze pogübelno, Daj, ka je zvelicsitelno, I vcsini vsze eti szrecsne, Tam pa szini díke vecsne. —

6. Tebi, vecsni dúh, boj díka, Vu iméni szredbenika, Kí nász te je vcsio szpoznati, I vjedinsztvi zvisávati.

6. Dú'znosztí prôti drúgomi sztvorjényi.

Brodjenye szvéta.

Nôta: *Verno lüdsztvo, dícsi, hváli Bôga.*

365. Zbrodjávaj, vandrar, bo'zi lépi szvét, Kak vere isztin gorécsi poszvét. Vsze, ka

tvoj 'zítka voj, Jezus vcsi, Vsze sze ti tú posztávla pred ocsi.

2. V-nyem vídis Bôga, kak sztvoritela, Szkrbnoga oco, i ravnitela, Kí je vsza z-nicesza nasztavo, I, naj sztojí, v-vecsen réd posztavo.

3. Ká'ze ti nyega vrémena tekáj, Hípor i sztotin nezbontan be'záj, Szuncza trák, nôcsi mrák, szlápov sům, De'zd'za vloga, i grúma sztrasen rúm.

4. Veliki je on v-vszákoj tráviczi, Vu vszákóm czvéti, v-vszákoj klicsiczi, Vu püsztín i zvirín obrázi, V-leta hiczi, i vu zime mrázi.

5. Glászijo nyega zráka fticsicze, Mórja prepaszti ino ribicze, Hlád vretin, i plamin vizína, Kincsi dolóv, ino gôr pecsína.

6. I gde, nego tú tak mílo szuncze Obszójne v-tvoje boleznó szrdcze, Gda britkoszt i 'zúkoszt nyé te'zí? — Csi bremen zla nad tebm nele'zí! —

7. Gde, nego eti sze dűsa tvoja Zdigne z-dvojnosztí na sztan pokoja, Gda vidi, ká lűdi zlo trpí, Po-bo'znoszt pa vu miri tiho szpí? —

8. Tú, tú más sôlo bôgabojazni, Visne môdroszti, ino vűpazni, Blá'zensztva i'szvetsztva ravno pôt, I vretino panosztí vszê dobrôt.

9. Tú sze ti odpré dôl szprhlivoszti, Tú brôd na sztánekv vecsne bivoszti, Po kom, znás, i ti más sztűhíne ldti na mír i radoszt vizíne. —

10. Neidi tak, vandrar, vu bo'zem kèpi Mímo dugovány eti, kak szlèpi: Nè! — povszéd tvoj pogléd naj Bôga Brodi v-nyi, i nyegva csűda vnôga.

Milűvanye sztvári.

Nôta: *Krisztus veli: hodte k-meni.*

366. Krsztsenik, premiszli dobro, Sztvár je bo'ze delo môdro, Nad sterov tí oblászt

más: Dú'zen szí jo prestímati; Ár te'zki racsún más dati, Csi jo nemílo mantrás.

2. Dú'zen szí i v-nyé, znaménya Ocsé csüdnoaga csinénya Z-bojaznov preszámniati, I, da obcsúti boleznoszt, I, kak tí, 'zelé veszélnoszt, Sztrszeni sze, nyô mantrati.

3. Csi szí gda vkroto zviríno, I pod oblászt vzéo 'zivíno, Nüczaj jo, kak bo'zi dár; Ár ti je na haszek dána, Ali né záto podána, Naj jo vmárjas, kak ho-hár.

4. Csi lacsnoj vtajís jésztvino, Ali pa 'zédnoj pítvino, I trápis jo z-bremenom; Szam szebé, i nyô zaprávis, Geto jo od môcsi szprávis, I vmoris pred vrémenom.

5. Oh bláznik! kakse szrdcze más, Kâ tebi ver-no sztvár mantrás, I vmárjas brezi sztráha? — Vém je ona tvoj hranitel, I veren dobrocsinitel Notri do groba práha.

6. Daj ji vö, ka szí ji dú'zen; Ár znás, kâ je i tak tú'zen Nyé sors v-rédi sztvorjènya, Geto jo nemílo te'zi Bremen, stero nad nyôv le'zi Pri ôszkopi 'zivlénja.

7. Csi v-szrdczi obcsüténye más, kakda szí jo tak trdno znás Klati brezi miloszti? — Vis! — na zemli szí tí nyé bög, I ona sz-tvoji míli rôk Csáka hípe radoszti.

8. Hodi tak vu bo'zem képi, Szka'zúj szrdcza ná-gib lépi K-vszákoj sztvorjenoj sztvári, I, liki vísni ocsa tvoj, Vszém vödeliti gotov boj Veszélja 'zelne dári.

9. Milúj csloveka vbôgoga, I boj vrács placsa vuô-goga Med sztvorjènyem rázumnim: Ali nagni sze z-milosztjov, Cslovésztvom ino krotkosztjöv I k-sztváram nerázumnim.

Mirüvanye dugovány.

Nôta: *Oh szladki Jezus! ka szí.*

367. **B**ôg! tvoje delo mi daj postüvati, I nyega vszáki práhsecz mirüvati; Ár kí nyé klaszí, zaprávla, i tere, Nema on vere.

2. Vnôgi, velki, lépi szo tvoji dári; Vekvecsno môdroszt vídim v-vszákoj sztvári: Zemla, i vszê na nyê bodôcsi sztáva, Je díke szpráva.

3. Ti szí nam vsza, vsza püsztó pod ládanye, Na haszek nas, i szpametno nüczanye; Ali zaprávlati prepovedávas, Kakoli dávas.

4. Neszmerno gresí, i tebé bantúje, Kí tvoji szvéti dárov nepostúje; Ár neszpozna on v-nyí lübézni tvoje, Ni szrecse szvoje.

5. Kí klaszi drevje, czvétje, i travíno, I preobrácsa zemlo na püsztíno; On je, Bôg, tebi i szvéti neveren, I vszém odúren.

6. Zasztávla tvoje poti, i czilanye, Vu blato klácsi odvétka vüpanye, I, da sze blázno prôti tebi grozi, V-jaj sze pogrozi. —

7. Ká'zi tak meni i tú pôt dú'znoszi, Da tvoje dáre nüczam v-pobo'znoszi, I nezaprávlam v-rú'znoszi 'zivlénja Tvojga sztvorjénja.

8. Vsze naj kre méne vu míri prebiva, I blagoszlov tvoj vu radoszi v'zíva, Da me netô'zi ednók trdnoszt szrdcza Pred sztolezom szodecza.

9. Sztvôri vu meni szrdcze prav pobo'zno, I tvojoj szvétoj vóli tak podlo'zno, Da sze sztrsznem, tvoj lépi szvét klasziti, Ino kvariti.

Nôta: *Blá'zen je v-Bôgi cslovek.*

368. **V**sze, ka je bo'za rôka nasztávila, Ali mestria napréposztávila, Vsze ti boj,

cslovek, vrédno postüvanya, Szkrbne obraube ino mirüvanya.

2. Idi kre vszega z-rázumom môdroszti, Obsüti nad nyim náklonoszt radoszti, I, nyega csüdne szpodobnoszti gledécs, Moli velikoszt bo'zo, v-práhi klecsécs.

3. Pokáraj trdno one neszpametne, Kí, z-segavoszti szvoje vragometne, Dela natüre tak blázno klaszijo, I v-nyê lepote vecsni trák gaszijo.

4. Tak poszvedocsi tvojsza djánya mera, Kâ te i eti vodi práva vera: Tak de po tebi v-míri sztao bo'zi szvét, I povszéd vgájao nyega lepote czvét.

IX. Rázlocsne sztáve lüdi.

Poglavníka.

Nôta: *Dober je nas Bóg, porazmite.*

369. Bûg! tí nam dávas poglavniko, Kí národe z-môdrosztjov ravnajo, I vu obrázi tvoje dike Obsinszki réd i právdo csuvajo, Da vszáki cslovek v míri prebíva, Dú'znoszt csiní, i blagoszlov v'ziva.

2. I kák blá'zen je poglavnik on, Kí, kák nemesztnik tvoj, goszpodúje! — Lépi je tú i tam nyegov lon, Csi példo i glász tvoj naszledúje: Blá'zeni je pod nyim i národ tvoj, komi je on ocsa, i môder voj. —

3. Etak môdroga poglavníka Szi tí i nam dao za voditela. Tebé sze tak prisztája dika Za tak popolnoga ravnitela. V-tvojoj dészni je sors vszé národov, V-tvojoj szreca vszé sztotin porodov.

4. Oh! — zdr'zi tí nasega krála Vu dúgom ino mírovnóm 'zitki; Podêli nyemi vnogo tála Vu vszé do-

brôtaj, i sztálnoj diki, I ravnaj ga z-dobrim dúhom tvojim, Da ocsa bô podlo'zanczom szvojim.

5. Vsze naj vzeme on pod perôti, Brez' rázlocska sztána, ino vere, I angel bô vszâkoj szirôti, Szôdivsi vsze pôleg djánya mere: Môdroszt, lübézen, ino pravicza Boj korôna nyegovoga sztolcza.

6. Nász pa vsze zbüdjavaj na hodbo Podlo'zanczom dú'zne pokornoszt, Da neszpâdnemo v-trdno szôd-bo Po kastige vrédnoj okornoszt: Dopâdnenye tvoj-ga namesztníka Bojdi nasa radoszt, ino dika.

Nôta: *Oh vekivecsne miloscse* —

370. **B**o'ze velke szmilenoszti Dár je môder poglavnik, Kí lüdsztvo vu lübéznoszt Ravna, kâk veren szkrbnik — Zâto sze i mi radûjmo, I miloszt ocsé postûjmo V-nam dánom môdrom králi.

2. Oh ocsa! tí ravnaj nyega Z-dúhom visne môdroszti, Naj csészt pozványa szvojege Szpunyáva vu radoszti. Pravicze i pobo'znoszt Nágib boj nyegve zmo'znoszt Neszprhlíva korôna.

3. Ti szam ga vsini szreecnoga V-hválnom name-nyávanyi, I právdi tvojoj vernoga V-kakgodi szkoncsávanyi, — Na csészt iméni tvojem, Na radoszt szamomi nyemi, I nam vszém na blá'zensztvo.

4. Koronûj nyegve csesztníke Z-lépim glászom môdroszti, I vsze nyegve szlû'zbenike Z-nâklonoszt-jov vernoszt; Da czvét nyegvoga králevszta, I obcsinszkoga blá'zensztva Vgája po nyi vu diki.

5. Seregenyegve korunûj Tí z-obládnozt dikov; Po nyi szvét z-mírom obdarûj, Szteri mecs protivníkov, I vjedínaj vsze národe, I vszé mészt zemlé porode Z-vezalom lübéznoszt. —

6. Poszlûhni, ocsa, národ tvo, I prími ete áldov: Órok krála nasega boj Tü tvo, mir i blagoszlov; Tam pa v-pravicsnoj vecznoszt Daj nyemi sztálne vernoszt ti Nájem — 'zítka korôno.

Visne oblászti.

Nóta: *Bojdi dika i postenyé.*

371. **T**í, Bòg, dávas nam csesztnike Na varvanye pravicze, Dávas môdre redovnike Na vmárjanye krivicze. Dika ti, ocsa vernoszti, Za dár tak mile szkrbnoszti — Za visno oblászt naso.

2. Oh! — oszná'zi nyé z môdrosztjov Na isztine szpoznanye, I z-nevkleknyenov vernosztjov Na pravicze varvanye, Naj sze za czvétek králevsztva, I obsinszkogo blá'zensztva Z-vrêlim dúhom szkrbízo.

3. Daj nyim v-pozványa dú'znoszti Môdro ocsinszko szkrbnoszt, I pri nyihovoj vládnoszti Lúdsztvi tvojmí mirovnoszt. Húdim na sztráh i bojazen, Pobo'znim pa na vüpazen Sztoj szvetli sztolec z nyihov.

4. Tí bráni nyé z-zmo'znov ramov Prôti szili protivnoj, I zakrivaj je z-obraubov V-velkoszti nyim lasztivnoj. Csi sze tebé prav bojízo, I kre pravicze sztojíjo, Tí koronúj nyí vrêloszt.

5. Tí vlé nágib podlo'znoszti Vu szrdcza bôgsa, húsa, Naj sze ji vu bojazoszti Zasztôpi vszáka dúsa. Bremen csészti nyim lehkôti, I na konczi 'zítka pôti Nyim daj nájem vernoszti.

6. Daj, da z-nami vréd sztojízo Vu tvojoj bojazoszti, I tvoje imé csesztíjo V-szinovnoj vüpaznoszti, Szpoznavsi, kâ szí ti goszpôd, Kí vszém mrtelnim mérís pôt, I od vszê racsún vzemes.

Nóta: *Oh goszpodne, tí nas veren —*

372. **J**aj tomi, kí visno oblászt zavr'ze! — Jaj! — on szebé trdnoj szôdbi podvr'ze, Geto bo'zo násztavo oszkrúni, I szvét z-vuôgov hüdôbov napuni.

2. Visna oblászt je szteber pobo'znoszti, Vere, mira, pravicze, bátrivnoszti; Pod nyôv vgája országov môcs, i czvét, Pô nyé sztojí vu díki bo'zi szvét.

3. Zaide szuncze nepodlo'zni národov, Vu práh szpádne czvét okorni porodov, I z-vrêmenom vesz-noti morejo, Kí visesno oblászt zavr'zejo. —

4. Setűjmo tak, kak bo'zi podlo'zanczi, I vises-ne právde vucseni znanczi, — Setűjmo vszi pred li-czem oblászti V-pokornoszti, i bojazni rászti.

5. Gledécs na czil, steri nam je polo'zen, 'Zivmo eti vszi, kak národ podlo'zen, — Dokecs mo tam v-nebeszkoj szvetloszti Podlo'zanczi králevsztva mi-loszti.

Dűhovnikov.

Nôta: *Hodi k-nam szvéti dűh bo'zi!*

373.0h Jezus, vere poglavnik, Vsze protiv-nikov obladnik! Vzemi áldov poníznoszti, Za té zálog lűbéznoszti, Ká na czérkev tvojo szkrb más, Csrédi tvojoj pasztére dás, Nyé z-dűhom vodis, oprávas, V-môdroszti i szvetszti ponávas, I vu deli blagoszlávas.

2. Da tak lűbis lűdsztvo tvoje, Tak ravnaj szam nyega voje, Da v-neszkazlivoj vernoszti Hodijo szte-zo dú'znoszti; Nyi temno pamet preszvėti, I krhko szrdcze poszvėti, Vodi je, pôleg obécsi, Vszedni 'zitka pri tvojoj récsi, Kak visne isztine szvécsi.

3. Szemen po nyi vövr'zeno Vcsini vszegavécs blá'zeno. Poszlűhni nyi zdűhávanye, Koronűj name-nyávanye. Po nyi vötálana szvetsztva Naj bodo zálog blá'zensztva Vszém, kí szo tebi podáni, I, kak mi-loscse odebráni, Na zvelicsanye pozváni.

4. Daj, da sze tebé bojijo, I v-veri mocsno sztoj-jo, Potí tvoje prav lűbijo, I tebi v-szvetszti szlű'zi-jo, Odűrijo vszo szkazlivoszt, I zdr'zijo mertűcsli-voszt, Récs tvojo szrdcsno glászijo, Szvéti vu vszem táli hasznijo, I blagoszlov tvój vídijo.

5. Nyí poszlúhsávcze dűh szvéti V-dűsi i v-téli poszvėti, Da verne posztére szvoje, Kakti poszel-nike tvoje, Vu dobrom naszedűjejo, Bógajo i pos-tűjejo, Z-csisztoga szrdcza lűbijo, K-nyim sze sz-krotkosztjov pridrű'zijo, I nyim z-radosztjov szlű-'zijo.

6. Tak, tak szpuni tí tvojo rêcs, I nam dano ono obêcs, Kâ czérkev tvoja osztáne, Csi vsze, vsze sz-práhom posztáne, Kâ de ona vszêm národóm, Vszê mész i sztotin porodóm Tű násztava szpravicsanya, Vísnoğa mira, i vűpanya, Tam pa ednók zvelicsanya.

Vucsitelov.

Nôta: *Ka Bóg csiní, vsze je dobro.*

374. Drágo delo je, z-szkrbnosztjov Te neznane vucsiti, I, liki Jezus, z-vernosztjov Nyé na dobro voditi. Kaksza radoszt Csáka vrêloszt Po-bo'zni vucsitelov, Kak 'zitka voditelov! —

2. Obilen szád májo 'zeti Oni za trűd szvoj sztál-ni, Nájem vzemejo 'ze eti Od vnôgi szrdcz zahvál-ni; Tam pa ednók Odícsi Bóg Vu blá'zenoj vecsnoszt-i Nyé sz korônov vernosztí.

3. Ár kakszi áldov je za szvét, Te mále osznávla-ti, I nyé 'ze v-gingavoszti lét Z-jákosztjov oprávlati, Szredbenika Rêcsi 'zitka Odicsenomi szunczi Môcs szpraviti v-nyí szrdczi! —

4. Liki neobtrűdjen vrtník Gáji, csisztí czepike; Tak násztav dűhovni szkrbník Osznávla sôl mladike, Stere czvetêcs, I szád rodêcs, Vesz szvét blagosz-lávlajo, I radoszt ponávlajo.

5. Medtêm, nê li tű vu práhi Je blagoszlov nyí szkrbnoszt, Nego i tam v-dike tráhi Szád szkazűje nyí vernoszt: Prêk do z-szebom V-pravicze dom Neszli nyí vucseniczi Kincs szvoj vu lépom szrdczi.—

6. Tak drági kincsov daritel Je od tébe nam dáni Mò'z on, kí je, kak vucsitel Mladicskov k-nam pozváni. — Oh! — kak nebi, Ocsa, tebi Gorò szrdcz nasi áldov I za ete blagoszlov?! —

7. Bòg! vcsi nasz tak postüvati Nasega vucsitela, I zavelko prestimati Nyegve trüde i dela, Da z-szkuzami On med nami Nigdar pred licze tvoje Neneszé to'zbe szvoje.

8. Koronúj tí z-mírom eti Nyegvo neobtrüdjenoszt, I tam nyemi szád daj 'zeti Za takso zaszlú'zenoszt: Pelaj tvoj glász 'Z-nyim vréd i nász, Kak nyegve vucsenike, K-vidényi tvoje díke.

Poszläsávczov.

Nóta: *Krisztus veli: hodte k-meni.*

375.0 d tébe je réd czérkevni, Kak varvács do-brót düsevni, Bòg, hválen boj za nyega! — Kak módre szo tvoje potí! — I tú sze szkrbís verno tí Za mír lüdsztva tvojega.

2. Oh! — réd té blagoszloven boj, Da szkrbno varje órok tvoj, I csüda tvoja glászi; On naj vesz szvét preszvetsáva, Vodi, tròsta, poszvetsáva, Po récsi tvoje glászi.

3. Ocsa, kaksá radoszt za nász, Kâ sze tvoje isztine glász Po nyem tak rászúrjáva, Da zemlé szléd-nya krajina Tebé, i tvojega szína Vadlúje i zvisáva! —

4. Hvála! — tí i na nász szkrb más, I vu veri nasoj nam dás Voditele blá'zensztva, Kí nam z-mòdri-mi vüszdami, I vugodnimi delami Ká'zejo sztezo szvet-sztva.

5. Daj nam z-vrêlov gedrnosztjov, I z-cisztov szrdcza radosztjov Nyí návuk poszlähsati, I vsze, ka nasz v-récsi vcsijo, Ali pred nami csinijo, Szpamet-no premetati.

6. Csi je isztina, ka vcsíjo, I csi z-dél, stera csi-níjo, Szvéti krsztsanszka módroszt; Tí vcsíni vsze szádárodno, Tebi na szlú'zbo vugodno, Nam na mir, nyim na radoszt.

7. Daj sze nyim sz-tém bátriviti, I po ednom govoriti: „*Z-menom je dűh módroszti!* — *Ki szo tú moji, dobro znam, Ká do moji ednök i tam Vu nebeszkuj radoszti!*“ —

8. Csi gda kárájo okornoszt, Naj sze na dú'zno pokornoszt Híti grésnik zbüditi; Da, ka tí zapovés, szpuni, Ka pa dűsno vészt oszkrúni, Setűje odűriti.

9. Csi bi pa i oni szamí V-dobrom gda zmenkali, kak mí, Ni te nedaj nyí vcsenyá Nam vnèmar zame-távati, — Ni blázno ogrizávati Pred szvétom nyí postenyá.

10. Nágib gnűszne obsálnoszt, I grésne neza-hválnoszt Nasz naj nigdar nerú'zni; Niscse nasz po protivinsztvi, Niti po divjem pűsztinsztvi Neszprávlaj nyim vör tú'zni.

11. Tí vsze vr'zes ednök na jaj, Próti kim sze v-szkrivni szkuzaj Szlugi tvoji tó'zijo; Ár kí nyé odűr-jávajo, Bóg, tvoj réd zame-távajo, I szamí sze szô-dijo.

12. Né! — ocsa, nedaj nam nigdár Dára tvojga, szamim na kvár, Nevrédno zbantűvati; Vcsi nasz tú dűhovnikov réd Postűvati, i 'z-nyimi vréd Sze ed-nök zvelicsati.

Hí'zni goszpodárov.

Nóta: *Ki sze vu visnyem Bógi vűpa.*

376. Goszpodne! z-szrdcza te csesztímo, V-sztá-vi nase szamotnoszti; Ár od tébe i mí vizímo, Kak decza tvoje szkrbnoszt, I dűh nas sze sz-tebom vtoli, Csi te v-poníznoszti moli.

2. **Vszi**, kí zdâ pred tehom sztojímó, **Vszi** szmo szí po rodi szvoji, **V**-tvojoj lúbézni nedvojímó; **Ár** szmo po zákoni tvoji, **Po** kom szí nasz vküpeszkleno **Vu** tiváristvo blá'zeno.

3. **Blá'zen**, koga vu szvétom hi'ztvi **Dober** dúh lúbézni vodi! — **Mír**, i blagoszlov vu poistvi **V**-dvôri i pôli 'z-nyim hodi; **Radoszt** nahája on povszéd, **Ka**-makoli vr'ze pogléd.

4. **Blá'zen** trikrát, koga hí'zni réd **Dobri** otroczi szaa'zijo, **Ki** z-szvojimi roditelmi vréd **Bôgi** vu szvet-sztvi szlú'zijo, **Med** szebom sze postújejo, **I** lúdi nez-bantújejo! —

5. **Blá'zeni** szo, kí z-dr'zinov vréd **Bôga** v-radosz-ti csesztíjo, **I**, kak pela visne právde réd, **Od** nyega vu vszem viszijo! — **Oni**, csi szo gli nevolni, **Szo** i z-malim zadovolni. —

6. **Tak** je! — **Bôg**, kí szo tebi verni, **I** v-jedinszt-vi prebivájo, **Ognejo** sze vdárczov neszmeri, **I** blagoszlov tvoj v'zívájo, **I**, gda czil szvoj prebe'zijo, **Od** tébe nájem dobijo.

7. **Posles**, ísztina, tí vnogokrát **I** pobo'zne szlú'z-benike **Med** bodélje ró'ze 'zitka brát, **I** szküsávat protivníke, **Te'zki** beteg nyí 'zivot trt, **Ino** nyí szrd-cze raut szmrt:

8. **Ali**, csi mirovno trpíjo **Szebi** oszodjene kri'ze, **I** pod bremenom nezdvójíjo; **K**-blá'zensztvi sztôpíjo bli'ze: **Ti** zdignes nyé po trplényi **K**-vecsne radoszti 'zivlényi.

9. **I** mí, csi nasz gli szmrt razlôcsi, **Ednôk** pá vszi vküppridemo, **I** tam sze nam 'zítek odlôcsi, **Gda** od etecz odidemo, **Vu** popolne radoszti vrt, **Gde** nasz vecs neraztepé szmrt.

10. **Tam**, tam mo vu díke králevsztví **Szpévali** toj szmilenoszti, **Stera** nasz k-taksemi blá'zensztvi **Pela** z-dôla mrtelnoszti, **I** stera nam dá 'ze eti **V**-lê-poj radoszti tál meti.

Szlü'zbene dr'zine.

Nôta: *Vu vszákóm mojem djányi.*

377. **T**i, sztáve moje goszpôd, **K**í v-rôki más mojo pôt, **M**e vcsi szpunyávati **V**-nekleknyenoj vernoszti **O**pravicze dú'znoszti, **I** v-szvet-sztvi te zvisávati.

2. **M**ôdro szkoncsanye tvoje **J**e i sztán szlü'zbe moje, **M**ili ravnitel moj! — **K**akda tak jasz v-nyé nebi **P**o vóli hodo tebi, **B**ôgavsi glász i tanács tvoj? —

3. **O**h! — **d**aj mi dobrovolno, **I** né nezadovolno, **B**remen odnásati, **I** v-právojj poníznoszti, **N**é vu gnúsznoj gízdoszti **S**ze vu vszem oponásati.

4. **H**aszek vértá iszkati, **D**rúgi nêzbantüvati, **I** zdr'zati vernoszt, **O**dűriti vszo rú'znoszt, **I** varvati nedú'znoszt — **T**ô dá dr'zincseti vrêdnoszt.

5. **A**li, csi nyé hotlívoszt, **Z**lo, tatía, vtraglívoszt **E**dnók zgrábi v-mre'ze, **P**okvari nyega têlo, **D**úso, i bivoszt czêlo, **I** nyé na vecsni jaj vr'ze.

6. **V**olo tvojo iszkati, **I** v-dobrom sze fliszati **M**e vcsi, ocsa 'zitka; **Á**r v-tvojoj szlü'zbi sztojjm, **I** csi sze te prav bojím, **S**zpunim dú'znoszt szlü'zbenika.

7. **Z**nam, kâ mojo nevernoszt, **I**no vszákó odűrnoszt **C**sáka nájem brítki; **C**si szem pa v-szlü'zbi veren, **V**zemem lon moj primeren **E**ti, i v-vecsnom prebitki.

8. **B**ôg! na tô kebzüvati, **I** tak vernoszt zdr'zati **M**e vcsi dober dúh tvoj, **N**aj v-tvojem bo'zem sztráhi **S**zlü'zim eti vu práhi, **I** tam gvüsno vemem lon moj.

Hí'znikov.

Nôta: *Oh zdicseno sz. trojsztvo!*

378. Ti, nébe, zemle sztvoritel, Szi i hi'ztva nasztavitel, Po sterom je i náj szama Vküpszklenola tvoja rama.

2. Ti tak i potom z-nama boj, I daj nama blagoszlov tvoj K-vszemi nájnomi hotényi, Pocsívanyi, i csinényi.

3. Daj, da sze tebé bojíva, I vu tebi nedvojíva, Edendrúgoga lúbíva, I dobrim lüdém szlú'ziva.

4. Na dúso naj szkrb nosziva, Tebi sze z szrdcza molíva, I za vsze, v-kom táj jemléva, Pred tébe áldov neszéva.

5. Zdr'zi naj v-sztálnom jedinsztvi, Próti zle, i protivinsztvi; Vcsi naj zákon tvoj varvati, I vu lúbézni vandrati.

6. Vcsi naj szkrblívo delati, Ino vu vszem réd pelati, — Na dományi oprávlanye, I szirôt blagoszlávlanye.

7. Tálnika szí bojdva v-szrecsi, Kak v-nevôli i v-neszrecsi, Vszáko bremen vküp znásajôcs, I med szebom sze trôstajôcs.

8. Falinge nájne znásajva, Pred szvétom nerazglásajva; Varva sze divje lútoszti, I potújva vu krotkoszti.

9. Csisztá náklonoszt jákoszti Nama naj szlú'zi k-radoszti; Ár gde sze ona nahája, Tam, li tam blá'zensztvo vgája.

10. Csi naj obdarújes z-deczôv, Naj szí módro deneva 'z-nyôv, Vcsivsa jo v-tvojoj bojazni, I vu detinszkój vüpazni.

11. I, csi naj razlôcsis v-szmrti, Vjedínaj naj v-dike vrti, Gde va v-blá'zenoj vecsnoszti Czvela v-sztálnoj lúbéznoszti.

Na obszojno nóto.

379. Dobri hí'zniczi, ví poszlúhsajte! Vasega réda sze zdr'ávajte, Szvétoga hí'ztva zrok premiszlite, Da szná'zen 'zítek sztálno lúbite.

2. Nika drúgo nê je szvéto hí'ztvo, Nego dvé verni szrdcz tiváristvo, Nezbontan zákon nyídvi jedinsztva, I pravdeni sztan 'zitka obsinsztva.

3. Zákon ete je Bôg szam nasztavo, I med vernimi goriposztavo, Ino, kak visno szkoncsanye szvéto, Za trôji zrokov volo poszvéto.

4. Te *prvi zrok* je — deczé rodjenye, Szkrbno hránenye, módro vodjenye, Na povnô'zanye zemle národov, I poszvetsenye szvéta porodov.

5. Nasztávleni je té zákon drügôcs, Da bi med szkrbmi meo cslovek pomôcs, Veszelitela v-dnévi 'zaloszti, Ino tálnika v-dári radoszti.

6. *Tretics* je zákon té Bôg nasztavo, Da bi náasztavo csisztôcse szpravo, Naj bi sze varvao szvét vsze rú'znozti, I 'zivo v-szvetsztvi i nedú'znozti. —

7. Verni hí'zniczi, na tò kebzújte! Vszedni vu bo'zem sztráhi potújte; 'Zívte med szebom vu lúbéznoszti, I szpunyávajte dú'znozst v-vernoszti.

8. Tak, tak vasz vu vszem Bôg blagoszlovi, Kí szte tú odebráni nyegovi, I, po szkoncsanoj hodbi vernoszti, Zviszi vasz ednôk v-diki vecznoszti.

9. Blá'zeni szo, kí Bôga lúbijo, I nyemi v-'zivoj veri szlú'zijo, Právde nyegove neoszkrúnijo, Nego nyô vu vszem verno szpunijo! —

10. Szrecsni te i ví'ze eti v-práhi, Csi nezménkate vu bo'zem sztráhi; Vidli te vu vszem ocsé blagoszlov, I pocsiné szí v-vami dúh nyegov.

11. Gori de rászla vasa decsicza, Vam na postenyé i radoszt szrdcza, Na lépi czvétek vase rodbine, I diko czérkvi, i domovine. —

12. Tak velki zákon je szvéto hí'ztvo, Kakti dvé

verni szrdcz tiváristvo! — Taksi blagoszlov nyé naszledúje, Dokecs je szam Bóg tam korunúje! —

Noszécsi 'zén.

Nôta: *Nócs je pred dvérmi vszê.*

380. Sztvoritel szmileni! Zvisávam te, kak o-cso, Kâ szi sze vu meni Zdâ tak csüdno odícso, Gda v-utrobi mojoj Noszim blagoszlov tvoji.

2. Szpoznam, ocsa, kâ szem Nevrédna szlú'zbenicza, I ednók bom vu vszem Blá'zena rodjenicza, Csi kak prôti tebi Nevgresím obszebi.

3. Ali, oh jaj meni, Csi kak vtepém nedú'znoszt, I mojmi szemeni Vtajím materszko dú'znoszt! — Jaj! — csi nyé zaprávim, Dúsi mantra szprávim.

4. Tü de me pravicza Szvétá trdno klácsila, Tam pa pekla kmicza Brezi koncza trápila. Nindri dúsa moja Nenaide pokoja! —

5. Ocsa! vari me tí Etak sztrasne bláznoszt. Vcsi me tvoje potí Vandrati v-bojazností, Szád moj obarvati, I na 'zítek dati.

6. Oh! — zdr'zi do czila Moj i deteta 'zítek, I daj, da veszêla Zadobim jasz on hípek, Vu sterom porod moj Zavídi poszvét tvoji.

7. Rodjênya bolezní Mi szmileno zlehkóti, I daj mi v-lúbézni Krilo vküpzagnóti Zdravo déte moje, Kak dár rôke tvoje.

8. Prími nyé z-miloszti Med odebráne tvoje, I po szvétom krszti Je imenúj za szvoje; Naj ti szlú'zi v-szvetsztvi, I tál má v-blá'zensztvi. —

9. Tak bom te tü v-práhi 'Z-nyim navküpe csesztíla, I nyé v-tvojem sztráhi Sztálno vandrati vcsíla; Dokecs me ti, Bóg, szam Odícis 'z-nyim vréd tam.

Roditelov.

Nôta: *Kako k-hladnoj vodi jelen.*

381. **V**u vszákóm deteti mojém, **Ocsa**, dár tvoj szpoznávám, **I** tebé, po dŭhi tvojém **Molécs**, za nyé zvisávám. Daj mi za nyé szkrbeti, **I** nyi szrecso 'zeleti, **Tak** da je vu tvojém sztráhi **Gorihránim** eti v-práhi.

2. Oh tí, kí szi mené hráno **Do etimao** z-dobrôte, **I** deczo mojo bos bráno, **Kak** vsze drŭge szirôte, **Nyi** bre'z trôsta nenihas, **Nego** nyim blagoszlov dás, **Da** vu tebi nezdojijo, **I** vu szvetsztvi te csesztijo.

3. **Kak** vnôge pogŭbelnoszti **Nyé** vu 'zitki csákajo, **I** od kakse dreszélnoszti **Sze** csesztô potákajo! — **Sto** zdr'zi nyé zvôn tébe, **Veren** varivács nébe, **Naj** sze v-grêhe nevtopijo, **I** od szkvarjênya zdr'zijo? —

4. **Ravnaj** nyim pamet i szrdcze, **Bôg**, na tvojo bojazen, **Naj** sze szvéti v-nyí, **kak** szuncze, **Pobo'z-**noszt i vŭpazen, **Da** do v-csészti szkrblivi, **I** v-nevôli trplivi, **Med** szebom sze pa zbívajo, **I** blagoszlov tvoj v'zívajo.

5. **Vszáki** dén sze naj bôgsajo, **I** v-môdroszti czvetéjo, **Tanács** tvoj radi bôgajo, **I** v-jákoszti rasztéjo; **V-szrecsi** i prémocsnozti **Je** vari szprevédnoszti, **Naj** sze od zla nezgrábijo, **I** sz-tébe neszpozábijo.

6. **Na** velki dén szôdbe tvoje **Daj** meni tô blá'zensztvo, **Da** v-seregi deczé moje **Pridôcs** v-tvoje králevsztvo, **Vsze** okôli szébe mam, **I** té odgôvor ti dam: „**Tô** szo, **ocsa**, **ké** szi mi dao; **Vsze** szem je na 'zitek zdr'zao!“ —

Nôta: *Gorixdignem ocsi moje.*

382. **Velko** je, oh roditelje, **I** mládicskov voditelje, **Velko** je vase pozványe, **Kak** goszpodna dugoványe! —

2. Trden racsún dáte szodeczi, Csi szo kak vasi otroczi Po vasz zlocsasztui vcsinyeni, I tak v-prepaszt môk szünyeni.

3. Od vász de prosena nyí krv, I neveszne prsz vasi csrv, Csi vasz li eden bin te'zí, V-kóm zrok nyí szkvarjênya le'zí.

4. Oh! — na rêcs eto kebzűjte, I na tom bidti setűjte, Da nika nezaműdite, Po kom nyé mantre resite.

5. Pazte na nyí sztávo czêlo — Na dűso, ino na têlo, I vsze, ka nyim haszni, csinte, Ka pa skôdi, tô odrinte.

6. Bűdte je sz-pêldov na dobro, Hodêcsi pred nyimi môdro, Da, liki v-lêtaj rasztêjo, Tak naj v-môdroszti czvetêjo.

7. Vcsite je nűczati vrêmen, I szêjati 'zítka szemem; Ár sz-tak bisztrim tekájom lét Hitro povêhne i nyí czvêt.

8. Mête szkrb na nyí kotrige, Tak da nedo porob brige, Betegov ino rônoszti, Po zle vase nemárnoszti.

9. Vcsite, i dajte je vcsiti, Ka májo, ka nê csiniti, Da znájo prav razszôditi, V-kom nyim je lekho blôditi.

10. Ka je csloveki szpodobno, Bôgi i lűdém vugodno, Tô v-nyí méhko szrdcze czêpte, Vsze hűdo pa 'z-nyega trêbte.

11. Nyí korôna boj — nedű'znoszt, Da niksi grêh, niksa rű'znoszt Nigdar nyí dűse nevtépé, Ni nyé míra nepotépé. —

12. Tak do oni vasa díka Tam pred líczem szredbeníka, Gda sze vam v-velkoj vecsnoszti Podelí nájem vernoszti.

Otrokov.

Nôta: *Jezusa neodpüsztim.*

383. **T**ebi, ocsa, poszvetím Na áldov vszáki
moj hípek; **T**ebé zahválno csesztím; **Á**r
szi mi tí dao moj 'zítek, **D**ao szi mi roditele, **K**ak
verne hranitele.

2. Daj, da, kak dober otrok, **N**yim doszta radosz-
ti szprávlam, **I** britki szkúz vszáki zrok **O**d nyi szkr-
blivo odprávlam, **N**yé veszelím vu djányi, **I** vrélosz-
ti v-pozványi.

3. Naj nyim bodem pokoren **V**u vszem, ka sze
tebi vídi, **I** né, kak szin okoren, **V**-nágibi i 'zitki
hűdi; **N**yi zapoved tak zdr'zim, **K**ak sze v-tvojoj
rêcsi vcsim.

4. Vu nyi britkoj 'zaloszti **N**yim naj bodem ve-
szelitel, **I** v-nyí szlaboj sztaroszti **P**omocsnik, ino
hranitel; **I** csi kaksi bin v-nyí znam, **N**aj 'z-nyim
potrplénye mam.

5. Vsze naj od nyi odvrném, **K**a je szrdczi na bo-
lezen, **I** nyim vu vszem povrném **K**-meni szkázano lü-
bézen; **D**a sze pred sztolczom bo'zim **O**d nyi szkuze
netó'zim.

6. Rêcsi tvoje szvetloszti **S**ze mi daj i tü dr'zati,
Ino v-szrdcza vréloszti **J**ezusa naszledüvati, **K**í sze
je roditelom **P**ôdao z-'zitkom i z-delom.

7. Tak de práva pobo'znoszt **K**orôna mladoszti
moje; **T**ak mi ti, visna zmo'znoszt, **N**evtajis lübéz-
ni tvoje, **I** pôt moje vernoszt **O**dícsis vu vecsnoszt.

Nôta: *Nébe i zemle sztvoritel.*

384. **B**ôg, mládim zapovedáva **S**ztarése postü-
vati, **I** trdno prepovedáva **N**yé vu kom
zbantüvati, — **N**aime pa roditele, **O**blászt, i vucsi-
tele.

2. Ví, kí z-ôcsi roditelov Britke szkuze prêsate, I vu pehář vucsitelov Csemér placsa mêsate, Nezhválni otroczi! Kak dáte racsún szodézi? —

3. Ali, ví, kí postújete Oszobo ti sztarési, I vnêmár nezbantújete, Kí szo od vász prednyési; Vandrajte sztálno tó pôť, Naj vasz zviszi tam goszpôd.

Vdovicz.

Nôta: *Szťvoritel nebeszki.*

385. **T**í, ocsa miloszti, Me vídis v-britkoszti. — Ah! — zaislo je szuncze moje: Globoko szpí, sz-kim szí mi tí Lehkôto vsze potí.

2. **T**í szí mi dao mír tvoř V-hí'znoj szťávi mojoj; Ali zdá me placš obvzeme Vú dovinszťvi, szírotinszťvi, I tú'znom jedinszťvi.

3. **V**-radoszti, v-bolezni Szva v-szťálnoj lúbézni, Bôg, pred tebm tú med szebom Potúvala, mír v'zívala, I csészť szpunyávala.

4. **L**i tvořa bojazen, I szťálna vüpazen Je v-radoszti, i v-'zaloszti Nář krepíla, veszelíla, Ino pokojíla.

5. Ali — jář! — léhno je Trák radoszti moje: Tam szpí moj vrács, i varivács Na tël czíli, ocsa míli, Vzemle mrzłom kríli.

6. **T**í moje vdovinszťvo, Kří'z, i szírotinszťvo V-racsúni más, vídis i znás. — Vszamogôcsi, boj k-pomôcsi Meni v toř te'zkôcsi! —

7. **N**edaj mi zdvojiti, Nego pokojiti Szřdce moje z-récsi tvoře Obecsanyem, i trôstanyem, Nad tvořim szkoncsanyem.

8. **V**zemi deczo mořo Pod obranbo tvořo; Daj, da řo řasz escse kak csasz Morem vesiti, veszeliti, I v-dobrom krepiti.

9. **P**elaj czíli prôti Nyé po szvetszťva pôťi, Da sze

tam vszi vu nebészi Zavidimo, odicsimo, I tebé dícsimo.

Sziroticz.

Nôta: *Ka Bôg csini, vsze je dobro.*

386. Ah! — nemam vecs roditelov; Szirotinsztvo je sors moj: Nemam szkrbui hranitelov, Ki szo 'ze v-skrinyi tesznoj. Moja mladost, Moja radoszt Je 'ze porob 'zaloszt, I prepaszt vsze 'zúkoszt.

2. Sto, sto me 'ze má voditi Na sztezi pobo'znošti? — Sto na vsze dobro vucsiti, I trôstati v-tú'znošti? — Sto hrániti, I brániti? — Bôg, kak szí me osztavo, Gda szí mi té kri'z szpravo! —

3. Vecsna nôcs je 'ze pokrjla Szrdcza ona sz-temnosztjov, Stera szo mené dojila, I varvala z ver-nosztjov. — Jaj meni, jaj! — Ka zacsnem zdaj Jasz, vbôga szíroticza, Kak blodécsa ovcsicza? —

4. Ocsa! na tébe sze szlonim; Tí boj sorsa mojga vrács. Znam, kâ sze v-dvojnoszt nevtomim, Csi bos tí moj varivács. Tí mi zbúdi Z-dobri lúdi Szmilene hranitele, I módre voditele.

5. Roditelov moji vernoszt Koronúj tam v-vecsnoszt; Odpúsztí mojo nevernoszt, Csi szem nyim bio k-tú'znošti. Ká'zi mi tí 'Zítka potí, I zviszi me na czíli 'Z-nyimi vréd, ocsa mili! —

Nôta: *'Zivém jasz, tak velí tvoí Bôg.*

387. Bôg szam je branitel vdovicz, I ocsa vbôgi szíroticz. Jaj vszákomi, kí nyé man-trá, Ino nyim na to'zbo zrok dá! — Nyí szkuza de na szrda dén Nyemi vecsne mantre plamén.

2. Ali kí nyé szrdcsno bráni, Na dobro vcsi, ino hráni, On ednók z-veszélím szrdczom Posztáne pred

'zitka szodczom; Ár, da nyega naszledüje, Z-dikov sze tam koronüje.

3. Odpri tak szirôtam szrdcze, Boj tú'znim veszélja szuncze, I, kak angel v-bo'zem kêpi, Szka'zűj k-vbôgim nágib lépi: Szêjaj radoszt vu vernoszt, I szprávlaj szí mír vecsnoszt.

X. Rázloczna vrszt lüdi.

Detinsztvo.

Nôta: *Szrdcza mega britkoszti.*

388. **K**ak rô'zicze v szamnoszti Odicseno czvetéjo; Tak v-szvojoj gingavoszti Decza gorirasztéjo.

2. Vüpanya czvét je nyí vrszt, Z-steroga v-lét tekáji Vísesne môdroszti prszt Szád blagoszlova zgáji.

3. Méhki vôszk szo prszí nyí, I zlehka sze vrazíjo, Zlehka vsze, ka sze godí — Dobro, húdo — zdr'zijo.

4. Nyí vola je czepika, Stera sze zlehka vugne, I, kak szlaba mladika, Kamkoli sze scsé, nagne.

5. Tú sze zná'zitka szemen V-dober grünt potori-ti, Tú travín húdo plemen Zidti, i naploditi.

6. Kaksega blagoszlova Sztebla gáji tú môdroszt, I dréva kak lagova Zlocsasztñi lüdi nôroszt!

7. Eti sze nedú'znoszt Szteber goriposztávi, Ali grésnoj rú'znoszt Méhka blazina szprávi.

8. Tú sze sereg blá'zeni Angelov povno'záva, Ali pa zavr'zeni Dühöv racsún zvrzáva. —

9. Na nyé záto z-môdrosztjov, Roditelje, kebzűjte, Ino ze-vszoj szkrbnosztjov Nyé voditi setűjte.

10. Z-récsjov, sz-példov, z-návukom Nyé tak voditi máte, Da kak nyí szrdczi vu kom Na gréh szpá-ke nedáte.

11. Hrante nyé szvéti gori **Za** pobo'zne vandrare,
I nebeszkomi dvori **Za** vrédne mesztancsare.

12. Tak bodejo oni vam 'Ze tú lépa koróna, I ver-
noszt vasa sze tam **Z**-dike nájemom lóna.

Mladoszt.

Nóta: *Vszi lüdje morejo mréti.*

389. **M**ladoszti moje sztvoritel! Poszlúhni pros-
nyo mojo: **Ti** mi, oh môder voditel, Po-
déli dészno tvojo; **Pelaj** me po szvetsztva pôti **Czili**
vekvecsnoszti prôti, **Da** vszedni v-tvojem sztráhi
Vandram eti vu práhi.

2. **Ti** mi dopüsztis v-mladoszti 'Zítka rô'zicze bra-
ti; **Ali** velis mi v-radoszti **Na** szrdcze kebzüvati, **Naj**
me vdér nyega nevkani, **I** grêh düse neorani: **Ár** bi
mi tak na dén tvoj **Te'zki** bio tam racsún moj.

3. **Csi** mi gda példa bláznikov **Vu** dobrom szpáko
dáva, **I** düso jálnoszt blódnikov **Od** tébe zapeláva;
Ti me vesi verosztüvati, **I** boj vere bojüvati, **Da** vu
tebi nedvojím, **I** v-jákoszti obsztojím.

4. **Daj** mi vszedni v-poníznoszti **Szvéti** kèp tvoj
nosziti, **I** vu môdroj szkrblívoszti **Vrêmen** moje tro-
siti, **Düse**, téla czvét varvati, **I** tak posteno vandra-
ti, **Da** me velki i máli **V**-hodbi mojoj pohváli.

5. **Koróna** moje mladoszti **Bojdi** szrdcza nedú'z-
noszt; **Ona** mi v-szêroj sztároszti **Lehkôti** dnévov
tú'znoszt, **Da** sze k-mojemi vecséri **Pribli'závam** v-
tihom míri, **I**, geto düso püsztím, **Na** vecsno radoszt
zaszpím.

Mo'ztvo.

Nóta: *Dokoncsao szem jasz 'zítek moj.*

390. **K**ak znameniti je sztau-moj, **I** csészt moj-
ga pozványa! — **Na** méne gléda, **Bôg**,

szvét tvoj, Na méne sze naszlánya; Mené vnôgo te'zi bremen Dnévov dobri ino húdi: Jasz, jasz mam szêjati szemen Míra i szrecse lúdi.

2. Porod zdásni i pridôcsi Na méne vr'ze pogléd, Blúzi i dalecs 'zivôcsi Mené íszcsejo povszéd. Obsinszke szvéta násztave Li po meni májo sztáti, I vsze blá'zensztva náprave V-czvétki szvojem obsztáti.

3. Oh Bôg! kak velki je czil moj, Kak szvéta moja dú'znoszt! — Kak lehko zakoczkam mír tvoj, Iuo mojo nedú'znoszt! — Csi gda vkleknem v-dobrom djányi, Oszkrúnim szvéto csészt mojo, Trdno zmenkam vu pozvány, I szpádnem v-szôdbo tvoj.

4. Ali, nê! — tí, mili ocsa, Mi nedás pomenkati; Tvoja rama i miloscsa Me scsé v-tom podpérati: Vém szi me tí koronüvao Ze-vsziemi popolnosztami, I 'zíték moj obdarüvao Sz-telkimi prilíkami.

5. Szpodoben szem poprávlati Sztávo národa tvojga, I vsze dobro oprávlati V-csészti pozványa mojga, — Sz-példov pôt szvetsztva kázati, Z-récsjov ze-szna zla büditi, Z-dármí vbôge pomágati, Z-vrêlosztjov vszém szlú'ziti. —

6. Vcsi me tak szrdcsno nosziti Na méne djáuo bremen, I hasznovito trositi Od tébe vzéto vrêmen: Tvoja díka, i mír lúdi Mi vszigdar tak pred ocsmí boj, Da v-dnévi dobri i húdi Nezmenkam v-csészti mojoj.

7. Nagne sze, kak tenya dén moj, I doide me tú'zna nôcs; Sztere sze v-sztaroszti szêroj Dúse, têla mojga môcs: Keszno de te zacsinyati, Ka szem vu mo'ztvi zamúdo, Keszno britko 'zalüvati, Csi szem v-dobrom obrúdo.

8. I sto mi je porok vu tom, Kâ me szmrt vönevszecsé, I 'ze na bé'záji mo'zkom Sz-prílike vöneszlecsé? — — Jaj meni! — kaksi racsún mam Dati od safarsztva mojga, Csi brez' vrêdnosztí sztánem tam Pred sztolczom szrda tvojga?! —

Sztaroszt.

Nôta: *Hválím jasx tebé, goszpodne.*

391. **T**í, kí szi mi bio v-mladoszti Mojoj szkrben voditel, Bôg, tí mi boj i v-sztaroszti Moj trôst ino branitel.

2. Oh ocsa! moja nemocsnoszt Sze vszâkdén povéksáva; Blúzi mi je velka vecsnoszt: Szmrt me 'ze vözezáva.

3. Hvála tebi, koga vernoszt Je dotécz z-menom bila, I ocsinszka mila szkrbnoszt Me vszední veszelila.

4. Oh! — boj z-menom i nadale, Dokecs mam tú vandrati, Da ti i té vöre male Znam na csészt âldüvati.

5. Da 'ze szam z-szebom nelâdam Pod bremenom sztaroszti; Tak sze tebi ze-vsâm tâdam Vu velikoj szlaboszt.

6. Doszta lêpi dnévov szi mi Dao dotécz zadobiti; Daj sze mi zdâ i sz-tú'znimi Vu vszem zadovoliti.

7. Nê! — nedaj mi morjüvati, Kakoli mi dati más; Ár li tí sors moj ravnati, Meni na blá'zensztvo, znâs.

8. Ka mi je escse znâsati, Nede dugo trpelo, I, csi vernoszt znam zdr'zati, Dike nâjem de melo.

9. Na tô me tak vcsi paziti, Kâ bom szkoro angel tvojj, Naj sze tak sztrsznem vraziti Sz-kémkoli velki düh moj.

10. Prék bom sô — prék na lepsi szvét Nezburkane radoszti, Gde nigdar nepovêhne czvét Dnévov moje mladoszti.

11. Tá sze mi daj pozdignoti Pri poszvêti vüpanya, Tá szrdcze 'ze zdâ nagnoti K-vretini zvelicsanya.

12. Tak sze nebodem dreszelio V-tom szprhlivom satori; Ár bom sze szkoro veszelio Tam v-nebeszkom tábori.

XI. Rázlocsne prílike.

Návod dūhovnika.

Nóta: *Oh 'zítka ino szmrty goszpôd!*

392.Podêli, Bôg, szlugi tvojemí K-nôvoj nye-
ga csészti pomôcs, Naj k-szvétomí sztá-
ni szvojemí Vzeme prípravnoszt ino môcs: Vlê na
pasztéra nasega, Vlê zdâ vö dūha tvojega.

2. Szemen, stero on szêjati má, Naj prinása szád
veszéli, I ednôk obilno 'zétvo dá Zadobiti tam na
czili Nyemi, szejácsi vernomí, I lüdsztvi odebránomí.

3. Ni eden z-oni naj nepreide, Ké szi na nyega
zavüpaó. Z-szvetsztva példov naj naprêide, I szam
csiní, ka de predgao; Da vsze po jákosztí pôtí Szrd-
csno pela czili prôti.

4. Sz-protivníkmi tvoje pravicze Sze naj bátriv-
no vojszkúje, Jáke krepí, robom pa kmicze Kára-
jôcs prôtisztanyúje, Milo trôsta plakajôcse, I bá-
trivi czagajôcse.

5. Daj sze nam ga verno dr'zati Z-szrdczom, z-
'zítkom, i z-delami, I z-gotovim dūhom bôgati, Gda
dobro szprávla med nami; *Ár ki récs bo'zo postúje,*
On nyé szlugov nezbantúje.

6. Oh tí, kí szi tak csüdno vodo Nász dotécz po
tvoji potáj! Tí bos i potom z-nami hodo V-'zítka, i
vere pripetjáj: Tvoji szmo mí v-etom 'zítki, Tvoji
mo v-vecsnom prebítki.

7. V-szôdbi szi na dêszo posztavi Tí nasega vu-
csitela, I nász, tvoje ovczé vküpszpravi Kre nyega,
kak voditela, Gde mo 'z-nyim vréd, ocsa mili, Rav-
nanye tvoje csesztíli.

Szpôved deczé.

V-xacsétki.

(Decza szama.)

Nôta: *Oh Bóg, oh míli Bóg!*

393. **P**red tvojim oltárom, Bóg, posztánemo zdâ mi, Naj ono príszego Dnesz ponôvimo szami, Stera sze je v-krszti Za nász dolidjála, Gda sze ti je dúsa Na szlú'zbo podála.

2. Sztálnoszt v-právoj veri, I 'zítka pobo'znoszt, Trôst v-tvojoj milôcsi, Lübézni, i zmo'znoszt, I nemrtelnoszt Blá'zeno vüpanye. — Tô de dnesz vüsztnasi, Tô szrdcz vadlûvanye. —

3. Oh! — boj nam nazôcsi Pri nasem goridjányi, I daj dúha pomôcs K-tak velkomi pozványi: Zdr'zi nász do szmrti Vu tvojem závezki, I daj nam za nájem Őrok tvoj nebeszki.

Na konczi.

(Gmaina szama.)

Nôta: *Szná'zi sze, oh drága dúsa!*

394. **G**lédaj, ocsa, na sereg tvoj, Kí je krsztni závezek szvoj Zdâ pá sz-príszegov ponôvo, I préksztôpo na pôtnôvo — Na pôt vere, ino szvetsztva, Trôsta, míra, i blá'zensztva, Pokoj Jezus, szvéti szin tvoj, Pela verne na űrok szvoj.

2. Naj ide on po toj pôti Czíli vekvecsnošti prôti, Tak da ga bláznikov jálnoszt Nezapela na nesztálnoszt: Naj varje vero, nedú'znoszt, Vrêlo szpuni vszáko dú'znoszt, I ednók vu tvojem kríli Naide sztánek, ocsa míli!

3. Zakrívaj ga sz-perôtami, I vészeli z-dobrôtami, Da v-szküsávanyi obsztojí, I v-tebi nigdar nedvojí, Boj 'zítka sztálno bojúje, I k-czíli szrdcsno potúje: Dokecs v-blá'zenoj vecsnosztí Vzeme korôno vernosztí.

Czérkevno leto.

Nôta: *Oh 'zítka ino szmrí goszpód!*

395. Sztojí rêcs tvoja, kak pecsína, Sztojí, o-csa, nyé isztina; V-nyé 'zivé zemlé okroglina, Ona je míra vretina, I vszê kincs i te osztáne, Csi vsze, vsze sz-práhom posztáne.

2. Szvedocsi nam tô sztotin be'záj, I obsinszka dugoványa, Szvedocsi lét czérkevni tekáj, I lépi czvét vadlűványa, Prêdga prigod csúd teliki, I denésnyi dén veliki.

3. Kak lehko bi mí v-pretekôcsi Dnévi kincs ete zgúbili, I túhe dühé vecsne nôcsi Meszto tébe polúbili, Zablôdivsi od krsztsansztva, Na gnűszno sztezo bolvansztva! —

4. Kak lehko bi nasz zapelávczi V-mre'ze jálnosztí vlôvili, I vere nase ospotávczi Na sztezi 'zítka zblôdili, Od tébe, Bôg, odtúhili, I robe kmicze vcsínili! —

5. Kak lehko bi zmo'zni blôdnikov Szila nam té kincs potepla, I hűda vész grêsni bláznikov Csiszto nase szrdcze vtepla, Dűsni 'zítek nas vmorila, I nász v-prepaszt mók vtopíla! —

6. Ali, nê! — tí szí verosztűvao Nad tvojomí szirôtami; Tí szí nasz tak zmo'zno zakrívao Z-ocsinszkimi perôtami, Da szí vu veri vrsó nász, I zdr'zao rêcsi tvoje glász.

7. Oh! — dabi i mí kebzüvali Na naso krsztsanszko dú'znoszt, Dabi v-lêpom szrdczi varvali Tvoj

glász, i naso nedú'znoszt, I dosztojno tebé, ocsó,
Csesztíli za tó miloscso! —

8. Daj nam z-szrdcza ob'zalüvati Mrzloszt naso k-
tvojoj récsi, I potom szkrbno potüvati Pri nyé odí-
csenój szvécsi: I tak ti, mili ocsa, tó Naj dús za-
hválni áldov bô. —

9. I v-tom nôvom czérkevnom leti Pászi nász, se-
reg tvoj verni. Daj sze nam za dúso szkrbeti, Var-
vati gréhov odúrni, Rászti v-tvojoj bojaznoszti, I
v-detinszkój vüpaznoszti.

10. Ednók mo v-dr'zélaj nebeszki Obládnoszt
vere szvetíli, I vise oltárov zemelszki Tebé popol-
no csesztíli, Szpévavsi v-díke szvetloszti Himnuse
nemrtelnoszti.

Poszvetsenye czérkvi.

Nôta: *Bojdi díka i postenyé.*

396. Pred tebom, düh nemrtelen, Posztáne
dnesz sereg tvoj, I áldüje ti zahválen
Áldov vu hi'zi etoj, Stero iméni tvojemí, Ino blá-
'zensztvi szvojemí Poszvetsáva vradoszti.

2. Ti szi blagoszlovo trüde, I k-deli môcs darü-
vao, Odvrno prígode húde, I vréloszt koronüvao;
Po tebi tak, sorsa vladár, Sztojí csészti tvoje ol-
tár, — Sztojí tá *hi'za mira.*

3. Mí 'ze v-míri pocsívamo Na telki trúdiv czíli,
I nyí szladki szád v'zívamo Vu hi'ze ete kríli; Vsze
gorinaidemo vu nyé, Ka pobo'zno szrdcze 'zelé,
I k-düse míri szlísi.

4. Tí, oh vretina vszê dobrôt, I vszega blagosz-
lova, Tí szi vléjao na naso pôt Punoszt tvojga áldo-
va: Tebé záto, ocsa 'zítka, Tebé sze, prisztája
díka, Tebé csészt szrdcz zahválni.

5. Oh! — dnésnyi áldov gorécsi, Bôg, tebi pri-

jéten boj. Tí szlisaj glász szrdcz molécsi, Gda te zové národ tvoj: Szkrbi tvojoj porocsena Boj hi'za tá poszvetsena, I v-prisesztinom vrêmeni.

6. Dugo boj voditelkinya Lüdsztva tvojeja ona, I szkrbna varitelkinya, Díke tvoje zákona: Czveti v-nyé krili isztina, I boj blá'zensztva vretina Odvétki készni sztotin.

7. Med nyé sztenami vjedínaj Vszê miszli razte-pene, I na szvetsztvo opomínaj Dúse z-grêhom vte-pene; Vléczi szam vsze od zemelszki, Na 'zelénye ti nebeszki: Vrsi czvét pobo'znoszt.

8. Eti poszlúhni národ tvoj, Gda de tebé zezá-vao; Eti nyemi tí blúzi boj, Gda de k-tebi zdühá-vao — Za czvétek tvoje isztine, Krála pa i domo-vine, I vszê, vszê sztánov szrecso.

9. Vera, lübézen, vüpanye Naj eti má sztánek szvoj; Mír, radoszt, i szkúz vtisanye Naj tü naide národ tvoj: Tü sze naj pozdigne sz-práha Düh nas na sztán díke tráha. — Na szvét nemrtelnoszt.

10. Ednók mo v-czérkváj nebeszki Díko tvojo glédali, I prék oltárov zemelszki Z-lepsim glászom szpêvali. Tam de te düh nas zvisávao, Gde de v-szvetloszti szpoznávao Csüda zmo'zni dél tvoji.

Oszvetek czérkvi.

Nôta: *Oh Bóg, oh míli Bóg!*

397. Pá sze je on velki Dén nad nami preszvê-to, Gda szi szi tí, oh Bóg, Hi'zo eto poszvêto: dnesz, dnesz szvetí nyega Szpômenek sereg tvoj, I v-radoszti neszé Pred tébe áldov szvoj.

2. Tí szi nad tém szvetsztvom Tak szkrbno ve-rosztüvao, Ino z-ramov tvojev Tô hi'zo tak zakrí-vao, Da sze je od vszáke Skode obdr'zála, I, kak tvoje díke Násztava, obsztála.

3. V-míri sze je pászla V-nyê csrêda jesusova, V-míri sze glászila Bo'zanszka rêcs nyegova, V-míri je szkoncsávao Tü vszáki csészt tvojo, Ino z-vere szvetsztvom Hráno dúso szvojo.

4. Dika, csészt i hvála Tebi, Bôg vsze dobrôte, Kâ sze tak szmileno Szkrbís za nász szirôte. — Oh! — ti i nadale Té hí'ze pasztér boj, I vari od skode Tak drági órok tvojo.

5. Naj pocsíva ona V-krili sztálnoga míra, I, mocsno obsztójí V szili kaksté vihéra: Nepüsztí nyé nigdar Na porob blôdnikom, Niti na gnúszni spot Okornim bláznikom.

6. Z-gorécsov lübéznov Prikapcsi k-nyê sereg tvojo, Naj z-vrélosztjov íszcse V-nyê návuk, trôst, i mír szvoj, I po tü kázanoj Pôti 'zítka szvetsztva Naj setúje k-czili Dúsnoga blá'zensztva.

7. Szná'zi poglavnike Zemlé z-dúhom pravicze, Naj terejo dela Blôdnosztí i krivicze, Z-szrdcsnosztjov bránijo Isztine násztave, I vöprepávlajo Szlepote náprave.

8. Pobo'zne pasztére Daj csrêdi jesusovoj, Ino po nyí trúdi Czvétek czérkvi nyegovoj, Kí návuk, i példa Naj czimpra sereg tvojo, I po sztezi szvetsztva Pela k-diki vecsnoj.

Zdávanye hí'znikov.

Nôta: *Oh szvetla zvézda szorzanszka!*

398. Oh tí, kí od vek, do veka Tak lübis kép tvojo — csloveka, I ravnas nyega sztávo! Tí nyemi i v-szvétom hí'ztvi, Kakti dvê szrdcz tiváriství, Szprávlas blá'zensztvo právo. Veren, Szkrben Ocsa szí ti, i vsze potí, vsze csinénye Tvoje, módrosztí znaménye.

2. I tevi szrdczi vjedínaj, Szterivi sze pred tebom

zdâ Eti vküpposzvetita, Naj v-nevkleknyennoj ver-
noszti, I v-gorécsoj lübéznoszti Do gröba obszto-
jita. Vszáki Jáki Nágib v-nyima, kak tvojima, naj
tü vgája, I vsze dobro sze narája.

3. Vlê na nyidva blagoszlov tvoj, Naj eti velki
be'záj szvoj Veszélo prebe'zita. Daj, da sze za de-
czo szvojo, Glédajôcs na szôdbo tvojo, Z-vrédnim
tálom szkrbíta. Oh! — boj Ti voj, Boj hranitel, i
branitel vszední nyima, Kakti vernima tvojima.

4. Csi nyidva gda kri'z doszégne, Daj, da nyid-
va nepotégne V-prepaszt grésne dvojuoszti: Hitro
naj vu nyidva szrdcze Obszjúe blá'zeno szuncze
Trôsta i vüpaznoszti; I, gda Nigda Glász tvoj zí-
de, i szmrt príde, tam vu diki Zvíszi nyidva po
tom 'zítki.

Dén rodsztva.

Nôta: *Svetlo szuncze je 'ze zaislo.*

399. Dnesz mi je dén on míli Bôg Pá zadobiti
dao, Na steri je mené ednôk Na 'zítek
té pôzvao.

2. Doli mi je pretekao pá Eden tál vandrarsztva,
I v miri mi szvetiti dá Bôg hip mojga rodsztva.

3. Kak nezracsúnani dobrôt Szpômenek szvetím
dnesz; Steri szvedok je moja pôt, Ino 'zítek moj
vesz.

4. Na té dén szem oblecseni V-szvéti kêp bo'zan-
sztva, Ino goriposzvetseni Czili zvelicsansztva.

5. Kak esüdno sze je 'ze tü Bôg Odícsó nad me-
nom, Velikim delom szvoji rôk, I szvojim plemen-
nom!

6. Sz-kak velkov plemenitosztjov Me je koronü-
vao, I sz-kak vaôgov szmilenosztjov Mené obdarü-
vao!

7. Oh! — dabi i jasz teliki Dobrôt prav vrêden bio, Da me dén ete veliki Sz-to'zbov nebi te'zio!

8. Ali, jaj! — nê szem postüvao Gôsztokrát szam szebé, I csesztô hotécs zbantüvao, Sztvori-tel moj, tebé.

9. Ah! — szram me je pred tebom, szram, Ocsa dobrotivni, I z-szrdcza k-tebi zdühávam, Boj mi milosztivni.

10. Sztvôri csízsto szrdcze v-meni, Da kèp tvoj postüjem, I tebi v-vsákóm vrêmeni Na diko potüjem.

11. Velko pôt mam prebê'zati Jasz, dokecs tü'zivé, I tam trden racsún dati, Gda z-szvêta preminém.

12. Ah! — csi je nê dalecs czil moj, Bôg, blízaj me k-szebi, I tam me, na velki dén tvoj, Odícsi pri tebi.

Dén iména.

Nôta: *Hváleno bojdi, Bôg, vekveke.*

400. Ssterigodi 'zítka dén môdro zbrodjávam, Goszpodna dobrôto vu vsákóm szpoznávam, Obsútím miloscso, i ocsinszko szkrbnoszt, Preszámnam ravnanya nyegovoga szkrovnoszt.

2. Ali naime dnésnyi dén me vcsi szpoznati Nye-govo miloscso, i nyô postüvati, Té me opomené, kâ szem okrsztseni, I ocsi miloscse na csészt poszvetseni.

3. Zdà tak, gda iména dén pá obszlü'zavam, Predevszêm, oh ocsa moj, tebé zvisávam Za tô, kâ szi meni miloscso porôcso, Gda szi me po krszti szebi vöodlôcso.

4. Oh! — dabi ti z-szrdcza mogao vadlúvati, Kâ szem té závezek tak znao postüvati, Da szem li z-szlabosztí zmenkao, i nê hotécs, I tebi veren bio, pôt dú'znosztí hodécs! —

5. Tí, kí v-racsúni más vsze moje sztopáje, Tí vídis i moje prevnôge szpadáje; Ali za nyí volo me neodúrjâvas, Nego na 'zítka pôt szmileno szpelâvas.

6. Molim sze ti i zdâ, bojdi mi szmileni, I podêli zmo'zuo dêszno tvojo meni, Pelaj me na sztezo tvoje bojarnoszti, I obészeli me z-dúhom vûparnoszti.

7. Kâ szi do etimao moje nevrédnoszti Nêzavr-gao, nego szi mi z-szmilenoszti 'Zítek moj obdr'zao blagoszlov dao k-djányi, I csüdno me ravnao vu mojem pozványi;

8. Záto te zvisávam, Bôg dobrotívnoszti, Záto sze ti molim z-szrdcza pôbiznoszti: Tí, vu kom jedínom polo'zim vûpanye, Bojdi i nadale moje zvelicsanye.

9. Dnesz, i vszední 'zítka mi daj, ocsa, krszt moj Môdro broditi, kak szvéti závezek tvoj, Da sztálno pred ocsmí noszim mojo dú'znoszt, I szkrblívo varjem vero, i nedú'znoszt.

10. Szpísi imé moje i tám v-knige 'zítka, Da, gda szkoncsam be'zâj etoga prébitka, Tam naidem ôrok moj, gde vszi szpravicsani, — V-lêpom tiváristvi dúsicz zvelicsani.

Szpômenek ti preminôcsi.

Nôta: *Dober je nas Bôg, porazmite.*

401. **A**h! kak mirovno pocsívate V-kríli zemlé ví, trúdni vandrarje! — Kak blá'zeno radoszt v'zívate Ví, kak nebész szrecsní mesztancsarje! — Tam 'zenyate ví po szkuzaj vnôgi Neobtrúdjenoszti szád, pri Bôgi.

2. Ví, oh nasi lübléni tenye! Ládate 'ze ôrok na vizíni; Nê je vecs 'zítek vas megnyene, Nê trúda, ní jaja sztán v-tühíni: Nê! — ví tam na szvéti polnoszti 'Zivéte v-punój zadovolnoszti.

3. Ali, kak nebi obdarüvao Bôg pravicze z-mírom vasi trúdiv, I z-blá'zensztvom nekoronüvao Pôti vase, prebê'zane z-díkov? — Kakda on tam nebi i vam szpuno, Ka je vernim z-oblübov zakúno? —

4. Vém je tak lépi bio vas he'záj, I tak hasznoviti vasi trúdi! — Bôgi na csészt szte vszáki sztopáj Poszvétili, i na lraszek lúdi: Verno szte szkrbeli za odvétel, I za obsinszki dugovány czvétel.

5. Vasa példa, i vúszt vasi glász Je nam povszéd porácsao pôt szvetsztva, I tak szte szrdcsno pelalli nász K-vretini szrecse ino blá'zensztva; Tak szte sziz'ze eti v-mrtelnoszt Priszlű'zili glász nemrtelnoszt.

6. Ví szte bilí angelje míra Vszém pod krí'zom 'zaloszt sztojécsim, Ví vu nôcsi kaksté vihéra I vu szmrtnoj bojazni dvojécsim: Vszém, vszém szte sze goriáldüvali, Kí szo mír i trôst potrebüvali. —

7. Boj tak vszém szvéti szpômenek vas I zdá, gda vasz nega vecs med nami; Imenűj vasz csesztô jezik nas, Med radoszt zahválne szkuzami: Idi glász vas po vszê mészt národi, I vszê sztotin pobo'znom porodi.

Nôta: *Groba sze niscse neogne.*

402. Kí szo blagoszlov szèjali Sz-tak vernimi rokami, I 'ziveti nêhényali V-dobri delaj med nami; Nyí imé nemrtelno boj Tü vszákoj dúsi zahválnoj.

2. Nemrtelen boj szpômenek Nyí pobo'zne vernoszt, I na vszê sztotin odvétel Razpresztréte szkrbnoszt, Steroj zahválití má szvét Vszê dugovány obsinszki czvét.

3. Nyí trúde naj postűjejo Po nyi szrecsmi národje, I példo naszledűjejo Vszê vrémenov porodje;

Da nyí dúh i v-dike tráhi Angel bó 'zivôcsim v-práhi.

Szkrb za odvêtek.

Nôta: *Vszi lüdje morejo mréti.*

403. Széjaj szemen blagoszlova, Oh vandrar, za odvêtek! — Nemilúj trüdiv, áldova Za vszê vrêmenov czvêtek. Csini dobro, dokecs 'zivés, Naj i te, gda vöpreminés, Pri osztanki zahválni Naides szpômenek sztálni.

2. Idi, boj tálnik szkrblívi Pri obcsinszki nâsztavaj, Ino pomagács paszcslívi Pri blá'zensztva nápravaj, Steri vrêdnosztí lét tekáj, I vrêmenov szrd i be'záj Nigdar dolinezbrise, Ni vihér táneszpíse.

3. Nepravi: *ka máram za tó, Ka zacsinya vnôgi szvét, Naj li meni prav dobro bó V-tekáji tuk máli lét: Szkrbi sze vszáki za szébe, I za vsze nâsz ocsa nébe.* — Né! — oh blôdnik, Jezus tvoj Je nê takse pôti voj! —

4. Nyegvo lübeznívo szrdcze Je vesz szvét obínolo, I, kak nébe toplo szuncze, Vesz 'zítek obszíjnolo: On sze je za vesz rod trüdiv, I vsze znâsati gotov bio, Ka de sztotin odvêtki Szlú'zilo kszrecse czvêtki.

5. Zgledni sze okôli szébe, I premiszli, kak vnôgi Szó sze trüdivi za tébe I szkrbeli, po Bôgi! — I tí bi li szebé lübo? — Jaj! — tak bi 'zítek pogúbo: Sztrâsen bi bio szmrtni boj, I preklét szpômenek tvoj.

6. Kak lehko ti je po trüdivi Takse drêvo vszaditi, Pod kém sze vréli znoj lüdi Má ednôk otaviti, I v-steroga 'zelnoj szénczi Sze po dnéva vrôcsem szunczi Trüden vandrar razhládí, I v-'zivóti pomládí.

7. **Ti** bos naime z-vernov rôkov **Toro** szemem blá'zensztva, **Csi** bos vu szrdcze otrokov **Tak** cze-pio nágib szvetsztva, **Da**, vu môdroszti rasztécsi, **I** v-bo'zem sztráhi hodécsi, **Právo** vero zdr'zijo, **I** blá'zeno zaszpijo.

8. **Oh!** — széjaj tak blagoszlova **Szemen** za vesz odvéték, **Nemilűj** trűdov, áldova **Za** készni szto-tin czvéték: **Csini** dobro, dokecs 'zivés, **Naj** i te, gda vöpreminés, **Pri** osztanki zahrválni **Naides** szpö-menek sztálni.

Lübézen domovine.

Nóta: Verosztújte, oh krsztseniezi!

404. **T**e plemeniti dűh ni na rod, **Ni** na sztan lűdi negléda, **Na** vadlűványe, **dom**, i národ **Nevr'ze** zaman pogléda: **Nyegva** domovina, **Národ**, i rodbina **Je** vesz szvét bo'zi; **Ár** on né v-preidócsi, **Nego** v-presztajócsi **Vrédnoszt** polo'zi.

2. **Ali** on sze dönok z-vrêlosztjov **K-dómi** szvo-jemi pridrű'zi, **Ino** z-nevkleknyenov vernosztjov **Meszt** onomi rad szlű'zi, **Gde** je na szvét rodjen, **Hranyen**, vucsen, vodjen **V-szvojem** detinsztvi, — **Gde** vsze dobro v'ziva, **I** z-'zláhtov prebiva **V-lé-pom** jedinsztvi.

3. **I**, csi on gda dúgi csasz more **Sz-tűhinov** premeniti dom, **Ka** za tröst szí za nyega zmöre **Vsze** dike pún paradi'zom? — **Za** osztávlenoga **I** pozáb-lenoga **Sze** on tam stíma, **Kaksté** szvetla szreesa, **I** radoszt prevecsa **Szi** ga obima.

4. **Szkuza** poléva nyemi lícza **Od** dóma vkráidó-csemi, **I** neszvėti míra denícza **Vu** tűhini bodócse-mi: **Vsze** nyegvo mislénye, **I** szrdcza 'zelénye **Je** — domovina! **Ár** nyemi je ona **Vecsnoga** zákona **Csízta** vretina. —

5. Ka pa, csi na vandranya czili Nyemi pá on hípek zide, Da v-domovine tihom krili K-vretini 'zelénya príde? — Tálêhne vsza 'zaloszt, I angelszka radoszt Nyega otávla: Zdâ sze te vmorjeni, Kak znôvics sztvorjeni, V-dúhi ponávla.

6. Lepse czveté vszáka rô'zicza Nyemi v-domovine krili, Lepse szpêva vszáka fticsicza Na 'zelénya dúgom czili; Lepse szíja szuncze, I v-ranyeno szrdcze Nyemi trôst vlêva: Zdâ nyemi radoszti Szkuza, nê 'zaloszt Licza polêva.

7. Z-míszli püsztí on vsze 'zelénye Vu krili lübléni szvoji, I na telke mantre trplénye Szi odêhne vu pokoji: Klecsécs hváli ocsó Za szkrb i miloscsó, I proszi nyega, Naj tú naide sztális, Li tú pokopális Práha szvojega. —

8. Oh tí, lübléna domovina! Tí szi czil mojga 'zelénya, Tí trôsta jedína vretina I v-tú'znoj nôcsi trplénya. Vsze, vsze ráj osztávím, Kak tebé pozábím, Dokecs tú vandram; Tebi vszáki hípek Mojo krv, moj 'zítek Rad na áldov dam.

XII. Rázloczne násztave.

Solé i nyí vrêdnoszt.

Nôta: *Oh goszpodne, tí, nas veren.*

405.K akse szrecse i blá'zensztva náprave Szo, môdri sôl i návuka násztave! — V-nyí sze szêja za vszê sztotin plemen Najlepsega blagoszlova szemén.

2. V-nyí sze pamet i rázum preszvetsáva, Szrdcze bôgsa, i vola poszvetsáva; Eti vgája vere i szvêtsztva czvét, Tú sze ká'ze szteza na díke szvét.

3. Tú sze dúh nas vu vszem dobrom ponávla, I

na szvéti kèp bo'zansztva osznávla, Tü sze zdigne na ono velikoszt, Da obcsúti szvojo plemenitoszt.

4. Tü sze dête 'ze v-szvojoj gingavosztí Ocsisztí z-grint prirodjene divjosztí, Tü sze sz-taksim kincsom obdarúje, Steri nyé prék groba nászledúje.

5. Neszreccsen, kí brez' návuka môdrosztí Goriraszté vu gingavoj mladosztí, I neszprávla, kak vandrar szkrblívi, Dúsi 'ze tü kincsov neszprhlívi! —

6. Jaj nyemi — jaj! — ár vu vtepenom kèpi Vandra k-grobi szvojemi on, kak szlèpi, I, kak lo'zka véka, vu vszem 'zitki Rodio bode szád gníli i brítíki.

7. Zlehka szpádne on na porob blòdnikom, Zapelávczom, i odúrnim bláznikom, Tak da Bôga ino vero odá, I hűdim dűhom sze na szlű'zbo dá. —

8. Bôg! tí nasz vcsi na tô prav kebzüvati, I nász-tave sòl nasi tak nüczati, Da sze po nyi naj môdroszt narája, Jákoszt czveté, i blá'zensztvo vgája.

9. Osznávlej v-nyí roditelov mladíke, Kak v-ogradi 'zitka lépe czepíke: V-nyí naj vrédne osztanke nihájo, Geto odtécz vövandrati májo.

10. Po nyi vgájaj ednòk práve vere czvét, Vu nyi naj má angele míra tvoj szvét; Nyí példa vsze búdi na pòt szvetsztva, I tak pelaj k-vretini blá'zensztva.

Mestria i tr'ztvo.

Na lasztivno nóto.

406.0 h vekivecsne miloscse Nevszüh-sena vretina, Bôg! sz-tébe, kak rosza, sztá-cse Vszé dobròt prvotina: Velikoszt zemlé národov, I czvét vszé sztotin porodov, Je delo ròke tvoje.

2. Tí nasztávlas tiváristva Med zhodom i záhodom, Na zvršávanye poistva, I na diko národom, Grúntas rázlocsna králevsztva, Kak mocsen szteber blá'zensztva, Míra, i pobo'znosztí.

3. Po tebi czveté modría, Kak szteza popolnosztí, Czveté návuk, i mestria, kak skér zadovolnosztí; Tí osznávlas szvét vu znányi, Naj vu szrecsi i pozványi Vidi napréidénye.

4. Tí ká'zes rázlocsne potí Cslovecsoj paszcslívosztí, Odpéras nyí temue ocsí Na sztezi szkrblivosztí, Pelas nyé v-dalke dr'zéle, I vcsís je, kak z-czvétja vcséle, Blagoszlov tvoj vküpbrati.

5. Tí szí zravnao, naj po vodi Ládje tr'zczov tecséjo, I rázlocsnomi porodi Kincse tühin neszéjo: Od národa, do národa, I od zhoda, do záhoda Vötecsé blagoszlov tvoj.

6. Tí dás, tí delavczom vrélim Szrecsno napréidénye, Da szí sz-trúdiv szádom zrélím Otávijo 'zelénye; Tí i po nyí znojuom trúdi Vrsis czvétek sztáve lúdi: Tí szí punoszt vszé dobrót. —

7. Velki Bôg! mí tvojo szkrbnoszt Zahválnó vadlújemo, I môdrosztí tvoje szkrovnoszt V-nyé diki csüdújemo. — Oh! — odpri 'zitka vretino, Naj na naso domovino Tecsé vesz blagoszlov tvoj.

8. Dűh tvoj búdi na szkrblivoszt Vsze v-nyé kríli 'zivócse, I koronűj nyí paszcslívoszt, I vnôge trúde vrócse. Verosztűj med vszém odvètkom Nad blagoszlovlenim czvétkom Vcsenyá, mestrie, tr'ztva.

9. Daj, da vezalo jedinsztva Lepô czveté med nami, Náklonoszt pa protivinsztva Veszne z-szvojmí delami: Mír, pravicza, 'zitka szvetsztvo, Kak pôt na právo blá'zensztvo, Bojdi vszé, vszé nászdíka.

Nôta: *Szrdexa mega britkoszti.*

407. Oh ocsa milosztivni, Hranitel dobrotivni!
K-tebi pozdiguemo glász, Poszlúhui z-
milosztí nász.

2. Kak szuncze szegréva szvét, I szlú'zi vszém
na poszvét; Tak i tí vtálaj dúsi, Ka k-nyé blá'zen-
sztvi szlísi.

3. Tí daj, oh veren pasztér, Vszém tvoj blago-
szlov, i mír, I pomágaj nam, práhi 'Ziveti v-tvo-
jem sztráhi.

4. Áldűj vsze poglavníke, I verne redovníke,
Mestre ino trgavcze, I vsze vréle delavcze.

5. Blagoszlovi goríce, Ograde, i trávicze, Már-
ho, drevje, i polé, Vretine, ino dolé.

6. Vari nász od szúhocse, Ognya povôdni, to-
cse, Gláda, bojne, i küge, I kaksté drúge brige.

7. Vlê punoszt tvoji dobrôt, — Vlê jo vö na na-
so pôt; Daj nam vu vszem obilnoszt, I vrémena ve-
szélnoszt:

8. Naj návuk, i modría, Tr'ztvo, ino mestria
Czveté po vszoy obcsini Vu nasoj domovini.

9. Na zmo'zno tvojo ramo 'Zítek nas zavüpamo;
Tí vekvecsna miloscsa, Csíni z-nami, kak ocsa.

10. I, gda k-nam zide tvoj glász, Naj odtécz po-
zovés nász, Daj nam na krátki 'zítek V-nébi vecs-
ni prebítek.

Polodelsztvo.

Nôta: *Nas drági ocsa vretina módroszti!*

408. Tí, vszega zmo'zni i môder ravnitel, Szi
polodelczoy sztána nasztavitel; Po te-
bi sztoji on po czêlom szvétí Vu szvojem czvétí.

2. Tí nyega vodis v-pozványi nyegovom, I ko-
ronűjes sz-tvojim blagoszlovom, Podelis nyemi k-
deli tvojo pomôcs, I potreáno môcs.

3. Kakse szrecse grád je za szvét ete sztan, Csi dnévov szvoji netrositi tá zaman, Nego z-vernosztov noszi szvoje bremen, I núcza vrémen!

4. Po nyem sztojijo vszi ti drúgi sztáni, Ké z-vrélim znojom 'zivi on, i bráni — Sztan poglavníka, vojnikov, modrie, Tr'ztva, mestrie.

5. On gáji czvétek veliki národov, Vrsi bogátsztvo i môcs vszé porodov, I széja díke i blá'zensztva szemén, Za készno plemen.

6. On szná'zi zemlo, csiní jo rodnêso, Csiní nyé sztávo vu vszem vugodnêso, I povno'záva 'zítek, mír, i radoszt, Ménsa pa 'zaloszt.

7. On szprávla na kúp tvoje lépe dári, Na 'zivis i veszélje vszákøj sztvári: I tak je vu vszem szteza blagoszlova, Szteza nyegova. —

8. Ti ga tak vodi v-pozványi nyegovom, I koronúj ga sz-tvojim blagoszlovom; Podéli nyemi k-deli tvojo pomôcs, Radoszt, ino môcs.

9. Zdigni ga sz-práha, i koronúj z-dikov, Pred ocsmí nyegvi blôdni protivánikov, Nyega nevrédno zametávajôcsi, I spotajôcsi.

10. Vsze pa, kí nyega prav szôditi znájo, I k-nyemi v szrdczi esízti nágib májo, Vcsi nyega veliko vrédnoszt prestímati, I postüvati.

11. Vszi, kí sze prav bojijo tebé, szodcza Vszi sze naj k-nyemi pridrú'zijo z-szrdcza, I 'z-nyim v-jedinsztva závezki veszéli Idejo k-czíli.

12. Tak de on za szvét blá'zensztva vretina, I ocsa, tvoji dobrôt prvotina De tekla na pôtv szé, vszé sztánov lúdi, Po nyega trúdi.

XIII. Rázloczna pripetjá.**Szreca i prémocsnoszt.**

Nôta: *Zdr'zi, cslovek, v-szrdcsi mirovnoszt.*

409. **B**lagoszlov, steroga jasz v'zívam, Od tébe sztácse, ocsa moj, I tó, kâ v-radoszti prebívam, Zahválno szpoznám za dár tvoj. Vecs, vecs mi dás, kak znam prosziti: Daj mi tó szreco prenosziti Sz-ponízniim szrdczom.

2. Csi szem od vnôgi prémocsnési, Nedaj sze mi zgizdávati; I, csi szem od nyi v-kom prednyêsi, Kak bi sze szmeo zvisávati? — Ocsa, od tébe viszim vu vszem; Obsútím nevrêden szluga szem, Pri vszój velkoszti.

3. Vcsi me szam z-blágom tak 'ziveti, Da 'z-nyim dúse nezaprávlam, I nyega czil pred ocsmí meti, Da sze vu dobrom ponávlam: Tvoj dár je, ocsa, vsze, sz-kém ládam, I od vszega trden racsún dam, Na dén pravicze.

4. Daj sze mi za tvoje králevsztvó Predevszém vrêlo szkrbeti, I bole, kak zemlé blá'zensztvó, Nebeszke kincse 'zeleti. Na tébe sze mi daj szloniti, I né v-márnoszt szvetszko vtoniti; Ár preide, kak czvét.

5. Znam, kâ, csi sze tû, pri v'zívanyi Ti mární, z-dúse nezábim, Tak szí po nyí módmom nuczanyi Nepreidôcse kincse szprávim; Ár kí tû szêja v-pobó'znosztí, On tam 'zeti má v-obilnoszti Nájem pravice.

Nôta: *Oh vekivecsne miloscse —*

410. **T**í, kí z-dármi szmilenosztí Vsze sztvári nadeljávás, Tí i nász vu obilnoszti 'Z-

nyimi razveszeljával: Ocsa, ti na vsze tak szkrb más, Da brezi trôsta nenihás Pobožne deczé tvoje.

2. Czil tvoje dobrótivnoszti Je, nász v-szvetszti vrsiti, Voditi vu poníznoszti, I na radoszt büditi; Da mo v-csészti gedrnêsi, I od dna do dna vrednêsi Dárov miloscse tvoje.

3. Mi te tak v-szrdcza vréloszti Dícsimo za tô ver- noszt, V-steroj nam vise vrédnoszti Tál dáva tvoja szkrbnoszt: Boj ti prijéten té áldov, I vlê na nász tvoj blagoszlov, Ocsa, i potomtoga.

Nevola i szirmastvo.

Nôta: *Kak velka je bo'za szmilenoszt!*

411. Nemorjűj, cslovek, prôti Bôgi V-szirmas-
tvi ino nevôli; Ár i ono má haszek vnô-
gi, Csi sze podás bo'zov vôli. Vzemi zahválno, ka ti
Bôg dá; Noszi kríž tvoj v-mirovnoszti, On ti nye-
ga zlehkôtiti zná Z-dêsznov szmilene zmo'znoszti.

2. Bôg je zdenecz szirmastva brige, I kríž tvoj
je dár lűbézni. Od nyega más zdrave kotrige, I vrász-
tvo v-kaksté bolezní, Od nyega môcs, prilicsno vrê-
men, Ino blázensztva skér právo; Da tak lehko pre-
noszis bremen, I pobôgsas tvojo sztávo.

3. Csi sze drűgim vecs, kak tebi, dá Z-nesztálni
dobrôt zemelszki: Nemorjűj; Ár i tũ zrok szvoj má
Môder ocsa tvoj nebeszki. Dá i tebi, ka potrebűjes
K-sztáni i míri tvojemi: Nezahválen! ka tak morjű-
jes, Csi sze v-kom vecs dá blíznyemi? —

4. Vôscesi díko tim zmo'znim szvêta; Ár i tá má
szvoje bremen, I lűhne, kak lepota czvêta, Trpé-
csega krátke vrêmen. — Iszcsi velkoszt lűpoga szrd-
cza: Ona ti szprávi tũ vrédnoszt, Tam miloszt pra-
vicsnoga szodcza, I blázensztva puno vecsnoszt.

5. Csi sze vnôgi sztán zvôna bliszcsi, Nedaj sze

po nyem vkaniti; Nê je vsze zláto, ka sze lescsi, I
 dŭso zná oraniti: Szmrten mecs je szreca ti zmo'z-
 ni Vszêm, kí szo nyé gušzui robi; Ali kincs szir-
 mákov pobo'zni, Je gvŭsen ōrok i v-grobi. —

6. Oh tí, kí szmilenoszti dári Z-rázlocsnim tálom
 vŕdelis, I vsze tvoje 'zivŕcse sztvári Z-miloscsov
 tvojev veszelis, Ocsa! daj sze mi z-sorsom mojim Vu
 vszem prav zadovoliti, I z-ocsinszkim ravnanyem
 tvojim Szrdcze v-szirmastvi tolit.

Nŕta: *Jexusa neodpŭsztím.*

412. V-dobroj i hŭdoj sztávi Sze na tébe szlo-
 nim, Bŕg moj, Kí szi mi ocsa právi, Csi
 szem jasz pokoren szin tvoj: Znam, ká na méne szkrb
 más, I meni vsze dobro dás.

2. I moje szirmastvo je Dár ocsinszke lŭbéznoszti:
 Vzemem je z-rŕke tvoje Vu detinszkoj poníznoszti;
 Ár de mi nyega bremen Vecsne lehkŕte szemem.

3. Naj szi tú'znoszt na tú'znoszt Rani szlabo moje
 szrdcze; Csi me sznâ'zi nedú'znoszt, Szvêti mi vŭ-
 panya szuncze, Ká po hipka 'zaloszti Pridem k-vecs-
 noj radoszti.

4. Dolivzemes, doli tam Tí z-méne kr'z vnŕgi ne-
 vŕl, Gda za szebom tániham Eti szkúz i te'zkŕcs
 pŭn dŕl, I vu zadovolnoszti Bom 'zivo v-popolnoszti.

5. Tam ocsiveszno szpozuam, Eti szkrovne, poti
 tvoje, I z-szrdcza ti hválo dam, Bŕg, za szirmas-
 tvo moje, V-kom mi je tvoja módroszt Szprávlala
 vecsno radoszt.

Zdrávje.

Nŕta: *Veroszŭjte, oh krsztseniézi!*

413. Najdragsi dar, i kincs zemelszki Je dobro
 zdrávje csloveka: Kí má té blagoszlov

nebeszki, Szrecsen je od vek do veka. — Kak szrecsen szem i jasz, Kâ tak poreden csasz V'zívam té dár tvoj! — Zâto te za nyega Zdâ z szrdcza vrôcsega Dicsim, ocsa moj.

2. Zdr'zi mi té kincs, ocsa mili, Nadale od pogûbeli, Naj morem szlû'ziti veszéli Tebi, 'zítka zdr'ziteli. Vu mertücslívoszti, Nê vu hotlívoszti Mi daj vandrati, I tak zdrávje moje, Pôleg vôle tvoje, Szkrbno varvati.

3. Vcsi me v-kaksté szrdcza tú'znoszti Zdr'zati tího mirovnoszt, Ino, pôleg moje dú'znoszti, Naszledüvati redovnoszt: Tak bom v-kotrigaj zdrav, I vsze de mi slo prav V-mojem pozványi; Veren bom szam szebi, I prijéten tebi, V-rêcsi i djányi.

4. Oh! — vcsi me tebi poszvetiti Lépi dár zdrávja mojega, I 'z-nyim bratom mojim haszniti, Pôleg velénya tvoje. Zdravo moje têlo Naj bô k-deli vrêlo, I düh v-nyem csiszti: Tak bom jasz veszéli Sôk-mojemi czíli V-pozványa csészti.

Nôta: *V-tebi sze vûpam, oh Bóg, vu vszem.*

414. Dicsim te, mili zdr'zitel moj, Zana j véksi blagoszlov tvoj, — Za zdrávje moji kotrig, Po sterom tí Moje poti Mentüjes vnôgi te'zki brig.

2. Sz-kelkim szrecsnêsi szem od oni, Kí szo vu kotrigaj rôni, I nemajo vûpanya, Kâ bi sze nyim, Tak ranyenim; Preszvêto gda trák vtisanya! —

3. Jasz szem zdrav, friski, i veszéli Vu lübléni moji kríli, I, v-szênczi rame tvoje, Szlû'zim tebi, Bratom, szebi, I angel szem hi'ze moje.

4. Oh ocsa! zdr'zi mi té kincs moj, I tak drági blagoszlov tvoj, Od vszáke pogûbeli, Naj morem 'z-nyim Mojim bl'znyim Szlû'ziti, v-rêcsi i v-deli.

5. Vcsi me vu szrdcza mirovnoszt, Mertüki i re-

dovnoszti Sztezo 'zitka vandrati, Da v-csisztôcsi I prosztôcsi Znam zdrávje moje varvati.

6. Tak nyé tebi scsém poszvetiti, I tebé v-szvet-szvi csesztiti, Za milo vernoszt tvojo; Dokecs ed-nók Tebi, moj Bôg, Táporocsím dúso mojo.

Beteg.

Nôta: *Krisztus veli: hodte k-meni.*

415. Cslovek! csi szi szrecsen i zdrav, I delo ti tecsé poprav, Kak lehko sze ti szpre-vês! — Kak csesztô zbantújes Bôga, I za nyegva csü-da vnôga Nyega dícsiti nevês! —

2. Záto te on trdno kára, Nescsejôcs ti dúsi kvára, Po betegá 'zúkoszti, Naj sze nyega vcsis bojati, I nevolne znás trôstati, V-bolezni i tú'znoszti. —

3. Tak je! — gda nasz te'zi briga, I, ocsa, tvoja kastiga; Te sze csedniti vcsimo, Te sze sz-tébe szpo-menémo, Bin nas objôkati scsémo, I za pomôcs kri-csimo. —

4. Oh bo'ze! csi jasz gda eti Te'zki beteg mam trpeti; Ti mi nedaj vczagati: Obé'zi mi rane moje, I daj mi miloscse tvoje Trôst z-vüpanyem csakati.

5. Ti me vcsi, oh visna zmo'znoszt, Na sztálno 'zitka pobo'znoszt, Naj sze tak varvati znam, Da po nemertücslívoszti, Ali gnúsznoj hotlívoszti Na beteg zroka nedam.

6. Csi je pa mojga betegá Biu nad menom; daj mi nyega Z-szrdcza ob'zalüvati, Da sze, csi ozdraviti mam, Vszé pogübelni bínov znam Szpametno ogíbatí.

7. V-tebi polo'zim vüpanye, K-tebi kricsím za vtisanye, Pri tebi iszcsem pomôcs; Tí, vretiná vsze lübézni, Mi, znam, vtisas ran bolezeni, I ponôvis mojo môcs.

8. Csi me z-szvêta scsês pozvati; I v-tom sze mi

daj podati Gdagodi vóli tvojoj: Rad ti nazâdam moj 'zítek, Li tí daj díke prebítek Prék groba dúsi mojoj.

9. Ali, csi ozdraviti mam, Daj, da sze csesztó szpomínam, Kak krátka je moja pôt; Da tam íszcsem domovino, Gde mi tí míra vretino Szam odprés, 'zítka goszpôd!

Nôta: *Oh Bóg, oh míli Bóg!*

416. Dobro znam, ocsa moj, Kâ mi vecs nevól nedás, Kak znásati morem; Ár môcs mojo dobro zuás: Nede me mantrála Brez' koncza bolezen; Ár jo z-méne vzéti Má tvoja lúbézen.

2. Tí vidis, ka za pôt Mi je szrdcze lúbilo, I znás, kak je ono Blodécs grêhi szlú'zilo; Zdâ je tak v-betegi Tebé íszkati vcsis, I z-gnúszne szteze zla Na pôt szvetsztva bûdís.

3. Pravicsno mi mérís Britki pehár 'zúkoszti; Ali, da dobro znás Velkoszt moje szlaboszti, Pomilúj me, ocsa, Vzemi z-méne kríz moj, I vlê vu boleznó Szrdcze moje trôst tvoj.

4. Ah! — vesz szem obvzéti Z-mantrami boleznoszti; Nenaidem pokoja, Gecsécs v-nemirovnoszti; Nôcs i dén zdühávam Vu velkoj te'zkôcsi: Goszpodne, szmilúj sze! — Híti mi k-pomôcsi! —

5. Kak sze tebi vídi, Scsukaj szlugo grêsnoga; Áli neosztavi Me v-mantre vtonyenoga. Tí, ki szí do-técz bio Moj veren varivács, Tí mi bojdi i zdâ Ran moji míli vrács.

Ozdravlenye.

Nôta: *Sto bi te nehváto —*

417. Kak te mam hváliti, ocsa vecsne szmilenoszti, Kí szí mi 'zítek moj zdr'zao od pogübelnoszti! — Gda mi je niksa cslovecsa môcs Nê

mogla vecs bidti na pomôcs, **Ti** szi mi zbriszao vsze szkuze z-ôcs.

2. **Têlo** mi je 'ze szmrt obvzêla z-boleznosztami, I lüblêni szo me pripravlali k-nyê z-szkuzami, **Ali**, pri vszoy mojoj te'zkôcsi, **Szem** nê vczagao v-nyê groznoj nôcsi: **Ár** szi mi tí szam bio nazôcsi.

3. **Nê** me je vkanilo v-tebi vr'zeno vüpanye; **Ár** szem naisao, ocsa, pri tebi jaja vtisanye: **Vö** szi vtégno tí dêszo tvojo, **Vzéo** szi me pod obranbo szvojo, I odrihno szi mi szmrt mojo.

4. Po tebi osztávim jasz 'ze betega posztelo, I veszéli bom sô na pozványa mojga delo. **Môcs** obcsütím po telkoj brigi, — **Nôvo** môcs vu vszákoj kotrigi, I miloszt tvojo po kastigi.

5. **Radoszt** oblêva pá lícza vszê lüblêni moji, **Ki** szo v-mantri mojoj plavali v-britki szkúz znoji: **Nyim**, nyim na szrecso szem zdr'záni, **Z-dôla** szmrti nazâpozváni, I nyi nárocsam nazâdáni.

6. **Z-nyimi** vréd klecsím tak dnesz prêd tebom eti v-práhi, **Tebé** zvisávajôcs vu nemrtelnosztí tráhi. **Primi** dobrovolno áldov moj: **Eti** i nadale z-menóm boj, I ednók me pelaj na mír tvojo.

Potüvanye.

Nôta: Z-szrdcza 'zelém, ka právim.

418. **Sz-tebom**, oh sorsa goszpôd, **Zacsnem** potüvanye: **Vcsíni** szrecsno mojo pôt, I vsze setüvanye. **Li** tvoja môdroszt szama **Opôti** blódnika, I vszamogócsa rama **Obráni** pôtnika.

2. **Z-zítkom** mojim tí ládas: **Tomi** sze radűjem; **Húdi** sors moj obládas, **Naj** sze ga mentűjem. **Csi** szem v-milosci tvojoj, **Ka** sze mam bojati? — **Ti** mi scsés k-pôti mojoj **Mír**, i szrecso dati.

3. **Tebi** porácsam 'zítek, I 'z-nyim vsze, vsze, ka

mam. Naprávlaj vszáki hípek Sztezo mojim nogam: Vzemi me pod perôti Tvoje, ocsa mili, I po ednákoj pôti Me pripelaj k-czili.

4. Tí i lübléne moje Zdr'zi z-szmilenosztí, I vari nyé, kak tvoje, Od pogübelnosztí; Pripelaj mené szrečno Nazâ v-nyí nárocsa, Da szkrbnoszt tvojo vecsno Dícsimo vszi, ocsa. —

5. Oh! — yesi me kebzüvati, Kâ je pôt 'zítek moj, Da tak znam potüvati, Kak môder vandrar tvoj, — Po ravni, klücski sztezaj V-tvojem bo'zem sztráhi, Po radosztí i szkuzaj, Pri vüpanya tráhi.

6. Pred ocsmi mi daj meti Vszigdar visni czil moj, I tá pridti 'zeleti, Gde szrdcze má kincs szvoj; Da sze mi dúsa ogne Szmrtni protivnikov, I, gda sze mi dén nagne, Be'záj szkoncsam z-díkov.

Nôta: *Dober je nas Bóg, porazmite.*

419. **H**válen bojdi, Bóg, moj branitel! Kâ szi me szrečno pripelao k-dômi. Tí szi mi dao, mili voditel, Blagoszlov tvoj k-goridjányi mojmí: Szrečen szem vu mojem dugoványi; Ár szi me tí vodo vu pozványi.

2. Zdâ sze 'ze z-mojmi lüblénimi Pri sztálsi mojem pá radüjem, I tebi, zdr'zitel moj, 'z-nyim i Vu jedinsztvi áldov moj áldüjem: Dícsim te, kâ szi me v-nyí nárocsa Pá nazâpripelao, mili ocsa! —

3. Pripelaj nasz tak vküp ednók tam, Na be'zája zemelszkoga czili, I podéli míra sztáuek nam V-tí-váristvi dúš veke veszéli, Gde nasz ni sors, ni mrák szmrtné nôcsi, Níti márna szkrb vecs nerazlócsi.

XIV. Rázlocsni obcsinszki vdárczi i nyí odvrnêneye.

Nerodnoszt zemlé.

Nôta: *'Zivém jasz tak velí tvoj Bôg.*

420. **N**árodje, sztvári, dr'zéle, **K**ak porob már-
noszti zéle, **B**ôg, na glász tvoj v-práh
szpádnejo, **I** z-niceszom posztánejo; **A**li edna récs
tvoja pá **V**sza na 'zitek pozvati zná.

2. **T**í szi vu szkoncsanyi szvéti, **I** v-djányi z-dí-
kov obvzéti: **R**adoszt, ali britko 'zaloszt **O**szôdi nam
tvoja môdroszt; **P**ôt tvoja je nezbrodjena, **I** szôdba
nenaszledjena.

3. **I**szтина, v-trdno kastigo, **I** szrdcza veliko bri-
go **N**aime bláznik hotécs be'zi, **K**i vu rú'zni grêhi
le'zi; **A**li obcsinszki bics tú'zen **O**bcsíti i te nedú'zen.

4. 'Zitka nasega vesz be'záj **J**e li negvüsnosztí te-
káj: **A**li trôsta nasz, oh ocsa, **T**voja zmo'znoszt i
miloscsa, **K**i nam vsza dobra znás dati, **I** nász v-ne-
vôli zdr'zati.

5. **T**í szi vretina vszê dobrôt, **I** potrebcšina nász
szirôt **T**i je prvle znána bíla, **K**ak bi ona nász te'zi-
la; **Z**náni, znáni ti je i zdaj **L**üdsztva tvojega plac
i jaj.

6. **K**aksi krí'z nad nami le'zi, **G**da nasz telko ne-
vól te'zi **V**u tak sztrasnoj szükesini, **V**-steroj, kak
v-kmiesnoj püsztíni, **B**rez' trôsta, dvojécs sztojimo, **I**
k-tebi placno kricsímo! —

7. **O**csa, szmilúj sze nad nami **T**vojimi szírotícza-
mi! — **O**dvrni, mili zdr'zitel, **O**d nász tak gvüsnó
pogübel, **I** daj zíditi míra szunczi **V**u vszákóm bolez-
nom szrdczi.

8. **M**í, isztina, vadlújemo, **K**á te vnêmar bantú-

jemo, I nevrédni szmo pomôcsi Tvoje, szodecz vszaznajôcsi; Ali tí, Bôg dobrotiven, Boj nam i zdâ milosztiven.

9. Gréhe nase nam odpüsztí, I szrdcze z dúhom ocsisztí, Da tebé v-szvetsztví csesztímo, I dúso sztém veszelímo, Kâ, csi szmo v-hodbi nedú'zni, Nemo porob vdárczov tú'zni.

10. Vszi, kí zmed nami szkuzíjo, Vszi sze naj razveszelíjo: Szrdcza ti szrecsni k-nyim nagni, I na szmilenoszt nadigni. Vszê oranyeni vrács tí boj, I vzemi 'z-nyí trden bics tvoj.

'Zirovnoszt zemlé.

Nôta: *Oh szladki Jezus! ka szí —*

421. Gdegodi cslovek na zemli prebíva, Bôg, tvoj blagoszlov on veszelécs v'zíva: Li sz-tvoje rôke-vdábla vsze sztvorjénye Mír i 'zivlénye.

2. Tí roszo püsztís, naj zemla bô rája, Da vu nyé krili tém obílnê vgája Szilje, tráva, szád, czvétje, — nam k-zivlénýi, I k-ponovlénýi.

3. Od tébe má lôg sticze, i zviríno, Vodé pa ribe, ino goré víno; Tí, naj obrodí vövr'zeno szemén, Dás dobro vrémen.

4. Tí plodis lüdém potreбно 'zivíno, I napunyávas 'z-nyôv zemlé süríno, I, naj nam bode pri deli na pomôcs, Obarjes nyé môcs.

5. Tvojoj dobróti sze vsza veszelíjo, I tebé za nyô zahválno csesztíjo; Naimé szin práha, kí te prav szpoznáva, Tebé zvisáva.

6. Obranba tvoje rame vszamogôcse Nasz je varvala od vszáke te'zkôcse. — Nezrecsena je, oh vísesna szkrbnoszt, K-nam tvoja vernoszt! —

7. I geto nasz 'ze tú tak blagoszlávas, I radoszt

srdcza nasega ponávlas; Kaksi má bidti tál nas v-tvojoj díki Tam v-vecsnom 'zítki! —

8. Vzemi tak od nász áldov srdcz zahválni; Vze-mi ga od vszê, kí szo tebi sztálni, I vlévaj potom vò na vsze sziròte Tvoje dobròte.

Jalova 'zétva.

Nòta: *Hcátim jazs lépo tebé.*

422. Szirmákov veszelitel, 'Zítek vszega szvé-ta, Kí, kak môder ravnitel, V-ròki más i létá, Ocsa! szlísaj nas glász, Gda k-tebi zdüháva-mo, I tebé zezávamo: Razvészeli vsze nász.

2. Daj nam vu prisesztnosztí Obilnèsa létá, I v-zemlé 'zirovnosztí Bògsaj sztávo szvéta. Tí, kí vsze 'zivòcse Szam znás zadovolitíj, Híti i zdá vtoliti V-gládi czagajòcse.

3. Dotécz je národ tvoj 'zeo Nyív lépi blagoszlov; Ali zdá szi tí prévzeo Nyemi 'zívis nyegov: Z-szku-zami sztojímó Na pòl nasi püsztíni, I v-velkoj szúke-síni Czagajòcs dvojímo.

4. Nezuamo, ka nasz csáka V-temnoj prisesztno-szti; Sztrási nasz vòra vszáka Z-grozov negvüsno-szti: Kak zadovolímó Tak vnòge potrebòcse, I srdcz 'zelénye vròcse Sz-kak tálom vtolímó? —

5. Ocsa! csi szmo hűdoga 'Zítka pòt lúbili, I tak szi bicsa toga Vdárecz priszlú'zili; Daj nam previditi Velkoszt nase blòdnosztí, I tebi v-bojaznoszti Vsze dni poszvetiti.

6. Tí, kí nasz v-szkuzaj vídis, I vsza v-oblászti más, Noszi szkrb na nas 'zívis, Kak szam najbole znás: Razvészeli nasz pá Z-dármi dobrotivnoszti, Naj ti vu poníznoszti Vsza zemla hválo dá.

7. Obari naszo szétvo Od vsze pogübeli, Naj dá obilno 'zétvo Ednòk nyé szád zrèli: Vla'zi zemlé

krilo, I vlé v-nyô blagoszlov tvoj, Da vsze lüdsztvo
'zivis szvoj Vdábla 'z-nyé veszélo.

8. Odpri tvoje dobrôte Bogato vretino, I daj za
vsze szirôte Obilno letino; Da vu veszélnosztí Dáre
tvoje v'zívamo, I tebé zvisávamo V-szrdcza zahvál-
nosztí.

Obilna 'zétva.

Nôta: *Oh 'zítka ino szmrti goszpôd!*

423. **P**rihájjamo z szrdcza áldovom K-'zétve go-
szpôdi veszéli, Kí nam z-obilnim bla-
goszlovom Navküp i môcs dáva k-deli: Szpévajmo
nyemi v-radosztí, Za telka csüda milosztí.

2. Boj ti prijéten ete áldov, Oh ocsa dobrotivnosztí!
Da sze po vzétji tvoji dárov Krepímo vu pobo'z-
nosztí, Vsze dní tebi poszvetímo, I tebé v-szvetsztvi
czesztímo.

3. Odpri tí i zdâ roké tvoje, I vlé na nász blagosz-
lov tvoj, Naj szkoncsa vszáki delo szvoje, I vküp-
poberé 'zivis szvoj: Vari vsze od pogübeli, Kí do
polá nasa 'zeli.

4. Zdr'zi nyé pri zdrávji i môcsi, I daj nyim vu-
godno vrêmen, Naj vu szili, ali mokrôcsi Neveszne
to zrêlo szemen: Nepüosztí na porob kvára Szmile-
nosztí tvoje dára.

5. Tí nasz vesi trézno i zahváluo Z-dármi tvojimi
'ziveti, I daj nam szrdcze v-dobrom sztálno, I nev-
tepeno vészti meti; Da po v'zívanyi ti mární Nebode-
mo v-düsni kvárni.

6. Neprekráti nam, oh miloscsa, I uadale tvoji
dobrôt; Bojdi i potom szkrben ocsa Ino hranitel vszé
szirôt: Odvrni vsze vdárceze húde, I korunúj nase
trúde.

7. Z-szmilenosztí nasz hránis tí, Bôg: Bojdmó

tak i mí szmileni; Vészelmo vsze z-dármi tvoji rôk,
Ki szo v-szirmastvo vtopleni; Ár csi vbôgim podelí-
mo, Tebé, ocsó prav csesztímo.

8. Daj nam i tô pred ocsmí meti, Kâ, csi tû verno
szêjamo, Ednôk vu obilnoszti 'zeti Száda trûdov ne-
hênnyamo, — Tam, gde nájem csáka verne, Jaj pa
vsze tebi odúrne.

9. Blúzi nam je vszêm híp ou velki, V-kom szmrt
i nász podrêti má, I tam sze nam po trûdi telki Prisz-
lû'zeni lon nas vödá. — Oh! — naj bô veszéli híp on,
I lêpi 'zúlov nasi lon.

Nôta: *Sztani me szrdcze gori.*

424. Hódmo, i dícsmo Bôga, Koga dobrôtavnô-
ga Sze nam v-'zétvi szka'zúje, Stero
nam pá darúje.

2. Ovo, nyegov blagoszlov, — Pól nasi lêpi áldov,
Nam 'zívís podeljáva, I nász razveszeljáva.

3. Oh! — zvisávajmo nyega, Kâ je polá nasega
Szád od skode mentüvao, I trûd nas koronüvao.

4. Glászmo tô dobrotívnoszt, Stera naso paszslí-
voszt Z-veszéljem kororonúje, I z-szádóm obdarúje.

5. Zdâ, gda té szád berémo, I v-'zétvi tál jemlé-
mo, Szpévajmo sztvoriteli, Kak, 'zétve dariteli.

Brátva.

Nôta: *Szvello szuncze je 'ze zaisto.*

425. I trsza nárasz nam dáva Ocsa szmilenoszti,
Sz-kêm szrdcze razveszeljáva V-dnévi
dreszélnoszti.

2. Nehênny tak v-nikom z-nami Bôg dobrocsiniti,
Niti z-'zítka radosztami Nász na jákoszt vcsiti.

3. Kak velke dobrotívnoszti Zálog je i té dár, Csi
sze po obloszúhnoszti Neoszkrúni nigdár! —

4. Po nyem sze szrdcze zbüdjáva Na velko hoté-
nye, I z-vühkoszti nadigáva Na szrdcsno csinénye.

5. On nam ponôvi têla môcs Po ôpravicz trúdi, I
raz'zené dvojnoszti nôcs Vu pripetjáj hűdi.

6. Po nyem sze szrdcza pobo'zna Mocno vküp-
szklenejo, Protivna pa i nezlo'zna Na krotkoszt ge-
nejo.

7. Oh blá'zeni vandrar, kí 'z-nyim Môdro 'ziveti
zná, I po netrêznoszti bli'zuyim Nigdar szpáke ne-
dá! —

8. Ali jaj tomi, ki té dár Lakovno zaprávla! —
On szam szebi, i drűgim kvár, I pogübel szprávla.

9. On szí 'zítek szvoj prekráti, Szpádne v-grês-
no rú'znoszt, Dűso, têlo vnémar zbláti, I vtepé ne-
dű'znoszt.

10. On po'zré hi'ze szvoje czvét, I 'zivis ti szvo-
ji, Odtűbi od szébe vesz szvét, I veszne v-zla gnoji.—

11. No tak v'zívajte v-radoszti, Mrtelni! trsza
dár; Ali 'z-nyim právde môdroszti Nezbantűjte ni-
gdár.

12. Kak za veliki blagoszlov Bo'ze szmilenoszti,
Áldűjte za nyega áldov Dű'zne zahválnoszti.

Szűhoca.

Nôta: *Gda ma szkrádnya vóra pride.*

426. Oh szvéti i pravicsen Bóg! Mí, kí v-grêhi
plavamo, Sze tak vrédno od tvoji rôk
Sz-trduim bicsom scsukamo, Da nam széhne szilje,
tráva, I pogible czêla sztáva, Vu velikoj szűhocsi.

2. Ali pomilűj, oh bo'ze, Nász, lűdsztvo tvoje
szű'zno, Naj nezdühávamo du'ze Zaman k-tebi tak
tű'zno, Oszlabi 'zgajócse tráke, Szpravi vküp tíhe
obláke, I daj 'zirovno vlogo.

3. Csíni, kak szí nam oblűbo, Kâ poszlűhnes ná-

rod tvoj, Csi de tebé sztálno lúbo, I pobôgsa 'zítek szvoj. Ocsa, mí v-pokôre práhi Hítimo k-tebi vu sztráhi: Szlísaj, milúj, trôstaj nasz.

4. Vtisaj veliko vrocáno, Stera czêlo dr'zêlo 'Zgé, i nyé lêpo krajíno Szprávla na sztávo zêlo: Szkrij v-meglé gorécse szuncze, I odkrij de'zd'zevne zdenze, Naj nyí 'zír otávi szvét.

5. Nega zvôn tébe nikoga, Kí bi nam tú zmocsti znao, I li kaplo 'zirovnoga De'zd'za püsztiri mogao: Li tí, kí ládas z-oblákmi, I z-szuncza vrôcsimi trákmi, Vsza szam otaviti znás.

6. Oh! — otavi vsza 'zivôcsa Po vszój zemlé krajíni; Vlê 'zítek v-pogibajôcsa Vu velikoj vrocáni: Tí, kí vszê czaganye vídis, Zdr'zi nyí 'zítek i 'zívis Od szlédnye pogübeli.

7. Ocsa! na tébe sze szloni Telko szirôt nedú'zni, Ké 'ze szkoro v-dvojnoszt vtoni Szűhocse vdárecz tú'zni: Híti, híti nyim k-pomôcsi, I zbrisi nyim szkuze z-ôcsi; Vlê vu nyí szrdcze trôst tvoj.

8. Tak sze naj tebé bojíjo Vszi, vszi zemlé národje, I tebé v-szvetsztvi csesztíjo Vsze vrémenov porodje; Naj te vadlúje vizína, I zvisáva globocsína, 'Zítka, szmrti goszpôda.

De'zd'z.

Nôta: *Te szmrti obládavníki.*

427. Veszeli sze krilo zemlé, Stero szo pá de'zd'zevne meglé Dobrotivno otavile, Gda szo po velikoj vrocáni Nyé grüde, szpodobne k-pescini, Z-lêpov roszov navla'zile: Vsza sze vrseníjo, Vsza, vsza veszelíjo Po 'zúkoszti, I tebé, Bôg, Za tvoji rók Dár zvisávajo v-radoszti.

2. I mí, odebráni tvoji Sze pá razpresztrémo, po znoji Lícz nasi, na hladnom zráki. Nôvi 'zítek szí

vléjao, tí, **Ki** z-díkov ravnas nase poti, **V**-nász po viszine obláki: **V**tisao szí vrocsino, **I** zemlé sűrino Razvészelo; **Vu** nôvoti, **I** lepoti **De** pá vsze sztvorjénye czvelo.

3. **Z**-radosztjov vr'ze pogléd szvoj **O**rács na lépí blagoszlov tvoj, **Vu** vüpanyi száda trűdov; **Z**-radosztjov de sze csüdűvao, **I** vu práhi klecsécs vadlűvao, **Nad** nyiv szvoji vszákov grűdov: „*Bóg je lűbézni Bóg!* — '*Z-nyegvi obilni rók Sztácse' zitek, I blagoszlov. — Szvedok nyegov, Je szkűz i radoszti hípek!*“ —

4. **Tí** tak za tó roszo toplo, **I** za nyé vszáko, vszáko kaplo **V**zemi szrdcz zahválni áldov; **I**, csi gda pá k-tebi, ocsi **P**ozdignemo roké v-szűhocsi, **Vlê** vö na nász tvoj blagoszlov. — **Oh** tí, komi vesz szvét **S**zvoj 'zitek i poszvét **H**váli v-práhi! **Tí** i nász vcsi **T**ebi ocsi **S**zlű'ziti vu tvojem sztráhi.

5. **I**, kak tí nász blagoszlávlas, **I** radoszt szrdcz nasi ponávlas **Z**-obilnosztjov tvoji dobrót; **Tak** naj mí, pôleg premôcsi, **R**adi brísemo szkuzé z-ôcsi **P**od kri'zom dvojęcsi szirôt. **E**tak známo, **kâ** szí **P**riszlű'zimo tū vszi **T**vojo míloszt, **E**dnôk pa tam **D**ás tí i nam **B**lá'zeni dűs vecsno radoszt.

Zburkanye zráka.

Nôta: *Szvetlo szuncze je 'ze zaislo.*

428. Bóg v-szili zráka blódnikom **S**zrd szvoj nazvesztsáva; **Ali** pobo'znim pôtnikom **I** tū dobro dáva.

2. **N**eléhne nyegva míloscsa **Ni** v-kmicsnom obláki: **On** je i te veren ocsa, **G**da grúm trészka v-zráki.

3. **G**rúm toti grűnt szvéta zible, **S**ztrási práha szini; **Ali** krilo zemlé gible, **I** rodno jo vesini.

4. V-nyem rázum ocsé velki dár I záto szpoznáva,
Ká razgánya vonyécsi szpár, I zrák ocsisztsáva.

5. On zbüdi 'zirovne meglé Z-môrszke globocsí-
ne, Sz-kémi vlá'zi krílo zemlé V-vrémeni vrocsíne.—

6. Oh! — velki, dober je nas Bôg I v-zburkanyi
zráka; Blagoszlov sztácse 'z-nyegvi rôk, Kak rosza
z-obláka.

7. Naj szí tak grésnik okoren Trepecse, i dvoji;
Düh moj, goszpodni pokoren, V-vü pazni obsztoji.

8. Na nyega sze jasz z-szrdcsnosztjov I v-vihéri
szlonim; Ár sze pod nyegvov zmo'z nosztjov V-pogü-
bel nevtonim.

9. On, kak vrémena ravnitel, I grúm vu rôki má;
Záto mi nyega pogübel Zmo'zuo podneszti zná.

10. Tího bom tak vandrao k-czili I po tom vihéri;
Ár szí v-ocsé mojga kríli Pocsíném vu míri.

Tihota zráka.

Nôta: *Blá'zen boj Krisztus, toga.*

429. Vszamogôcsi düh! mi te, v-práhi sztojécs,
I v-zráka szíli zvisávamo molécs. Csi
sze bár vesz szvét vu nicsesz pogrozí; Nam sze ne-
grozi.

2. Nestímamo mí, kak blódui poganye, Ká bi tí
v-bliszki zadomesztsávanye Ino szrd kühao, nam na
pogüblénye, Ali szkvarjénye.

3. Mí te za ocsó i tü szpoznávamo, I, kak takse-
ga Bôga zvisávamo, Kí szí i v-szlápov kaksté groz-
noj nôcsi Vernim nazôcsi.

4. Povszéd te glászi sirôki ete szvét: On je lübéz-
ni tvoje i te poszvét, Csi sze med grozov trôszí grünt
viszíne, I globocsíne.

5. Po grúmláczí sze dá zráki csisztôcsa, Zemli

'zirovnoszt, i 'zitki friskôcsa. — Ovo, kak sze vsza zdâ po nyê csrsztvíjo, I vrseníjo! —

6. Po nyê sze húdi szpári raz'zenéjo, Prerêtsijo, i v-zráki raztepéjo: Po nyê sze beteg, i kûga zasztávla, Ino preprávla.

7. Po nyê sze radoszt razlejé po szvéti, Szuncze na nébi v-lepsoj díki szvéti, Na zemli pa vsza v-préczimbi czvetéjo, Ino rasztéjo.

8. Liki csloveka tú'zui vdárzi vsíjo, I szrdcze z-grêha na jákoszt búdíjo; Tak sze po zráka szili szvét ponávla, I blagoszlávla. —

9. Kaksté sze nam tak grúmlácze grozíjo; Bôg, tebé i tú vsza vrédno csesztíjo: Csiszta lûbézen szí tí tak v-vihéri, Kak v-zráka míri.

10. I zdâ, geto szí vtisao nyega szilo, De tvojo velkoszt vsze v-sztráhi molilo: Zvisávamo te i mí, v-díki gledécs, Vu práhi klecsécs.

Mokrôcsa.

Nôta: *Kí od Bôga odsztôpi.*

430. Goszpodne! szkuzímo sze V-obsinszkoj te'zkôcsi, Kâ nam veszne szkoro vsze Vu velkoj mokrôcsi. Zvön tébe, Trôst nébe, Nega za nász vrácsa, Nega varivácsa.

2. Ocsa! neosztavi nász, V-etoj potrebôcsi. K-tebi zdignemo vszi glász: Hiti nam k-pomôcsi; Na 'zaloszt Daj radoszt, I po telkom kvári 'Zítek vszákoj sztvári.

3. Tí szam, vrémèna goszpôd, Méris czil oblákom; Tvoj môder prszt ká'ze pôt Szuncza lèpim trákom: Gða tí scsés, I ercsés, Meglé sze vgosztíjo, I pá rászüríjo.

4. Oh! — zapri doli i zdaj Vretine oblákov, I pá

nam v'zívati daj Szvetloszt szuncza trákov; Naj vesz szvét Nyí poszvét Znôvics o'zíváva, I razveszeljáva.

5. Ti vídis, kak oblêva Vszo zemlo mokrôcsa, I vszâko sztívar zalêva Voda presztajôcsa: Bregôvje, Dolôvje V-potopi sztojîjo, I placсно szkuzîjo.

6. Zaman pûszti zdâ zrno Orács v-zemlé krîlo; Ár nede slo gedrno 'Z-nyé naprê veszélo: Povêhne, I lèhne Vu nyem 'zítka klicza, Kak sztér prhka szpicza.

7. Szûkesîne bojazen Sze nam grozi povszéd; V-práh szklácsi vszo vûpazen Telki nevôl pogléd: Czagajôcs, Plakajôcs Sze szkrbí národ tvoj Za prîseszt-ni-sors szvoj.

8. Oh tí, kí v-racsúni más Szkuze szirôt tvoji, I nyim podeliti znás Trôst, k-szrdcza pokoji, Bóg, vtisaj Tí nas jaj, Da ti na szkúz czîli Szpévamo veszéli.

Szuncze.

Nôta: *Groba sze niscse neogne.*

431. Pá nam szija bo'ze szuncze, I szvétî 'zítek delí! — Pá sze vszê mrtelni szrdcze Nyega trákom veszéli! — Veszeliyo sze vsze sztívarî Ôcsé tak velkomi dári! —

2. Szkrile szo sze kmicsne meglé, Néba sze razvedrîla; Neoblêva potop zemlé Vesz vtonyenoga krîla: Né! — nede szkuzîlo dú'ze V-potrjté sztvorjé-nye bo'ze.

3. Lèhuola je nôcs vihéra 'Ze ze-vszeîmi grozami, Szvét otávla angel mira Z-nôvimi dobrôtami, Vlêva-jôcs nyî prvotino Vö na czêlo domovino.

4. Nôvi 'zítek sze zbûdjáva Pá po bo'zem sztvorjényi; Nôva radoszt obîljáva Po telikom trplényi:

Vsza, vsza sze pá veszelíjo, I miloszt bo'zo csesztíjo.

5. Kak lépi je pá bo'zi szvét, Po tak groznom portíjé, Kak szladki radoszti poszvét, Po dreszélnom pripetjé! — Tak nasz zná ocsa lübézni Otaviti po bolezní!

6. Oh! — dícsi ga, glaszno hvalécs, Dícsi ga, vsze sztvorjénye; Zvisávaj ga, cslovek, molécs Za tak mílo csinénye. Hválen je on vu radoszti, Veke hválen i v-'zaloszti. —

7. Vzemi áldov szrdcz veszélni, Vretina vsze dobrôte! Kâ i v-prigodi dreszélni Lűbis tvoje szirôte, Nyé csűdno odícsiti znás, I nyim pó szkuzaj radoszt dás.

8. Poszlűhno szí tí i nas glász, I po telkoj 'zűkoszti Szí dolivzéo trden bics z-nász, I dao nam híp radoszti: Vtisao szí nam vszo bojazen, I korunűvao vűpazen.

9. Vcsi nasz tak eto miloscsó Zahválno zgrűntávati, I tebé, lübézni ocsó Za nyé dár zvisávati. — Tebi na áldov, dűh vecsen, Boj vesz 'zítek nas poszvetsen.

Povôden.

Nôta: *Vu mem drágom Bôgi.*

432.K-tebi, zdr'ziteli Kricsí v-pogűbeli Plavajôcsi národ tvoj, Vidivsi gvűsen grob szvoj V-povôdni vdérjajôcsó, I szvét zalévajôcsó.

2. Neglédaj teliki Grêhov preveliki, Sz-kémi sze szkvarjűjemo, Gda tebé bantűjemo, Ino za steri volo Trpímo tô nevalo.

3. Glédaj tvojo miloszt, I szrdcz nasi britkoszt; Csíni, kak ocsa, z-nami, Vbôgimi szirôtami: Oh! —

szlisaj vűszt nasi glász: Vzemi trden bics tvoj z-nász! —

4. Velki je, isztina, Bin nas, szkúz vretina; Ali véksa tvoja môcs, Kak vsza pogübeli nôcs, Véksa tvoja lübézen, Kak ran nasi bolezen.

5. Naj szi sze viszína Ino globocsína Z-vihérmi szvojmi grozí; Nász v-dvojnoszt nepogrozí, Csi szi tí, vszamogôcsi, Nam v-nyí szili nazôcsi.

6. Boj, ocsa, nazôcsi Nam i v-toj te'zkôcsi; Pri tebi nam vszêm i zdaj Bâtriven sztan naidti daj, Pri tebi trôsta szuncze, Za tak boleznó szrdcze.

7. Zdr'zi vsza 'zivôcsa, Milűj czagajôcsa; Obari nam 'zivíno, Drevje, szilje, travíno: Nepűszti tvojga dára Na tú'zen porob kvára.

8. Naj nam nezegníli V-zemlé blatnom kríli Trűdov nasi 'zelen szád, I nenaszledűje glád, Ni nev-dábla ráni grob 'Zítka sztvári na porob.

9. Poszlűhni telki krics, I odvzemi tvoj bics; Vu'zgi pá 'zítka poszvêt, I razvészeli tvoj szvêt, Naj vsza v-diki czvetéjo, I vugodno rasztéjo.

10. Szká'zi vö, oh ocsa, Kâ tvoja miloscsa, Stera vszêm 'zítek dáva, I eti obiljáva: Da te vsza, vsza tú v-práhi Zvisávajo vu sztráhi.

Po povôdni.

Nôta: *Sto bi te nehválo.*

433. **D**íka, csészt, i hvála tebi, zdr'ziteli vszega! — Kak szo ponizna vsza na glász iména tvojega! — Bôga te vsza bívoszt viszíne, Neszmerna zvirína pűsztíne, I prepaszt môrszke globocsíne.

2. Vö szi szkázao i zdâ tí velkoszt tvoje zmo'znosztí V-tak grozne povôdni szili ino bojznosztí,

Stera je zemlo oblejála, Na nyê tak poreden csasz sztála, Ino vsze sztvorjênýe mantrála.

3. Na tvoj glász szo vodé pá v-grabe szvoje odtekle; Veszeli sze zemla, stere 'zir szo one vlekke; Vsza sze ponôvijo v-radoszti, I velikoszt tvoje miloszti Zvisávajo po szkúz 'zúkoszti.

4. Z-radosztjov ide pá vö orács na szvoje delo, Vüpavsi sze, kâ de blagoszlovleni szád melo; Z-radosztjov noszi dnéva bremen, Nücza k-deli prílicsno vrêmen, I szêja 'zitka zdravo szemen.

5. Vszi, vszi sze nad etov szmilenosztjov radújemo, I tebi zahválni áldov za nyô áldújemo. — Oh! — daj, geto sze veszelimo, Da tebi vsze dni poszvetimo, I tebé v-bojazni çsesztimo.

6. Odvrni tí od nász vszáki vdárecz i nadale, Da v-míri trosimo vandranya vöre, tak male. — Vlê vö blagoszlova vretino Na czêlo naso domovino, I daj nam veszélo letino.

7. I zdâ trden bics tvoj naj blagoszlov naszledúje, Da sze 'zaloszt nasa z-veszéljem pá koronúje. Razsúri po nasem határi Dêszne tvoje bogate dári, Na ponôvlenye vszákoj sztvári.

Drágoesa.

Nôta: *Vu mem drágom Bôgi.*

434. Bôg! nesztani prôti Ni ednoj szirôti: Tí vszêm szrdcze ocsiszti, I velki bin odpüsztí; Da nasz grêh nezaprávi, I bics tvoj nepreprávi.

2. Nevolen nas 'zivis I 'zúkoszt tí vidis, I lehko nam pomores; Ár tí vsza, vsza premores: Pod tebom vsze zmo'znoszti Sztojíjo v-podlo'znoszti.

3. Vrédi no sze szôdimo; Ár v-grêhi blôdimo. Csi

nasz tí z-hodbe nôre Zovés na pôt pokôre; Mí glász
tvoj zavr'zemo, I k-szvêti privr'zemo.

4. Záto bics za bicsom Scsuka nász med kricsom,
Steri vnôgi britki jaj Prêsa sz-prsz nasi i zdaj, Pod
bremenom drágocse, I vnôge potrebôcse.

5. Zlehka bi vczagali, Bôg, da nebi znali, Kâ
je tvoja miloscsa Véksa, kak tá te'zkôcsa, I kâ
szladki trôst nébe Má i grêsnik od tébe.

6. Szmilúj sze tak i nam, Blodécsim ovsícizam,
Ki bín nas vadlújemo I z-szrdcza 'zalújemo: Boj nam
szmileni szodecz, I vr'zi jaji konec.

7. Ali csi nasz tí, Bôg, Pod bicsom tvoji rôk I
du'ze scsés dr'zati, I z-nyim trdno scsukati; Tak
nasz i v-dnévi húdi Szam na mirovnoszt bűdi.

8. Bűdi na pokôro Szrdcze nase nôro, Naj vu tvo-
joj bojazni, I detinszkoy vűpazni Pôt naso prebe'zi-
mo, I z-zlom sze nete'zimo.

9. Tam, gde niksa briga, Ni te'zka kastiga Ne-
de verni ranila, Ni nyi mira môtila, — Tam de nam
krí'za bremen Vecsne lehkôte szemén.

10. Tam mo v-popolnoszti I zadovolnoszti Tanács
tvoj szpoznávali, I vernoszt zvisávali, Kâ szí nasz
po szkúz pôti Pelao blá'zenszti prôti.

Nôta: *Hvátim jasx lépo tebé.*

435. Tí, ki na vsze szirôte Milosztivno szkrb
más, I nyi brezi dobrôte I trôsta neni-
hás, Vszé zmo'zen varivács! Tí boj v-etoj te'zkô-
csi, I velkoj potrebôcsi Ran nasi míli vrács.

2. Naj príde vűszt nasi glász K-tebi na vizino:
Ocsa! hodi, vzemi z-nász Eto szűkesíno; Da sze ve-
szelímo Dárom tvoje miloscse, I od velke drágocse
Du'ze nete'zimo.

3. Nadigni na szmilenoszt Szrdcza ti prémocsni,
Da vrácsíjo boleznoszt Szirmákov nemocsni; Naj

sze ji nebráni Bogat szkopecz sz-trdnosztjov, I ne-
velí z-mrzlosztjov: „*Idi! — Bóg te hráni!*“ —

4. Oh ocsa! vlê obilnoszt V-krílo nase zemlé, Naj
nam szná'zi veszélnoszt Trávnike i polé: Odpri pá-
med nami Blagoszlova vretino, Napuni domovino
Naso z-dobrôtami.

5. Tí razvészeli 'zitek Po czêloj krajíni, I zleh-
kôti prebítek Lüdém, i 'zivíni; Da te vsze sztvorjé-
nye, Po vrêmena 'zúkoszti, Zvisáva vu radoszti,
Za milo csinénye.

Pomor.

Nôta: *Oh vekivecsne miloscse.*

436. Bôg! trepetajôcs dvojímo Vu 'zítka pogü-
beli, I sz-placsnim glászom kricsímo K-
tebi, obdr'ziteli; Geto, ze-vsze mí grozami Obvzé-
ti, sztoji pred nami Sztrasen angel pomora.

2. Oh vdárecz vsze dreszélnoszti! Sto sze te ne-
bi sztraso, Gda taksoj pogübelnoszti Podvr'zes sztá-
vo naso? — Szmrt, szprhlívoszt, i placsa glász Ob-
vzeme ze-vsze sztráni nász: Czagamo brezi trôsta! —

3. Kelki szo 'ze tápihnyeni, Kak lisztje, med vi-
hérom! — Lehko mo i mí szúhnyeni V-grob escse
pred vecsérom! — I mí szmo grésni blôdniczi, I mí,
kak drúgi pôtniczi, Pod tém bicsom sztojímo.

4. Ah! neidi na szôdbo z-nami, Velki szodecz
vecsnoszti! Nekastigaj nasz z-grozami Szmrti, pô-
leg vrêdnoszti; Nevszécsi nasz vö v-nágloszti, Vu
grésnoj nasoj jálnoszti, Z-racsúna ti 'zivôcsi.

5. Boj szmileni, 'zítka ocsa, Nam, kí k-tebi kri-
csímo, I vzemi nasz na nárocsa, Da sze vszi obdr'zí-
mo. Líki do hípa etoga, Tak boj zdâ, i potomtoga,
Tí nas oszloboditel.

6. Tí sztaví pomora vihér, I zapovê tihoto; Vlê

vu dvojécsa szrdcza mír, I vtisaj nyi sztráhoto: Zapovê 'zítka angeli, Naj varje od pogübeli, I môk szmrtni 'zítek nas.

7. Onim pa, kí'ze mecs szmrtni Obsütijo v-kotri-gi, I, od mantre vküpesztrti, Le'zijo v-velkoj bri-gi, Vtisaj, oh ocsa lübézni, Môk szmrtni sztrasne bolezní, I pelaj je na mír tvoj. —

8. Goszpodne! csi bi kak i nász Té poszelník tvoj doisao, Ino nyegov zvajôcsi glász V-szne rú'zni grê-hov naisao; Daj nam hitro vu pokôri Objôkati 'zítek nôri, I csisztim idti z-szvêta.

9. Nedaj nam neszrecsni szirôt V-nerédi osztavi-ti, Nego sz-tvoji lêpi dobrôt Nyim teliko szpraviti, Kelko k-tihomi sztálisi, I k-postenomi 'zívísi Potre-büjejo, vbôge.

10. Szlisaj prosnyo tvoji verni, 'Zítka szmileni ocsa! Vzemi z-nász bics tvoj neszmemni, Primi nasz na nárocsa, I z-milov dêsznov lübézni Nam zvrácsi szmrtne bolezní, Tebi na csészt, i diko.

Po pomori.

Nôta: *Oh Bóg, oh míli Bóg!*

437. Pred tébe neszémo Zdâ áldov zahválnosz-ti, Po vtisanoj szili 'Zítka pogübelnosz-ti, V-steroj szmo plavali Vu pomora uôcsi, I z-ste-re szí nasz tí Réso, vszamogôcsi! —

2. Ah! — kak vküpsztrta je Sztáva národa tvoj-ga! — Jezere dvojíjo V-bolezní szrdcza szvojga, Kim szo nyí lübléni Z-nárocs vövtguyeni, I nemi-losztívno V-kmicsni grob szühnyeni.

3. Kelko szirôt klecsi Na grobi roditelov, Ké ne-naidejo vecs Tü szkrbni hranitelov! — Kelko ra-nyeni szrdcz Plava v-szkúz povôdni, V-stero je je vtono Grozen bics tvoj szôdni! —

4. I nász je ze-vsze mí Grozami szmrt sztrásila; Kak lehko bi i nász Ona v-práh zaklácsila! — Né je naisao vesz szvét Vrásztva, ni prilike, Kak bi sze mentüvao Nyé szile velike.

5. Dika, csész, i hvála Tebi, oh vszamogócsi! Tí, tí szi prisao nam, Lüdsztvi tvojmí k-pomócsi: Tí szi zdühávanye Szrdcz nasi poszlühno, I angela szmrti Szi od nász odrihno.

6. Tí szi nam né pôleg Hodbe nase placsüvao, I pri vnôgi nasi Grêhi szi nasz milüvao; Csi szi nasz gli vrédno Scsukao sz-trdnim bicsom, Dönok szi szmilenoszt Meo nad nasim kricsom.

7. Oh! — vzemi szrdcz nasi-Áldov za tô szmilenoszt, I vrácsaj nadale Od nász vszo pogübelnoszt; Da czéli 'zítek nas Tebi poszvetímo, I tebé, kak ocsó, Veszelécs csészímo.

8. Odícsi sze csüdno Nad vszêmi szirôtami, Ké szo brezi trósta Osztvávlene med nami: V-nami nyim daj naidti Verne branitele, I szteze blá'zensztva Môdre kazitele.

9. Zdigni z-milov dèsznov Sz-práha vsze czagajócse, Ino razvészeli Vsze v-szkuzaj plavajócse: Daj zíditi vu vszákóm Oranyenom szrdczi Tak 'zelnoga mira Blá'zenomi szünczi.

Küga.

Nôta: *Obüdi sze, oh me szrdcze!*

438. Goszpodne! vesz szvét süróki Sze szrda tvojga bojí; Ár vu tvojoj zmo'znoj rôki 'Zítek ino szmrt sztojí: Ali tvoja miloscsa Nema koncza, oh ocsa! Záto li k-tebi za pomócs Zdühávajo vsza dén i nôcs.

2. K-tebi zdâ i mí kricsímo V-szrdcza tak velkoj brigi, Geto czagajócs dvojímo Vu márhe nase kügi,

Próti stere besznôcsi Nenaidemo pomôcsi, Ni'sztanovitoga vrácsa, Zvön tébe, vszê varivácsa.

3. Jaj! — trden je bics tvoj prevecs, Vszamogôcsi sztvoritel! — Zaka szi zdigno zdâ tvoj mecs, Nam na placs, i pogübel? — Zaka nam vkrà scsês vzéti Dár rôk tvoji, tak szvéti, — 'Zivino naso vmëriti, I nász v-szirmastvo vtoniti? —

4. Szpoznamo, szodecz pravicsni, Kâ szmo mi zrok té brige; Ár szmo vu hodbi krivicsni, I tak vrédni kastige. Ah! — kak vnëmar gresimo, I pod bics tvoj be'zimo, Dári tvoje zaprávlamo, I tak szi szôdbo szprávlamo! —

5. Ali — oh! — za naso volo Nescsukaj ti nedú'zni; Vzemí 'z-nyí telko nevoló, I milúj nyí sztan tú'zni: Ti, vszê zmo'zen varivács, Bojdi nyí szmileni vrács, Da sze té mantre znebijo, I no 'zítki veszelijo.

6. Nász pa vcsi vu tvojem sztráhi Do koncza potüvati, I, klecsécs v-pokôre práhi, Gréhe ob'zalüvati; Da sze, po szvétom 'zítki, Ognemo vdárczov brítki, I vu kakgodi te'zkôcsi Vcsákamo tvoje pomôcsi.

7. Ovo, mi ti vadlújemo Hűdo nase hoténye, I z-szrdcza vszi 'zalújemo Blôdno nase csinénye. Nagni sze z-szmilenosztí K-nam, pri vszój nevrédnosztí, I, pri objôkanom bini, Nasz pá trôsta vrédne vcsini.

8. Vr'zi povszéd koncúz kügi Kápajôcse 'zivine, I neniháj v-taksoj brigi Du'ze nase krajine: Blagoszlovi vszê trűde, Kí z-rônosztí tak hűde Setújejo nyô zvrácsiti, I lűdsztvi tvojmí haszniti.

9. Daj nam mirovno csakati Tak 'zelen híp pomôcsi, I né pred czajtom vczagati Vu velikoj te'zkôcsi, Znájôcs, kâ pride vrêmen, Gda tí z-nász vzemes bremen, I gda mo te po 'zalosztí Zvisávali vu radosztí.

Po kügi.

Nôta: *Z-szrdcza 'zelèm, ka právim.*

439. Konecz je vzéla küga Po czêloj krajini;
Odvzéta je kastiga Nedú'znoj 'zivíni:
Bôg míli je poszlúhno Vúszť nasi placsen glász, I z-
díkov je odríhno Vszo pogübel od nász.

2. Kak vrédno tak szpévamo Nyegvoj szmilenosz-
ti Z-sterov sze nehényamo, Pri vszój nevrédnoszti,
Vszákdén nadeljávatí V-punój obílnoszti, I razve-
szeljávatí V-dnévi dreszélnozti.

3. Odícso sze je on zdâ, Nê szamo nad nami, Ne-
go i, v-zmo'zni csüdaj, Nad vszêmi sztvárami, Ste-
re je vömentüvao Z-'zítka pogübeli, I nyim nazáda-
rúvao Zdrávje, i môcs k-deli.

4. Radoszt sze rászúrjáva Pá povszéd med nyimi,
Stera sze pobüdjáva Nad dármí bo'zimi, Vu steri-
tál jemléjo Po dúgoj rónoszti, I pá szí pocsinéjo Po
telkoj 'zúkoszti.

5. Kak mirovno noszijo One pá járem szvoj, Csi
gli pod nyim tocsijo Bremaea vréli znoj! — Zdenecz
nôve radoszti Je nyim i té járem; Ár po nyega 'zú-
koszti Naszledúje nájem. —

6. Oh ocsa! tí szí prisao Nam eti k-pomôcsi; Tí
szí med nami vtisao Szláp tak grozne nôcsi, I dao
szí zídť szunczi Blá'zene radoszti Vu tú'znom nasem
szrdcei, Po britkoj 'zaloszti.

7. Záto te naj zvisáva Vsze, ka 'zivé v-práhi, I
vsza zemla szpoznáva Velkoszt tvojo v-sztráhi, Kí
klúcs 'zítka, szmrťi más Szam vu rôki zmo'znoj, I
vsza doprineszti znás Z-díkov, v-szôdbi szkrovnoj.

8. Naj ti bode vugodna Zdâ tá hvála, ocsa! — I,
csi gda priszpodobna 'Zaloszt i te'zkôcsa Doide nász,
i mí k-tebi Pozdignemo nas glász, — Oh! — tí jí daj
obszebi Mimo idťi kre nász.

Bojna.

Nôta: *Oh 'zítka ino szmrti goszpôd!*

440. **K**ak dugo sze nezglédnes na nász, Vszé seregov zmo'zen goszpôd! — Kak dugo de tak zaman nas glász Iszkaos ozlobodjénja pôd? — Jaj! — brezi tvoje pomôcsi Mo vszi porob vecsne nôcsi.

2. Ovo, protivnik, kak povôden, Obléva naso krajíno, I, kak szrda tvojga bics szôden, Obrácsa nyô na püsztíno, Vu práh klácsi országa czvét, I z-jajom napunyáva szvét.

3. V-nocsi nenaidemo pokoja, Vu-dné szo pa szkuze nas krúh; Ár trêszka, trôbi ro'zjé boja, Plamén, szmrt véja nyegov dûh, Po'zéra trúdiv nasi szád, Szêja krv, szükesíno, glád.

4. Velki Bôg! na tébe sze szloni Lüdsztvo v-tak sztrasnom pripetjé; Ár sze brez' tébe v-nicesesz v-toni Szvét v-tak odúrnom potrjté: Li tí poszlühnes telki krics, I sztaviti znás ete bics.

5. Oh! poszlühni telko nedú'zni Szirôt placso zdühávanye, I zavé'zi doli vszé tú'zni Dûh szebi na zvisávanye; Vzemi vdárecz tak bolécsi Z-nász, v-pogübeli dvojécsi.

6. Tí premèni on krvni koszpricz, Z-sterim zdâ bojnik szmrt véja, Na on, tak dobrotivni osztricz, Za kim orács szemén szêja; Da, gde zdâ szmrt opüsztsáva, Pá czveté národov sztáva.

7. Tak ravnaj szrdca poglavnikov, Da bojni kocnecz vr'zejo, I szteri ro'zjé protivnikov, Da sztan szvoj tápovr'zejo: Vtisaj povszéd ete vihér, I potrdi obcsinszki mír.

8. Tí vkroti besznôcso národov, I nagni je na mirovnoszti; Czil i 'zelénye vszé porodov Boj mír, i szrdca tirovnoszti: Da v-jedinsztni prebívamo, I blagoszlov tvoje v'zívamo.

9. Nam pa milosztivno odpüsztí, Csi szmo te v-
kom zbantüvali, I szrdcza nasa tak ocsisztí, Da mo
sze vszega varvali, Po kom bi v-tvojo kastigo Szpad-
noli, i v-kaksté brigo.

10. Oh! — vzemi pod tvoje perôti Czêlo naso do-
movino, Iuo odkrij vszâkoj szirôti Zadovolnosztí vre-
tino; Da sze 'zitki veszelímo, I tebé v-míri csesz-
tímo.

Mír.

Nôta: *Bojdi dika i postenyé.*

441. Hódte, po bojne vihéri, Neszmo áldov za-
hválni Pred goszpodna, kí je míri Potr-
do sztolec sztálni. Konecz je vr'zeni sztráhi; Zâto
szpévajmo vszi v-práhi: Dika, csészt, hvála Bôgi!

2. Doli je vzéo on z-nász bics szvoj, Vtisao krvi
potoke, Konecz vrgao mantri telkoj, Prepravo jaja
zroke; Sztánoti je ro'zjé velo, I národ szvoj razvé-
szelo. Dika, csészt, hvála Bôgi!

3. Negrozi sze vecs! protivnik, Nerobi, ni nev-
márja; Ár nasz Bôg, zmo'zen pomocsnik, Bráni i
zagovárja. Hényala je vsza sztráhota, I szvét otá-
vla tíhota. Dika, csészt, hvála Bôgi!

4. Po grozne nôcsi vihéri Nam pá visni trák szija,
I pá czvesztí zacsne v-míri Návuk, tr'ztvo, mestria:
Vszâko télo v-bátrivnosztí Hodi v-pozványa dú'z-
nosztí. Dika, csészt, hvála Bôgi!

5. V-nôvi obráz sze oblecsé Lübléna domovina;
Ár po vszê nyé 'zilaj tecsé Blagoszlova vretina: Pov-
széd v'zivajo v-pokoji Národje szád trúdiv szvoji.
Dika, csészt, hvála Bôgi! —

6. Bôg! tí szí tak i v-tom táli Prosnyo naso po-
szlühno: Zâto te düh nas zdâ hváli, Kâ szí té kr'z
odríhno; Odríhno szí bojazni zrok, Na lübé'zni tvo-
je porok. Dika, csészt, hvála tebi!

7. I, da szi, národov szodecz, Po tak sztrasnom vihéri, Pá goriposztavo sztolecZ Szvêta' zelnomi míri; Zdr'zi nam té kincs dugo lét, I blagoszlávlaj po nyem szvêt, Tebi na csészti i díko.

8. K-toj zvönésnyoj bátrivnoszti Nam prilo'zi mír dūsni, Naj vu tvojoj bojazoszti Tak íszcsemo sztan visni, Da tú v-jediuszti 'zivémo, I gda sze vöpozovémo, Tam naidemo mír vecsni.

Pogor.

Nôta: *Gospodin Bóg, neosztav' nász.*

442. Oh ti, kí vsza v-oblászti más! Ti radoszt, i jaj dati znás: Tô zdâ obcsútijo vnôgi Z-ognyom opüsztсени vbôgi.

2. Ah! jáko szi je polúbo, Kâ szi nyí vrédnoszt pogúbo: Nyi hramba i poistvo je Porob bicsa rôke tvoje.

3. Porob je, ocsa, tí vídis, 'Ze plámna nyí vbôgi 'zivis: Pepél je vsze, ka szo meli, I z-znojom szi priszkrbeli.

4. SztáneK szvoj májo leszicze, I gnéZda nebesz-ke fticze: — Né oni, gde bi sztanoli, Ino szi glávo nagnoli.

5. Groza je obhája povszéd, Kama vr'zejo szvoj pogléd: Nágoszt, glád, spot je pred nyimi, Tak jáko opüsztсениmi.

6. Ah! — groza obhája i nász, Szlisavse nyí tak britki glász, — Nász, za volo grésne hodbe, Vrédne priszpodobne szôdbe.

7. Oh ocsa, szmilúj sze tí nam, I vszém vbôgim sziroticzam! — Zdigni sz-práha vsze dvojécse, I tebé v-szkuzaj molécse.

8. Szmilúj sze naime nad timi Zdâ z-ognyom o-

bô'zanimi; Ti szam boj nyí obdr'zitel, Pomocsnik, i veszelitel.

9. Nagni k-nyim vsze, ki szo szrecsni, Na szmi-
lenoszt, ocsa vecsni! Naj nyé sz-tanácsom pôitijo,
I nyí sors nyim lehkôtijo.

10. Nász pa vsze tvoj tak trden bics, I telki szí-
rôt placsen krics Búdi na tvojo bojazuoszt, I ti ne-
szrecsni lübéznoszt.

11. Li tak sze szmêmo vüpati, Kâ nam tí nedás
vezagati, Csi gda i na nász taksi kri'z, Kak zdâ na
té vbôge, püisztis.

XV. Rázloczna vrêmena.

Ráne peszmi.

Nôta: *Hvátim jasz tebé, goszpodne!*

443. Zbúdi sze, i glászi, düh moj, Velkoszt
bo'ze szkrbnoszt! — Zbúdi sze, neszi
áldov tvoj Pred sztolec szmilenoszt! —

2. Vis, kak je po znojni trúdi Môcs moja pomen-
kála, I kelki prigodov húdi Groza me je obdála!

3. Komi mam szen moj hváliti? — Sto mi je môcs
darüvao? — Sto me je znao obrániti, Gda szem
tího pocsívao? —

4. Sto je zápro ocsi moje, Naj têlo pocsinek
má? — Sto mi pá z-miloscse szvoje Trák szuncza
viditi dá? —

5. Ti szí mi, tí, oh míli vrács, Pokoj i môcs da-
rúvao; Ti szí, kak szkrben varivács, Nad menom
verosztüvao.

6. Záto jasz tebi na áldov Zdâ szrdcze poszve-
tsávam, I tebé za té blagoszlov, V-práhi klecsécs,
zvisávam.

7. Tíme z-dúhom tvojim vodi I dnesz po tvoji potáj, Da me hűdi szvèt nezvodi Na gréha rú'zni sztopáj.

8. Mé verno szkrb na 'zítek moj, I na vsze, vsze, sz-kém ládam, Daj mi vu vszem blagoszlov tvoj, Naj czagajôcs nesztrádam.

9. Vcsi sze mi moje dú'znoszti Vu vszem verno dr'zati, I korôno nedú'znoszti, Kak vecsni kincs, varvati.

10. Na tébe sze z-verov szlonim V-tú'znom hípi 'zaloszti; Ár sze tak v-dvojnoszt nevtonim Pod bremenom 'zúkoszti.

11. I jasz sze naj k-vbôgim bli'znyim Z-lübéznosztojv pridrű'zim, Ino z-szrdcza vrélosztjov nyim, V-kom premorem, rad szlű'zim.

12. Tak ravnaj, tak vesz be'záj moj, Da v-dobrom obiljávam, I tam v-szvetloszti blá'zenoj Veroszta tvojo zvisávam.

Nôta: Nébe i zemle sztvoritel.

444. Tvoja rama, vszamogôcsi, Je mené zakri-
vala, I vu preminôcsoj nôcsi Mi pokoj
darűvala, V-téli me pokrepila, I pá ze-szna zbűdila.

2. Za tvoj dár, ocsa, szpoznávam Ponovleni 'zítek
moj, I tak te vrédno zvisávam Vu ránoj űtri etoj. Oh!
— primi szlab moj áldov Za tak drági blagoszlov.

3. Vtégni vö na vsze dní moje Dészno tvoje zmo-
'znoszti, Da je pôleg právde tvoje Trosim vu pobo-
'znoszti, Ni ednoga nezgűbím, I dűse nepogűbím.

4. Ti brezi zroka nedávas Nam dnéva ni ednoga,
Nego nasz sz-tém nadigávas Na dôb 'zitka vrédnoga,
Naj vszáki hípi szvetési Bodemo, i szrecsnési.

5. I dnésnyi dén mi pretecsi V-szvetosztvi, né v-
grésnoj hodbi, Da me pela vecsnoj szrecsi Prôti, né
groznoj szôdbi; On me naj nesz kvarjúje Tam, nego
koronűje.

6. Nagne sze tú ednók dén moj, I jasz v-grob mam idti szpát, Gda me velki poszelnik tvoj Príde od etecz vözvát Tá, gde bom po vihéri Tiho pocsívao v-míri.

7. Ali i po onoj nôcsi Sze mi pá dén preszvêti; Vecsna zorja sze prepôcsi Meni na nôvom szvêti, Gde bom ti v-dike tráhi Lepse szpêvao, kak v-práhi.

8. Bóg! vcsi me k-tomi blá'zensztvi Vszákdén bli'ze vandrati, I dúso, télo vu szvetsztvi Do koncza obarvati; Da vu práh csisztí szpádnem, I csisztí 'z-nyega sztánem.

Nôta: *Kâ me vszákdén, moj Bóg.*

445. Rána eta útra me glaszno zbüdjáva, Naj mi szrdcze bo'zo szkrb hvalécs zvisáva, I v-tíhoj radoszti Csiszti áldov neszé pred sztolec miloszti.

2. Kak bi ti neszpêvao jasz, oh vszamogôcsi! Kí szi me tak varvao v-preminôcsoj nôcsi, Da áldov moj ráni V-radoszti áldűjem, szrecsen ze-vsze sztráni? —

3. Kelko ji je nôcs tô v-poszteli osztalo, I vu kri-li szmrí naveke zászpalo! — Ali — oh! — meni pá Tvoja miloszt 'zitka poszvêt v'zivati dá.

4. Ah! — vnôgi szo lehko v-zle vöpreminoli, I tak sze vu vecsní mók prepaszt szűhnoli, Gde pôt szvojo nôro Preklinyajo, kâ szo zavrgli pokôro! —

5. Né! — mené vecsi dén moj tebi poszvetiti, I tebé v-nedú'znoj radoszti csesztiti, Naj tak znam hodi, Da sze szmêm na tébe z-vüpanyem szloniti.

6. Noszi szkrb na méne, oh ocsa miloscse! — Vêm je znáni tebi sztan moje krhkôcse: Bojdi moj pomocnik, Gda z-szilov nad méne tere moj protivnik.

7. Etak de veszéli dnévov moji tekáj, Csi nede z-niksim zlom oszkrúnyen moj be'záj; I na velkom czíli Ti odicisís mojo vernoszt, szodecz míli! —

Nôta: *Verno lûdsztvo, dícsi, hváli Bôga.*

446. **L**êhnola je nôcs z-szvojov temnosztjov, I prihája dén z-nôvov szvetlosztjov. — Verosztúj, i áldúj áldov tvoj Ravniteli dnévov 'zítka, dúh moj! —

2. Sz-tihov radosztjov klecsím vu práhi, Molécs tebé, Bôg, vu mílom tráhi, V-kom tí szam delís nam z-lúbézni Mír i szladki trôst v-szrdcza bolezní.

3. Nevtaji mi ni dnesz, vszamogôcsi, Tvoje obranbe ino pomôcsi: Blagoszlov i áldov rôk tvoji Vlê vö na szád vrêli trúdiv moji.

4. Med szpunyávanyem moje dú'znosztí Mi krêpi szrdcze vu nedú'znosztí: Tebi boj 'zitek moj poszvet-sen, Tebi hodba prijétna, dúh vécsen! —

5. Vszáki hípek naj môdro ponüczam, Da ti od nyega racsún lehki dam, Gda mi tí vsze poti prebrodis, I v-praviczi zvágas i oszôdis.

6. Vari me od jálnoga poistva, I szvéta hûdoga tiváristva: V-praviczi, nê v-kmiczi, naj 'zivém, Da nevczagam, gda z-szvéta preminém.

7. Kaksté te'zko je, ka mi zapovês Tí, kí môcs mojo tak popolno vês; Na vernoszt, i vrêloszt me búdi, Da nevkleknem, kak nájimnik hûdi.

8. Nezmenka v-tebi moje vüpanye; Ár pri tebi mam i te vtisanye, Gda tvoj kri'z tak püsztís na méne, Da do mi vsze kotrige drevéne.

9. Li grêha bremen me naj nete'zí; Ár komi ono na dúsi le'zí, Jaj tomi blôdnomi! — ka za môcs More nyemi prikázati pomôcs? —

10. Oh! — ócsisztí szam mené, moj szodecz, Naj szí nebudem lasztiven to'zec: Tak sze szmém, dobro vém, na tébe V-'zítka, v-szmrti szloniti, trôst nebe! —

Nôta: *Szrdcxa mega britkoszti.*

447. Z digni sz-práha márnoszti, Vaudrar, glász tvoj, i szpêvaj! Csüda visne szkrbnoszti Zahválno nazvesztsávaj.

2. V-nôvoj diki sze je pá Szkázalo bo'ze szuncze; Nôvi mir v'zivatí má Vszáko pobo'zno szrdcxe.

3. V-kak odicsenom tráhi Plava ocsé lêpi szvét, Ki vszém 'zivôcsim v-práhi Deli radoszt, i poszvêt! —

4. Vecsen dûh o'ziváva Czélo bo'ze sztvorjênnye, I vsze sztvári zbüdjava Na blá'zeno csütênnye.

5. Csiszto 'zitka vretino Je odkrio Bôg dobrôte, I dárov prvotino Vlêva na vsze szirôte.

6. Nyega glászi vizína V-nezrecsenoj szvetloszti, I zemlé okroglína V-nepremêrnoj velkoszti. —

7. Bôg! i te najménsi trák Te ká'ze v-vecsnoj diki, Gda pre'zené kmicsni mrák, I poszvêt delí 'zitki:

8. Ka pa czêli ete szvét, Kak trák vecsne szkrovnoszti, Kakda nebi bio poszvêt Nezgrüntane zmo'znoszti?! —

9. Vcsi me tak klecsécs v-práhi Csüda tvoja bro-diti, I v-tvojem bo'zem sztráhi Dnesz i vsze dní ho-diti.

10. Odpri, dûh veszélnoszti, Dobrôt tvoji vretino, I vlê vö v-obilnoszti Na vsze nyí prvotino.

Nôta: *Krsztseniczi, hválte Bôga.*

448. Pred tébe neszém áldov moj, Bôg, míli varitel! Kí szi mi vu nôcsi etoj Bio 'zitka zdr'zitel.

2. I zdâ sze znôvics ponávla Nad menom szkrb tvoja; I zdâ sze pá blagoszlávla Po tebi pôt moja.

3. Dnesz pá ponüdis príliko Tí meni na dobro: Daj, da tô szrecso veliko Nüczati znam môdro.

4. Kak blá'zen szem, csi dní moje, Bôg, tebi posz-

vetím, Tak da, pôleg právde tvoje Hodécs, tebé csesztím! —

5. Vrácsaj me od vtraglivoszti, Kak gréha blazine, Naj sze dr'zim szkrblivoszti, Kak 'zítka vretine.

6. Daj mi v-sorsi vbôgi szirôt Szkrbno tál jemati, I, kak morem, sz-tvoji dobrôt Nyim podeljávati.

7. Vu deli i pocsívanyi Me vcsi réd dr'zati, I v-dobrôt tvoji v'zívanyi Tréznoszt obarvati.

8. Po veszélji i radoszti Krêpi moje szrdcze, Naj odnásam vu vréloszti Moje ôpravicze.

9. Na 'zítka vikérnoj pôti Mi tí daj naidti mír; I tího szí pocsinôti, Gda príde moj vecsér.

Nôta: *Sztani, me szrdcze, gori.*

449. Glászi, dúsa, v-radoszti Velkoszt bo'ze miloszti! — Pá veszeli szuncze szvét; Ár nyemi deli poszvét,

2. Oh ocsa! tvoja rama Je varvala nász szama, Vu pocsinka poszteli, Od vszáke pogübeli.

3. Ona je v-nôvoj môcsi, Po szne mirovne nôcsi, Nász pá gorizbüdila, I kak zuôvics sztvorila.

4. Hvála ti, Bôg dobrôte, Kâ nász, tvoje szirôte, Tak szmileno zdr'závas, I nam vsze dobro dávas.

5. Mi mo 'ze, ponovleni, I z-môcsjov osznovleni, Vösli z-nocsne temnicze Na dnéva ôpravicze.

6. Tí bojdi i dnesz z-nami, I sz-tvojmi perotami Zakrivaj nász, szirôte, Vretina vsze dobrôte!

7. Odvrni vdárcze húde, I blagoszlovi trúde Vszé, kí eti vu práhi Vandrajo v-tvojem sztráhi.

8. Daj nam glász tvoj bôgati, I gréha sze bojati, Do szmrti vernim bidti, I csisztím z-szvéta idti.

9. Tak sze na dike szvéti Lepsi dén nam preszvétí, I v-blá'zenoj vecsnosztí Vödá nájem vernosztí.

Nôta: *Verosztújte, oh krsztseniczi!*

450. Nôvi dén sze mi preszvetsáva! — Nôva csészt pred menom sztojí! — Ali nyô Bôg zapovedáva; Záto mi szrdcze nezdvojí: On, kí je eto nôcs Bio meni na pomôcs, I dnesz z-menom bó, I na 'zítka pôti Szkrb mojo zlehkôti, Naj prenoszim nyô.

2. Tebi tak, ocsa szmilenoszti, Zdâ, v-práhi klecsécs, hválo dam, Kâ me v kaksté pogübelnoszti Tak varjes, da nepomenkam. — Oh! — i dnesz me vodi, I v-tú'zni prígodi Mi boj varivács; Boj, ocsa lübézni, Ran moji bolezní Miloszti vni vrács.

3. Daj mi vu tvojoj bojazoszti Dén ete tászprevoditi, Naj sze z-nágibom vü paznoszti Morem na tébe szloniti. Vcsi me szkoznüvati, I tak potüvati Kczili vecsnoszti, Da vu szvetsztvi zaszpím, I na dén tvoj dobím Nájem vernoszti.

Nôta: *Oh goszpodne, ti, nas veren. —*

451. Nema dragse radoszti szrdcze moje, Kak csi, oh Bôg, zvisávam imé tvoje, Koga vernoszt sze z-szvojmi csüdami Vszáko ütro ponôvi nad nami.

2. Tvoje szuncze, gda szkoncsáva pôt szvojo, Vdiki ká'ze môcs i velikoszt tvojo; Ono glászi vu vecsnom poszvêti Ocsinszko lübézen tvojo szvêti.

3. I na zemli te vsze, vsze nazvesztsáva; — Cslovek, i csrv tebé molécs zvisáva: Glaszno prêdga vsze tvoje sztvorjênye Csüdue tvoje môdroszti csinênye.

4. Ti i mené tak varjes, vszamogôcsi, Da mi düse nenihás v-szmrtnoj nôcsi, Nevtajis mi, pri vszój nevrédnoszti, Ocsa, tvoje szmilene szkrbnoszti.

5. Vzemi tak 'ze áldov szpêvanya mojga, Na vugodno szlú'zbo iména tvojga; Csi szem gli né vrêden k-tebi, oh Bôg, Pozdignoti z-grêhom vtepeni rôk.

6. Nê! — neglédaj mojga velkoga bína: Glédaj vrédnoszt Jezusa, tvojsza szína, Vu kom szi me szam szebi oszvojo, I obecsao mi miloscso tvojo.

7. Vêm li v-tebi polo'zim jasz vüpanye; Ár od tébe mam 'zelénja vtisanye; Tí, kí môdro ravnas poti moje, Mi nevtajís verne szkrbi tvoje.

8. Li tí znás vsze potrêbi moje sztáve: Ni eden vlász mi neopádne z-gláve, Steroga tí v-racsúni nebi meo. — Kakda bi tak v-tebi dvojití szmeo? —

9. Nê! — escse i v-szmrti vihérnoj nôcsi Tího zaszpím sz-tebom, oh vszamogôcsi! Ár bos me tí 'znyé grozue temnoszti Pelao na sztan blá'zene vecsoszti.

10. Tam sze déu moj v-lepsem tráhi preszvêti, Csi szem verno szpuno csészt na tom szvêti: Tam bom tebé vu diki csüdúvao, I himnus moj v-radoszti áldúvao.

Nôta: *Kí od Bôga odsztôpi.*

452. Z nôvics mi gorizhája V-diki bo'ze szuncze! — Nôva radoszt obhája Tebé, moje szrdcze! — Nôvo môcs Mi je nôcs, Po trúdi i brigaj, Zbúdila v-kotrigaj.

2. Kak szem pá ponovleni, Po tíhom szue, czêli, I kak blagoszlóvleni V-dúsi ino v-téli! — Záto tí V-radoszti Szpévam zdâ, ocsa moj, Za tak velki dár tvojsz.

3. Jasz 'ze v-iméni tvojem Scsém na delo idti. Vcsi me v-pozványi mojem Prav vernomi bidti. 'Zítek moj Bratom boj, I tebi, dúh vécsen, Na áldov poszvetšen.

4. Tí ednók, szodecz szvêti, Tam od duévov moji Trden racsún más vzéti, Kak od dárov tvoji: Dobicska, Zgübicska Sze tak mam vüpati, Kak dni znam nüczati.

5. Vcsi me v-právoj môdroszti I dnesz potüvati, I v-szkuzaj i radoszti Sze tebi podati. — Veszélje, Dreszélje, Szladki, britki pehár, — Vsze je, ocsa, tvojdár.

6. Vsze je zvelicsitelno Szrdczi pobo'znomi, Ali vsze pogübelno Tomi zlocsasztnomi; Ár radoszt, I 'zaloszt Nyé ali opojí, Ali v-dvojnoszt vtopí.

7. Daj mi tak kebzüvati, Bög, na szrdcze moje, Da zuam naszledüvati Poszvet právde tvoje. Zahválno, I sztálno Prenoszim, kagodi Mi sors moj oszôdi.

8. Oh! — zakrivaj me i dnesz Sz-tvojmi perôtami, I koronüj sztán moj vesz Z-'zítka dobrôtami: Daj sze mi Ze-vszêmi Mojmi v-kríli míra Vcsakati vcséra.

Na lasztivno nôto.

453. Nébe, i zemle sztvoritel, I ocsa vszamo-gôcsi! Tí szi mi bio moj varitel Vu preminôcsoj nôcsi: Po tebi szem zdr'záni, I sz-posztele pozváni.

2. Z-zahváljim szrdczom szpoznávam Velkoszt tvoje vernoszti, I tebé molécs zvisávam Za vsza csüda szkrbnoszti, Stera szlugi tvojmí pá Trák szuncza viditi dá.

3. Hvála ti! — léhnola je nôcs 'Ze ze-vszêmi grozami. Jasz 'zivém, i obsútím môcs, Okladjen z-dobrôtami; Vöidem z-nocsne kmicze Na dnéva ôpravice.

4. Oh! — dabi sz-té nôcsi kmiczov Veke léhno i grêh moj, I mené z-'zítka praviczov Oszná'zo dober dúh tvojt! — Dabi v-dobrom bio sztálen, Ino tebi zahválen! —

5. Gori szem sztano sz-posztele, I ponovleni szem vesz; Daj sze mi i z-grêhov sztele, Bög moj, vöszkopati dnesz: I tak mi dén ete boj Zagovor v-szôd-bi tvojoj.

6. Tak vczépi vu szrdcze moje Jákoszti náigib vrôcsi, Da me od lübézni tvoje Ni szmrt naj neodlôcsi, Nego vu tvojem sztráhi Vandram do koncza v-práhi.

7. Etak bom sze szmeo szloniti Na tébe v-szkuzaj moji; Ár mi tí nedás zdvojiti V-'zítka i vere boji: Tí, vszê verni varivács, Bos i moj szmileni vrács.

8. Odícsi vu vszem 'ze eti Nad menom tvojo vernoszt, I daj mi lêpo szmrti meti, Za szredbenika vrédnoszt: Tam pa na díke czíli Mi daj sztan v-tvojem krili.

Nôta: Kako k-hladnoj vodi jelen.

454. E^ddnók, gda z-groba kmicsnoga I jasz págorisztánem, Csi pred szodcza pravicsnoga Sztolczom v-szvetsztvi posztánem, Kaksi dén sze preszvêti Meni na onom szvêti, Gde bom vszê nevól mentüvan, I z-blá'zensztvom korunüvan! —

2. Zdâ escse sze na mární szvêt Prebüdjavam, szodecz moj; Ali tvoje díke poszvêt Mi gorécsa szvécsa boj, Da pri nyê iszcsem tvoj mír, I, gda pride moj vecsér, Dúso tiho, tiho püsztím, I na vecsno radoszt zaszpím.

3. Krépi mi vero, vüpanye Vu mojem szkrádnym boji, I daj mi naidti vtisanye Pri tebi v-szmrtnom znoji. Trôstaj lübléne moje Z-glászom miloscse tvoje, I pripelaj je za menom, Na radoszti angelszke dom.

Na znáno nôto.

455. Szpômeni sze tí, oh krhki cslovek, Sz-tvojga sztvoritela; Neszpozábi sze, kak más hváliti 'Zítka varitela.

2. Szlisaj gôsztokrát drôbne ficsicze —Kak lepô szpévajo! — Rano i vecsér z-veszélím glászom Bôga zvisávajo.

3. Jeli szi tí nê od nerázumni Ftícz plemenitêsi, I z-dobrôtami ocsé tvojege Blagoszlovlenêsi? —

4. Pod szunczom bo'zim szi li tí na kêp Bo'zansztva sztvorjeni, — Tí z môdrim dûhom ino rázumom Lepô osznâ'zeni.

5. Obdarüvan szi vise vszê sztvári Z-csisztim govorényem, Z-nemrtelnosztjov, z-volov, i z-szrdceza Lêpim obcsütényem.

6. Neboj tak mányi, ocsé tvojege Szmlenoszt glásziti, I nyega imé rano i keszno Ponízno hváliti.

7. Vszákdén, vu tvojem doliléganyi, I gorisztanényi, Neszi pred nyega hválni áldov tvoj V-peszmi, i molényi.

8. Tvojo decsiczo, ino dr'zino V-bo'zem sztráhi vodi, I pred nyé ocsmi, kak ocsé vernik, Z-lêpov példov hodi.

9. Opominaj nyô z-récsjov i z-delom Na bo'zo bojazen, Da vu nyem szamom, kak v-vernóm ocsi Pol'zi vüpazen.

10. Tak poszlühne on tvojo molítev, I príme tvoj áldov; Tak más viditi v-dvôri i pôli Tí nyegov blagoszlov.

V-nedelo ütro.

Nôta: *Oh vekivecsne miloscse.*

456. Bla'zeni dûh! tí, 'zítka voj, Mi nagni szrdce k-szebi, Da denésnyi velki dén tvoj Vu vszem poszvetím tebi — Na csúd tvoji zbrodjávanye, Düsni trôst, i zbôgsávanye, I tak 'zelen pocsi-nek.

2. Daj, da v-tvojege bo'zansztva Hi'zo vrêlo settüjem, I tam na návuk krsztsansztva Sz-pobo'znosztjov kebzüjem, 'Z-nyega szpoznám potí tvoje, Dú'z-

noszt, i blá'zensztvo moje, I môcs vdáblam na jákoszt.

3. Gda szluga tvoj nazvesztsáva, Ka szem dú'zen csiuti, Glász tvoj me naj nadigáva, Právdo tvojsze vcsiti, Nyô v-lêpom szrdczi varvati, Pri nyé poszvêti vandrati, I tak tebi szlû'ziti.

4. Ti mi z-môcsjov rêcsi tvoje Szrdcze moje prehodi, Ino me tak z-blôde moje Na pôt pokôre vodi; Csi szem pa na dobroj pôti, Ti me pelaj po nyé prôti Czili velke vecsnoszt.

5. Etak de mi szvéti dén tvoj, Dén vísnoga blá'zensztva; Ár mi on bode gvüsen voj Na velkój sztezi szvetsztva, Stero csi verno prebe'zim, I dűse szizlom nete'zim, Vecsni mir de nájem moj.

Bete'znikov.

Nôta: *Zaka sze zvisáva szvét* —

457.P Preminôla je nôcs — a' né moja 'zaloszt! — Ponávla sze z-nôvov ūtrov moja 'zúkoszt! — Ah! — gda szipocsiné od velke boleznî Rôno telo moje v-tebi, Bôg lűbézni? —

2. 'Zítek kotrig moji vszákden szfaliváva, I, 'znyim navkűp, szrdcza vűpazen zmenkáva: Vêhnem od dna do dna, kak med vihérmi czvét. Jaj! — lehko naszkori osztaviti mam szvét! —

3. Zaman íszcsem vrásztvo na mantre vtisanye; Li ténki, gingav trák je moje vűpanye, Steroga vecsna nôcs tak lehko oblé'ze, I prhka nit, stero szmrt náglo odré'ze! —

4. Vu szkuzaj plavajo sziroticze moje, Czagajôcs pred szlápom trdne szôdbe tvoje, Steri mené lehko escse dnesz tápihne, Od nyi z-szilov vtrgne, ino vu grob szűhne.

5. Bôg! glédaj na mantre tvojegera rônika, I zleh-

kôti bremen trûdnoga pôtnika; Ali mi daj neszti kri'z moj v-mirovnoszti, Kak hasznoviti bics bo'zanszke szkrovnoszti.

6. Nê! — nezdvojim v-tebi vu mojoj te'zkôcsi; Tí, kí vsza zdr'závas, bos mi v-nyê k-pomôcsi, Me-ni mantre moje na dobro obrnês; Ár mi po nyi szrd-cze od szvêta odvrnês.

7. Csi me te'ziti má du'ze tá nevola; Trôstam sze z-Jezusom: „*bojdi tvoja vola!*“ Tí vernoga szrdcza nigdar neosztávis, Nego nyemi pomôcs i vrásztvo pripravís.

8. Bojdi tak i moje bolezní mili vrács, I 'zítka mojega szmileni varivács, Polo'zi nadale czíl mojega groba, Da me 'ze ete hip szmrt nevcsiní roba.

9. Ali csi mi je 'ze zdâ od etecz idti, — Tenya je 'zitek moj! — rad scsém gotov bidti; Li daj mi csí-sztomi eti v-práh szpádnoti, I na vecsno radoszt pá z-groba sztánoti.

10. Vzemi pod obranbo moje szírotícze, I noszi szkrb na nyé, kak tvoje ovcsícze, Od kí sze daj me-ni v-míri odlôcsiti, I dúso z-vüpanyem tebi porocsiti.

Vecserásne peszmi.

Nôta: *Vu vszákóm mojem djányi.*

458. Míli Bóg! tí szí i dnesz Na 'zitek i sztan moj vesz Ocsinszko szkrb noszo, I szre-cso moje dúse Vrso od toga vise, Kak bi jasz miszlo i proszo.

2. Kak bi mogao zbroditi, Ali pregovoriti Dobro-tivnoszt tvojo? — Tí szí ôdpro vretino, Tí vlêjao prvotino Blagoszlova na pôt mojo.

3. Tí szí mi dao môcs k-deli, I od vsze pogübeli Me szmileno varvao, Pri zdrávja obcsütényi, I ra-dosztí 'zivilényi Me z-csüdnim tálom obdr'zao.

4. Velkoszt tvoje szkrbnoszt, I ocsinszke verno-
szti Me glaszno zbüdjava, Naj te, vu práhi klecsécs,
V-dike szvetloszti gledécs, Dűh moj zahválno zvi-
sáva.

5. Ah! — dabi z-csisztim szrdczom Mogao pred
tebom, szodczom Jasz vezdâ posztâti, I áldov za-
hválnoszti Brezi grésne jálnoszt V-peszmi mojoj do-
lidjáti! —

6. Kak blá'zen je 'ze eti, Kí tebi zuá 'zivetí Po
vôli, szvétí Bôg! — Kaksi nájem vernoszt Má v-
pravicsnoj vecsnoszt Vzétí on od tébe ednôk! —

7. Jasz tak v-tvojoj bojazni I detinszkoy vűpazni
Scsém tű potűvati, Znajôcs, kâ me na czili Dnévov
ti, szodecz míli, Li tak más korunűvati.

8. I zdâ sz-tôv verov zaszpím, Sz-tôv na pocsinek
pűsztím Trűduo têlo moje; 'Z-nyôv scsém szrdcze
toliti, I sors moj porocsítí Pod obranbo szkrbi tvoje.

Nôta: *Obűdi sze, oh me szrdcze!*

459. G^{da} i jasz, na mojem czili Sztanovski, dű-
so pűsztím, I vu szmrti tihom kríli Po
vnôgom trűdi zaszpím; Kak miroven de szen moj! —
I jasz bom v-skrinyi tesznoj Szladko pocsívao z-ver-
nimi, V-goszpodni odicsenimi.

2. Zdâ escse je szen moj — nemír, — Nemirovna
nôcs moja; Ár mi 'zítka vnôgi vihér Nemre dati po-
koja: Ali vu groba kmiczi Nebom vecs, kak v-tem-
niczi; Tam bom szlobodscsino v'zívao, I v-vecsnom
miri pocsívao.

3. Medtêm, geto v-groba nôcsi Li verni tího szpí-
jo, Kí, pri vszoy szvojoj krhkôcsi, V-szűknyi szvet-
sztva zaszpíjo: Vcsi i mené, ocsa moj, Postűvati zá-
kon tvoj, Da csisztí, — nê, kak grêha rob, Idem
ednôk odtécz v-moj grob.

4. Vszâkdén mi daj krédi bidti, I csakati moj

konecz, Naj mirovno morem idti Pred tébe, velki szodecz: Ni szladkoszt zemlé dobrôt, Ni szkuza moji szirôt, Me nepácsi tího mrêti, V-szlabi, ali mocsni lêti! —

Nôta: *Oh! — hválte vszamogôcsega.*

460. **T**í, komi zahváliti mam Moj 'zitek, i vsze, sz-kêm ládam, Bôg, daritel vszê dárov, V-tebi sze dúh moj radúje, I v-pobo'znosztí áldúje Szvéte dú'znosztí áldov: Vsze blá'zensztvo sztáve moje, Je szvedok lúbézni tvoje.

2. I dnesz szí me verno vodo, Sz-pogübeli oszlôbodo, I z-grêhov támna büdio: Dao szí mi teli jêsztvino Oblecsalo, i pítvino, Szrdcze pa v-dobrom krepio; Kázao szí mi pôt môdrosztí, I tál podélo v-radosztí.

3. Tí szí bio meni k-pomôcsi, I zdr'zao szí me vu môcsi Pri ôpraviczaj moji, Odvrno szí vdárcze húde, Blagoszlovo moje trúde, Hlád dao vrêlomi znoji, I pripelao szí me v-míri Znôvics k-pocsinka vecséri.

4. Hvála tebi za tô vernoszt, I tvojo tak mílo szkrbnoszt, 'Zitka mojega ocsa! — Oh! — bojdi i v-etoj nôcsi Szlugi tvojemi nazôcsi, Vzévsi me na nárocsa, Naj nôvoga dnéva szuncze Pá veszelí moje szrdcze.

Nôta: *Zdá pocsívajo túdjé.*

461. **S**zvetlo szuncze zahája, I kmicsna nôcs prihája Sz-pocsinkom tak 'zelnim; Razpresztéra, oh ocsa, 'Ze szen szvoja nárocsa Trúdnim vandrarom mrtelnim.

2. Jasz escse verosztújem, I v-radosztí áldújem Zahválen moj áldov Tebi, od koga je dnesz Na 'zitek i sztan moj vesz Tekao, kak rosza, blagoszlov.

3. Ka szem vsze névzéo, oh Bôg, Sz-tvoji do-

brotivni rôk Dnesz, zvön 'zítka mojga! — Jezero jezér dobrôt Szipávas tí vö na pôt Nevrédnoga szlugo tvojga.

4. Velka szo tvoja dela, I tebé, sztvoritela Vsza ká'zejo v-diki; Prédga te tak dnéva trák, Kak nôcsi groza i mrák: Povszéd szí csüden vu 'zítki.

5. Keliko zvêzd szvetlécsi Plava, kak szvécs go-récsi, V-velkom môrji zráka, — Na díko tvojmi szvéti, I národóm k-poszvéti V-temnoszti nocsnoga mráka! —

6. Ti, oh vrémena goszpôd, Tak ká'zes be'zája pôt Nyim sz-prsztom môdroszti, Da i vu nyí poszvéti Meni, vandrari szvéti Mili trák csiszte radoszti.

7. Kak bi sze tak na tébe Neszlono, vernoszt nébe, V-hípi dobri, húdi, Koga môdro szkrb povszéd Pred szebóm má moj pogléd V-sorsi 'zítka verni lüdi?! —

8. Li dáj mi v-tvojem sztráhi Trositi eti v-práhi Tak male dúi moje; I nemam sze bojati, Ká sze nebi trôstati Szmeo gdasté obranbe tvoje.

9. I na szmrtnóm vecséri Zaszpati mam vu míri, Pri etóm poszvéti, Ká sze mi po nyé nôcsi Vecsna zorja prepôcsi Tam na popolnoszti szvéti.

Nôta: *Szná'zi sze, oh drága dusa!*

462. Trúd, 'zaloszt, i szkrb odhája; Ár pocsin-ka nôcs prihája. — Tak vsza márna preminéjo, Gda nam dnévi pretecséjo! — Doli sze vze-me z-nász bremen, Gda nam léhne dáno vrémen, I na ôpravicz vecséri Szi odéhnemo vu míri.

2. Radúj sze, dusa, v-goszpodni, I áldúj áldov vugodni; Premiszli keliko dobrôt Je teklo dnesz na tvojo pôt: Obcsüti tvojo nevrédnoszt, I ocsé tak mílo vernoszt, Steré csüda povszéd gledécs, Dícsi nyega za nyô, klecsécs.

3. Tak je! — dnévov moji be'záj, I'zítka tak szkroven tekáj Mi szrdcze glaszno zbüdjava, Naj tebé, oh Bôg, zvisáva, Kí mené, kak veren ocsa, Vzévsi na tvoja nárocsa, Vodis, blagoszlávlas, hránis, I od pogübeli bránis.

4. Tebi, lübézni düh vecsen, Bojdi i szen moj poszvetsen; Tak mam tího pocsívati, I miloszt tvojo v'zívati: Ár sze po tebi obdr'zim, I znôvics goriobüdim — Ali na telovni 'zítek, Ali na vecsni prebítek.

5. Ka mi je za té szvét jálen, I nyega kincs, tak nesztálen! — Tam prék groba je órok moj, Tam naidem jasz 'zelen pokoj. Csi po nedú'znosztí pôtí Idem ezili mojmi prôti; Tak sze mi po szmrtnoj nôcsi Zorja vecsnosztí prepôcsi.

Nôta: *Oh Bôg, oh máli Bôg!*

463. **Z**aide szkoro szuncze Vu nasoj okroglini, Naj poszvét szvoj neszé Drúgoj zemlé krajíni. — Pred nyegovim trákom Be'zi temnoszt nôcsi, I kmicza sze grozí, Gde je né nazôcsi.

2. Bôg! tebé zvisáva Vesz szvét, vu práhi klecsécs, I velikoszt tvojo Vu szuncza tráhi gledécs: Kamakoli vr'ze Szin práha szvoj pogléd, Povszéd szí tí velki, Dobrotiven povszéd.

3. Kak sze szuncze szkrije Nedovédno v-nocsni mrák, Tak sze radoszt szrdcza Náglo vtopí z-szkúz oblák: Kincs, i díka zemlé Je li dár megnenya, I nôro vüpanye Táléhne, kak szenya.

4. Na záhodi sze zrák Toti lepô erdecsí, Ali vu mrák sztópi, I máli csasz sze lescsí: Tak szo na tom szvétí Vsza, vsza preminôcsa; Tak nesztálna szo vsza Pod nébov bodôcsa! —

5. Ali tí, goszpodne, Z-dnévmi nepremenyávas; Tí od vek do veka Ednáko dôb zdr'závas: Né! —

nepremenyáva Ni tvoja miloscsa, Kí szi bio, i bodes Vekveke vszê ocsa.

6. Ti bos nas varivács I vu prísesztnoj nôcsi, Nev-tajis nam tvoje Obrambe i pomôcsi, Nego po mirov-nom Szne i nász pokrepis, I na nôvo szvetloszt Nasz pá gorizbüdis.

7. Sto tak nebi szpoznao, Ocsa, tvoje szkrbnosztí? — Sto nebi zvisávao Mile tvoje vernosztí? — Oh! — zdr'zi nasz v-tvojem Sztráhi v-nocsi, vu due, Naj ti nase potí Bodejo vügodae.

Nôta: *Oh goszpodne, tí, nas veren.*

464. Nagible sze szuncze, i nôcs prihája, Dné-va te'zka szkrb do csasza odhája; Na sztran dene vandrar szvoje delo, I sô bode v-po-csinka posztelo.

2. Vnogo jezér zvêzd je gvüšno znamênýe, Kak csüdno je ocsé mило csinênýe, Kí 'z-nyimi vréd tak zakrívá i nász, Da nam nema preidti ni eden vlász.

3. Ou, kí ravno sztezo ká'ze mészeczi, Varje sereg szvoj v-szmrti groznoj szénczi, Tak da nász, i vsze pobo'zne lüdí Pá na dnéva nôvi poszvêt zbüdí.

4. I mí bi sze gda szpozábili 'z-nyega? — Mí, mí nebi csesztíli vísesnyega? — Oh né! — telka csü-da nyegva gledécs, Zvisávajmo ga vszi, v-práhi klecsécs.

5. Drágo delo je, goszpodna csesztíti, Nyegvo imé v-tíhoj szlú'zbi szvetíti, Nyemi rano i vecsér szpévati, I zahválen áldov áldüvati.

6. Ár sze nyegva rama z-szvojmi csüdami Rano i vecsér ponávla nad nami, Nász zakrívá z-szvojmi perôtami Ino korunüje z-dobrôtami. —

7. Tebi, tebi boj i v-prísesztnoj nôcsi Poszvetse-ni szen nas, oh vszamogócsi! — V-nedü'znosztí szüknyi naj zaszpímo, I v-nyé sze pá ze-szna prebü-díme.

Nóta: *Vsza szo na zemli eti preidócsa.*

465. **P**á szem na dnéva mojga vecséri! — Pá szi po trúdi odéhnem v-míri! — I, da sze escse 'zítki radűjem, Tebi, ocsa, moj áldov áldűjem.

2. Tí szi me bűdio i dnesz v-pozványi, Da szem nè bio v-nyem, kak vnôgi mányi; Dao szi mi môcs i blagoszlov k-deli, I varvao szi me od pogűbeli.

3. Tí szi me krepio vu nedú'znosztí, I zmo'zno vracsaó od vsze rú'znosztí, Ino szi me tak po sztezi szvetsztva Pelao k-vretini mojga blá'zensztva.

4. Kasté za 'zaloszt me je te'zila, Tvoja szkrb me je v-nyé bátrivila, I, csi szem z-verov tróst molécs proszo, Tak szem mirovno kríz moj prenoszo.

5. 'Zítka mojega vugoden tekáj, I nyega dnévov tak szkroven be'záj, Je szvedok tvoje míle vernosztí, Ino ocsinszke môdre szkrbnoosztí. —

6. Záto pred tébe neszém zdâ áldov, I dicsim te za telki blagoszlov, V-sterom szem i dnesz obilné tál meo, Kak bi csakati i prosziti szmeo.

7. Vari me, ocsa, i v-nôcsi etoj; Dűsi i téli mi darűj pokoj: Na dén útrásnyi me pá z-szna zbűdi, I na tvojo csészti dűh moj pobűdi.

Nóta: *Nôcs je pred dvermi vszê.*

466. **K**micsne nôcsi temnoszt Licze zemlé pokriva, I nebész 'zivotnoszt Sze vu grozen mrák szkriva; Li zvêzd temni poszvêt Razveszeljáva szvêt.

2. Ocsa, tvoje rêcsi Iszkro v-vsžê szrdczaj nêti, I daj pri nyé szvécsi Szkuzniti vszemi szvêti, Da v-veri obsztoji, I v-tebi nezdvoji.

3. Z-zlom grésne rú'znosztí Szem sze jazs dnesz oszkrúno, I moje dú'znosztí Szem v-nikom nè prav szpuno: Nè szem lűbo vise Vsžega moje dűse.

4. Gorizapiszano Más tí moje csinênye, I dolizbrí-

szano Nede moje hotênýe: Od vszega racsún dam,
Gda odtécz idti mam.

5. I szam Jezus de mi Li tak porok blá'zensztva,
Csi sze podam nyemi, Sztálno hodécs pôt szvetsztva,
Tak da nyemi 'zivém, I v-nyem vöpreminém.

6. Daj sze mi tak, ocsa, Dnesz sz-tebom vjedina-
ti, I sz-tébe, miloscsa, Vszedni tak szpomínati, Da
vu tvojem sztrábi Vandram eti v-práhi.

7. Sz-tém namenyávanyem Scsém na pocsinek id-
ti, I sz-tém zdühávanyem Sze pá ze-szna zbüditi,
Márnoszt odüriti, I tebi szlű'ziti.

8. Daj mi mirovno nôcs, Po vréлом znoji trúda,
I podéli mi môcs, Da sze varjem od hűda, I tebi,
goszpodne, Szlű'zim v-nocsi, vu dne.

Nôta: *Gospodin Bóg, neosztav' nász.*

467. *K*ak povôdni odtecséjo, Tak nam dnévi
preminéjo; Nad vandrara vdári vecsér,
I 'z-nyim lehko szôdbe vihér! —

2. Neszkoncsano vekivecsnoszt Vsztém prineszti
má prisesztnoszt, I 'z-nyôv ali mir i radoszt, Ali pa
mantre i 'zaloszt. —

3. Gda i jasz táprídem, oh Bóg, Oszlôbodi me
vecsni môk; Daj mi, szodecz dűse moje, Glédati
tam lícze tvoje.

4. Zdá, isztina, vszákó têlo Híti v-pocsinka
posztelo; Ali kelko ji tak zaszpi, Da v-toj nôcsi dű-
so pűszti! —

5. Czvetémo, i povêhnemo, — Ze-vsztém navkűp
tálêhnemo! — Zvön jákoszti, vsze zgűbimo! —
Kakda tak z-zlom obsztojimo?

6. Goszpodne, récsi tvoje glász Na dén tvoj opo-
mina nász; I sz-kêm sze má on trôstati, Kí tebé nes-
cse bôgati? —

7. Vcsi szam tí mené, moj szodecz, Tak pre-

miszliti moj konec, Da 'zítek tebi poszvetím, I tebé z-radosztjov csesztím.

8. Csi szi ti z-menom, — nezdvójim; Ár i vu szmrtili obsztojím: Tí mi na té krátki 'zítek Dás vek-vecsnošzti prebítek.

Nôta: *Sto bi te nehváto.*

468. Vcsi me, oh szodecz moj, dní moje tak racsúnati, Da sze neszpozábim, kâ ed-nôk racsún mam dati Od vszákoga ocsnomegnenya; Ár je 'zítek moj márna tenya, I táléhne, kak noc-na szenya.

2. Racsún, racsún ti dam od csészti moje pozványa, Racsún i od miszel, nê li od gucsa, i djánya: Nikse hoténye mojga szrdcza Nemre vkaniti tebé, szodcza; Ár ti je szvetlêse od szuncza. —

3. Premiszli tak, dúsa, kak szi dén tvoje dnez zacséla; Prebrodi, vu kom szi v-nyega tekáji tál vzéla: Na vsze, ka szi csinila, kebzúj, Glász lasztivne vészti tvoje csúj, I bíne objókati setúj.

4. Jeli szi zacsnola delo tvoje z-molítvami? — I jeli szi hotécs Bôgi szlú'zila sz-potami? — Ali szi v-csészti mánya bíla, Vu dobrom rászti zamüdila, I — ka je vecs — vnêmar gresila? —

5. Bôg! jaz ti vadlújem, kâ szem vu vszem nepopolen; Ár szem na grêh gibki, ali na jákoszt nezvolen: Csesztô mi vrêmen zaman tecsé, Têlo pa, i szvét, gda hűdo scsé, Me od tébe vkrâ k-szebi vlecsé.

6. Ali molim sze ti, odpüsztí mi grêhe moje, I vcsi me hoditi potomtoga szteze tvoje; Da, pri rêcsi tvoje poszvêti, Pobo'zno vandram na tom szvétí, I 'zítek moj i bratom szvétí.

7. Odvrni eto nôcs od méne kvár i neszrecso, I zbűdi me 'z-nyé szna na tiho radoszt i szrecso; Da,

sz-kimi eti vküpprebívam, Pod tvojoj obranbov pocívam, I trôst miloscse tvoje v'zívam.

Nôta: *Obúdi sze, oh me szrdcze!*

469. **Z**búdi sze, oh dúsa moja 'Ze na csésztsztoritela! — Tò bojdi zdâ peszem tvoja: *Velka szo ocsé dela! — On, ki vesz szvét zdrzáva, I vszém potrédna dáva, On je dnesz i mené bráno, Vodo, blagoszlávlaó bráno!* —

2. Bôg! sto more prebroditi Dobrôt tvoji vuo'zinoszt, Ali sto pregovoriti Tvojo díko, i zmo'zinoszt? — Od zhoda do záhoda, I od roda do roda, Vsza, dél tvoji csüda gledécs, Zvisávajo tebé klecsécs.

3. Velki szi ti v-szuncza tráki, Csüden v-nyega toplócsi, Dobrotiven v-tíhom mráki, I vu pocinka nôcsi; Prédga te csrvics v-práhi, I angel v-dike tráhi: Vesz, vesz sürôki ete szvét Je csüd tvoji szvetli poszvét.

4. Oh! — tí szi i nad menom dnesz Odícsó tvojo vernoszt; Glaszno prédga 'zítek moj vesz Ocsinszko tvojo szkrbnoszt. — Ali jasz, nevréden szin Obsútím moj velki bin, Nevrédnost mojo vadlújem, I gréhe z-szrdcza 'zalújem.

5. K-tebi kricsím: szmilúj sze mi, Vretina lübéznoszt! Podéli szrdczi mojemi Trôst v-nyega bolezností: Ocsisztí szi je na sztan, I zvrácsi je z-gréha ran, Da bode tvoje miloscse Vugodno prebíválicse.

6. I v-etój nôcsi, oh ocsa, Me pod obranbo vze-mi; Razpresztri tvoja nárocsa Meni, szini tvojemi, Naj szi v-míri pocsiném, I, csi dnesz vöpreminém, Tam sze mi, na lepsem szvétí, Nemrtelen dén preszvétí.

V-szoboto vecsér.

Nôta: *Dokoncsao szem jasz 'zitek moj.*

470. Pá sze mi tjeden szkoncsáva V-nesztálnom 'zítkei mojem! — Tak sze mi vrëmen szpunyáva V-bisztrom tekáji szvojem! Ah! — dabi jasz z-csisztim szrdczom, Sztano dnesz na nyega czili! Tak bi tam, pred mojim szodczom, Gdasté pôsztao veszéli.

2. Ali — jaj! — nemrem tajiti, Kâ szem zmenkao v-dú'znoszt; Nemorem nikak zakriti Grêhov moji rú'znoszt; Bôg me znôtra, zvôna vídi; On i vsze mîszli moje znâ, I yszâki sztopáj moj hûdi Gorizapiszani má. —

3. Tak je! — ocsa, jasz vadlûjem Grêhov moji vno'zinoszt, Sz-kêmi te vnêmar bantûjem, I szprávlam szí szrditoszt; Ali neszôdi me, Bôg moj, Trdno, pôleg hodbe moje, Nego mi mili szodecz boj, Pôleg miloscse tvoje.

4. Z-dnévmi naj dolijemléjo Grêhi moji odúrni, I naszlédnye táminéjo, Kaksté szo szí neszmeri, Tak da bom vszâkdén modrêsi, V-bisztrom tekáji vrëmena, I dûsa moja sze rêsi Vsze mantre, i bremena.

5. Hvála ti za tô dobrôto, Kâ me v-'zítkei zdr'závas, I mené, vbôgo szirôto Tak szmileno zbüdjávas, Naj táosztávim pôt nôro, Glâsz miloscse szlîsajôcsi, I hitro csiním pokôro, Mîr dûse iszkajôcsi. —

6. Vari i v-prîsesztnoj nôcsi Mené, ino vsze verne, Od hûdi vdârczov mogôcsi, I grêhote odúrne; Bojdi z-vszêmi szirôtami, Ké sze li v-tebi vûpajo, Naj pod tvojszi perôtami Mirovno pocsívajo.

7. V-mîri sze naj prebüdîmo Na dén tvojsz odebrâni, Da te v-radosztî csesztîmo V-seregi ti pozváni; Kî pa naveke zaszpîjo, Naj zaszpîjo v-szûknyi szvet-

szta, Da sze ednók prebüdijo Na veszélje blá'zensztva.

V-nedelo vecsér.

Nôta: *Szladki Jezus, mi szmo szem.*

471. Dűsa! szpoznaj z-radosztjov, Kak szrecs-na szi tí dnesz bila, Csi szi sz-právov vrélosztjov Bôga tvojega csesztíla, Návuk isztine zdr'zála, I pô't 'zítka szi zebrála. —

2. Tak je! — v-lêpom blá'zensztvi Szi mi dao, Bôg, tál jemati; Ár szi me vrso v-szvetsztvi, I vesio czíl moj prav szpoznati, Krepio me v-tvojój bojazni, Lübézni ino vü pazni.

3. Z-récsi tvoje isztinov Szi mi pamet preszvetsávao, I 'z-nyé trôsta vretinov Mi szrdcze razveszeljávao: Dao szi mi na vsze dobro môcs, I dűha tvojega pomôcs.

4. Vu mojoj molitvi szem Z-szvétov priszegov oblűbo, Kâ bom do koncza vu vszem Li tô, ka tí'zelês, lűbo, I, kâ bom vu tvojem sztráhi Vandrao vszedni eti v-práhi.

5. I, kaksi blagoszlov má Vréloszt moje pobo'z-nosztí! — Ona mi v-veri môcs dá, I gedrnoszt vu dú'znosztí, Nagne szrdcze od zemelszki, Na 'ze-lénye ti nebeszki. —

6. Kak lèpi je tak be'záj, Steroga szem dokoncsao dnesz! — Ah! — dabi sze tak tekáj Dnévov moji dopuno vesz! — Dabi, ocsa, szlű'zbi tvojoj Poszvétó jasz vesz 'zítek moj! —

7. Zdr'zi me v-toj vrélosztí, Dokesz môcs i príli-ko mam, Naj vu tvojoj szvetlosztí Do kmicsnoga groba vandram: Isztina tvoja mi tú voj, I tam porok miloscse boj.

8. I vu prísesztnoj nôcsi Ti bojdi porocsen sors

moj; **Ti** szam, oh vszamogôcsi, **Kak** varivács, pri meni boj, **I** pelaj me vö 'z-nyé kmicze **Pá** na dnéva ôpravicze.

Bete'znikov.

Nôta: Szvetlo szuncze je zaislo.

472. Hvála! — i dnesz szem prenoszo **Kri'z** mo-
je rônoszti; **Ár** szem szi od ocsé szpro-
szo **Pomôcs** k-mirovnoszti.

2. Da mi nyegva miloszt nebi **Szrdcza** pokojila,
Dúsa moja bi obszebi **Vu** mantraj zdvojila! —

3. **Tí, tí,** vretina lübézni, **Szi** moje vüpanye,
Od tébe vdáblam bolezní **I** mantre vtisanye.

4. **Kak** szladko me tó pokojí **Vu** 'zúkoszti etoj,
Ká vu dészni tvojoj sztojí **Tak** szmrt, kak 'zítek
moj! —

5. **Záto** v-szrdcza mirovnoszti **Csákam** prísesztno
nôcs; **Ár** mi tí v-mojoj rônoszti **Szam** prides na po-
môcs.

6. **I,** csi mi szlédnya má bidti **Na** zemli eta nôcs,
Bátrivno scsém odtécz idti; **Ár** sze rêsím te'zkôcs.

7. **Vcsíni** z-menom, ocsa, kak scsés; **Móder** je
tvoj tanács: **Li,** csi mi 'zítek odszecsés, **Bojdi** moj
varivács.

8. **Daj** mi v-tvojoj bojarnoszti 'Zítek dokoncsati,
I v-krsztsanszkoj vüpaznoszti **Blá'zeno** zaszpati.

Na konczi leta.

Nôta: Ká me vszákdén, moj Bóg.

473. Dokoncsani je pá eden velki be'záj — **Ed-**
noga czéloga leta bisztri tekáj! — **Ve-**
széli sze, szrdcze! **V-míri** zahája dnesz tebi bo'ze
szuncze! —

2. Tí szi té radoszti vretina, goszpodne, Tí, kí szi obranba verni v-nocsi, vu due: Tí nasz vsze zdr'závas, I z-dármí miloscse tvoje nadeljávas.

3. Tí szi i v-tom leti nad nami szkoznüvao, I nyé z-blagoszlovom tvojim korunüvao; Tí szi nam dao v-míri Sztánoti na nyega velikom vecséri.

4. Szvéta je tak dú'znoszt, tebé zvisávati, Tebi zahválnosztí áldov áldüvati. — Naj te dnesz dícsíjo Kí povszéd telko csüd dél tvoji vídijo.

5. Neszpomínam záto — né tvoje vernosztí, Kak da bi ka prídau jasz sz-tém k-nyé vrédností; Negro, naj vsza zemla Szpozna ino glászi zmo'zna tvoja dela.

6. Tí szi, kak voj 'zitka, i pred menom hodo, Po rô'zaj, bodélji mené csüdno vodo, Tak da szem pót mojo Bátrívno sô, szlonyen na lübézen tvojo.

7. Csi szem gda na húdo sztezo zla zablôdo, I z-grêhom sze sálo, ali vnêmar lôdo; Glász tvoje szkrbnosztí Me je nazávrno na sztopáj vernosztí.

8. Tvoja miloszt me je pri môcsi zdr'zála, I k-dobrocsinényi mi príliko dála: Ona me sz-tém trôsta, Kâ mi dúsa ednôk szladkoszt nébe kôsta. —

9. Nesztrási me záto negvüsna prísesztnoszt; Ár sze z-verov szlonim na tvojo szmílenoszt. — Kí je v-dobrom sztálen, On nede ni v-szmrti od tébe osztáven.

10. Csi bi mi gda szrdcze kakoli 'zelelo, Ka pred tebom nebi vugodností melo; Tí, môder i szvéti, Mi nedopüsztí v-tom nigdar tála vzéti.

11. Zvelicsítelno je, ka mi tí vôzravnas, Kí z-neprebrodjenov môdrosztjov vsza ravnas. — Blá'zen, kí nedvoji! On szi szrdcze sz-tvojov miloscsov pokojí.

12. Na tébe sze i jasz zdâ z-vüpanyem szlonim; Ár sze li tak v-prepaszt dvojnosztí nevtonim: Tí,

oh vszamogôcsi, Bos me na nôvi dén pelao sz-tem-
ne nôcsi.

Nôta: *Vszi lüdje morejo mrëti.*

474. Ah! — kak hitro preminëjo Hípi 'zítka
etoga! — Liki vodé, odtecsëjo V-pre-
paszt môrja vecsnoga: Gda sze niti nedovëmo, Tô
preszámnnati moremo, Kâ szmo vszi na kraji lét. —
Jaj! — kak mární je te szvét! —

2. Nedovëdno nam povëhne Czvét veszélne mla-
doszti, Môcs tëla nam, kak szpár, léhne, Pride
zima sztaroszti, V-steroj nasz obvzeme szlaboszt,
Osztávi szkoro vsza radoszt, Szmrít i grob sze nam
mrzí, I szôdba blúzi grozí.

3. Ocsiveszno preszámnnamo Vszákdén isztino
eto; Naime zdâ, gda szkoncsávamo To pretekôcse
letó. Ali pítaj, cslovek, koga Vcsiní ona prav mô-
droga: Ah! — keliki mrtelen Zmore odgovor 'ze-
len! —

4. Goszpodne! mené vcsi, môdro Dní moje ra-
csúnati, Naj vszáki hípek na dobro Setújem obra-
csati; Ár vrëmen zaman trositi, I brezi sztráha gre-
siti, Jaj vekveknoszti szprávi, I mír düse zaprávi.

5. Sto zná, lehko mi je mera Dnévov 'ze dopu-
nyena! — Né mi je ni edna vóra, Kak gvüsna,
zakunyena! — — Kakda bi tak v-bátrivnoszti Van-
drao k-czili vekvecsnoszti, Bôga vnëmar odvrgao,
Ino k-szvéti privrgao?! —

6. Znaj, oh düsa, né je zaman Tak krátek tú
tvoj be'záj, Tak negvüsen bívoszti sztan, I tak bi-
szter lét tekáj: Né je dáni k-zaprávlanyi, Nego
k-môdromi szprávlanyi Sz-tühíne nesztálnoszti, Na
dom nemrtelnoszti.

7. Sztani ze-szna, i zbrodjávaj Vrëdnoszt tvoje
bívoszti, Szôdi tvoj sztan, i szpoznávaj Telke bí-

ne szlabosztí: Pítaj sze, jeli sz-tém szrdczom Más obsztáti tam pred szodczom, Gde li jákoszt obsztó-jí, Nepobo'znoszt pa zdvojí.

8. Eden velki híp ti je dao Bóg tvoj dnesz zado-bití, Ino ti sz-tém zapovedao Vesz sztan tvoj pre-brodítí, Blódnoszt i gréh odúrití, 'Zítek nyemi poszvetítí, I tak v-sztálnoj vernosztí Idti k-czili vecsnosztí.

9. Zdâ tak, da más escse vrêmen, Prípravno k-szpravicsanyi, — Zdâ vr'zi z-szébe zla bremen I híti k-zvelicsanyi; Glédaj na czil on veliki, Steri sze ti szvétí v-díki: Nüczaj, nüczaj v-môdrosztí Negvüsen híp márnosztí! —

Stirje táli leta.

Zima.

Nôta: *Groba sze niscse neogne.*

475. Groza pokriva lêpi szvét, Tíhota vsze sztvojênye; Kak szpár, je léhno nye-ga czvét, I vsze 'zítka znamênye: Kamakoli vr'zes pogléd, Nôcs szmrtna te sztrási povszéd.

2. Tü je zima! — vdérja vihér, Szever véja léd i sznég, Trák szuncza je zakrio vecsér, Mraz obléva dôl i brêg, Szedáva sze na szrén megla, I trda csonta je zemla.

3. Püszta szo vsza! — czvétja szaga I lepota je totá; Totá je 'zirovna vlaga, Stera vszemi odrasz dá: Totá je 'zítek na pôli, Na goráj, ino vu dôli.—

4. Ali vém szí zdâ odêhne Natúra po rodjenyi, Naj nyé vecsni czvét nelêhne Po nesztanom plodjenyi: V-tom szne sze nyé môcs ponóvi, Na oprávla-nye csúd nôvi.

5. Hényajmo tak szkvarjüvati Potí bo'ze szkrov-

noszti, I czagajôcs morjüvati Prôti zime trdnoszti:
Csüdűjmo, vu práhi klecsécs, I tú vecsno mô-
droszt, gledécs. —

6. Oh szrecsen, ki szi je v-leti Sztánek i 'zivis
szpravo! — Ka má on 'ze vecs 'zeleti? — Vëm szi
je vsze pripravo, Sz-kém sze prôti mrazi bráni,
Gvanta, i posteno hráni.

7. Ali jaj tomi mëhkomi, Ki je manyôszt polűbo,
Pôdao sze 'zitki lehkomi, I vszo priliko zgűbo! —
On, zálo'z szvoj sztrádajôcsi, Czaga v-szlédnyoj
potrebôcsi! —

8. Bôg! hvála ti, kà szi meni Môcs, priliko, rá-
zum dao, Da szem szi v-szvojem vrëmeni Telko
priszkrbeti znao, Sz-kém sze vu zime tú'znoszti
Bránim czaglive dvojnoszti.

9. Ah! — kelko je oni szirôt, Kém szi, pri vszoy
vernoszti, Nêpodélo telko dobrôt, Kak meni, zvön
vrëdnoszti — Nê potrebnoga 'zivisa, Niti gvüsno-
ga sztálisa! —

10. K-tém sze mi daj pridrűziti V-nyí velkoj po-
trebôcsi, I nyim szmileno szlűziti, Pôleg moje
premôcsi, Dati nyim sztánek bátriven, I 'z-nyim
vréd 'zivis lasztiven.

11. Vcsi me, môcs i vrëmen moje Tak szpamet-
no nuczati, Da znam lêpe dáre tvoje Szkrblivo
vküpískati; I tak v-niksoj potrebôcsi Nepogiblem,
sztrádajôcsi.

12. Naime pa za kincse dűsne Sze mi tak daj
vganyati, I nyé, kak dobrôte gvüsne, Do szmrți
tak varvati, Da oui bodejo trôt moj Eti, i v-szôd-
bi vihérnoj.

*Szprotolétje.*Nôta: *Sto bi te nehváto.*

476. **D**ícste sztvoritela, kí sze veszelíte 'zítki,
I nyegov lépi szvét vídite plavati v-dí-
ki! — Kak cseszti nyega fticz míli glász, Drevja,
tráve, czvétja lépi zrász, I szprotolétja szná'zen
obráz! —

2. Pocsínolo szí je vsze sztvorjênýe v-zíme kríli,
I tak sze je po szne obleklo v-obráz veszéli. Ovo,
kak sze vsza vršenijo, Vsza mészta lepô zelenijo,
I szprotolétji veszelíjo!

3. Tihi hlád gíble zrák, mílo szíja bo'ze szuncze;
Nemrtelnoszti dúh je obléjao zemlé licze, Nyé
krílo sze je razpresztrlo, I, ka sze je v-mrázi nê-
sztrlo, Vsze pá na 'zítek híti vrlo.

4. Szpévaj zhod i záhod! — Bôg je vretina vszé
dobrôt: On z-visne radoszti rô'zami szná'zi nasô
pôt. — Hodi pred nyim, oh vandrar, v-sztráhi,
Moli ga, angel, v-díke tráhi, I tí, csrvics, lazé-
csi v-práhi! —

5. Po tebi, vecsen dúh, szíja nám tak mílo szun-
cze; Tí püsztís zemli de'zd'z, gda odprés oblákov
zdecze: Tihi hlád, i 'zírovna vлага, D'zúnd'z ro-
sze, i czvéticsa szaga, O'zíví znôvics vsze, ka
czaga. —

6. I, csi gli nasz gdate sztrási vdérjajôcsi vihér,
Na zmo'zno rêcs tvojo, posztáne pá vu zráki mír. —
Tak, csi 'zítek nas oblé'ze mrák, I szrdcze gda te-
'zí szkúz oblák, Sz tebom zide nám radoszti trák. —

7. Lübézen szí, Bôg, tí! — tô prêdga vszáka
klicsicza, — Tô, z-lêpim szpévanyem tebé hvalé-
csa fticsicza. Gdegodi szí vandrar potúje, Csi na
glász natúre kebzuje: „*Lübézen je Bôg!*“ povszéd
csúje.

8. I, da nam tí 'ze tú takso radoszt v'zívati dás,
Sz-kelikim vékso nam tam v-díki podeliti más! —
Oh! — dabi te vsza tvoja decza V-nemrtelnom ná-
gibi szrdcza Csesztíla, kak oco, do koncza! —

Leto.

Nôta: *Krisztus veli: hodte k-meni.*

477. **N**árodje zemlé, szpévajte! — Na nôva
csüda merkajte! — Pá vasz leto vesze-
lí! — Bôg vam szád trüdiv na pôli, Na goráj ino
vu dôli, Na mali csasz, podeli.

2. Na nyívaj sze szilje zible, Puno vlatovjé vu-
gible, I neszé blagoszlov szvoj! — Rávno, kak
mô'z on pobo'zen, Kí je v-dobri delaj zmo'zen, I
angel, Bôg, za szvét tvoj.

3. Tak vu dôli, kak na gori, Sze k-veszélnoj
'zétvi zori 'Zitka blá'zeno szemén! — Tô je toti
lúdi delo; Ali od koga je melo K-odraszki 'zelno
vrêmen? —

4. Zori sze i kapla trsza, Stera plemenita prsza
Na jákoszt zvu'zgati má! — Tak haszni vbôga ni-
szikoszt, Stero nadúhta viszikoszt Zametáva, i
mantrá! —

5. Né! — nê je 'ze dalecs vrêmen, Kâ sze vrê-
li trüdiv szemén Vu skégnye vküppoberé! — Jaj! —
lehko naszkori i nász Szmrtén szláp, kakti szod-
cza glász, Z-szilov vu grob poderé! —

6. Zdravo zrnye sze tászráni, Sztünyeno pa leh-
ko v-plámni Sz-kôkolom navküp zgori! — Tak de
rob grèsnoga támna, Porob vekvecsnoga plámna:
„Li pobo'zen sze zdr'zi.“

7. Bôg! vno'zina tvoji dobrôt Búdi nász na mô-
droszti pôt, Da tú v-szvétszti szêjamo, I ednôk,
po vrêli trüdi, Obilen szád — zdrav, nê húdi —
Vu radoszti 'zenyamo.

Jeszén.

Nôta: *Oh goszpodne, tí nas veren.*

478.0 dí slo je z-dármi szvojimi leto; Ali jeszén
neszé szád szvoj na eto. — Szpévaj,
zemla, vísesnoj szkrbnosztí, Za telika znaménja
vernosztí! —

2. Rodno drevje, gda je tihi hlád zible, Sze pod
szádom, tak bogatim, vugible, Steroga nam zdá-
ja z-szkrblivosztjov, Naj sze szrdcze napuni z-ra-
dosztjov.

3. Czvétje nam 'ze toti nezdigáva prsz; A' zdi-
gáva je z-grozdjom okladjen trsz, Steri trúdom de-
lavni mrtelni V-obilnosztí ká'ze nájem 'zelní.

4. Ni fuicze nasz 'ze vecs neveszelijo; Ár v-to-
plése dr'zéle táletijo: Ali na té radosztí zgübicsek
Sze nam v-drúgoj podeli dobicsek.

5. Tak sze szkrbí Bôg za nász, i vsze sztvári! —
Tak môdro vszém delí miloscse dári! — Czil nye-
gov je, naj sze szvét radúje, I nyega za vszé oco-
vadžje.

6. On pripraví krílo zemlé v-jeszeni, Naj náro-
csa odpré 'zítka szemeni, V-kom sze znoji szkrb-
noga szejácsa Obilen szád z vüpanyem porácsa. —

7. Zvisávaj tak, vandrar, v-szrdcza vrélosztí
Bôga tvojga, kak vretino radosztí, Kí, kak mili
hranitel vszé szirôt, I na tébe vléva punoszt dobrôt.

8. Nagni sze bár tú sztarosztí tvoje dén, I pridi
szinyé nenászladna jeszén; Csi sz-postenyom sze-
rí tvoja gláva, — Nê! — neosztávi te radoszt práva.

9. Blagoszloven de ti i v-nyé tvoj 'zítek, Csi
dú'zosztí poszvetís vszáki hípek, I, csi szvétí na
haszek znás bidti; Kak mirovno más od etecz idti!

10. Ovo, — leto, csi nam gli zdá szlobôd dá,
V-nôvoj diki ednôk nazâpridti má; Tak más i tí, po

krátkom sne szmrti, Lepse czveszti, tam v-nebe-
szkom vrti.

Stolne peszmi.

Pred jésztvinov.

Na obszojno nóto.

479. **V**szé sztvári ocsi, bo'ze, Na tébe gléda-
jo; Ár od tébe blagoszlov, I'zívis csá-
kajo.

2. Tí, gda na vsze vövlejés Szmilenoszti dári,
Jésztvino i pítvino Vtálas vszákoj sztvári.

3. Fticze, bár neszêjajo, Ni vküpneszprávlajo,
Od tébe dönok 'zívis I radoszt vdáblajo.

4. Po tebi polszko czvétje V-lepsoj diki sztoji,
Kak on poglavnik zemlé, Kí vu tebi dvoji.

5. Nigdar sze neszpozábis Tí ni z-edne sztvári;
Vsze pod viszikov nébov V'ziva tvoje dári.

6. Ali odevszê bole Na nász verno szkrb más,
Tak da dúsi i téli, Ka je potreáno, dás.

7. Bojdi tak hválen od nász, Ocsa vsze dobrôte,
Ká sze tak verno szkrbis Za tvoje szirôte.

8. Blagoszlovi nam i zdá Miloscse tvoje dár, Da
ga trêzno v'zivamo, Na haszek, nê na kvár.

9. Ponôvi nász vsze po nyem V-dúsi ino v-téli,
Da sze tebi na áldov Poszvetimo czéli.

10. Szkrbi sze i nadale Za nász, vbôge sziní,
Da te za blagoszlov tvoj Zvisávamo vszedni.

Po jésztvini.

Nóta: Hválte goszpódna; ár je dober króto.

480. **H**odte, hválmo 'ze ocsó vsze dobrôte,
Kí tak verno szkrbí za nász, szirôte.

2. On nasz od vszáke pogübeli hráni, I z-dármi szmilenosztí szvoje hráni.

3. Vzéli szmo tál i zdâ v-dári nyegovom; Naszít-seni szmo 'z-nyegvim blagoszlovom. —

4. Za té blagoszlov bo'zansztva tvojeja Vzemi, ocsa, áldov szrdcza vrócsega.

5. Po nyem szmo sze vu téli pokrêpili: Oh! — dabi sze i v-dúsi poszvétíli!

6. Tak bi sze gvüsno szmeli bátriviti, Kâ nasz tí i nadale scsés hrániti.

7. Hráni nász, oh vretina vsze dobrôte! Hráni z-nami vréd vsze tvoje szirôte.

8. Eti nasz dárov tvoji vrédne vcsini, I ednók odícsi vsze na vizíni.

Nôta: Szvetlo szuncze je 'ze zaislo.

481. Goszpodne! tí hráno dávas Nam vu obil-nosztí, I tak 'zítek nas zdr'závas Od pogübelnosztí.

2. I zdâ szmo sze naszítíli Z-áldovom tvoji rôk: Dabi te vrédno dícsíli Za nyega, míli Bôg! —

3. Daj nam tô szrecso do koncza Zahválno v'zí-vati, I dáre míloga szrdcza Vbôgim darüvati.

4. Tak sze tú vrédne vcsinímo Tvoji lépi dárov, I ednók lepse dobímo Z-nebeszki oltárov.

5. Tam, ocsa, de vugodnése Vúszť nasi szpéva-nye, I tebi priszpodobnése Szrdcz hválodávanye.

XVI. Blá'zensztvo krsztseníka vu etom 'zitki.

Vísni mír.

Nôta: *Z-szrdcza 'selém, ka právim.*

482. Goszpodne! kak blá'zen je 'Ze eti tvoj verník, Kí hodi potí tvoje, Kak môder krsztseník! — On vu szrdczi mír v'ziva, V-deli blagoszlov tvoj; Gde hodi i pocsíva, Naide trôst i pokoj.

2. Csi ga gda 'zaloszt doide, Mocsno vüpanye má, Kâ pri tebi trôst naide, Csi ga iszkati zná: Léhne nyegva te'zkôcsa, Pri etoj gvüsnosztí, Kâ szí tí nyemi ocsa, Pún dobrotivnosztí.

3. On sztána szvojga dú'znoszt Z-radosztjov szpunyáva, I za ocsinszko szkrbnoszt Tebi hválo dáva: V-szrecsi sze nenadúhje, V-neszrecsi nezdvoji; Te dober boj bojúje, I v-veri obsztóji.

4. Cslovéosztva nágib lépi Vu vszem naszledúje, Ino vsza v-bo'zem képi Csiniti setúje: Jákoszt, praviczó bráni, Jálnoszt pa prepráva, Vbôge zmága i hráni, I szvét blagoszlávla.

5. Gda toga nevernoga Bôg i szvét potvárja, I 'zitka odúrnoga Vészt mír nyegov vmárja; Teda právi krsztseník Szrdceno sztáne povszéd: Ár vr'zti szmê, kak verník, Na nébo szvoj pogléd. —

6. Bôg! vcsi i mené, moje Dní tak tátrositi, Da sze na szrdcze tvoje Gdasté szmém szloniti; Tí me vari vu szrecsi, Grésne bátrivnosztí, I krépi vu neszrecsi, Z-dúhom mirovnosztí.

Nôta: *Szná'zi sze, oh drága dúsa!*

483. Szvétí Bôg! li v-tvojem sztráhi Szem szrecesen jasz eti v-práhi, I li v-tvojoj bojaznosztí Mi szvétí trák vüpaznosztí; Ár csi sz-tebom

mam sztálen mir, **Ka** mi more sorsa vihér? — **I**, csi me tvoj glász veszeli, **Ka** me v-dúhi razdreszeli? —

2. Kincsi i radoszti zemlé Táléhnejo, kak szpár meglé; **I** 'zaloszt, stera nasz te'zí, **Kak** dugo nad nami le'zí? — **Vsza** li krátki híp trpíjo, **I**, kak szen, sze razkadíjo; **Konecz** vzeme i krhkôcsa, **I** 'z nyôv vsza szrdcza te'zkôcsa.

3. Na konczi nasz csáka vecsnoszt, **Gde** mira sztan naide vernoszt, **I** gde, po obládanyi môk **Zdikov** korunúje nász **Bôg**. Tam mo i za britko 'zaloszt **Zvisávali** bo'zo môdroszt; **Ár** de nam tam krí'za bremen, **Nezrecsene** díke szemén. —

4. Széjaj tak vu mirovnoszti, **Oh** vandrar, szemén vecsnoszt! — **Doli** ti vzeme szmrt ednôk **Tak** te'zko bremen szkúz i môk, **I** odèhnes szí v-nyé kríli, **Na** trplénya velkom czíli, **Csi** tú do koncza obsztojís, **I**, kak neverén, nezdvójís.

5. Vém je i **Jezus** tvoj szkuzio, **Gda** je môk britki pehár pio, **I** dônok po nyí vihéri **Tího** sô k'zel-nomi miri. — **Oh!** — nyega, nyega naszledúj: **Trpi** mirovno, — nemorjúj! — **Ár** i tebi, po 'zalosztí, **Zíde** trák 'zelne radoszti.

Nôta: Gda ma szkrádnya vóra pride.

484. **K**ak vezéla je pôt moja 'Ze tú v-márnosztí práhi, **Csi**, gledécs na 'zítka voja, **Vandram** vu bo'zem sztráhi! — **Csi** právdo bo'zo postújem, **I** v-pobo'znosztí potújem; **Kak** blá'zen szem 'ze eti! —

2. V-szrdczi mir i pokoj v'zívam, **Kak** nájem po-bo'znosztí; **Delam**, hodim i pocsívam **Z-csütényem** mirovnoszti: **Düsna** vész me trôsta povszéd, **I** szrdcsno vr'zem moj pogléd **Z-vüpanyem** na nebésza.

3. **Bôg** me vzeme pod perôti, **Csi** me sors scsé vtoniti; **I**, csi mi je vesz szvét prôti, **Ka** mi more

skôditi? — Bôg me bráni — 'z-nyim obsztojím; Záto nevczagam, nezdvojím Ni v-'zítki, niti v-szmrti.

4. Bôg je moj trôst vu 'zaloszti; Tiho jo tak prenoszim: 'Z-nyim mi zide trák radoszti, Csi ga, kak vrêden, proszim, — Nyegov blagoszlov, gda on scsé, Kak rosza, obilno tecsé Na pôt vandranya mojga.

5. I, csi mi 'z-nyegve miloszti Obszijne mira szuncze, I vu obilnoj radoszti Tál vzeme moje szrdcze; Kak veszelo neszé dűh moj Pred nyegov sztolec z áldov szvoj, V-detinszkoy zahválnoszti! —

6. Csi sze gda z-csészti szpozábim, I nedovêdno zmenkam, Ali pôt szvetsztva osztávim, I zle sze na robsztvo dam; Ocsa moj mi dêszno podá, I, kak dête, me pela pá Nazâ na sztezo 'zítka.

7. Ka me sztrási szmrt ino grob? — Ka csrvjé i szprhlivoszt? — Nebom jasz naveke nyí rob: Czíl moj je — vecsna bivoszti. Zdigne sz-práha mené ednôk, I odícsi me tam moj Bôg, V-seregi dűs blá'zeni. —

8. Zvisávam te tak za poszvêt I isztino krsztsansztva, V-kom mi ká'zes blá'zensztva szvêt I sztezo zvelicsansztva. — Ocsa, vcsíni me vrêdnoga Vu vszem blá'zensztva etoga — Tű, i tam vu vecsnoszti! —

Nôta: *Ah Bôg! poszlűhni me —*

485. Csi sz-tebom mam mír, ocsa i szodecz moj, — Csi szem podáni szvétoj vòli tvojoj; Kak szrecesen szem 'Ze tű vu vszem, I kak blá'zen mam bidti v-szmrti mojoj! —

2. Nemam czagati vu niksoj te'zkôcsi, Csi sze na tébe szlonim vu krhkôcsi: V-tvojem krili, Ocsa míli, Podneszém szilo protivnoj besznôcsi.

3. Csi mi vno'zinoszt grêhov szrdcze te'zi, I nyí kastiga mi na dűsi le'zi; V-tvojoj rêcsi I obêcsi Naidê trôst, csi v-pokôri k-tebi be'zi.

4. Máren ete szvét, gdakoli, rad niham; Ár sze tam bôgse domovine vü pam, Gde niksi mecs Nebo-de vecs Szekao bolezní ran pobo'znim dúsam. —

5. Kak blá'zen je tak, kí sze grêha bojí, Ino pri tebi, Bôg, v-milosci sztojí! — Osztáne on, I nyegov lon, — Gda blôdni grêsník szpádne, ino zdvojí.

6. Veszélo vandra on vecsnosztí prôti, Po kaksté tú'znoj i trnavoj pôti; Ár nyemi Bôg Te'zkôcso môk, I bremen krí'za szmileno lehkôti.

7. Naj sze i jasz szmém na tébe szloniti, I szrd-cze sz-tvojov miloscsov toliti; Bôg, vcsi me tí Szvet-sztva potí Polúbíti, i do koncza hoditi.

8. Tak de mi 'ze tú násztava krsztsansztva Vreti-na míra, i tam zvelicsansztva: Tího bom sô Velko pôt tô, K-vidényi szkrovnoszt tvojega bo'zansztva.

Nôta: *Oh vekivecsne miloscse* —

486. Vek i veke hvála Bôgi Za tô, kâ szem krsztseník, I tak szrecsnési od vnôgi, Kim je nê voj szredbeník! — Sto szmê 'ze mojo velikoszt Blá'zensztvo, i plemenítozt Za kêp zdénya dr'zati? —

2. Kak vnôgi escse le'zízo V-dúhovne blôde kmi-czi, I dúso z-mantrov te'zízo V-rú'zni grêhov temni-czi, Nepoznavsi sztvoritela, Ni szvéta zvelicsítela, Níti szteze blá'zensztva! —

3. Jasz vsza tá vídim v-szvetlosztí, Pri szunczí bo'ze récsi; Ár nevandram vecs v-szleposztí, Nego pri visnoj szvécsi: Isztine trák je on poszvét, Pri sterom mi pravícze szvét Brodí dűh moj v-radosztí.

4. Poznam jasz Bôga, kak ocsó, Kí je vu szvo-jem színi Ponúdo szvéti miloscso, Pri vszem nyego-zom bíni, I na právo szpravicsanye, Potrdo vszém vvelicsanye, Kí szo nyemi pokorni.

5. I, na etakse szpoznanye Czimpram jasz vero

mojo, Szrdcza mojega zbôgsanye, I, ocsa, szlű'zbo tvojo, Moj trôst, mír, ino vüpanye, Dú'znoszt, i zvelicsanye, Kak vecsue kincse moje.

6. Nemrem 'ze vecs zablôditi Jasz od czila vecs-noszt, I tam sze mi oszôditi Má korôna vernoszt, Gde bodem sze popolnê vsio, Kak szrecesen szem 'ze eti bio V-krili vere bo'zanszke. —

7. Hvála tak, kâ szem krsztsenik, Hvála ocsi visnyemi! — Oh! — dabi, kak právi verník, Do koncza szlű'zo nyemi! — Tak bi i v-szmrti bio szrecesen; Ár znam, kâ bi na mír vecsen Tiho zászpao v-nyé krili!!! —

XVII. Szlédnya dugoványa.

Mrtelnoszt i szmrt.

Nôta: *Vrêmen tece, i k-grob.*

487. **K**ak tú'zno obcsüténye Mi oblêva szrdcze povszéd! — Mrtelnoszt, znaménye Vidim, kama vr'zem pogléd — Vsza szo márna, kak tenya, I lèhnejo, kak szenya.

2. Porob szmrti bom i jasz; Ár v-nádraj noszim nyé szemem, I lehko na máli csasz Dolidenem moje bremen! — Lehko me ete vecsér V-grob poderé nyé vihér! —

3. Nerési me nyé — zmo'znoszt, Nê kincs, niti plemenitoszt, Nê môdroszt, ni pobo'znoszt, Ni niksá môcs, i velikoszt, Nê punoszt mární dobrôt, Ni szkuza moji szirôt.

4. Pretecsé mi hípek lét, I vtrgue sze mi téla môcs; Povêhnem, kak gingav czvét, Gda na méne vdári nyé nôcs, I vsze, ka szi tú szprávím, Vsze v-megnyeni osztávím.

5. Eden kincs sze mi nihá, — Kincs nevtepenoga szrdcza, I té mi szvétiti má, Kak trák visesnyega szuncza — Prék po groba temnoszti, Na 'zelen dom vecsnoszti.

6. Jezus de me bátrivio, Gda bom bojüvaó szmrten boj; On, li on de mi hladio V-boji etom lícz vréli znoj: On de mi trák vüpanya, I porok zvelicsanya. —

7. Vcsi me tak, 'zitka goszpôd, Nedú'zunoszt szrdcza varvati, I vere i szvetsztva pôt Do szmrti sztálno vandratí, Vszáki hip k-rédi bidti, I v-míri z-szvéta idti.

8. Ti me z-désznov lübézni Podpéraj vu szkrádnym boji; Lehkôti mi bolezní, I szrdcze mi sz-tém pokoji, Kâ bom angel zviseni V seregi dús blá'zeni.

Nôta: *Hválím jasz lépo tebé.*

488. K-szmrti sze pribli'závam Vidôcs vszáki hípek; Ali rad Bôgi tádam Gdagodi moj zitek: Ár tak dolidenem Vsze te'zkôcse márnoszti, korôno vernoszti 'Z-nyegve rôke vzemem.

2. Jezus, kak gvüsen porok Blá'zensztva mojega, Mi je potrdo ôrok Králevsztvá szvojega. Csi vsze drügo zgübím, Osztáne mi vüpanye, Kâ po nyem zvelicsanye Tam na czili dobím.

3. Grob li tál moj mrtelen — Moje têlo po'zré; A' düh moj nemrtelen Szi pôt v-diko odpré. Li grêsne blôdnike Preprávla i sztrási szmrt, Ali pela v-míra vrt Pobo'zne pôtnike.

4. I jasz, gda szkoncsam be'záj, I pôt telki te'zkôcs, Z-radosztjov vr'zem nazáj Pogléd moj na szkúz nôcs, Z-veszéle vecsnoszti, Gde bom z-Bôgom prebívao, I szvetli nájem v'zívao Po boji vernoszti.

5. Kak szemén, sze mi têlo Vu zemlo potori; Ali ednók pá czêlo V-díki zide gori, I tak, oszná'ze-

no Z-szádóm neszprhlívoszti, V-nemrtelnoj bívoszti
De veke blá'zeno.

6. Tá pricsákam za szebom Szírotícze moje, Na
radoszti csízte dom, Bóg, pred lícze tvoje, Gde tí
dolizbrises Nyim szkuze, vtisas brige, I v-blá'zeni
dús knige Je notrizapíses. —

7. Tebi tak, 'zítka goszpód, Poszvetím dní mo-
je, Da, gda szkoucsam mojo pôt, Póleg vôle tvoje,
Csízti vu práh szpádnem, I, po tíhom szne szmrti,
Csízti v-nebeszkom vrti Pred tebom posztánem.

Nôta: Z-szrdcxa 'zelém, ka právim.

489. Vszí v-práhi vandrajôcsi Szó práh ino pe-
pél, Vszém je te vszamogôcsi Polo'zo
gvüsen czil; A' nevédna je vóra I híp nyí szpadája,
Gda sze dopuni mera Dnévov nyí be'zája.

2. Bátrívno ido verni Szmrti szvojoj prôti; Ali
grêsnik odúrni Czaga na nyé pôti: Ona ká'ze szkaz-
lívci Kép rú'znoga szrdcxa, I bláznomi spotlívci
Grozno díko szódcxa. —

3. Bóg! gda pôt eto ednók I jasz vandratí mam,
Tí me rési groze mók, Da tího mrêti zúam: Veszé-
lo naj pozdignem Na nebésza szrdcxe, Glávo, kak
Jezus, nagem, I zaidem, kak szuncze.

4. Szredbeník! boj nazôcsi Meni v-szkrádnym
boji, Hládi mi mók zuoj vrôcsi, I szrdcxe pokoji,
I, csi do me bolezní Te stele vtoníti, Gvüsnoszt
tvoje lúbézni Mi nedaj zdvojítí.

5. Ka'zi mi dúsi radoszt Blá'zene vecsnosztí, Ste-
ra mi vtisa 'zúkoszt Po boji vernosztí; Nêti mi v-
szrdczi poszvêt Vere í vüpanya, I pelaj me na on
szvét, K-czili zvelicsanya.

6. Oh szreçsní, kí 'ze eti Mir nébe kôstajó, I, hê-
nyavsi 'zivetí, Szrdcxe sz-tém trôstajó, Kâ, gda de
Bóg nyim bremeñ Dolídjátí velo, Tam nyí vüpanya
szemen Veke bode czvelo! —

7. Té szrecse daj i meni Tak gvüsnomi bidti, Da vu vszákóm vrêmeni, Gda odtécz mam idti, V-nyé naidem trôst, i vrácsa, V-nyé szteber vüpanya, Angela varivácsa, I trák zvelicsanya.

Nôta: *Jasz szem sze nihao na Bôga.*

490. **Z**ítek moj je v-ocsé rokaj: On me i vu szmrtni mokaj Zmo'zno zdr'zati scsé i zná: Vsze, ka on dá, Mi na dobro szlű'ziti má.

2. Gotov szem tak vszáki hípek Dolidjáti ete 'zítek; Ár eti, kak v-sztáni boja, Dúsa moja Nema právoga pokoja.

3. Bôg meni toti z-môdrôszti 'Ze eti dá dni radozsti; Ali kelki vdárczov vihér Mi vtápla mír, I môti pocsinka vecsér! —

4. K-tomi szo tü vsza, vsza márna, I vnogokrát dúsi kvárna: Povêhne vszê dugovány czvét, Preide vesz szvét, I lêhne ednôk be'záj lét.

5. Eti mi je vszáki sztopáj Gotov na vekvecsni szpadáj: Zlehka zakoczka kincs gvüsní — Mír moj dúsní, I 'z-nyim navküp sztan moj vísni. —

6. Kakda tak nebi rad tá sò, Gde mi, na nepolnozt tò, Zíde, z-bo'ze szmilenozsti, Veszélno-ti 'Zelen trák, v-nemrtelnoztí? —

7. Oh! — naj nezdühávam zaman, Pozdigni me na ete sztan, I pelaj me, Bôg, k-pokoji, Po szkúz boji, V-sereg odebráni tvoji.

8. Jezus, tí mí v-szmrtnoj nôcsi, Kak varivács, boj nazôcsi, Naj dúso vu míri tádam, Vsza obládam, I korôno díke ládam.

Na lasztivno nôto.

491. **O**h 'zítka ino szmrti goszpôd! Tí, v-koga rôki je sors moj, Tak ravnaj vandranya

mojga pět, Tak mi vodi szrdcze dűh tvoj, Da po nepripravnoj szmrti Nebom v-blati zla vkűpsztrti.

2. Jaj! — kak jáko, jáko neszrecsen Bi mogao bidti tam sors, moj, Csi bi pred sztolec z tvoj pravicsen Sztópo. jasz v-zla szűknyi rű'znoj, Gde bi szrda tvojpga vihér, Vtáplao szrdcza mojega mír! —

3. Kak bi obsztao pred tebom, szodczom Jasz vu mojoj nevrédnoszti, Csi bi náglo z-vtepenim szrdczom Préksô na sztan vekvecsuoszti? — Ka me pek-la má resiti, Csi sze nesztrsznem gresiti? —

4. Oh! — tá velka miszel me búdi Pri czájti na povrnénye, I vrácsaj me od gréhov hűdi, Na plemenito csinénye. Dnesz, dnesz mi daj tí, oh szvétí, Delo pokóre zacséti.

5. Tí me vcsi, z-módrosztjov broditi Szrdcza mojega szkrovnoszti, I od nesznáge ocsisztití Nyega hűde náklonoszti; Da nyim neszlű'zim vecs, kak rob, I neszpádnem nyim na porob.

6. Na one mi daj kebzűvati, Kí szo sze vu tvojem sztráhi Paszcsili 'ziveti, zaszpati, Vandrajôcs eti vu práhi: Nyí tak lépa példa mi boj Na 'zitka velkoj sztezi voj.

7. Etak, csi sze z-szrdcza povrném Na sztezo práve vernoszti, — Li tak sze bátrívno zagném V-szűknyo Jezusa vrédnoszti; I, csi bom gli náglo vkűpsztrt, Nede neszrecsna moja szmrt.

Nôta: *Gda má szkrádnya vóra príde.*

492. **G**da me szmrtna nôcs obvzeme, I hénya mi pihanye; Neniháj, neosztavi me, Bóg, jedino vűpanye! — V-dnévov moji szlédnyoj meri Daj meni vu právoj veri Blá'zeno preminénye.

2. Csi bolezen í te'zkôcsa Zaléva moje szrdcze; Tí szijaj, vecsna miloscsa, Vu nyem, kak míra szun-

cze, **Ti** mi lehkôti szkrádnyi boj, **Ino** szam hládi szmrten znoj, **Gda** me vesz szvét osztávi.

3. **Jezus!** tebi szem bio verník **Vu** dôli mrtelno-szti; **Naj** bodem i tvoj ôrocsnik **Vu** diki vekvecs-noszti: **Tvoj** osztánem i, **gda** zaszpím, **Sz-tebom** sze neoszramotím **Ni** v-'zítki, niti v-szmrtri.

4. **Liki** szi tí z-grôba sztano, **Tak** i jasz 'z-nyega sztánem; **Ár** szi mi sz-tém vöoznano, **Kâ** v-práhi neosztánem: **Prék** bodem sô na mali csasz, **Prék** po nyega brôdi i jasz, **K-tebi** na szvetloszt díke. —

5. **Szladka** de mi tak sz-tebom szmrt, **Pri** vszój szvojój groznoszti; **Ár** prék nyé nôcsi vídim vrt **Blá-**'zene mirovnoszti: **Szen** moj de li krátki hípek, **Z-**steroga na bôgsi 'zítek **Idti** má z-dikov práh moj.

Nemrtelnoszt.

Nôta: 'Zitka goszpôd! kak szlab i. —

493. **Nê** szem vesz práh, niti csrvôv porob! — **Nê!** — vecsnoszt je czil moj! — **Li** do csasza sze szránim jasz **vu** grob, **Po** trúdi na pokoj: **I,** csi gli práh, pepél posztánem, **Dönok** veke, **znam,** neosztánem **V-szprhlívoszti.**

2. **Ednôk** toti nevedôcs povêhnem, **Kak** med vi-hérom czvét; **Kak** vsza márna dugoványa, **lêhnem,** **I** táosztávim szvét, **Gda** sze, v-szmrtri vihérhoj nô-csi, **Od** satora szvojga razlôcsi **Dúsa** moja.

3. **Dúsa** de mi k-Bôgi sla na radoszt, **V** sereg ode-bráni; **Têlo** mi pa pobo'zni szrdcz szkrbuoszt **Z-lü-**béznov pohráni: **Dokecs** nyidvi v-dike tábori **Vjedi-**nati má pá naszkori **Bo'za** zmo'znoszt.

4. **Sztotine** i lêta pretecséjo **V-dôli** mrtelno-szti; **Ali** moja tam nepreminejo **Vu** nemrtelno-szti: **Jezero** jezér sztotin be'záj, **De** mi tam li megnyena tekáj, **Vu** vecsnoszt.

5. Eti, kak gvant, vsza, vsza premedléjo; Ár szo megnyena dár: Vsza léhnejo, gda sze nedovéjo, Kak meglé mární szpár. Li szam jasz bom vu nôvoj mócsi Sô po groba vihérnoj nôcsi Na vecsni sztan.

6. Kak mi nebi Bôg lübézni szpuno Prsz moji 'zélénye, Ki mi je szam v-isztini zakúno Dike zadoblénye! — Kakda nebi moje vernosztí Koronüvao on vu vecsnosztí, Po praviczí! —

7. Nê! — nê szem jasz szprhlivosztí porob! — Vekvecsnozt je czíl moj! — Li do csasza sze polo'zim v-moj grob, Po trüdi na pokoj. Nemrtelnoszt noszim vu kríli; 'Z-nyé vüpanyem zaszpim veszéli, V-szmrtnoj nôcsi.

Nôta: *Gda ma szkrádnya vóra príde.*

494. Vüpanye nemrtelnosztí! Tí mi trôst nébe delís, Gda mi v-szmrtnoj boleznosztí Otávlejôcs tak velís, Kâ je Jezus z-szprhlivosztí Na nemrtelne bivosztí Sztan sô, kak porok 'zitka.

2. „Zívém jasz!“ — tak velí on szam — „I vi bodte 'zíveli; Mir vekvecsnoztí neszém vam, Ki szte z-menom trpeli: Gde szem jasz, tam de szluga moj, Naj vzeme pravicsen lon szvoj, — Koróno neszprhlivo!“ —

3. Oh trôst 'zelne veszélnosztí Za obte'zeno szrdcze! — Oh 'zítek nemrtelnosztí! — Oh szvét visne pravicze! — Tí otávis vsze szkuzécse, I zdígues szpráha dvojcse, Kak mili angel míra.

4. Krêpi, ti i moje szrdcze V-kakgodi dreszélnoztí; Szvéti mi, kak 'zitka szuncze Vu nôcsi szprhlivosztí, I pelaj po sztezi szvetsztva Dúh moj k-vretini blá'zensztva, V-sereg dús nemrtelni.

Gorisztanênye.

Nôta: *Vrêmen tecsé i k-grobi* —

495. Kak z-drevja lísztje vihér Z-szilov dráple
i razpise; Tak mené szmrti vecsér Z-
racsúna ti 'zívi zbrise, I nyé szláp moje têlo V-grob
szúhne i nezrêlo.

2. Ali na nôvi 'zítek Me zbüdís pá ti, szodecz
moj, Na visisi prebítek Me pozové zmo'zen glász
tvoj: Eti szem li v-tühini, Tam bom pa v-őrocsíni.

3. Tam jasz, sz-práha sztanovsi, 'Zívo bom v-za-
dovolnoszti, I, v-díki posztanovsi, Rászao bodem
v-popolnoszti, — Vu môdri dús jedinsztvi, Né v-blo-
dêcsem detinsztvi.

4. Tam nebom vecs podáni Náklonosztam telov-
noszti, Ni od rú'zni 'zél zváui Vu mre'ze pogübel-
noszti; Nebodem vecs szvétá rob, Níti zla tú'zen
porob.

5. Eti vu szkuzaj szêjam, Tam 'zeti mam vu ra-
doszti; Eti csesztô prehênnyam, Tam bom pa sztálen
v-jákoszti: Tü glédam v-temnoj rêcsi, Tam pri iszti
ne szvécsi.

6. Tam, tam popolno szpoznam, Ocsa, môdre,
poti tvoje, I klecsécs ti hválo dam Escse i za szkuze
moje, Kâ me po sztezi szvetsztva Pelas k-czili blá-
'zensztva. —

7. Radűj sze, dúsa, czíli, I sorsi tvojmi szrecs-
nomi! — I sator tvoj Bôg mili Pozdigne k-'zítki vecs-
nomi, — I têlo on pá zbüdi, Naj sze v-práhi nezgübi.

8. Csi gli nemas tü sztána, Nebos porob nicsesz-
noszti, Nego bos odebrána Ocsé tam v-odicsenoszti:
Li szkoncsaj pôt v-vernoszti, Más őrok vu vecsnoszti.

Nôta: *Groba sze niscse neogne.*

496. Goszpodne! dűh tvoj me trôsta, Kâ neosz-
tánem v-práhi, Nego, kâ mi dúsa kôsta

Mír tvoj vu díke tráhi, Gde má 'zelênnya vtisanye: Tô, tô je moje vüpanye.

2. Eti szêjam vu 'zúkoszti, I plavam v-szkuzaj britki, Ednók bom pa 'zeo v-radoszti Tam vu nebeszkom 'zítki, Gde mi hênnya vsze czaganye: Tô, tô je moje vüpanye.

3. Blá'zen szem, kâ tebi 'zivém! — Csi v-szvet-sztvi znam boditi, Tak me, gda sze vöpozovém, Nema v-prepaszt vtoniti Neverni szrdcz dvojúvanye: Tô, tô je moje vüpanye.

4. Dúse moje sator — têlo Mi toti práh posztáne, Ali na glász bo'zi czêlo Pá v-diki z-groba sztáne: Tô je bo'zansztva szkoncsanye; Tô, tô i moje vüpanye. —

5. Tebi, szmrtil obladniki Hválím ete trôst 'zelní, Ki szí mi szam szpravo v-diki Szvetli sztan nemrtelní, I, na czíli szpravicsanya, Potrdo órok vüpanya.

6. Oh! — krêpi me v-veri etoj V-tekáji dnévov moji: Ona mi angel mira boj, Naime vu szmrtnom boji, Kâ'zi mi tam zvelicsanye, I 'z-nyim koronúj vüpanye.

Nôta: *'Zitka goszpód, kak sztab i.*

497. Gorisztánes, têlo moje, gori Na velki dén szôdni! — Tô vüpanye te nigdar neznori, Kak tadáne k blôdni: Grünt nyega más v-vere isztini, I vu dúse vecsnoj vretini. — Gorisztánes! —

2. Nesztrasi sze tak tí nôcsi groba, Gda v-nyega idti más; Nevcsini on tebé veke roba, — Né! — v-nyem sze nenihás: Vküppoberé práh tvoj na czíli, I o'zivi ga pá Bóg míli, Na dén szôdni.

3. Kak blá'zeno vüpanye mi delí Szvéta vera moja, I kak mi 'z-nyim szrdcze razveszelí V-hípi kaksté boja! — Sz-práha zídem, sz-práha jasz czêli, I ládao bom, v-dúsi i v-téli, Nemrtelnoszt.

4. Li tô mi boj vszedni vu pámeti, Kâ, gda z-groba zidem, Tak, kak szem moj be'záj szkoncSao e-ti, Tam pred szodcza prídem: Pri grobi sze mi zacsne szôdba, I zvága sze mi moja hodba, Po praviczí.

Szôdba.

Nôta: *Vu mem drágom Bôgi.*

498. Dúse ino têla Mojga sztáva czêla Je znam, na szkrbi mojoj, I jasz szem, Bôg safar tvoj: Té czil szi tí meni djao, Geto szi mi 'zítek dao.

2. Dúh sze v-szmrtnoj nôcsi Od têla odlôcsi, I pred tébe idti má, Naj od vszega racsún dá, Ino, pôleg vrédnoszti, Vzeme nájem vecsnoszti.

3. Jaj teda, jaj meni, Csi szem vu bremeni Zla pred tebom posztano, I dúso 'z-nyim orano! — Jaj, csi szem eti krívo Miszlo, csinio, i'zivo! —

4. Oh tí, velka szôdba! Dokecs moja hodba Trpí na etom szvéti, Bojdi mi tí k-poszvéti, Naj znam dúso varvati, I vu szvetsztvi vandratí. —

5. Bôg! vcsi me, dní moje Pôleg vôle tvoje Vu môdroszti nuczati, I mír dúsni íszkati, Da sze k-szôdbi pripravlam, I kincs vecsnoszti szpravlam.

6. V-szmrti de mi zaman Zbôgsávati moj sztán, Nad grêhi sze szkuziti, I milosco prosziti; Ár je kêszna pokôra, Szkvarjénja szteza nôra.

7. Oh! — dabi do koncza Tebé, mojga szodcza Vu vszem znao postüvati, I v-szvetsztvi potüvati! — Dabi szlobôd dao szvéti, I tího mogao mréti! —

8. Tak bi ednók dúh moj, Vu szôdbi pravicsnoj, Z-obcsütényem vüpazni, I nê z-mantrov bojazni, Pred tebom sztánoti szmeo, I tál v-tvojoj diki meo.

Nôta: *Te szmrti obládavníki.*

499. Neszmerne vno'zine lúdi, Tak bôgabojécsi, kak húdi, Szodecz, pred tébe slebodo, Gde okoren grêsnik zdvojí, I niscse, niscse neobsztojí, Kí je tebi prôtihodo: Sztolecztvoj vidôcsi, Vszi v-blôdi 'zivôcsi Pomenkájó; A' pobo'zui i podlo'zui Na sztan dike idti májó.

2. Tam oni na tvojoj dêsznoj Posztánejo, kí do po tesznoj Sztezi sli odtécz pred tébe; Tí tam na nyé, kak ôrok tvoj, Blagoszlov dás v-szôdbi pravicsnoj, I zdignes je na sztan nébe, Gde nyí dúso zviszis, I têlo odícsis, V-vecsnom 'zítki, I nyé zszvetsztvom, i blá'zensztvom Oprávis, v-lepsem prebítki.

3. Oh! — vrsi i mené v-szvetsztvi, Naj tál vze-mem vu tom blá'zensztvi, Pred tébe odtécz pridôcsi; Tí mi na konczi vandranya Szvêti sz-tráhom vere, vüpanya, Vu szmrti vihérnoj nôcsi: Ravnaj mi szam hodbo, I lehkôti szôdbo, Szodecz míli, Da obsztojím, i nezdojím Tam, na vekvecsnosztí czili.

4. Csészt tebi, kâ szí tvoj sztoleczt Goriposztavo, szvêta szodecz, Tam, gde pravicza kralúje, Naj jákoszt obranbo naide, Zle pa szuncze vüpanya zai-de, I vesz rod tebé vadlúje, Kí szam znás sztvorití, I veke vmorití Práha sziní! — Naj szpêva zhodino záhod: „*Bóg v-szôdbi praviczó csini!*“ —

Na lasztivno nôto.

500. Zaisztino, bode vrêmen, Vu sterom z-díkov príde Národov szodecz pravicsen, Szôdit dobre i húde, Naj vszém, pôleg dêl vrêdnosztí, Vözravna vekivecsnosztí Sztan mira, ali mantre.

2. Pred nyegov sztoleczt prídejo, Kí szo tú gda 'zíveli; Vszi mrtvi z-grobov zídejo, I, kí do 'zítek

meli, 'Z-nyimi vréd sze v-zrâk vneszêjo, I pred szodcza prineszêjo Racsún 'zitka szvojege.

3. Pred nyim, kí je vszaznajôcsi, Sze niksi bin neszkríje; On i szkrična dela nôcsi Vu szvetloszti odkríje, Prebrodi i szrdcz mislênýe, Náklonoszti, i hotênýe, I oszôdi v-praviczi.

4. Nede haszníla tam jálnoszti, Nê molba, ni zagovor; Li nevtèpeni szrdcz sztálnoszti, De prijéten odgovor: Szpádnoti more krivicza, I obsztojí li pravícza, — Obsztojí práva jákoszti.

5. Jaj tam vszâkomi, kí je rêcs Goszpodna zame-távao, Li szvéti szlŭ'zo vszegavêcs, I vero ospotávao! — Tam z-grozov má on szkúsziti, Ka je eti csüo glásziti: „*Bóg sze nedâ sáliti!*“ —

6. Ali kak blá'zeni do tam Krisztusa naszledníczi, Kim de v-szôdbi velo on szam: „*Hodte, mojí verníczí, Ládayte ocse králevszto, I v'zívajte v-nyem blá'zenszto, Z-menom sze veszelécsi!*“ — —

7. Szodecz moj! vcsi me, tô szôdbo Vszigdar pred ocsmi meti, Tebi poszvetiti hodbo, I na csészti ti 'zíveti: Tak ravnaj vsze poti moje, Naj pred szvéto lícze tvoje Csízti prídem, nê vtèpen.

8. Tak mi nede grozna ona, Kak blôdnim neverníkom, Kí szo tvojege zákona Nêpostüvali z-'zít-kom: Nê! — jasz bom z-mirovnim szrdczom Sztao pred tebom, szvétim szodeczom, Gvüsen nájema, nê môk.

Nôta: *Dnèvi preidôcs, mladí sze.*

501. Kí sze z-szôdbe rêtkogda szpomenéte, Ino z-húdi grêhov nepovrnéte, Ka stí-mate? — vemda, kâ nemerjéte! —

2. Znáte, kâ je vszâkomi téli mréti: V-kaksté rédi szí je sto na tom szvétí, Dén szôdbe sze nad nyim ednôk preszvétí.

3. Sztôpis i tí pred szodcza, tô más znati, Geto ti je od vszega racsún dati. Sz-kém sze teda scsés, oh grêsnik, trôstati?

4. Tam sze vesz tvoj 'zitek potégne naprê; Pred tebom de sztao teda rú'zen tvoj grêh Steroga szi dr'zao eti li za szmêh.

5. Opítas sze, zaka szi bio tak jálen, Na zlo gibki, i vu dobróm nesztálen, I zaka szi lúbo rú'z-ni gúcs sálen.

6. Zaka szi tak zaman tátroso vrêmen, V-sterom bi meo szjati 'zítka szemén, I tak dús i szpráv-lao vecsnoszt bremen.

7. Ni ednoga híпка nemas vu 'zítki, Steri v-szôd-bi nebi dúsi bio britki, Csi szi ga kak zgúbo v-etom prebítki. —

8. Oh! — premiszli tak dnévov tvoji tekáj, I, csi szi gda oszkrúno z-zlom tvoj be'záj, Ob'zalúj prav vszáki tvoj nôri sztopáj.

9. Idi potom, i zla sze trdno hábaj; Nigdar nye-mi vecs dúse nepodávaj: Právdo bo'zo ze — vsze môcsi zrd'zavaj.

10. Etak, geto tí ednók z-groba sztánes, Sz ti-him szrdczom tam pred szodczom posztánes, I pri Bôgi vu milosci osztánes.

Vecsni 'zitek.

Nôta: *Osztavte, verni krsztseniczi.*

502. Na vekivecsnoszt szmo sztvorjeni, I, csi szmo z-grêhom nê vmorjeni, — Né! — szmrt nasz na nika neszprávi, Csi nasz gli do csa-sza preprávi.

2. Têlo toti v-grobi razide; A' z-nyega odícseno zide: Dúsa sze pa v-vecsnój bívoszti Ogne szmrti i szprhlívoszti.

3. **J**esus szam je v-nemrtelnosztí Dűs verni vecsne veszélnoosztí Gvűsen porok, kí nyim pri ocsi Potrdjáva őrok v-miloscsi.

4. **I** mí sze, kak on, odícimo, Csi za nyim na 'zítek hítimo; 'Z-nyim mo v-nebészaj prebivali, I radoszt angelszko v'zivali.

5. **Oh!** — obcsűtmo bo'zo szmilenoszt, I dűs blá'zeno nemrtelnoszt: Iszcsimo vu sztálnoj vernoosztí Odíceni sztáneek vecsnosztí.

6. **R**adűjmo sze czili nasemi, I zrendelűvanyi bo'zemi; Postűjmo naso plemenitoszt, I dűse pred Bógom velikoszt.

7. **P**ozdignimo pogléd nas csesztô, Na veliko vekivecsnoszt tô, Gde dűh nas po telnom závezki 'Ziveti má v-hi'zaj nebeszki.

8. **I**, csi nasz glász bo'zi má zvati, Bojdmó krédi'zítek tádati, Ino sz-trôstom vecsne lűbězni Obládajmo szmrtne bolezní.

Nôta: Krisztűs mi je moj 'zítek.

503. **N**aj szí mi tēlo moje Szmrt vu práh pokoszí; Dűse mi v-nôcsi szvoje Prepaszt nepogrozí.

2. **D**űsa mi prék groba má Vecsno domovino, Gde ji Bóg v'zivali dá Blá'zensztva vretino.

3. **N**aj sze mi tak grozí grob Vu szvojoj bivoszti; Nevczagam: Ár vecsni rob Nebom szprhlivoszti.

4. **G**dagodi me Bóg moj scsé Odtécz vőpozvati; Naj mi 'zítek odszecsé, Nescsem morjűvati.

5. **Z**mo'zen je on zdr'zati Mené i vu szmrtí, I blá'zensztvo mi dati Tam v-nebeszkom vrti.

6. **Z**rűsi sze tak, sator moj, Eti v-márnom 'zít-ki Ponôvi sze pá sztán tvoj, Vu vecsnom prebít-ki.

7. **C**si znam eti v-vernosztí Be'záj moj szkoncsa-ti; Tak sze jasz vu vecsnosztí Mam korunűvati.

8. Tam, tam sze mam resiti Vszé nevól zemelszki, I veke veszeliti V-dr'zélaj nebeszki.

Nóta: *Oh szvetla zvézda zorjanszka!*

504. **K**aksa radoszt me obide, Csi mi gda na miszel pride Telki csüd puna vecsnoszt, Gde verni vküpprebívajo, I díke nájem v'zívajo Za nevkleknyeno vernoszt! — Szvetloszt, Vréloszt Li od nyé mam, da nezmenkam v-csészti mojoj, I, vecsni düh, v-szlú'zbi tvojoj.

2. Ka je vsza zemelszka díka, I radoszt etoga 'zítka, Prôti tomi blá'zensztvi, Stero verni tam v'zívajo, Gde z-Bôgom vküpprebívajo Vu nebeszkom králevsztvi! — Nyé dár, Kak szpár, Léhnotti zná, i mantre 'má Tü za szébe: — Vecsna je li radoszt nébe.

3. Nede tam nikse 'zúkoszti, Te'zke szkrbi, ni 'zaloszti; Nede méla szmrt môcsi: Dúsa, tü zdühávajôcsa, I pod kri'zom czagajôcsa, Mir má tam, prek szkúz nôcsi: Grêh nam Vecs tam Nede skôdo, nede blôdo nász szvét jálni, Sz-préczimbov dobrôt nesztálni.

4. Tam med dúsami csísztimi I veke odícenimi Sztojí zákon vernoszt; Tam sze tebi, ocsi szirôt I vretini vísní dobrôt, Szpêva himnus vecsnoszt: Môdroszt, Radoszt Li tam czveté iuo raszté brezi koncza, Pri tráhi vísnoga szuncza.

5. Oh ti, csízste lübéznoszt, I angelszke veszélnoszt Blá'zena domovina! V-tvojem odícenom krili Naide sztan míra na czili Vandrarov prvotina. — I jasz, I jasz Bom angel tvoj, csi 'zítek moj v-bo'zem sztráhi Dokoncsam e-ti vu práhi.

6. Zdigni tak tí szrdcze moje Na 'zelénye díke tvoje, I búdi me na szvetsztvo, Naj v-nevkleknyennoj vernoszt Iszcsem velike vecsnoszt Veszélje i

blá'zensztvo: Sors moj Tam, boj V-tvojem krili,
na szkúz czili, mír dús szrecsni, I himnus moj —
„zitek vecsni!“

Pávidènye.

Nôta: *Zaka sze 'zalosztis, oh ma dusa!*

505. Jôcste nad mrtvim vasim, krsztsanye! Ali
neplacste sze, kak poganye, Brezi trôst-
ta nad nyim; Ár z-isztine bo'ze znáte, Kâ ga pá vi-
diti máte.

2. Lêpe szo szkuze vase bolezní, — Lêpe szo,
csi vam nágib lúbézni Prêsa nyé sz-prsz csíszti; Ali
ki vu placsi dvojí, Pred szodczom vtepeni sztojí.

3. I szam Jezus je nad mrtvim szkuzio, Kí je
nyegvomi szrdczi drághi bio; Ali nê je vczagao: Nye-
ga szo szkuze krepile, I vu dúhi veszelile.

4. Nyemi je i vu toj dreszélnoszti Szijao míli trák
nemrtelnoszti, I trôst pávidènya: Záto vere nyego-
ve glász, Búdí na tô velkosztí vász.

5. Blá'zeni szte ví pri tom poszvêti, Steri vüpa-
nya visni trák nêti V-tú'znom szrdczi vasem, I vam
za szvetszki zgübícsek Ká'ze nebeszki dohicsek.

6. Bôg vasz do csasza eti razlôcsi, Naj vasz vje-
dína prék práha nôcsi, Po tihom szne groba, I tam
te sze v-nyegvom krili Brez' koncza vküpvesselíli.

7. Nazâ sze dájo vasim nárocsam, Nazâ lübléni
vasi ednók tam, Ké szte tú zgübili, I nigdar vasz
szmrtne nôcsi Szláp vecs od nyi neodlôcsi.

8. Oh! — szklente té trôst globoko v-szrdcze,
Naj vam szvêti on, kak míra szuncze, V-tú'znoj nô-
csi placsa. — Verte, hip z-grobov-sztanènya, De
vernim — „hip pávidènya!“ —

Nôta: *Szná'xi sze, oh drága dŭsa!*

506. **D**íka Bôgi na viszíni, Kí nam je po szvo-
jem színi Na szrdcz bolezní vtisanye Vú-
'zgao tô 'zelno vŭpanye, Kâ sze veke nezgŭbíjo, Kí
v-szmrtnom krili zaszpíjo, Nego sze nam nazádájo,
Gda sz práha sztánoti májo! —

2. Oh radoszti puna vecsnoszt, Gde sze tá blá'ze-
na gvŭsnoszt Vernim bo'zim szpuniti má, I brezi trôs-
ta nenihá, Kí tŭ v-placsi omedléva, I z-szkuzami
grob poléva Lübléni v-nyega szranyeni, I pred czaj-
tom pohranyeni! —

3. Idte szí tak, na ocsé glász, Gdagodi on tázové
vász, — Idte radi z-nárocs nasi, Kak z-nárocs szí-
roticz vasi, — Idte, lübléni, v-míri tá, Odked vasz
po krátkom szne pá, Na vecsnoszt obŭdí ednôk, I
z-nami vjedína tam Bôg! —

Nádavek.

Nike sôlszke peszmi.

Pred návukom.

Nôta: *Te szmrtní obládavníki.*

507. **L**íki sze divje mladíke, I escse gingave
czepíke Rano osznávlati májo, Naj tēm
vugodné rasztéjo, Vu vrēmeni szvojem czvetéjo, I
plemeniti szád dájo; Tak mí'ze v-mladoszti Vu hi'zo
môdroszti Prihájamo, V-steroj szvetsztva, i blá'zen-
sztva Násztavo vszi nahájamo.

2. Tí, vsze môdroszti vretina, Bôg! tvoja vek-
vecsna ísztna Pamet naso preszvetsávaj; Ona krépi
nase szrdcze Vu lŭbézni tvoje pravícze, I volo nam

poszvetsávaj. — Vtisaj vdárcze húde, I áldűj nam trűde, Ocsa míli: Tvoj szvéti glász pelaj vsze nász K-práve popolnoszti czili.

3. Daj nasemi vucsiteli Mòcs, radoszt, i blagoszlov k-deli Tak velikoga pozványa; Opravi z-mòdrosztjov nyega, Na razzúrjávanye tvojega Bo'zanszkoga vadlűványa: Dűh tvoj ga naj vodi, Da, kak Jezus, hodi Tű pred nami, I zviszi tam nyega tíszam, Med nyegvimi ovcsiczami.

Po návuki.

Nôta: *Kak dugo trpis pokorno.*

508. Csészt tebi, ocsa szvetloszti, — Csészt za nôvo tò radoszt, Kâ szi nász v-nasoj szleposzti Pá vucso 'zitka môdroszt, I nász vu nasem detinsztvi Krepio vu tvojem jedinsztvi, I varvao v-tvojem krili, V-ôpraviczaj blagoszlávlaó, V-dűsi i vteli osznávlaó, I tak nász blízao k-czili.

2. Oh! — dabi récsi tvoje trák Nam vu vszem 'zitki szvétó, Razegnaó dűse tú'zen mrák, I rázum nas preszvétó! — Dabi v-neznanoszti nasoj Nyé blá'zeni dűh bio nas voj, Na velkoj sztezi szvetsztva! — Dabi on po vere pòti Pelao nász vecsnoszti pròti, Na v'zívanye blá'zensztva! —

3. Vcsini, ocsa, szádarodno Vu nami 'zitka szem, I hodbo naso vugodno, Zdâ i prísesztno vrémén; Naj tű, kak decza szvetloszti, Vandramo — nê vu szleposzti, Nego — v visnom poszvèti, Blòdnoszt i zlo odúrimo, I tebi v-szvetsztvi szlű'zimo, Tű i na ovom szvétí.

Pred vardévanyem.

Nôta: *Sto bi te nehválo.*

509. K ak znameniti dén sze je preszvétó nad nami, Vísnoaga pasztéra gingavimi ov-

csiczami! — Racsún nam je dati od vszega Safarsztva pozványa nasega, Kakti talentoma bo'zega.

2. Ali vadlújemo vszi faling nasi vno'ziuoszt, Obsútimo nemôcs, i molimo visno zmo'zoszt, Stera szama vsza v-oblászti má, krhkôcso naso vídi i zná, I nász vu szramoti nenihá. —

3. Tebi tak, vecsni dűh, boj dnesz sors nas porocseni, Tebi tekáj dnéva, i ôpravicz poszvetseni. — Oh! — vlê vö na nász blagoszlov tvojs: Tí nam vu nasem pozványi voj, Tí varivács i pomocsník boj! —

6 5610. *Po vardévanyi.* po

Nôta: *Tí, 'zítka i szmrti goszpód!*

510. Radoszti szkuza poléva, Bôg, licza csrêde tvoje, Gda pred tehom dolidéva Áldov dú'zoszti szvoje, Za vernoszt tô, Kâ szi zdâ nyô Vodo, krepio, odícso. —

2. Blá'zen, kí pred szvojim szodczom Szrdcsno racsún dati zná! — On od nyega sz-tíhim szrdczom Mir, né szrd, csakati má. Nê je mála Nyegva hvála: Nepreide nájem nyegov! —

3. Oh! — vesi nasz tak kebzüvati Na tvojo velko szôdbo, I eti tak setüvati Szkoncsati naso hodbo, Da tam ednôk Tebi, oh Bôg, Vszi lehki racsún dámo.

4. Pred ocsmí nam daj nosziti Vsze dú'zoszti pozványa, I obilen szád roditi Právoga vadlűványa, Sztezo szvetsztva I blá'zensztva Zebrati v-'zítki, v-szmrti.

5. Csészt tebi, vecsna miloscsa, — Csészt za vernoszt tak csüdno, Kâ szkrbís, kak verén ocsa, Za szvét tvojs neobtrűdno! — *Zemlé národ, Zhod i záhod Tí naj szpéva v-radoszti!* —

P. Prsa. Ystvan
Kanafo 1905
Kazács Pészem.

A.

Pészem.

Ah Bóg! poszlühni me v-mojoj	314.
Ah! — kak hitro preminéjo	474.
Ah! — kak mirovno pocsivate	401.
Ah! — kak vnogokrat regresím	58.
Ah! — nemam vecs roditelov	386.
Ah! — oblédo, ah! — zászpaó	118.
Ah! — sz-kak velikim i mirovni	112.
Angel szvéti z-nebész doli	83.

B.

Blagoszlov bõzi, oh cslovék	305.
Blagoszlovi, goszpodne	326.
Blagoszlov, steroga jasz v'zivam	409.
Blázeni Bóg! csi k-tebi	249.
Blázeni düh, ti, 'zitka voj	456.
Blázeni národ, kí od tébe	167.
Blázen je, kí poszlühsa	176.
Blázen, kí szvoje vadlűványe	8.
Blázen, kí v-récsi i v-deli	341.
Blázaj sze, dűsa, k-szvětomi	183.
Bóg, daritel visni dobrót	203.
Bóg, kak lűbézni Bóg	299.
Bóg! kakso, szkrb szi meo	41.

	<i>Pészem.</i>
Bôg! kelko dÛs pobo'zni	262.
Bôg! kí szi moje zvelicsanye	216.
Bôg! kí szi povszéd nazócsi	24.
Bôg mislocse! zglê sze na	106.
Bôg mládím zápovedáva	384.
Bôg, moje vÛpanye	312.
Bôg, moje zvelicsanye	228.
Bôg moj! vcsi me prav post.	214.
Bôg! na kakso plemenitoszt	51.
Bôg nas je szam goszpód	18.
Bôg! nedaj mi na trdnoszt	356.
Bôg! neproszim te preidócsi	154.
Bôg! nesztani próti	434.
Bôg szam je branitel vdovicz	387.
Bôg! sto nebi lÛbo tebé	227.
Bôg szodecz 'zitka mojega!	234.
Bôg! szvéta je vola tvoja	233.
Bôg! ti nam dávas poglavnike	369.
Bôg! ti szi nam na znánye dao	339.
Bôg! ti szi pravicze Bôg	337.
Bôg! ti sztálen v-namenyávanyi	30.
Bôg! ti szí tvojga szina	108.
Bôg! ti szi tvojo velikoszt	166.
Bôg! trepetajócs dvojimo	436.
Bôg! tvoja ocsinszka lÛbézen	202.
Bôg! tvoje delo mi daj postÛvati	367.
Bôg! tvojo velkoszt glászi	36.
Bôg! vadlÛjem, ká szem	195.
Bôg! vcsi me posztÛvati	290.
Bôg! véksa je tvoja	244.
Bôg! vretina vsze dobróte!	3.
Bôg! vszega zmo'zni sztvor	159.
Bôg! v-szili zráka blódn.	428.
Bojdi csészt, hvála i dika	260.
Bojdi veren v-tvojoj veri	219.

	<i>Pêszem.</i>
Bojim sze jasz ocsi moje	198.
Bolezno szrdcze, nevczagaj	317.
Bo'ze velke szmilenosztli	370.
Bo'zi szvéti sereg, nika sze	208.
Bo'zi verni hi'za	209.

C.

Csészt tebi, ocsa szvelloszti	508.
Csészt tebi, oh Jezus!	210.
Csi bi kak odlásao	192.
Csi bi krívo zmislénye	279.
Csi gda pod kri'za bremenom	313.
Csi jasz lü bim Bôga mojga	248.
Csi mi gda grêh vra'zûje	126.
Csi na etom temnom szvéti	277.
Csi rad ogrizávas	331.
Csi scsês vzéti, krsztsenik	181.
Csi slo sz-kincsmi zemlé	344.
Csi szem vu sztáni prednyêsi	283.
Csízta lübézen! csi te prav	32.
Csi sz-tebom mam mír, ocsa i	485.
Csíztoğa szvetsztva ocsa!	302.
Csi téla mojega	52.
Csi v-hasznovitom deli	306.
Csi 'zelês, krsztsenik	170.
Cslovek! csi szi szreçsen i	415.
Cslovek! ka szi	321.
Cslovek! z-grêsnim czaganyem	280.
Cslovek! z-zadomesztsávanyem	354.

D.

Daj, Bóg, dâ sztanovitoszti	340.
Daj mi tó 'zelno blá'zensztvo	327.

	<i>Pészem.</i>
Daj mi, vecsni düh, prav szpozni.	276.
Daj mi za szvéto dr'zati	335.
Dén szmrti jesusove	120.
Dicsim te mili zdr'zitel moj	414.
Dicsmo oco szmilenoszti	105.
Dicste sztvoritela, ki sze	476.
Dika Bôgi na vizíni	506.
Dika, csészt i hvála	433.
Dika ocsi vecsnomi	177.
Dnesz mi je dén on	399.
Dober je nas Bôg	257.
Dobri ih'zniczi, ví	379.
Dobro znam, ocsa moj	416.
Dokonc sani je pá eden	473.
Drágo delo je, szkrbnosztjov	374.
Dugo trp Bôg blödne	34.
Düh bo'zi! tí bojdi z-nami	152.
Düh bo'zi! ti, oh visna mócs	149.
Düh bo'zi! vu prábi klecsécs	155.
Düsa moja sze k-tebi pozd	222.
Düsa moja, verosztúj	291.
Düsa mojega bli'znyega	328.
Düsa! szpoznaj z-radosztjov	471.
Düsa, têlo, i ka mam	281.
Düse, ino têla	498.
Düse moje vrédnoszt	284.
Dvojno czagar, cslovek zbo'zni	286.

E.

Ednök, gda z-groba kmicsnoga	454.
Edno leto szkoncsa be'záj	93.

G.

Pészem.

Gda bi meo szpuniti	69.
Gda je nêbilô ni mészecza	19.
Gda i jasz na mojem czili	459.
Gda Jezus na drêvi kri'znom	117.
Gda me szmrlna nôcs obvzeme	492.
Gdegodi cslovek na zemli	421.
Gde sze naide té vucsitel	64.
Gelo szí mené, ocsa moj	292.
Glászi, dûsa, v-radoszti	449.
Glász i postenyé bli'znyega	332.
Glászte Jezusa obládnoszt	137.
Glédaj, ocsa, na sereg tvoj	394.
Globocsína szkrovnoszti	17.
Gori sze pozdigni, oh moje	250.
Gorisztánes, têlo moje, gori	497.
Gospôd je moj veren pasztér	63.
Gospodne! blá'zen je	231.
Gospodne! hó'ze	1.
Gospodne! daj sze mi	348.
Gospodne! dûh tvoj me	496.
Gospodne! kak blá'zen je	482.
Gospodne, ocsa szvetloszti!	160.
Gospodne! opominas me	338.
Gospodne! sto má v-nébi	213.
Gospodne! sto zapopádne	21.
Gospodne! szkuzimo sze	430.
Gospodne! tebé sze bojati	224.
Gospodne, tí, csiszta vretina	42.
Gospodne! tí hráno dávas	481.
Gospodne! tí szí csloveka	278.
Gospodue! vesz szvét	438.
Gospodne! v-hi'zo tvoj	172.
Gospodne! v-kaksoj nevôli	56.

Pészem.

Goszpodne! vu kom zvõn tébe	237.
Goszpodne! z-szrdcza te	376.
Goszpon Jezus! tvojga dûha	173.
Groza pokriva lêpi szvêt	475.

H.

Hodi k-nam, bo'zi dûh sz!	151.
Hodi k-nam, oh dûh sz!	174.
Hodi, oh sz. dûh! — tvoj glász	153.
Hodmo, i dicsmo Bõga	424.
Hodmo, pôtniczî mrtelni	82.
Hodmo, verni krsztseniczi	86.
Hodte, hválmo 'ze ocso vsze	480.
Hodte, po bojne vihéri	441.
Hodte, verni krsztseniczi!	217.
Hvála Bõgi! szkoncsali	188.
Hvála! — i dnesz szem pren	472.
Hválen bojdi Bõg, moj bran.	419.
Hválen bojdi Bõg! — szvéti	359.
Hválen bojdi Bõg vecsni	77.
Hválmo mi vszi Bõga	261.
Hválo dajmo Krisztusi	4.
Hválo dajmo mí vszi	6.

I.

I trsza nárasz nam dáva	425.
-----------------------------------	------

J.

Jaj! — nas zemelszki 'zítek	240.
Jaj tomj, kí vísno oblászt	372.
Jesz'te Bõg! — vsza szo rók	11.

	<i>Pêszem.</i>
Jezik nas, z-sterim gucsímo	334.
Jezusa neodpüsztim	268.
Jezus! csi tvoje trplênýe	125.
Jezus, dús veszelitel	188.
Jezus, ki je szmrt obl.	141.
Jezus, moje zvelicsanye	265.
Jezus, na ocsé deszniczi	146.
Jezus neszé glász veszéli	84.
Jezus, példa lúbéznosztí!	270.
Jezus, példa pobo'znosztí!	94.
Jezus, popolni vucsitel!	101.
Jezus! sto bi te neiszkao?	76.
Jezus, szvéta odküpitel!	61.
Jezus! ti szí zapovedao	185.
Jezus! ti szí z-sz. krvjov	187.
Jezus, ti visesna módroszt	66.
Jezus! tvoje rêcsi glász	171.
Jezus! tvoj národ te vu	109.
Jezus! tvoj 'zítek je vorozan	113.
Jezus, 'zitka poglavnik	138.
Jezus 'zivé! — po nyem, mam	139.
Jócste nad mrtvim vasim	505.

K.

Ka Bôg csini, vsze je	239.
Kak bi nehválo goszpodna	258.
Kak dalecs szem jasz blod.	158.
Kak decza z nágibom vÿp.	252.
Kak dugo sze nezglédnes	440.
Kak dugo znásas pokorno	33.
Kak je te cslovek pascslivi	103.
Kak nezrecseno zvisena	59.
Kak povôdni odtecséjo	467.
Kak rô'zicze v-szamosztí	388.

	<i>Pészem.</i>
Kaksa radoszt me obíde	504.
Kakse dike zorja sze je	62.
Kakse radoszti szi tí	271.
Kakse szrecse i blá'zensztva	405.
Kak sze nebi szmeo radüvati	300.
Kak szvéta je lübéznoszt!	325.
Kak te mam hváliti	417.
Kak tü'zno obsüténye	487.
Kak vandrar, po temnoj pôti	142.
Kak veliki dár szkrbi bo'ze	351.
Kak velka je bo'za szmil	31.
Kak velki blagoszlov tvoj	295.
Kak veszéla je pôt moja	484.
Kak vugodno je meszto eto	264.
Kak z-drevja lísztje vihér	495.
Kak znameniti dén	509.
Kak znameniti je sztan	390.
Kak 'zelnoga míra angel	350.
Kama bé'zis, 'zítek, tak	309.
Kamakoli vr'zem pogléd	320.
Ka mi valá kakste' vera	362.
Ka sze bojím, csi me vísna	289.
Ka szem jasz? — daj mi	272.
Ka za vrédnoszt má krszts.	211.
Kelko dobri jöcse!	318.
Ki, Bóg, pôleg példa tvoje	353.
Ki dáre zemlé dobrót	345.
Ki je Bôga ontevo	197.
Kincsov márnosztí mi	311.
Kí právi, ká z-szrdcza	324.
Kí sze sáli sz-príszege	235.
Kí sze toga szvéta	226.
Kí sze vu vísnyem Bôgi	46.
Kí sze z-szódbe rétko	501.
Kí szo blagoszlov széjali	402.

Pêszem.

Ki v-gospodni polo'zi	238.
Knicsne nôcsi temnoszt.	466.
Koga je Bôg vise drügi	346.
Konecz je vzéla kûga	439.
Krisztus je dnesz z-mrtvi	135.
Krisztus je v-odicsenoszti	148.
Krisztus, te z-mrtvi zbüdjen	147.
Krsztsanszke vere vekvecsna	179.
Krsztseniczi! blá'zeni sors	81.
Krsztseniczi! hválte Bôga	91.
Krsztseniczi, radüjmo sze!	80.
Krsztseniczi verni, veszélmo sze!	92.
Krsztseniczi!	87.
Krsztsenik, dobro premecki	68.
Krsztsenik, premiszli dobro	366.
Krsztsenik szem, naj tebi	180.
Krsztsenik szi, velis	220.
K-szmrti sze pribli'zavam	488.
K-tebi, vecsni düh, pozdignoti	247.
K-tebi, zdr'ziteli	432.

L.

Léhnola je nôcs z-szvojov	446.
Léta, dnéve ino vere	96.
Léta mi bisztro odtecséjo	193.
Liki sze nivje mladike	507.
Li záto mam je dáni 'zitek	52.

M.

Mili Bôg! tí szi i dnesz	458.
Mi verjemo v-ednom Bôgi	14.
Mladoszti moje sztyoritel	389.

Molimo sze ti, Bôg nébe	364.
Molimo tebé, düh szvéti!	164.
Molimo tebé, oh sz. trojsztvo	15.
Molbe vrédni bo'ze	38.

N.

Na Bôga, nê na moj tanács	243.
Nagíblé sze szuncze, i	464.
Najdragsi dár, i kincs	413.
Naj morem krsztsansztvo	357.
Naj sze rû'zne hotlivoszti	301.
Naj szi bár têlo moje	503.
Naj ti nezaide, cslovek	355.
Na kri'zi glédaj, oh szvét	115.
Národje, sztvári, dr'zéle	420.
Národje zemlé, szpévajte!	477.
Na vekivecsnoszt szmo sztvorj	502.
Nébe i zemle prezmózni	37.
Nébe i zemle sztvoritel	453.
Neidi, brátecz odküpleni	184.
Nê e lúti, ni nacsemúren	342.
Nê je on escse krsztsenik	215.
Nê na manyôszt i vtragl.	307.
Nê szem escsé pri mojem	294.
Nê szem vesz práh, niti	493.
Nema dragse radoszti szrdcze	451.
Nema pred Bôgom szrdcze	218.
Nemorjúj, cslovek, próti	411.
Nepreczenyen kincs mi boj	10.
Neszmerne vno'zine lüdj	499.
Nevzemi, cslovek, szvétoga	236.
Nôvi dén sze mi preszvet'sáva	450.
Nôvo leto je prislo!	99.
Nôvo leto te dnesz veszeli	95.

	<i>Pêszem.</i>
Obátriví szrdcze moje	191.
Ocsa vecsne szmilenoszt!	130.
Ocsa! v-právdí tvojój	232.
Odhájaj 'ze, dūsna temnoszt	161.
Odíczeni Bôg! tí, vecsna	223.
Odícseno ide z-groba	133.
Odislo je z-dármí szvojímí	478.
Od sterimao te szvét sztojí	252.
Od tébe je réd czérkevni	375.
Oh Bôg! kí grêh odúrjávás	26.
Oh Bôg! kí szí csízto szvéti	25.
Oh Bôg, oh míli Bôg!	246.
Oh Bôg! tí szí isztínszki	29.
Oh Bôg v zamogôcsi!	57.
Oh! — dabi sze vsza tvoja decza	360.
Oh dreszélnozt!	127.
Oh grêsníkov odküpitel	266.
Oh Jezus! blázníczí scséjo	206.
Oh Jezus Krisztus, ocsé	122.
Oh Jezus, nas odküpitel	143.
Oh Jezus, vecsna isztína	100.
Oh Jezus, vére poglavník	373.
Oh Jezus, 'zítka poglavník	145.
Oh! kak blá'zen je on na	288.
Oh! kak nezapopádnjeno	43.
Oh! kak te mam prijéti	72.
Oh mílosztívni ocsa!	175.
Oh nedú'zni ág necz bo'zi	121.
Oh ocsa mílosztívni	407.
Oh ocsa visne zmo'znosztí	165.
Oh szvéti í pravicsen Bôg!	426.
Oh tí, kí od vek í veka	398.
Oh tí, kí szí dūso mojo	273.
Oh tí, kí szí z-ramí	116.

	<i>Pészem.</i>
Oh tí, kí vsza v-oblászti	442.
Oh velki Bôg! tí branitel	28.
Oh vekivecsne miloscse	406.
Oh vszega sűrôkoga szvêta	303.
Oh 'zítka ino szmrti goszpôd!	491.
Osztavi, cslovek, mární szvêt	104.

P.

Pá nam szíja bo'ze szuncze	431.
Pá sze je on velki dén nad	397.
Pá sze mi tjeden szkoncsáva	470.
Pá szem na dnéva mojga	465.
Podajmo szi dészno obcs.	347.
Podêli, Bôg, szlugi tvojemi	392.
Pod krí'za ta'zkim breménom	315.
Popolnoszt je czil moj.	287.
Práva vera! tí, visna môcs	132.
Pred tébe neszém áldov moj	448.
Pred lébe neszémo	437.
Pred tébe, vecsna szkrbnoszt	49.
Pred tehom, düh nemrtelen	396.
Pred tehom, oh vszamoogôcsi	225.
Pred tehom, vecsni düh	2.
Pred tvojim oltárom	393.
Preminóla je nôcs, — a' né	457.
Priháajmo z-szrdéza áldovom	423.
Prisavecz szem tú i' zalár	319.
Prisztáplajte, krsztsanye	186.
Pri tebi, szvétí Bôg!	189.
Prizdigni csesztô, krsztsénik	254.

R.

Radoszti szkuza poléva	510.
Rad szi pocsiném, ocsa	310.

Pêszem.

Radűj sze, dűh moj, vu	44.
Radűj sze, dűsa! — Jezus	74.
Radűj sze, dűsa, z-vernimi!	88.
Radűj te sze, krsztsanye!	75.
Rána eta ũtra me glaszno	445.
Razmite, oh krsztseniczi!	107.
Razsűrjaj, Jezus, dűhovno	205.

S.

Sterigodi 'zítka dén műdro	400.
Steri műder more zbroditi	23.
Sto bi te nehválo, oh	256.
Szűjaj szemen blagoszlova	403.
Szirmákov veszelitel	422.
Szkoncsano je	123.
Szladki je, Jezus, járem	269.
Szmilűj sze nad nami	5.
Szűpűvaj, oh dűsa, z-rad	35.
Szűpűvajmo vezamogűcsemi	20.
Szűpűmeni sze, goszpon,	168.
Szűpűmeni sze tí, oh krxki	455.
Szűpoznaj, cslovek, tvojo	55.
Szűpunyeno je; — kricsi na	119.
Szűrdze k-tebi pozdigávam	196.
Szűrdze moje!	182.
Szűredbenik! sto nebi obsűto	110.
Szűredbenik! sz-kaksov velk.	128.
Szűredbenik! sz-tvoje moke	124.
Szűredbenik! vszákí tvoj sztop.	114.
Sz-tebom, oh sorsa goszűpűd!	418.
Szűj rűcs tvoja, kak pecsina	395.
Szűvoritel szmileni!	380.
Szűvűti Bűg! li v-tvojem	483.
Szűvűti Bűg! tí szi csloveka	54.

Szvéti szodecz! ki v-praviczi	162.
Szvéti szodecz! tí v-praviczi	27.
Szvetlo szuncze zahája	461.

T.

Tebé, bojze, szpoznávati	221.
Tebi, ocsa, poszvetím	383.
Tebi, tebi, oh Bôg, düh	263.
Têla mojga 'zelé rú'zne	190.
Te plemeniti düh ni na rod	404.
Te szmrți obládavniki	134.
Tí, Bôg, dávas nam csesztnike	371.
Tí, kí meni radoszt dávas	361.
Tí, kí na vsze szirôte	435.
Tí, kí szi mi bio v-mlad,	391.
Tí, kí szi sz-kmicsne	144.
Tí, kí z-dármı szmilenosztı	410.
Tí, komi zahváliti mam	460.
Tí, nébe, zemle sztvoritel	378.
Tí, ocsa milosztı	385.
Tí, oh Bôg, szi têla mojga	297.
Tí szam, Bôg moj, tó scsés	275.
Tí, sztáve moje goszpôd	377.
Tí, vszega zmo'zni i môder	408.
Tí, 'zítka i szmrți goszpôd	323.
To leto blagoszlovi	97.
Trdı grád je nas Bôg	207.
Tri zvézde te szpelávajo	102.
Trüd, 'zaloszt, i szkrb odh.	462.
Tvoja rama, vszamogôcsi	444.
Tvoja vola je, ocsa moj	274.

V.

Vadlúványe, i jákoszt!	9.
Vadlúványe, oh tí bo'zi dár!	7.

Pêszem.

Vari, csiovek, vise vszega	285.
Vari sze, oh csiovek, vszega	330.
Vesi me, Bôg, csedno tr'ziti	354.
Vesi me, oh szodecz moj	468.
V-dobroj i hûdoj sztávi	412.
Vecsni dûh! kak vugodno je	255.
Veke szreccsen vandrar	212.
Yek i veke hvála Bôgi	486.
Velko je, oh roditelje	382.
Verna dûse! zvisávajte	39.
Verni! diko csésztt szpêvajte	16.
Verno lûdsztvo! dícsi Bôga	67.
Verno lûdsztvo! priprávlaj	73.
Verosztûjte, oh krsztseniczi!	292.
Veszéli dén nam je zisao	85.
Veszéli sze krílo zemlê	427.
Veszélmo sze, krsztseniczi!	79.
Veszélte sze, krsztsanye!	71.
Veszélte sze, krsztseniczi!	131.
Veszélte sze, krsztseniczi!	156.
V-eti bo'zicsni dnévi	90.
V-eti riszálszki szvétki	157.
V-eti vûzemszki dnévi	140.
Vidis, bo'ze, szrdcze nase	163.
Vidis, ká szí preminôcsi	322.
Ví, ki szte z-menom vréd	358.
Vlê, ocsa, v moje szrdcze	343.
Vnôge 'zaloszti sze rêsi	333.
Vrêden szí, Jezus, vecsne	78.
Vrêdno sze vûpam v-tebi	241.
Vrêmen bisztro tekôcse	308.
Vretina vecsne môdroszti	150.
Vretina visne môdroszti	13.
Vretina vszê dobrôt	267.
Vszamogôcsi bo'ze!	50.

	<i>Pészem.</i>
Vszamogôcsi düh! mí te	429.
Vsza szo na zemli etoj	230.
Vszaznajôcsi! tí znás	194.
Vszê dobrôt vretina!	200.
Vszê lüdi milosztivni	229.
Vszê sztvári ocsi, bo'ze	479.
Vsze, ka je bo'za rôka	368.
Vsze, v-kom sze veszeli	282.
Vszi v-práhi vandrajôcsi	489.
Vu etom leti, goszpodne	98.
Vu onoj sztrasnoj nôcsi	111.
Vüpanye nemrtelnosztli	494.
Vu vszâkom deteli mojem	381.

Z.

Zahváliti dobrotivnoszt	352.
Zaide szkoro szuncze	463.
Zaisztino, bode vrêmen	500.
Zaka sze 'zalosztís, dûsa	45.
Za vsze brate, szesztre	363.
Za vsze lüdi te molimo	253.
Zbrodjâvaj, cslovek, bo'zi	365.
Zbüdi sze, dûsa, na vernoszt	201.
Zbüdi sze, i glászi, düh	443.
Zbüdi sze, oh dûsa moja	469.
Z-csisztoga szrdca radosztjov	349.
Zdâ prihája zvelicsitel	70.
Zdigni glász z nicsesztnosztli	12.
Zdigni gori ocsi tvoje	242.
Zdigni sz-práha márnosztli	447.
Zdr'zi, cslovek, v-szrdcezi	316.
Zdr'zis ti, Jezus, obecsanye	204.
Zdühâvaj csesztó, oh krszts.	245.
Z-jajom prihájas pred Bôga	48.

Kazács Pészem.

	<i>Pésze</i>
Z-nebész rêcs vecsna príhája	6
Znôvics mi gorizhája	45
Z-szrdczom ino z-vüszdami	298
Zvisávaj Bôga, lüdsztvo	60
Zvisávaj, düh moj, goszp.	40
Zvisávaj, düh moj, z-rad.	89.
Zvisávam te z-radosztjov	22.
Zvisáva te düsa moja	129.
Z-vrèlim znojom iszcse	336.
Z-zahválnim szrdczom, Bôg.	169.

'Z.

Zitek, csloveka je bo'zi dár	329.
'Zitek je grünt tvojga bláz.	296.
'Zitek moj je v-ocsé rokaj	490.
'Zitek moj, i vsze, sz-kém	259.
'Zivé Bôg, moje vüpanye!	47.
'Zivé Krisztus! — ka sze	136.
'Zivém jasz“ — tak velí szam	199.

Vu zahválnom szpômenki ostánoti more do-
brotivnoszt plem. Udvary Ferencza Knigvézara
Kömendinskoga, na steri lasztivnom sztroski je
delo eto na szvetloszt sztópilo.

POBO'ZNE

MOLÍTVI

ZA

POSZEBNO CSÉSZT BO'ZO.

Vodáne

O d e b r á n i m

Vere Evangelionszke.

Text. 135

Na sztroski Udvary Ferencz Knigvezára
Körmendinszkoga.
1853.

18.

„Gda molis, idi notri vu szkricno hranbo tvojo, zapri doli dveri, i moli ocsu tovejega vu szkricnom; i ocsa tovoj, kebzuvajócsi na tébe vu szkricnom, podeli tebi, ka prozsis, vu ocsivesznom.“ Mát. 6, 6.

„Csi sto ka nevugadnoga trpi med vami; naj moli: csi je pa sto dobre vóle; naj popéva. — Doszta more toga pravicsnoga vu veri oprávlena molítez.“ Jak. 5, 13. 16.

Handwritten signature

Predgovor.

Z-vrêlim i rázumnim szpêvanyem vjedínano vrêlo i rázumno molênnye, je najvisisa ôpraviczá dŭha cslovecsega, najdragsa csészta, najsz. dú'znoszt právoga krsztseníka; i dosztojno oprávlanye obôjega, csízta vretina najlepsega blagoszlova. Kakse obcsütênnye zbŭdí obôje vu plemeniti prszaj! — Geto je tak eti obôje vjedínano; vŭpati sze szmêmo, kâ je z-têm tálom szlêdnye gorécse 'zelênnye pobo'zni szrdcz szpunyeno, i tak vsze verno doprineseno, ka sze k-popolnoszti hasznoviti krsztsanszki kníg po praviczí 'zeletí dá.

Pri obôjem deli je naime pazko kezŭvano, naj je evangelioma csízti dŭh ô'zíváva, i na bŭdjenye rázumno pobo'znosztí szpodobno csiní, tak da sze ni vu peszmaj z-pŭsztim kricsom, ni vu molítvaj z-mrácsnim mlênnyem netere vrêmen, ali opája dŭh, i tak vecs skode, kak haszka netecsé na sztávo csesztitelov bo'zi, nego

vu kríli szna, prôti vszoy pogübeli varvani, mirovno pocsívao, i vu düsi ino têli ponovleni, na nôvo radoszt gorisztano. — Hvála ti, neszkoncsana lübézen, za tak szmileno dobrocsinênye!

Blagoszlovleni bojdi tí naime záto, kâ szi mi nôvi dén ete, kakti dén bo'zanszke csészti tvoje zadobiti dao! — Kak veliki, szvéti je dén ete, i kak-sega blagoszlova csiszto vretino má on meni odkriti, csi bom ga tak poszvetiti i nücziati znao, kak tí, nyega mili daritel, 'zelês! — Oh! tí szam mi podêli k-tomi rázum i môcs. Nedopüszi mi dnesz ni ednoga megnenya zaman zahoditi, ali na zgányanye márnoga dobícska, telovnoga szladsecza, grês-noga razveszeljávanya, i preidòcsega haszka obr-nòti, i tak vnêmar zapraviti. Tí szi, isztina, dén ete pocsinki od ôpravicz vszákdenésnyi i v'zívanyi nedúzne radoszti poszvetiti zapovedao; ali jaj meni, esi bi dobrotívno zapòved eto hüdò razmo, i male vòre znamenitoga dnéva etoga ali manyükivajòcs zaman tr'ò, ali pa z-netrêznim v'zívanyem mární dárov i radoszt zemelszki oszkrunyávao! Vò szi mi zravnao tí, môder ravnitel hípov, i na ete dén velike i sz. ôpravicze ino radoszti, steri mi je z-òcsi püsztiti nigdar nè szlobodno.

Tò naime bojdi dnesz najprva szkrb moja, da íszcsem králevszto bo'ze i nyega praviczò, temno pamet mojo preszvertsávam, vu szpòznanyi sz. vaddlíványa mojega sze ponávlam, i szrdcze moje na vsze dobro zbüdjávam i krepím. I kaksá prilika sze mi ponüdi k-vszemi tomi vu obsinszkoj szlú'zbi bo'zoy, esi jo môdro nücziati scsém i znam! — Nedopüszi mi, ocsa miloscse, velike prilike ete nigdar hotécs zamüditi, ali z-mrzlim szrdczom nücziati. Z-radosztjov mi daj vu sz. hi'zi tvojoj posztánoti, z-

veszélím dühom glásziti v-seregi odebráni verni diko tvojo. Za'zgi szrdcze moje na právo pobo'znoszt, da vsze, ka tam tebi na csészt csiníti mam, z-vrêlosztjov i kebzüvanyem oprávlam. Vesíni vu meni szádarodno sz. rêcsi tvoje glásenye. Daj mi vszako hasznovito isztino prav razmiti, z-gotovim szrdczom prijéti, sztálno zdr'zati, vu pámeti premetávati, i vu vszê násztaji 'zítka naszledüvati.

Boj nazôcsi z-miloscsov i blagoszlovom tvojim vszê m onim pobo'znim vernim, kí do tebé z-menom navküpe vu dühi i vu isztini csesztíli. Vrsi je vu csisztom návuki právoga krsztsansztva, krêpi vu vadlûványi Jezusovom, i vesíni do koncza sztálne vu právoj zvelicsitelnoj veri. — Glaszitele pa sz. rêcsi tvoje opravi gori z-dármi düha tvojega, da vu velikom pozványi sz. csészti szvoje verno, pobo'zno i vrêlo hodijo, i na vsze sztráni blagoszlovni szád trûdov szvoji vídijo. — Posli, o Goszpodne, posli vu goricze tvoje verne delavcze, da sze králevszto tvoje kak najdale razsürí po zemli, odicseno imê tvoje od vszê národov szpozna i poszvêti, vola tvoja z-radosztjov csiní, i kak najvecs düs k-velikomi czili práve popolnoszti, blázensztva i zvelicsanya pripela. Tebi bojdi díka i postenyé na vek i veke. Amên.

Med prihájanyem v-czérkev.

Pá szem vu hí'zi tvojoj, o Bóg, z-tebom i krsztsanszkimi bratmi mojimi vjedinan. Pá szreco i priliko mam, od telovni ôpravicz szí pocsinôti, med szvetszkimi szkrbmi raztepene mízli moje eti vküppobrati i na dühovne potrebôcse vrnôti, z-návuka rêcsi tvoje tebé i tvoje vekivecsne potí, takáj

szamoga szebé i sz. dú'znosztí moje popólné szpó-
znávati, vu pobo'znosztí i blá'zenom vüpanyi sze
krepiti, i tak moj vezdásnyi i prísesztíni mír ino
haszek iszkati.

Kak veliki ópravicz i dobrót esízta vretina je
tak za méne sz. hi'za tvoja! — Oh! nedopüsztí mi
nigdar brezi sz. vrêlosztí i pobo'znoga hotênya vu
nyé krílo sztópiti, ali nyega osztaviti. Tvoj dober
dúh zbúdi vu meni esízti nágib gedrnoga kebzüva-
nya na vszákó rêcs návuka isztine, globokoga ob-
esütênya vszákoga glásza pobo'zni pêszem i molí-
tev, i poprêk vrêloga nûczanya velike prilike zve-
licsanya, stera sze mi eti ponúdí; da kak môder,
rázumen i pobo'zen krsztseník hodim pred tehom
vszední 'zitka mojega. Pripravi szrdceze moje na go-
tovo prijétje i szkrbno varvanye eti glásene vekí-
vecsne isztine, da mi nyé szemen obilní blagoszlov
prineszé vu 'zitki vezdásnyem i prísesztínom. Amen.

Med odhájanyem z-czêrkvi.

Díka, esészt i hvála tebi, ocsa szvetlosztí, za
on zvelicsítelni návuk sz. rêcsi tvoje, steroga szí
mi vu pretekôcsój vóri, med obesütênyem blá'zene
radosztí i pobo'zni nágibov pá glásziti dao. Daj sze
nyega blagoszlovnomi szemeni tak vkoreniti vu szrd-
czi mojem; da nyega gingavi klíesicz niksá protivna
môcs i szíla nigdar nesztrga. Gáji nyega odraszek
pri meni i pri vszé odebráni verni; da nyega czve-
tek obilni blagoszlov rászürjáva med zdásnyim po-
rodóm i prísesztínim pokolênyem. Zdr'zi predganye
evangelioma i povno'závaj sereg szína tvojega po
vszój zemli. Bráni czêrkev tvojo, i daj czvesztí vu
nyé kríli právoj veri i pobo'znosztí, esíztoj szlí'zbi

i esészti bo'zansztva tvojega, szlobodscsini i pravi-
 czi, míri i blázensztvi národov. Prími, oesa mi-
 loscse, prími dobrovolno szlab áldov zemelszke
 szlú'zbe od nász i vsze moléscse deezé tvoje, —
 dokecs ti vszi vu nebeszki ezérkvaj pri visisi oltári
 z-popolnêsim glászom áldüvali bodemo. Amen.

Na nedelne i szvétesne dní navécsar.

Pod tvojoj ocsinszkov obranbov, o mili Bôg,
 mi je dolipretekao i ete sz. dén, steroga szí mi na
 pocsinek, i visni ôpravicz dôprinásanye vözravnao.
 Tvoje sz. rêcsi bo'zanszki trák mi je szvéto i dnesz
 na temnoj sztezi 'zítka. Hvála, ponízna hvála tebi,
 vsze dobrôt szmilenomi dariteli, i za eto znaménye
 ocsinszke lübézni tvoje! — Kak vugodno priliko szí
 mi ponüdo tí dnesz i z-tém tálom na vrsenye dü-
 hovne popolnoszti moje! —

I kakda bi szmeo jasz veliki dén ete vnêmar
 dokoncsati, tak da nebi pítao szam szebé: ka dobra
 szem sze návcsa dnesz, i kakda szem nüczao tak
 vugodno priliko zvelicsanya?! — Vêm tí, môder
 ravnitel sztáve moje, trdno 'zelês od méne, naj
 vszákdén bôgsi i popolnêsi gratüjem. Potrêbno mi
 je tak szpoznati i obsütiti, ka za falinge sze csese
 nahájajo vu meni; ali navküpe i tô dobro premisz-
 liti, z-kaksimi szpodobnosztami szem obdarüvani od
 tébe na oprávlanye toga dobroga i obládanye toga
 hüdoga. Obsütiti morem plemenitoszt moja, z-ste-
 rov szí me, kak esloveka i krsztsenika oszná'zo, i
 preszámnnati visni czíl moj, steroga szí mi polo'zo.
 Dü'zen szem predevszêm tebé, vsze popolnoszti vre-
 tino, szpoznati, i na tom bidti, da k-tebi kak naj-
 bli'ze sztojím vu rédi sztvorjénaya vidócsaga; ár szí

me jedinoga na prigliho obráza tvojeja sztvôro, i takáj zapovedao, naj popolen bodem, liki szi tí, ocsa moj, popolen.

I vu vszê eti znameniti dugoványaj dŭse moje mi sz. rêcs tvoja, stero szi mi i dnesz obilno glá-sziti dao, vísní poszvêt i gvŭsen vorczan podeljá-va. — Oh! daj mi tak vsze, ka szem dnesz isztin-szkoga i dobroga 'z-nyé csüo i razmo, vu vszem 'zitki szkrbno varvati i naszledŭvati. Etak de mi i denésnyi sz. dén vretina právoga blagoszlova, tak da mirovno i z-onim szladkim obesŭtényem nagnoti mam glávo na pocsinek, kâ mi je nêpretekao zaman veliki dén ete. —

Míli varivács moj! tí szi pretekôcsi dén ete nê li szamo za dŭhovne, nego i za telovne potrebôcse moje z-ocsinszkim tálom szkrbo. Tí szi me zdr'zao vu 'zitki ino zdrávji, po tíhom pocsinki i nedú'znoj radoszti nôvo môcs vlêjao vu kotrige moje, z-ocsin-szkimi perotami zakrívao mené i lŭbléne moje prôti vszákoj pogŭbeli, i blagoszlov tvoj nam podêlo k-sztáni nasemi. Vzemi, ocsa miloscse, vretina vszê dobrôt, vzemi za telika znamênja lŭbézni tvoje glo-boko i ponízno hválo detinszke pobo'znoszti moje.

Pod vszamogôcso obranbo tvojo porácsam szam szebé, lŭbléne dománye, i vsze brate ino szesztre moje. Odvrni od méne i od nyi vsze pogŭbelne vdárce, tú'zne prigode, i te'zko szkŭsávanye. Daj nam vu kríli mirovnoga szna tíhi pocsinek, i zbŭdi nasz na dén ũtrásnyi vu ponovlenoj vrêloszti i mô-esi, na zvisávanye sz. iména tvojeja, i szkoncsá-vanye ôpraviez nasi. Osztani, oh! osztani z-nami, veren ocsa nas! osztani ze vszêmi, kí sze na tvojo ramo i lŭbézen z-detinszkov vŭpaznov szlonijo. Ar li pod tvojev obranbov mámo bátrivno i tího pocsí-vati. Amen.

III.

Na delavne dni zaütra.

Szmileni i milosztivni Bóg, nébe i zemle sztvoritel, obdr'zitel i ravnitel! nebésza glászijo tvojo diko, i zemla sze radúje dobrotivnoszti tvojoj. Veliko imé tvoje dícsim i jasz, szin práha, vu ponízanoszti szrdcza.

Hvála ti, o mili oesa moj, ká szí me vu preminôcsoj nôcsi z-perotami obrambe tvoje prôti vszákøj pogübeli zakrívao, i na nôvi dén vu 'zitki ino zdrávji zbüdo. Kak lehko bi nôcs-eta szlédnya bila vu 'zitki mojem, da bi me tí, veren varivács, osztavo! Ali tí szí szkrbno verosztüvao nad menom, i mené tak zmo'zno obdr'zao, da szvetloszt nôvoga dnéva veszelécs glédam, i vsze lübléne moje vu miri nahájam. Dícseno bojdi sz. imé tvoje za nôvo radoszt i dobrocsinênnye eto! —

Boj z-menom i ete dén, i daj mi szrecso ino blagoszlov k-vszemi, ka dnesz vu tvojem iméni zacsnoti i oprávlati mam, tebi na csészt i díko, szamomi szebi pa i bratom na haszek ino blázensztvo. Daj mi vszáko vugodno príliko i bizstro tekoucse drágo vrêmen verno i módro nûczati, i ôpravicze pozványa mojega z-dobrov düsnov vésztljov doprineszti. Ali nedopüsztí sze mi k-etomi szvétí tak pridrú'ziti, ká bi sze tebi szlú'ziti czelò szpozábo. Tak sze mi daj za potrebôcse téla szkrbeti, da sze z-vekivecsnoga haszka düse nigdar neszpozábim. — Ar ka bi mi hasznilo vesz szvét zadobiti, csi bi vu düsi kvár vadlüvati mogao?! —

Da pa vszáki dén má bremen i nevolò szvojo; daj mi i etoga dnéva vszáki kríz, te'zkôcso i 'zú-

koszt z-detinszkov pokornosztjov i vüpaznov prenosziti, i tak britki, kak szladki pehár mirovno i zahválno z-ocsinszke röke tvoje vzéti. Ár szem gvüsen, kâ sze mi vu vszákoj szkuzi, stera sze mi pod môdrim ravnanyem tvojim z-ocsi moji vu krilo vála, blá'zene radoszti nemrtelen d'zünd'z bliszesí.

Vodi i krépi me dober düh tvoj, i vesíni me prilicsnoga na vsze, ka je tebi vugodno; da tebé, vszaznajöcsega, povszéd pred ocsmí dr'zavsi, nigdar na hüdo nevr'zem szrdzca mojega, nego vu vszem pôleg sz. völe i právde tvoje hoditi setüjem. Ne- vtepeno bojdi escse i gibanye szrdzca mojega.

Tvojoj vszamogöcsoj obranbi i míloj szkrbi boj porocseno i dnesz vsze, ka mi je dobröta i lübézen tvoja podelíla. Odvrni vsze pogübelne vdárceze, dreszélne prígode, i protivne sztréle od méne, moji lübléni, i blí'zni, i daj nam vu zdrávji i míri öpravicze pozványa doprinásati, blagoszlov tvoj v'zivati i sztezo 'zitka vandrati. Na konczi pa zemelszkoga be'zája, pelaj nasz vsze po tíhoj i blá'zenoj szmrtil na radoszt i veszélje díke nebeszke. Amen.

Drüga rána krsztsanszke dr'zine.

Lübézni i dobröte pün Bög, míli ocsa vsze deczé tvoje! z-neszkazlivov pobo'znosztjov i z-ednim szrdczom, dühom zvisávamo sz. imé tvoje, kâ szí nam nôvi dén ete zdrávím i veszélím zadobiti dopüszto. O ocsa! tvoja vernoszt nema koncza, i tvoja szmílenoszt sze vszáko ütro csüdnö ponövi nad nami.

Hvála ti za nöcsni pocsínek, po kom szmo vu düsi ino téli otávleni; hvála za ponovleno môcs, stero szí nam po tíhom szne vléjao vu kotrige nase!

Oh, dabi sze 'ze zczèla tebi poszvétili i vsze szpodbnosztji nase z-veszélov gotovnosztjov i pobo'znoy vernosztjov na on veliki czil obrnòti setüvali, steroğa szi nam tí, goszpòd talentomov nasi, polo'zo!

Tvoja dobra i milosztivna vola je, naj mi pobo'zno i nepokárano hodimo pred tehom vu lübézni; ár szi tí té czil polo'zo nam, da eti szrecsni, tam pa ednòk pri tebi brezi koncza blá'zeni bodemo vszi do ednoga: i k-tomi czili pridti nam je li tak mogòcse, csi de nasz eti vszední csisztí düh pobo'znosztí i lübézni mocsno vjedínane vodo. Oh! vesi nasz tak neprelomleno zdr'závati sz. právdo tvojo. Tvoje dopádnjenje i pokoj dúsne vészti nase nam vee bojdi, kak vsza lüdi hvála i vsza díka zemlé. Vidis tí i to najszkrovnèse gibanye szrdcza nasega, i razmis vsze to dobro, ka mi sesèmo i csinimo, i ednòk vszákomi pòleg vrèdnosztí plácsati más.

Vodi nasz i dnesz vu tvojem bo'zem sztráhi, da vszáki híp z-detinszkov vüpaznov k-tebi pozdignoti szmèmo pogléd nas, vszáko príliko mòdro núciamo, i blagoszlovno szemen prisesztne veszélnè zétve z-gvüsni vüpanyem szèjamo na vekivecsnoszt.

Podèli ednomi vszákomi zmed nami volo i mòcs, príliko i rázum, vu tekáji dnéva etoga kak najvecs dobra opraviti, i tvojo díko ino lüdsztva tvojega blá'zensztvo kak najdale rászürjávati. Podèli rodítelom mòdroszt, otrokom pokornoszt, goszpodárom krotkoszt, dr'zini vernoszt, i vszè poprèk krsztianszko vrèloszt vu dobro i hasznoviti ópraviczaj. Vszáki zmed nami boj tim drügim példa i nágib na dobrovolnoszt, krotkoszt, vjedínanye, i poprèk na takso náklonoszt, kaksá je bíla i vu nebeszkom voji nasem, Jezusi.

Z-gotovim szrdczom naj setűjemo blűznyemi nasemi pôleg premôcsi dobrocsiniti. Mertűcslivoszt i zahválnoszt sznà'zi nász pri v'zivanyi dárov tvoji, szrdcsnoszt pa i sztlálnoszt pri szpunnyávanyi dú'znoszt pozványa, i znásanyi vszákoga krí'za, stero-ga tí, môder ocsa nas, li zátó pűsztis na nász, naj sze vu trplivoszti vardenemo, vu dobrom fliszamo, i krepímo, vu jákoszti ocsisztsávamo, i tak na vsze vékso popolnoszt ino blá'zensztvo pozdigávamo.

Pod vszamogôcso obranbo tvojo porácsamo czêlo sztávo deczé tvoje. Bojdi ze-vszèmi szirmák-mi, osztávlenimi, trpécsimi i 'zalosztnimi, 'zivôcsi-mi i mérajôcsimi.

Mili ocsa nas! ovo, mí sze vu dűhi vjedínamo ze-vszov molécsov deczôv tvojev, stera vu ránoj ũtri etoj szrdcze i roké szvoje vu vrêloj pobo'znoszt k-tebi pozdigne. Oh! blagoszlovi nász vsze zpunosztjov miloscse tvoje, i daj, dokecs eti vandratí mámo, da tebi prijétni, i vu vszem prav szrecsni i blá'zeni bodemo. Amen.

Na delavne dni navécsar.

Zaislo je szuncze, i jasz szem na konczi ô-pravicz dnéva. I esi szem dobro i szrecsno dokoncsao delo i be'záj moj, esi me niksi bin nete'zí, niksa szkuza netô'zi, — komi mam vsze tó hváliti, nego li tebi, vernomi ocsi i ravniteli mojemi, kí szí i dnesz nezaműdo odícsiti nad menom esűdne szkrbi tvoje?! —

Znam dobro, kâ mi je notriszpízani i ete dén vu velike knige prűsesztnoga racsűndávanya mojega; ali kakda notriszpízani? — jeli tak, kak dobro dokoncsani i na méne gledôcs zvelicsitelen? Ali pa,

kak zaprávleni i próti meni szvedocsécsi? — Jeli bom mogao ednók odgovor dati od vszega, ka szem dnez miszlo, gúcsao i csinio? Jeli nemam trepetati, gda bos me tí, o vszamogôcsi, sz. i pravicsen szodecz moj od vszega trden racsún proszo?

Bôg! vadlűjem pred tebom, kí i te najglobse szkrovnoszti szrdcz brodis, kâ szem escse jáko dalecs od velikoga czíla popolnoszti; ár sze veliko zmenkanye nahája vu vszem csinényi ino hotényi mojem, i nemam obsztojécse hvále pred sz. líczem tvojim. I dnez szem doszta taksega miszlo, gúcsao i csinio, ka sze z-sz. volov i právdov bo'zansztva tvojega bori: i dnez szem ocsiveszno szkűszo nad szebom, kâ szem escse v-nikak táli né tak dober, kak bi bidti mogao; ár szem li one dú'znoszti szpunyávo, li one ôpravicze doprinásao, stere szo le'zése bilé, ti 'zmetnesi szem sze pa hotécs ogíbao, i greha rú'znoszt je bole opájala, kak jákoszti lepota vlékla szrdcze moje. Ah! obsűtim, globoko i boleznô obsűtim vno'zino faling moji; i vu práhi pokôre klecsécs sze ti molim za odpűsztsanye, i pomôcs dűha tvojega. Ocsiszti me, sz. ocsa moj, i vesíni na doprinásanye vszega, ka je tebi prijétnq, szpodobnoga i gotovoga.

Na tvojo ocsinszko obranbo zavűpam 'ze vu nôcsi etoj szam szebé, vsze lűbléne moje, i pod nébov prebivajôcso vszo deczo tvojo. Vari vsze lűdi od vszákoga kvára, vszáke pogűbeli, neprenosenoga szkűsávanya, i dreszélja, i ponôvi po tíhom szne vu dűsi ino téli. Etak, gda temnoszt nôcsi lűhne, i trák szuncza lépi szvét tvoj pá razveszeljávát zide, med v'zívanyem nôve radoszti vsza zemla z-zahválnim glászom zvisávati má szmileno vernoszt tvojo. Amen.

Drúga vecserásna krsztsanszke dr'zine.

Vszè 'zivôcsi sztvári veren varivács i mili hranitel! z-tvojega bo'zansztva zvisávanyem szmo zácsali dén ete, z-poníznim hváloedávanyem ga scsémo i dokoncsati.

Vém szi tí i dnesz ôdpro mile roké tvoje i razveszeljávae nász obilno z-rázlocsnimi dobrôtami 'zitka. Jésztvino, pítvino i oblecsalo, volo i môcs, prílicsno vrèmen i pomôcs k-ôpraviczam pozványa nasega, mír i veszélje vu sztváni nasem, i nisteri drúgi lépi blagoszlov szmo vzéli dnesz z-ocsinszke rôke tvoje. Tebi mámo hváliti i vsze to dobro, ka szmo sze od drúgi návcsili, ali na ka szmo mí drúge návcsili szreco meli. — Kakda szmo vrèdni mí, decza práha etaksega dobrocsinènya tvojega?! — Bôg! ménsi szmo od vsze szmilenoszti i dobrôte, stero szi tí i dnesz odíeso nad nami.

Ali — oh! — daj nam prav premiszliti, jeli szmo i mí czèli dén ete tak hodili, kak sze pobo'zni i od tébe na teliko blagoszlovleni krsztsanov dostája? jeli szmo, kak roditelje i decza, goszpodárje i dr'zina, oblászti i podlo'zanezi — poprèk vszi do ednoga verno szpuniti setüvali, ka szmo vu sztváni i csészti nasoj szpuniti trdno dolizavézani bili? —

Tí, ocsa lübézni, vszákomi zmed nami, kí je to dobro z-czèle düse steo i ze-vsze môcsi csinio, pokoj i veszélje dobre düsne vészti vu nezrecesenom mertúki obcsütiti dás; tí szi nam i pri vszákøj hválevrèdnoj ôpraviezi na pomôcs, i pobo'znomi szrdozi volo i naprèidènye pòdeljávás; k-tomi vu rècsi i példi szína tvojega vszèm ká'zes, kakda mámo tvojo diko i blázensztvo deczé tvoje neobtrüdno razsúrjávati. Ah, dabi nasz tak zdá eti pred tebom oua

„Hodi, szká'zi mi tvojo lübézen,
I vtisaj, ocsa, mojo bolezni;
Boj mi szmileni, színi tvojemí,
Nevtaji trôsta szrdczi mojemi!“

Odpüszti mi, za predrágo vrédnoszt bo'zanszkoga szredbenika mojega, grêhe moje, i odvé'zi me od nyí te'zke kastige.

Ovo, jasz — naime na znameniti i pred menom tak sz. dén ete, gda sze k-odicsenomi sztoli zvelicsitela mojega pripravlam — znôvics oblúbim pred tebm, kâ bom sze vszákoga grêha z-czèle môcsi varvao. Ni hûda példa, ni jálno szküsávanye, niti niksá drûga protivná môcs i szila me nema vecs zblôditi na velikoj sztezi pobo'znoszti. Vu pozványi mojem nepokárano vernoszt szká'zûvao bodem, escse i te, csi bi mi z-'zítkom áldüvati potrebnó bilo. Poprék, tebi, veren ocsa moj, notri do szlédnyega megnyena pokoren bidti 'zelém. — Daj mi, o Bóg mili, k-vszemi tomi rázum, volo i môcs. Sztvôri vu meni csiszto szrdcze. Vcsi me pôleg tvoje sz. vôle i právde csiniti. Tvoj dober düh me naj vodi po ravnoj sztezi pobo'znoszti i zvelicsanya. Amen.

V.

Na dén sz. vecsérje zaütra.

Pribli'záva sze mi ta velika i znamenita vóra, vu steroj z-bo'zanszkoga zvelicsitela mojega sz. vecsérjov 'zivetí, i pri sztoli míra z-krsztsanszkimi bratmi mojimi vu lübézni i pobo'znoszti vjedínani,

szpömenek szmrtil nyegove ponövitil mam. K-tebi, 'zitka ocsa, prizdignem szrdcze moje vu ránoj ütri etoj. Oh! nedopüsztli mi zvelicsitelne öpravicze ete vnëmar, brezi pobo'znoga premislávanya i hotënya, ali z-blödnim stímanyem zacsnoti i doprinásati. Nedaj mi tak stímati, ká bi mi veliko szvetsztvo eto brezi vsze moje vrëdnosztli, li obszebi zvelicsanye prineszlo, ali brezi práve poköre i zbögsanya, grëhov ödpüsztisanye i milosceso szpravilo. Ah në! — nemore prösztá jësztvina i pítvina telovna onoga blagoszlova dati, steroga vu etom velikom szvetsztvi z-vüpanyem iszcesem; nyega mi li to podelí, ka mi pri sz. öpraviczi etoj pamet miszli, szrdcze obsüti, i düh moj goridene vu szebi, to je, csi pri sztoli etom pamet mojo od szvetszke márnosztli odtrgnem, i na nebeszke obsztojécse dobröte vrnëm, szrdcze na vernoszt vu szpunyávanyi dü'znoszt moji büdim, i na neszkalívo lübézen bratinszko pod'zigam, nemrtelnosztli vero i vüpanye nëtim, i vu dühi ono veliko blá'zensztvo kakti naprëköstam, z-sterim sze na czíli sztálnoga vojszküvanya zagvüsno koronüvati mam.

Oh! poszvëti me tak zczëla, i ravnaj po dobrom dühi tvojem, vszamogöcsi bo'ze, da vu zvelicsitelni haszki eti, stere mi je bo'zanszki szredbenik moj odlöceso, obílen tál vzëti morem. Szpömenek nyegov vlë vu szrdcze moje csiszto náklonoszt gorécse lübézni, nevkleknyene vernosztli, globokoga postüvanya, i ponízne zahválnosztli k-nyemi, kakti najvéksemi dobrocsiniteli mojemi; düh sz. példa nyegove nagni volo mojo na sztálno naszledüvanye sztopájov nyegovi i vrëlo setüvanye k-velikomi czíli práve popolnosztli, da vu pámeti dr'zim, ká szem li tak právi vernik nyegov, csi ona náklonoszt jeszte

vu meni, stera je vu nyem bíla, i li tak vrèden
 dobròt nyegovi, csi szem i jasz gotov, kak on, z-
 lasztivnim kvárom haszek bratov íszkati, escse i
 protivníkom dobro 'zeleti i dobrocsiniti, i poprèk
 vsze dú'znosztí pozványa mojega verno szpunyávati.
 Po nyem z-tak drágov czénov szprávlenoga odkü-
 plénya globoko obsüténye krépi szrdce moje vu
 toj blá'zenoj i pokojécsoj gvüsnoszti, kâ szem né
 vesz práh ino csrvòv porob, nego neszprhlive öro-
 csíne tálnik.

Oh tí, od koga vszi dobri dári zhájajo! vcsíni
 me ze-vsze sztráni vrédnoga gòszta velikoga sztola
 Jezusa mojega; daj mi k-sz. oltári mira z-pobo'znm
 i zahválnim dühom prihájati, i szpòmenek szmrti
 nyegove z-seregom odebráni verni tak obszlü'závati,
 da 'z-nyega csiszti i vekivecsen blagoszlov tecsé na
 dühovno i telovno sztávo naso. Amen.

Med prisztáplanyem k-oltári.

„Idem z-grèhov 'zalüvanyem

Ino z-miloscse vüpanyem

K-tebi, dűs veszeliteli

I blá'zensztva szpraviteli. —

Oh! tí sze z-menom vjedínaj,

Dűha tvojga pomòcs mi daj,

I vcsíni me prav vrédnoga

Tvojga áldova vecsnoga!“

Med jemányem szvetsztva.

„Jezus, 'zítek dűse moje!

Glédaj áldov mantre tvoje:

Podêli mi v-dári szvetsztva

Zálog trôsta i blá'zensztva.

Erczi meni potrtomi

Szlugi, tebi pokornomi:

Idi 'ze vu miri, szin moj,

Odpüsztzeni ti je bin tvoj!"

Po odhájanyi od oltára.

Ponôvo szem pá veliki závezek mira, z-sz. príszegov oblübo, kâ krsztsenik mam bidti vu 'zitki ino szmrti, tak da me ni viszina, ni globocsina, niti niksa sztvorjena sztvár nema vecs od práve moje vere i nevtépene 'zitka pobo'znosztí odtrgnoti. — Hvála, ponízna hvála ti, ocsa miloscse, za priliko tak sz. i znameniti ôpraviez nemrtelne düse moje! — Nakeliko szem 'ze po nyí dobrom dühi potróstani, zbôgsani, pokrepleni, i zvelicsanya mojega gvüsen vesinyeni! — Ah, dabi jasz zdâ ponovleni sz. závezek moj do szmrti prav postüvati i oblübo mojo vu vszem neprelomleno zdr'zati ino szpuniti znao i setüvao! — Kaksi dobrôt, kaksega blá'zensztva csíszta vretina bi sze teda odkrijla pred menom! — Ali jaj meni, esi kak za sálo dr'zati i vnëmar oszkrúiniti mam, ka szem dnesz z-sz. príszegov obecsao i potrdo! —

Szvëti Bôg! opomínaj me nesztanoma na sz. zákun tvoj, i dnesz vesinyeno oblübo mojo. Ona velika míszel, kâ tí vsza vídis i znás, zákun tvoj varjes i na oblübe szkrb más, jákoszt koronüjes, grëh pa kastigas — tá velika míszel szaszi düh moj od hüdogo zla i krëpi vu nevkleknyenoi bôgaboja-zni. Poszvëti me czëla szebi po dobrom dühi tvojem, da tebi 'zivém i tebi merjém, ino tak vu 'zitki,

kak vu szmrți sze tvoje lübézni, obranbe i miloscse tróstatı szmêm. Amen.

Na dén sz. vecsérje navécsar.

Nagnolo sze je szuncze i pretekao mi je sz. dén on, na sterom szi me tí, o neszkoncsane lübézni ocsa, najvéksega blagoszlova miloscse tvoje tálnika vesíno. Escse ednök tak k-tebi gorizdig-nem szrdcze moje vu zahválnoj pobo'znosztı, escse ednök te z-veszélım glászom zvisávam za tak veliko znamènye ocsinszke dobrôte tvoje.

Oh, dabi jasz dnesz vzéti blagoszlov nébe vrèdno postüvati i na moj vekivecsni haszék obrnòti znao! — Tı szam, o vszamogòcsi, szmileni Bóg, pokrépi, tí szam vesíni sztálné i hasznovite vu meni vsze one pobo'zne náklonosztı i oblübe, stere je dnesz obszlü'závanye sz. szpòmenka szredbene vrèdnosztı Jezusa, odküpitela mojega pri meni pobüdilo. Daj sze mi od etımao vu szpunývanyi sz. dú'znoszt moji z-nòvov volov, mòcsjov i vrèlosztjov flıszati, i czéli tekáj 'zıtka i csinènya mojega tak ravnati, kak sze preszvetsenoga i právde tvoje vucsenoga krsztsenıka dosztája.

Jasz, isztina, dobro znam i boleznó obesütım, ká sze escse i zdá veliko zmenkanye nahája vu meni, i z-vnòge sztráni sze szküsávam na hũdo. Szlabo szrdcze moje i vdérjajòcsa náturnoszt, mòcs i szıla 'zél i náklonoszt telovni, neprijátela jálnoszt i hũda példa, márnı dobrót opájajòcsa nászladnoszt, i szvèta csaláren obráz, blòdna szreca i neszreca obılnoszt i szirmastvo, veszélje i 'zaloszt, i sto zná, ka vsze drũgo, ocsiveszno i szkřivoma podkápa nedú'znoszt mojo, i, gda nıti nestımam, zlechka vtepé

dűso moja. Boj z-menom, o tí, kí szi i vu tom nemocsnom zmo'zen, boj z-menom vu vszákóm szkűsávanyi i podpéraj me vu vszákóm te'zkom boji; daj mi vsze protivnike vere i pobo'znosztí, szrecse i zvelicsanya mojega obládati, i nájem vernosztí moje — neszprhlívo koròno 'zítka vekivecsnoga z-tvoje ocsinszke ròke vzéti.

Tebi, goszpòd i ocsa 'zítka mojega, tebi prèkdam 'ze i na verno szkrb tvojo zavüpam szam szebé i czèli tekáj sorsa mojega. Zakrívaj i vodi me do koncza na kmicsni sztezaj vandranya mojega. I prísesztno nõcs eto bojdi moj szmileni varivács: odvрни od méne vsze, ka bi mi tèli ali dűsi skodlívo i pogübélno bilo, i daj mi tíhi i miroven pocsinek; da sze na dén útrásnyi vu ponovlenoj môcsi i veszélji prebűdim — na szkoncsávanye ôpravicz moji, i zvisávanye sz. iména tvojega. Tvoja dobròta i miloscsa bojdi gvűsen tál moj vu 'zítki i szmrti. Amen.

VI.

Vu te'zkom betegi.

Neszkoncsane môdrosztí i dobròte Bòg, szmileni moj ocsa nebeszki! k-tebi sze pozdigne szrdczo moje vu veliki boleznosztaj eti, z-sterimi szi me tí pòleg neprebrodjenoga tanácsa tvojega prigledno. Vu tebi polo'zim vüpanye moje, i ni tè nevczagam, gda mi je vsza pomòcs lűdi zaman i nehasznovita. Tvoje ròke nárava, i po Jezusi, sz. színi tvojem odküplene dète szem jasz. Tebi szo i ete bolezní tèla mojega znáne. Vidis tí mantre, ali vídis

i 'zelénye szrdca mojega; dobro poznas vsze poti, stere szo na vtisanye boleznoszt moji prílicsne i hasznovite. I meni je zísao trôsta pún glász miloscse tvoje: „*zovi me na pomòcs vu nevóli tvojoj; jasz te oszlobodím, i ti bos dicso mené!*“

Ovo, zovém te, neszkoncsana szmilenoszt, i nedvojím, kâ nenihás, nikak nenihás czagajòcsaga deteta tvojega dugo brezi trôsta i pomòcsi. Vém szi tí mené od detinsztva mojega, do etimao z-tak ocsinszkim tálom vodo, z-teliki pogübel oszlobodo, z-nezracsúnanimi dobrótami razveszeljávaó, i dopádnjenja tvojega gvüsnoga csinio; kakda bi tak mogao jasz brezi grésne blòdnosztu vu ocsinszkó vernosztu tvojoj i zdâ dvojití? — kakda stímati, kâ tí rávno zdâ, gda mi je pomòcs tvoja najbole potrèbna, lübézen tvojo meni vtajís, oblübo prelomis, i mené vu povòdni boleznoszt moji osztávis, i brezi trôsta nihás?!

Oh nè! — etak zbantüvati tebé, dobrotívnoaga, z-etaksov neverov 'zmetiti kri'z moj mi nigdar nedopüszti. Krèpi pròttomi vüpazen mojo vu tvojoj ve-kivecsnoj lübézni i mòdrosztu, i daj mi mocsno ver-vati, kâ tí nász, szlabe deczé tvoje vise mòcsi nescses te'ziti, i tak ravnas sors nas, da i to najboleznèse trplénye veszéli konecz vzéti more. Daj sze mi zglédnoti vu dühi na Jezusa, toga najvék-sega mantrníka, ki je vu szénczi mirovne trplivosztu i vu tebi, ocsi szvojem nebeszkom polo'zene mocs-ne vüpazni, z-nòcsi tak boleznoga trplénnya, na tak szvetlo i blá'zeno sztávo sò prék. Záto on vsze czagajòcsa verne etak trôsta: „*hodte k-meni, ki szte obte'zeni; jasz vam lehkóto szprávim!*“

Míli ocsa moj! csi sze bo'zansztvi tvojemí dopádne i meni na dobro szlü'ziti má; povrni mi zgü-

bleno zdrávje moje, da i nadale, sz. dú'znosztí moje szpunyávajòcs, tebi na csészt, lüblénim i bli'znyim mojim na haszek i veszélje, szamomi szebi pa na blá'zensztvò 'zivetí, i na veliki 'zítek nebeszki sze tèm popolne pripraviti morem. Ali nê moja, nego tvoja sz. i milosztivna vola bojdi. Csi mi du'ze scsés natákati britki pehár trplènya, daj mi ga z-moesnov verov vu tebi mirovno piti, i 'zelen híp oszlobod-jènya z-detinszkim podányem csakati. — Nescsem vezagati, niti pròti tebi morjüvati; ár ka tí szkon-csas od méne, vsze je dobro, módro i meni zveli-csitelno. Amen.

Vu szmrtnom betegi.

Zítka i szmrti goszpòd! jasz nevolen szim práha vu vszákøj kotrigi mrtelnoga tèla mojega ocsi-veszno obsütim, kâ mi vszáki híp bli'ze prihája velika vòra razve'züvanya mojega. Escse ednòk tak gorizdignem k-tebi vu szmrtnom boji szpotrte roké i od nyé cseméra zalèvano szrdcze moje. Nemorem osztaviti zemlé ete tak, kâ nebi hvále dao tebi, vernomi ocsi mojemi, za vsze dobrocsinènye, stero szí mi od detinsztva mojega do etimao prika'züvao, za vszáko radoszt, stere szí me tálnika vesíno, za vszáko hasznovito ópraviczò, na stere dokoncsanye szí mi volo i rázum, môcs i príliko dao, i za vszáki blagoszlov, z-sterim szí pobo'zne trüde moje korunüvao. Zvisávam te escse i za vszáko trplènye, za vszáki krí'z, po sterom szí vero i pobo'znoszt mojo vardeno, i düso mojo na nebeszko veszélje i diko naprèpripravo. Konecz vzéti má 'ze po malom csá-szi vsze trplènye moje; lehko 'ze vu etom megnenyi sztáne potok 'zítka mojega i jasz na bròdi vekivecs-

noszti, naj vzemem korôno pravice. — Goszpodne, neosztavi me vu szlêdnyem boji mojem! — Boj szmileni, boj milosztiven dûsi mojoj! Amen.

Szvêti i blá'zeni Bôg! jasz szlab, krhki i falling púr cslovek, neszmêm brezi bojaznoga obcsütênya k-tebi prizdignoti ôcsi i vtepeni rôk moji; ár mi i na smrtnoj poszteli pred menom sztojijo rú'zni grêhi moji, z-sterimi szem tebé, szvétoga i dobrotivnoga telkokrát vnêmar zbantüvao; zvöntoga mi sz. rêcs tvoja tak glászi, kâ je sztrasto tebi v-rôke szpádnoti. Ali nevczagam, niti od miloscse tvoje nezdojzim; ár szi mi tí, szmileni ocsa moj, szamz-príszegov oblübo, kâ nescses grêsniki smrtni môk, i po Jezusi, szredbeniki mojem szi mi odpúsztanye grêhov, miloscso i 'zítek vekivecsni szpravo i obecsao. Z-têm vüpanyem idem tak pred tébe, kâ tál vzemem vu tvojoj miloscsi. — Ah! nevtaji mi 'zelnoga tála etoga. Ocsiszti, poszvéti me zczêla szebi, i daj mi veszéli sztánek vu ocsinszkom kríli tvojem. Amen.

Míli Bôg i ocsa moj nebeszki! ovo, mené poszelnik tvoj, smrt naszkori razlôcsi od vsze oni, kí szo eti na zemli po zákoni krvi i lübézni z-menom vjedínani bilí. Tebi prêkdam ete sziotícze moje, da 'ze jasz nemorem du'ze 'z-nyimi bidti. Blagoszlovi je za meni prikázane áldove lübézni i vernoszti! Podêli nyim tál vu vnôgi lèpi radosztajt! Vari je od vszáke pogübeli, i csi je gda z-krí'zom priglédnes, pomágaj nyim ga i mirovno nosziti! — Vodi je vu tvojoj bojazni, i daj sze nyim na nebe-

szki vísni sztan vszední môdro naprèpriprávlati! — Vjedínaj je z-vernimi i pobo'znimi prijáteli, kí do nyí te'zko sztávo lehkòtiti setüvali! — Jasz 'ze nyí nehom vecs vido eti; ali pá je viditi mam vu nebeszkoj odiesenoj domovini, gde nasz nika vecs nema razlòcsiti. — Zbògom 'zé, lübléni, zbògom, sziroticze moje! — Ovo, jasz odídem od vász; ali Bòg z-vami bidti má! Amen.

Gospodne! sto bi bio meni vu nébi vecs od tébe? i zvön tébe sze vu nikom vecs neveszelim na zemli! — Povèhnolo je moje tèlo i szrdcze moje. Szrdcza mojega pècsína, i òrok moj szí tí, o Bòg, na veke!“ —

„Jasz szem ov dober boj zbojüvao, be'záj moj dokoncsao, vero zdr'zao. Nakonczi, doli mi je djána koròna pravicze!“ — Szpunyeno je! — Ocsa, vu ròke tvoje porácsam düso mojo!!!“ Amen.

Nad mérájòcsimi.

Gospòd i ocsa 'zítka nasega! hvála ti za vszozsmilenoszt, stero szí etomi mérájòcsemi prijáteli i krsztsanszkomi brati nasèmi od zacsétka 'zítka nyegovoga, do etoga znamenitoga megüenya prika'züvao! — Mí pòleg evangelioma sz. szína tvojega mocsno vüpanye mámo, kâ szí tí nyega nè li na ete krátki i nevòl pün 'zítek sztvòro, nego kâ vu velikoj vekivecsnoszti vsze popolno doprineszti más na nyega gledòcs, ka szí vu môdrom i dobrotivnom tanácsi tvojem szkoncsao od nyega. Molimo sze ti za predrágo vrèdnoszt Jezusa, sz. szína tvojega, goszpodna i szredbeníka nasega, zlehkòti i vtisaj

Manjkajo str. 25-30.

Vsebina str. 27: Po betegi.

str. 29-30: VII. Molitev gosposodnora.

Na koncu str. 30:

„Stampovno v-Ishtarom-Gradi pri Alcxandru
Exch.

Na 31 str.:

Kinyomathatik.

Kelt Hodoson Mart. 20-an 1852.

Kardos János.

helyi evang. lelkes és egyház-
kerületi rendes lektor.

Op. fö

na

1000

Rona i fö

Kühner Anna

1888 liti

Preitanc

Anna In

Rona i fö

SLOVANSKA KNJIZNICA LJUBLJANA

K RA

C 117 a

9007728

COBISS e